

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ٲیمتیاز: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمهه حبیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

من ناوم سووره

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ. "البقرة: ٧٢"
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ. "فاطر: ١٩"
وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ. "البقرة: ١١٥"

نۆرھان پاموک

ھەلگری خەلاتی نۆیلى ئەدەبیات - ٢٠٠٦

من ناوم سووره

ناوی کتیب: من ناوم سووره - رۆمان
نووسینی: نۆرھان پاموک
وەرگێرانی له تورکییەو: بەکر شوانی
بلاوکراوەی ئاراس- ژماره: ٨٣١
دەرھێنانی ھونەریی ناوھو: ئاراس ئەکرەم
بەرگ: مریەم موتهقییان
چاپی یەكەم، ٢٠٠٨
له بەرپۆشەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان له ھەولێر ژماره ١٩١١ ی سالی ٢٠٠٨ ی
دراوھتی

بەکر شوانی

له تورکییەو ھەری گێراوھ

نۆرھان پاموك

له سالى ۱۹۵۲ له ئەستەنبول لەدايك بووه. له خيزانتيكى هاوشيوهى خيزانهكانى ناو رۆمانهكانى "جهودهت بهگ و كورپهكانى" و "كتيبي رهش"، له نيشانتاشى، كه بهشهشاريكي دهولمهاند و بهرۆژئاوايى بووى ئەستەنبول، پى گهيشتووه. وهك خويشى له كتيبي ئۆتۆبيوگرافى ئەستەنبولدا باسى كردووه، له مندالييهوه تا تهمەنى ۲۲ سالى خووى داووته نيگاركيشان و پيى وابوو له داهاتوودا دهبيت بهنيگاركيش. قوئاغى ئامادهيى له قوتابخانهى Robert College ئهمهريكايى له ئەستەنبول خويندووه. دواى سى سال خويندنى نيگاركيشى و بيناسازى له زانكوى تەكنۆلۆژى ئەستەنبول، تى دهكات ناتوانى بيت به بيناساز و نيگاركيش، بۆيه دهست له خويندن ههلهدهگریت. له زانكوى ئەستەنبول دهست دهكات به خويندنى رۆژنامهگهري. پاموك له تهمەنى بيست و سى سالييهوه برپيار دهكات بيت به رۆماننوس، دهست له ههموو شتيكى تر ههلهدهگریت، خووى دهخزينيته سووچى مالهوه و دهست دهكات نووسين.

رۆمانى يهكه مى، "جهودهت بهگ و كورپهكانى"، له سالى ۱۹۸۲دا بلاوكرايهوه. ئەم رۆمانه خهلاتى نۆرھان كهمال و خهلاتى رۆمانى رۆژنامهى ميلليهتى وهرگرت. سالى دواتر، پاموك رۆمانى "مالى كپ"ى خسته بازارهوه. ئەم رۆمانه، پاش وهرگيرانى بۆ زمانى فەرهنسى، سالى ۱۹۹۱ خهلاتى Découverte Europ éne ى پيپهخشرا. رۆمانى "قهلاى سپى"، كه چيرۆكى ناكۆكى و دۆستايهتى نيوان كۆيلهيهكى فينيسييايى و زانايهكى عوسمانى دهگيريتهوه و نووسەر له سالى ۱۹۸۵دا به چاپى گهياندووه، پاش ئهوهى له سالى ۱۹۹۰دا بۆ زمانى ئينگليزى و چهند زمانىكى ترى رۆژئاوايى وهرگيردا، يهكه رۆمان بوو ناوبانگى پاموكى گهيانده ئاستى نيوودهولتهى. له سالى ۱۹۸۵دا خووى و هاوسهرهكهى چوونه ولاته

يهكگرتووهكانى ئەمهريكا و ماوهى سى سال له زانكوى كۆلومبيا له نيويورك وهك "زاناي ميوان" كارى كرد. لهوى بهشيكي زورى رۆمانى "كتيبي رهش"ى نووسييهوه. نووسەر لهو رۆمانهدا، له ميانهى پاريزهريكهوه، كه بهدواى هاوسهره ونيووهكهيدا دهگهريت، باسى كوچهكانى ئەستەنبول، رابردوى شار، پيكهاته و پرايهلهكانيمان بۆ دهگيريتهوه. "كتيبي رهش" له سالى ۱۹۹۰دا له توركييا بلاوكرايهوه و دواى وهرگيرانى بۆ زمانى فەرهنسى، خهلاتى Prix France Culture ى وهرگرت. "كتيبي رهش"، ئەزمونىكيه باس و خواسى زورى ههلهگرتووه و ناوبانگى پاموكى زياتر به توركييا و به جيهاندا بلاوكردووه.

"ژيانى نوى" رۆمانىكى ترى پاموكه و بهسهرهاتى فيرخوازيكى زانكۆ دهگيريتهوه كه كهوتووته ژير كاريگهري كتيبيكى جادووئاميزهوه. ئەم رۆمانه سالى ۱۹۹۴ بلاوكرايهوه و ژمارهيهكى پيوانهيهى له فرۆشتندا تۆمار كرد. نووسەر له سالى ۱۹۹۸دا رۆمانى "من ناوم سووره"ى بلاكردووه. ئەم رۆمانه، كه چيرۆكى نيگاركيشانى عوسمانى و ئيرانى و جيهانى دهرهوى رۆژئاوامان بۆ دهگيريتهوه، له سالى ۲۰۰۲دا له فەرهنسا خهلاتى Meilleur Livre étranger، له ئيتاليا خهلاتى Grinzane Cavour و له سالى ۲۰۰۳دا له ئيرلندا خهلاتى Internationl Impac - Dublin ى وهرگرت.

پاموك له ناوهراستى سالهكانى نهوهدى سهدهى رابردووهوه دهستى دايه وتارنووسين له بوارهكانى مافى مرۆف و ئازادى بير و پرا دهربريندا و كهوته رهخنهگرتن له دهولتهى توركييا، بهلام خووى زور به سياسهتهوه سهرقال نهكرد. گولبژيريكى له وتاره ئهدهبى و كولتورويهكانى بۆ رۆژنامه و گوڤاره ناوخويى و دهرهكويهكان كۆكردووه و له سالى ۱۹۹۹دا له دوو توپى كتيبيكدا بهناوى "رهنگهكانى تر" به چاپى گهياند.

له سالى ۲۰۰۲دا رۆمانى "بهفر"ى بلاوكردووه، كه خووى "به يهكه مين و دواين رۆمانى سياسى" دادهنيت. نووسەر بهم رۆمانه، كه رووداوهكانى له شارى قارس دهقهومين و ئيسلامى سياسى، سوپا، لايست و توندوتيزى و ناكۆكويهكانى نيوان نهتهوهپرستانى كورد و تورك دهخاته بهرچاوان،

شېوازىكى نوپى نووسىنى رۆمانى سىياسىي تاقى كردهوه. رۆژنامەى نيويۆرك تايمز له سالى ۲۰۰۴دا رۆمانى "بەفر"ى خستە رېزى باشتريىن ۱۰ كتيپى سالدوه لهسەر ئاستى جيهان. "ئەستەنبول" كتيپىكى ترى ئۆرھان پاموكە و له سالى ۲۰۰۳دا چاپكراوه. نووسەر لهو كتيپەدا، بېرەوهرىپهكانى خۆى تا تەمەنى ۲۲ سالى دەگىرپتەوه. ئەو كتيپە شىعر ئامىزەى نووسەر بەوینەى ئەلبومى تايپەتى نووسەر و وینەى نىگاركىشانى بيانى و ناوخۆىي پازىندراوئەتەوه و پۆلىن كردنى كاريكى دژوارە.

"مۆزەخانەى پاكرى" نوپترين رۆمانى پاموكە و له هاوینى ۲۰۰۸دا كەوتە بازارپەوه مانگىك دواى بلاوويونەوهى به زمانى توركى، وەرگىردراپە سەر ۳۰ زمانى زىندووى جيهانى. "مۆزەخانەى پاكرى" يەكەم كارى نووسەرە له دواى وەرگرتنى خەلاتى ئەدەبىياتى نۆبىل و سەرانسەر بۆ ئەفین و رۆمانسىيەت تەرخان كراوه.

به زمانى كوردى و به كوردستانەوه، بەرھەمەكانى ئۆرھان پاموك بە زياتر له ۵۰ زمان له ۱۰۰ و ھىندە و لاتى جيهاندا دەخویندريپتەوه. پاموك له سالى ۲۰۰۵دا خەلاتى ئاشتى كۆپەندى وەشانخانەكانى ئەلمانىاي وەرگرت و ئەم خەلاتە به ديارترين خەلاتى بوارى كولتورى ئەلمانىا دادەنرپت و له سالى ۱۹۵۰وہ دابەش دەكرپت. خەلاتى Le Prix Médicis étranger، كە سالانە له فەرپەنسا بە باشتريىن رۆمانى بيانى دەبەخشرپت، له سالى ۲۰۰۵دا بە رۆمانى "بەفر" رەوا بىندرا. نووسەر له ھەمان سالدا خەلاتى Richarda Huch ی وەرگرت، كە له شارى دارمشتادى ئەلمانىا ھەر سى سال جارپك بە "كەسايەتى خاوەن بىرى ئازاد و ھەلوپستى بوپرانە" دەبەخشرپت. گوڤارى Time له سالى ۲۰۰۶دا ئۆرھان پاموكى وەك يەكپك له ۱۰۰ كەسايەتى كاريگەرى سال ھەلبژارد. رۆمانى "بەفر" له ھەمان سالدا خەلاتى Le Prix Méditerranée étranger ي پېبەخشرا. پاموك ئەندامى شانازىي (Lettes) American Academy of Arts and ئەمەرىكى و ئەندامى شانازىي ئەكادىمىيى زانستى مرۆپى چينە. نووسەر له سالى ۲۰۰۶دا خەلاتى نۆبلى ئەدەبىياتى وەرگرت و بوو بەدووم لاوترين كەس له ميژووى وەرگرتنى بەخشينى خەلاتى نۆبلىدا.

267	۳۰- من شه‌کوره‌م
279	۳۱- من ناوم سووره
284	۳۲- من شه‌کوره‌م
291	۳۳- من ناوم قهره‌یه
309	۳۴- من شه‌کوره‌م
326	۳۵- من ئه‌سیم
330	۳۶- من ناوم قهره‌یه
342	۳۷- من زاواتانم
349	۳۸- من مامۆستا عوسمانم
359	۳۹- من ناوم ئه‌ستهره
367	۴۰- من ناوم قهره‌یه
373	۴۱- من مامۆستا عوسمانم
393	۴۲- من ناوم قهره‌یه
408	۴۳- پیم ده‌لین زه‌یتوون
411	۴۴- پیم ده‌لین په‌پوله
414	۴۵- پیم ده‌لین له‌قله‌ق
417	۴۶- دواچار پیم ده‌لین بکوژ
429	۴۷- من ئبیلیسم
435	۴۸- من شه‌کوره‌م
440	۴۹- من ناوم قهره‌یه
457	۵۰- ئیمه دوو عه‌ودالین
461	۵۱- من مامۆستا عوسمانم
483	۵۲- من ناوم قهره‌یه
505	۵۳- من ناوم ئه‌ستهره
523	۵۴- من ژنم
529	۵۵- پیم ده‌لین په‌پوله
545	۵۶- پیم ده‌لین له‌قله‌ق
556	۵۷- پیم ده‌لین زه‌یتوون
569	۵۸- دواچار پیم ده‌لین بکوژ
602	۵۹- من شه‌کوره‌م

پیرست

11	۱- من مردووم
16	۲- من ناوم قهره‌یه
23	۳- من سه‌گم
30	۴- دواچار پیم ده‌لین بکوژ
40	۵- من زاواتانم
48	۶- من ئۆره‌هانم
54	۷- من ناوم قهره‌یه
60	۸- من ناوم ئه‌ستهره
65	۹- من شه‌کوره‌م
77	۱۰- من داریکم
83	۱۱- من ناوم قهره‌یه
98	۱۲- پیم ده‌لین په‌پوله
108	۱۳- پیم ده‌لین له‌قله‌ق
117	۱۴- پیم ده‌لین زه‌یتوون
126	۱۵- من ناوم ئه‌ستهره
133	۱۶- من شه‌کوره‌م
140	۱۷- من زاواتانم
148	۱۸- دواچار پیم ده‌لین بکوژ
156	۱۹- من پارهم
163	۲۰- من ناوم قهره‌یه
169	۲۱- من زاواتانم
175	۲۲- من ناوم قهره‌یه
182	۲۳- دواچار پیم ده‌لین بکوژ
189	۲۴- من ناوم مردنه
195	۲۵- من ناوم ئه‌ستهره
205	۲۶- من شه‌کوره‌م
225	۲۷- من ناوم قهره‌یه
233	۲۸- دواچار پیم ده‌لین بکوژ
249	۲۹- من زاواتانم

من مردووم

ئىستا من مردوويكم، تهرميكم له بنى بيرىكدا. له ميژه دوا هه ناسه م داوه و زور ده ميكه دلم راوه ستاوه، به لام جگه له بكوژه نامه رده كم، كه سى تر نازانيت چيم به سهر هاتووه. ئه و دزيوى چه په له، بو دنيا بوون له مردنم، گوپى به هه ناسه مه وه نا، هه ستى بو ليدانى دلم راگرت. پاشان شه قىكى له قه برغهم هه لدا، بو قه راغ بيره كه به كيشى كردم، هه لى گرتم و فرپى دامه خواره وه. كه للهى سهرم، كه پيشتر به بهرد شكاند بووى، له كه وتنه خواره وه مدا بو ناو بيره كه، پارچه پارچه بوو. سه روچاوم، ته ويلم و گوناكانم پليشانه وه و فه وتان. ئيسكه كانم شان و ده مم پر بوو له خوين.

ئه وه بوو به چوار رۆژ نه گه راومه ته وه بو مال: ژن و منداله كانم بوم ده گه رين. كچه كه م هينده گرياوه، تياچووه و سه يرى ده رگاى باخچه ده كات؛ هه موويان چاويان له رى و له ده رگا بريوه.

ئايا به راستى چاويان له ده رگا بريوه؟ ئه وه شيان نازانم. له وانه شه راهاتبن، ئاى چ خراپه. چونكه مرؤف كاتيك ليره يه، هه ست ده كات ئه و ژيانه ي له دواى خووى جپى هيشتووه، وهك رابردو به رده واهمه و ده گوزهر يت. پيش ئه وه ي له دايك بم، رۆژگار يكى بى سنوورم له پشته وه بوو. دواى مردن يشم، سه رده مان يكى نه بر اووه و له فه وتان نه هاتوو. كاتيك له ژياندا بووم، هه ستم به وانه نه ده كرد؛ به تيشكى نيوان ئه و دوو چاخه تاريكه دا گوزهرم ده كرد و ده ژيام.

من به خته وه ر بووم. ده گوترا من به خته وه ر بووم؛ ئىستا تى ده گه م: باشتريان

زه پر كارييه كانى نيگارخانه ي سولتانمان ده ستردى من بوون و هيج زه پر كاريكى تر نه بوو بتوانيت به وه ستاييى خووى شان له شانم بدات. به و كارانه ي له ده ره وه ئه نجامم ده دان، مانگانه نوسه د ئا كچه م ده ست ده كه وت. بيگومان ئه مانه ن وام لى ده كه ن مردنى خوم له كن سه ختتر بيت.

ته نيا نه خش و زه پر كارييم ده كرد؛ ليواى پره كانم ده خه مالاند. له چوار چيوه ي رهنگيندا، گه لاي رهنگاورهنگ، چلى دار، گول، گوليك، مهل، په له هه ورى هاوشيوه ي نه ريتى چينى، گه لاي سه ر به يه كدا كر دوو، دار ستانى رهنگين و كارمامزه خو حه شار داوه كانى ناويان، كه شتى شه ر، پادشايان، دار، كوشك و سه را، ئه سپ و راوچييانم ده كيشا... له رابردوودا، جار ويار له قاپدا نيگارم ده كيشا؛ هه ندتيك جاريش له پشتى ئاوينه يه ك، له كه وچكيكدا. ناوبه ناو يش له بنميچى كو شكيكى قه راغ ته نگه ي بوسفور، برپك جاريش له سه ر سنووقيك... له م سالانه ي دوايشدا ته نيا له سه ر پره كانى كتىب كارم ده كرد، چونكه سولتانمان پاره و پوليكى زورى به كتىبى نه خش و نيگار دار ده دا. نامه و يت بليم كاتيك له گه ل مردن رووبه روو بوومه وه، تى گه يشتم دراو له ژياندا هيج بايه خيكي نيه؛ مرؤف ئه و كاته ي ته نانته له ژيانيشدا نيه، به گرينگي پاره ده زانيت.

ده زانم ئىستا له م ره وشه دا ده نگم ده بيستن و له م پر جووه ده روان و به مجوره بير ده كه نه وه؛ واز بينه له وه ي له ژياندا چه ند پاره و پوولت ده ست كه وتووه. باسى ئه و شتانه مان بو بكه كه له وى ده يان بنيت. له دواى مردن چى هه يه، رۆحت له كوپيه، به هه شت و دۆزه خ چۆن و له وينده رى چى ده بينيت؟ مردن چۆنه، نازارت هه يه؟ مافى خو تانه. ده زانم كاتيك له ژياندا، زور په رو شى ئه وه ن بزنان له ولا چى رووده دات. ته نيا له سونگه ي ئه م په رو شيه وه به سه ر هاتى كه سيكيان گيرا وه ته وه كه له شه رگه خوينا وييه كان به ناو ته رمه كاندا گه راوه... يارو ده لى ت به لكو له ناو شه پروانه برينداره كان كه سيكم لى هه لكه و يت له نيوان مردن و ژياندا بيت و نه ينييه كانى دنياى ئه و ديوم بو روون بكاته وه. سه ر بازه كانى ته يمورى له نگ به دوژمنى ده زانن و به شمشير دووله تى ده كه ن. ئه و يش واى زانيوه مرؤف له و دنيا دا ده كر يت به دووله ته وه.

شتی وا بوونی نییه. تهناخت دهتوانم بلّیم ئه و پوچانهی له دنیا دا دهکرین به دوولهتهوه، لیره یهک دهگرنهوه. بهلام به پیچهوانهه لافی گاوانی بی ئاین و زهندقهکان و کفریازانی یاوهی ئیبلیس، له خوا بهزیاد بیت، دنیا ی ئه و دیو ههیه. قسهکردنم له و پوه له گه ل ئیوه، به لگه ی ئه و هیه. مردم، به لام وهک دهبین له نا و نهچووم. له لایهکی دی، ناچارم بلّیم نه متوانی ئه و کوشکه له زیر و زیو بنیاتنراوانهه ی رووباریان به ژیردا دهروات، داری گه لا پان و پر له میوه و شوخانی دهست بوئه براوی باسکراوی ناو قورئانی پیروژ بینم. ئه مه به مه رجیک زور باش له بیرمه چهند به که یفه وه نیگاری ئه و خوژییه چاو گه و رانه ی به هه شتم دهکیشا که له سوورته ی "الواقعة" دا باسیان کراوه. ئه وانه ی ناو قورئانی پیروژیش نا، بگره نه متوانیوه ئه و چوار رووباری شیر و شهراب و ئاوی شیرین و ههنگوینهش بینم که "ابن العربي" به خه یالکی فراوان و به شیرینی باسیان دهکات. له بهر ئه وه ی نامه ویت رووی ئه و خه لکه مافداره زوره ی به ئومید و خه یالاتی دنیا ی ئه و دیووه دهژین، به ره و بی باوه ری وهرگتیم، پیویسته دهستبه جی روونی بکه مه وه هه موو ئه مانه پیوه ندیان به دوخی تاییه تی خو مه وه هه یه: هه ر باوه رمه ندیک تو زقالتیک زانیاری له باره ی ژیا نی دوا ی مردنه وه هه بیت، حا لی ده بیت که وا بینینی رووبارهکانی به هه شت بو که سیکی نا ئاسووده ی وهک من کاریکی دژواره.

به کورتی: من، ئه و که سه ی له ناو دهسته ی نیگارکیشان و وه ستایاندا به زهریف ئه فهن دی دهناسرا، مردووم. به لام به خاک نه سپی دراووم. بویه روحم نه ی توانیوه به ته واوی له جه سته م جیا بیته وه. چاره نووسم به هه شت، دوزه خ یان هه ر شوینیکی تر بیت، روحم، بو ئه وه ی بتوانیت له و شوینانه نزیک بیته وه، پیویسته له جه سته ی قریژم بیته ده ری. ئه م ره وشه نا ئاساییه م، که هه لبه ته که سانی تریش تی کی که وتوون، ئازاریکی ترسناک به روحم ده گه یه نیت. باکم له له توپه تبوونی که لله ی سه رم و له رزینی جه سته ی تیکشا و برینداری تا نیوه چه قیو له ئاوی ساردی وهک سه هولاودا نییه، بگره هه ست به ئازاری به سو ی روحم ده که م له کاتیکدا په قاژه یه تی بو درچوون له جه سته م. ریک ده لئی سه رانه ری دنیا خزینراوته جه یه کی ناو هه ناومه وه و روحم خه ریکه قه لس ده بیت و جی پی ته نگ ده بیت.

دهتوانم ئه م هه سته ته نگبوونه ته نیا له گه ل ئه و هه سته دل فراوانییه سه رسوره یته به راورد بکه م که له و سا ته بی وینه یه ی مردندا هه ستم پی کرد. گه رچی کاتیک به و به رد پیاکیشانه چاوه روا نه کراوه ی که ناری سه ری شکاندم، ده سته جی من حا لی بووم ئه و نامه رده ده یه ویت بمکوژیت، به لام نه متوانی بروا بکه م له ده سته بیت بمکوژیت. رهنگه تزه بووم له هیوا و ئاوات، به لام له به سه ربردی ژیا نی بی رهنگی نیوان نیگارخانه و ماله که مدا هیچ هه ستم به مه نه کردبوو. به قامک و نینوک و به دانه کانیشم، که نووکی په نه که نام پی ده گه ستن، سه ودا سه رانه خو م به ژیا نه وه هه لئاسی. با له وه زیاتر بیزارتان نه که م به با سی ئازاری ئه و گورزانه ی تر وا بهر سه رم که وتن.

کاتیک به حه سه ره ته وه تی گه یشتم وا ده مر م، هه سته کی دل فراوانی باوه ر پینه کراو هه ناومی ته نی. به دم ئه و هه سته دل فراوانییه وه ساتی په رینه وم تی په راند: گه یشتنم بو ئه ملا، نه رم و ئارام بوو، کتومت وهک ئه وه ی چو ن مرؤف له خه ونیدا خو ی به نووستووی ده بینیت. دوا شتیک بینیم، پیلاره به فراوی و قوراوییه کانی بکوژه نامه رده که م بوو. چه شنی ئه وه ی بنووم، چاوه کانم لیک نا و به په رینه وه یه کی شیرین گه یشته ئیره.

ئیسنا گزنده ی من له وه نییه بلّیم دانه کانم وهک ده نکه نوک پرژاونه ته ناو ده می پر له خوینم، یان رووخسارم تا راده ی نه ناسینه وه پلی شیندراوته وه، یاخو خزینراومه ته بنی بیریکه وه و تیایدا ماوم؛ بگره نیگه رانی ئه وم و بزانتیت هیشتا ده ژیم. بیرکردنه وه ی ئه وانه ی منیان خو ش ده ویت له وه ی من هیشتا له گو شه یه کی ئه سته نبول سه رقالی کاریکی توره هاتم، یاخو پیشبینی کردنی ئه وه ی دوا ی ژنیکی تر که وتبم، روچی هه لوه دام به ته واوی ئازار ده دات. با هه رچی زووتره ته رمه که م بدوژنه وه، نویتزم له سه ر بخوین و ئیدی به خاکم بسپیرن. له وه ش گرینگتر، با بکوژه که م بدوژریته وه. ده مه ویت بزانت تا ئه و نامه رده نه دوژریته وه، ئه گه ر له شاهانه ترین گو رستانیشدا بمنیژن، له گو ره که مدا نیگه ران ده بم، کینگل ده دم و چاوه ری ده بم. هه مووتان تووشی بی باوه ری ده که م. ئه و کوری قه حپه یه ی بکوژم بدوژنه وه بو ئه وه ی منیش دانه به دانه ی ئه و شتانه تان بو بگتیرمه وه که له دنیا ی

ئەمدىودا بىنيومن. بەلام دواى دۆزىنەۋەى بكوژەكەم، پئويستە بە ئامپىرى مەنگەنە ئەشكەنجەى بەدن و ھەشت نۆ ئىسكى، نەمازە ئىسكەكانى سىنگى، ھىدى ھىدى بقرنجىن و بشكىنن. دواترىش بە شىشى ئەشكەنجەدەرانى دوستكراو بۆ ئەو جۆرە كارانە، پىستى سەرى كون كون بەكەن، زىرەى لى ھەلسىن و قزە قريژ و چەورەكەى تەل تەل ھەلكىشن.

ئەو بكوژەى بەتۆپەل نەفرەتى لى دەكەم و بەشپوھىەكى چاۋەرۋاننەكراو منى كوشت، كىيە؟ لە خەمى ئەمانەدا بن. لەوانەى بەلپن جا دنيا پىرە لە پىاوكوژى پروپوچ و نامەرد، ھا ئەمەى، ھا ئەوى ترە؟ كەوابوو لە ئىستاۋە ھۆشيارتان دەكەمەۋە: نەخشەىەكى چەپەل لەدژى ئاين و نەرىت و شىۋازى تىروانىنمان بۆ دنيا لە پشت مردنمەۋە ھەىە. چاۋتان بەكەنەۋە و بزائن دوزمنانى ئىسلام و نەيارانى ئەو ژيانەى ئىۋە باۋەرۋان پىي ھەىە و دەىگوزەرىن، بۆچى منيان كوشت و لەبەرچى رۆژىك دەتوانن ئىۋەش بكوژن؟ دانە بەدانەى قسەكانى مەلای گەورە، مەلا نەسرەدىنى ئەرزەروومى كەوا من بەدەم فرمىسك رشتنەۋە گوپم بۆ رادەگرتن، وا خەرىكە بەدى دىن و دەبن بەراستى. با پىتان بىژم، ئەو بەلايانەى بەسەرماندا ھاتوۋە، تەنانەت ئەگەر بكرىن بە چىرۆك و لە كىتەبىكىشدا بنووسرىنەۋە، ئەۋا دەسترنەگىرىن نىگار كىشانىش ناتوانن نىگارى بۆ بكىشن. ئەۋ كىتەبە، ھىزى ۋەلەرزەىنى خۆى، كتومت ۋەك قورئانى پىرۆز - با بەھەلە لىك نەدرىتەۋە، دووربىت - لە پىكھاتەى ھەرگىز دەستەدراۋ بۆ كىشانى نىگار سەرچاۋە دەگرىت. گومانم ھەىە لەۋەى توانىبىتتان لەم قسەىەم تى بەگەن.

بروانن، من كاتى شاگردىشم لە راستى بنى قولايىيەكان و لە دەنگى لە ئەملاۋلۋە ھاتوۋ دەترسام، بەلام بايەخم نەدەدايى و گالتم بەو جۆرە شتانه دەھات. بنى ئەم بىرە گەنىۋە بوو بە كوئايىم. دەشىت ئەمە لە ئىۋەش بقرەۋمىت؛ ھەر چاۋىكتان بەكەن بەچوار. ئىستا جگە لە ئومىدەۋار بوونم بەۋەى بەباشى بىرژىم و بە بۆنى بۆگەنمەۋە بىمۆزىنەۋە، ھىچى ترم لە دەست ناىت. ھەرۋەھا جگە لە خەيال لىدان لەۋ ئەشكەنجانەى لە ئەگەرى دۆزىنەۋەى بكوژى پروپوچمدا، لەسەر دەستى كەسىكى خىرخوان دەىچىژىت.

2

من ناوم قەرەىە

دواى دوازە سال، ۋەك ئەۋەى بەدەم خەۋەۋە رى بەكەم، خۆم كرد بە ئەستەنبولدا، ئەۋ شارەى تىايدا ھاتبوۋمە دنياۋە و پى گەشىتبووم. دەلئىن ئەۋانەى دەمرن، خاك بەكىشىيان دەكات، منىش مردن بەكىشى كىردبووم. سەرەتا، كاتىك خۆم بە شاردا كرد، وام زانى تەنیا مردن ھەىە، كەچى دواتر روۋبەرۋوى ئەقەن بوومەۋە. بەلام ئەۋ كاتە، ھەرۋەك چۆن لە سەرەتاي گەرانەۋەمدا بۆ ئەستەنبول، بىرەۋەرىيەكانى شارم لەبىر نەماۋو، ئەقەنىش شتىكى دوور و لەبىر كراۋى لەۋ بابەتە بوو. دوازدە سال لەمەۋبەر لە ئەستەنبول كەۋتبوۋمە داۋى ئەقەنى كچەى تەمەن بچوۋكى مىمك.

تەنیا چوار سال دواى جى ھىشتنى ئەستەنبول، كاتىك لە بىابانە بىكۆتايى و چىا بە بەفر داپۆشراۋ و شارە خەمگىنەكانى ۋلاتى عەجەمدا نامەم دەبرد و دەھىنا و باجم كۆ دەكردەۋە، ھەستم دەكرد ھىدى ھىدى روۋخسارى دلدارى مندالى لە ئەستەنبول جى ھىلداراۋم لەبىر دەچىتەۋە. دلەراۋكىم پى كەوت و ھەۋلى زۆرم دا روۋخسارى بىنمەۋە يادى خۆم، بەلام ئەۋەش تى گەشىتم ئەۋ روۋخسارى مرۆف نەبىنىت، چەندىشى خۆش بویت، لەبەرەۋە ھەر لەبىرى دەكات. لە سالى شەشەمى ئەۋ سالانەى لە رۆژھەلات بە كارى نووسىارى و رىۋارى لە خزمەت پاشاكاندا(*)

(*) پاشا: ناسناۋى فەرمىى سەركردە و پلەدارە سەربازىيەكانى سەردەمى عوسمانى بوۋە و لەم رۆمانەشدا ھەر بەھەمان واتا بەكارھىنراۋە. ئىستاش زىاتر ھەر بۆ سەركردەكانى سوپا بەكار دەھىنرىت، بەلام بەشپوھىەكى نافەرمى. - ۋەرگىر -

به سهرم بردن، ئیدی دهمزانی ئەو رووخساره‌ی دهیهینمه بهرچاوی خۆم، رووی ئەقینداره‌که‌ی ئەسته‌نبولم نییه. دهمزانی ئەو رووخساره‌ی له سالی شه‌شه‌مدا به هه‌له‌هاتبووه‌ی یادم، له سالی هه‌شته‌مدا له‌بیرم کردووه و سه‌رله‌نوێ وه‌ک شتیکی ته‌واو جیاواز هاتووه‌ته‌وه‌ی یادم. دوا‌ی دوزاده‌ سال، کاتیک له‌ ته‌مه‌نی سی و شه‌ش سا‌ی‌مدا بۆ شه‌ره‌که‌م گه‌رامه‌وه، به‌ده‌م ئازارچ‌یشته‌وه‌ بۆم روون بووه‌وه‌ هه‌یه‌وو فره له‌میژه‌ رووخساری دل‌داره‌که‌م له‌بیر چووه‌ته‌وه.

زۆریه‌ی دۆست و خزم و ناسیاوانی گه‌ره‌ک له‌و دوا‌ده‌ سا‌له‌دا مردبوون. چووم بۆ ئەو گۆرستانه‌ی ده‌روانیت به‌سه‌ر که‌نداوی زی‌پیندا، دو‌عام بۆ دایکم و مامه‌کانم، ئەوانه‌ی کاتی نه‌بوونی من لی‌ره‌ مردبوون، خویند. بۆنی خا‌که‌ قوراوییه‌که‌ تیکه‌ل به‌ بیره‌وه‌ریه‌که‌کانم بوو. که‌سیک گۆزه‌یه‌کی له‌ قه‌راغ گۆزی دایکم شکاندبوو. نازانم له‌به‌رچی بوو، سه‌یری پارچه‌ شکاوه‌کانی گۆزه‌که‌م کرد و دامه‌ پرمه‌ی گریان. نه‌مه‌زانی بۆچی ده‌گرم. بۆ مردووه‌کان، یان بۆ ئەوه‌ی دوا‌ی ئەو هه‌موو سا‌له‌ ه‌یشتا به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌یر له‌ سه‌ره‌تای ژیا‌نی خۆمدا، یاخۆ ته‌واو به‌ پ‌یچه‌وانه‌وه هه‌ستم کردبوو گه‌یشته‌ومه‌ته‌ کۆتایی کاروانی ژیا‌ن؟ نه‌رمه‌ به‌فریک ده‌ستی به‌ بارین کردبوو. خۆم به‌ته‌واوی له‌بیر کردبوو و که‌وتبوومه‌ ناو خه‌یا‌ل و سه‌یری تاک و ته‌رای کلوه‌ به‌فره‌کانم ده‌کرد و ده‌مب‌ینی به‌ ئیره‌ و ئەویدا بلا‌و ده‌بوونه‌وه. ه‌یشتا تازه له‌ پ‌یچ و په‌ناکانی ژیا‌نی خۆمدا نقوم بووبووم، ب‌ینیم وا سه‌گیکی ره‌ش له‌ گۆشه‌یه‌کی تاریکی گۆرستانه‌که‌وه‌ تیم ده‌روانیت.

فرمیسه‌که‌کانم وه‌ستانه‌وه. لووتم سه‌ری. کاتیک ب‌ینیم سه‌گه‌ ره‌شه‌که‌ به‌ نیشانه‌ی دۆستایه‌تی کلکی بۆ له‌قاند، له‌ گۆرستانه‌که‌ ده‌رچووم. دواتر خانوویه‌کم به‌کری گرت و له‌ گه‌ره‌ک ن‌یشته‌ج‌ی بووم. سه‌رده‌می زوو خزمیکی باوکم له‌و خانووه‌دا ژیا‌بوو. ژنی خاوه‌ن ما‌له‌که‌، منی به‌ کوریک‌ی خۆی چوواند که‌ سه‌ربازه‌کانی سه‌فه‌وی له‌ شه‌ر کوشته‌بوویان. بریار بوو ما‌له‌که‌م بۆ پاک بکاته‌وه‌ و خواردم بۆ چ‌ی بکات.

وه‌ک ئەوه‌ی له‌ ئەسته‌نبول نا، بگه‌ به‌شی‌وه‌یه‌کی کاتی له‌ شاریکی عه‌ره‌بیی ئەوپه‌ری دنیا ن‌یشته‌ج‌ی بووم و په‌رۆشی ئەوه‌ بم بزانه‌ شار شوینیکی چۆنه‌، چوومه‌ کوچه‌ و کۆلانا‌ن. دوور و در‌یژ و تیر به‌دلی خۆم گه‌رام. ئەری کۆلانه‌کان ته‌نگ

بووبوونه‌وه، یاخۆ من پ‌یم وا بوو؟ له‌ هه‌ندیک شوین له‌و کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌رانه‌ی سه‌ری خانووه‌کانیا‌ن له‌ هه‌ردو‌ولاوه‌ له‌ یه‌کتر نزیک بووبوونه‌وه، بۆ ئەوه‌ی خۆم به‌ ئەسه‌په‌ باره‌ه‌لگه‌رکاندا نه‌کیشم، ناچار بووم به‌پا‌ل دیوار و ده‌رگا‌کاندا برۆم. ئایا ژماره‌ی ده‌وله‌مه‌ندان زیادی کردبوو، یاخۆ وا ده‌هاته‌ به‌رچاوی من؟ گالیسه‌که‌یه‌کی رازاوه‌ و ورشه‌دارم ب‌ینی، له‌ قه‌لایه‌ک ده‌چوو به‌دوا‌ی چ‌هند ئەسه‌پکی له‌خۆبایی و سه‌رکیشه‌وه و نه‌ له‌ عه‌ره‌بستان و نه‌ له‌ عه‌جه‌مدا وینه‌ی نه‌بوو. لای چه‌مبه‌رلیتاش، بریک ده‌رۆزه‌که‌ری ب‌ی شه‌رم و شه‌رپۆشم ب‌ینی له‌و بۆنه‌ گه‌نیوه‌ی له‌ بازاری مریشک فرۆشانه‌وه‌ ده‌هات، سه‌ریان به‌ یه‌کدا کردبوو. یه‌کیکیان کویر بوو، سه‌یری به‌فره‌که‌ی ده‌کرد و پ‌ی ده‌که‌نی.

ئه‌گه‌ر بگوترا‌یه‌ ئەسته‌نبول له‌ رابردو‌ودا هه‌ژارت‌ر و بچووک‌تر و به‌خته‌وه‌رت‌ر بووه‌، له‌وانه‌یه‌ بروام نه‌کرده‌یه‌، به‌لام دل‌م وای ده‌گوت، چونکه‌ ما‌لی خۆشه‌ویستی له‌ دوا‌ی خۆم به‌ج‌ی ه‌یشته‌وم ه‌یشتا له‌ناو داری ئیخلاموور(*) و شابه‌روودا له‌ شوینی خۆی بوو. له‌ ده‌رگاوه‌ پرسیارم کرد، به‌لام ئیدی که‌سیکی تر له‌وێ داده‌ن‌یشت. دایکی دل‌داره‌که‌م، واتا پوورم، مردبوو و زاواکه‌مان و کچه‌که‌ی باریا‌ن کردبوو. به‌قه‌سه‌ی زه‌لامه‌کانی به‌ر ده‌گا، ئەو که‌سانه‌ی هه‌رگیز ت‌ی ناگه‌ن له‌ دۆخیکی وادا چ‌هند دژوارانه‌ دل و خه‌یا‌لی مرۆف ده‌شک‌ین، بریک ده‌رد و به‌لاش به‌سه‌ر زاوام و کچه‌که‌یدا هاتبوون. با ئیستا ئەو شتانه‌تان بۆ نه‌گی‌رمه‌وه‌، به‌لام با پ‌یتان ب‌یژم ئەو باخچه‌ کۆنه‌ی چلووره‌ی به‌قه‌د په‌نجه‌ تووته‌م در‌یژ به‌ لق و چ‌لی دار ئیخلامووره‌کانیدا شو‌ر بووبووه‌وه‌ و من رۆژه‌ گه‌رم و پر له‌ سه‌وزایی و هه‌تاوییه‌کانی هاوینیم ب‌یر که‌وته‌وه‌، له‌به‌ر خه‌م و به‌فر و ب‌ی خزمه‌تی، مرندی ده‌ه‌ینا‌یه‌وه‌ ب‌یری مرۆف.

من خۆم له‌ ر‌یتی نامه‌یه‌که‌وه‌، که‌ زاوام بۆ ته‌ور‌یژ بۆی نار‌دبووم، ناگادار بووم له‌ به‌شیک له‌و کاره‌ستانه‌ی به‌سه‌ر که‌سوکارمدا هاتبوون. له‌و نامه‌یه‌دا، زاوام منی بۆ

(*) ئیخلاموور: به‌عه‌ره‌بی: زه‌یزه‌فوون و به‌فارس‌ی: نمدار. جو‌ریکی داری ته‌مه‌ن در‌یژه‌ و به‌زۆری له‌ نیوه‌ی باکو‌ری گۆی زه‌وی و له‌ ئەوروپا ده‌رویت و بۆ به‌ره‌مه‌ینانی داو‌ده‌رمان که‌لکی ل‌ی وه‌رده‌گیریت. - وه‌رگ‌یر -

ئەستەنبول بانگ كوردبوو، نووسىبووى كىتەپكى نەپنى بۇ سولتانمان ئامادە دەكات و داواى لى كوردبووم ھاوكارىيى بگەم. گەشىتبوووه گوپى زاوام من سەردەمانىك له تەورپز كىتەپم بۇ پاشاكانى عوسمانى و والىيەكان و تىكاكارانى ئەستەنبول ئامادە كوردووه. ئەوهى له تەورپز دەمكرد، برىتى بوو له: پىشەكى پارەم له و تىكاكارانى راسپاردەى كىتەپيان دەدا، وەردەگرت و پاشان ئەو نىگاركىش و خوشتنووسانەم دەدۆزىيەوه كه گازندەيان له شەپ و سەربازەكانى عوسمانى دەكرد و هىشتا شارىيان جى نەهەشتىبوو و روويان له قەزوين و شارەكانى تىرى عەجەم نەكردبوو. من پەرەى كىتەبەكانم بەو وەستا مەزنانەى بەدەست بى بازارى و گرینگى پى نەدانەوه نالەيان دەهات بە نووسىنەوه و نەخشاندن و بەرگ تىگرتن دەدا و دواتر بۇ ئەستەنبولم دەناردەوه. زاوام له تافى لاويدا منى فىرى نەخش و نىگار و ئەفەن و جوانىي كىتەب كوردبوو و ئەگەر ئەو بەهرەيەم نەبووايه، هەرگىز نەمدەتوانى خوّم له قەرەى ئەو جۆرە كارانە بدەم.

لهو كوّلانەى سەردەمانىك زاوام لىي دانىشتىبوو، لهو گوشەيەى رووهو بازارى دەكرىتەوه، دووكانىكى سەرتاشى هەبوو. سەرتاشەكه هىشتا له دووكانى خو، لهناو هەمان ئاوينە و گوپزان و مەسىنە و تەلى سابووندا بوو. نىگامان يەكانگىر بوو، بەلام نەمزانى داخو منى ناسىيەوه يان نا. كاتىك بىنم ئەو قاپى سەرشۆرىنەى ئاوى گەرمى تى دەكرد و بەزنجىر بەبنمىچى دووكانەوه هەلى دەواسى، هىشتا ئەمبەر و ئەوبەر دەكات و وەك جاران هەمان كەوانە دەكىشىت، دلم گەشايەوه. هەندىك لهو كوچه و كوّلانەى له تافى لاويدا پىياندا روشتىبووم، له ماوهى دوازده سالاندا سووتابوون و بووبوون بە خوّلەمىش و فەوتابوون. بووبوون بە شوپنى سووتاوى و وارگەى سەگى رپىر و شىتانى فرىشكەرى مندالان. له شوپنى هەندىكىشان بالەخانەى خەلكانى دەولەمەند بنىات نرابوون و كەسانى وەك منى له دوورەوهاتووويان سەرسام دەكرد. پەنجەرەى هەندىك لهوانە گرانترىن شووشەى رەنگىنى قىنىسايى تى گىرابوو. چەندىن خانووى دوو نەومى دەولەمەندانم بىنى شانشىن بە دىواره بەرزەكانىانەوه هەلواسرابوون و كاتى نەبوونى من له ئەستەنبول بنىات نرابوون.

وەك زۆرىەى شارەكانى تر، له ئەستەنبولپىش پارە هەر هىچ بەهەيەكى نەمابوو. ئەو سەردەمەى من رووم له رۆژەلەت كرد، نانەواخانەكان بە ئاچەيەك نانپكى گەورەى چوارسەد درەمىيان دەدا. ئىستا بەهەمان پارە نيوهى ئەو نانەيان دەدا و سەربارى ئەوهش تامى نانەكه بەهىچ جۆرىك سەردەمى مندالىي بىرى مرؤف نەدەخستەوه. ئەگەر داىكى خوا لىخوشتبووم بىبىننايه پىويستە بۇ دوازده هىلكە سى ئاچە بژمىردىت، دەيگوت با بەرلەوهى مرىشكەكان له خو بايى بن و جىقنەمان پىدا بگەن، بۇ زىدىكى تر هەلبىين. بەلام دەمزانى ئەم پارە بى نرخە بەگشت لايەكدا تەشەنەى كوردووه. دەگوترا ئەو كەشتىيە بازىرگانىيانەى له فلاندرستان و قىنىسايە دىن، پىرن له سەندووقى ئەو پارە قەلبانە. جاران له سەكەخانە، له سەد دەرهەمى زىوين پىنجسەد ئاچە دروست دەكرا، بەلام ئىستا بەهوى شەپى له برانەوه نەهاتووى دژ بە سەفەوييەكان، له هەمان سەد دەرهەم، هەشتسەد ئاچە دروست دەكرىت. يەنىچەرەكان بىنىبوويان ئەو ئاچانەى وەرى دەگرن، كاتىك دەكەووتە ئاوى كەنداوى زىرىنەوه، وەك ئەو دەنكە فاسواليا وشكانەى كه له لەنگەرگاي سەوزەوه دەكەووتە دەرياوه و سەر ئاو دەكەووت، ياخى بووبوون و جۆرى ئەوهى قەلاى دوژمن بىت، كووشكى سولتانمانيان ئابلوقە دابوو.

مەلەيكە هەبوو بەناوى نوسرەت له مزگەوتى بايەزىد وتارى دەخویند و واى بلاو كوردبووهوه سەيدە و له رەچەلەكى حەزرتى محەمەدە. ئەم مەلەيكە لهو بىرەوشتى و گرانى و تاوانكارى و تالانكردنەدا ناوبانگى دەرکردبوو و ناسناوى ئەرزەرپوومى بەسەردا سەپابوو. ئەو، هۆكارى گشت ئەو كارەساتانەى بەدرىژايىي دە سالى رابردوو ئەستەنبولى گرتبووهوه، ئاگرەوتنەوهى گەرەكانى باخچەقاپى و قازانجىلار، ئەو پەتايەى له هەر هاتنىكىدا بۇ شار دەيان هەزار كەسى دەكوشت، بەدەستنەهينانى ئەنجام له شەپى دژ بە سەفەوييەكان سەربارى ئەو گشت قوربانيدانە، ياخىبوونى كرستىيانەكانى رۆژئاوا و گرتنەوهى قەلا بچووكەكانى عوسمانىي دەگەراندەوه بۇ لادان له رپى حەزرتى محەمەد، دووركەوتنەوه له فەرموودەكانى قورئانى پىرۆز، نەرمى نواندن له بەرامبەر كرستىيانەكان و فرۆشتنى شەراب بە ئازادى و سازژەنپن له تەكەيكەكاندا.

ئەو ترشياتفرۆشەى بەجۆشەو بەسى مەلای ئەرزەرۆومى دەکرد و ئەو ھەولانەى دەدامى، گوتى پارەى قەلبى تەشەنەکردوو لە بازارى، دووکانە نوێیەکان، فلۆزىنى (*) وێنەى شىر لەسەر ئەو ئاچانەى تا دیت زىویان كەم دەكات، كتومت وەك ئەو چەرکەز و ئاباز و مینگەرى و بۆشناق و گورجى و ئەرمەنيانەى كۆلانەكانيان پىردوو، پاليان بە مەرقەو ھاو بەرەو بەدرەوشتىيەكى مسۆگەر كە گەرانهو لىي كاریكى دژوارە. بەقسەى ئەو، بېرەوشتان و گوناھكاران لە چایخانەكان دادەنیشن و تا بەيانى دووزمانى و بوختان دەكەن. سەررۆوتانى بى رەچەلەك، سەرشیئانى ئەفییونكیش و پاشماوہى قەلەندەران، گوايە ئەمە رىگای خوايە، تا بەيانى لە تەكیەكان بەدەم مۆسقاوہ سەما دەكەن و شیش بە ئىرە و ئەوئى خۆياندا دەكەن. دواى ئەنجامدانى ھەموو جۆرىكى بەدرەوشتى، ھەم سواری يەكتر دەبن و ھەم مندالانى بچووك.

نازانم دەنگى شىرىنى عوودىكم بىست و دواى كەوتم، ياخۆ ئەو جەنجالىيەى ئەقلم، كە من بە بىرەوہرى و خواستەكانى خۆم دەزانى، لەبەر ژەھرى ترشياتفرۆشەكە زياتر خۆى بۆ رانەگىرا و پى دەرچوونى پىشان دام. ئەو شتەى من دەيزانم ئەمەيە: ئەگەر شارىكتان خۆش بویت و زۆر تيايدا بسورپنەوہ، نەك ھەر بە رۆختان، بگرە بە جەستەشتان ھەر لە خۆتانەوہ ئاشناى گەرەك و كۆلانەكانى دەبن و لە ساتىكى مەلوولدا و گافىك بەفر بەخەمگىنى دەبارىت، لاقەكانتان لە خۆيانەوہ دەتانبەنە سەر ئەو گردەى خۆتان حەزى لى دەكەن.

بەوجۆرە بازارى نالبەندانم جى ھىشت و لە تەنیشت مزگەوتى سولەيمانىيەوہ سەرى ئەو بەفرەم دەکرد كەوا بەسەر كەنداوى زىرپىندا دەبارى: ئەو سەربانانەى پرويان لە باكور بوو و قوبەكانيان با دەيگرتەوہ، لە ئىستاوہ بەفر دای پۆشيبوون. چارۆكەكانى كەشتىيەكى روو لە شار بەدەم داگرتنيانەوہ دەلەرىنەوہ و سلأويان لە من دەکرد و وەك رووى ئاوى كەنداو لە ھەمان رەنگى خۆلەمىشى تەمدا نەقووم بوون. دار سەنەوبەر و چنارەكان، دىمەنى سەربانەكان، دلتەنگى رۆژئاواو بوون، دەنگى

(*) فلۆزىن: جۆرىك بوو لە پارەى كانزايى زىرپىن و يەكەم جار سەدەى يازدەمى كۆچى لە شارى فلۆزەنسای ئىتالىا لە سەكە دراوہ و بەناوى ئەو شارەوہ ناوئراوہ. - وەرگىز -

ناوہوہى گەرەكەكانى لای خوارەوہ، ھاوار و قىرەى فرۆشيارانى گەرۆك و قىزەى مندالانى ناو حەوشى مزگەوتەكان لەناو سەرمدا يەكيان گرت و بەشىوہيەكى دوور لە سەرسورمان پىيان دەگوتم لەمەودا لەم شارەدا نەبىت، ناتوانى لە ھىچ شوئىنىكى تردا ژيان بگوزەرىنيت. بۆ تاويك پىم وابوو رووخسارى لە چەندىن سال لەمەوبەرەوہ لەبىرکردوى ئەفیندارەكەم دەخوارىت بىتەوہ بەرچاوم.

لە بەرزايىيەكە ھاتمە خوارەوہ و خۆم كرد بەناو ئاپۆرەى خەلكدا. دواى بانگى ئىوارە لە دووكانىكى جگەرفرۆش گەدەى خۆم پىرد. بەوردى گويم بۆ قسەكانى كابرأى خواەنى دووكانە چۆلەكە راگرت. يارۆ وەك ئەوہى پشیلە بەخىو بكات، بەبەزىيەوہ چاودىرى پارووەكانى دەكردم. بەو سروش و ناوونيشان ھەلدانەى لەوہم وەرگرت، دواى تارىك داھاتنى كۆلانەكان بەباشى، چوومە كۆلاننىكى تەنگى پشت بازارى دىلفرۆشان و لەوئى چایخانەكەم دىتەوہ.

ناو چایخانەكە پىر و گەرم بوو. ئەو چىرۆكبىژەى زۆر جارن لە شىوہى ئەوم لە تەورىز و شارەكانى عەجەم بىنوبو و لەوئى چىرۆكبىژ نا، پەردەداريان پى دەگوترا، لە بەرزىيەكى دواوہى تەنیشت ئاگردانەكە دانىشتبوو. بەتەنيا نىگارىك، نىگارى سەگىكى كرىبووہوہ و ھەلى واسىبوو. نىگارەكە بەپەلە، بەلام زۆر ھونەرماندانە لەسەر كاغەزىكى ئەستور كىشرا بوو. ناوبەناو ئامازەى بۆ سەگى ناو نىگارەكە دەکرد و لە زمانى ئەوہوہ چىرۆكى دەگىرايەوہ.

من سه گم

وهك ئيوش دهبين، كه لبه كانم هينده تيژ و دريژن به زور له دهمدا جيان دهبته وه. ده زانم ئەمە ديمه نيكي ترسناكم پي دهبه خشيت، به لام چيژي لي ورده گرم. جاريك قهسابيك له گه وره ييي كه لبه كانمي رواني و گوتي:

"كوره خو ئەمە سهگ نيبه، به رازه."

گازيكي وهام لي گرت تا به نووكي كه لبه كانم، لهو شوينه ي كوتايي به گوشتي چهوري ديت، ههستم به رهقي ئيسكه كانی رانی كرد. به لای سهگه وه هيچ شتيك هينده ي ئەوه به چيژ نيبه به رق و تووره بوونيكي هه لقولاو له ناخه وه كه لبه كانی له گوشتي دوژمنيكي به رباد بچه قينييت. كاتيک هه ليكي وه هام بو دهره خسييت و قوربانيي گهستن هه لالكر دووم بي ئەقلانه به پيشمدا تي دهبه پريت، له خو شياندا به رچاوم رهش دهبيت، كه لبه كانم چه شني ئەوه ي نازاريان هه بيت، جيره يان ديت و بي ئەوه ي به خوم بزائم، دهست دهكهم به دهر كردني نرکه نرکيكي وا له گه روومه وه ته نانهت ئيوه مانانيش دهرسي نييت.

من سه گيكم و ئيوش له بهر ئەوه ي ئافريندراوي هينده ي من شياو نين، ده لين ئەري سهگ ده توانيت بدويت؟ به لام له لايه كي تره وه، وا دهره كه وييت باوه رتان به و چيرۆكانه هه بيت كه مردووان قسه ي تيذا دهكهن و پالنه وانه كانی ناوي وشه گه ليك به كار دين كه خو شيان واتايان نازانن. سهگه ل دهوين، به لام ته نيا بو كه ساني بزائن گوييان لي بگرن.

هه بوو، نه بوو، سه رده مانتيك مه لايه كي دنيا نه ديو هه بوو له شاريكي دووره دهسته وه هاتبووه به كيك له مزگه وته گه وره كانی پايه تهخت، ده ي با بليين مزگه وتي بايه زيد. له وانه يه پيوست بي ناوي به نه يني بمينيته وه، با بق نمونه به مه لا خوسرهت ناوي ببهين. به لام ئيدي چ درۆيه كي تر بكریت، ئەم مه لايه كابر ايه كي لاسار و سه روشك بوو. به لام هينده ي توو له سه ري دا كه م بوو، بيچاوييني بيت، ئەوه ندهش زماني به هين هه بوو. گشت رۆژيكي هه يني دهسته ي نوژكه رانی به شيويه ك جو ش دهدا تا راده ي ئەوه ي هه نديكيان چاويان وشك ده بوو، له هوش خو يان ده چوون و ده بوورانه وه. له ري خوا با به هه له ليك نه دريته وه؛ ئەوه هه رگيز وهك مه لاياني تري زماندريژ نه ده گريا؛ بگره ته واو به پيچه وانه وه، كاتيک هه مووان ده گريان، ئەوه ته نانهت برژانگيشي نه ده بزواند و شيوازي قسه كرينيشي وهك ئەوه ي بيه ويت لومه و سه رزنه شتي جفات بكات، هي زي زياتري پي دهبه خشي. سه رجه م پاسه واناني پاريزه ري ئاسايشي شار و پاسه وانی كو شكي سو لتان و هه لوا فرۆشان و ئاپۆره ي پيخاوسان و ژماره يه كي زوري مه لاي جو ري خو ي، له سو نگه ي هه ز و ئاره زوويانه وه بو لومه و سه رزنه شت، بوو بوون به به نده و كو يله ي ئەوه كابر ايه. ئي، خو ئەويش سهگ نه بوو، مرۆقيك بوو شيري خاوي خواردبوو. له به رده م ئەوه ئاپۆره سه ودا سه رده ا خو ي به باشي له بير ده چيت و كاتيک ده بينيت ترساندنيش بارته قاي گرياندي جفات چيژي هه يه و بو ي روون دهبته وه نان له م كاره دايه، به ته واوي جله و له دهست دهدات و ده گاته ئەوه ئاسته ي بلي:

تاكه هو كاري گرانی و په تا و دوژانه كان له بير كردني ئيسلامي سه رده مي هه زره تي محمه د و له خسته بردن و باوه ر هينانمانه به ناوي ئيسلامه وه به كتيب و درۆي تر. كوا له رۆژگاري هه زره تي محمه ددا مه ولود خو يندن هه بووه؟ چما چله گرتن بو مردووان و به خشي نه وه ي هه لوا و پاروو له پيناوي رۆحياندا هه بووه؟ ئەري له سه رده مي هه زره تي محمه د خو يندني قورئاني پيرو ز وهك گوراني به مه قامه وه هه بووه؟ بوچ كه س هه بووه به سه ر مناره بكه وييت و بلييت بزائم ده نگم چه ند خو شه و عه ره بيبه كه م تا چ راده يه ك له عه ره ب ده چيت، لووتبه رزيي نو انديت و وهك ژنان به قوون بادانه وه بانگي دابيت؟ ئيستا خه لكي ده چنه گورستان و ده پارينه وه، هانا بو مردووان ده بن. ده چنه سه ر گوره كان و وهك بتپه رستان به رد ده په رستن. پارچه

په پړو به کتله کانه وه ده به ستن و نه زر ده گرنه وه. چما له دهورانی حه زره تی محمه ددا په پیره وانی ته ریکه ته هه بوون تا ئەم پریاڼه پیشانی خه لکی بدهن؟ شیخی ری پیشانده ری په پیره وانی ته ریکه ته، "ابن العربي"، له بهرئه وهی سویندی خواردوه فیرعه ون به باوه روه مردوه، گونا هبار بووه. هه موو په پیره وانی ته ریکه ته، خه لوه تپه رستان، قه له نده ران، ئەوانه ی به دم ژه نینی سازه وه قورئانی پیروژ ده خوینن و له گه ل مندالانی قوونده ردا سه ما ده کهن و ده لئین پیکه وه دوعا ده کهن، هه هه موویان کافرین. پیوسته ته کیه کان پرووختن رین، بنا خه کانیان حه وت گه ز هه لیکه نریت و خو ل و گلی دهره ی نراویان برژینریت ته دهریاوه تا بتوانریت له شوینه کانیان نویت بخوینریت.

ئەم مه لا خوسرته هارتر بووه و لیک به دمیدا هاتووته خوارئ و گوتوویه تی ئەی گه لی باوه رمه ندان، قاوه خواردنه وه حه رامه. حه زره تی پیغه مبه رمان له بهرئه وهی زانیویه تی قاوه مروث گیز ده کات و گه ده کون ده کات و ده بیته هوی پشتنیشه و نه زوکی و تی گه یشتووه گه مه ی ئیبلیس، نه یخوار دووه ته وه. گوتوویه تی قاوه خانه کانی ئیستا شوینی ئەهلی کیف و سه فا و ده وله مندانی ئالوده ی زه وقه و ئەمانه له پال یه کتر دادهنشین و هه موو جوړه بی ئابرووییه ک ده کهن. بویه بهر له ته کیه کان، پیوسته قاوه خانه کان دابخرین. چما هه ژاران پارهی قاوه خواردنه وه یان هه س؟ ده چنه قاوه خانه کان و کیف و سه فای خو یان له قاوه دا ده بیننه وه و سه ری په ته که هینه شل ده کهن و له وی گوی بۆ قسه و باسی سه گی خویری راده گرن و وا ده زانن راسته. مه لا خوسرته ئەمه ده لیت: "ئوهی جنیو به من و ئاینه که مان بدات، سه گه."

به ده ستوری ئیوه، ده مه ویت وه لامی دوا یین قسه ی ئەم مه لا ئەفه ندیه بده مه وه. هه لیکه به لای به ریزتانه وه ئاشکرایه ده سته و تاقمی حاجی، خوچه، مه لا و پیشنوینژان ئیمه ی سه گه لیان هیچ خو ش ناویت. به بوچوونی من، بابه ته که پیوه ندی به وه وه هیه که وا جاریک حه زره تی محمه د چه مکی که وای بهر خو ی دریبوو بۆ ئەوه ی ئەو پیشله یه ی له سه ری نووستبوو، بیدار نه بیته وه. مه به ست له م قسه یه ئەوه یه بیر بخریته وه ئەو زه رافه ته ی پیشانی پیشله دراوه، پیشانی ئیمه نه دراوه و بگوتریت

له بهر شه ری له میژینه ی ئیمه له دژی ئەو ئافریندراوه ی گه مژه ترین ئاده میزادیش به بی وه فایه ی ئەو ده زانیت، نیردراوی خوا دوژمنایه تی له گه ل سه گه لدا هه بووه. نه برده نه ژوره وه مان بۆ مزگه وت به بیانوی ئەوه ی ده بینه هوی شکاندنی ده ستنویر و ئەو تی هه لدا نه ی سه دان سالا به گسکه ده سک دریزه کانی ده ستی مجیوره کان ده یخوین، ئەنجامی ئەو ویناکردنه هه له یه یه و به نیازی خراپ کراوه.

ده خوازم سووره تی "الکف" تان بیر بخه مه وه که جوانترین سووره تی قورئانی پیروژه. نه ک له بهرئه وهی مه به ستم بیت له م قاوه خانه جوانه که سانی بی کتیبی قورئانی پیروژ نه خوین هه بن، بگره بۆ ئەوه ی سه ره له نوچ بیریان بخه ینه وه: ئەم سووره ته به سه ره اتی حه وت گه نج ده گپریته وه که له گوزهراندنی ژیان له ناو بتپه رستان بیزار ده بن و ده چنه ئەشکه و تیکه وه و ده نوون. خوا مو ریک له گو یی هه ری هه کیان ده دات و ماوه ی سیسه د و نو سال ده بانخه وینیت. دوا ی ئەوه ی بیدار ده بنه وه و یه کیک له حه وت گه نجه کان ده چیته ناو خه لکه وه و سه یر ده کات ئەو سه کیه ی پتیه تی، سه رف نابیت، گه نجه کان حالی ده بن له و نیوانه دا ئەوه نده سال تی په ریوه و زور سه ریان سوورده مینیت. ئەم سووره ته باسی په یوه سته بوونی ئاده میزاد به خوا، په رجووه کانی، تپه رپوونی کات و شیرینی خه ویک ی قول ده گپریته وه. هه رچه نده حه دم نییه، به لام ده مه ویت بیرتان بخه مه وه له ئایه تی هه ژده یه می ئەم سووره ته دا باسی سه گی بهر ده روازه ی ئەشکه و تی شوینی خه وتنی ئەو حه وت گه نجه کراوه. بنگومان هه موو که سیک ناوی له قورئانی پیروژدا هات بیت، بوی هه یه شانازی پیوه بکات. منیش وه ک سه گیک شانازی به م سووره ته وه ده کم و ده لیم، خوا یار و یاوه ر بیت، ئەقل ده خاته وه سه ری ئەو ئه رزه روومیانه ی که دوژمنانی خو یان به سه گی خویری ناو ده بن.

که واته ره گ و ریشه ی ئەم دوژمنایه تیکردنه ی دژ به سه گه ل بوچی ده گپریته وه؟ بوچی سه گ به گلاو ده زانن و کاتیک دیته ماله کانتانه وه، کون و که له بهر ده شو ن و هه موو شتیک بسمیل ده کهن؟ بوچی ئەوه ی ده ستمان پیوه ده دات، ده ستنویر و ده شکیت؟ بوچی ئەگه ر لوی پو شاکتان به ئاسته م بهر تووکی ته ری سه گیک بکه ویت، له خو تانی ده که نه وه و وه ک پیره ژنی هار حه وت جارانی ده شو ن؟ ته نیا مسگه ران

دەتوانن ئەو درۆيە ئاشكرا بکەن كە دەلەيت ئەگەر سەگ مەنجهلەيكي لیستەوه، ئەوا دەبەيت يان فری بدرییت، یاخۆ سپی بکریتهوه. لەوانەیه پشیلەش.

دوای ئەوهی مرۆف دەستی لە گوند و چۆلەوانی و کۆچبەری هەلگرت و لە شار گیرسایهوه، سەگی شوانان لە گوند مانهوه و ئەو کاتە ئیدی ئیمەى سەگەل گلاو بووین. پیش ئیسلاام، مانگیك لە دوازده مانگەى سال بۆ سەگەل بوو. كەچى ئیستا سەگ بە مایهى نەگبەتى دادەنریت. نامەوێت بەم کاتی ئیوارەبە ئیوهی دۆستانم، ئیوهی خواربەری فیربوونی کەمیک دەرز بە دەردەکانی خۆم خەمگین بکەم. هۆی توورەبوونم ئەوهیه مەلا ئەفەندیی ئیمە بەخراپە باسی قاوهخانەکانمان دەکات.

باشە ئەگەر بلیم باوکی خوسرەتى ئەرزەرپوومی نەناسراوه، ئیوه چى دەفەرموون؟ بە منیشیان گوتوووه تۆ چ سەگیکیت و لەبەرئەوهی خاوهنەکەت چیرۆکبێژە و نیگاریکی لە قاوهخانە هەلواسیوه و چیرۆک دەگێریتەوه، تۆ بۆ ئەوهی پاسی بکەیت، چغە، لەدژی مەلا ئەفەندی زمان درێژی دەکەیت. دووربیت، زماندریژی ناکەم. من قاوهخانەکانی خۆمانم زۆر خۆش دەوێت. ئەرى دەزانن هۆی دلگرانیم لەبەر ئەوه نییه گوايه لەسەر کاغەزىكى هەرزانبەها نیگارم کیشراوه، يان بەهۆی ئەوهى سەگم، بگرە داخى ئەوه دەچێژم ناتوانم لەگەل ئیوهدا دانیشم و هەك مرۆف قاوه بخۆمەوه. ئیمە لەپیناوا قاوه و قاوهخانەکانماندا دەمرین... بەلام ئەمە چیه... بروانە، وهستام لە قاوهجۆشەكە قاوهم بۆ تى دەکات. مەلین: ئەرى هەرگیز بووه نیگار قاوه بخواتەوه؟ مەلین: بروانن، بروانن، سەگ فرەفر قاوه دەخواتەوه.

ئۆی، زۆر خۆش بوو، هەناومی گەرم کردەوه، بەرچاومی رۆشن کردەوه، بیرى ئاوهلا کردم و سەرنج بەدەن چیم بەئەقلدا هات: ئایا دەزانن دۆقى فینیسىا جگە لە چەندین تۆپى قوماشى ئاوریشمین و پۆشاکى چینیى بە گولیلکى شین خەملیندراو، چى ترى وەك دیارى بۆ نوورحەيات سولتانی كچى حەزەتى سولتانمان ناردوو؟ دەلە سەگىكى نازدارى فەرەنگى (* تووک لە ئاوریشم و تووکی سەگی لە ئاویش نەرمتەر. ئەو دەلە سەگە لەبەر نازدارى پۆشاکى سوورى ئاوریشمینی لەبەر کراوه.

(* فەرەنگ: لەم ولاتانەى لای خۆمان لە رابردودا بە ئەوروپایى گوتراوه: فەرەنگ. نووسەرىش ئەم ناوهى لەم رۆمانەدا بۆ هەمان مەبەست بەکار هیناوه. - وەرگێر -

یەكێك لە برادەرنامان بۆی پێوه ناوه، بۆیه دەیزانم: بى جلهكانى، تەنانەت جووتبوونیشى پى ناکریت. ئاشکرایه لەو ولاتی فەرەنگستانە هەموو سەگەل جلی لەوجۆرە دەپۆشن. دەلین گوايه لەهوى ژنە فەرەنگىكى زۆر خانەدان، نازانم سەگىكى رووت يان هەرامەى سەگەكەى بينیوووه، گوتووێتى: "ئای نازەلى رووت و قووت" و کەوتوووه و بووراوتەوه.

وەك دەگوتریت، لە فەرەنگى ولاتى گاوران هەر سەگىك خاوهنى خۆى هەيه. سەگی بەستەزمان زنجیر لە ملن و چەشنى پەرىشانترین كۆيلە دانە بەدانە بە زنجیرکراوى بە كۆلانەکاندا دەگەرپندرین. ئەو پیاوانە دواتر سەگەکان دەبەنەوه مالى خویان و تەنانەت دەیانبەنە ناو پێخەوهکانى خۆشیانهوه. تۆ واز لەوه بێنە سەگىك بۆن بە سەگىكى ترهوه دەکات و لى دەپەریت، بەلام لەوى دوو سەگ ناتوانن پێکەوه بگەرین. کاتیک سەگەلى زنجیرکراو بەو رەوشە پەرىشانەى خویانهوه لە كۆلانەکاندا تووشى يەكدى دەبن، بە چاوى خەمگینهوه لە دوورەوه سەبرى يەكتر دەکەن، هەر ئەوهنده و بەس. ئەوه ناچیتە ئەقلى گاورانەوه كە ئیمەى سەگەل بەكۆمەل و بەسەرەستى بە كۆلانەکانى ئەستەنبولدا دەسورپینەوه، خاوهن و ئەفەندیان نییه، لە کاتی پێویستدا رى دەپیرن و بە ئارەزووى دلای خۆمان لە گۆشەیهكى گەرما كۆ دەبینەوه، لە سێبەر پال دەکەوین و سەرخەوى شیرین دەشکینین، لەکوێ بمانەوێت دەپین و هەرکەسیشمان بویت دەیگەزین. وەنەبیت بیرم لەوهش نەکردبیتەوه تۆ بلینى لەم سۆنگەیهوه بێت موریدانى ئەرزەرپوومی دژى ئەوه بن خەلک لە كۆلانەکانى ئەستەنبول بەمەبەستى خیر بەدەم دوعاکردنەوه گۆشت بۆ سەگەل باوێژن و وهقف بۆ ئەو مەبەستە دابمەزین؟ ئەگەر نیازی ئەمانە لە دۆژمانیەتیکردنى سەگ زیاتر، گاورستانى بیت، ئەوا با بەبیرى بێنمەوه كە دۆژمانیەتیکردنى میللهتى سەگ خۆى لە خۆیدا ئەوپەرى گاورستانیه. چاوهرى دەکەین کاتیک برادەرانى جەلاد ئەو هیچ لەباردانەبووانە هەلدهواسن و ئومیدەوارم ئەو رۆژە زۆر دوور نەبیت، وەك ئەوهى هەندیك جار بۆ پەند دەیکەن، بانگی ئیمەمانانیش بکەن تا پارچەى گۆشتیان بخۆین.

لە کۆتاییدا دەمەوێت ئەم بەسەرھاتە بگێرمەوه: خاوهنى پێشووم مرۆفیکى فرە دادپەرورەر بوو. شەوان کاتیک بۆ تالانى دەردەچووین، ئەركى خۆمان دابەش دەکرد:

کاتیک من دەستم بەوەرپین دەکرد، ئەو قورگی یارۆی دەبری و بەوجۆره لەبەر وەرپینی من قیرەیی کابرا نەدەبیسترا. لە بەرامبەر ئەوەشدا، ئەو تاوانبارانەیی بەسزای دەگەیاندن، پارچە پارچە دەکرد و دەیکولاند و دەیدا بە من و منیش دەمخوارد. من حەزم لە گوشتی خاوی نییه. ئومیدەوارم ئیدی جەلادی مەلای ئەرزەرپوومی بیر لەوه بکاتەوه من گوشتی ئەو چەپەلە بە خاوی ناخۆم و گەدەیی خۆمی پێ تیک نادەم.

4

دوچار ییم دەلین بکوژ

تەنانەت تۆزقائیکیش پیش ئەوهی ئەو بوو، ئەو بەدەلەییە بکوژم، ییم بگوترا یە من کەسیک دەکوژم، هەرگیز بروام نەدەکرد. بۆیە ئەو شتەیی من کردوو، هەندیک جار وەک گالیۆنیکی (*) بیانی لە ئاسۆدا و نەدەبیت و تا دەچیت بچووک دەبیتەوه. جاروباریش وا هەست دەکەم هیچ تاوانیکم نەنجام نەدا. چوار رۆژ بەسەر کوشتنی زەریفی رەبەنی برامدا تێ پەری کە بە نارەزای دڵ کوشتم و ئیستا کەمیک لەگەڵ دۆخەکەدا راهاتووم.

هەولی زۆرم دا بێ ئەوهی پیاوکوشتنی تێ بکەویت، ئەو بەلایەیی بۆم هاتبوو پیش، چارەسەر بکەم، بەلام دەستبەجێش حالێ بووم هیچ رێبەکی ترم پێ شک نابریت. هەر لەوێ کارەکەم براندهوه و گشت لێپرسراوییهکم گرتە ئەستۆی خۆم. مۆلەتم نەدا بەهۆی درۆی بێ ئەقڵیکەوه سەرچەم دەستەیی نیگارکێشان بکەونه مەترسییهوه.

سەرباری ئەوهش خۆراهیێنان لەسەر بکوژی، کاریکی دژوارە. لە مالهوه ناحەویمهوه و دەچمە کۆلان. لەوێش ناگیرسییمهوه و دەرۆمە کۆلانیکی تر. پاشان لەو کۆلانەشەوه دەچمە ئەوی تر و کاتیک لە رووی مرۆگەل ورد دەبمەوه، دەبینم زۆر کەس لەوانەیی هێشتا هەلی نەنجامدانی تاوانیان نەکەوتوو، دەست، خۆیان بە

(*) گالیۆن: جۆریک بوو لە کەشتیی شەڕ و لە نیوهی یەکمەیی سەدەیی شارزەهیهمی زاینیدا لەسەر دەستی بەریتانی و ئیسپانی و پورتوگالییهکان داھێنراوه و لە دۆزینەوهی پارزەمینی ئەمەریکادا بەکار هێنراوه. - وەرگێڕ -

بیتاوان دهنانن. له سۆنگه‌ی ئەم مەسەله بچووکه‌ی بهخت و چاره‌نووسه‌وه که رووبه‌رووم بووه‌ته‌وه، دژواره بگوتریت زۆربه‌ی مرۆگه‌ل له من به‌په‌وشتتر یان باشترن. هه‌بیت و نه‌بیت له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌شتا تاوانیان ئەنجام نه‌داوه، که‌میک گه‌مژه دینه به‌رچاو و وه‌ک هه‌موو که‌مژه‌کانیش نیازپاک دیارن. دوا‌ی کوشتنی ئەو داماو، چوار رۆژ خوولانه‌وه‌م به‌گه‌رکه‌ک و کۆلانه‌کانی ئەسته‌نبو‌لدا به‌س بوو بۆ ئەوه‌ی تۆ بگه‌م هه‌رکه‌سێک له‌وانه‌ی من له‌ چاویاندا ترووسکایی زیره‌کی و له‌ رووخساریاندا سیبهریکی هه‌لقو‌لای ناو رۆحیانم بینی، بکوژیکی شاراو‌یه. ته‌نیا گه‌مژه‌کان بۆ تاوانن.

بۆ نمونه، ئەم ئیواره‌یه کاتیک له‌ قاوه‌خانه‌ی پشت بازاری دیلفرۆشاندا به‌ قاوه‌که‌م هه‌ناوی خۆم گه‌رم ده‌کرده‌وه و سه‌یری نیگاری سه‌گه‌که‌ی پشت‌ه‌وه‌م ده‌کرد و خۆم له‌بیر کردبوو و منیش له‌گه‌ل ئەوانی تردا گویم له‌ چیرۆکه‌کانی سه‌گه‌که‌ ده‌گرت و پێ ده‌که‌نیم، هه‌ستیکه‌ی وام له‌ کن په‌یدا بوو ئەو کابرایه‌ی له‌ ته‌نیشتمه‌وه دانیشتوو، بکوژیکی یه‌کانه‌یه‌ وه‌ک خۆم. ئەویش وه‌ک من به‌ده‌م چیرۆکی‌یه‌که‌وه پێ ده‌که‌نی، به‌لام نازانم به‌هۆی ئەوه‌وه‌ بوو برایانه‌ شانی به‌ منه‌وه‌ دابوو، یان له‌به‌رئه‌وه‌ی نیگه‌رانی په‌نجه‌ له‌رزیه‌وه‌کانی بوو که‌ فنجانی قاوه‌که‌ی پێ گرتبوو، گه‌یشتمه‌ ئەو باوه‌ر‌ه‌ی ئەویش له‌ توخمی منه‌. له‌په‌ر رووم وه‌رگه‌یتر و په‌پ و په‌وان نیگام له‌ رووخساری بری. یه‌کسه‌ر ترسا و رووی تیک چوو. دوا‌ی بلاوه‌ لی‌کردنی قاوه‌خانه، ناسراویکی، قو‌لی کردبوو به‌ قو‌لیدا و پێی ده‌گوت:

"موریده‌کانی مه‌لا خوسره‌ت په‌لاماری ئیره‌ش ده‌ده‌ن."

به‌ ئاماژه‌ی چاو و برۆ قسه‌ی به‌ یارۆ بری. ترسی ئەوان ده‌ربازی منیش بوو. که‌س متمانه‌ی به‌ که‌س نییه‌. هه‌موو که‌سێک له‌ گشت ساتیکدا چاوه‌رییه‌ ئەوی دی نامه‌ردیی له‌ به‌رامبه‌ردا بکات.

هه‌وا ساردتری کردبوو و به‌فر به‌باشی گو‌شه‌ی کۆلانه‌کان و بن دیواره‌کانی گرتبووه‌وه و که‌له‌که‌ بووبوو. له‌و ئەنگه‌سته‌چاوه‌دا جه‌سته‌م ته‌نیا به‌ هه‌ست رپی خۆی له‌ کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کاندا ده‌دۆزیه‌وه. جاروبار له‌و شو‌ینانه‌ی ده‌ریوانه‌ی په‌نجه‌ره‌ی مالان به‌ته‌واوی دادرابوونه‌وه و په‌نجه‌ره‌کانیان به‌ ته‌خته‌ی ره‌شی قیرین داخرا‌بوون، تیشکی لاوازی قوتیلکه‌یه‌کی هه‌شتا له‌ ژوروه‌وه داگیرساو دزه‌ی ده‌کرده

ده‌روه‌وه و له‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا ره‌نگی ده‌دایه‌وه. زۆر جاری تریش هه‌یچ شتی‌ک و هه‌یچ تیشکی‌ک نابینم، بگره‌ گو‌ی بۆ ده‌نگی لیدانی به‌رده‌کان به‌ گو‌پالی ده‌ستی یاساوه‌که‌نه‌وه، قروسکه‌ی سه‌گه‌لی به‌ره‌لا و نالی‌نی له‌ مالانه‌وه‌ها‌توو را‌ده‌گرم و رپی‌گی خۆم ده‌دۆزمه‌وه. گا‌فی وا هه‌یه، به‌فر به‌ تیشکی‌کی جوانی وه‌ک ئەوه‌ی بلپی له‌ هه‌ناوی خۆیه‌وه‌ ده‌ری ده‌دا، له‌ نیوه‌ی شه‌ودا کۆلانه‌ ته‌سک و ترسناکه‌کانی ئەسته‌نبو‌ل رووناک ده‌کاته‌وه و پیم وایه له‌ تاریکایی و له‌ نیوان دار و که‌لاوه‌کاندا خپو‌گه‌لی نیشته‌جیی سه‌دان ساله‌ی ئەسته‌نبو‌ل ده‌بینم. جاری واش هه‌یه له‌ مالانه‌وه‌ ده‌نگی کرووزانه‌وه‌ی به‌ده‌ختان دیت؛ یان سنگه‌کوته‌یانه و ده‌کوکن، چلمی لووتیان هه‌لده‌لووشن، له‌ خه‌ونیاندا ده‌گرین و ده‌قیرینن، یان ژن و پیاو، کاتیک منداله‌کانی ته‌نیشته‌ سه‌ریان ده‌گرین، ده‌ست ده‌خه‌نه‌ بینه‌قاقای یه‌کتری.

بۆ ئەوه‌ی ژبانی به‌خته‌وه‌ری پێش سه‌رده‌می بوونم به‌ بکوژ بیر بکه‌و‌یته‌وه و خۆم دلشاد بکه‌م، یه‌ک دوو جار هاتم بۆ ئەم قاوه‌خانه‌یه بۆ گو‌یگرتن له‌ چیرۆکی‌یه‌که‌. زۆربه‌ی نیگاری‌کیشانی هاو‌رپیم و ئەوانه‌ی سه‌ره‌له‌به‌ری ته‌مه‌نی خۆم له‌گه‌لیاندا به‌سه‌ر بردوو، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک دین. دوا‌ی ئەوه‌ی ئەو گه‌مژه‌یه‌م کوشته‌، که‌ هه‌ر له‌ مندالی‌مانه‌وه‌ پیکه‌وه‌ نیگارمان ده‌کیشا، ئیدی ناخوازم که‌سیان ببینم. براکانی من کاتی یه‌کتره‌بینن بۆ قسه‌ و قسه‌لۆک و بوختان هه‌لناکه‌ن، بۆیه له‌ ژبانی ئەوان و له‌م هه‌وا‌ی به‌زم و په‌رمه‌دا زۆر شته‌ هه‌ن وام لی‌ ده‌که‌ن شه‌رم بکه‌م. بۆ ئەوه‌ی به‌ لووتبه‌رزم نه‌زانن و تانه و ته‌شه‌رم لی‌ نه‌ده‌ن، منیش یه‌ک دوو نیگارم بۆ کابرای چیرۆکی‌یه‌کیشا. باوه‌ریش ناکه‌م ئەمه‌ پێش له‌ ئیره‌یی پێ‌بردن بگریت.

به‌لام به‌ زیادیشه‌وه‌ مافی ئیره‌یی پێ‌بردنیان هه‌یه، چونکه‌ وه‌ستای هه‌ره‌ شاره‌زا له‌ ره‌نگ تیکه‌لکردن، هیل کیشان، ریزه‌ندیی په‌ره، هه‌لبژاردنی بابته‌، کیشانی نیگاری رووخسار، جی‌گی‌رکردنی جفاتی شه‌ر و راووشکاری قه‌ره‌باله‌غ، ئاژهل، سو‌لتانه‌کان، په‌وه‌گه‌می، ئەسه‌پ، سه‌رباز، کیشانی نیگاری ئەفینداران و پزاندنی شی‌عری رۆح بۆ ناو نیگار و ته‌نانته‌ له‌ زه‌رکاری‌شدا هه‌ر خۆم. مه‌به‌ستم له‌م قسانه‌م به‌خۆدا هه‌ل‌دان نییه، بگره‌ بۆ ئەوه‌مه‌ ئیوه‌ لیم تۆ بگه‌ن. ئیره‌یی پێ‌بردن، به‌ تپه‌ری‌بوونی کات له‌ ژبانی نیگارکیشدا ده‌بیت به‌ که‌ره‌سه‌یه‌کی وه‌ک بۆیاخ و مه‌حاله‌ ده‌ستی لی‌ هه‌لب‌گیریت.

له نیوهی پیاسه‌کانمدا، که له‌تاو بئ ئوقره‌ییمدا تا دین درئوتر دهنه‌وه، لووتم ده‌ته‌قیت به لووتی برابیه‌کی ئاینی تا بلئی بیگه‌رد و بئ گونا‌همدا و له‌پر ئهم ختووره سه‌یره به هه‌ناومدا گوزه‌ر ده‌کات: ئه‌گه‌ر ئیستا بیر بکه‌مه‌وه من بکوژم، که‌سی به‌رام‌بهرم ئهم بیره له رووخسارمدا ده‌خوینیته‌وه.

بۆیه خۆم ناچار ده‌که‌م بیر له شتی تر بکه‌مه‌وه، کتومت وه‌ک سالانی گه‌نجایه‌تیم کاتیک بۆ ئه‌وه‌ی له نوێژدا بیر له ژنان نه‌که‌مه‌وه، زۆرم بۆ خۆم ده‌هینا و له‌تاو ته‌ریقی ده‌تلامه‌وه. به‌لام به‌په‌یچه‌وانه‌ی ته‌نگ‌ژه‌ی تافی لاومیه‌وه، که چه‌ندی ده‌مکرد و ده‌کو‌شام نه‌مه‌توانی بیروکه‌ی جووتبوون له سه‌ری خۆم فری بده‌م، ئیستا ده‌توانم ئه‌و تاوانه‌ی ئه‌نجام داوه، له بیرى بکه‌م.

ئیه‌وه تئ ده‌گه‌ن گشت ئهم شتانه له روانگه‌ی ئه‌وه‌ی پیوه‌ندیان به ره‌وشی خۆمه‌وه هه‌یه، ده‌گه‌رمه‌وه. من ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر خه‌یال له شتی‌کیش لئ بده‌م، ئیه‌وه هه‌موو شتی‌ک حالی ده‌بن. ئه‌مه‌ش من له دۆخی بکوژیکی بئ ناو و بئ ناسنامه‌وه، که وه‌ک خێو به نیتواندا ده‌سووریته‌وه، ده‌ردینیت و ده‌مخاته دۆخی تاوانباریکی ئاساییه‌وه، تاوانباریک یه‌خه‌ی خۆی دابیته ده‌سته‌وه و رووخساری ئاشکرا بیت و سه‌ری بۆ په‌راندن ئاماده بیت. ده‌ستوورم بده‌نی بیر له هه‌موو شتی‌ک نه‌که‌مه‌وه و چه‌ند شتی‌ک بشارمه‌وه. ئیه‌وه‌ی که‌سانی ناسکیش، چه‌شنی ئه‌وانه‌ی به هه‌لگرتنی شوینیی دز ده‌دۆزنه‌وه، هه‌ول بده‌ن له پئی وشه‌کانم و ره‌نگه‌کانمه‌وه بزائن من کیم. ئه‌مه‌ش ده‌مانه‌ینیته سه‌ر ئه‌و بابته‌ی شیوازه‌ی که ئیستا زۆر ره‌واجی هه‌یه: ئایا نیگارکیش شیواز، ره‌نگ و ده‌نگی تایه‌ت به خۆی هه‌یه؟ پیوسته هه‌یبیت؟

با سه‌رنج له نیگاریکی وه‌ستای وه‌ستایان، به‌هزادی پیری نیگارکیشان بده‌ین. ئهم شته نایابه له‌به‌رئه‌وه‌ی نیگاری تاوانیکه، ریک له‌گه‌ل دۆخی من یه‌ک ده‌گه‌ریته‌وه. له دووتویی کتیبیکی نۆسه‌د ساله‌ی بئ کیماسیی کاری هه‌رات و ده‌ست به‌سه‌رداگیراو له کتیبخانه‌ی شانزاده‌یه‌کی عه‌جه‌می تیاچوو له شه‌ری ته‌خت و ده‌سه‌لاند، له‌ناو ئه‌و په‌رانه‌ی داستانی شیرین و خه‌سه‌ره‌وه ده‌گه‌رینه‌وه، ریکه‌وتی نیگارکه‌م کرد. باسی داستانه‌که‌ی فیرده‌وسی ناکه‌م، بگره مه‌به‌ستم ئه‌وه‌که‌ی نيزامییه:

هه‌ردوو ئه‌فیندار، دواى ئه‌و هه‌مه‌که به‌سه‌ره‌ات و فه‌رتنه‌یه زه‌ماوه‌ند ده‌که‌ن، به‌لام شیروویه‌ی کوری گه‌نجی خه‌سه‌ره‌وه له ژنی پیشووی، ئیبیلیسیک ده‌بیت له‌و گۆره‌وه نایه‌لئ جووته دلدار ئاسوده‌ بن. ئهم شانزاده لاهه‌و چاهه‌بیرته‌ ته‌خت و ژنی گه‌نجی باوکی. شیروویه، به‌گوتی نيزامی "بۆنی ده‌می وه‌ک بۆنی ده‌می شیران بۆگه‌ن بو"، ریکایه‌ک ده‌دۆزیته‌وه، باوکی خۆی دیل ده‌کات و له‌سه‌ر ته‌خت داده‌نیشیت. شه‌ویک ده‌چیته ژووری نووستنی باوکی و شیرین، به‌په‌له‌کووتی له‌په‌خه‌ودا ده‌یاندۆزیته‌وه و خه‌نجه‌ر له‌ جه‌رگی باوکی ده‌چه‌قینیت، تا ده‌مه‌وبه‌یانی خوینی له‌به‌ر ده‌روات و له نوینی هاوبه‌شدا له‌پال شیرینی شوخ و نوومی خه‌وی ئاسوده، گیان ده‌سپیریت.

ئهم نیگاره‌ی به‌هزادی مامۆستای گه‌وره، به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌و چیرۆکه، ئاماره‌ی بۆ ترسیکی راسته‌قینه‌ش ده‌کرد و سالانیکیش بوو من ئه‌و ترسه‌م له هه‌ناوی خۆمدا هه‌لگرتبوو: ترس له‌وه‌ی کاتیک مرۆف له تاریکایی نیوه‌شه‌ودا بیدار ده‌بیته‌وه و تئ ده‌گات له‌و ژووره‌دا، که چاهه‌و نابی‌نیت، خه‌شپه‌ی که‌سیکی تر دیت. بیه‌یننه به‌رچاوی خۆتان ئه‌و که‌سه به‌ ده‌ستیکی خه‌نجه‌ریکی هه‌لگرتوووه و ده‌سته‌که‌ی تریشی له‌ ملتان ده‌نالی‌نیت. دیواری جوان و ناسک خه‌ملیندراوی ژووره‌که، په‌نجه‌ره‌وه و چوارچیه‌ی نه‌خشیندراو، بازنه و گوله‌نگی رایه‌خی سووری هاوشیه‌ی ئه‌و هاواره‌که‌ی له‌ قورگی جه‌ریندراوتانه‌وه ده‌رده‌چیت، هه‌موو گولیکی زه‌رد و مۆری به‌وردی و زه‌وقیکی له‌ ئه‌قل به‌ده‌ره‌وه کیشراوی سه‌ر ئه‌و لیفه‌ شاهانه‌یه‌ی بکوژه‌که‌تان له‌ کاتی کوشتنی ئیه‌ودا به‌ پییه‌ خاوس و قریژه‌کانی ده‌چیته‌ سه‌ری، هه‌ر هه‌موویان خزمه‌تی یه‌ک ئامانج ده‌که‌ن: له‌لایه‌ک، جوانی نیگاری به‌رده‌ستتان ده‌چه‌سپینیت و له‌لایه‌کی تره‌وه، بیرتان ده‌خه‌نه‌وه ئه‌و ژووره‌ی وا خه‌ریکن تیایدا ده‌مرن و ئه‌و دنیا‌یه‌ی وا به‌جیی ده‌هیلن، چ شوینیکی خۆشه. کاتیک له‌م نیگاره‌ ده‌روان، واتای بنه‌ره‌تی نیگاره‌که‌تان به‌خه‌یالدا دیت: جوانی نیگاره‌که و دنیا گوی به‌ مردنی ئیه‌و ناده‌ن و ئه‌گه‌ر کاتی گیانکیشان ژنه‌کانیشان به‌دیار سه‌رتانه‌وه‌ بن، هه‌ر به‌ته‌نیایی سه‌ر ده‌نینه‌وه.

پیره وه‌ستایه‌ک، کاتیک بیست سال له‌مه‌وبه‌ر له‌گه‌ل من سه‌یری ئهم کتیبه‌ی ناو

دهستی له‌رزۆکی منی ک‌ردبوو، گوتی: "ئەو ه‌ی به‌ه‌زاده." رووخساری، له‌به‌ر
رۆشنايي مؤ‌مدانی پشت سه‌رمانه‌وه نا، بگ‌ره له‌به‌ر چ‌یژی بینین گ‌ه‌شابه‌وه‌وه.
"ئ‌وه‌نده ه‌ی به‌ه‌زاده که ئ‌یدی پ‌یویستی به‌ واژۆ نییه."

به‌ه‌زادیش، له‌به‌رئ‌وه‌ی به‌مه‌ی ده‌زانی، ته‌نانه‌ت له‌ گۆشه‌یه‌کی شاراو‌ه‌ی
نیگارکه‌شدا واژۆیه‌کی نه‌ک‌ردبوو. به‌ بۆچوونی پ‌یره وه‌ستا، جۆر‌یک له‌ شه‌رم و
زویربوون له‌م ه‌ه‌لۆیسته‌ی به‌ه‌زادا به‌دی ده‌کریت. ه‌ونه‌ر وه‌ستاییی راسته‌قینه
ئ‌وه‌یه ه‌م نیگاریکی ناوازه‌ی له‌ ده‌ستی ه‌یچ که‌سیکی تر نه‌هاتوو بک‌یشریت و ه‌م
ه‌یچ نیشانه‌یه‌ک ج‌ی نه‌ه‌یلدریت مرۆف بباته‌وه سه‌ر نیگارک‌یش.

قوربانیه‌ی زه‌بوونه‌که‌ی خۆم به‌ شیوازیک، که له‌ ترسی رۆحی خۆم دامه‌ینابوو، به
شیوازیکی ساده و زبر کوش‌ت. بۆ گ‌ه‌ران به‌دوای ئ‌ه‌ودا داخۆ ه‌یچ نیشانه‌یه‌کم
له‌دوای خۆم ج‌ی ه‌یشتوو ه‌ب‌یت ه‌وی دۆزینه‌وم یاخۆ نا، شه‌وانه دیمه ئ‌م شوینی
ج‌ی سووتانه. له‌ ه‌ه‌ر ه‌اتنیکیش‌مدا، پرس‌ی شیواز زیاتر له‌ سه‌رمدا که‌له‌که ده‌ب‌یت.
ئ‌ه‌و شته‌ی به‌ شیواز ناوده‌بر‌یت، ته‌نیا ه‌ه‌له‌یه‌که ری خۆش ده‌کات بۆ ج‌یه‌یشتنی
نیشانه‌ی تایبه‌ت به‌خۆمان له‌دوای خۆمان.

ئ‌ه‌گ‌ر رۆشنايي به‌فره‌که‌ش نه‌بوايه، ئ‌یره‌م ه‌ه‌ر ده‌دۆزییه‌وه: ئ‌یره ئ‌ه‌و شوینی
سووتانه‌یه که‌سیکی براده‌ری بیست و پ‌نج سالی خۆم ل‌ی کوش‌ت‌بوو. ه‌ه‌ر
نیشانه‌یه‌ک، که بش‌یت به‌ واژۆی من بزان‌یت، به‌فر سه‌ریویه‌ته‌وه و له‌ناوی بر‌دوو.
ئ‌مه‌ش به‌لگ‌ه‌یه بۆ ئ‌ه‌وه‌ی خواش له‌مه‌ر بابه‌تی شیواز و واژۆ له‌گ‌ه‌ل من و به‌ه‌زادا
هاوب‌یره. چوار شه‌و له‌مه‌وب‌ه‌ر، ئ‌ه‌گ‌ر ته‌نانه‌ت پ‌یشمان نه‌زانیايه و کاتی نه‌خشان‌دی
کتیب گونا‌ه‌یکی له‌ ل‌خۆش‌بوون نه‌هاتوو‌مان بک‌رایه، به‌پ‌ی بانگ‌ه‌شه‌ی ئ‌ه‌و ب‌ی
ئ‌ه‌قله، خوا ئ‌م خۆشه‌ویستییه‌ی پ‌یشانی ئ‌یمه‌ی نیگارک‌یشان نه‌ده‌دا.

ئ‌ه‌و شه‌وه کاتیک له‌گ‌ه‌ل زه‌ریف ئ‌ه‌فه‌ندیدا ه‌اتین بۆ ئ‌م شوینی سووتانه، ه‌یشتا
به‌فر نه‌ده‌باری. ده‌نگی وه‌رینی سه‌گ له‌ دووره‌وه ده‌نگی ده‌دایه‌وه و ده‌گ‌ه‌یشته
به‌رگۆیمان.

ئ‌ه‌و داماو‌ه پرس‌ی: "بۆچی ه‌اتینه ئ‌یره؟ له‌م ساته‌دا ل‌یره چ‌یم پ‌یشان ده‌ده‌یت؟"
گوت‌م: "له‌ پ‌یشه‌وه ب‌یریکی ه‌یه و دوازه ه‌ه‌نگاویش له‌دواتره‌وه پاره‌ی کۆک‌راوه‌ی

ئ‌ه‌و گشت س‌اله‌م له‌ چ‌ال ناوه. ئ‌ه‌گ‌ر ئ‌ه‌م قسانه‌م بۆ که‌س نه‌گ‌یریته‌وه، ئ‌ه‌وا زاوا
ئ‌ه‌فه‌ندی و منیش دل‌خۆشت ده‌که‌ین."

به‌زه‌وه‌وه گوتی: "که‌واته ددانی پ‌یدا ده‌نیی ه‌ه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه زانیوته چ‌ی
ده‌که‌یت..."

له‌ ناچاریدا درۆم ک‌رد و گوت‌م: "ددانی پ‌یدا ده‌نیم."
به‌ ساده‌یی‌وه گوتی: "ئ‌ایا ده‌زانی ئ‌ه‌و نیگارانه‌ی ده‌یانک‌یشن، گونا‌ه‌یکی زۆر
که‌وره‌یه؟ زنده‌قه و ک‌فریکه که‌س ناو‌یریت خۆی له‌ قه‌ره‌یان بدات. له‌ بنی دۆزه‌خدا
ده‌سووتین. ئ‌یش و ئازارتان کۆتایی نایه‌ت. منیشتان ک‌رد به‌ هاو‌لنگی خۆتان."

کاتیک گویم بۆ ئ‌م قسانه‌ی پاگ‌رت، به‌ ترسه‌وه ت‌ی گ‌ه‌یشتم له‌ داها‌توودا زۆر
که‌سانی تر بروای پ‌ی ده‌که‌ن. بۆچی؟ چونکه قسه‌کانی ه‌یزیک و پاکی‌شان‌یکی
ئ‌ه‌وتوی ت‌یدا بوو، مرۆف، بخوازیت و نه‌خوازیت، سه‌رنجی ده‌دای‌ی و ده‌یویست
پ‌استیی ده‌ره‌ق به‌ نام‌ه‌ردانی تر بکه‌ویتنه‌ روو. ئ‌اشک‌رایه له‌به‌ر نه‌یینی ئ‌ه‌و
کتیبانه‌ی به‌ نووسینی ده‌دان و ئ‌ه‌و پارانه‌ی ده‌یدا، قسه و قسه‌لۆکی زۆر له‌باره‌ی
زاوا ئ‌ه‌فه‌ندی‌وه ده‌ک‌را. وه‌کو ت‌ریش، وه‌ستا عوسمانی گ‌ه‌وره‌ی نیگارک‌یشانی
نه‌فره‌تی ل‌ی ده‌ک‌رد. خه‌یال‌م چ‌وو بۆ ئ‌ه‌وه‌ش که براده‌ری زه‌رپ‌کارم درۆکانی خۆی به
زانینه‌وه له‌سه‌ر ئ‌ه‌و راستیانه‌ بنیات ناب‌یت. گ‌ه‌لۆ تا چ‌ راده‌یه‌ک پ‌یداگری ده‌ک‌رد؟

ئ‌ه‌و بانگ‌ه‌شانه‌م پ‌ی دووباره ک‌ردوو که ئ‌یمه‌ی ک‌ردبوو به‌گ‌ز یه‌ک‌تردا. نه‌یتوانی
وشه به‌یینه‌ته سه‌ر زمانی خۆی. ده‌تگوت سالانی پ‌یکه‌وه به‌سه‌ربر‌دی شاگر‌دیمانه و
بۆ خۆپاراستنمان له‌ ت‌یلا‌ی وه‌ستا عوسمان داوای په‌رده‌پۆش‌کردنی قه‌باحه‌تیکم ل‌ی
ده‌کات. له‌و ساته‌دا باوه‌رم به‌ ده‌ربه‌ستبوونی وی ده‌ه‌ینا. له‌ سه‌رده‌مانی شاگر‌دیشدا
ئاوه‌ها چاوه‌کانی داده‌چه‌قاند، به‌لام ئ‌ه‌و کاته چاوه‌کانی له‌به‌ر زه‌رپ‌کاری یه‌ک‌جار وه‌ها
بچووک نه‌بووبوونه‌وه. له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی ئ‌اماده بوو گشت ش‌تیک بۆ ه‌مووان بگ‌یریته‌وه،
ه‌یچ کاتیک پ‌یم نه‌دا له‌ ناخ‌مدا ه‌ه‌ست به‌ خۆشه‌ویستی بکه‌م له‌ به‌رامبه‌ریدا.

زۆرم دایه خۆم و به‌وی‌ل‌کردنه‌وه گوت‌م: "بروانه، زه‌رپ‌کاری ده‌که‌ین، نه‌خشی قه‌راغی
په‌ره ده‌که‌ین، ه‌یل ده‌ک‌یشین، به‌ ره‌نگی ز‌یرین په‌ره ده‌نه‌خش‌ین و وای ل‌ی ده‌که‌ین
بریسک و باقی بیت، جوان‌ترین نیگار ده‌ک‌یشین، دۆلاب و قوتوو ده‌خه‌مل‌ین.

سالانتيكى دريژە ئەمانە دەكەين. ئەمە كارى ئىمەيه. راسپاردەى نىگارمان دەدەنى. دەلېن كەشتىيەك، كارمامزىك، سولتائىك بخە ئەم چوارچىتوھىيە، با مەلى وھەا و مروى وھەاى تىدا بىت، با ئەم جقاتە لە چىرۆكەكەدا بىت و فلان وھەا راولوستىت، ئىمەش دەيكەين. بىروانە، زاوا ئەفەندى ئەمجارە پىمى گوت - وىنەى ئەسپىكى ھەلقوللو ھەلقوللو تى بگەم، سى رۆژ وەك گەورە وەستايانى سەردەمى زوو سەدان نىگارى ئەسپم كىشا. " نىگارى رەو ئەسپىك دەرهىنا كە بۆ دەست رايھىنان لەسەر كاغەزى زىرى سەمەرقەندى كىشابووم و پىشانم دا. سەرنجى داىى و كاغەزەكەى وەرگرت و چاوەكانى لى نىك خستەو و لەبەر تريفەى لاوازى مانگ دەستى كرد بەسەيركردنى ئەسپە سى و رەشەكان. گوتم: "وەستايانى كۆنى شىرازى و ھەراتى دەلېن بۆ كىشانى نىگارنىكى راستەقىنەى ئەسپ بەوجۆرەى خوا دەخوازىت و دەبىنەت، پىويستە نىگارنىك پەنجا سالى رەبەق بى راولوستان نىگارى ئەسپ بىكشىت و ئەوھى لى زىاد دەكەن كەوا باشتىن نىگارى ئەسپ لە تارىكىدا دەكىشىت، چونكە نىگارنىكى راستەقىنە لە ماوھى پەنجا سالىدا ھىندە كار دەكات تا چاوى كويز دەبىت و دەستى فىر دەبىت لەبەر نىگارى ئەسپ بىكشىت."

ئەو نىگا پاكژەى، كە من لە سەردەمى مندالمانەو بە رووخسارىيەو بىنىبووم، لە ئەسپەكانى نەخشىندراوى دەستى من بىبوو و خەيالى رۆيشتبوو.

"راسپاردەى نىگارمان دەدەنى، ئىمەش ھەول دەدەين ئەسپى ھەرە نەينى و ھەرە ناوازە وەك ئەوھى وەستايانى كۆن كىشاويانە، بىكشىن. ھەر ئەوھەندە و بەس. دواى خواستنى ئەو شتەى دەيانەوئىت، ناھەقىيە ئەگەر ئىدى لىپرسراوى بخرىتە ئەستوى ئىمەوھ."

گوتى: "نازانم داخۆ ئەمە راستە؟ ئىمەش لىپرسراوى و وىستمان ھەيه. من، خوا نەبىت، لە كەسى تر ناترسم. ئەوئىش ئەقلىكى داوھ پىمان تا باشە و خراپەى لە يەكتر پى جيا بگەينەوھ."

ئەمە وەلامىكى بەجى بوو.

بە عەربى پىم گوت:

"خوا ھەموو شتىك دەبىنەت و دەزانىت... تىش دەگات تو و من و ئىمەش لە نەزانىمانەوھ ئەم كارە دەكەين. لەكن كى گازندە لە زاوا ئەفەندى دەكەيت؟ ئەى باوھر ناكەيت وىستى خەزەرتى سولتائمان لە پشت ئەم كارەوھىيە؟" بىدەنگ بوو.

بىرم كەدەوھ: ھەر بەراستى ئەوھندە بى ئەقلى بوو، ياخۆ لەبەر ترسى خوا ئارامى خۆى لەدەست دابوو و قسەى ھەلەت و پەلەتى دەكرد؟

لە قەراغ بىرەكەدا راولوستاين. تاويك لە تارىكىدا چاوم بە چاوى كەوت و حالى بووم دەترسىت. بەزەيم پىدا ھاتەوھ. بەيەكجارى تىر لە كەوان دەرپەرىبوو. بۆ ئەوھى جارىكى تىش بىسەلمىنم ئەوھى بەرامبەرم بەتەنيا بى ئەقلىك نىيە، كەسىكى بوودەلەشە، لە خوا پارامەوھ.

گوتم: "لېرەوھ دوازدە ھەنگاوى بىمىرە و دەست بە ھەلكۆلېن بكە."

"ئەى دواى ئىوھ چى دەكەن؟"

"بە زاوا ئەفەندى دەلېم نىگارەكان بسووتىنەت. ئىدى چى ترمان لە دەست دىت؟ ئەگەر جقاتى مەلا خوسرەتى ئەرزەررومى قسەيەكى وھەا بىستەنەوھ، ئەوا نە ئىمە بە ساغى دەمىن و نە نىگارخانەش دەمىنەت. ھىچ ناسىاوتىك ھەيه لەناو ئەواندا؟ ئىستا تو ئەم پارانە وەرېگرە تا دلنيا بىن لاي ئەوان زمانمان لى نادەيت."

"پارەكە لە چىدايە؟"

"لە كوپەيەكى كۆنى ترشياتدا ھەفتا و پىنج دانە زىرى فىنىسيائى ھەيه."

سكەى زىرىنى فىنىسيائى بەھەرھال، بەلام ئەو كوپە كۆنەى ترشيات چى بوو بەخەيالمدە ھات؟ ئەوھندە تورەھات بوو كە بۆ باوھر پىكردن دەشيا. بەمجۆرە، جارىكى تىش حالى بووم خوا لەگەل منە، چونكە ھاورپى سەردەمى شاگردىم، كە سال لەدواى سال پوولەكىتر دەبوو، بگرە بەزەوقەوھ دەستى كەردبوو بە ژماردىنى ھەنگاوى بەرەو ئەو ئاراستەيەى من پىشانم دابوو.

لەو ساتەدا دوو شتم لە خەيالدا بوو. ژىر خۆلەكە ھىچ زىر و مىرپىكى فىنىسيائى تىدا نىيە. ئەگەر پارەى نەدەمى، ئەم نامەردە بوودەلەيە مەحفمان دەكاتەوھ. تاويك

5

من زاوانانم

من ئەفەندیی زاواى قەرەم، بەلام خەلکانى تریش بە زاوا بانگم دەکن. دایكى قەرە، ماوہیەك دەویست کورەكەى بەم ناوہو بانگى من بکات. دواتریش ھەر بەتەنیا قەرە نا، ھەموو کەسێك بەکارى ھینا. قەرە، سى سال لەمەوبەر و دواى نیشتەجیبوونمان لە کۆلانە تارىک و شیدارەكەى ژیر سێبەرى دار ئیخلاموور و شابەرووی پشتەوہى ئەکسەرایدا، دەستى بە ھاتوچۆى مالممان کرد. ئەوئى مالى پيشووتمان بوو. من ھاوینان لەگەڵ مەحموود پاشا بۆ شەر دەرەچووم، پایزان لە گەرانەوہمدا بۆ ئەستەنبول، دەمبىنى قەرە و دایكى خۆيان خزان دووہتە مالى ئیمە. دایكى خوا لیخۆشبووی، خوشکە گەرەى خاتوونى خوا لیخۆشبووی من بوو. جاروبارىش لە گەرانەوہى ئیوارانى زستانامدا بۆ مالمەوہ، دەمبىنى دایكى ئەو و خاتوونى من یەكدیيان لە ئامیز گرتووە و بەچاوى پر لە ئەسرینەوہ خەم و دەرد بۆ یەكتر ھەلدەرێژن. باوکی قەرە لە قوتابخانە بچووک و دوورەدەستەکان مامۆستایى دەکرد، بەلام لە ھیچ کامیان نەدەگیرسایەوہ. سەرکیش و توورە بوو و زۆریشى دەخواردوہ. قەرە ئەو سەردەمە شەش سالان بوو. دایكى بگریابایە، ئەویش دەگریا، بیدەنگ بوایە، ئەویش بیدەنگ دەبوو. بەترسەوہ سەیری من، زاواى خۆى دەکرد.

ئىستا رازیم لەوہى وەك برازایەكى بەرپز و بەرپار و پىگەیشتوو لەبەردەم خۆمدا دەیبینم. ئەو ریزەى لە بەرامبەرمد دەینوینت، وریایىبەكەى لە کاتى دەست ماچکردندا، ئەوہى قوتووی مەرەكەبى مەگۆلیم بە دیارى پيشکیش دەکات و دەلێت

وام بەخەيالدا ھات، وەك ئەوہى لە سەردەمى شاگردیماندا دەمانکرد، ئەو نامەردە بوودەلەئەبە لە ئامیز بگرم و ماچى بکەم، بەلام سالان ئیمەى زۆر لەیەكدى دوور خستبووہوہ. بیرم دەکردوہ چۆن زەویەكە ھەلکۆلین، بە نینۆک؟ بىرکردنەوہم لە ھەموو ئەم شتانە، ئەگەر مرۆف ناوی بىرکردنەوہى لى بنیت، ھیندەى چاوترووکاندنیکى خایەند و نەخایەند.

بەشپرزەبى و بە ھەردوو دەستم بەردى قەرەغ بىرەكەم ھەلگرت. ھیشتا لە ھەنگاوى ھەوتەم و ھەشتەمدا بوو، من گەیشتمە سەرى و بەھەموو ھیزی خۆم لەدواوہ كیشام بە سەریدا. ھیندە بەخیرایى و توندی بەر سەرى كەوت، وەك ئەوہى بە سەرى خۆم كەوتبیت، مچوركم پيدا ھات و تەنەتە دلێشم پى سووتا.

بەلام لە برى خەمخواردن لەوہى کردبووم، دەمویست ھەرچى زووترە کارەكەم بە ئەنجام بگەییەنم، چونكە ئەو لەسەر زەوى دەستى بە لەقەفرتیەكى ئەوتۆ کردبوو، مرۆف بخوازیت و نەخوازیت تووشى شپرزەبى دەبوو.

ماوہیەكى زۆر درێژ دواى بەردانەوہى بۆ ناو بىرەكە، بۆم دەرکەوت ئەم کارەى کردوومە، پەھەندیكى زبى تىدايە و ئەمەش بەھىچ كۆچىك لە نەزاكەتى نىگارکیشىك ناوہشیتەوہ.

"تەنیا بۆ مەرەكەبى سوورە"، جووتکردنى وردى ئەژنۆكانى و دانىشتنى جوانى لە بەردەمدا، گشت ئەمانە بەتەنیا نىشانە نىن بۆ ئەوهى وەك خۆى دەخوازىت، مرۆفەىكى ئاقل و تىگەيشتوو بىت، بگرە جارىكى تىرىش بىرى منى دەخاتەوه من ئەو مرۆفە بەسالچووم كە دەمويست بىم.

يەك دوو جار باوكىم بىنىبوو و ئەمىش وەك ئەو دەچوو: بالابەرز و زرافە و كەمىك بەتوورەبى دەست و قوڵ دەجوولەيتىت، بەلام لىي دىت. شىوهى دانانى دەستەكانى لە سەر ئەژنۆيدا، چۆنەتەبى پروانىنى بۆم كاتىك من شتىكى گرىنگ دەلىم و ئەو بە نىگايەكەوه كە دەلىت "بەلى تى دەگەم، بە پىزەوه گويم راکرتوو"، بە خواستەوه سەيرى ناو چاوانم دەكات و سەرلەقاندنى بە وىردىكى گونجاو لەگەل كىشى قسەكاندا، زۆر لە جىي خۆيداىە. من گەيشتوومەتە ئەم تەمەنە و دەزانم پىزى راستەقىنە لە دلەوه ناپەت، بگرە لە پىسا بچووكەكان و سەردانەواندەوه سەرچاوه دەگرىت.

ئەو سالانەى دايكى قەرە لە مالى ئىمە داهاستوويەكى بۆ كورەكەى لەبەرچا و گرتبوو و بە ھەر بىانوويەك بوايە، پەيتاپەيتا دەبەينا، كاتىك بۆم ئاشكرا بوو ھەز لە كىتب دەكات، وابەستەى يەكدى بووين و بە گوتهى خەلكى مالەوه، بوو بە شاگردم. بۆم گىزايەوه نىگار كىشانى شىرازى بە كىشانى ھىلى ئاسۆيى تا سەرەوهى نىگار، لە شىراز شىوازىكى نوپيان داھىناوو. باسى ئەووم بۆ كرد لە كاتىكدا ھەموو كەسىك نىگارى مەجنوونى لەتاو ئەقىنى لەيلا شىتەبووى بەتەنيايى لە چۆل و بىاباندا دەكىشا، چۆن بەھزادى وەستاي گەورە ئەوى لەناو ئاپۆرەى ژنگەلى سەرقالى چىشت لىنان و فووكەر لە پشكو و ھاتوچۆكەرى نىوان رەشمالاندا دەكىشا، كەچى تەنيا تىرىش دەھاتە بەرچا و. بۆم دەگىزايەوه زۆرەبى ئەو نىگار كىشانەى نىگارى ئەو ساتە دەكىشن كاتىك خەسرەو لە نىوھى شەودا سەيرى شىرىن دەكات و دەبىنىت لە ئاوى چۆمدا خۆى دەشوات، ھىچيان شىعرەكەى نىزامىيان نەخویندوووتەوه. پىم دەگوت چەند ماىەى پىكەنىنە كاتىك نىگار كىشان ئەسپ و جلوپەرگى دلداران بەو بۆياخانەى بە خەيالى خۆياندا دىت، دەنەخشىن. پىم دەگوت ئەگەر نىگار كىشىك نەتوانىت دەقى بەدەستى خۆى نەخشىندراو بە ئاقلى و وردى بخوینىتەوه، ھىچ

ھۆكارىكى تىرى نىيە ئەوه نەبىت ئەو نىگار كىشە بۆ پوول و پارە دەستى داوھتە قەلەم و قەلچە.

ئىستاش بە خۆشحالىيەوه دەبىنم قەرە زانستىكى تىرى بناخەيى بەدەست ھىناوھ: ئەگەر دەتەووت لە نىگار كىشى و ھونەردا خەيالشاكو نەبى، دەستم بەدامان وەك پىشەى خۆت لىي مەرۋانە. چەندە خاوەن ھونەر و توانا بى، ببە، بەلام لە شىوانى تردا منەى پارە و دەسەلات بگە، تا ئەگەر كاتىك ھەقدەستى ھونەر و رەنجى خۆت وەر نەگرت، لە ھونەر نەتۆرىت.

قەرە گىزايەوه و گوتى سەرچەم وەستايانى نىگار كىش و خۆشنووسانى تەورپىزى دووچارى ھەژارى و بەدەختى بوون. قەرە زۆرەبى ئەوانى دەناسى، چونكە كىتبى پى بە نووسىن دەدان بۆ پاشايان و دەولەمەندانى ئەستەنبول و شارە دوورەكانى تر. بەتەنیا ھەر لە تەورپىز نا، لە مەشھەد و لە ھەلبىش زۆرەبى نىگار كىشان لەبەر بى پارەبى و فەرماۆشكرن وازيان لە نەخشاندنى كىتب ھىناوھ و دەستيان داوھتە كىشانى نىگارى يەك پەرەبى و شتى سەير و سەمەرە و پرووت و قووت بۆ دلخۆشكردى گەرىدەكانى فەرەنگ. بىستوويەتى ئەو كىتبەى شا عەباس كاتى پەيمانى ئاشتى لە تەورپىزدا بە ديارى پىشكىش بە سولتانى ئىمەى كردوو، لە ئىستاوھ پارچە پارچە كراوھ و دەست كراوھ بە بەكارھىنانى پەرەكانى لە كىتبىكى تردا. ئەكبەر خانى پادشاي ھندستان پارەبىكى زۆرى بۆ كىتبىكى گەورە و نوئى ھەلپشتووھ و ئەمەش واى كردووھ درەوشاوەترىن نىگار كىشانى تەورپىزى و قەزوينى دەست لە كارى بەردەستيان ھەلگرن و خۆيان بگەيننە كۆشكى ئەو.

بەدەم گىزايەوهى گشت ئەم شتانەوه بۆم، چىرۆك و بەسەرھاتى شىرىنى تىرىشان تى ھەلدەكىشىت: بۆ نمونە، چىرۆكى بەچىزى مەھدىيەكى سەختە، يان چىرۆكى شازادەيەكى گەمژە كە سەفەويەكان بۆ ئاشتى بە بارمەتە لاي ئۆزبەكەكان دايانناوھ، بەلام شازادە تووشى لەرزوتا دەبىت و لە ماوھى سى رۆژدا دەمرىت. قەرە باسى شىرەبى و بىسەرۋەرهىبى دواى ئەو بەسەرھاتەم بۆ دەگىرپتەوه و بزەم بۆ دەكات. بەلام لە سىبەرۋىكەوه كە دەكەوتتە سەر چاوانى، تى دەگەم ئەو مەسەلەيەى ھەردووكمەن دەترسىنىت و باسكردنى كارىكى دژوارە، ھىشتا بە كۆتايى نەگەيشتووھ.

بئگو مان قهرهش وهك همموو ئەو لاوانه‌ی هاتوچۆی مآلمانیان ده‌كرد و ئەوانه‌ی همموو شتیکی سه‌بارهت به ئیهمه‌یان ده‌بیست و تهنانهت ئەگه‌ر له دووریش بوونایه، به‌هه‌بوونیان ده‌زانی، دلی چوو‌بووه شه‌كوره‌ی كچی تاقانه و دوله‌رم. ئەو كاته، له‌به‌رئوه‌ی گشت كه‌سیك، تهنانهت زۆربه‌ی كه‌سانیش بۆ ئوه‌ی هه‌ر هه‌یچ چاویان پۆ كه‌وتبیت، شه‌یدای كچی جوانی جوانانم ده‌بوون، له‌وانه‌یه عاشقبوونه‌كه‌ی قهره له بوچوونی مندا شتیکی ترسناکی شایه‌نی هه‌لۆیسته له‌سه‌ركردن نه‌بوویت. ئەفینی قهره، له‌به‌رئوه‌ی ده‌رگامان به‌ رویدا كرده‌بووه و مآلی ئیهمه پیشوازیمان لێی ده‌كرد و هه‌لی بینینی شه‌كوره‌ی بۆ ره‌خسابوو، سه‌ودایه‌كه‌ی ره‌ش و ئەفینیکی بیهوده‌ی گهنجیك بوو. به‌په‌یچه‌وانه‌ی ئومیدخواستی منه‌وه، نه‌یتوانی سه‌ودا‌كه‌ی له ناخی خویدا بنیژیت و هه‌له‌یه‌كه‌ی كرد كاتیک راسته‌وخۆ ئاگری به‌تینی هه‌ناوی خو‌ی بۆ كچه‌كه‌م رۆ كرد.

له‌به‌رئوه‌ ناچار بوو پۆ له مآلمان بپریت.

په‌م وابیت ئیستا قهرهش ده‌زانیت دوا‌ی سی‌ ساڵ له‌ رۆیشتنی ئەو له ئەسته‌نبول، كچه‌كه‌م له جوانترین تافی ته‌مه‌نیدا له‌ ته‌كه‌ ئەفسه‌ریکی سواره‌دا زه‌ماوه‌ندی كرد و ئەم ئەفسه‌ره ئەقل له ئەژنۆیه، دوا‌ی ئوه‌ی دوو كورپی به‌ كچه‌كه‌ی من هینایه دنیاوه، ده‌رچوو بۆ شه‌ر و هه‌رگیز نه‌گه‌رایه‌وه و چوارسآله‌ كه‌س هه‌والی نازانیت. له‌و روه‌وه نا كه ئەم جوۆره قسه و قسه‌لۆك و رووداوانه به‌خیرایی له ئەسته‌نبول بلاو ده‌بنه‌وه، بگه‌ر له میانه‌ی ئەو نیگایانه‌ی له‌ ساته‌ كچه‌كانی نیوانماندا ده‌یبریته‌ چاوانم، هه‌ست ده‌كه‌م له‌مێژه‌ په‌یی به‌گشت شتیك برده‌وه. تهنانهت ئوه‌ش تی ده‌گه‌م ئیستا له‌ كاتیکدا چاوی له "كتاب الروح"ی كراوه‌ی سه‌ر ته‌خته‌كه‌ بریوه، گو‌ی بۆ ده‌نگی گه‌رانی مندا‌لان به‌ناو مآلدا راگرتوه، چونكه‌ ده‌یزانی ماوه‌ی دوو سآله‌ كچه‌كه‌م له‌گه‌ل هه‌ردوو كوره‌كه‌یدا بۆ مآله‌ باوان گه‌راوه‌ته‌وه.

هه‌یچ له‌باره‌ی ئەم خانووه‌ نو‌ییه‌وه نه‌دوا‌ین كه‌ له‌ كاتی نه‌بوونی قهره‌دا له ئەسته‌نبول به‌ بنیاتنانم دا‌بوو. به‌ ئەگه‌ری زۆره‌وه، لاویکی وه‌ك قهره‌ گه‌یشتن به‌ سامان و پله‌ و پایه‌ی له‌ خه‌یآل ناوه‌ و هه‌ست ده‌كریت خوازیار و به‌ته‌ماحه‌، زۆر به‌ شووره‌یی ده‌زانیت قسه‌ بباته‌وه سه‌ر ئەم جوۆره‌ بابه‌تانه. به‌لام ده‌سته‌بجی له‌گه‌ل

هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی له‌سه‌ر پلی‌كانه‌كاندا گوتم نه‌ۆمی دووه‌م هه‌میشه‌ وشكه‌ و له‌به‌ر ئازاره‌كانی پشتم، گواسته‌نه‌وه‌م بۆ نه‌ۆمی دووه‌م باش بووه. كاتیک نه‌ۆمی دووه‌م گوت، هه‌ستم به‌ شه‌رمی‌کی نامۆ ده‌كرد، به‌لام ده‌مه‌و‌یت ئەمه‌ش بزانی: ئەوانه‌ی سامانی‌کی كه‌متریش له‌وه‌ی منیان هه‌یه، تهنانهت ئەفسه‌رانی سواره‌ی خاوه‌ن یه‌ك پارچه‌ زه‌ویی بچووكیش، ده‌توانن به‌ ماوه‌یه‌كه‌ی كورت خانووی دوو نه‌ۆمی بنیات بنین.

له‌و ژووره‌ بووین كه‌ من زستان وه‌ك ژووی نیگار‌كیشان كه‌لكم لێ وه‌رده‌گرت. حا‌لی بووم قهره‌ هه‌ستی كرده‌وه شه‌كوره‌ له‌ ژووری ته‌نیشتمان‌ه‌وه‌یه. ده‌سته‌بجی چوو‌مه سه‌ر كرو‌کی بابه‌تی ئەو نامه‌یه‌ی بۆ ته‌وریز بۆم نارده‌بوو و تیا‌یدا بۆ ئەسته‌نبول بانگم كرده‌بووه‌وه.

گوتم: "كتومت وه‌ك ئوه‌ی تو له‌ ته‌وریز له‌گه‌ل نیگار‌كیشان و خو‌ش‌نووساندا ده‌تکرد، منیش كتیبیك به‌ دروست‌كردن ده‌دم. ئوه‌ی راسپارده‌ی په‌م به‌خشیوه، هه‌زه‌تی سو‌لتانی كۆله‌كه‌ی گه‌ردوونمانه. له‌به‌رئوه‌ی كتیبه‌كه‌ نه‌ینیه، سو‌لتانمان ده‌ستووری به‌ گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران داوه‌ پاره‌یه‌كه‌ی نه‌ینیم بۆ ته‌رخان بكات. له‌گه‌ل یه‌ك به‌یه‌كه‌ی وه‌ستاترین نیگار‌كیشانی نیگار‌خانه‌ی سو‌لتانمان ریک كه‌وتووم. هه‌ندیک له‌وانم بۆ كیشانی نیگاری سه‌گ، بری‌کی تریان بۆ كیشانی نیگاری دار، یه‌ك‌ی‌كانم بۆ نه‌خشان‌دی كه‌ناری په‌ره‌كان و كیشانی هه‌وری ئاسۆ و ئه‌وی تریانم بۆ كیشانی نیگاری ئەسپ راسپاردوه‌وه. ئەو نیگار‌انه‌ی رام سپاردوه‌وه بکیشترین، ده‌مه‌و‌یت كتومت وه‌ك ئوه‌ی له‌ نیگاری وه‌ستا‌کانی فینسیادا هه‌یه، گوزاره‌ له‌ هه‌موو جیهانی سو‌لتانمان بكات. به‌لام ئەمانه‌ نیگاری مآل و مو‌لك نابن وه‌ك ئوه‌ی فینسیاییه‌كان ده‌یکیشن، بگه‌ر نیگاری ده‌وله‌مه‌ندی ناوه‌کی و خو‌شی و ترسه‌کانی سو‌لتانمان ده‌بن. ئەگه‌ر نیگاری پارهم به‌كیشان دا‌بیت، بۆ بچووك پێشان‌دانی بووه. ئیبلیس و مردنیشم بۆیه‌ داناوه، چونكه‌ لێیان ده‌ترسین. نازانم قسه‌ و قسه‌لۆكه‌كان باسی چی ده‌کن؟ ویستم نه‌مری‌ی دار و ماندوویی ئەسپ و بۆ ئابروویی سه‌گه‌ل ئاوینه‌ی بالانۆینی جیهانی هه‌زه‌تی سو‌لتانمان بن. ویستیشم ئەو نیگار‌كیشانه‌ی ناسناوی له‌قله‌ق، زه‌یتوون، زه‌ریف و په‌پوله‌یان لێ نراوه، به‌ ئاره‌زووی خو‌یان بابه‌ت

دهستنیشان بکهن. تهناڼت له ساردترین و شوومترین شهوانی زستانیشدا یهکک له نیگارکیشانی نیگارخانهی سولتانام بۆ پیشاندانی ئهوشتهی من بۆ کتیبهکه پیم به نهخشاندن دابوو، دههاته لام.

"ناتوانم ئیستا بهتهواوی پیت بلیم چون نیگارمان دهکیشا و بۆچی وههامان دهکرد. مهبهستم ئهوه نییه لیتی بشارمهوه، بگره له بهرئهوهمه وهک بلایی خوشم بهتهواوی نهزانم نیگارهمکان گوزاره له چی دهکهن. بهلام دهمزانی دهپیت چون نیگارگه لیک بن."

له سهرتاشهکهی گهرهکی ماله کونهکه مانم بیست قهره چوار مانگ له دواي ناردنی نامهکهی من بۆ ئهستهنبول گهراوتهوه و ههر خوشم بانگم کرد بۆ مالهوه. دهمزانی بهلینی دهرد و بهختهوهرییهک له چیرۆکی مندا ههیه و دهوانیت ههردوو کمان پیکهوه گری بدات.

گوتم: "ههر نیگاریک، چیرۆکیک دهگهریتتهوه. نیگارکیش، بۆ خهملاندنی ئهوه کتیبهی دهخوینینهوه، نیگاری جوانترین جقاتی چیرۆک دهکیشیت. یهکه مین دیداری ئهفینداران؛ سه رهپه راندنی جانه وهری ئیبلیس ئاسا به دهستی رۆسته می قاره مان؛ خه می رۆسته م دواي ئه وهی بۆ دهرده که ویت ئه و بیانییهی کوشتوویه تی، کوری خویه تی؛ مه جنوونی سه ودا سه ری ئه فین له ناو شیر، پلنگ، مامز و چه قه لدا له سروشتی خاموش و هوڤ؛ کاتیک ئه سکه ندهر بهر له شه ر ده چیتته دارستان بۆ ئه وهی له ریی بالنده کانه وه داهاتووی بۆ ئاشکرا بیت و کاتیک ده بینیت وا هه لویه کی زه به لاح مریشه که کیویه که پارچه پارچه دهکات، خه مگین ده بیت... چاوه کانه مان به خوینده نه وهی ئه م چیرۆکانه مانوو ده بن، به لام به بینینی نیگارهمکان دهحه سینه وه. ئه گه ر شتیک له چیرۆکدا هه بیت و ئه قل و هیزی خه یالمان نه توانن وینای بکه ن، ئه وا ده موده ست نیگار به هانامه وه دیت. نیگار بریتیه له رازانده نه وهی چیرۆک به رهنگ. که س بیری بۆ نیگاریکه بی چیرۆک ناچیت."

وهک بلایی په شیمان بم، شتیکم بۆ قسه کانه زیاد کرد و گوتم: "پیم وابیت که س بیری بۆی ناچیت."

"به لام دهگوتریت له وانه یه بشکریت. دوو سال له مه و بهر جاریکه تریش وهک

نیردراوی سولتانمان چوومه فینیسیا. تهواوی کات سهیری نیگاری رپوخساری دهستکردی وهستایانی ئیتالیم دهکرد. نه مدهزانی نیگارهمکان گوزاره له چ چیرۆکیک و جقاتیک دهکهن، به لام دهکووشام تی بگه م و چیرۆکهکان بدۆزمه وه. رۆژیک له سه ر دیواری کۆشکیک لووم تهقی به نیگاریکه وه و له شوینی خۆم ره پ بووم."

"نیگارهمکه له هه موو شتیک زیاتر، نیگاری که سیکه وهک من بوو. بیگومان نیگاری گاوریک، که سیکه وهک ئیمه نا. به لام تا زیاتر لای ورد ده بوومه وه، هه ستم دهکرد من له و دهچم. ئه مه به مه رجیک، ئه و هه ر هه یچ وهک من نه دهچوو. رپوویکی بی ئیسک و خری، ئیسکی رپومه تی هه ر نه بوو. له به رام بهر ئه وه شدا، هه یچ شوینه واریکی چه ناگه ی بیچا وینیی من له هی ئه ودا نه بوو. هه یچ به من نه دهچوو، به لام نازانم له بهر چ هویه ک بوو، وهک ئه وهی نیگاری خۆم بیت، دلَم دهستی به تریه ترپ دهکرد."

ئه و خانه دانه فینیسیا ییهی منی به کۆشکدا دهگه راند، گو تی نیگاری سه ر دیواره که هی خانه دانیکه تری وهک خۆمه. هه ر شتیکه له ژياندا پی گرینگ بووه، ده ستووری داوه بخریته نیگارهمکه وه. کیلگه ی ناو ئه و دیمه نه ی له په نجه ره کرا وه که ی پشته وه ده بینرا، گوند و دارستانی رهنگ تیکه ل وهک راستی دههاته بهرچا و. له سه ر میزی بهرده میشی: سه عات، کتیب، کات، خرا په کاری، ژیان، قه له م، نه خشه، قیبه له نو ما، قوتوو، له ناو قوتوو هکاندا پارهی زیرین، ورده واله و شتی تریش له وانه ی که س نازانیت له چه ند نیگاری تریشدا هه ن و من لیان تی ناگه م، به لام هه ستیان پی دهکه م... سیبه ری جنۆکه و ئیبلیس و دواتریش کچی جوانی جوانانی ناو خه ون و خه یال له ته نیشته با وکیه وه.

"گه لو ئه م نیگاره بۆ خه ملاندن و ته واکردنی کام چیرۆک کیشرابوو؟ کاتیک لیم دهروانی، تی دهگه ی شتم چیرۆکی ئه م نیگاره له هه ناوی نیگاره که خویدا یه. نیگاره که درێژکراوه ی چیرۆکیک نه بوو، شتیک بوو بۆ خوی."

"ئه و نیگاره سه رسامی کردم و له ئه قلمدا مایه وه. له کۆشک ده رچووم، گه رامه وه بۆ ئه و ماله ی لای میوان بووم و به درێژایی شه و بیرم له و نیگاره کرده وه. منیش ده مویست نیگاریکه وه هام لی بکیشریت. نه خیر، من حه دم نییه، بگره پیویسته نیگاری سولتانمان به و جوژه بکیشریت. ده بیت نیگاری سولتانمان به گشت

شته‌کانیه‌وه، به‌هەر شتی‌که‌وه له دهوری ئەو ئالابیت و دنیا‌ی ئەو پێشان بدات، به‌و شیوه‌یه بکیشریت. بیرم کرده‌وه ده‌کریت به‌م بیرو‌خانه کتیبیک بنه‌خشینریت.

"ئەو مامۆستا ئیتالیه نیگاری خانهدانی فینسیایی به‌شیوه‌یه‌ک چۆ کردبوو، تۆ یه‌کسه‌ر تۆ ده‌گه‌یشتی‌ت ئەوه نیگاری ئەو خانهدانه‌یه. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ئەو که‌سه‌ت هه‌رگیز نه‌دیبیت و پیت بلین له‌ناو ئاپۆره‌یه‌که‌دا بیدۆزه‌وه، ده‌توانیت له‌ سایه‌ی ئەو نیگاره‌دا له‌ناو هه‌زاران که‌سه‌دا بیدۆزیته‌وه و ده‌ست بخه‌یته‌ سه‌ری. وه‌ستایانی ئیتالی شیوازیکیان دۆزیته‌وه بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی هه‌ر مرۆفیک له‌سه‌ر بنه‌مای شیوه‌ی رووی، نه‌ک له‌سه‌ر بناخه‌ی شیوه‌ی جلو‌به‌رگ و نیشانه‌کانی. ئەو شته‌ی ئەوان پتی ئیژن پۆرتی‌ت، ئەمه‌یه."

"ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر بۆ یه‌ک جاریش نیگاری رووت به‌و شیوازه بکیشریت، ئیدی هه‌تا هه‌تایه که‌س له‌ بی‌رت ناکات. بگه‌ر ئەگه‌ر فره‌ دووریش بیت، ئەو که‌سه‌ی سه‌یری نیگاره‌که‌ت ده‌کات، له‌ ناخه‌وه‌ وا هه‌ست ده‌کات وه‌ک ئەوه‌ی تۆ له‌په‌نایدا بیت. ئەوانه‌شی له‌ ژبانی خۆیاندا تۆیان نه‌دیوه، چه‌ندین ساڵ دوا‌ی مردنت، وه‌ک ئەوه‌ی له‌ به‌رده‌میاندا بی، ده‌توانن چاو ببه‌رنه‌ ناو چاوانت."

ماوه‌یه‌کی درێژ بیده‌نگ بووین. هه‌رگیز ده‌ریوانه‌ی به‌شی خواره‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌ی بچووکی هه‌یوان و روو له‌ کۆلانمان نه‌ده‌کرده‌وه، به‌لام له‌ به‌شی سه‌ره‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه، که‌ تازه قوماشی مێودارم تۆ گرتیوو، تیشکیکی ترسناکی هاوشیوه‌ی ئەو سه‌رمایه‌ی له‌ ده‌روه‌ ده‌هاته ژووری، دزه‌ی ده‌کرده ژووره‌وه.

گوتم: "نیگارکیشیکم هه‌بوو بۆ کتیبی نه‌پینی سولتانم وه‌ک نیگارکیشانی تر به‌ دزیه‌وه ده‌هاته لام و تا به‌یانی کارمان ده‌کرد. ئەو باشترین زه‌رکاری ده‌کرد. زه‌ریف ئەفه‌ندیی داماو شه‌ویک لی‌ره‌ ده‌رچوو، به‌لام هه‌رگیز نه‌گه‌رایه‌وه بۆ مالی خۆی. ده‌ترسم وه‌ستای زه‌رکاری منیان کوشتی‌ت."

6

من ئۆره‌انم

قه‌ره‌ گوتی: "کوشتوویانه؟"

ئەم قه‌ره‌یه‌ بالابه‌رز و زراف و که‌میکیش به‌سام بوو. ریک ئەو کاته‌ی باپیرم گوتی "کوشتوویانه"، من به‌ره‌وووی ئەوان ده‌چووم و قه‌ره‌ منی بینی. "تۆ چی ده‌که‌یت لی‌ره؟"

به‌لام روانینی باپیرم به‌جۆریک بوو که‌ من بی سڵکردنه‌وه چووم و له‌ باوه‌شی دانیشتم. وه‌لی یه‌کسه‌ر دای گرتم. گوتی:

"ده‌ستی قه‌ره‌ ماچ بکه."

ده‌ستیم ماچ کرد. بی بۆن بوو.

قه‌ره‌ گۆنامی ماچ کرد و گوتی: "زۆر شیرینه، له‌ داها‌توودا ده‌بیت به‌ شیر."

"ئەمه‌ ئۆره‌انه، ته‌مه‌نی شه‌ش ساڵه‌. یه‌کیکی گه‌وره‌تریشیان هه‌یه، شه‌وه‌که‌ت، ته‌مه‌نی هه‌وت ساڵه‌. ئەو مندالە زۆر که‌لله‌ره‌قه‌."

قه‌ره‌ گوتی: "چوومه‌ کۆلانکه‌ی ئاکسه‌رای. زۆر سارد بوو. به‌فر و به‌سته‌له‌ک هه‌موو جێیه‌کی داپۆشیوه، به‌لام ده‌لینی هیچ شتی‌ک نه‌گۆراوه."

باپیرم گوتی: "هه‌موو شتی‌ک گۆراوه، گشت شتی‌ک تیک چووه. بگه‌ر زۆریش."

رووی له‌ من کرده‌وه.

"کاکت له‌ کوپیه؟"

"لاى وهستايه."

"ئەدى تۆ بۆ ليرەيت؟"

"وهستام گوتى ئافەرىن، ئىدى تۆ دەتوانىت برۆيت."

باپىرم گوتى: "مەگەر بەتەنيا ھاتىتەوھ؟ دەبىت كاکت بتەننيتتەوھ." پاشان بە قەرەى گوت: "دۆستىكى بەرگ تىگرم ھەيە ئەمان ھەفتەى دووجار دواى دەرسى قورئان دەچنە لاي، بەردەستى دەكەن و فىرى بەرگ تىگرتن دەبن."

قەرە گوتى: "تۆش وەك باپىرت ھەز لە نىگار كىشى دەكەيت؟"

بىدەنگ بووم.

باپىرم گوتى: "باشە، تۆ ھەستە و برۆ."

ئەو گەرمىيەى لە مەقەلەكەوھ دەھات، زۆر بەچىژر بوو و من نەمدەويست لايان برۆم. بۆنى بۆياخ و زەمقم كرد و كەمىك راوہستام. بۆنى قاوہش دەھات.

باپىرم گوتى: "بۆچى مەگەر نىگار كىشان بەشىوہيەكى تر، بىننە بە شىوازىكى تر؟ لەو سۆنگەيەوھ زەركارى بەستەزمانيان كوشت. بەتايبەتەش ئەو لەسەر شىوازى كۆن زەركارى دەكرد. بە كوشتنى نازانم، تەنيا ئەوہندە ھەيە ونە. ئەو نىگار كىشانە بە چاودىرى و فەرمانى عوسمانى گەورەى نىگار كىشان نىگارى جەژنامەيەك بۆ سولتانمان دەكىشن. ھەركەس لە مالى خۆيدا كار دەكات. مامۆستا عوسمان لە نىگارخانەيە. بەر لە ھەموو شتىك دەمەويت بچىتە ئەوئ و ھەموو شتىك بەچاوى خۆت بىننيت. ترسى ئەوہشم ھەيە ئەوانى تر لىيان بوويت بە دەمەقالى و يەكتريان كوشتبىت. پىويستە بچىتە مالى ھەريەكەيان و بەو ناوانەوھ بيانىنى كە چەندىن سال لەمەويەر سەرگەورەى نىگار كىشان عوسمانى وەستايان لىي ناون: پەپوولە، زەيتوون، لەقلەق..."

لەبرى ئەوہى بە پلىكانەكاندا برۆمە خوارى، گەرامەوھ دواوھ. لە دۆلابى ناو ديوارى ژوورى نووستنى خەيرىيەوھ دەنگى قرتەقرت دەھات. خۆم كرد بە ئەويدا. خەيرىيە نا، داىكم لە ژورەوھ بوو. بە بىننى من، شەرم داى گرت. نيوہى جەستەى لە دۆلابەكەدا بوو.

گوتى: "تۆ لە كوئى بوويت؟"

بەلام خۆى دەيزانى لە كوئى بووم. كونىك لە دۆلابەكە بوو. لەويوھ ژوورى نىگار كىشانى باپىرم ديار بوو. ئەگەر دەرگاي ژورەكە كراوھ بووايە، لەوبەرى ھەيوانەكە ناوہوہى ژوورى خەوى باپىرم دەبينرا، بىگومان ئەگەر دەرگاي ئەويش لەسەرپشت بوايە.

گوتم: "لاى باپىرم بووم. داىە، ئەدى تۆ ليرە چ دەكەيت؟"

بە دەنگىكى نزم، چونكە نەيدەويست ميوانەكە گوئى لى بيت، ھاوارى كرد: "ئەرى من بە تۆم نەگوتبوو ئەگەر ميوان ھەبوو بۆت نييە بچىتە لاي؟" دواترى بە دەنگ و ئاوازي شيرىنى خۆى پرسى: "چىيان دەكرد؟" "دانىشتبوون. بەلام لەگەل بۆياخەكان نا. باپىرم قسەى دەكرد و ئەويش گوئى بۆ راگرتبوو."

"چۆن چۆنى دانىشتبوو؟"

لەپر ھۆپ لەسەر زەوييەكە دانىشتم و لاسايىي ميوانەكەم كردەوھ. گوتم: "بروانە داىە، من ئىستا پياويكى زۆر بەدەريەستم. برژانگەكانى خۆم تىژ كردوھ و گوئى بۆ باپىرم رادەگرم. وەك ئەوہى گويم بۆ مەولود راگرتبىت، وەك ئەو ميوانە زۆر بەھەند و بەدەم وىردەوھ سەر دەلەقنىم.

داىكم گوتى: "برۆ خوارەوھ. خەيرىيەم بۆ بانگ بكە. ھەر ئىستا."

دانىشت، لەسەر كاغەزىكى بچووكى سەر تەختەكەى ئامىزى، دەستى بە نووسىن كرد.

"داىە، ئەوہ چى دەنووسىت؟"

"ئەرى پىم نەگوتى بەپەلە برۆ خوارى و خەيرىيەم بۆ بانگ بكە؟"

چوومە ئاشپەزخانە. كاكم ھاتبووہوھ. خەيرىيە قاپىك لە پلاوى ميوانەكەى لە بەردەمى دانابوو.

كاكم گوتى: "ھەى بىبەخت، رۆيشتت و منت بەتەنيا لاي وەستا بەجى ھىشت.

ھەر خۆم بەتەنيا ھەموو نووشتاننەوھكانم ئەنجام دا. پەنجەكانم شىن و مؤر

بوونه ته وه.

"خه يرييه، دايكم بانگت دهكات."

كاكم گوتی: "هه خوار دنه كه م ته واو كرد، داركاريت ده كه م، سزای ته مه لئ و بيبه ختیی خۆت وهرده گريت."

دواي ئه وهی خه يرييه روښت، كاكم، ته نانه ت بهر له وهی پلاوه كه ی ته واو بكات، هه ستا و به ره و پروم هات، نه متوانی رابكه م، قوئی گرتم و ده ستی كرد به بادانی باسكم.

"مه كه شهوكه ت مه كه. ئه وه زورم نازار ده دات."

"جاريكي دی كار به سه ر مندا جي ده هیلیت و را ده كه یت؟"

"را ناكه م."

"سویند بخۆ."

"سویند ده خۆم."

"به قورنان سویند بخۆ."

"به قورنان سویند ده خۆم."

به لام به ری نه دام، منی راکیشا بو لای سینیه كه، له لایه ك كه وچكي له پلاوه كه ده دا و له لایه كي تره وه، له بهر ئه وهی له من به هیزتر بوو، هیشتا قوئی با ده دام.

خه يرييه خۆی پوشته كردبوو و ده چوووه كوۆلان. گوتی: "ديسان ئه شكه نجه ی براكه ت مه ده هه ی زوردار. وازی لئ بینه."

كاكم كه هیشتا قوئی با ده دام، گوتی: "تو خۆتی تی هه لمه قورتینه ئه ی كچی دیل، بو كوی ده چیت؟"

خه يرييه گوتی: "ليمۆ ده كرم."

كاكم گوتی: "هه ی درۆزن، دوّلا به كه پره له ليمۆ."

له بهر ئه وهی قوئی شل كردبوو، له پر خۆم قورتار كرد. شه قیكم تیی هه لدا و تاوم دایه ده سکی مؤمدانه كه، به لام خۆی هه لدايه سه رم و ناميه ژير. خۆی به مؤمداندا كیشا و سینی قَلپ بووه وه.

دایکم گوتی: "به لاکانی خوا، به مه به سستی ئه وهی نه بادا میوانه كه گویی لئ بیت، نه یده قیژاند. ئه ری چۆن بی ئه وهی خۆی پیشانی قهره بدات، به هه یوانه كه دا تی په ریوو و به پلیکانه كاندا هاتبووه خوارئ؟ لیكمانی كرده وه." ئا برووی مرؤف ده به ن، هه ی بیژی پوچ."

شهوكه ت گوتی: "ئورهان ئه مرؤ درۆی كرد. منی به دیار هه موو كاره كانه وه لای وه ستام جي هیشت و رای كرد."

دایکم زلله یه كي تی سه رواند و گوتی: "كر به."

به سووکی لئی دابوو، كاكیشم نه گریا. گوتی: "من باوكم ده ویت. كاتیك باوكم گه رایه وه، شمشیره سووره كه ی مامه سه سن له كیلان ده ردیتیت و ئیمه ش له م ماله وه بو لای مامه سه سن ده گه ریینه وه."

دایکم گوتی: "بیدهنگ به." له پر زور تووره بوو، په لی شهوكه تی گرت و بردی بو تاریکایی ئه وه ی به رده لانه كه، منیش دوايان كه وتبوم. دایکم ده رگای كرده وه. كاتیك منیشی بینی، گوتی:

"ده ی هه ردووكتان بچنه ژووری."

گوتم: "به لام دایه من هیچم نه كرده وه." لئ چووومه ژووریشه وه.

دایکم ده رگای له سه رمان داخست. ژووره وه تاریکی ئه نگوسته چاو نه بوو، له درزی ده ریوانه ی په نجه ره ی به رامبه ر دار هه ناره كانه وه تیشکی لایان ده هاته ژووره وه، به لام ترسام.

گوتم: "دایه ده رگا بکه وه، سه رمامه."

شهوكه ت گوتی: "مه گری ترسنۆك، ئیستا ده یكاته وه."

دایکم ده رگای كرده وه. گوتی: "ئارام ده بن تا میوانه كه ده روات؟ باشه، كه وا بوو تا قهره ده روات، به دیار ئاگردانه كه وه دانیشن. ناچنه سه ری."

شهوكه ت گوتی: "له وی بیزار ده بین. خه يرييه بو كوی چوو؟"

دایکم گوتی: "خۆت له هه موو شتیك هه لده قورتیتیت. تو زور پیی لئ راده كیشیت." له گه وره كه وه گویمان له حيله ی له سه ره خۆی ئه سپیك بوو. دواتری جاریکی تریش

7

من ناوم قهرهيه

له يه كه م بينيني مندا له كه يدا، دهستبه جيّ حالي بووم چهندين ساله چ شتيكي رووي شهكوورهم به هه له بير كه وتووته وه. رووي شهكوورهم، وهك رووي ئورهان باريكه له بوو، چه ناگه شي له وه دريتر بوو كه له بيره ويري مندا مابوو وه. بويه ده بوو بيگومان ده مي خو شه ويسته كه م زور له وه بچووكتتر و تهنگتر بيت كه سالانتيك بوو من بيرم لي دهكرده وه. له ماوه ي گه پاني دوازده ساله م بهم شار و نهو شاردا، به خه يالي خوم ده مي شهكوورهم له سه ر ويستي خوم گه وره كردبو وه. ليوه كانيشي تير و نهستور، به لام وهك دنكه گيلاسيكي گه وره و بريقه دار و گوشتنتر و خو له بهر دا رانه گيراوم ده هاته پيش چاو.

نه گه ر نيگاريكي به شيوازي ئيتاليابي كي شراوي رووخساري شهكوورهم پي بوايه، نهوا له ناوه راستي ريبواري دوازده ساله مدا ناچار نه ده بووم له بهر نه بووني تواناي بيره يئانه وه ي رووي نه قينداره له پاش به جيما وه كه م خوم بي خاك و بي نيشتمان بزائم. چونكه نه گه ر دلداريكتان هه بيت و نيگاري رووتان له دل و هه ناوي خوتاندا كيشابيت، نهوا ئيدي بزائن گشت گوشه يه كي نه م دنيايه مال و وارگه ي خوتانه.

به بينيني كوره كه ي شهكووره و دواندني و سه ير كردني رووي له نزيكه وه و ماچ كردني، بي ئوقره ييه كي تايبه ت به كه ساني شووم و بكوژان و گونا هكاران سه رتاي جه سته ي داكرتم. دهنگيكي له ناخوه پيمي ده گوت: "ده ي، هه ر ئيستا برؤ شهكووره ببينه."

گويمان لي بوو. نه مه نه سپه كه ي باپيرم نه بوو، نه وه ي قه ره بوو. وهك نه وه ي به ياني رؤزي بازار يان جه ژن بيت، خو شيه كه له نيوانماندا په يدا بوو. بزهبهك كه وته سه ر ليوي دايمك، وهك بليي ده ويوست ئيمه ش پي بكه نين. دوو ههنگاوي هاويشت و ده رگاي روو له نه ملاي پشتيره كه ي كرده وه.

به ره و رووي ژووره وه بانگي كرد: "هوشششش."

گه رايه وه، ئيمه ي برده ئاشپه زخانه مشكاوييه كه ي خه يرييه و له وي داي نيشاندين. ئيره ناخوش بوو و بوني رووني لي ده هات. "دهستم به داميتان تا ميوانه كه ده روا ت، ليره ده رنه چن. شه ريش مه كه ن با كه س وا نه زانيت ئيوه مندا لي سه ركيش و به دغه سالن."

پيش نه وه ي ده رگا دابخات، گوتم: "دايه، دايه، شتيك ده لييم. زه ركاره داماوه كه ي باپيرميان كوشتوو ه."

بۆ تاویک بیرم لهوه کردهوه، بئی گوتنی هیچ شتییک لای زاوا هه لسم و درچم، هه موو دهرگانی سه هه یوانه به تیلهی چاو ژماردبوومن، به دهرگای سه ر پلیکانه کانه وه سه رجهم پینج دهرگا بوون- یهک به یهک بکه مه وه تا شه کووره ده دۆز مه وه. به لام له به ره ئه وهی من له ناوهخت و بئی حیسیب دلی خۆم بۆ ئه قینداره کهم کردبووه وه، دوازه سالی ره به ق لیتی دوورکه وتبوومه وه. بیدهنگ و به دزییه وه چاوه ریم کرد، سهیری ئه و نیمده رانه م ده کرد که مه گهر خوا ههر بۆخۆی بزانیته شه کووره چهند له سهریان دانیشتووه، بۆ ئه و شتومه کانه م دهروانی که دهستی ئه ویان بهرکه وتبوو و هه مان کاتیش گویم بۆ زاوا راگرتبوو.

بۆی گیرامه وه سولتان دهیه ویت کتیبه که فریای سالی هه زاره ی یه که می کۆچی بکه ویت. سولتانی کۆله که ی جیهانمان دهیویست له هه زار سالی سالنامه دا پیشانی فه رهنگه کانی بدات خۆیشی و دهوله ته که شی ده توانیت هینده ی ئه وان شیوازه کانی ئه وان به کار بهینیت. ههروه ها سولتان له به ره ئه وهی دهیزانی ئه و وه ستایانه ی ئهرکی ئاماده کردنی جه ژنامه ی پئی راسپاردبوون، زۆر سه رقال ده بن، ده ستووری دابوو له ئاپۆره ی نیگارخانه دوور بکه ونه وه و له ماله وه کار بکن. بیگومان له وهش ئاگادار بوو که نیگارکیشان به دزییه وه سهریان له زاوام ده دا.

زاوام گوتی: "ده چیت و گه وه ی نیگارکیشان وه ستا عوسمان ده بینیت. ده لێن کویر بووه و خه له فاوه. به رای من هه م کویر بووه و هه م خه له فاویشه."

زاوام، بئی ئه وهی وه ستایه کی نیگارکیش بیت و پیشه ی نیگارکیشی بیت، سولتان رای سپاردبوو سه روکاری ئاماده کردنی کتیبیکی بۆ بکات. هه له به ته ئه مه ش ناکۆکی نیوان ئه و و گه وه ی نیگارکیشان وه ستا عوسمانی به سالاچووی قولتر ده کرد.

سه رده می مندالیی خۆم بیر که وته وه و نیگام له که لوپه لی ناو ماله که بری: کلیمه شینه که ی ده ستکاری قول، سورا حیه مسه که، سینیی په رداخه کان و سه تله که، فنجانه کانی قاوه و هیشتا له بیرمه پووری خوا لێخۆشبووم دوازه سال له مه وه بهر به شانازییه وه ده یگوت له چین و پورتوگاله وه هاتوون. ئه م شتومه کانه ش وهک ته خته ی قه راغ به گه وه ره رازیندراوه و ره فی سه ر دیواره کان و سه رینی قه دیفه یی سووری شه کووره، که نه رمیه که یم بیر که وته وه ده ستیکم لای دا، پاشماوه ی ماله که ی

ئاکسه رای بوون، ئه و ماله ی من و شه کووره مندالیی خۆمان تیدا به سه ر بردبوو. هیشتا به شتی که شوینه واری به خته وه ریم له و ماله و گه شایی رۆژانی نیگارکیشانم به سه ر شته کانه وه مابوو.

به خته وه ری و نیگار. داوا له خۆینه رانی ده لال ده که م، ئه وانه ی سه رنج له چیرۆک و دهرده کانی من ده دن، هه میشه ئه مه تان وهک سه ره تانی دنیا ی من له خه یال بیت. سه رده مانیک لیره، له ناو کتیب و قه له م و نیگادا زۆر به خته وه ر بووم. دواتر له به ره ئه وهی که وتمه داوی ئه قینه وه، له م به هه شته وه ده رنرام. له سالانی ئاواره یی ئه قینمدا زۆر بیرم له وه کرده وه من فره قه رزدار ی شه کووره و ئه قینی ئه وم، چونکه رپی بۆم خۆش کردبوو له تافی لاویدا گه شبینه انه بۆ ژیان و دنیا پروانم. له به ره ئه وهی زۆر دلسافانه گومانم نه بوو له دوورینه وهی به ری ئه قینداریی خۆم، زیاد له راده به ده ر گه شبین بووم و دنیا شم گه شبینه انه په سه ند ده کرد و وهک جیه کی باش چاوم لای ده کرد. هه ر له سۆنگه ی ئه م گه شبینه یه وه بوو شه یدا ی کتیب و ئه و شتانه ی تر بووم که زاوام ده یگوت "بیانخۆینه وه." دلم چووه سه ر ئه و شتانه ی له دهرسخانه فیریان ده بووم و نیگار و نیگارکیشانم خۆش ویست. به نه اندازه ی ئه وهی له نیوه ی یه که می هه ره ده وله مه ندی پهروه رده ی و گه ش و به سازمدا قه رزدار ی ئه قینی شه کووره م، به هه مان راده ش قه رزدار ی په تکرده وهی ئه زموونه تاریکه کانی خۆم، ئه و ئه زموونانه ی پهروه رده ی منیان ژهه راوی کردبوو: کاتیک له ژووری کاروانسه راکان گری ئاگر خامۆش ده بوو، من ئاره زووم ده کرد له گه ل پشکۆکاندا بفه وتیم و نه مینم؛ گشت جاریک له خه ونمدا، داوی سه رجی بیکردن له گه ل ژنه که ی ته نیشتم، ده که ومه دۆلکی قول و بئی بنه وه و زۆر جاریش پیم وایه من سه رتۆپی ئه وانه م که پینج قروش ناکهن. گشت ئه مانه میراتی شه کووره یه بۆ من ماوته وه.

دواتر ئی زاوام گوتی: "تایا ده ترانی داوی مردن رۆحه کانمان ده توانن بگهن به رۆحی ئه وانه ی له م دنیا یه له نوینی خۆیاندا له شیرین خه ودان؟" "نه مه زانی."

"داوی مردن ریبواریه کی درێژ هه یه و ترسی من له مردن له م سۆنگه یه وه نییه. ترسی من ئه وه یه کتیبی سولتانمان به ئه نجام نه گه یه نم و بمرم."

به‌شپيكي هۆشم له‌سه‌ر ئه‌وه بوو گوايه به‌بۆچووني زاوام، من به‌هيزتر و هۆشمه‌ندتر و ساغله‌متر بووم. به‌شپيکيشي چووبوه سه‌ر گرانبه‌هاييي ئه‌و قوماشه‌ي له‌هاتنمدا بۆ ئه‌م پياوهم کړييوو، ئه‌و پياوه‌ي دوازه‌ه ساڵ له‌مه‌وبه‌ر رازي نه‌بوو بوو کچي خۆيم لى ماره‌ بکات. هه‌مان به‌شي ئه‌قلم چووبوه سه‌ر هه‌وساري زيوين و ره‌خت و زيني نه‌خشيندراوي ئه‌سپه‌که‌م و به‌خۆم ده‌گوت هه‌ر ئيستا به‌ پليکانه‌کاندا ده‌چمه‌ خوارى، له‌ گه‌ور ده‌ري دينم و سواري ده‌بم.

پيم گوت هه‌رچييه‌ک له‌ نيگارکيشان ببيستم، پيت ده‌گه‌يه‌نمه‌وه. ده‌ستيم ماچ کرد، له‌ پليکانه‌کان چوومه‌ خوارى و گه‌يشتمه‌هه‌وشه. کاتيک له‌ روومدا هه‌ستم به‌ ساردى به‌فر کرد، بيرم که‌وته‌وه من نه‌ منداڵم و نه‌ کابرايه‌کي به‌سالاچوو. هه‌ستم کرد سه‌رماکه‌ به‌خته‌وه‌ريي ژيان ده‌رژينيته‌ جه‌سته‌مه‌وه. له‌گه‌ل داخستنى ده‌رگاي پشتيره‌که‌دا، بايه‌ک هه‌لى کرد. کاتيک لغاوى ئه‌سپه‌ سپييه‌که‌م گرت و به‌دواي خۆمدا رام کيشا و له‌ به‌رده‌لانه‌که‌وه به‌ره‌و هه‌وشه‌ روښتين، ئه‌ويش له‌گه‌ل مندا له‌رزي لى هات: وا هه‌ستم کرد وه‌ک ئه‌وه‌ي رانه‌ به‌هيز و ده‌مار ئه‌ستورره‌کانى و پشووکورتى و دۆخى له‌ رام کردن نه‌هاتووى ئه‌و، هى خۆم بن. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ي چوومه‌ کۆلان، له‌وه‌دا بووم به‌ هه‌لمه‌تيک سواري ئه‌سپه‌که‌م بم و له‌ کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کاندا ون بم و وه‌ک سواري ناو داستانه‌کان هه‌رگيز نه‌گه‌رپيمه‌وه، ژنيکي که‌ته، جوويکي سه‌رتاپا په‌مهيپۆش بوخچه‌يه‌کي پى بوو و من نه‌مزانى له‌ کوپوه‌ په‌يدا بوو، به‌ره‌و رووم هات. ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ و فراوان بوو به‌ دۆلاب ده‌چوو، به‌لام به‌ بزاون و زيت و ته‌نانه‌ت نازداريش بوو.

گوتى: "شيري خۆم، لاوى جواميرم، به‌راستى چه‌له‌نگتر و هۆشمه‌ندترى له‌وه‌ي لیت ده‌گيرنه‌وه. ژندارى يان زگورتى؟ له‌ ئه‌سته‌رى باشتريين بوخچه‌گيري ئه‌سته‌نبول ده‌سمالتيک بۆ دۆستى نه‌پينيت ناكريت؟

"نه‌خير."

"پشتوينيکي سوورى له‌ ئه‌تله‌س چندراو."

"نه‌خير."

"نه‌خير، نه‌خير مه‌که، برونم که‌ي ده‌چپته‌ ئه‌قله‌وه‌ شيريکي وه‌ک تۆ مارهبى يان

خۆشه‌ويستىکي نه‌پيني نه‌پيت؟ کى ده‌زانيت چه‌ند کچي چاو به‌ فرميسک قرچه‌قرچ بۆت ده‌سووتين؟"

له‌ پر جه‌سته‌ي خۆي وه‌ک به‌ژنى نه‌رمى ته‌نافبازيک دريژ کرد و به‌ زه‌رافه‌تيکي سه‌رسورپه‌ينه‌وه‌ خۆي ليم نزيک خسته‌وه. هه‌مان کات به‌ شيوه‌ي جادووه‌گه‌ريک، که به‌ هونه‌رى خۆي له‌ هيچه‌وه‌ شت ده‌ئاڤرينيت، نامه‌يه‌ک له‌ ده‌ستيدا ده‌رکه‌وت. له‌ چاو ليکنانتيکدا پریم دايه‌ نامه‌که‌ و وه‌ک ئه‌وه‌ي چه‌ندين ساڵ بيت بۆ ئه‌م ساته‌ په‌روه‌رده کرابم، خزانمه‌ پشتوينه‌که‌مه‌وه. نامه‌يه‌کي قه‌به‌ بوو. له‌ ئيستاوه، له‌ پشتوينه‌که‌مدا و له‌سه‌ر ناوقه‌دم، وه‌ک ناگريک له‌سه‌ر جه‌سته‌ي ته‌زيوم هه‌ستم پى ده‌کرد.

ئه‌سته‌رى بوخچه‌گير گوتى: "سواري ئه‌سپه‌که‌ت به‌ و به‌ره‌وانى باژۆ. له‌گه‌ل ئه‌م ديوارانه‌ بۆ لاي راست بگه‌رپوه. گوئى به‌ قسه‌ي که‌س مه‌ده‌ و برو، به‌لام کاتيک گه‌يشته‌ کن داره‌ناره‌که، رووت وه‌رگيره‌ و سه‌يري ئه‌و ماله‌ بکه‌ که‌ ليوه‌ي ده‌رچوويت، سه‌يري په‌نجه‌ره‌ي به‌رامبه‌رت بکه‌."

دريژه‌ي به‌ روښتني خۆي دا و له‌پرو و بوو. سواري ئه‌سپه‌که‌م بووم، به‌لام سواربوونيکي ناشيانه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ي جاري يه‌که‌مم بيت سواري ئه‌سپ بم. دلم ترپه‌ترپ لى ده‌دا، ئه‌قلم شپه‌رزه‌ بوو بوو و ده‌سته‌کانم سه‌ريان لى شيوابوو و نه‌يانده‌زانى چۆن هه‌وساري ئه‌سپه‌که‌ بگرن. به‌لام دواي ئه‌وه‌ي سوار بووم و رانه‌کانم به‌ جه‌سته‌ي ئه‌سپه‌که‌مه‌وه‌ نووساند، ئه‌قلتيک و هونه‌ريکي ساغله‌م جله‌وى خۆم و ئه‌سپه‌که‌ميان گرت ده‌ست و ئه‌سته‌ر گوته‌نى، ئه‌سپه‌ ئاقله‌که‌م ره‌وان پى کرد و ئاوپریشان بۆ کۆلانى لاي راست دايه‌وه. چه‌ند جوان بوو.

ئو ساته‌ هه‌ستم کرد له‌وانه‌يه‌ به‌راستى چه‌له‌نگ بم. هه‌ستم ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ي له‌ داستانه‌کاندا هه‌يه، له‌ پشت هه‌ر ده‌ريوانه‌يه‌ک و هه‌ر ته‌لبه‌نديکي په‌نجه‌روه‌ ژنيکي گه‌ره‌ک سه‌يري من ده‌کات و منيش به‌هه‌مان ناگر له‌به‌ره‌وه‌ ده‌سووتيم. ئه‌رى ئه‌مه‌ بوو ئاره‌زووى من؟ ئايا ده‌گه‌رپيمه‌وه‌ بۆ نه‌خۆشپه‌يه‌که‌ي پيش ئه‌و هه‌موو ساله‌؟ له‌پر روژ ده‌رکه‌وت و سه‌رم لى شيوا.

داره‌ناره‌که‌ له‌ کوپيه‌؟ کوا ئه‌م داره‌ لاوان و خه‌مباريه‌؟ به‌لى خويه‌تى، به‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌مه‌وه‌ له‌سه‌ره‌خۆ رووم وه‌رچه‌رخاند: ريک له‌ به‌رامبه‌رم په‌نجه‌ره‌يه‌ک هه‌بوو،

کەسی لە بەردەمدا نەبوو. ئەستەری چەنەباز لە خشتە ی بردم.

رێک ئەو کاتە ی من لەم بێر و خەیاڵانەدا بووم، دەریوانە ی بە شەختە دا پۆشراوی پەنجەرەکە، وەک ئەو ی بتهقیتهوه، کرایهوه و دلداری شوخی خۆم بینی لە چوارچیوهی پەنجەرەکەدا لەبەر تیشکی رۆژ دەبریسکایهوه. دوا ی دوازدە ساڵ لە نێوان لقی دارە بە بەفر دا پۆشراوه کانهوه رووی شیرینیم بینی. ئایا چارپۆشم بۆ منی دەروانی، یان بۆ ژیانیکی تر لەو دیوی منهوه؟ تۆ نەدەگەیشتم داخۆ خەمگینه یان پێ دەکەنیت، یاخۆ بەخەمگینی پێ دەکەنیت؟ ئەسپی بێ ئەقلم، دلم وێڵ بکە و هیدی برۆ، جاریکی تریش لەسەر زینی ئەسپەکەم بێ پەروا ئاورم دایهوه، تا رووی رازدار و زەریف و زراقی لە پشت لق و چلە سپییه کانهوه ون بوو، من تا کۆتایی بە تاسهوه سهیرم کرد.

ئای دیمەنی من بەسەر ئەسپەکەمەوه و راوهستانی ئەو لەناو پەنجەرەدا چەند بەو جقاتە ی هەزاران جار نیگار کیشراو دەچوو کاتیک خەسرهو دیتە ژێر پەنجەرە ی شیرین. - لە نێوان ئیمەشدا، بەلام کەمیک لە دواترەوه، داریک هەبوو. - من زۆر درەنگ، پاش ئەو ی نامەکەم کردەوه و نیگارەکە ی ناویم بینی، لەمە حاالی بووم. کاتیکیش حاالی بووم، وەک نیگاری داستانەکانی ناو ئەو کتیبانە ی خۆشمان دەویستن و شهیدایان بووین، من لە تاو ئازاری ئەقین قرچە ی سووتانم دەهات.

8

من ناوم ئەستەرە

دەزانم هەمووتان پەرۆشی ئەوهن بزائن ئەو نامەیه ی رادەستی قەرەم کرد، چی تیدا نووسرابوو. لەبەر ئەو ی منیش پەرۆشی زانینی بووم، هەموویم بۆ ئاشکرا بوو. ئەگەر دەخوازن کاریکی وا بکەن وەک ئەو ی پەرە بەپەرە ی چیرۆکتان بۆ دواوه هەلبەدەنهوه، با بۆتان بگێرمەوه بزاین پێش ئەو ی نامەکە ی بگەیهنم، چی رووی دا. ئیستا لای ئیوارەیه. لە گەرەکی جووله کانی خۆمانی هەلکەوتوو لەبەر دەروازە ی کەنداوی زیڕیندا، لەگەڵ نەسیمی هاوسەرم لە مالهوه دانیشتووین. دوو پیر و بەسالچووین، خەلوز دەخەینه سوپاوه، نرکەنرک فووی لی دەکەین و لە هەولێ خۆ گەرمکردنهوه داین. لەوه گەرپین ئیستا بە دەمدا هات و بەخۆم گوت پیر. باوەرتان هەبیت هەر ئەوهندە ی دەسمالی ئاوریشم، دەستکیش، چارشێو، قوماشی رەنگاوپرەنگی بە کەشتی لە پورتوگالهوه هاتوو، ئەنگوستیلە، گوارە، ملوانکە و وردەواله ی وهجۆشهینەری ژنانم لە بوخچە نا و کردمە قۆلم، ئەوا ئەستهنبول مەنجەل و ئەستەر کەوگیر، کۆلان نامینیت سەری پێدا نەکەم. نامە و قسە و قسە لۆک نەماوه لەم دەرگاوه نەیکوازمەوه بۆ ئەو دەرگا و نیوه ی کچانی ئەستهنبول خۆم بە شووم داو. ئیستا بۆ خۆهەلکیشان سەری ئەم بابەتەم نەکردەوه. گوتم دەمەو ئیوارە دانیشتبووین، تەقتهق لە دەرگا درا. چووم و کردمەوه، خەیرییه ی کەنیزهکی بیهۆشم لەبەر دەم خۆمدا بینی نامەیه کی بەدەستهوه بوو. نازانم لەتاو سەرما بوو یان لەبەر شپرزیه ی، دەلەرز ی و خواستی شهکوورە ی خۆمی بۆم دەگێرپایهوه.

سهرتا وامزانی ئەم نامەیه بۆ حەسەن دەنێردریت و سەرم سوپما . شەکوورە
دلبەر مێردیکی هەیه ماوەیهکی درێژە لە شەڕ نەگەرپاوەتەوه - ئەگەر لە من دەپرسن،
ئەو بەدەختە لەمیژە پێستی وشک هەلھاتوو، - ئا ئەو مێردە بۆ ماڵ نەگەرپاوەیهی،
برایەکی سەرەرۆی هەیه ناوی حەسەنە. بەلام تۆ گەیشتم نامەکهی شەکوورە بۆ
حەسەن نییه، بۆ کەستکی ترە. چی لە نامەکهدا نووسرابوو؟ ئەستەر خەریک بوو لە
مەراقدا شەقی دەبرد. دواجار لە خویندەنەویدا سەرکەوتوو بوو.

ئاشناپتییەکی ئەوتۆش لەگەڵ ئێوەدا نییه. راستییەکهی، لەپەر هەستم بە شەرم و
دلتەنگی کرد. پێتان نالیم نامەکهم چۆن خویندەوه. لەوانەیه مەراقەکهم - وەک ئەوهی
ئێوەش لانی کهم هێندە سەرتاشەکان کەسانی بەمەراق نەبن - بە شوورەیی بزانی
و بەچاوی سووک بۆم پروانن. با تەنیا ئەوتان پێ بلایم کە من لە کاتی خویندەنەوهی
نامەکهدا بەرگویم کەوت. شەکوورە شیرین بەمجۆرە نووسیوو:

"قەرە ئەفەندی، بە پشتبەستن بە نزیک بوونت لە باوکمەوه دێتە مالهەم.
بەلام پیت و نەبیت لە منەوه هیچ ئاماژەیهکت دەستگیر بێت. لەدوای
رۆیشتنی تۆ زۆر شت قەوما. شووم کرد و دوو کورپی شیرئاسام هەن.
یەکیکیان ئۆرھانە، پێش کەمیک هاتبوو ژوورەوه و تۆ بینیبوو. ماوهی
چوار سالا چاوەرپێ مێردەکهم دەکم و بیر لە هیچ شتیکی تر ناکەمەوه.
لەوانەیه لەگەڵ دوو مندال و باوکیکی پیر هەست بە بیکەسی و بیچارەیی
و بێهیزی خۆم بکەم، لەوانەشە پێویستم بە هیز و پەنای پیاوکیکی
هەبیت، بەلام کەس پێی و نەبیت بتوانیت کەلک لەم دۆخەم وەرگیری.
بۆیه تکایە جاریکی تر لە دەرگامان مەدەوه. ئاشکرایە جاریک منت
شەرمەزار کرد و ئەو کاتە دەرد و ئازاری زۆرم چەشت تا توانیم
بیتوانینی خۆم لەبەر چاوی باوکمدا بسەلمینم. ئەو کاتە گەنجیکی ئەقل
لە ئەژنۆ بوویت، نیگاریکت کیشابوو و بۆ منت نارەبوو. لەگەڵ ئەم
نامەیهدا، نیگەرکەشت بۆ دەنێرمەوه بۆ ئەوهی هیچ ئومیدیکت نەمینیت و
هیچ ئاماژەیهکی هەلەت پێ نەگات. ئەوه درۆیه مەرۆف بە سەیرکردنی
نیگاریک عاشق دەبیت. شتی هەرە باش ئەوهیه پیت لە مالمان بپیت."

شەکوورە گیانی دامام نە پیاوه، نە بەگ و نە پادشا تا مۆری پاراوهی خۆی لە
بنی نامە بدات. پیتی یەکهەمی ناوی خۆی، وەک مەلکی بچووک و ترسنۆک خستبووه
پەراویزی نامەکهیهوه. هەر ئەوەندە و بەس.

باسی مۆرم کرد. ئیستا ئێوه پەرۆشی ئەوەن بزانی من چۆن ئەو نامە مۆرکراوانە
دەکهەمەوه و دادەخەم؟ بەلام نامەکان سەرپەمۆر نین. شەکوورە شیرینم و بیر
دەکاتەوه ئەم ئەستەرە جوویەکی نەزانە و دەست لە نووسراوەکانی نادات. راستە،
من دەستنووسی ئێوهم بۆ ناخویندەریتەوه، بەلام ئەرکی خویندەنەوهی بە کەستیکی تر
دەسپێرم. هەر خۆیشم نامەکانتان دەخوینمەوه. چیه، سەرتان لێ شیوا؟
با بە شیویەک بۆتان روون بکەمەوه کە سەرەقەویتیترین کەسیشتان تۆ بگات.

ئەو پەيامە نامەیهک لە دووتوی گرتوو، تەنیا بە نووسین ناگەیندەریت. نامەش،
کتومت وەک کتیب، بە بۆنکردن و دەست پێوەدان و هەڵدانەوهوه دەخویندەریتەوه. بۆیه
ئەوانەهی هۆشیان لە سەردایە، دەلێن ئا ئەو نامەیه بخوینەوه بزانی چی دەلێت.
کەسانی گەژەش دەلێن ئا بیخوینەوه بزانی چی تیدا نووسراوه. هونەر بەتەنیا لە
خویندەنەوهی نووسراوەکهدا نییه، لە خویندەنەوهی سەرلەبەری نامەکهدا یە. گۆی بگرن
بزانی شەکوورە چی تریشی گوتوو:

۱- دەلێت ئەگەرچی نامەکهم بەدزییەوه دەنێرم، بەلام نارەنی بە ئەستەردا، کە
گواستەنەوهی نامەیی کردوو بە کار و خووی خۆی، پێشاندەری ئەوهیه
مەبەستیکی نەینیی ئەوتۆم نییه.

۲- نووشتاندەنەوهی چەند قاتەیی کاغەزەکه وەک نووشتە، واتای راز و نەینیی
دەگەپەنیت. ئەمە بەمەرجیک نامەکه کراوهیه. سەرباری ئەوهش، نیگاریکی
گەرەمی لەگەڵدا یە. مەبەست ئەوهیه و پێشان بدریت: ئەمان دەستم بەدامین، با
نەینیی خۆمان لە هەمووان بشارینەوه. ئەمەش لە نامەیی رەتکردنەوهی ئەفین
ناچیت، زیاتر نامەیی بانگکردنە بۆ ئەفین.

۳- تەنانەت بۆنی نامەکەش ئەم بۆچوونە پشتراست دەکاتەوه. ئەم بۆنە، تا رادەیی
دوودل کردنی ئەو کەسەیی دەستی دەدات، نادیارە (تۆ بلایی بەمەبەست ئەم
بۆنەیی پێوه کرابیت)، بەلام هێندەش دلگیرە مەرۆف ناتوانیت فرامۆشی بکات

(ئایا ئەمە بۆنی عەتری گۆلە یاخۆ بۆنی دەستی ئەوه؟) ئەم بۆنە بەس بوو بۆ بە تالانبردنی ئەقلی ئەو بەلەنگازی نامەکە ی بۆم خۆیندەوه. پێم وابێت ئەقلی قەرەش بەهەمان شیوه لە سەری دەردیئیت.

۴- من ئەستەریکی نەخۆیندەوارم، بەلام رەوتی دەستنووسەکە و سەرباری ئەوهی قەلەم دەلێت "دەستم بەدامین پەلەمە و بێ گرینگی پیدان و بێ لیوردبوونەوه دەنوسم"، پیتەکان پیکەوه بە شەبایەکی دلگیر زەریفانە دەلەریئەوه و وا دێنە بەرچاو وەک ئەوهی لە ناخەوه شتیکی تر بلێن. ئەگرچی باسی ئۆرەهان دەکات و دەیهوێت بە گوتنی "پیش کەمیک" هیما بکا بۆ ئەوهی ئیستا نامەکە ی نووسیوه، ئاشکرایە لەبەر رەشنووسیکی پێشتر ئامادەکراودا نووسراوەتەوه، چونکە لە دێر بەدێریدا هەست بە وردبینی دەکریت.

۵- ئەو نیگارە ی لەگەڵ نامەکە دا نێردراوه، تەنانەت منی ئەستەری جووش دەزانم چیرۆکی شیرینی شوخی ناو داستان دەگێریتەوه کاتیک سەیری نیگاری خەسرەوی بەدەو دەکات و دلێ تێ دەچیت. هەموو ژنانی خەیاڵپەرسی ئەستەنبول شەیدای ئەم داستانەن، بەلام جاری یەکەمە دەبینم نیگار دەنێردریت.

ئێوهی خۆیندەواری بەختەوەر زۆر جار ئەمەتان بەسەر هاتوو: کەسیکی نەخۆیندەوار نامەیهکی بۆ هاتوو و لێتان دەپارێتەوه و ئێوهش نامە ی پیگەیشتیوی بۆ دەخویننەوه. لەبەر ئەوهی نووسراوی ناو نامەکە ئەوهندە هەژینەر و جۆشەخس و ئۆقرەبەر، خاوەن نامە شەرم دەکات ئێوهی کردوو بە هاوبەشی رازی خۆی و بە شەرم و بەدزییەوه تکتان لێ دەکات جاریکی تر بۆی بخویننەوه. دیسان دەخویننەوه. نامەکە ئەوهندە دەخویندیتەوه، دوا جار هەردووکتان لەبەری دەکن. دواتر نامەکەت لە دەست وەر دەگریت و دەپرسیت "ئەری ئەم قسەیهی لەویدا گوتوو، یان لێرەدا؟ ئەوی تری لێرەدا کردوو؟" و بێ ئەوهی لە پیتەکان تێ بگات، سەیری ئەو خالە دەکات کە بەرپزتان بە نووکی پەنجەتان پیشانی دەدەن. کاتیک ئەوان دەروانە پیچ و بادانەوهی ئەو پیتانە ی بۆیان ناخویندیتەوه و لەبەریان کردوون، من تا رادە ی لەبیرکردنی نەخۆیندەواری خۆم دلتەنگ دەبم و لە ناخەوه ئارەزوو دەکەم ئەو کچە نەخۆیندەوارانە ی فرمیسیان بەسەر نامەکاندا پزاندوو، ماچ بکەم.

هەروەها کەسانیکی شووم و رەزاگرانی، لە پێی خوا ئێوه وەک ئەوان مەبن: کچە نامەکە وەر دەگریتەوه تا جاریکی تر دەستیکی لێ بدات و بزانیت چ قسەیهک لە چ شوینیک کراوه و بێ ئەوهی لێی تێ بگات، دەخوایت سەیری بگات. ئەو ئازەلە شوومانە پێی دەلێن: "چی دەکەیت، خۆ تۆ خۆیندەواریت نییه، ئیدی سەیری چی دەکەیت؟" هەندیک لەوانە، وەک ئەوهی نامەکە ی خوێیان بێت، هەر نایدەنەوه بە کچە. هەندیک جار ئەرکی بەگژداچوونی ئەوانە و وەرگرتنەوهی نامەکە دەکەویتە ئەستۆی من، ئەستەر. ئەری، منی ئەستەر ژنیکی ئەوهندە باشم، ئەگەر خۆشم بوین، دەتوانم هاوکاریی ئێوهش بکەم.

من شه کورهم

ئەپەرۆ، کاتیک قەرە بەسەر ئەسپەکه یەوہ ریک بە بەردەمدا تێپەری، بۆچی من لەوێ
لەناو پەنجەرەکە راوەستا بووم؟ بۆچی تەواو ئەو ساتە بە گومانیکەوہ دەریوانە
پەنجەرەکەم کردبووہوہ و گافیک لە نیوان لقعەکانی دارەنارە بە بەفر داپوشراوہکەوہ
بینیم، ماوہیەکی دوور و درێژ سەیرم کرد؟ ناتوانم بەتەواوی باسی گشت ئەمانەتان
بۆ بکەم. من بە خەیرییدا ھەوالم بۆ ئەستەر نارد، ھەلبەتە دەمزانێ قەرە بەویدا تێ
دەپەریت. ئەو ساتە من بەتەنیا بۆ چاویگێران بە سەرچەفەیی ناو سندوووقەکاندا
چوو بوو مە ژووری دۆلابی ناو دیوارەکە، ئەو ژووری بەسەر دار ھەنارەکەدا
دەروانیت. لەبەرئەوہی لە ناخوہ وام دەویست، ئەو ساتە بە جۆش و بەو پەری ھیزوہ
پالیکم بە دەریوانەکەوہ نا و سەرەتا مالاکە پێ بوو لە تیشکی ھەتاو. لەبەردەم
پەنجەرەکەدا راوەستام و لەگەڵ قەرە، وەک ئەوہی تیشکی پۆژ بە شەوارەیی خستیم،
نیگامان یەکانگیر بوو؛ زۆر جوان بوو.

گەورە بوو بوو، پێ گەشتبوو، دۆخی لەرزۆکیی سەردەمی لاوی توور ھەلدا بوو و
چەلەنگ و قۆز بوو بوو. دلم پێی گوتم: "شەکوورە، بروانە، قەرە بەتەنیا ھەر قۆز نییە،
سەیری ناو چاوانی بکە، دلێ لە منداڵ دەچیت، چەند خاویز و تەنیا، شووێ پێ
بکە." بەلام من نامە یەکی تەواو پێچەوانەیی ئەمەم بۆی نارد بوو.

سەرباری ئەوہی دوازدە سال لە منیش گەورەتر بوو، کاتیک من دوازدە سالان
بووم، دەمزانێ لەو پێگەپشتووترم. ئەو سەردەمە لەبری ئەوہی وەک پیاویک

لەبەردەمدا راوەستیت و بلێ "ئەمە دەکەم و ئەوہ دەکەم، لێرەوہ خۆم فری دەدەمە
خواری و بە ئێردا ھەلدەزنیتم"، شەرمی لە ھەموو شتیک دەکرد و سەری بەسەر
کتیب و نیگارەکانی بەردەمدا شوێ دەکردوہ و خۆی دەشاردوہ. دواتریش دلێ
چووہ من. بە کێشانی نیگارێک ئەقینی خۆی دەردەبێری. ئیدی ھەردوو کمان پێ
گەشتبووین. کاتیک تەمەنم بوو بە دوازدە سالان، قەرە سەیری ناو چاوانی منی
نەدەکرد. ھەستم دەکرد لەوہ دەترسیت ئەگەر نیگامان یەکانگیر بیت، من تێ بگەم
ئەو عاشقم بووہ. بۆ نمونە دەیگوت "ئەو چەقۆ دەسک ددانی فیلەم دەدەیی؟" بەلام
سەیری چەقۆکەیی دەکرد و دواتر چاوی ھەلدەبێری و سەیری ناو چاوانی منی
نەدەکرد. بۆ نمونە ئەگەر دەمپرسی "شەربەتی گێلاسەکە خۆش بوو؟"، وەک ئیمە بە
دەمی پرەوہ، بە زەردەخەنە یەک یان ئاماژە یەکی روو وەلامی بۆ نەدەدرا یەوہ. شیوہی
ئەوہی لەگەڵ کەسێکی کەر و گوێگراندا بدویت، تا تینی تیدا بوو دەقیقیراند و
دەیگوت: "بەلێ." بۆیە وای دەکرد، چونکە لە ترساندا نەیدەوێرا سەیری رووم بکات.
ئەو سەردەمانە زۆر شوخ و نازدار بووم. ھەموو کوران، گشت ئەوانەیی ئەگەر بۆیان
بکرایە تەنانەت چارێکیش لە دوورەوہ، لە پشت پەردە و دەرگا و لەناو تۆپی
قوماشوہ بمبین، لە جێدا گرفتاری داوی ئەقینم دەبوون. ئەمانە بۆ خۆھەلکێشان
نا، بۆ ئەوہی لە بەسەرھاتم بگەن و خەمی خۆمتان لەگەڵدا دا بەش بکەم، دەگێرمەوہ.
وہک ھەمووان دەیزانن، لە داستانێ خەسەر و شیریندا ساتیک ھەییە من و قەرە
فرە قسەمان لەبارەوہ کردبوو. شاپوور نیازی ھەییە خەسەر و شیرین دلێان بچیتە
یەکدی. پۆژیک شیرین لەگەڵ یاران و ھاو دەمانیدا دەچیتە سەیرانی دەشت و دەر.
شاپوور بەدزییەوہ لە شوێنی پشوودان و ھەسانەوہ نیگاری خەسەر و بە لقی
داریکەوہ ھەلداو سیت. گافیک شیرین نیگاری خەسەر و چەلەنگ بە لقی داریکی
ئەو باخچە رازاویەوہ دەبینیت، عاشقی دەبیت. زۆر جارن نیگاری ئەو ساتە، یان
بە گوتهی نیگارکێشان ئەو جفاتە کێشراوہ. گشت نیگارەکانیش تیرامانی پێ لە
شەیدا بوون و سەرسورماوی شیرین لە نیگاری ھەلواسراوی خەسەر و بە لقی
داروہ پێشان دەدەن. قەرە ئەو کاتەیی لەگەڵ باوکمدا کاری دەکرد، زۆر جار ئەو
نیگاری دیوو و یەک دوو جاریش سەیری کردبوو و کتومت وەک خۆی لەبەری

گرتبووهوه. دواتریش، کاتیک کهوته داوی ئەفینی منهوه، جاریکیش سه‌ره‌له‌نووی بۆ خۆی کیشای. به‌لام له جیی خه‌سره‌و و شیرینی ناو نیگارکه‌که، خۆی و من، قهره و شه‌کووره‌ی کیشابوو. ته‌نیا به‌ نووسینی ژیر نیگارکه‌که‌دا، که ته‌نیا من لێی تێ ده‌گه‌یشتم، ده‌زانرا کچ و کورپی ناو نیگارکه‌که ئیمه‌ین، چونکه هه‌ندیک جار به‌گالته‌وه نیگاری هه‌ردووکه‌مانی به‌هه‌مان هیل و هه‌مان ره‌نگ ده‌کیشا: من شین ده‌بووم و ئەویش سوور. وه‌ک بلی ئه‌مه به‌س نه‌بیت، له‌ژێر نیگاری خه‌سره‌و و شیرینیش ناوی هه‌ردووکه‌مانی نووسیبوو. چه‌شنی ئه‌وه‌ی تاوانیک بکات، نیگارکه‌که‌ی له‌ شوینیک، که من بتوانم بیینم، جی هیشته‌بوو و بۆی ده‌رچوو‌بوو. له‌ بیرمه سه‌یری تیروانینی من له‌ نیگارکه‌که و کاردانه‌وه‌ی دواترمی ده‌کرد.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌مزانای وه‌ک شیرین گرفتاری ئەفینی وی نابم، سه‌ره‌تا هه‌چ خۆم نه‌شیاواند. ئەو ئیواره‌یه‌ی هاوین کاتیک به‌و به‌فره‌ی ده‌گوترا گوايه له‌ ئولوداغه‌وه هیندراوه، خه‌ریکی فینککردنه‌وه‌ی شه‌ربه‌تی گیلای بووین، داوی رۆیشته‌وه‌ی قهره بۆ مائی خۆیان، من به‌ باوکم گوت قهره ئەفینی خۆی بۆم به‌یان کردوه. قهره ئەو کاتانه تازە له‌ ده‌رسخانه ده‌رچوو‌بوو و له‌ گه‌ره‌کانی قه‌راغ شار مامۆستایی ده‌کرد. زیاتر له‌ ویستی خۆی، به‌ زۆری باوکم ده‌کووشا لای نه‌عیم پاشای زۆر به‌هه‌یز و خاوه‌ن خانه‌دان بگه‌رسیته‌وه. به‌ قسه‌ی باوکم، ئەقلی له‌ ئەژنۆیدا بوو. ده‌ردی باوکم ئەوه بوو قهره له‌ کن نه‌عیم پاشا دابه‌زیت و هه‌ر هه‌چ نه‌بیت به‌ کاری نووسیااری ده‌ست پێ بکات، به‌لام ده‌یگوت قهره هه‌چ هه‌ول بۆ ئەمه نادات، واتا بێ ئەقلی ده‌کات. ئەو ئیواره‌یه‌ی روه‌ی قسه‌ی له‌ ئیمه‌ بوو و گوتی: "تومه‌ز ئەم برازا هه‌ژاره‌ی من چاوی له‌ به‌رزایی بریوه." بێ ئه‌وه‌ی گوێ به‌ دایکشی‌م بدات، وای گوت: "تومه‌ز له‌وه‌ش ئاقلتره‌ که ئیمه‌ پیمان وابوو."

به‌ ده‌رد و هه‌سه‌ره‌ته‌وه له‌ بیرمه‌ رۆژانی دواتر باوکم چی کرد، من چۆن خۆم له‌ قهره‌ دوور گرت و چۆن سه‌ره‌تا پێی له‌ مالممان و دواتر له‌ سه‌رانسه‌ری گه‌ره‌ک بری، به‌لام نامه‌وێت بۆ ئیوه‌ی بگه‌رمه‌وه، چونکه ده‌ترسم نه‌فره‌ت له‌ باوکم و له‌ خۆم بکه‌ن. باوه‌رتان بێ هه‌چ چاره‌یه‌کی ترمان نه‌بوو. ئەفینی بیه‌وده له‌ بیه‌وده‌یی خۆی تێ ده‌گات، رێسا نانا‌سیت و حا‌لی ده‌بیت دنیای دڵ چه‌ند بسته‌ و له‌ ده‌می واشدا

که‌سانی ماقوول به‌کوورتی ده‌یبرن و بازی به‌سه‌ردا ده‌ده‌ن و مافدارانه‌ ده‌لێن: "ئیمه‌یان به‌شیاوی به‌کدی نه‌زانای." ئا ئاوه‌های لێ هات. با بیرتان بخه‌مه‌وه‌ دایکم چه‌ند جاریک گوتی: "هه‌ر هه‌چ نه‌بیت دلی منداله‌که مه‌شکین." ئەو قهره‌یه‌ی دایکم به‌ منداڵ ناوی ده‌برد، ته‌مه‌نی بیست چوار ساڵ و منیش نیوه‌ی ته‌مه‌نی ئەو بووم. له‌وانه‌یه‌ باوکم له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌یانکردنی ئەفینی قهره‌ی به‌ بێ ئابرووی داناوه، به‌مه‌به‌ست تکای دایکمی فه‌رامۆش کردبیت.

کاتیک بیستمان ئەسته‌نبولی جی هیشته‌وه، ئەگه‌ر به‌ته‌واوی له‌بیرمان نه‌کرد، به‌لام له‌ دلی خۆمان ده‌رمانه‌ینا. له‌به‌رئه‌وه‌ی سالانیک زۆر له‌ هه‌چ شاریکه‌وه هه‌وا‌ییمان پێ نه‌گه‌یشته‌وه، بیرم کرده‌وه ئەو نیگاره‌ی کیشابوو و پێشانی منی دابوو، وه‌ک یادگارییه‌کی مندا‌لی و هاو‌پێه‌تی سه‌رده‌می مندا‌لیمان بشارمه‌وه. بۆ ئەوه‌ی نه‌بادا باوکم و دواتر مێرده شه‌روانه‌که‌م نیگارکه‌که‌ بدۆزنه‌وه و پێیان ناخۆش بیت و دل‌ه‌شی بنوین، به‌ مه‌ره‌که‌بی هه‌سه‌ن پاشای باوکم وه‌ک ئەوه‌ی دل‌وپ دل‌وپ پێژابیته‌ سه‌ری و به‌و دل‌وپانه‌ گولیلک نه‌خشیندرا‌بیت، زۆر شاره‌زایانه وشه‌کانی شه‌کووره و قهره‌ی ژیر نیگارکه‌که‌م دا‌پۆشی. به‌و پێه‌ی ئەمرۆ ئەو نیگارم بۆی نارده‌وه، ئەگه‌ر که‌سانیک له‌ناو ئیوه‌دا هه‌بن هه‌ول بده‌ن چوونه به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌که و خۆپێشان‌دانم پێی له‌دژی من لیک بده‌نه‌وه، ره‌نگه‌ که‌میک شه‌رم دایان بگه‌ریت، له‌وانه‌شه‌ که‌میک بیر بکه‌نه‌وه.

پاش ئەوه‌ی داوی تێپه‌ری‌بوونی دوازه‌ سا‌ل خۆم پێشانی دا، له‌وه‌ی، تاو‌یک له‌ژێر تیشکی سووری خۆری ئیواره‌دا له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌که‌دا مامه‌وه. تا ئەو ده‌مه‌ی باخچه له‌و تیشکه‌دا که‌میک سوور بوو و ره‌نگیک نارنجی وه‌رگرت و تا سه‌رما کاری تێ کردم، به‌ شه‌یدایی سه‌یرم کرد. هه‌چ با‌ی نه‌ده‌هات. ئەگه‌ر که‌سیکی تێپه‌ری‌بوو به‌ کۆلندا، یان باوکم منی له‌ په‌نجه‌ره‌ی کراوه‌دا بدی‌بایه، یان ئەگه‌ر قهره به‌ ئەسه‌په‌که‌یه‌وه بگه‌رايه‌ته‌وه و به‌ به‌رده‌مدا تێپه‌ری‌بایه، هه‌چ باکم نه‌بوو چ ده‌لێن. مه‌سه‌رووره کچی زێوه‌ر پاشا بوو، هه‌میشه‌ دم به‌خه‌نده‌ بوو و به‌زمی ده‌گه‌ی‌را و له‌ کاتی هه‌ره‌ نه‌شیاودا شتی سه‌یری ده‌گوت و من هه‌فته‌ی جاریک بۆ خۆشی له‌گه‌لیدا ده‌چوومه‌ گه‌رماو. جاریک پێی گوتم: "ته‌نانه‌ت مرۆف هه‌چ کاتیک خۆشی ناتوانیت

بزانیت بیر له چی دهکاتهوه. "من وا بیر دهکهمهوه: جاروبار شتیک دهلیم، له کاتی گوتنیدا حالی دهیم بیرم لی کردووتهوه، بهلام له ساتی حالییووندا، بهوپهیری برخواه بیر له پیچهوانهکهی دهکهمهوه.

لیتان ناشارمهوه لهناو گشت ئەو نیگارکیشانهی باوکم بۆ مالهوه بانگی دهکردن و منیش بهدزییهوه سهیری یهک بهیهکیانم دهکرد، هیندهی دلتهنگیم بۆ میردهکهه، بۆ بیسهروشوینبوونی زهریف ئەفهندیی داماویش خه مگین بووم. ئەو دزیوترین و سهکزترینی نیوانیان بوو.

دهریوانهکهه دادایهوه، له ژووهرهکه هاتمه دهری، دابهزیمه خوارهوه بۆ ناشپهزخانه.

نۆرهان گوتی: "دایه، شهوکهت به قسهی تۆی نهکرد. کاتیک قهره ئەسپی له گهور درهینا، ئەو له ناشپهزخانه چوو دهری و له کونهکهوه سهیری کرد." شهوکهت، که دهسکی هاوانهکهی به دهستهوه بوو، گوتی: "جا چ قهیدی ههیه. دایکیشم له کونی دۆلابهکهوه سهیری دهکرد."

گوتم: "خهیرییه، ئیواره نانی به بادهه و شهکر له کهمیگ رۆندا بۆ ئەمانه سوور بکهوه."

نۆرهان ههلبهزییهوه و خوئشحال بوو، شهوکهتیش هیچ دهنگی لیه نههات. لهو دهمهی به پلیکانهکاندا سهردهکهوتمه سهروهوه، ههردووکیان بهدهم هاوارهوه له پشتهوه پیم گهشتن و به تهپهتهپ و پالنانهوه بهتهنیشتمدا تۆ پهرین. منیش دامه قاقای پیکهین و گوتم: "لهسهرهخۆ، لهسهرهخۆ، ههی کویر بن." لهپیکی شیرینم له سمتی ناسکی ههریهکیان سرهواند.

چهند خوئشه ئیواران لهگهڵ مندالاندا له مالهوه بیت.

باوکم به بیدهنگی نوهمی کتیهکهی بوو بوو.

گوتم: "میوانهکهتان رۆیشته، هیوادارم بیزاری نهکردبن."

گوتی: "نا، کهیفخوئشی کردم. وهک جارن ریزی ههیه بۆ زاوای خوئی."

"باشه."

"بهلام بهپاریز و به پیوانیشهه."

ئهمهی زیاتر بۆ داخستنی بابته و جۆریک سووکیایهتیکردن به قهره گوت، نهک بۆ پیوانی کاردانهوهی من. ئەگهر کاتیک تر بوایه، به زمانی تیز وهلامیکم فریا دهخست. بهلام ئەمجاره بیرم لهو پیاوه کردهوه که ههستم کرد هیشتا بهسهر پشتی ئەسهپه سپیهکهیهوه به ریگاوهیه و ترسم لی نیشته.

دواتر نازانم چۆن بوو لهگهڵ نۆرهان خوئمان له ژوووری دۆلابهکه له نامیزی یهکتردا دیتهوه. شهوکهتیش هاته پالمانهوه. کهمیگ یهکتریان پال نا. وامزانی دهستیان بهشههر کردهوه، بهلام له پر خوئمان لهسهر کورسییه درێژهکه دینهوه. وهک چۆن سهگ تووتکهکانی خوئی خوئ دهووت، منیش ئەوانم خوئ دهووت. پشتی سههر و قژیانم ماچ کرد. نووساندنم به سنگمهوه و لهسهر مهکهکانم ههستم به قورسایییان کرد.

گوتم: "تۆی، بۆنی قژتان دیت. سبهینی لهگهڵ خهیرییه دهچن بۆ گهرماو."

شهوکهت گوتی: "من چی دی لهگهڵ خهیرییه ناچم بۆ گهرماو."

گوتم: "بۆچی تۆ ئەوهنده گهره بوویت؟"

شهوکهت گوتی: "بۆچی ئەو کراسه وههوشهیییه جوانته لهبهر کردهوه؟"

چوو مه ژووهرهوه و کراسه وههوشهیییهکهه داکهند. ئەو کراسه سهوزه رهنگ کالهوهبووهی ههردهم دهمیوئشی، لهبهر کرد. لهگهڵ لهبهرکردنی کراسهکه مچورکیکی ساردیم پیدایهات و ترسام، بهلام ههستم کرد جهستهه وهک ناگر داگیرساوه و لهوهش زیاتر، ههستم به زیندوویی و پتهویی لهشم کرد. پارچهیهک سووراوه به گۆنامهوه بوو، له کاتی پالپوهنان و ماچکردنی مندالهکان لی سبردابوووه و بلاوهی کردبوو، بهلام تفم له پاشماوهکهی دا و زۆر باش به لهپی دهستم به رووی خوئدا ساوی. ئەری دهزانن، خزمان، ئەو ژنانهی له گهرماو دهیانینم و ههركهسی دهمینیت، دهلیت تۆ له ژنیک بیست و چوار سالهی پیگهیشتهوی خاوهن دوو مندال ناچیت، بگره وهک کچیگی گهنجی تهمن شازده ساله دهچیت. دههوهیت باوهر به قسهکانی ئەوان بکهن و خوئشان وا باوهر بکهن. ئەگهرنا، هیچتان بۆ ناگیرمهوه.

لۆمهه مهکهه که لهگهڵ ئیوهدا دهویم. سالانیک درێژه بهردهوام سهیری نیگارکانی ناو کتیهکانی باوکم دهکهه و ههمیشه لهناویاندا بهدوای ژنان و

شۆخاندا دەگەرپىم، گەرچى كەمىش بن، ھەن و بەردەوام شەرمۆك و شەرمەزار و ھەرى زىاد، وەك ئەوھى پۆزىش بخوازن، سەيرى يەكتر دەكەن. ھەرگىز چاوەرى ناكرىت لىيان شىوھى پىاوان، شەروانان و سولتانەكان سەر بەرز بكنەوھ و رەپ و رەوان سەيرى دنيا بكن. بەلام ھەندىك لە ژنانى ناو كىتەبە بە پەلەپرۆزى نەخشىندر اوھەكان، لە سۆنگەى ناوردىبىنى نىگار كىشەوھ چاويان لە زەوى، تەنانەت لە شتىكى ناو نىگارەكە، چووزانم پەرداخىك، يان خۆشەويستەكەيان نەپرىوھ، بگرە راستەوخۆ بۆ خويىنەر دەروانن. ھەمىشە بىر لەوھ دەگەمەوھ گەلۆ ئەو خويىنەرە كىن وا ئەوان بۆيان دەروانن؟

كاتىك كىتەبە دووسەد سالىيەكانى پاشماوھى سەردەمى تەيمورى لەنگ و ئەو بەرگانەم بىر دەكەوئەوھ، كە گاوەرەكان بە زىر دەيانكرن و دەيانبەنەوھ و لاتى خۆيان، ترس دامدەگرىت و خەيالەم دەچىت بۆ ئەوھى لەوانەيە رۆژىك لە رۆژان كەسىك لە دوورەوھ ئەم چىرۆكەى من ببىستى. ئەدى مەگەر ھەر بۆ ئەوھ نىيە مرۆف دەخوازىت بچىتە كىتەبەوھ؟ مەگەر ھەر لەبەر ئەم ترسە نىيە سەرچەم سولتان و وەزىرەكان بە توورەكە زىر دەدەنە ئەو كىتەبنوسانەى خۆيان بۆ ئەوان تەرخان كەردوھ و باسىيان دەكەن؟ كاتىك لە ناخى خۆمدا ھەست بەم ترسە دەكەم، منىش كىتەبەوھك ئەو ژنە شۆخانەى چاويكىيان لەسەر ژيانى ناو كىتەبەكەيە و بە چاويكىش بۆ دەروھى كىتەبەكە دەروانن، دەخوازم بۆ ئىوھ بدویم، ئىوھەك كەوا كەس نازانىت لە چ شوپن و زەمانىك سەيرم دەكەن. من جوان و ھۆشمەندەم و دلخۆش دەم كاتىك سەيرم دەكەن. ئەگەر جاروبار يەك دوو درۆش ئاويئەى قسەكانم بكنەم، بۆ ئەوھەمە بۆچوونىكى ھەلە لەبارەى منەوھ لە سەرتاندا پەيدا نەبىت.

رەنگە ھەستتان پى كرىبىت باوكم منى فرە خۆش گەرەكە. بەر لە من سى كورى بوو، بەلام خوا رۆحى لە يەك بەكىيان سەندووتەوھ و دەستى لە منى كچ نەداوھ. باوكم رۆحى بەسەرمەوھ دەردەچىت، بەلام من شووم بە پىاويكى ھەلبزىردراوى ئەو نەكرد، بگرە شووم بە ئەفسەرىك كەرد كە خۆم بىنىبووم و بەدلەم بوو. خۆ ئەگەر بە دەستى باوكم بوایە، ئەوا ئەو پىاوھى شووم پى دەكرد، پىويست بوو گەرەترىن زانا بوایە، ھەم لە نىگار و ھونەر تى بگەشتايە و ھەم خاوەن ھىز و دەسلەلات و وەك

قارون دەولەمەند بوایە. لەبەرئەوھى شتىكى لەو شىوھى تەنانەت لە كىتەبەكانى خۆشىدا نەبوو، دەبوایە من بە سالان لە مالەوھ دابنىشتمایە و چاوەرىم بكردايە. جوانى و چەلەنگى مێردەكەم داستانى سەر زمانى خەلكى بوو. دواى ئەوھى خۆم بە ناوبزىواندا ھەوالم بۆى نارد، ھەلنىك دۆزىيەوھ و لە رپى گەرانەوھم لە گەرماو، لە بەردەم قوت بووھ و بىنىم. ئاگر لە چاوانى دەبارى و كىوېر عاشقى بووم. ئەسەر بوو، جەستەى سپى و جوانىكى چاوسەوز بوو. دوو قۆلى بەھىزى پىوھ بوو، بەلام لە راستىدا وەك ساوايەكى نووستوو بىگەرد و بىدەنگ بوو. رەنگە لەبەرئەوھى لە شەرى گشت ھىزى لە كوشتنى مرۆف و گردكرنەوھى دەستكەوتدا بەخەرج دابىت، وا ھەستم دەكرد تۆزىك بۆنى خويىنى لى دىت، بەلام لە مالەوھ بەويئەى خاتوون نەرم و نىيان بوو. بەبىانوى ئەوھى شەروانىكى ھەژارە، باوكم سەرەتا نەويست و دواى ئەوھى ھەرەشەى خۆكوشتم كەرد، ئەوسا رازى بوو شووى پى بكنەم. مێردەكەم قارەمانانە لەم شەرىوھ بازى دەدا بۆ ئەو شەرى و جوامىرى دەنواند و بەوجۆرە بوو بە خاوەنى پارچە زەويەكى دەھەزار ئاكنچەيى و ھەموو كەسىك ئىرەيى پى دەبردىن.

چوار سال لەمەوھەر، كاتىك لەگەل ئەو سوپايەى لە شەرى دژ بە سەفەويەكاندا دەگەرپايەوھ، نەھاتەوھ، دەسپىك گویم نەدايى، چونكە تا شەرى دەكرد قالىتر دەبووھوھ، خۆبەخۆ كارى بەرپوھ دەبرد، دەستكەوتى گەرەترى دەھىنايەوھ، پارچە زەويى زىاترى بەدەست دەخست و سەربازى زىاترى پى دەگەياند. كەسانىك ھەبوون گەواھىيان دەدا و دەيانگوت لە كاروانى سوپا جىابووتەوھ و لەگەل پىاوەكانىدا روى لە شاخ كەردوھ. رۆژانى سەرەتا دەمگوت ھاكا گەرپايەوھ، بەلام بە ماوھى دوو سال ھىدى ھىدى بەدىارنەمانى راھاتم. كاتىكىش تى گەيشتم ژنگەلىكى زۆر لە ئەستەنبول مێردىيان بىسەروشوينە، دۆخەكەم پەسەند كەرد.

شەوانە لەگەل منداڵەكان لە پىخەودا باوھشمان بەيەكدا دەكرد و دەگرىيان. بۆ ئەوھى نەگرىن و نەكرۆزىنەوھ، جاروبار درۆيەكەم بۆ دەكردن، بۆ نمونە دەمگوت فلان كەس دەلئىت و بەلگەشى ھەيە كەوا باوكتان پىش ھاتنى بەھار دەگەرپتەوھ. دواتر، درۆكەى من لە زمانى ئەوانەوھ دەكەوتە بەرگوپى خەلكى و بلاو دەبووھوھ، پاشان

وهک "مزگینی" یهک بۆ خۆم دهگهراپهوه و خووشم بهر له هه‌موو که‌سیکی تر بپروام پێ ده‌کرد.

پێکرا له‌گه‌ڵ باوکی خێر له‌ خۆنه‌دیو، به‌لام دنیا‌دیده‌ی می‌ردم و برای می‌ردم، که‌ ئه‌ویش وهک کاکێ چاوسه‌وز بوو، له‌ خانوویه‌کی کرێ له‌ چارشیکاپی داده‌نیشته‌ن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی می‌رد و کۆله‌که‌ی ما‌لم ون بوو، ته‌نگاسی ده‌ستی پێ کرد. خه‌زوورم دوا‌ی ئه‌و ته‌مه‌نه‌ گه‌راپه‌وه سه‌ر پیشه‌ی کۆنی ئاوینه‌ دروستکردن. پێشتر، به‌هۆی شه‌رکردنی زۆری کوربه‌که‌یه‌وه ده‌وله‌مه‌ند بووبوو و ده‌ستی له‌ کار هه‌ل‌گرتبوو. چه‌سه‌نی شووبرای زگورتیم له‌ گومرک کاری ده‌کرد و کاتیک ده‌بیینی ئه‌و پاره‌یه‌ی ده‌یه‌ینتیه‌وه، وا که‌له‌که‌ ده‌بیت، ده‌ستی به‌ کورپینی کرد. له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا کرپیی خانووه‌که‌یان بۆ نه‌دریت، روژیکێ زستان ئه‌و کچه‌ که‌نیزه‌که‌ی به‌ کاروباری ناو ما‌لدا راده‌گه‌یشت، به‌ په‌له‌پروژی برده‌ بازار و فرۆشتیان. داواشیان له‌ من کرد له‌بری ئه‌و، کاروباری ئاشپه‌زخانه و جل شوێرین و ته‌نانه‌ت چوونه‌ بازار و شت کرپینیش له‌ ئه‌ستۆ بگرم. منیش "بۆچی من ژنی ئه‌وه‌م ئه‌م کارانه‌ بکه‌م؟" م‌ نه‌گوت، به‌ردیکم نایه سه‌ر د‌لم و هه‌موویم راپه‌راند. به‌لام چه‌سه‌نی شووبرام له‌به‌رئه‌وه‌ی چیدی که‌نیزه‌کی نه‌بوو شه‌وان ببیاته‌ ژوو‌ری خۆی، گری خۆی له‌ من ئالاند. منیش سه‌رم لی شیوا و نه‌مه‌زانی چ بکه‌م.

بێگومان ده‌متوانی یه‌کسه‌ر بۆ ئێره‌، بۆ ما‌لی باوکم بگه‌ریمه‌وه، به‌لام به‌پێی قسه‌ی قازی می‌ردم له‌ رووی شه‌رعه‌وه هه‌یشتا له‌ ژياندا بوو. بۆیه ئه‌گه‌ر تووره‌یان بکه‌م، ئه‌وا هه‌ر به‌ ئه‌وه‌نده‌وه ناوه‌ستن به‌ زۆر له‌ گه‌ڵ مندا‌له‌کاندا بکه‌رپینه‌وه بۆ کن شووبرام، واتا بۆ ما‌لی می‌ردم، بگه‌ر بۆیان هه‌بوو به‌بیا‌نوی ده‌سته‌به‌سه‌ردا گرتنی من سووکایه‌تی به‌خۆم و باوکیشم بکه‌ن. چه‌سه‌ن زۆر له‌ می‌رده‌که‌م مرو‌فانه‌تر بوو و ئاگاریش بووم له‌تاو ئه‌قینی من قرچه‌ی لێوه‌ ده‌هات. راستییه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر به‌ده‌ست خۆم بوايه، له‌گه‌لی ده‌چوومه‌ جیگاوه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌م بێ بێرکردنه‌وه بکردایه، دواجار نه‌ده‌بووم به‌ ژنی، بگه‌ر، خوايه بمانپاریزی، ده‌بووم به‌ که‌نیزه‌کی. ئه‌وان هه‌یچ رازی نه‌بوون قازی ددان به‌ مردنی می‌رده‌که‌مدا بنیت، چونکه‌ ده‌ترسان داوا‌ی به‌شه میراتی خۆم بکه‌م، یان ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ مندا‌له‌کاندا بگه‌ریمه‌وه کن باوکم. بێگومان

ئه‌گه‌ر به‌پێی بریاری قازی می‌رده‌که‌م نه‌مردبیت، بۆم نییه‌ شوو به‌ چه‌سه‌ن بکه‌م. بۆم نه‌بوو شوو به‌ که‌سیکی تریش بکه‌م و له‌ ره‌وشیکی واشدا ناچار ده‌بووم پابه‌ندی ئه‌و ما‌له‌ و می‌رده‌که‌م بم، بۆیه به‌رده‌وامبوونی دۆخی ته‌مومژاویی "بی‌سه‌روشوین"ی می‌رده‌که‌م، به‌لای ئه‌وانه‌وه شتیکی شایه‌نی په‌سه‌ند کردن بوو. له‌ بیریشتان نه‌چیت، چونکه‌ کاروباری ما‌لم راده‌په‌راند و له‌ خواردنه‌وه بگه‌ر تا جل شوێرین، هه‌موو کاریکم ده‌کرد و که‌سیکیش له‌و ما‌له‌ شیت و سه‌رسته‌نه‌ عاشقم بووبوو.

باشترین چاره‌سه‌ر به‌لای خه‌زوورم و چه‌سه‌نه‌وه ئه‌وه بوو من شوو به‌ چه‌سه‌ن بکه‌م، به‌لام مه‌رج بوو سه‌ر هتا گه‌واهیده‌ر ئاماده‌ بکریت و دواتر قازی قایل بکریت. ئه‌و کاته‌، باوک و برای می‌ردم به‌و پێیه‌ی نزیکترین که‌سانی ئه‌ون، ره‌زانه‌ندیان ده‌رده‌پری و ئیدی که‌سه نه‌یده‌توانی له‌دژی به‌ مردوو له‌ قه‌له‌مدانی می‌رده‌که‌م بیت. قازیش وا دیار بوو له‌ به‌رامبه‌ر سی‌ چوار ئا‌کچه‌دا باوه‌ر به‌ چه‌ند گه‌واهیده‌رپکی درۆزن بکات که‌ بێن و بلێن ئی‌مه‌ له‌ شه‌ر لاشه‌ی ئه‌و کابرایه‌مان دیوه. گه‌وره‌ترین گرفت ئه‌وه بوو چه‌سه‌ن قایل بکه‌م به‌وه‌ی دوا‌ی بی‌وه‌ژن که‌وتنم له‌م ما‌له‌ نارۆم و داوا‌ی میرات ناکه‌م و له‌بری شووکردن پاره‌ ناخوازم و له‌ هه‌مووشی گرینگتر، ببمه‌ ئه‌ق‌لییه‌وه که‌ من به‌ ئاره‌زووی خۆم شووی پێ ده‌که‌م. هه‌لبه‌ته‌ حا‌لی بووبووم بۆ ئه‌وه‌ی له‌م رووه‌وه متمانه‌م پێ بکات، پێویست بوو له‌گه‌لیدا بخه‌وم و بیه‌خمه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌رپه‌ی ئه‌مه‌ له‌ پێناوی جیا‌بوونه‌وه ناکه‌م، بگه‌ر -به‌ شیوه‌یه‌ک جی پیا‌ بیت- له‌به‌رئه‌وه‌ی عاشقی بووم، ده‌یکه‌م.

ئه‌گه‌ر هه‌ولم ب‌دايه، ده‌متوانی عاشقی چه‌سه‌ن بم. ئه‌و هه‌شت سا‌ل له‌ می‌رده‌ ونبووه‌که‌م گه‌نجه‌تر بوو. تا می‌ردم له‌ ما‌له‌وه‌ بوو، ئه‌و وه‌ک برام وا بوو و ئه‌م هه‌سته‌ش منی لێی نزی‌ک ک‌ردبووه‌وه. که‌سیکی خاکی، به‌لام داخراو بوو. ئاره‌زووی زۆری بۆ یاریکردن له‌گه‌ڵ مندا‌له‌کانم هه‌بوو و هه‌ندیک جار نیگای پر له‌ تاسه‌ی وای ده‌نواند وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سیک بیت له‌تاو تینویتی‌دا خنکا‌بیت و منیش په‌رداخیک شه‌ربه‌تی ته‌زبوی گ‌یلاس بم. من گشت ئه‌و خه‌سه‌لته‌نه‌ییم خۆش ده‌ویست. به‌لام ده‌مزانی ده‌بیت ره‌نجیکێ زۆر بکیشم بۆ ئه‌وه‌ی عاشقی که‌سیک بم که‌ جله‌کانی خۆم پێ ده‌شو‌ریت و باکی نییه‌ من وه‌ک که‌نیزه‌ک و کۆیله له‌ بازار بگه‌ریم و شتومه‌ک بکریم. ئه‌و رو‌ژانه

دەچوومە مالى باوكم، سەيرى مەنجەل و قاپ و قاچاخ و فنجانەكانم دەکرد و دەگريام. بۆ ئەوەى ھىز بەدەينه يەكدى، شەوان وەك مەر لەگەل منداڵەكاندا پىكەو دەنووستىن. حەسەن ئەو ھەلەى بۆم نەپەخساند. عاشقبوون پىويست بوو بۆ بەيەك گەيشتنمان، بەلام لەبەرئەوئەى باوهرى نەدەکرد من بتوانم عاشقى بم و متمانەشى بە خۆى نەبوو، بىئابروويى نواند. يەك دوو جار ھەولى دا تەنگاوم بكات و ماچم بكات و دەستم بۆ ببات. گوتى: "مىردەكەت ھەرگىز ناگەرئەتەو و دەتكوژم." ھەرپەشەى لىم كرد و وەك منداڵ گريا. لەبەرئەوئەى بە پەلەپەل و شپرزەبى خۆى ھەلى بۆ ئەفنىنى راست و پەسەنى وەك ئەفنىنى باسكراوى ناو داستانەكان نەپەخساند، حالى بووم ناتوانم زەماوەندى لەگەلدا بكەم.

ئەو شەوئەى بە زۆر خۆى کوتايە ژوورى نووستنى خۆم و منداڵەكانم، دەستبەجى راپەريم و بى ئەوئەى گوى بە ترسانى منداڵەكان بەدم، تا ھىزم تىدا بوو قىزاندم و گوتم جنۆكەى خراب ھاتونەتە مائەوہ. خەزورم ھەلساند و بەدم ترسى جنۆكە و قىژە و ھاواروہ پەردەم لەسەر حەسەن ھەلمالى. ئەو ھىشتا ھىزى ھەوہسى دانەمركابوہوہ. بەسالچوووى ھۆشمەند، بەدم نالە و كرووزانەوئەى تەوش و بى واتا و قسەى بىسەرورەى سەبارەت بە جنۆكە، بە شەرمەوہ ئەو راستىيەكى تالى بۆ پروون بووہوہ: كورەكەى سەرخۆشە و بىئابرووانە لە ژنى كورەكەى ترى خاوەن دوو منداڵ نزيك بووہتەوہ. كاتىك گوتم تا بەيانى ناخەوم و لەدژى جنۆكە لەبەر دەگای ژوورى منداڵەكانم دادەنىشم و چاوهرى دەكەم، فزەى لىوہ نەھات. رۆژى دواتر كافىك رام گەياند بۆ چاودىرىكردنى باوكى نەخۆشم لەگەل منداڵەكاندا بۆ ماوہيەكى درىژ بۆ مائە باوان دەگەرئەمەوہ، ناچار بوو دۆرانى خۆى پەسەند بكات. سەعاتىكى زەنگۆلەدار كە مىردم لە شەرى مەجەپرستاندا بە تالان دەستى كەوتبوو و نەيفرۆشتبوو و بۆ منى ھىنابوہوہ؛ قامچىيەكى دروستكراو لە ژى سەركىشتىرين ئەسپى عەرەبى؛ تاقمىكى شەترەنجى ددانى فىلى دەستكارى تەورىز كە منداڵەكان بۆ گەمەى شەر بەردەكانيان بەكار دەھىنا و مۆدانىكى زيونى دەستكەوتى شەرى نەخجەوان، كە شەرى دنياىم كرد بۆ پىگرتن لە فرۆشتنى، وەك نىشانەى ژيانى ژن و مىردايەتى ھەلگرت و گەرمامەوہ بۆ مالى باوكم.

وەك چاوهرىم دەکرد، چۆلكردنى مالى مىردى ونبووم بووہ ھۆى ئەوئەى ئەفنىنى چەوت و بىرپىزى حەسەن بۆ من وەرپەگەرئەتە سەر ئاگرىكى بىچارە، بەلام شايەنى رىز. لەبەرئەوئەى زانى باوكى پشتگىرى لى ناكات، دەستى كرد بە ناردنى نامەى دلدارى و لە گۆشەى نامەكاندا نىگارى مەل، شىرى چاو بە فرمىسك و ئاسكى خەمبار ھەبوون. نامەكان، ئەگەر دۆستىكى شىعەردۆستى بۆى نەنووسىبىت و نەنەخشاندبىت، ئەو دەولەمەندىيەى جىھانى خەيالى حەسەن دەخەنە روو كە من كاتى پىكەوہ ژيانمان لەژىر ھەمان بنمىچ پەيم پى نەبردبوو. لىتان ناشارمەوہ بەم دوايىيانە سەرلەنوئە دەستم كرد بە خويندنەوئەى ئەو نامانە. حەسەن لە نامەكانى ئەم دوايىيەدا دەينووسى لەبەرئەوئەى پولىتىكى زۆرى دەست كەوتوہ، من ناكات بە كۆيلەى كاروبارەكانى ناومال. زمانى پر لە رىز و شىرىن و گالئەئامىزى ئەو و شەرى لە برانەوہنەھاتووى منداڵەكان و داخووزىيەكانيان و گازندەكانى باوكم، سەرمى وەك مەنجەل ئاوساندبوو. بۆيە وەك ئەوئەى بە دنيا بلیم "ئۆخەى"، دەريوانەى پەنجەرەكەم خستبووہ سەرىشت.

پىش ئەوئەى خەيرىيە خوانى ئىوارە رابخات، لە باشترىن گولى ئەو خورمايانەى لە عەرەبستانەوہ ھىندرابوون، خواردەنەوہيەكى گەرمم بۆ باوكم ئامادە كرد. كەوچكىك ھەنگوینم تى كرد و لەگەل كەمىك ئاوى لىمۆ تىكم دا. بە ئەسپايى چوومە كنى. لە كاتىكدا "كتاب الروح" دەخويندنەوہ، كتومت وەك ئەوئەى خۆى دەيوست، بى ئەوئەى بەئىلم ھەست بەبوونم بكات، لە بەردەمى دامنا.

پرسى "ئەرى بەفر دەبارىت؟" ئەمەى بە دەنگىكى ھىندە خەمگىن و لاواز لىم پرسى، دەستبەجى تى گەيشتم ئەمە دوا بەفرە باوكى كلۆلم لە ژياندا دەيىننىت.

من داریکم

من داریکم، زۆر ته نیام. له گه‌ل باراندا ده‌گرم. بۆ ره‌زای خوا گوئ له‌م قسانه‌م بگرن. قاوه‌کانتان بخۆنه‌وه تا خه‌وتان بزپیت و چاوتان بکریته‌وه. وه‌ک جنۆکه بۆم بپروانن با بۆتان باس بکه‌م من بۆچی هینده ته‌نیام.

۱- ده‌لێن هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پشت سه‌ری وه‌ستای چیرۆکبێژه‌وه داریک هه‌بیت، به‌ ده‌ستوبرد له‌سه‌ر کاغه‌زێکی زبر و ئه‌ستور نیگارم کیشراوه. راسته. ئیستا نه‌ داری نازدار و زرافای تر، نه‌ گیای هه‌وت په‌لی کیوی و نه‌ چینه‌ تاویری ره‌شی هه‌ندیک جار له‌ ئیبلیس و مرۆف چووم له‌ ته‌نیشته‌وه‌یه و نه‌ په‌له‌ هه‌وری چینییم به‌ سه‌ره‌وه‌یه. ته‌نیا زه‌وی، ئاسمان، من و هیلای ئاسۆ. به‌لام به‌سه‌رهاتی من له‌وه ئالۆزتره‌.

۲- مه‌رج نییه‌ به‌هه‌ر نرخیک بووه‌ وه‌ک داریک به‌شیک بم له‌ کتیبیک، به‌لام وه‌ک نیگاری داریک رووپه‌لی هه‌یچ کتیبیک نیم و ئه‌مه‌ش ئۆقره‌ی لای بریوم. وام به‌خه‌یاڵدا دیت ئه‌گه‌ر له‌ کتیبیکدا گوزاره‌ له‌ شتیک نه‌که‌م، له‌وانه‌یه‌ نیگارم به‌ دیواردا هه‌لواسریت و به‌نه‌ریتی بته‌په‌رستان و گاوران کړنۆشم بۆ ببریته‌ و بپه‌ستریم. به‌دزییه‌وه‌ شانازی به‌م خه‌یاڵه‌وه‌ ده‌که‌م و دواتریش به‌ده‌م شه‌رمکردنه‌وه‌ زۆر ده‌ترسم. به‌لام توخوا با پیاوانی مه‌لای ئه‌رزه‌روومی ئه‌مه‌ نه‌بیستن.

۳- هوی بته‌په‌رته‌ی ته‌نیاییم ئه‌وه‌یه‌ خۆیشم نازانم به‌شیکم له‌ کام به‌سه‌رهات. له‌وه‌دا

بوو بيم به به‌شیک له چیرۆکیک، به‌لام شێوه‌ی گه‌له‌یه‌ک له‌وێ به‌ربوومه‌وه. با ئه‌وه‌تان بۆ بگێرمه‌وه:

چیرۆکی به‌ربوونه‌وه‌م له‌ به‌سه‌رهاته‌که‌م

وه‌ک که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی گه‌لای دار

کاتیک ته‌هماسپی پادشای عه‌جه‌م و دوژمنی سه‌ره‌کی عوسمانی و نیگارپه‌روه‌رت‌ترین پادشای جیهان چل ساڵ له‌مه‌وه‌به‌ر ده‌ستی به‌ وپینه‌ کرد، کاری به‌که‌می ئه‌وه‌ بوو له‌ به‌زم و په‌رم، شه‌راب، موزیک، شیع‌ر و نیگار سارد بووه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ستی له‌ قاوه‌ش هه‌لگرت، ئیدی به‌جاریک می‌شکی راوه‌ستا. له‌به‌رئه‌وه‌ی پیرانی ره‌زاگران و تاریکه‌پرستیش دایان کرمی کرد، پایه‌ته‌ختی خۆی له‌ ته‌وریزه‌وه‌ گواسته‌وه‌ بۆ قه‌زوین تا له‌ سوپای عوسمانی به‌دوور بپیت. ئه‌و کاته‌ ته‌وریز پایه‌ته‌ختی عه‌جه‌م بوو. گافیک پیرتر بوو، پوژیک ئه‌وانگه‌ل ده‌ستیان لای وه‌شاند و ئیدی به‌یه‌جاری سه‌ری لای شیاو و تۆبه‌ی له‌ شه‌راب و مندالبازی و نیگارکیشان کرد. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی باش بوو بۆ ئه‌وه‌ی که‌ پادشای مه‌زن دوا‌ی له‌ ده‌ستدانی چیژی قاوه، ئه‌قلی دروستیشی ون کردووه‌.

به‌وجۆره‌ به‌رگ تیگرانی ده‌ست به‌ په‌رجوو، خۆش‌نووسان، زه‌رکاران و نیگارکیشان، ئه‌وانه‌ی بیست ساڵ بوو له‌ ته‌وریز شاکاری هه‌ره‌ شاهانه‌ی دنیا‌یان ده‌ئا‌فراند، وه‌ک تۆوی ده‌م با به‌ شاراندا بلاو بوونه‌وه. سو‌لتان ئیبراهیم میرزای والیی مه‌شه‌د، که‌ هه‌م خوارزا و هه‌م زاوای شا ته‌هماسپ بوو، ده‌ست‌ه‌نگینترینی ئه‌وانی بۆ مه‌شه‌د بانگ کرد، له‌ نیگارخانه‌ی خۆیدا جیی کردنه‌وه. مه‌سنه‌ویی هه‌فت ئه‌ژره‌نگی جامی -گه‌وره‌ترین شاعیری سه‌رده‌می ته‌یمووری له‌نگ بوو له‌ هه‌رات- پێ نووسینه‌وه‌ و پێیانی نه‌خشان و ده‌ستی کرد به‌ئاماده‌کردنی کتیبیکی شاهانه‌ی نه‌خش و نیگاردان. شا ته‌هماسپ خوارزا ئاقل و باشه‌که‌ی خۆی هه‌م خۆش ده‌ویست و هه‌م ئیره‌یی پێ ده‌برد و په‌شیمان بوو له‌وه‌ی کچی خۆی دابوو، کاتیک هه‌والی کتیبی شاهانه‌ی بیست، شیت و هار بوو و به‌ هه‌لچوونه‌وه‌ خوارزای خۆی له‌ مه‌شه‌ده‌وه‌ بۆ شاری قاین و دواتریش دیسان به‌ توورپه‌بوونه‌وه‌ بۆ شاری بچووی سه‌بزیفار دوور خسته‌وه‌. خۆش‌نووسان و نیگارکیشانی مه‌شه‌دیش به‌ره‌و

شار و ولاتانی تر، بهر و نیگارخانه‌ی سولتان و شازاده‌کانی دی بلاوه‌یان لی کرد.

به‌لام په‌رجوویه‌ک وای کرد کتیبه شاهانه‌که‌ی سولتان ئیبراهیم میرزا به نیونه‌ناچلی نه‌مینیتته‌وه، چونکه کتیبداریکی راسته‌قینه‌ی هه‌بوو. ئەم کابرایه سواری ئەسپ ده‌بوو، ده‌یگوت وه‌ستای نه‌خشینه‌ری باشتترین زهرکاری له شیرازه و بۆ ئەوی تیی ده‌ته‌قاند. له‌و‌یشه‌وه دوو په‌ره‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌یبرده کن خوشنوووسی زهریفتترین هیلی نه‌سته‌علیق(*) له ئەسفه‌هان. دوا‌یی چیا‌یه‌کانی ده‌بری و تا بوخارا نه‌ده‌وه‌ستایه‌وه له‌وی به‌وه‌ستا هه‌ره ناو‌داره‌کانی لای خانی ئویزبه‌ک نیگاری ده‌خسته سه‌ریه‌ک و نیگاری مرو‌فی پتیا‌ن ده‌کتیشا. پاشان داده‌به‌زی بۆ هه‌رات و ئەم‌جار شه‌پۆلی نیگاری رووه‌ک و په‌لی دارانی له‌به‌ر به‌یه‌کی‌ک له نیگارکیشانی نیوه‌نابینای دیرین ده‌نه‌خشاند. له هه‌رات خۆی ده‌گه‌یاند خۆشنوووسی‌کی تر و نووسینی ناو تابلوی سه‌ر ده‌رگای ناو نیگارکه‌ی به هیلی روقعه‌ی زیرین به نووسین ددا. پاشان به‌ره‌و باشوور شو‌ر ده‌بووه‌وه و ده‌چوو قاین و دوا‌ی شه‌ش مانگ رتیبواری، په‌ره‌ی تا نیوه ئە‌نجام‌دراوی پتیشانی سولتان میرزا ئیبراهیم ددا و ئافه‌رینه‌ی خۆی وه‌رده‌گرت.

پاشان حالی بوون کار وا بروات، کتیبه‌که هه‌رگیز ته‌واو نابیت، بۆیه په‌یکبه‌ری ته‌ریان به‌کرێ گرت. له نامه‌یه‌کدا کاری داواکراویان له هونه‌رمه‌ند روون ده‌کرده‌وه و ده‌یان‌خسته پال په‌ره‌ی ئاماده‌کراو بۆ نه‌خشاندن و تیانوووسین و ده‌یان‌دایه ده‌ستی په‌یکبه‌ران. به‌مجۆره، ئەو په‌یکبه‌رانه‌ی په‌ره‌کانی کتیبه‌که‌یان پی بوو، به‌پتگا و بانه‌کانی ولاتی عه‌جه‌م، خوراسان، ولاتی ئویزبه‌ک و "ما ورا‌ه‌ النه‌ر" تیی په‌رین. دروستکردنی کتیبه‌که‌ش به‌شیوه‌ی په‌یکبه‌ره‌کان په‌وتیکی خیرای وه‌رگرت. هه‌ندیک جار په‌یکبه‌ری هه‌لگری رووپه‌لی په‌نجا و نۆ له‌گه‌ل په‌یکبه‌ری هه‌لگری رووپه‌لی سه‌د و شه‌ست و دوو له شه‌ویکی به‌فراویدا، له کاروانسه‌رایه‌ک، که لووره‌ی گورگی لیوه ده‌بیسترا، به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن، له میانه‌ی گه‌فتوگۆی دۆستانه‌ی نیوانیانه‌وه بۆیان ئاشکرا ده‌بوو بۆ هه‌مان کتیب کار ده‌که‌ن، ده‌چوون په‌ره‌کانیان له ژووره‌کانی خۆیان

(*) نه‌سته‌علیق: شیوازیکی نووسینی عه‌ره‌بیه‌ی له نیوان هه‌ردوو شیوازی -نسخ و‌تعلیق- دا.

ده‌هینا و به‌راوردیان ده‌کردن و هه‌ولیا‌ن ددا تیی بگه‌ن کام مه‌سنه‌وی له کو‌ی دانراوه.

بریار بوو منیش په‌یه‌که‌ک بم له‌و کتیبه‌ی ئە‌مرۆ به‌دلی خه‌مگینه‌وه هه‌والی ته‌واو بوونیم بیست. چ جیی داخه‌ رۆژیکی سارد و تۆفی زستان، دز و جه‌رده له به‌رده‌لانی‌کدا رتیا‌ن به په‌یکبه‌ری ته‌ه‌ری هه‌لگری من بری. ده‌سپیک ته‌ته‌ره داماو‌ه‌که‌یان دارکاری کرد، دواتریش له‌سه‌ر شیوازی دز و جه‌رده رووتیا‌ن کرده‌وه، ئە‌م‌جا لاقه‌یان کرد و پاشانیش بی به‌زه‌ییانه کوشتیا‌ن. له‌به‌رئ‌وه‌هه‌و خۆیشم نازانم له چ په‌یه‌که‌ بوومه‌ته‌وه. تکاتان لی ده‌که‌م سه‌یرم بکه‌ن و پیم بلین: ئایا ده‌بووم به سی‌به‌ر بۆ مه‌جنوون له کاتی‌کدا به‌جلوبه‌رگی شوانه‌وه له خپوه‌ندا سه‌ر له له‌یلا ده‌دات؟ گه‌لۆ ده‌رژامه شه‌وه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی تاریکایی رۆحی بی‌باوه‌ریکی به‌ده‌خت رووناک بکه‌مه‌وه؟ ئە‌ری ده‌مویست بيم به‌یاوه‌ری به‌خته‌وه‌ری دوو دلداری له هه‌موو دنیا هه‌له‌هاتوو که له ده‌ریا په‌رینه‌وه و ئاسووده‌ییی خۆیان له دوورگه‌یه‌کی پر له مه‌ل و میوه‌دا دۆزبیتته‌وه؟ ئایا ده‌مویست بيم به‌سی‌به‌ر بۆ دوا ساته‌کانی ئە‌سکه‌نده‌ر کاتیک له سه‌روبه‌ندی گرتنی ولاتی هندستاندا گره‌ لپی دا و به‌رۆژان خوی‌ن له لووتی رۆیشت و هه‌ر به‌و ده‌رده‌شه‌وه سه‌ری نایه‌وه؟ یاخۆ به‌که‌لکی ئە‌وه ده‌هاتم بيم به‌هیمای هیز و ته‌مه‌نی ئە‌و باوکه‌ی له‌باره‌ی ئە‌ه‌قین و ژیا‌نه‌وه ئامۆژگاریی کو‌ری خۆی ده‌کات؟ ئە‌ری واتا و زه‌رافه‌تم به‌کام به‌سه‌ره‌ات ده‌به‌خشی؟

یه‌کی‌ک له‌و جه‌ردانه‌ی په‌یکبه‌ره‌که‌ی کوشت و منی له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لگرت و بی‌کو‌یدا‌نه شاخ و شار ده‌سوورایه‌وه، جاروبار به‌هایه‌کی بۆم داده‌نا. له‌به‌رئ‌وه‌ی تیی گه‌یشتبوو سه‌یرکردنی نیگاری داریک له سه‌یرکردنی داریک خۆشته‌ره، ره‌فتاری نه‌رم بوو له‌گه‌لمدا. به‌لام به‌هۆی ئە‌وه‌ی نه‌یده‌زانی ئە‌م داره به‌شی چ به‌سه‌ره‌اتیکه، به‌زوویی لیم بی‌زار ده‌بوو. دوا‌ی ئە‌وه‌ی منی شار به‌شار له‌گه‌ل خۆیدا گه‌راند، به‌پتچه‌وانه‌ی ترسی منه‌وه، ئە‌و جه‌رده‌ی رتیره له‌توپه‌تی نه‌کردم و فری نهدام، بگره له خانیک منی به‌شه‌ره‌یه‌که شه‌راب به‌کابرایه‌کی زراف فرۆشت. ئە‌و پیاوه‌ باریکه‌له و به‌سته‌زمانه هه‌ندیک جار شه‌وان له‌به‌ر رۆشناویی تیشکی مۆم سه‌یری منی ده‌کرد و ده‌گریا. دوا‌ی ئە‌وه‌ی له‌تاو خه‌م و ده‌ردی سه‌ر مرد و گیانی سپارد،

مال و مولکیان فرۆشت. وهستای چیرۆکبێژ منی کړی و له سایه‌ی سه‌ری ئه‌وه‌وه تا ئه‌سته‌نبول هاتم. ئیستا زۆر شادمانم. شه‌ره‌فیکي گه‌وره‌به بۆ من ئه‌مشه‌و لیره له‌ناو ئیوه‌ی نیگارکیشان و خو‌شنووسانی ده‌ست به په‌رجوو، چاو هه‌لۆ، ویست پۆلایین، قۆل زه‌ریف و رۆح ناسکی سو‌لتانی عوسمانیدام. بیه‌کن به‌خاتری خوا و لی‌تان ده‌پاریمه‌وه بروا به‌و که‌سانه‌ نه‌که‌ن که ده‌لین وه‌ستایه‌کی نیگارکیش منی به‌په‌له له‌سه‌ر کاغه‌زیکي خراب کیشاوه بۆ ئه‌وه‌ی به‌دیواردا هه‌لبواسریم.

سه‌رنج بدن چ درۆ و ده‌له‌سه و چ وه‌پال‌دانی بۆ په‌روا هه‌یه؟ له بیرتانه دوینۆ شه‌و وه‌ستام لیره نیگاری سه‌گیکي به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسیبوو و به‌سه‌ره‌اته‌کانی ئه‌و سه‌گه بی‌ئاپرووه‌ی گه‌پرایه‌وه و له‌و نی‌وانه‌دا ئاماژه‌ی بۆ چیرۆکی مه‌لا خوسره‌تیکي ئه‌رزه‌روومی کردبوو؟ ئیستا موریدانی چه‌زهرتی مه‌لا نوسره‌ت شته‌که به‌هه‌له تۆ گه‌یشتون، گوايه توانجمان تۆ گرتوو. مه‌گه‌ر ئیمه‌ چه‌دمان هه‌یه بل‌دین باوکی چه‌زهرتی مه‌لا ئه‌فه‌ندی گه‌وره‌مان نادیاره؟ دووربیت، ئایا ده‌شیت شتی وا به‌ ئه‌قلماندا رابوو؟ ئه‌مه‌ چ فیتنه‌یه‌که تاو ده‌دریت و چ بوختانیکي بۆ په‌روایه؟ مادام خوسره‌ت ئه‌رزه‌روومی و نوسره‌ت ئه‌رزه‌روومی تیکه‌ل ده‌کرین، با من چیرۆکی داری مه‌لا نه‌دره‌تی چاوخیلی سیواستان بۆ بگێرمه‌وه.

ئهم مه‌لا نه‌دره‌ته چاوخیله سیواسیه‌ش سه‌رباری ئه‌وه‌ی نه‌فره‌ت له‌ خو‌شویستنی کورانی لووس و نیگارکیشی ده‌کات، گوتوویه‌تی قاوه کاری ئیبلیسسه و ئه‌وانه‌ی ده‌یخۆنه‌وه، ده‌چنه‌ دۆزه‌خ. ئی‌ی مه‌لای سیواسی، مه‌گه‌ر له‌بیرت چووه‌ چۆن ئه‌م لقه ئه‌ستوریه‌ی من چه‌ماوته‌وه؟ بۆ‌تان ده‌گێرمه‌وه، به‌لام سویند بخۆن بۆ که‌سی تری باس ناکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی خوا مرۆف له‌ به‌لای ناگه‌هان بمانپارێزیت. به‌یانیانیک سه‌یرم کرد، بی‌چاوینی بیت، کابرایه‌کی بالامناوه و په‌نجه‌شیری وه‌ک دیوم بینی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ره‌وه ناوی هات، چووبونه‌ سه‌ر ئه‌م لقه‌ی من و له‌ناو گه‌لا چره‌کاندا خو‌یان شارده‌بووه‌وه و بمبوورن، به‌ نرکه‌نرک کاری خو‌یان ده‌کرد. ئه‌و دیوه‌ی که‌ دواتر زانیم ئیبلیسسه، به‌ده‌م ئه‌نجامدانی کاری مه‌لای له‌مه‌ر ئیمه‌وه هه‌م گوپی جوانی به‌ میهره‌بانی ماچ ده‌کرد و هه‌م به‌ گوپییدا ده‌چرپاند: "قاوه‌ چه‌رامه، قاوه‌ گوناوه‌..."

به‌و پییه، هه‌رکه‌سیک باوه‌ری به‌ زیانی قاوه‌ هه‌بیت، باوه‌ری به‌ ئیبلیسسه، نه‌ک به‌

فه‌رمووده‌کانی ئاینه‌ جوانه‌که‌مان.

هه‌روه‌ها ده‌مه‌ویت باسیکی نیگارکیشانی فه‌ره‌نگیشتان بۆ بکه‌م تا ئه‌گه‌ر که‌سیکی بۆ ریشه‌ و په‌چه‌له‌ک هه‌بیت خو‌زگه‌یان پۆ بخوازیت، ده‌رس له‌م باسه‌م وه‌ربرگرت. ئیستا ئه‌و نیگارکیشانه‌ی فه‌ره‌نگ نیگاری رووی پادشا و قه‌شه‌ و به‌گ و ته‌نانه‌ت ژنه‌کانیشیان به‌جۆریک ده‌کیشن تۆ ده‌توانی سه‌یری نیگاری ئه‌و که‌سه‌ بکه‌یت و دواتر له‌ کۆلان بیناسیه‌وه. ئاشکرایه‌ ژنی ئه‌وانه‌ به‌ ئازادی به‌ کوچه‌ و کۆلانا‌ندا ده‌سوورپینه‌وه، ئیدی خو‌تان پێشبینی ئه‌وی تری بکه‌ن. به‌لام به‌مه‌شه‌وه نه‌وه‌ستاون و کاروباری خو‌یان زیاتر برده‌وته‌ پێشی. نالیم له‌ گه‌وا‌یدیا، له‌ نیگارکیشیدا...

وه‌ستایه‌کی گه‌وره‌ی نیگارکیشی فه‌ره‌نگ له‌گه‌ل وه‌ستایه‌کی تری گه‌وره‌ی نیگارکیش له‌ می‌رگ و چیمه‌نیکي فه‌ره‌نگدا پیاسه‌ ده‌که‌ن و له‌باره‌ی وه‌ستای و هونه‌روه‌ ده‌دوین. دارستانیکیان دینه‌ پێش. ئه‌ویان که‌ وه‌ستاتره، وا به‌ ئه‌وی تریان ده‌لێت: "بۆ نیگارکیشان به‌ شیوازه‌ نو‌تیه‌کان، هونه‌ریکی هینده‌ به‌هیز پێویسته، به‌جۆریک ئه‌گه‌ر نیگاری داریکي ناو ئه‌م دارستانه‌ت کیشا و که‌سیکی فزوولی سه‌یری کرد، بێته‌ ئیره و ئه‌گه‌ر بیه‌ویت، داره‌که‌ بدۆزیته‌وه و له‌وانی تری جیا بکاته‌وه."

منی هه‌زار، ئه‌و نیگاری داره‌ی وا له‌به‌ر چاوتانه، سوپاسبژیری بۆ خوا ده‌که‌م له‌پای ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌قلیکي له‌و شیوه‌یه‌ نیگارم نه‌کیشراوه. به‌لام نه‌ک له‌ ترسی ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر به‌شیوازی فه‌ره‌نگ نیگارم بکیشرایه، سه‌رجه‌م سه‌گه‌لی ئه‌سته‌نبول و ایان بزانیایه‌ داری راسته‌قینه‌م و میزبان پێدا بکرده‌مایه. راستیه‌که‌ی، من ناخوام ببم به‌ داریک خۆی، ده‌مه‌ویت ببم به‌واتای داریک.

من ناوم قهرهیه

درهنگانی شهو به فر دای کرد و تا سهرله به یانی باری. به در یژایی شهو چه ندین جار له سهریه که نامه که شه کوورم خوینده وه. کاتیک به تووریهی به ژووری چۆلی خانووه خالییه که دا سهر و خوار ده هاتم و ده چووم، له مؤمدانه که نزیکه ده بوومه وه، له بهر تیشکی لاواز و له رزۆکی مؤمه که سهری پیته هه لچوو هکانی یاره که م و له رزینی سهر شیتانه یان و ته قلله لیدانیان بۆ له خشته بردنم و سهری رهوتی به رهو پیشه وه چوونی چه ماوه یانم له راسته وه بۆ چهپ ده کرد. هاوکاتیش هه لدانه وهی له پری ده ریوانه که و رووی ئه فینداری خۆم و پیکه نینی خه مگینی ده هاته بهر چاوم. کاتیک رووی راسته قینه شه کوورم بینی، هه موو ئه و رووانه ی ترم له بیر چوو که له شهش ههوت سالی رابردوودا به شه کوورم زانیبوو، ئه و رووانه ی له گۆرانی بهرده و امدا بوون و ده می رهنگ گیلایسیان به تپیه ریوونی کات گه وره ده بوونه وه و من له ئه قلی خۆمدا ده مگواستن وه.

شهو، تاوئیک که و تمه سهر که لکه له ی ژنه یانان. له خه یالی خۆمدا هیچ گومانم له ئه قینه که م نه بوو، له وهش دلنیا بووم یه که جه مسهری و بی به رامبه ر نییه. به و جۆره، به کامه رانی زه ماوه ندمان ده کرد، به لام شادمانیی ناو خه یالم له مائیکی پلیکانه داردا ده بوو به تۆز و گهرد: کارئیکی راست و دروستم بۆ نه ده دۆزرایه وه، له گه ل ژنه که مدا لیمان ده بوو به ده مه قالی و ده سه لاتم به سه ریدا نه ده شکا.

گا قئیک تیگه ی شتم من ئه م خه یاله ره شانیه ی هاوسه ریم له به شی زیانه کانی ژیانی

هاوسه ری له کتیبی "أحياء العلوم" ی غه زالییه وه وه رگرتوو ه که سه رده می لاویم له عه ره بستاندا خویندبوومه وه، نیوه ی شهو به خه یالمدا هات هه مان ئه و په رانه قسه ی زۆریشیان سه بارهت به سووده کانی ژیانی هاوسه ری تیدایه. په ره کانم چه ندین جار خویندبوونه وه، به لام سهریاری ئه و پاله په ستۆ زۆره ی خسته م سهر خۆم، ته نیا دووان له سووده کانم به بیر هاته وه: کاتیک پیاو ژن ده هینیت، یه کئیک کاروباری ناومال رئیک ده خات، به لام له ماله پلیکانه داره که ی ناو خه یالی مندا هیچ نه زمیک نه بوو. دووه میان، ئه گه ر ژنم به ینایه، له وه رزگارم ده بوو چیدی به ده م هه ستردن به تاوانه وه ده سته ر لئ بدهم و له ویش تاوانتر، له کۆلانه تاریکه کانی پشته وه بده مه په ی گه واده کان و منه ی ژنانی له شفرۆش بکه م.

ئه م بیرۆکه ی رزگار بوونه، له درهنگانی شه ودا دیسان ده سته پری هینایه وه خه یالم. بۆ ئه وه ی به زووترین کات ئه م داخوازه له سه رم دوور بجه مه وه، وه ک هه رجارئیک به ویستئیکی بیگه رده وه چومه گۆشه یه کی ژووره که م، به لام دوا ی تاوئیک حالی بووم ده سته پر لئ نه داوه. من، دوا ی دوا زده سال، جارئیکی تر عاشق بوو بووم.

له ئاست ئه م به لگه دوور بیت هه لنه گره دا، خرۆشان و ترسیکی زۆر چوو ه دلمه وه و وای لئ کردم وه ک تیشکی مؤمه که بله رزم و به ژووره که دا هاتم و چووم. شه کووره یه ک ئاماده بیت بیت بهر په نجه ره و خۆی پیشان بدات، چ پئویستی به و نامه یی ته و او پئچه وانه ی ئه و لۆجیکه هه بوو؟ ئه گه ر کچه ئه و نه ده خۆی له من دوور ده گرت، بۆچی باوکی ده نیریت به دوامدا؟ ئایا ئه مانه، باوک و کچ، گه مه م له گه لدا ده که ن؟ ئه مسهر و ئه وسه ری ژووره که م ده کرد و هه ستم ده کرد ده رگا و دیوار و ته خته ی جیره جیره که ری زه مینی ژووره که م وه ک خۆم زمانه بزړکیانیه و هه ول ده دن به ده م جیره و هوره وه وه لامی پرسیاره کانم بده نه وه.

سه رئیکی نیگاره که ی سالانئیکی زۆر له مه و بهر به ده سته ی خۆم کیشراوم کرد. نیگاره که باسی ئه وه ده گئیرئیه وه کاتیک شیرین نیگاری خه سه ره به هه لواسراوی به لقی دارئیکه وه ده بینیت، عاشقی ده بیت. ئه و سه رده مه کتیبئیکی مامناوهندیی له ته ورئزه وه هاتوو تازه که و تبووه ده سته ی زاوام و من نیگاره که م به سه روشئیک کیشابوو که له نیگارئیکی هاوشئیه ی ناو ئه و کتیبه م وه رگرتبوو. سه یرکردنی نیگاره که، نه

تارماییهک هاته بهرچاوم. هر کاتیک له میانهی پئیواریمدا خه یالی نهخشاندن و نیگارکیشیم کردبیت، وهستای گه وره ههمیشه وهک بههزاد بهسه رسامیه وه له خه یالمدا ناماده بووه. ئیستا به جلوه رگی سپیه وه و له بهر تیشکی سپیی به فری دزه کردوو له و په نجه رهیه وه که بهسهر ئه یاسو فیادا دهروانیت، پی دهجیت له میژ بیت تیکه لاوی خیه کانی دنیای ئه ویدیو بوو بیت. دهسته به خال کوتراوه کانیم ماچ کرد و خوم خسته وه بیرى. بوم باس کرد کاتیک مندا ل بووم، زاوام منی بو ئیره دهینا، به لام من قه له می خوم په سهند کرد و سالانی خوم به ریگا و بانه کانه وه، به دهفته رداری و نووسیاری پاشایانه وه له شاره کانی روزه لات بهسهر بردوو. گوتم له گه ل سهرحه د پاشا و پاشایانی تر له ته وریز خو شنووس و نیگارکیشانم ناسیوه و کتیم ناماده کردوو، له به غدا و حله ب و وان و تفلیس بووم و شه روشوری زورم بینوه.

تیشکیک له باخچه به فراوییه که وه دههات و به موشه مای په نجه ره که دا دزه ی ده کرده ژوروی. ماموستا عوسمان به دم سهیر کردنی تیشکه که وه گوتی: "ناخ تفلیس، نایا ئیستا له وئی به فر دهباریت؟"

وهک ئه و ماموستا کونانه ی عهجه م هه لسوکه وتی ده کرد که له بهر قولبوونه وه له هونه ردا بینایی چاوان له دست دهن و دوا ی ته مه نیک، ژیانیکی نیوه ئه ولیا و نیوه خه له فاو بهسهر دهن و داستانی له برانه وه نه هاتوو ده گپرنه وه. به لام دهسته جی له چاوانی جنوکه ئاسایدا بینیم به توندی نه فرته له زاوام دهکات و له منیش به گومانه. سهرباری ئه وهش پیم گوت له بیابانی عه ره بی، به فر وهک ئیره هر به ته نیا بهسهر ئه یاسو فیادا ناباریت، بگره بهسهر بیره وه رییه کانیشدا دهباریت. بوم گپراهیه وه و گوتم کاتیک به فر بهسهر قه لای تفلیسدا دهباری، ژنان له کاتی جلشوریندا گورانیی گولرهنگیان دهچری و مندا لانیس له ژیر بالیفه کانیا نندا دو لدرمه یان بو هاوین دهشارده وه.

گوتی: "ساده ی بوم بگپره وه له و ولاتانه ی بویان چووی، نیگارکیشان چ دهنه خشین و نیگاری چی دهکشن؟"

نیگارکیشیکی لاو له گو شه یه کدا نوقمی خه یال بووو و هیلی به په ره کاندا دهینا، سهری له ته خته ی نیگارکیشانی به ردهستی بهرز کرده وه و وهک ئه وه ی پیم

بلیت: "ئیستا چیرۆکی هه ره راست بگپره وه"، له گه ل ئه وانی تر دا سهیری کردم. زوربه ی ئه م مرؤفانه بی ئاگان له وه ی به قالی گه رهک کییه و بوچی له گه ل سه و زه فرۆشه که ی هاوسپی له شهردایه و نازانن هو قه ی نان به چهنده، به لام ئاگادارن کام خان و پادشا و سولتان و شازاده له ته وریز و قه زوین و شیراز و به غدا، چهنه پاره و پوولی بو کتیب هه لپشتوو. بنگومانیش بووم له وه ی به لایه نی که مه وه به شی هه ره زوری ئه و ورته ورت و قسه و قسه لؤکانه ی شیوه ی په تا به ناو ئه و دهسته و تا قمانه دا بلاو ده بووه وه، بهرگوپی ئه مانیش که وتبووه وه. به لام سه رباری ئه وهش بوم گپراهیه وه، چونکه من له روزه لات ه وه، له و ولاتی عهجه مه وه هاتبووم، له و ولاته وه ی سوپاکانی له شهردان، شازاده کانی دهستیان ناوته بینه قاقای یه کتر و شاران تالان دهکن و دهسووتین، هه موو رۆژیک باسی شه ر و ناشتی تیدا ده کریت و چهن دین چهرخه باشتترین شیعی تیدا دهنووسریت و نایابترین نهخش و نیگاری لی دهکشیریت.

گوتم: "وهک ده زانن، شا ته هماسپ پاش په نجا و دوو سال دانیشن له سهر ته ختی پادشایی، بهم سالانه ی دواپی ئه فینی کتیب و نهخش و نیگاری له بیر کرد، پشتی له شاعیران و نیگارکیشان و خو شنووسان کرد و خووی دایه خوا په رستی. دوا جار کوچی دواپی کرد و ئیسماعیلی کوری له شوینی دانیشن. پادشای نوئی، که باوکی له بهر ئه وه ی زانیبووی که سیک سهره رۆ و شه رانگیزه، بیست سال له کونجی زیندان قایمی کردبوو، هر ئه وهنده ی له سهر تهخت دانیشن، هر بوو و براکانی خو ی به سه ربیرین دا و چاوی هه ندیکیشانی هه لکو لی و له کو لی کردنه وه. به لام دوا جار دوژمنه کانی، ئه فینۆن و ژه هریان دهرخواردی دا و لپی رزگار بوون و محمه د خوابه ندی برا گه وره ی نیوه ئاقلیان هینایه سهر تهخت. هه رچی شازاده، برا، والی و ئویزه که هیه له سه رده می ئه ودا راپه رین. له ناو خو یاندا و له دژی سه رحه د پاشای ئیمه که وتنه شه ریکی زور گرانه وه که ولاتی عهجه می تارومار کرد و تو ز و دوو که ل بالی به سه ردا کیشا. پادشای ئیستای بی پاره و پوول و بی ئه قل و نیوه کویر له رهوشیکدا نییه کتیب به نووسینه وه و نیگار به کیشان بدات. به وجوه وه ستایانی ئه فسانه یی قه زوین و هه رات، هه موو وه ستایانی به سالچوو و ئه و شاگردانه ی له نیگارخانه ی شا ته هماسپدا شا کاریان ده ئافراندا، ئه و نیگارکیشانه ی فلچه کانیا ن

نیگاری ئەسپیان دەخستە چوارناله و په‌پووله‌یان له په‌ره‌کان دهرده‌هینا و ده‌فراند، سه‌رجه‌م په‌نگباز و وه‌ستایانی به‌رگ تیگر و خو‌شنووسان بی‌کار و بی‌حال، بی‌پوول و پاره، ته‌نانه‌ت بی‌شوین و بی‌نیشتمان مانه‌وه. هه‌ندیکیان به‌ره‌و باکور بو‌ناو شه‌یبانییه‌کان، بریکیان بو‌ هندستان و تا‌قمیکیشان کو‌چیان کرد بو‌ ئیره، بو‌ ئەسته‌نبول. ئەوانی دیکه‌شیان ده‌ستیان دایه‌ کاری تر و هه‌م خو‌یان و هه‌م شه‌ره‌فیشیان له‌ ده‌ست دا، به‌شیکیشیان چوونه پال‌ئو شازاده و والیانه‌ی له‌دژی یه‌کتر له شه‌ردان و ده‌ستیان کرد به‌ کار بو‌ کتیبی بچووکى هینده‌ی ناو له‌پى ده‌ست که هه‌ره زۆر چوار پینچ رو‌په‌ل نیگاریان تیدایه. کتیبی هه‌رزانه‌ه‌ی به‌په‌له نووسراو و ساده نه‌خشیندراو بو‌ زه‌وقى سه‌ربازى ئاسایى و پاشایانى دنیانه‌دیو و شازاده‌گه‌لى شووم هه‌موو شوینیکى ته‌نیوه.

مامۆستا عوسمان پرسى: "به‌چهند ده‌فرۆشرین؟"

"ده‌گوتریت سادقى به‌گى گه‌وره و گران ته‌نیا به‌ چل زێر نیگاریكى "عجائب المخلوقات" ی بو‌ ئەفسه‌ریكى ئۆیژه‌كى كیشاوه. له‌ چادری پاشایه‌كى نه‌زاندا که له شه‌رى رۆژه‌لاته‌وه بو‌ ئەرزه‌رووم گه‌راوه‌ته‌وه، ده‌فته‌ریكى نیگاری تژه‌ نیگاری رووت و تازیم بینى و نیگاری ده‌ستکردى وه‌ستا سیاوه‌یشیشى تیدا بوو. هه‌ندیک له‌ وه‌ستا گه‌وره‌نه‌شى نه‌یان‌توانیوه ده‌ستبه‌ردارى نیگاریكى بن، نیگاری تاک و ته‌رای به‌ده‌ر له‌ کتیبک و داستانه‌کان ده‌کیشن و ده‌فرۆشن. کاتیک سه‌یری ئەو تاک نیگاران ده‌که‌یت، نالێ ئه‌مه جفاتى کام داستانه، بگره‌ ته‌نیا له‌به‌ر نیگاره‌که و بو‌ زه‌وقى بینین سه‌یری ده‌که‌یت. بو‌ نمونه، ده‌لێ ئای ئەسپیکى چهند بی‌ کیماسى و جوانه و هه‌ر له‌به‌ر ئەو هۆیه پاره به‌ نیگاریکیش ده‌ده‌ی. داخوازی زۆر له‌سه‌ر نیگاری شه‌ر و نیگاری رووتى ساتى سه‌رجی‌یکردن و جووتبوونیش هه‌یه. جفاتیکى جه‌نجالی شه‌ر بو‌ سیسه‌د ئا‌کچه دابه‌زیوه و خوازیاریشى وه‌ک نه‌بیت، وایه. هه‌ندیک له‌ نیگاریکیشانى هه‌ر بو‌ ئەوه‌ی هه‌رزان بیت و له‌ فرۆشتن بیت، بی‌ ئەوه‌ی بو‌یاخ به‌کار به‌ین، له‌سه‌ر کاغه‌زى زبر و بی‌ په‌ونه‌ق نیگاری په‌ش و سپى ده‌کیشن."

مامۆستا عوسمان گو‌تی: "زه‌رکاریکم هه‌بوو تا بلێ به‌خته‌وه‌ر و هونه‌رمه‌ند. هینده به‌ زه‌رافه‌ت کارى به‌رپه‌وه‌ ده‌برد، ئیمه پیمان ده‌گوت زه‌ریف ئەفه‌ندى. به‌لام

ئەویش جیمانی هیشت و رۆیشت. ئەوه ماوه‌ی شه‌ش رۆژه دیار نییه. زه‌وى قووتى داوه."

گوتم: "مرۆف چۆن ئەم نیگارىخانه‌یه، ئەم ماله‌ کامه‌رانه‌ی باوان جی ده‌هیلێت و ده‌روات؟"

مامۆستا عوسمان گو‌تی: "چوار وه‌ستای گه‌نجى هه‌ر له‌ سه‌رده‌مى شاگردییه‌وه له‌به‌ر ده‌ستى خو‌م پێگه‌یشتوو، په‌پووله، زه‌یتوون، له‌قله‌ق و زه‌ریف، له‌سه‌ر ویست و فه‌رمووده‌ی سو‌لتانمان له‌ ماله‌وه نه‌خش و نیگار ده‌کیشن."

وه‌ک دیار بوو، ئەم بریاره به‌مه‌به‌ستى ئەوه بوو تا بتوانن ئاسانتر کار بو‌ئو جه‌ژنامه‌یه بکه‌ن که سه‌رجه‌م نیگارىخانه سه‌رقالی بوون. ئەمجار، سو‌لتان ده‌ستوورى نه‌داوو بو‌ کتیبیکى تاییه‌ت له‌ هه‌وشى کو‌شک گو‌شه‌یه‌كى تاییه‌ت بنیات بندریت، بگره‌ فه‌رمانى بی‌ دابوون له‌ ماله‌کانى خو‌یاندا کار بکه‌ن. له‌به‌ره‌وه‌ی به‌خه‌یال‌مدا هات له‌وانه‌یه ئەم فه‌رمانه بو‌ کتیبى زاوام درابیت، بیده‌نگ بووم. ئەرى مامۆستا عوسمان تا چ راده‌یه‌ک قسه‌ی تو‌یک‌ل‌دارى ده‌کرد؟

بانگى له‌ نیگاریکیشیکى پشت کو‌ماوه و سیسه‌له‌ کرد: "نوورى ئەفه‌ندى، بارودۆخ بو‌ قه‌ره ئەفه‌ندى روون بکه‌وه و بیگێره."

سو‌لتانمان له‌ رۆژگارى به‌جۆشدا بو‌ له‌ نزیکه‌وه به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی گشت شتیکى نیگارىخانه، هه‌ردوو مانگ جاریک سه‌ردانیکی نیگارىخانه‌ی ده‌کرد. "بارودۆخ" یش ته‌داره‌کێک بوو له‌ میانه‌ی سه‌ردانه‌کانى سو‌لتانماندا ساز ده‌کرا. به‌ هاو‌پێه‌تییى حازمى گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران و لوقمانى گه‌وره‌ی شانامه‌چییان و مامۆستا عوسمانى گه‌وره‌ی نیگاریکیشان باسى ئەوه بو‌ سو‌لتانمان ده‌کرا کام له‌ نیگاریکیشانى نیگارىخانه کار بو‌ کیژان په‌رەى کام کتیب ده‌که‌ن، کى کام زه‌رکاریى کردووه، کى کیژان نیگاری ره‌نگ کردووه، هه‌ریه‌ک له‌ وه‌رنگباز و خسته‌کیش و زه‌رکارانه‌ی هه‌موو شتیکیان له‌ ده‌ست دیت و له‌ هه‌ر ده‌ په‌نجه‌ی ده‌ستیاندا ده‌ ماریفه‌ت هه‌یه، سه‌رقالی چ کاریکن.

له‌به‌ره‌وه‌ی لوقمانى گه‌وره‌ی شانامه‌چیيانى نووسه‌رى زۆریه‌ی کتیبه نه‌خشیندراوه‌کان له‌ پی‌ که‌وتبوو و له‌ مال‌ دهرنه‌ده‌چوو؛ عوسمانى گه‌وره‌ی

نیگارکیشان له دووکه‌لی دلگرانی و هه‌لچووندا ون بووبوو؛ چوار وه‌ستاش به ناسناوه‌کانی په‌پووله، زه‌یتوون، له‌قله‌ق و زهریف له مال‌ه‌کانی خۆیاندا کاریان ده‌کرد و سولتانی‌شمان وه‌ک جارن له نیگارخانه شیوه‌ی منداڵ وه‌جۆش نه‌ده‌که‌وت، چی دی ته‌داره‌کیش به‌پۆه نه‌ده‌برا. ئەوه‌ی نووری ئەفه‌ندی کردی، لاساییکردنه‌وه‌ی ته‌داره‌که‌که‌ بوو و ئەمه‌ش خه‌مباری کردم. نووری ئەفه‌ندیش وه‌ک گه‌لیک نیگارکیشی تر، بێ ئەوه‌ی ژیانیکی خۆش بگوزهرینیت و له هونه‌ری خۆیدا پیش بکه‌ویت، به‌ختوخۆرای پی‌ر بووبوو. ئەوه‌ش نه‌بوو چه‌ندین ساڵ خۆی به‌سه‌ر ته‌خته‌ی کاردا شوێر کردیته‌وه و له‌خۆرا پشتی کۆمابیت‌ه‌وه، بگره هه‌میشه سه‌رنجی له پروداوه‌کانی ناو نیگارخانه و له‌وه داوه کێ کام په‌ره‌ی جوانی نه‌خشانده‌وه.

به‌مجۆره بۆ جاری یه‌که‌م به‌جۆشه‌وه سه‌یری په‌ره ئەفسانه‌یییه‌کانی جه‌ژنامه‌ی تایبه‌ت به‌باسکردنی ته‌داره‌کی ئاهه‌نگی خه‌ته‌نه‌سوورانی شازاده‌کانی سولتانمانم کرد. هیشتا له عه‌جه‌مستان بووم ئەم چیرۆکی خه‌ته‌نه‌کردنانه‌م بیستبوو که په‌نجا و دوو پۆژی ده‌خایاند و سه‌رجه‌م خه‌لکی ئەسته‌نبۆل به‌ نوینه‌رانی خاوه‌ن پیشه و کاره جۆراوجۆره‌که‌نه‌وه به‌شدارییان تیدا ده‌کرد. هه‌والی کتیبی گیرانه‌وه‌ی ته‌داره‌کی خه‌ته‌نه‌سووران هیشتا هه‌ر له قۆناغی ئاماده‌کردندا بوو، به‌رگۆیم که‌وتبوو.

له یه‌که‌م نیگادا که خرایه به‌رده‌ستم، سولتانی کۆله‌که‌ی جیهانمان له شانیشینی کۆشکی خوا لیخۆشبوو ئیبراهیم پاشا جیی خۆی خۆش کردبوو و به‌دایکی فراوانه‌وه سه‌یری ئاهه‌نگیکی ده‌کرد له خواره‌وه له مه‌یدانی ئەسپ به‌پۆه ده‌چوو. رووی، ئەگه‌رچی ورده‌کاریی زۆریشی تیدا نه‌کرابوو بۆ جیاکردنه‌وه‌ی له ئەوانی دی، به‌لام به‌ ریزه‌وه کیشرابوو. له‌لای راستی ئەو دوو رووپه‌له نیگاره‌ی که لای چه‌پیه‌وه نیگاری سولتانمان کیشرابوو، پاشا، بالیوزانی عه‌جه‌م و ته‌ته‌ر و فه‌ره‌نگ و قینیسیا له په‌نجه‌ره و تاقداد ده‌بیندران. ئەمانه له‌به‌رئه‌وه‌ی سولتان نه‌بوون، به‌په‌له و به‌ ناوردی کیشرابوون و چاویان له ئامانجیکی دیاریکراو نه‌بیبوو، بگره تیکرا سه‌یری گۆلمه‌زی ناو مه‌یدانه‌که‌یان ده‌کرد. دواتر، له نیگاره‌کانی تریشدا هه‌مان ئەو به‌جیکردن و ریزه‌بندی و نه‌خشانندی دیوار و دار و قرمیدانه‌م بینی که ئەگه‌رچی به‌ شیوازی تر و به‌ ره‌نگی دی کیشرابوون، به‌لام سه‌ره‌له‌به‌ریان دووباره بوون. ئەگه‌ر خۆشنووسان له نووسینه‌وه‌ی جه‌ژنامه‌که بوونایه‌ته‌وه و نیگاره‌کانی ته‌واو بکرا بایه

و له به‌رگ بگیریه، ئەو کاته خۆینه‌ر له هه‌ل‌دانه‌وه‌ی په‌ره‌کانیدا و له مه‌یدانی ئەسپی به‌ر نیگای سولتان و له‌ناو ئاپۆره‌ی بانگه‌یشتنکراواندا، که له هه‌مان دۆخدا سه‌یری هه‌مان مه‌یدانیان ده‌کرد، هه‌ر جاره‌ی نواندنیکی زۆر جیاوازی به‌ کۆمه‌لیک ره‌نگی ته‌واو جیاوازه‌وه ده‌بینی.

منیش بینیم: مرۆگه‌لیکم بینی به‌ سه‌دان قاپ پلاوی داندراویان له‌وێ، له مه‌یدانی ئەسپ له ده‌ستی یه‌کتر ده‌رفاند و کاتیک گۆشتی گایه‌کی برژاویان تالان ده‌کرد، له‌وه که‌رویشک و مه‌لانه‌ی لێوه‌ی ده‌رده‌چوون، ده‌ترسان. وه‌ستایانی مسگه‌رم بینی سواری گالیسه‌که‌یه‌کی پیچه‌که‌دار بووبوون و له شیوه‌ی که‌ژاوه‌ی پیشه‌کاراندا به‌ به‌رده‌م سولتانماندا ده‌رباز ده‌بوون، یه‌کیکیان له گالیسه‌که‌دا راکشابوو و سندانیکی گۆشه‌داری خستبووه سه‌ر سنگی رووتی و ئەوانی تریش، بێ ئەوه‌ی چه‌کوشه‌کانی ده‌ستیان به‌ر سنگی رووتی کابرا بکه‌ویت، مسیان له‌سه‌ر ده‌کوته‌ی. ئەو جامچیانه‌م بینی کاتیک له گالیسه‌که‌دا به‌ به‌رده‌م سولتاندا تی ده‌په‌رین، له‌سه‌ر جام گۆله‌میخه‌ک و دارسه‌روویان دهنه‌خشاندا. جه‌والی پر له شه‌کری بارکراو له حوشر و تووتیی له شه‌کر دروستکراو له قه‌فه‌سدا و شه‌رکچیانه‌م بینی تێپه‌ر ده‌بوون و شیعی شیریانی ده‌خۆینده‌وه. کلیچییانی به‌سال‌اچووم بینی گله‌ییان له پۆژگاری نوێ و له خراپیی ده‌رگای نوێ ده‌کرد و چه‌ندین جۆری کلیلی هه‌ل‌واسراو، قه‌باغدار، سوورمه‌یی و دانداریان له گالیسه‌که‌دا پێشان دهدا. جێپه‌نجه‌ی هه‌ریه‌ک له وه‌ستایانی نیگارکیش په‌پووله و له‌قله‌ق و زه‌یتوون به‌و نیگاره‌وه دیار بوو که جادووبازانی پێشان دهدا: جادووبازیک وه‌ک ئەوه‌ی به‌سه‌ر مه‌رمه‌ریکی پاندا بیبات، هیلکه‌ی به‌سه‌ر داریکی باریکدا ده‌برد و نه‌یده‌هیتشت بکه‌ویت و یه‌کیکی تریشیان ده‌فی بۆ ده‌ژهند. له نیگارکیشدا کتومت بینیم چۆن کاپتنی ده‌ریا کلج عه‌لی پاشا به‌و گاورانه‌ی له ده‌ریادا گرتبوونی و دیلی کردبوون، له قور چیاپه‌کی گاوری به‌ دروستکردن دابوو، هه‌موویانی له گالیسه‌که‌ سوار کردبوو و ریک ئەو کاته‌ی ده‌گه‌نه به‌رده‌م سولتان، بارووتی ناو چیاپه‌که‌ ده‌ته‌قینیت‌ه‌وه و پێشانی دهدات چۆن به‌ تۆپه‌کانی ناڵه له ولاتی گاوران هه‌ل‌ده‌ستینیت. قه‌سابی بێ ریش و بێ سمیلم بینی روویان له ژن ده‌چوو و جلی له ره‌نگی گۆل و باینجانیان پۆشیبوو، دم به‌ پیکه‌نین و سیکارد به‌ ده‌سته‌وه سه‌یری ئەو مه‌ره په‌مه‌ییانه‌یان ده‌کرد که پێستیان گوردراوو

و به قول پوه شۆر کرابوونه وه. شیریکی زنجیر لهمل هیندرابووه بهردم سولتان و بههوی توورکردن و پی رابواردنییه وه، خوین زابووه چاوی و دینه راند. شیرهکه هیمای نیسلام بوو و بهدم چهپلهی بینه ران و شیربازانه وه، له روپه له کهی تردا بهرازیکی به رهنگی بۆر و ونه وشهیی کیشراو و هیمای گاورانی راو دنا. دواي تیروپر سهیرکردنی نیگاری سهرتاشیک که له بنمیچی دووکانیکی جیگیرکراو له سهه گالیسه که به پیش سولتاند تۆ دهپه ریت و ریشی کریاریک دهتاشیت و شاگردیکی مندالی سوورپوشیش به هیواي بهخشیش وهرگرتن، سابوونی بۆنداری له جامی زیویندا و ئاوینه ی بۆ هه مان کریار راگرتوو، پرسیار نیگاریکی نیگاریکی دهسترهنگینی بکیشی ئەم نیگارم کرد.

"گرینگ ئەوهیه نیگار به جوانیی خۆی مرۆف بانگ بکات بۆ دهوله مندییه کانی ژیان، خۆشه ویستی، ریزگرتن له رهنگه کانی ئەو دنیا یه خوا خولقاندوویه تی و بۆ بیرکردنه وه له ناخه وه و بۆ باوهر. ناسنامه ی نیگارکیش گرینگ نییه."

نووری نیگارکیش له وه به نه زاکه تتر بوو وهک من بۆی چوو بووم. تۆ بلایی وا حالی بوویت زاوام بۆ لئیرسینه وه منی بۆ ئیره ناردییت، بۆیه به پاریزه وه قسه ی ده کرد، یاخو قسه کانی مامۆستا عوسمانی گهره ی نیگارکیشانی دوویاره ده کرده وه؟

پرسیم: "تایا هه موو ئەو زه رکارییه ده ستردی زه ریف ئەفه ندیه؟ ئەدی کی ئیستا له جیی ئەو زه رکاری ده کات؟"

له ده رگای والای کراوه به سهه رهوشی ناوه وده دهنگی هاوار و زیره ی مندال هات. یه کیک له سه ره دهسته ی نیگارکیشان له خواره وه چه ند شاگردیکی فه لاقه ده کرد. له وانه ی شاگرده کانه به نه گهری زۆر تۆزی بارووتیان له گیرفانیاندا یان په ره ی زی پنیان له کاغه زدا شار دبیته وه و پی ده چوو ئەو دووانه بن که وا پیش که میک له سه رماندا دانه جیره یان پی که وتبوو. نیگارکیشانی گهنج، ئەوانه ی هه رده م بۆ به زم له هه ل ده گه ران، بۆ سهیره ردن به ره وه ده رگا رایان کرد.

نووری ئەفه ندی به پاریزه وه گوته: "خوا یار بیت، تا منداله کان به فه رمانی مامۆستامان عوسمان زمینی مهیدانی ئەم نیگار به وه وشه ی گولرهنگ بۆیاخ ده کهن و لی ده بنه وه، زه ریف ئەفه ندی براشمان، له و شوینه ی بۆی چوو،

ده گه ریته وه و زه رکاریی ئەم دوو روپه له به نه نجام ده گه یه نیت. مامۆستا عوسمانی نیگارکیشمان داواي له زه ریف ئەفه ندی کرد زمینی گلی مهیدانی ئەسپ هه ر جاره ی به رهنگیک بۆیاخ بکات. به رهنگی وه نه وشه یی گولرهنگ، سه وزی هندی، زه ردی زهغه رانی، یان رهنگی جیقنه ی قاز، چونکه چاو له یه کهم نیگارد تۆ ده کات ئەوی مهیدانه و پیوسته به رهنگی گل بۆیاخ بکریت، به لام له نیگاری دووه م و سییه مدا بۆ چیژ وهرگرتن داواي رهنگی تر ده کات. نیگار بۆ رازنده وه ی روپه ل ده کیشریت.

له گۆشه یه کدا کاغه زیکمان بینی له شاگردیک جیی ماوو و نیگاریکی له سهه کیشراوو. بۆ زه فه رنامه، له سهه نیگاریکی یه ک په ره یی پیدانده ری چوونی ره وه که شتییه ک بۆ شه ر کاری کردبوو. به لام دیار بوو کاتیک گوپی له هاوار و ناله ی هاوړیکانی بووه کاتیک به دار له بنی پتیان ددرا، رای کردبوو بۆ سهیره ردنیا ن. ئەو ره وه که شتییه ی به قالب له بهر نمونه ی که شتییه کی تر گرتبوویه وه، له وه نه ده چوو به سهه ره یاره بن، به لام نابه جی بوون و بی هه وایی چارۆکه کان له قالبه که وه نا، له بی توانایی نیگارکیشه وه سه رچاوه یان گرتبوو. به خه م و هه سه ره ته وه بنیم قالبه که له کتیبیک، که نه مه ده زانی کامه یه، یان زۆر هۆفانه له ده فته ری نیگاریک کرابیته وه. دیار بوو مامۆستا عوسمان چی دی گوپی به زۆر شت نه ده دا.

کاتیک نۆره هاته سهه ر میزی کاری خۆی، نووری ئەفه ندی به شانازییه وه گوته سی هه فته له زه رکاریی واژویه کی سولتانیدا کاری کردوو و ته وای کردوو. واژۆکه، بۆ ئەوه ی کهس نه زانیت بۆ کی و به چ ئامانجیک ده نیردییت، له سهه ر کاغه زیکی خالی کیشراوو و من به ریزه وه سهیره ی خۆی و زه رکارییه کهیم کرد. ده مزانی زۆر پاشای سهه رکیش له رۆژه لات کاتیک جوانیی پر له هیز و په سه نایه تی ئەم واژۆی سولتانییه ده بین، ده ست له یاخیبون هه لده گرن.

پاشان، دوا یین شاکاره ته واکراوه کانی جه مالی خۆشنوسمان بینی و به مه به سستی ئەوه ی ماف به و دوژمنانه ی رهنگ و نه خش نه ده یین که ده لئین "هونه ری راسته قینه هیل و نووسینه و نیگار ته نیا بۆ پیدانده ی هیله"، به خیرایی تی په رین. ناسری هیلکیش، گوايه په ره ی پینچ خسته کییه کی نیزامی پاشماوه ی رۆژانی

کورەکانی تەیمووری لەنگ و نیگارێکی چاک دەکرد کە شیرین لە کاتی خۆشوستندا بە پروتی پێشان دەدا و خەسەرە سەیری دەکات، کەچی خراپی دەکرد.

وەستایەکی پیری نەوود و دوو ساڵە و نیووەکوێر، بەقسەیی خۆی شەست ساڵ لەمەوبەر لە تەوڕیز دەستی مامۆستا بەهزادی ماچ کردوووە و دەیگوت ئەو کاتە مامۆستای گەورە و ئەفسانەیی نیووەکوێر و مەست بوو. وەستای پیر، جگە لەم قسەییە هیچ بەسەرھاتیکی تری نەبوو. بەدەستە لەرزۆکەکانی قەلەمدانیکی قوتووی پێشانم دا کە خۆی دەینەخشاند و بەنیاز بوو دواى سێ مانگی تر تەواوی بکات و وەک دیاریی جەژن پێشکێش بە سولتانی بکات.

بێدەنگییەک بەالی بەسەر ژووورە تەنگەکانی نھۆمی خواروو و سەرچەم نیگارخانەیی شوینی کاری نزیکیە هەشتا نیگارکێش و قوتابی و شاگردا کێشابوو. ئەمە بێدەنگیی دواى ئەو فەلاقی کردنە بوو کە من ھاوشیویم زۆر بیستبوو؛ هەندیک جار بە قاقایەکی مێشک ئاوسینەر، یان بە گالتهیەک، جاروباریش بە یەک دوو قۆلپە و نالەییەکی کپکراوی پێش گریان کە دارکاریکردنەکانی سالانی شاگردیی بیری نیگارکێشان دەخاتەو، دەشکێت. وەستای تەمەن نەوود و دوو ساڵ و نیووەکوێر تاویک وای لێ کردم هەست بە شتیکی فرە قوڵتر بکەم: لێرە، دوور لە گشت شەر و پروداو سەروبنەکان، هەموو شتیکی پروو لە کۆتایییە. بەر لە بەرپابوونی قیامەتیش،

هەر بێدەنگییەکی لەو جۆرە دیتە ئاراو.

نەخش بێدەنگیی ئەقل و مۆسیقای چاو.

کاتیک بۆ مائناوایی دەستی مامۆستا عوسمانم ماچ کرد، هەستم نەک تەنیا بەپێزێکی زۆر، بگرە بەشتیکی تەواو جیاوازی هەناو هەژینەر کرد: بەزەیییەکی تیکەل لەگەڵ سەرسامی، لەو جۆرەیی لە بەرامبەر پیاوچاکیکدا هەستی پێ دەکەن: هەستیکی سەیری خۆ بە گوناھبار زانین. رەنگە لەبەرئەو بێت دژبەری زاوام بوو، چونکە زاوام دەیویست بەنھێنی و بەئاشکرا لاسایی شتوازی مامۆستایانی فەرەنگ بکریتەو.

ھاوکات هەستیکی وام لە کز پەیدا بوو ئەمە دواچارم بێت مامۆستای گەورە دەبینم. بۆ ئەوێ دلی خۆش بکەم، پرسیارێکم لێ کرد:

"مامۆستای گەورەم، ئەزبەنی، چ شتیک نیگارکێشیکی رەسەن لە یەکیکی ئاسایی جیا دەکاتەو؟"

وام زانی گەورەیی نیگارکێشان بەم پرسیارانە، کە جۆرێک لە ماستاوی ساردکردنەو و مامەحەمەیی تیدا بەدی دەکریت، راپاتوو و هەر لە سەرەتاو وەلامێکی سەرپێییم دەداتەو و پێم وابوو ئیستا منی هەر لە بیر نەماو.

بەدەر بەستیەو گوتی: "هیچ پێوهرێک نییە بۆ جیاکردنەو نیگارکێشی رەسەن لە نیگارکێشی بێ ھونەر و بێ باوهر. ئەمە بەپێی کات دەگۆرێت. گرینگ رەوشت و ھونەری نیگارکێشە دژ بەو خراپەکارییانەیی هەر پەشە لە ھونەرەکەمان دەکەن. بۆ ئەوێ بزنام نیگارکێشیکی لاو لەم رۆژگارەدا تا چ رادەیک رەسەن، سێ پرسیارێ لێ دەکەم."

"ئەو پرسیارانە چین؟"

"ئایا پابەندی باوی نوێ دەبیت و لەژێر کاریگەری چین و فەرەنگدا پێ لەسەر ئەوێ دادەگریت بەھەر نرخێک بوو شتوازیکی نیگارکێشی و رێبازیکی تاییەت بەخۆی هەبیت؟ ئایا دەبیت وەک نیگارکێش پێشاندان و ھەواپەکی جیاواز لە ھەمووانی هەبیت و بۆ سەلمانندی ئەمە، شتووی مامۆستایانی فەرەنگ، واژۆیک دەخاتە شوینیکی نیگاری دەستکردی خۆیەو؟ بۆ ئەوێ لەمە بگەم، دەسپێک پرسیارێ شتوازی و واژۆی لێ دەکەم."

بە پێزەو پرسیم: "دوايي؟"

"دوايي ئارەزوومە بزنام پاش مردنی ئەو پادشا و سولتانانەیی راسپاردەیی کتیبیان بە ئیمە داو و دەستاودەست پیکردنی بەرگەکان و بەکارھێنانی نیگارەکانی دەستکردی ئیمە لە کتیبی تر و سەردەمی دیدا، ئەو نیگارکێشە هەست بەچی دەکات. ئەمە شتیکی ھێندە ھەستیارە کە مرۆف نە بەخەمگین بوون و نە بەشادمانی دەربرین پێی ناوێریت. بۆیە دەمەوێت پرسیارێ سەردەم لە نیگارکێش بکەم. سەردەمی نیگارکێش و سەردەمی خوا. حالی دەبیت کوپی خۆم؟"

نەخێر. ھەلبەتە وام نەگوت. پرسیم: "سپییەمیان؟"

مامۆستای مەزن، عوسمانی گەورەیی نیگارکێشان گوتی: "سپییەمیان کوپییە."

وهك ئەوهى قسهكهى شتىكى ئاشكرا بىت و پىويست به شىكردهوه نهكات، بىدهنگ بوو.

به دهنگىكى نزم و به شهرمهوه پرسىم: "چى كۆيرى؟"

"كۆيرى، بىدهنگىيه. ئەگەر ئەو يهكه م و دووهمهى پىش كه مىك گوتم، بكهيت به يهك، كۆيرى دهكه و پته روو. قوئترىن جى نىگار، برىتىيه له بىنىنى ئەو شتهى له تارىكايى خوييدا دردهكه و پت."

بىدهنگ بووم، چوموه درهوه. له سه رهخۆ به پلىكانه رچيوه كاندا هاتمه خوارى. ده مزانى ئەم سى پرسىاره گه وره يهى مامۆستاي مه زن له په پوله و زه يتوون و له قله قىش دهكەم، به لام نهك به تهنيا بۆ لاف لىدان، بگره بۆ تىگه شتىش له و سى هاوته مه نم، كه هىشتا له ژياندا بوون، بووبوون به ئەفسانه.

به لام له جىوه نه چوم بۆ مالى وه ستايانى نىگار كىش. له نزيك گه رهكى جووله كان، له شوين بازارىكى نوئ به سه ر گردىكه وه له شوينهى كه نداوى زىرپى لىوه ده بىنرىت و به رووى بوسفۆردا ده كرىته وه، چاوم به ئەسته ر كه وت. له ناو ئەو ژنه كۆيلانهى له بازار شتومه كيان ده كرى، ئاپۆرهى ژنانى گه رهكه هه ژار نشينه كان، ئەوانهى جلى فشه ل و بى رهنگان پۆشيوو و له ناو ئەو جه نجالىيهى به ربووبوونه ناو گىزه ر و هه رمى و ده سكه پىاز و توور، ئەسته ر، به جلى په مه يى جووله كه وه كه ناچارى پۆشىنى بوو، به جه ستهى زه لام و نه سه ره وته وه، به چه نهى له جووله نه كه وتووبى و به برۆ و چاوه كانىه وه، كه له سه ريه ك ئاماژه يان بۆ من ده كرد، زيت و ورشه دار ده هاته به رچاؤ.

نامه كه م داى و پىم وابوو سه رانه رى بازار به دزىيه وه بۆمان ده روان. ئەسته ر به جوولهى پر له نه ينى و وهك كه سىكى شاره زا له كارى خۆيدا، خستيه پزووى ده رپىكه يه وه. گوتى شه كوره بىرت لى ده كاته وه. به خشيشى خۆى وه رگرت و گوتم: "ده ستم به دامان، نامه كه به په له و يه كراست بگه يه نه." ئەو له وه لامدا ئاماژهى بۆ بوخچه كهى كرد و گوتى زۆر كارى ترى هه يه و ده مه ده مى نيوه رۆ نامه كه به شه كوره ده گه يه نىت. داوام لى كرد به شه كوره بللى من ده چم بۆ بىنىنى سى مامۆستاي گه نج و مه زن.

12

پىم ده لىن په پوله

پىش نوپژى نيوه رۆ بوو. له درگا درا، كردمه وه و روانىم: قه ره ئەفه ندى بوو. ئەو ده مهى شاگرد بووين، ماوه يهك له نىوماندا بوو. باوه شمان له يهك دا و هه قدومان ماچ كرد. من په رۆشى ئەوه بووم تۆ بللى هه والىكى له زاوايه وه هىنا يىت؟ كه چى ئەو گوتى ده يه و پت سه يرى په ره نه خشىندرا وه كانم و نىگار ه كىشرا وه كانم بكات و گوتى بۆ دۆستايه تى هاتوو و به ناوى سولتانى شمانه وه بۆ تاقى كردنه وه م پرسىار پىكم لى دهكات.

من گوتم باشه، ئەو پرسىارهى بهر من دهكه و پت چىيه؟ پرسىاره كهى كرد، باشه.

شىواز و واژۆ

گوتم تا ژمارهى ئەو بى ره چه له كانهى بۆ چىژى چاؤ و باوه رى خۆيان نا، بۆ پوول و ناوبانگ نىگار ده كىشنى روو له زىادى بىت، واتاى وايه به هه مان رىژهى مه راقى شىواز و واژۆ، دزىوى و چاؤچنۆكى زياتر ده بىن. له سۆنگهى باوه ر پىبوونمه وه نا، له بهر ئەوهى شىواز واى دهخواست، بۆيه بهم پىشه كىيه ده ستم پى كرد: چونكه به هره و هونه رى راسته قىنه ته نانه ت به حه ز كردن له زىر و ناوبانگىش تىك ناچن. بگره ئەگه ر پىويست به گوتنى راستى بكات، پوول و ناوبانگ مافى خاوه ن هونه ره و وهك به سه ر منىش هاتوو، هونه رمه ندان به ئەقینه وه بۆى ده روان. به لام ئەگه ر ئەمه بللىم، نىگار كىشانى سادهى ناو تاقمى نىگار كىشان، ئەوانهى له بهر دلپىسى هار بوون، به تۆمه تى ئەوهى شتىكى هه له م گوتوو، په لامارم ده دن. منىش به مه به ستى

ئەوۋى بۆيان بىسەلئىنم ئەم كارەم لەوان خۇشتر گەرەكە، لەسەر دەنكە برنج نىگارى دار دەكىشتم. دەزانم ئەم ئارەزوۋى شىۋاز و واژۆ و كەسايەتییە لە رۆژئاۋاۋە بە كارىگەرىيە فەرەنگەكان و لە رۆژھەلاتەۋە، بە كارىگەرىيە ھەندىك ۋەستاي بەلەنگازى چىنى كە بە نىگارى قەشە يەسوعىيەكان فرىويان خواردبوو و لە رۆژ دەرچووبوون، گرگىر بە ئىمە گەيشتوۋە. بۆيە سى بەسەرھاتى كورتتان بۆ دەگىر مەۋە.

سى بەسەرھاتى شىۋاز و واژۆ

ئەلف

سەردەمانىك لە قەلئى ناۋ چىايەكانى باكورى ھەرات خانىكى لاي شەيداي نەخش و نىگار ژياۋە. ئەم خانە لەناۋ ژنانى ھەرەمسەراي خۇيدا تەنيا ژنىكى خۇش دەۋىت. كچە تەتەرى جوانى جوانانىش دىوانەئاسا عاشقى خان دەبىت. شەۋ تا بەيانى و تا ئارەقەى شىن و مۆر دەدەن، لە جىدا يەكتر دەگەۋزىن و ھىندە بەختەۋەر دەبن بەرادەبەك دەيانەۋىت ژيان ھەمىشە بەۋجۆرە بگوزرەت. بۆيان دەرەكەۋىت باشتىن رىگا بۆ بەدەھىنانى ئەم ئارەزوۋەيان، ھەلدانەۋەى كىتەب و بەسەعات و بە رۆژان و بى پسانەۋە سەرىكردنى نىگارى دانسقى و بى كەموكورتىيە مامۆستايانى كۆنە. تا زياتر و بى ئەۋەى سەرسورمانىيان پىۋە ديار بىت، سەيرى نىگارە بى كىماسى و ۋىكچوۋەكانى چىرۆكەكان دەكەن، ھەست دەكەن كات راۋەستاۋە و پىيان ۋا دەبىت سەردەمى زىرىنى بەختەۋەرىيە باسكراۋ لە داستانەكەدا تىكەل بە شادمانىيەكانى ئەمان بوۋە. لە نىگارخانەى خاندا نىگاركىششىكى ۋەستاي ۋەستايانىش دەبىت و كارى ئەۋە دەبىت سەرلەنوئ نىگارەكان ۋەك خۇيان و بى خەۋش بۆ پەرەكانى ھەمان كىتەبگەل بكىششىتەۋە. ۋەك باۋ دەبىت، ۋەستاي نىگاركىش نىگارى ئازارچىشتنى فەرھاد بەدەست ئەقىنى شىرىنەۋە، رۋانىنى پىر لە تاسەى مەجنوون و لەيلا لە ساتى يەكتر بىننىياندا، يان دىمەنى خەسرەۋ و شىرىن كاتىك لە باخچەيەكى دلىگىرى بەھەشت ئاسادا بەنىگاي جووتواتايى و توپكەلدارەۋە بۆ يەكدى دەروان، لە پەرەى كىتەبەكاندا دەكىششىت. بەلام لە جى دلداران، نىگارى خان و شۇخى تەتەر دەكىششىت. گافىك خان و يارەكەى لەم رۋوپەلانە دەروان، بۆيان دەرەكەۋىت بەختەۋەرىيان ھەرگىز كۆتايىيە نايەت و ۋەستاي نىگاركىش

نوقمى ستايش و زىر دەكەن. بىياھەلدان و زىرى فرە، دواچار ۋەستاي نىگاركىش لە رۆژ دەرەكات و بەفىتى ئىبلىسىش ئەۋەى لەبىر دەچىت كەۋا لە بىكىماسىبوونى نىگارەكانىدا قەرزدارى مامۆستانى دىرىنە و پىي ۋا دەبىت ئەگەر شتىك لە كەسايەتتى خۇشى بخاتە سەر، ئەۋا نىگارەكانى زياتر جىي رەزامەندى دەبن. بەلام خان و يارەكەى، ئەم نوپكارى و جىپەنجەيەى شىۋازى تايبەتى ۋەستاي نىگاركىش بە كىماسى دەزانن و ئۆقرەيان لى دەبىت. كاتىك خان دوور و درىژ سەيرى نىگارەكان دەكات و ھەست دەكات بەختەۋەرىيە كۆنيان لە زۆر لاۋە خراب بوۋە، لە پىشدا ئىرەيى بەدولبەرى تەتەر دەبات لەبەرئەۋەى لەسەر پەرەكان نىگارى ۋى دەكىشرا. دواتر، بۆ ئەۋەى ئازارى دلى شۆرە كچى تەتەر بدات، لەگەل كەنيزەكىكى تر سەرجىيى دەكات. كاتىك شۇخى تەتەر لە رىي قىسە و قىسەلۇكى ناۋ ھەرەمسەراۋە ھەۋالەكەى پى دەگاتەۋە، ئەۋەندە خەمگىن دەبىت تا رادەى ئەۋەى بە بىدەنگى خۇى بە دار سەروويەكى باخچەى ھەرەمسەرادا ھەلدەۋاسىت. خان دواى ئەۋەى ھەست بەھەلەى خۇى دەكات و تى دەكات مەراقى شىۋازى تايبەتى نىگاركىش لە پشت ھەلەكەى ئەۋەۋەيە، ھەمان رۆژ نىگاركىشى بە فىتى ئىبلىس فرىوخواردوۋ بەكۆپىركردن دەدات.

بى

لە يەككىك لە ۋلاتانى رۆژھەلات، سولتانىكى نىگارپەرۋەر و شادمانى بەسالچوۋ ھەبوۋە و لەگەل جوانى جوانان، ژنە چىنىيە تازە خوازراۋەكەيدا بە كامەرانى ژياۋە. كورى سولتان لە ژنى پىشۋوى و ژنى گەنجى سولتان دلىان دەچىتە يەك. كورە، لەبەرئەۋەى زراۋى لە ناپاكيكردن لە باۋكى چوۋبوۋ، شەرم لە ئەقىنى قەدەغە دەكات، خۇى دەخزىنىتە نىگارخانەۋە و خوۋ دەداتە نىگاركىشى. دانە بەدانەى نىگارەكانى بە خەم و ھىزى ئەقىنەۋە دەكىششىت و ھىندە جوان دەبن تەنانەت ۋەزىرەكان ناتوانن لە نىگارى مامۆستايانى كۆن جىايان بكنەۋە. سولتانى باۋكىش شانازى بە كورەكەيەۋە دەكات. ژنە چىنىيە گەنجەكەشى سەيرى نىگارەكان دەكات و دەلىت: "بەلى، زۆر جوانە، بەلام ئەگەر واژۆى خۇى نەخاتە سەر، ئەۋا بە تىپەرىپوونى سال و زەمان كەس نازانىت ئەۋ جوانكارىيە دەستكردى ئەۋە." سولتان دەلىت: "ئەگەر

كۆپرەكەم واژۇيان بخاتە سەر، ئايا بەواتاي ئەو نىيە ئەو نىگارانهى لەبەر كارى مامۆستايانى دېرىن كىشاۋنى، بە نارەوا دەكات بە كارى خۆى؟ جگە لەوەش، ئايا واژۇدانان واتاي ئەو نىيە بلى ئەم نىگارە كەموكورتىيى منى لە خۆ گرتوۋە؟" كاتىك ژنى گەنجى چىنى حالى دەبىت ناتوانىت پياۋە پىرەكەى قايل بكات، ھەل بەدەست دىنىت و ئەم گەفتوگۆيەى واژۇ دەگەيەنىت بە كۆرى گەنجى سولتانى خۆ لە نىگارخانە قايم كردوو. كۆرەش لەبەر ناشتنى ئەقىنى بى ئاكامى لە ناخى خۆيدا، شكۆى برىندار بوۋە و بە سروس وەرگرتن لەم پىشنىازەى زردايكى شوخ و گەنجى و بە فىتى ئىبلىس واژۇى خۆى دەخاتە سەر گۆشەيەكى ھىچ نەبىندراۋى نىگارېك لە نىوان گيا و دىوارىكدا. يەكەم نىگارېش كە واژۇى دەخاتە سەر، جفاتىكى شىرىن و خەسرە دەبىت. ھەك دەزانن دواى زەماۋەندى شىرىن و خەسرە، شىروويەى كۆرى خەسرە لە ژنى پىشۋوى، عاشقى شىرىن دەبىت و شەۋىك لە پەنجەرەۋە دەچىتە ژوورى و دەبىنىت باۋكى لەپال شىرىن پاكشاۋە و خەنجەر لە جەرگى دەچەقنىت. گافىك سولتانى بەسالچوو لەم نىگارەى پىشانەرى جفات و دەستكردى كۆرى خۆى ورد دەبىتەۋە، يەكسەر پەى بە كەموكورتىيەك لە نىگارەكەدا دەبات. راستىيەكەى، واژۇكە دەبىنىت، بەلام ھەك زۆر بەى ئىمەومانان، ئەۋىش ھەست بە بىنىنى ناكات، بۆيە تەنيا ھەستىكى واى لەكن پەيدا دەبىت كە "ئەمە نىگارېكى خەشدارە." لەبەرئەۋەى ئەمە كارىك نىيە لە مامۆستايانى دېرىن بوەشپتەۋە، سولتان شىرە دەبىت. نىگارەكە باسى ھىچ بەسەرھات و داستانىكى دەستنوسى ھاۋشىۋەى ئەوانە ناكات كە ئەم پىشۋوتر خۆپىندوونىيەتەۋە، بگرە واتاي ناشايستەترىن شت بە كىتب، واتاي گىرانەۋەى بەسەرھاتىكى راستەقىنە دەگەيەنىت. ئەم پەى پىبىردنە سولتانى پىر دەترسىنىت. ھەمان كات كۆرە نىگارېشەكەى، كتومت ھەك ئەۋەى لە نىگارەكەدا كىشاۋىيەتى، لە پەنجەرەۋە دەچىتە ژوورى، بى ئەۋەى سەيرى ناۋ چاۋانى لە ترسان داچەقىۋى باۋكى بكات، خەنجەرەكەى دەستى كە بەئەندازەى خەنجەرى ناۋ نىگارەكە گەۋرەيە، لە سنگى باۋكى دەچەقنىت.

جىم

راشىدودىنى قەزۋىنى لە مېژوونامەى خۆيدا بەكەيفەۋە دەنوسىت دووسەد و پەنجا سال لەمەۋبەر، نەخشاندنى كىتب و ھىل و نەخش، بەرزترىن و خۆشەۋىستترىن ھونەر بوۋە. پادشاي ئەو زەمانە لە بىزانسەۋە تا چىن، فەرمانرەۋايى چل ۋلاتى كردوو (لەۋانەيە نەپىنى ئەم ھىزەى لە سۆنگەى ئەۋەۋە بوۋىت ھەزى لە نىگار كردوو)، بەلام بەداخەۋە كۆرى نابىت. بۆ ئەۋەى ئەۋ ۋلاتانەى ئەم گرتوونى، لە دواى مردنى دابەش نەبن، پادشا بىرپار دەدات پىاۋىكى نىگاركىشى ئاقل بۆ كچەكەى بدۆزىتەۋە. لە نىگارخانەى خۆى پىشېركىيەك بۆ سى مامۆستاي گەۋرەى نىگاركىشى گەنج و زگورتنى رىك دەخات. بەپى مېژوونامەى راشىدودىن، بابەتى پىشېركىيەكە زۆر سادە دەبىت: كى جوانترىن نىگار دەكىشىت؟ لەبەرئەۋەى نىگاركىشانى لاۋىش ھەك راشىدودىن دەزانن دەبىت نىگارەكە لەسەر شىۋازى مامۆستايانى كۆن بكىشېرىت، ھەرسىكىان نىگارى خۆشەۋىستترىن جفات دەكىشن: كچىك لە باخىكى بەھەشت ئاسادا، لەناۋ دارى سەروو و سەنەۋبەر، كەروپىشى سلكەر و پەرسىلكەى شىپىرەدا نىگاي لە زەۋى بىرپە. ھەرسى نىگاركىش بى ئەۋەى ئاگايان لە يەكدى بىت، ھەمان نىگار كتومت لەسەر شىۋازى مامۆستايانى كۆن دەكىشن. يەككىيان لەۋانى دى زياتر بۆ خۆدەرخستن بەپەرۋەش دەبىت و بەمەبەستى ئەۋەى خۆى لە جوانى نىگارەكەى بكات بە خاۋەن، لە تەنباترىن جىى ناۋ باخچەكە و لەناۋ گولە نىرگزەكاندا واژۇى خۆى دەشارىتەۋە. بەلام لەبەر ئەم بى ئابروويىيەى، كە ئەۋى لە بىفېزى و خاكىيونى مامۆستايانى كۆن دوور خستووۋتەۋە، دەستبەجى لە قەزۋىنەۋە بۆ چىن دوور دەخىتەۋە. بەۋجۆرە پىشېركىيەكى دى بۆ دوو نىگاركىشەكەى تر ساز دەكرىت. ئەمجارە ھەريەكەيان نىگارېكى ھىندەى شىعەر جوان دەكىشىت و نىگارەكان كتومت ھەك يەك دەچن و كچە بەسەر ئەسپەۋە لە باخ پىشان دەدەن. يەكىك لە نىگاركىشەكان، نازانرېت بەھۆى ھەلخزانى فلچەكەيەۋە بوۋە، يان بەمەبەست، لووتى ئەۋ ئەسپە سىپىيەى كچى چاۋماسى شىۋەى چاۋى چىنى و ئىسكى رومەت دەرىپەرىۋى بەسەرەۋە بوۋ، كەمىك نامۆ كىشاۋو. باۋك و كچ دەستبەجى ئەمە بە كىماسى دادەنن. ئەگەرچى نىگاركىشەكە واژۇى نەخستبوۋە سەر، بەلام بۆ جىاكردەۋە ھەست پىكرىن

کیماسییه کی وه ستایانه له لووتی ئەسپه کهدا کرابوو. پادشا ده لیت کیماسی دایکی شیوازە و ئەم نیگار کیشە بۆ بیزانس دوور دەخاتەو. بە پیتی ئەو میژوونامە ئەستوروی راشیدوینی قەزوینی، له کاتی سازدانی تەدارەک بۆ زەماوەندی کچی پادشا له گەڵ نیگار کیشی سییه مەدا که نیگارەکی بێ واژۆ و که موکورتی کیشابوو، دواپین رووداو دەقەومیت: پۆژیک بەر له زەماوەند، کچی پادشا تەواوی پۆژ بە دەم حەسەرەت و ئاخ هەلکیشانەو سەیری نیگاری ئەو مامۆستا لاو مەزن و بە دەو دەکات کهوا پۆژی دواتر دەبیت بە میردی ئەم. له گەڵ داھاتنی تاریکایی سەر له ئیوارەدا دەرواته کن باوکی و دەلیت: "راسته مامۆستایانی کۆن له نیگارە شاھانەکانی خۆیاندا کچانی شوخیان لەسەر شیوازی چینی دەکیشا و ئەمەش ریسایەکی بنەرەتی له پۆژە لاتەو هاتوو، بەلام ئەگەر کەسیکیان خویش بوستایە، ئەوا نیشانەیک یان شتیکی ئەویان دەخستە برۆ، چاو، لێو، قژ و بزە و تەننەت برژانگی کچە جوانەکانی ناو نیگارەکانەو. ئەو کیماسییه نەینیاوەی دەیانخستە نیگارەکانی خۆیانەو، دەبوو بە نیشانەیک بۆ ئەقینی ئەوان و تەنیا خۆیان و دلداریان بە مەیان دەزانی. بەدریژایی پۆژ سەیری نیگاری ئەو کچەم کرد بەسەر ئەسپه کهو، بەلام باوکه گیان، هیچ ئاماژەیک تیدا نییە بۆ من." بەوجۆرە پادشا دەستبەجێ زەماوەند هەڵدەوێت و باوک و کچ تا کۆتایی ژیان پیکەو دەژین.

قەرە زۆر بە نەزاکەت و بە پیشاندانیکی پر له پێزەو گوتی: "ئایا بە پیتی چیرۆکی سییه، ئەو کیماسییهی دەبیتە هۆی ئەو شتە بە شیواز ناو دەبریت، له ئاماژەیی روو و چاو و بزەیی ئەو شوخەو، که نیگار کیش عاشقی بوو، ئاشکرا دەبیت؟" بەدنیایی و بە پیشاندانیکی لووتبەرزانهو گوتم: "نەخیر، ئەو شتە له کچی بزوینەری هەستی عاشقانە مامۆستای نیگار کیشەو دەچیتە نیگارەو، دواچار دەبیت بە ریسانە کیماسی، چونکه دواي ماوہیەک، هەموو کەسیک بە لاسایکردنەو مامۆستا، نیگاری رووی کچان وەک رووی ئەو کچە شوخە دەکیشیت."

کەمێک بێدەنگ بووین. کاتی گێڕانەوێ سێ بەسەرھاتەکە، قەرە زۆر بەوردی

گوێی بۆ پراگرتبووم، بەلام کاتیک هەستم کرد گوێی بۆ دەنگی پیتی ژنە جوانەکەم هەلخستوو که بە هەبیوان و ژووری تەنیشتماندا دەھات و دەچوو، چاوم برییه ناو چاوی.

گوتم: "بەسەرھاتی یەکەم پیشانمان دەدات که شیواز کەموکورتییە. بەسەرھاتی دووهم بۆمان روون دەکاتەو کهوا نیگاری بێ کیماسی پێوستی بە واژۆ نییە. بەسەرھاتی سێیەمیش، ئەقڵی یەکەم و دووهم دەکات بەیکە و ئەو مان پیشان دەدات که واژۆ و شیواز جگە له پەسندیکی بێ ئابروو و گەمژە کیماسی، شتیکی تر نییە."

ئەری ئەم کابرایەیی و دەرسی پیتی دەلیمەو، چەندە له نەخش تێ دەگات؟ گوتم: "ئایا له بەسەرھاتەکانمەو حالی بووی من کیم؟" گوتی: "حالی بووم." بەلام قسەیکە هیچ جێی بروا نەبوو.

بۆ ئەوێ نەبادا خۆتان بە بۆچوون و تیگەیشتنی ئەو سنووردار بکەن و ئەوسا هەولێ تیگەشتن له من بدن، با خۆم راستەوخۆ پیتان بلیم من کیم. هەموو شتیکم له دەست دیت. بەشیوەی مامۆستایانی کۆنی قەزوینی بە دەم بەزم و پیکەنینهو نیگار دەکیشم و رەنگی دەکەم. بە زەردەخەنەو دەلیم: له هەموو کەسیک باشترم. ئەگەر هەستم درۆم له گەڵا نەکات، هۆی هاتنی قەرە بۆ ئێرە، ونبوونی زەریف ئەفەندییە و ئەم پرسەش بەهیچ کلۆجیک پێوەندییە بە منەو نییە.

قەرە لێی پرسیم ژبانی هاوسەری و هونەر چۆن پیکەو مەیسەر دەبیت. زۆر کار دەکەم و بە زەوقەو دەیکەم. تازە له گەڵ جوانترین کچی گەرە کدا زەماوەندەم کردوو. کاتیک نیگار ناکیشم، وەک شیت سەرچێیی له گەڵا دەکەم. هەلبەتە ئەمانەم نەگوت. گوتم ئەمە پرسیکی مەزنە. ئەگەر فلچەیی نیگار کیش کاری شاھانە برژینیتە سەر کاغەز، کاتیک دەچیتە کن ژنەکەیی، ناتوانیت هەمان خویشی بنافرینیت. درێژەم داوی و گوتم پێچەوانەکەشی راستە، ئەگەر قامیشی نیگار کیش ژنەکەیی بەختەر بکات، ئەوا قامیشەکەیی تر لەسەر کاغەز مات و مەلوول دەبیت. وەک هەرکەسیکی ئێرەیی بەر بە هونەری نیگار کیش، قەرەش بروای بەم درۆیانە کرد و دلخۆش بوو.

گوتی دهیه ویت ئو په پراڼه ی که تازه نه خشاندوومن ببینیت. له بهر دم میزی کاره کهم له ناو بویاخ، قوتووی مه ره که ب، مؤره (*)، فلچه، پینوس و قه له مداندا دامینشانند. کاتیک قهره سهیری نیگار یکی دوو په رهیایی پیداندهری ته داره کی خه ته نه کردنی شازاده مانی ده کرد و من بؤ جه ژن نامه ده مکتشا، له تهنیشت ئو وه، له سهر نیمدهریکی سووری بچووک دانیشتم. به گرمایی نیمدهره که دا بیرم که و ته وه پیش که میک ژنه دولبه ره کهم به سمته جوانه کانییه وه له سهری دانیشتبوو. کاتیک من به قه له مه قامیشه کهم نیگاری ئیش و کو فانی سزاخوار دووانی به دبختی به ردم سولتانمانم ده کتشا، ژنه ئاو هنیا وه که شم قامیشه کهی منی ده گرت.

ئو جقاته دوو په رهیایی دهنه خشاند، پیشانی دها ئه وانه ی قهرزیان و هر گرتبوو و له بهر ئه وه ی بویان نه درابوو وه که و تبوونه زیندان، له گه ل که سوکار یاندا به خیری سولتان نازاد ده کران. کتومت وه که ئه وه ی له و ته داره که دا بینیبووم، سولتانم له که ناری قابییه کی پر له کیسه ی ئاکچه ی زیوین دانابوو. که میک له دواتر، گه وره ی دهفته ردارانم دانابوو و توماره کانی قهرزم دابوو دهستی و له دؤخی خویندنه و دها کیشابووم. سزادراوانی قهرزدارم کو ت له مل و به زنجیر پیکه وه به ستراو له به ردم سولتان له ئیش و نازاردا، برو و پرو گرژ کیشابوو و هندیکی شیانم چاو به گریان پیدشان دابوو. کاتیک سولتان له کیسه کانی به ردمی پاره ی رزگار کردنی ئه وانی له زیندان دها، هه مووان به شادمانی دوعایان ده کرد و شیعیان ده خوینده وه. عوود ژن و ته مبورقانم به رووخساری جوانه وه له رهنگی سووردا کیشابوو و ئاوازیان بؤ ئاپوره ی به خته وهران ده ژند. بؤ ئه وه شی نازار و شهرمی نقومبوون له قهرزدا به باشی ده ربکه ویت، بی ئه وه ی له حسابدا بیت، له تهنیشت دواپین زیندانی کراوی ناشاده وه، نیگاری ژنه جل مؤر و کوشته ی پریشانی و نیگاری کچه سه ره رگ سوور و قر دریز و خه میگن و جوانه کهیم کیشابوو. بؤ ئه وه ی تی بگات نیگار کیشان بریتیییه له خو شو یستنی ژیان، له و دها بووم باسی چو نیه تییه دابه شبوونی زیندانی کراوانی زنجیر له پی به سهر دوو روپه لدا، لوجیکی شاراوه ی

(*) مؤره: نامیریک بووه سهرده مانی زوو له به ردی ئه قیق یان له گوچکه ماسی دروست کراوه و نیگار کیشان و خوشنوسان بؤ سفتکردنی کاغه ز به کاریان هیناوه. - وهر گتر -

رهنگی سووری ناو نیگار ه که و نیگاری ئه و سه گه ی به ئه فینه وه له که ناردا کیشابووم، بؤ قهره ی رهاگران بکه م. سه گه کهم به هه مان رهنگی جلوبه رگی ئه تله سینى سولتان رهنگ کردبوو و ئه مه ش شتیکی مه حال بوو له کن ماموستایانی کوون. ویستم ئه و قسانه ی بؤ بگیرمه وه کاتیک خووم و ژنه کهم به دم پیکه نین و تریقانه وه وه له نیگاری سه گه که مان ده روانی و ده مانکرد، که چی ئه و پرسیار یکی زور شو رهیایی لی کردم.

ئایا من ده زانم زهریف ئه فه ندی داماو له کو پیه؟

نه مگوت کوره به له نگازی چی؟ لاساییکه ره وه یه ک بوو پینچ قروشی نه ده هینا. بووده له یه کی بی سروش بوو و ته نیا بؤ پاره زه رکاری ده کرد. گوتم: "نه خیر، نازانم." ئایا ئه قلم بؤ ئه وه ده چیت چاوسووره کانی ده وروبه ری مه لای ئه رزه روومی خراپه یه کیان له دژی زهریف ئه فه ندیدا کرد بیت؟

ددانم به خوودا گرت و نه مگوت ئه ویش یه کیکه له ئه وان. گوتم: "نه خیر، بوچی؟"

له م شاری ئه سته نبوله، هو ی ئه و نه داری، په تا، بی ره وشتی و ره زاله ته ی کو تی دیلی خستووه ته ئه ستوومان، جگه له دوور که و تنه وه له ئیسلامی سه رده می پیغه مبه رمان و ده ستدانه دابی نو ی و دزیو و دزه کردنی شیوازی فه رهنگ بؤ ناومان، هیچی تر نییه. مه لای ئه رزه روومیش ته نیا هه مان شت ده لیت، به لام دوژمنه کانی به بیانووی ئه وه ی موریدانی ئه رزه روومی په لاماری ته کیه کانی شوینی مؤسیقالیدان ده دن و گو ی پی او چاکان ده رووخین، ده یانه ویت سولتان فریو بدن. ئیستا له بهر ئه وه ی ئه وان ده زانن من دوژمنایه تییه حه زره تی ئه رزه روومی ناکه م، نیاز یانه به نه زاکه ته وه بلین ئه ری تو زهریف ئه فه ندیت کوشتووه؟

له پر حالی بووم ئه م قسه و قسه لؤکانه له میژه به ناو نیگار کیشاندا ته شه نه ی کردووه. تا قومی بی سروش و بی هونه ر و هیچ له باردا نه بوو ئیستا وای بلاو ده که نه وه گوا یه من سه رده سته ی بکوژانی نامه ردم. له ناخه وه ویستم قوتووی مه ره که به که بکیشم به سه ره چه رکه زییه که ی ئه و قهره بووده له یه دا، چونکه درؤکانی ئه و نیگار کیشه دلپیسانه ی به هه ند و هر گرتبوو.

قه ره سهیری ژووری نیگار کیشانه که ی ده کردم و هه رچی ده بیینی، له ئه قلی خویدا

13

بیم دهئین له قلهق

کاتی نوژی نیوه پۆ بوو. له ده رگا درا، کردم هوه و روانیم قهره ی ناسیاوی سه رده می مند آیم بوو. یه کترمان له ئامیز گرت. سه رمای بوو بوو، هی نامه ژوره وه و هر لی شم نه پرسى چون ری ماله وه ی دۆزیوه ته وه. زاوای ئه و ی نارده بووه کتم تا زمانم تا قی بکاته وه بۆچی زه ریف ئه فه ندی ونه و داخۆ له کو پیه؟ به لام هر به ونده وه نه وه ستابوو، له مامۆستا عوسمانیشه وه هه والی هی نابوو و گو تی پرسیا ریکم هه یه؛ "مامۆستا عوسمان ده لیت زه مان، نیگار کیشی ره سه ن له ئه وانى تر جیا ده کاته وه، زه مانى نیگار. تۆ رات چیه؟" گوئى رادیرن.

نه خش و زه مان

وهک هه مووان ده زانن، نیگار کیشانی جیهانی ئیمه ی عوسمانی، بۆ نموونه مامۆستایانی عه ره بیهش، له رابردوودا به شتیه ی تیروانینی ئه م رۆژگاره ی گا ورانی فه رهنگ بۆ دنیا یان ده روانی و له جی خۆیا نه وه، سه یری سه رسه ری و سه گه لی کۆلان و که ره وزی سه ر میزی ناو دووکانیان ده کرد و نیگاری گشت شتیکیان ده کیشا. له بهر بی ئاگاییان له شیوازی روانگه ی ئه مپۆی مامۆستایانی فه رهنگ، ئه و شیوازه ی به شانازییه وه په سنی ده دن، دنیا ی نیگار کیشانی ئیمه به راده یهک سنووردار و قه لس بوو که ته نیا سه گ و که ره وزیان ده بینى. دواتر شتیکی رووی دا و سه رله به ری دنیا ی نیگار کیشی ئیمه ی گوئى. له وپوه ده ست پی ده که م و بۆتان ده گتیره وه.

دهیه ی شته وه؛ به وردی ده پروانییه مقه سه ته دریزه کاغه زبیره کانم، قاپه پر له زه رنیخه کان، جامهکانی بۆیاخ، ئه و سیوه ی له کاتی کاردا جا روبا ر قه پالیکم لی دا بوو، قاوه چۆشه که م له سه ر که ناری ئاگر دانه که، فنجانهکانی قاوه م، نیمده ره کان، ئه و تیریزه ی له په نجه ره وه که وه ده هاته ژوره وه، ئه و ئاوینه یه ی بۆ تا قیکردنه وه ی شیوه ی روپه له کان به کارم ده هی نا، قه له مدانه کانم و بالیفی سووری ژنه که م. کاتیک له ده رگا درابوو، ژنه که م به په له پرووزی له ژوره که ده رچوو بوو و بالیفه که ی لی که وتیوه خوارى و وهک تاوانیک له گو شه یه ک که وتیوو.

سه رباری ئه وه ی بیر و بۆچوونی خو شم لی شارده وه، ئه و نیگارانه ی کیشا بوومن و ئه م ژوره ی تیایدا ده ژیا م، راده ستی نیگا بی په روا و هی رشکارهکانی ئه و کرد: ده زانم، ئه م لووتبه رزی و کهش و فشه م هه مووتان تووشی سه رسوپمان ده کات، به لام من زۆرتیرین پارهم ده ست ده که ویت و هر خۆیشم باشتیرین نیگار کیشم، چونکه خوا ویستوو یه تی نیگار که یف و سه فا بیت تا پیشانی ئه وانیه ی بدات که ده زانن بروانن، دنیا ش سه فا و رابواردنه.

سى بەسەرھاتى نەخش و زەمان

ئەلىف

سىسەد و پەنجا سال لەمەوبەر، ئەو دەمەى لە پۇژىكى ساردى مانگى شوپاتدا بەغدا كەوتە دەستى مەگۆلەكان و بى بەزەبىيانە تالان كرا، "ابن شاکر" بەناوبانگترین خۆشئووس و وەستای نەك ھەموو دنیای ەرەب، بگرە گشت ئىسلام بوو. سەربارى تەمەنى كەمى، بیست و دوو بەرگ كتیى دەستئووسى ئەو، زۆرەبەیان قورئانى پیرۆز بوون، لە كتیبخانەكانى لەسەر ئاستى دنیا ناسراوى بەغدا ھەبوون. "ابن شاکر" لەبەرئەوھى باوهرى وابوو كتیبخانەكانى تا قیامت دەژین، بەبیرىكى قول و ناکۆتای زەمانەو دەژیا. سەربازەكانى ھۆلاکۆى خاقانى مەگۆل بەچەند پۇژىك دانە بەدانەى كتیبخانەكانیان دراند، لەتوپەت كرد، سووتاند و فرییان دایە ئاوى دیجلەوھ. ئەوھى لەم پۇژگارەدا پى نازانریت، "ابن شاکر" شەویكى تەواو لەبەر تیشكى لەرزۆكى مۆم قارەمانانە بۆ دواىین كتیى ئەم زنجیرە كتیى بەفسانەبىیە كاری كردبوو. لەبەرئەوھى ماوھى پىنج سەدە بوو پشتكردنە پۇژھەلات و سەیركردنى ئاسۆى پۇژئاوابوون تاكە پىگای مامۆستایانى خۆشئووسى ەرەبى پابەندانى باوهرى داب و نەمرى كتیى بوو بۆ خۆپاراستن لە كویربوون و بۆ ھەواندەوھى چا، "ابن شاکر" بە فینكىی بەیانى چووه سەر منارەى مزگەوتى خەلیفە و لە بانیزھى منارەوھ ھەموو ئەو شتانەى بىنى كە كۆتایى بە نەرىتىكى نووسىنى پىنجسەد سالە دەھینا. یەكەم كەس، ئەو ھاتنە ناوھوھى سەربازەكانى ھۆلاکۆى بۆ ناو بەغدا بىنى و لەسەر منارەكە ماپەوھ. تالان و ویرانكردنى سەرتاپای شار، كوشتنى سەدان ھەزار كەس بە نووكى شمیشر، كوژرانى دواىین ئەو خەلیفانەى ئىسلام، كە ماوھى پىنجسەد سال بوو لە بەغدا فەرمانرەواىیان دەكرد، دەستدریژكردن بۆ سەر ئابرووى ژنان، سووتاندنى كتیبخانەكان و فریدانى دەیان بەرگ كتیى بۆ ناو ئاوى دیجلە بىنى. دواى دوو پۇژ، كاتىك لەناو بۆنى لاشە و ھاوارى مردندا سەیرى رەوتى دیجلەى دەكرد و بىنى بەھۆى مەرەكەبى ئەو ھەموو بەرگە كتیى فرى درابوونە ناوى، رەنگى سوور ھەلگەراوھ، بىرى كردهوھ بەدەیان بەرگى كتیى لەوانەى خۆى بە ھىلى جوان نووسىبوونى و ئىستا فەوتابوون، بە كەلكى پىشگرتن لەم كۆكۆزى و

ویرانكارىیە نەھاتن و سویندى خوارد جارىكى تر ھىچ نەنووسیت. لەوھش زیاتر، لە ناخەوھ ھەستى كرد دەبیت بەھونەرى نىگاركىشى ئەو ئازار و كارەساتە دەربرى، ئەگەرچى تا ئەو پۇژھش نىگاركىشى وەك یاخىبوون لە خوا دەبىنى و بە چاوى نزمەوھ بۆى دەروانى. ھەر شتىكى لە منارەكەوھ بىنى، لەسەر كاغەزى بەردەستى نەخشاند و دواتر ھەرگیز ئەو كاغەزانەى لى جیا نەبوونەوھ. ئەم پەرچووھ بەختەوھرە تا سىسەد سال دواى ھىرشى مەغول ھىز و گورى بە نىگارى ئىسلامى بەخشى و ئىمە قەرزدارى ئەوین. ئەم پەرچووھ بووھ ھۆى داھینانى ئەو شتەى نىگارى ئىسلامى لە نىگارى بپەرستان و كرستیانان جیا دەكاتەوھ: نىگارى ئىسلامى لە بەرزایىیەوھ، لەو شوپنەوھى خوا دنیای لىوھ دەبىنیت، بە كىشانى ھىلى ئاسۆ و بە ئازارىكى ھەلقولاو لە ناخەوھ دەنەخشىندریت. "ابن شاکر" دواى كوشتارەكە، بە نىگارەكانى دەستىیەوھ و بە تیشكى نەخش و نىگارەوھ لە دلیدا و بەمەبەستى ناسىنى مامۆستایانى چىنى پرووى لە باكور كرد، لەو شوپنەى سوپای مەگۆلى لىوھ ھاتبوو... بەمچۆرە ئاشكرا بوو ئەو خولیاى زەمانى بى كۆتایىیەى ماوھى پىنجسەد سال بوو لە دلى وەستایانى خۆشئووسى ەرەبدا بارگەى خستبوو، بە ھىل نا، بە نىگار پىك دیت. بەلگەى ئەمەش، لەتوپەتبوونى كتیى و بەرگەكانە، بەلام پەرە نىگاردارەكانى ناویان دەچنە كتیى و بەرگى ترەوھ و بۆ ھەتا ھەتایە دەژین و لەسەر پىشاندانى دنیای خوادا بەردەوام دەبن.

بى

لە زەمانىكى ھەم كۆن و ھەم نویدا كاتىك شتەكان خۆیان دووبارە دەكردەوھ و لەبەرئەوھى ئەگەر پىربوون و مردن نەبواپە، مرۆف ھىچ ھەستى بەشتىك بەناوى زەمان نەدەكرد و دنیاپىش، وەك ئەوھى زەمان بەھىچ جۆرىك بوونى نەبیت، بەھەمان بەسەرھات و نىگار دەنەخشىندرا، وەك ئەوھى سالى سەمەرەقەندى لە مېژوونامەى كورتى خۆیدا گىراوئەتیبەوھ، سوپای بچووكى فاخیر شا، سەربازەكانى سەلاخەدینى "پەرىشان" كرد. فاخیر شای سەركەوتوو، دواى ئەوھى سەلاخەدین خان بەدیل دەگریت و بە ئەشكەنجە بە كوشتى دەدات، وەك باو دەبیت، بۆ لىخستنى مۆرى خۆى، وەك یەكەم كار سەر لە كتیبخانە و ھەرەمسەراى خوا لىخۆشبوو

دهدات. بهرگ تىگرانى خاوهن نه زمونى كتيبخانه، كتيبهكانى خانى مردوو لهتوپهت دهكهن، لاپه رهكانى تيكه ل بهيه كتر دهكهن و بهرگى نوئى دروست دهكهن. خو شونوسانى كتيبخانه، ناوى سه لآحه دين خانى "هميشه سهر كه وتوو" له نووسراوه كان دهرده هين و دهگورن به ناوى فاخير شاي "سهر كه وتوو". نيگار كيشانى له جوانترين نيگارى كتيبه كاندا رووى وه ستايانه كيشراوى خوا ليخوشبوو سه لآحه دين خان، كه له ئيستاوه توؤزى له بير چوونى لئى نيشتبوو، دهر سه نه وه و له جيئى نه وه دست دهكهن به كيشانى نيگارى رووى گه نجان ترى فاخير شا. كاتيگ فاخير شا دهچيئه هر سه را، له دوزينه وهى دست به جيئى جوانترين ژندا هيچ دژوارى نابيئيت، به لام له بهر نه وهى پادشايه كى به نه زاكته ده بيت و سهر له نووسين و نيگار دهر دهكات، بريار دهدات به زور خوئى نهكات به خاوهنى، بگره له دل وه قايلى بكات و بو نه وه مه به سته دهيدوئيت. به مجوره، نهريمان سولتاني جوانى جوانان و ژنى چاو به گريانى سه لآحه دين سولتان، ته نيا داواى يهك شت له فاخير شاي ميؤردى داهاتووى دهكات. له كتيبيكى به سه رهاتى لهيلا و مهجنوندا، نهريمان له جيئى لهيلا كيشرابوو و له بهرامبهريشى، وينهئى رووخسارى ميؤردى خوا ليخوشبووى لهبرى مهجنون كيشرابوو. نهريمان سولتان داوا دهكات رووى سه لآحه دين خان له و نيگار هدا نه سريته وه. دهخوازيت نه وه مافى نه مرييهئى ميؤردهكهى سالانىكى دريژ ههولئى دابوو له پيئى كتيب دروست كردنه وه به دهستى بخات، هيچ نه بيت له روويه ليكدا به خوا ليخوشبوو رهوا بينريئت. فاخير شا جواميئرا نه لام داخوازه ساده يه سه ند دهكات و نيگار كيشان ته نيا دست بو نه وه نيگار نه بن. به وجوره، نهريمان و فاخير شا يه كسه ر دهچنه جيگاوه و له ماويه كى كورتدا دلان دهچيئه يه كدى و ترسناكى و كارساتى رابردوو له بير دهكهن. به لام فاخير شا ناتوانيت نه وه نيگار هئى له شيوهئى لهيلا و مهجنوندا يه، له بير خوئى بباته وه. نه وه شتهئى ئوقرهئى لئى بريبوو، كيشانى نيگارى ژنهكهى له گه ل ميؤردى پيشوويدا يان دل لئى پيس كردن نه بوو، نه خيئر. نه وهئى هه ناوى نه مى كرمئى كردبوو، له بهر نه وهئى له و كتيبه شاهانه يه و له داستانى كوئندا نيگارى نه كيشراوه، نه دهگه يشت به زهمانى هه تاهه تايى و تيكه ل به نه مران نه ده بوو. پاش پيئنج سال نالاندن به دست نه

گومانه وه، فاخير شا له كوئايي شيه ويكى كامه راندا و دواى چه ندين جار جووتبوون له گه ل نهريماندا، مؤمدان به دهسته وه دهگريئت و به نهينى و وهك دز دهچيئه كتيبخانهئى خوئى. كتيبي لهيلا و مهجنون دهكات وه و له جيئى نيگارى رووخسارى ميؤردى خوا ليخوشبووى نهريمان، دست دهكات به كيشانى نيگارى رووى خوئى و خوئى دهخاته جيئى مهجنون. به لام وهك زوربهئى نه وه خانانهئى حه زيان به نيگار دهكرد، نه ميش نيگار كيشيئى نه زان ده بيت و نيگارى رووى خوئى به باشى ناكيشيت. به وجوره، كتيب دار له رووى گومانى كه وه كتيبه كه دهكات وه و له بهرامبهر نيگارى نهريمان به رووخسارى لهيلاوه، روويكى تر لهبرى رووى سه لآحه دين خانى خوا ليخوشبوو ده بينيت. به لام رادهگه يه نيئت نه وه رووخساره هئى فاخير شا نا، بگره رووى عه بدولا شاي چه لهنگ و دوژمنى قهسته سه رى فاخير شايه. نه وه واته واته، ههروهك چوئى وهئى سه ر يازه كانى فاخير شا ده رووخنيئت، بو پريش دهداته بهر عه بدولا شاي گهنج و هيرشكارى فه رمان ره واى نوئى ولائى هاوسئى. نه ويش له يه كه م هه لمهئى شه ردا، فاخر شا تيك ده شكينيئت، به دليل دهگريئت و فه رمانى كوشتنى دهدات. مؤرى خوئى له هر سه را و كتيبخانه كهئى دهدات و ده بيت به ميؤردى نهريمانى هه رده م شوخ و جوان.

جيم

چيروئى نه وه نيگار كيشهئى له نهسته نبول به ئوزوون مه مه د و له ولائى عه جه م به محه مه دى خوراسانى ناسراوه، به زورى له ناو نيگار كيشاندا وهك په ند لئى وهر گرتن بو ته مهن و كوئرى دهگه ريته وه، به لام له راستيدا به سه رهاتى نه خش و زهمانه. نه گه ر مرؤف سه رنج له م نيگار كيشه بدات، كه به نو سالى وهك شاگرد دهستى به پيشهئى خوئى كردوو، ده بينيت گه وره ترين تايبه ته نديئى نه وه مامؤستايهئى نزيكهئى سه د و ده سال بهر له كوئربوونى نيگارى كيشاوه، ناتايبه ته ندييه. ليره دا مه به ستم نييه گه مه به وشه بكه م، به پيا هه لدانىكى هه لقولاو له دل وه ده دويم. وهك هه موو كه سيك، نيگارى هه موو شتيكى به زورى له سه ر شيوازى مامؤستايانى كوئى ده كيشا و له بهر نه وه هويش گه وره ترين مامؤستا بوو. وهك خزمه تيك بو خوا سه يري پيشهئى نيگار كيشيئى دهكرد و خاكيبوون و بيئيزى و پابه ندبوونى ته واوى به پيشه كه يه وه

ئەوى لە شەروەشۆرى ناو ھەموو ئەو نىگارخانەى ئەم كارى تىدا دەکرد، پاراست و سەربارى لەباربوونى تەمەنىشى، لە ئارەزووى بوون بە گەورەى نىگارکيشان دوورى خستەو. بەدریژايى ژيانى نىگارکيشى خۆى، لە ماوہى سەد و دە سالاندا، نىگارى وردەكارى پاشماوہى كەنارەكان، گيا بۆ پرکردنەوہى دامين و ليوارى پەرەكان، ھەزاران گەلای داران، پەلەى ھەور، يالى رەوہ ئەسپى تال تال شانەكراو، خەملی ديوارى خستى سوور و ديوارى ترى لە ژمارە نەھاتوو و دووبارەوہ بوو، چاوى بادەمى، چەناگەى بارىك و دەيان ھەزار روى ھاوشىوہى بە ھىمنى كيشا. زۆر كامەران و فرە بىدەنگ بوو. ھەرگىز ھەولى نەدا سنگ دەرپەرتنيت و داوى شىواز و كەسايەتيشى لى نەبىسترا. ھەر كاتىك لە نىگارخانەى ھەر خان و شازادەبەكدا كارى بكردايە، ئەوتى بە مالى خۆى و خۆيشى بە كالای ناو ئەو مالە دەزانى. كاتىك خان و شاكان دەكەوتنە كوشتارى يەكدى و نىگارکيشانىش وەك ژنانى ھەرەمسەرا لەم شارەوہ دەچوونە لای سەردارىكى نوئى لە شارىكى تردا، شىوازی نىگارخانەى نوئى سەرەتا لە گەلا، چىمەن، پىچاوپىچى تاويز و لە شەپۆلى شاراوہى پشووډىژى ئەودا دەرەكەوت. كاتىك تەمەنى گەيشتە ھەشتا، مردنى لەبىر كرا و خەلكى باوہريان وابوو لەو داستانانەدا دەژى كە خۆى نىگاريان دەكيشيت. رەنگە لەم سۆنگەيەوہ بوويت ھەندىك كەس پىيان دەگوت ئەو ئىدى لە دەرەوہى زەمانە و لەبەرئەوہش ھەرگىز پىر نابيت و نامريت. سەربارى بى مالى و بى ھواری و ژيانى ناو ژوورى نىگارخانەكان و شەوہدەرى ناو چاداران و بەسەربردنى زۆربەى كات بەدەم سەيرکردنى كاغەزەوہ، دواچار كويز نەبوو. كەسانىك ھەبوون ئەمەيان وەك پەرچووى راوستانى زەمان بۆ لىك دەدايەوہ. بىركى تىرش دەيانگوت خۆى لە راستىدا كويز بوو، بەلام لەبەرئەوہى نىگارى گشت شتىك لەبەر دەكيشيت، ئىدى پىويستى بە بينين نەماوہ بۆ نىگارکيشان. ئەم مامۆستا ئەفسانەيىيە ھەرگىز ژنى نەھىتابوو و خەنجەرى نيوان لنگانى لە كالان دەرەھىتابوو. كاتىك لە سەد و نۆزدە سالى خۆيدا لە نىگارخانەى شا تەھماسپ چاوى دەكەويت بە شاگردىكى شازدە سالانى جوان و بەدەوى دوورەگى نيو چىنى و نيو كروانى لە شىوہى ئەو لاوہ لوس و جوان و چاوماسى و چەناگە دريژيان روو لە مانگ چووانەى سەد سالى رەبەق بوو نىگارى دەكيشان و مافى خۆى بوو عاشقى بيت. بۆ رامکردنى ئەم

شاگردە مندال و لە رادەبەدەر جوانە، وەك ئەوہى ئەفیندارىكى راستەقىنە دەيكات، خووى داىە شەرى دەسەلاتى نيوان نىگارکيشەكان، درۆکردن، لەخستەبردن و فيل و تەلەكەبازى. ھەرچەندە ھەولدان بۆ گەيشتن بە خواستەكانى دنيا كە سەد سال بوو توانىبووى خۆى دوور بگریت لييان، دەسپىك رۆحى نەمرى بە مامۆستاي نىگارکيشى خوراسانى بەخشىبوو، بەلام لە زەمانى ھەتاهەتايى داستانە كوئەكان دا برا. ئىوارە وەختىك، لە دەمىكدا لەبەر پەنجەرە چەقىبوو و بەدەم داغەوہ سەيرى شاگردى شوخى دەکرد. باى ساردى تەوريز زەفەرى پى برد و رۆژى دواتر بەدەم پژمىنەوہ كويز بوو. داوى دوو رۆژى تىرش لە پلىكانەى بەردىنى بەرزى نىگارخانە كەوتە خوارەوہ و مرد.

قەرە گوتى: "من ناوى ئوزوون محەمدى خوراسانىم بىستووہ، بەلام ئەم چىرۆكەم بەرگوئى نە كەوتووہ."

ئەم قسانەى بەنەزاکەتەوہ كرد بۆ ئەوہى پيشانى بدات بەسەرھاتەكە تەواو بووہ و سەرى پر بووہ لەو قسانەى من گىراومەتەوہ. كەمىك بىدەنگ بووم بۆ ئەوہى تىر و پر بۆم برونيت. لەبەرئەوہى كاتىك دەستەكانم بەتال بن، ئوقرم لى دەبريت، دەستبەجى داوى دەستکردن بە گىرانەوہى بەسەرھاتى دووم، دەستم دابووہ تەواوکردنى ئەو نىگارەى لە كاتى لىدانى دەرگادا دەستم لى ھەلگرتبوو. مەحموودى شاگردى جوانكىلەم، كە ھەميشە لەبەر پىم دادەنیشيت، بۆياخەكانم تىك دەدات و نووكى قەلەمەكانم تىژ دەكات و جاروبار ھەلەكانم دەسپرتەوہ، لە تەنیشتمەوہ دانىشتووہ، ھەم سەير دەكات و ھەم گوپى راگرتووہ. لە ژووريشەوہ دەنگى خشەخشى ژنەكەم ديت.

قەرە گوتى: "ئوى، سولتان ھەستاوہتە سەرى."

كاتىك ئەو بە سەرسورمانەوہ سەيرى نىگارەكەى دەکرد، من خۆم وا نواند وەك ئەوہى گرنگى بە ھۆكارى سەرسورمانەكەى نەدەم، بەلام توخوا با راست و رەوان خۆم پىتان بلىم: لە تەدارەكى خەتەنەسووراندا، كە ئىمە نىگارەكانىمان بۆ جەژننامە كيشابوو، سولتانى بالامان لە پەنجەرەى خوار ئەو شانشىنەى جى خۆى تىدا گرتووہ، ماوہى پەنجا و دوو رۆژ سەيرى بازركانان، نوپنەرانى پيشەكاران،

جه‌ماوهر، سه‌رباز و چه‌ته و پېرېران ده‌کات و له دووسه‌د نېگاردا به دانېشتوویی ده‌بېرېت. ته‌نیا له‌م نېگاردا نه‌بېت له دۆخېکدا کیشاومه هه‌ستاوته سه‌رپې و له کيسه‌ی پر له فلۆرینه‌وه پاره به‌سه‌ر ئاپۆره‌ی مه‌یدانه‌کدا ده‌رژینیت. ئەمه‌شم بۆیه کرد بۆ ئەوه‌ی سه‌رسامی و شادمانی ئه‌و ئاپۆره‌یه پېشان بده‌م که بۆ گرتنه‌وه‌ی پاره ده‌ستیان ده‌خسته بېنه‌قاقای په‌کتر و به‌مسته‌کوڵه و شه‌ق ده‌که‌وته‌ن گيانی په‌کتر و له کاتی کۆکردنه‌وه‌ی پاره‌دا پرووی قوونيان له ئاسمان ده‌کرد.

گوتم: "ئه‌گه‌ر له‌بابه‌تی نېگارېکدا ئەفین هه‌بېت، ئەوا پېويسته نېگارکه‌ش به ئەفینه‌وه بکېشريت. خو ئەگه‌ر ئازاری تيدا بېت، ئەوا ده‌بېت ئازاری لې بچۆرېت. به‌لام ئازاره‌که له‌که‌سانی ناو نېگارکه‌وه، يان له فرميسکی ئەوانه‌وه نا، بگره ده‌بېت له پېکهاته‌ی ناوه‌کیی نېگارکه‌وه، که له په‌که‌م بېنېنی نېگارکه‌دا نابېندرېت، به‌لام هه‌ستی پې ده‌کرېت، بېته ده‌رې. هه‌رچه‌نده من نه‌هاتووم وه‌که ئەو سه‌دان مامۆستايه‌ی چه‌ندین سه‌ده‌يه نېگار ده‌کېشن، نېگاری که‌سېک بکېشم په‌نجه‌ی دۆشاومژه‌ی نابېته ده‌می خرې، به‌لام کارېکی وام کردووه هه‌موو که‌سېک به‌م نېگار سه‌رسام بېت. ئەمه‌ش به هه‌ستانده سه‌رپېی سولتان پېک دېت."

بۆ ئەوه‌ی سه‌ره‌داوېکی ده‌ست بکه‌وېت، سه‌یري شتومه‌که و که‌ره‌سه‌ی نېگارکېشی و له راستیدا هه‌موو ژيانمی کرد و منیش له چاوی ئەوه‌وه ژيانی خو‌م بېنی.

ئهما سه‌رده‌مانېک جۆره نېگارېکی کۆشک و گه‌رماو و قه‌لاي له ته‌وريز و قه‌زوین کيشراو هه‌بوو؛ بۆ ئەوه‌ی نېگارېش هاوته‌ریبی سه‌رنجی خوای مه‌زن و بېنه‌ر و بېسه‌ری هه‌موو شتېک بېت، نېگارکېشان نېگاری کۆشکیان وه‌که ئەوه‌ی به په‌رجوویک له ناوه‌راستدا به‌گويزان له‌ت کرابېت، به هه‌موو شتومه‌کانی ناوېيه‌وه، له قاپ و قاچاخه‌وه بگره بۆ په‌رداخ، نه‌خش و رازاندنه‌وه‌ی سه‌ر دیواره‌کان، که به هېچ جۆرېک له ده‌روه نه‌ده‌بېندان، په‌رده، تووتی ناو قه‌فه‌س، نه‌نېنترين گۆشه‌کان و سه‌رین و شوخانی دانېشتووی پال سه‌رین، که هېشتا هه‌تاو له پرويان نه‌که‌وتبوو، ده‌کېشا. وه‌که ئەوه‌ی خوینده‌وارېکی به‌په‌رۆش به‌سه‌رساميه‌وه سه‌یري ئه‌و نېگار بکات، قه‌ره‌ش ده‌يروانیه بۆياخه‌کانم، کاغه‌زه‌کانم، کتیبه‌کانم، شاگرده جوانکيله‌که‌م، په‌ره‌کانی ئه‌و پۆشاکنامه و ده‌فته‌ری نېگاره‌ی بۆ گه‌رېده‌کانی فه‌ره‌نگم

دروست کردبوون، چه‌ند نېگارېکی ساتی گان و سه‌رجیيکردن، که به‌دزی و په‌له‌پرووی بۆ پاشايه‌که کيشابووم، روپه‌لی بې ئابروو، قوتووی مه‌ره‌که‌به‌کانم له ره‌نگی شووشه و برۆنز و خاک، قه‌له‌متاشه‌کانی له‌دانی فیل دروستکراوم، قه‌له‌مه ده‌سکرژپینه‌کان و نېگای شاگرده جوانکيله‌که‌م.

بۆ پېکردنه‌وه‌ی بېده‌نگيه‌که به هه‌بوونی خو‌م، گوتم: "من، به‌پېچه‌وانه‌ی مامۆستايانی کۆنه‌وه، زۆر شه‌رم بېنیوه. زۆر ئامېری شه‌ر، توپ، سوپا و کوزراوانم بېنیوه. من بېمیچی چادری شه‌ری سولتانمان و پاشاکانم ده‌نه‌خشاند. دواي گه‌رانه‌وه‌شمان له شه‌ره‌وه بۆ ئەسته‌نبول، هه‌ر خو‌م نېگاری ديمه‌نه‌کانی شه‌رم ده‌کېشا و که‌سانی تر له بېریان ده‌کرد. نېگاری جه‌سته‌ی دووله‌تکراو، تېکرژانی سوپاکان، سه‌ربازانی بېچاره‌ی گاور که به‌ترسه‌وه له قه‌لا گه‌مارۆدراوه‌کانه‌وه سه‌یري سوپا و توپه‌کانی ئيمه‌يان ده‌کرد، ياخيوانی سه‌ره‌په‌رېندراو و جووشی ئه‌و ئەسپانه‌م ده‌کېشا که به چوارناله هېرشیان ده‌برد. هه‌ر شتېک ده‌بېنم، له هۆشما ده‌مېتېته‌وه: ئاشيکی نوپي قاوه، ئەلقه‌ی په‌نجه‌ره‌يه‌کی پيشتر هه‌رگيز نه‌دیتووم، توپېک، په‌له‌پیتکه‌ی چه‌کيکی نوپي فه‌ره‌نگی، له سه‌ردانېکدا کي جلی له کام ره‌نگی پۆشيوه، کي چی خواردووه، کي ده‌ستی له کوپ و چۆن داناوه..."

قه‌ره به‌خۆپيشاندانه‌وه وه‌که ئەوه‌ی هه‌موو شتېک کورت بکاته‌وه و که‌مکېش حسيب له من بخوازيت، پرسى: "چ په‌ندېک له‌و سې به‌سه‌ره‌اته‌دا هه‌يه که گيراته‌وه؟"

گوتم: "ئەلف، به‌سه‌ره‌اتی په‌که‌م، ئەوه‌ی مناره‌که‌ی تېدايه، پيشانی ده‌دات هونه‌ری نېگارکېش هه‌رچيه‌که بېت با بېت، زه‌مان نېگاری بې که‌موکورتی ده‌کېشيت. بې، به‌سه‌ره‌اتی دووه‌می هه‌رمسه‌را و کتیب، پيشانی ده‌دات هونه‌ر و نېگار تاکه رېگايه بۆ چوونه ده‌روه له زه‌مان. که‌وابوو تۆش سيه‌میان بلی."

قه‌ره به‌متمانه به‌خۆبوونه‌وه گوته: "جيم، به‌سه‌ره‌اتی سيه‌می نېگارکېشه ته‌من سه‌د و نۆزده ساله‌که، ئەلف و بې ده‌کات به‌يه‌که و ئەوه‌ی له ژيان و نه‌خشی بې که‌موکورتی داېرېت، ته‌واو ده‌بېت و ده‌مرېت، ئا ئەمه پيشان ده‌دات."

پیم ده لاین زهیتوون

دوای نویژی نیوهرق بوو؛ کاتیک خیرا خیرا، به لام به زهوقه وه نیگاری پووی کورانی جوانکیله ده کیشا، له درگا درا. له بهر خرۆشان دهستم ده لرزی، دهستم له قه لهم هه لگرت. تهخته ی کاره کی باوهشم به دژواری و به وردی له ته نیشته وه دانا و وهک ئه وهی بفرم، رام کرد و پیش ئه وهی درگا بکه مه وه، که میک پارامه وه: خوای خوم... ئیوهی بیسه رانی قسه کانی من له نیو ئه م کتیبه وه، له بهر ئه وهی زور له خواوه نزدیکترن وهک له م دنیا قریژ و په ریشانه ی ئیمه و کویله نامه رده کانی سولتانه وه، لیتان ناشارمه وه: دهگوتریت پادشای هندستان، ئه کبه ر خانی دهوله مه ندرتین پادشای دنیا، کتیبیک به دروستکردن دعات و چاوهری ده کریت بیته ویردی سهر زمان. هه والی ناردووه بو هه ر چوار لای ولاتی ئیسلا م بو ئه وهی ده ستره نگیترین نیگارکیشانی دنیا بچه کن وی. ئه و پیاوانه ی بو ئه سته نبولی ناردوون، دوینی هاتنه لام و منیان بو ولاتی هندستان بانگه یشتن کرد. درگام کرده وه، ئه مجار ئه وان نه بوون، قه ره بوو. له سه رده می مندالییه وه له بیرم کردبوو. جاران نهیده توانی تیکه لمان بیت، ئیره یی پی ده بردین. به لئی؟

به مه بهستی ده مه ته قی و دوستانه تی و بینینی نیگار هکانم هاتووه. فه رموم لی کرد بو ئه وهی هه موو شته کانم ببینیت. تازه ش دهستی ماموستا عوسمانی گه وهری نیگارکیشانی ماچ کردبوو. ماموستای مه زن قسه یه کی گه وهری پی گوتووه: نیگارکیشی ره سه ن به وه دا دناسریتته وه کاتیک له مه ر کویری و بیره وهری ده ویت. ده ئه و جا تی بگن:

کویری و بیره وهری

پیش نیگار تاریکیه ک هه بوو و دوای نیگاریش تاریکیه ک ده بیت. به بوياخ و هونه ر و ئه قینی خومان ئه و شتانه ی خوا ده لیت "بیینه"، بیر ده خه ینه وه. بیرکه و تنه وه بریتیه له زانینی ئه وهی که وا ده یینی. زانینش بریتیه له بیرکه و تنه وهی ئه وهی ده یینی. بینین، زانینی بی بیرکه و تنه وه یه. که واته نیگارکیشان بیره یانه وهی تاریکیه. ئه قینی نیگارکیشی ماموستایانی گه وره ده زانیت رهنگ و بینین له تاریکیه وه ده ئافرین، بویه ده یه ویت به رهنگه وه بو تاریکیه یی خوایی بگه ریته وه. ئه وهی بیره وهری نه بیت، نه خوای بیر ده که ویتته وه و نه تاریکیه یی خوایی. سه رجه م ماموستایانی گه وره، له نیگار و رهنگه کانی خوایاندا به دوای ئه و تاریکیه یی قولی دهره وهی زه ماندا ده گه رین. داکو تی بگن بیره یانه وهی ئه م تاریکیه یی دا هینراوی گه وره وه ستایانی کوئی هه رات چ ده گه یه نیت، وا بو تان ده گتیرمه وه.

سی به سه رهاتی کویری و بیره وهری

ئه لف

له دهقی تورکی "نفاهة الإنس" دا، که جامی شاعیر به سه رهات و چاکه ی پیاوچاکانی تیدا نووسیوه و لامیع چه له بی وه ری گپراوته سه ر زمانی تورکی، نووسراوه شیخ عه لی ته وریزی به ناویانگ له نیگارخانه ی جیهان شای فه رمانره وای قه ره قویونلو، دانه یه کی دانسقه ی له کتیبی شیرین و خه سه ره کیشاوه. نووسین و ئاماده کردنی ئه م کتیبه ده سالی خایاندووه و وهک بیستوومه، ماموستای ماموستایان شیخ عه لی هونه ریکی وای تیدا پیشان داوه و په ره ی نایابی ئه وتوی پازاندووه ته وه که مه گه ر هه ر له دهستی به هزادی هه ره مه زنی ماموستایانی کون بیت. کتیبه که هیشتا له نیوه دا بووه جیهان شا تی گه یشتووه وا خه ریکه ده بیت به خاوه نی کتیبیکی شاهانه ی بی هاوتا و بی وینه له دنیا دا. جیهان شای قه ره قویونلو ئوزوون حه سه نی فه رمانره وای لوی ئاکقویونلوی وهک دوژمنی خوینخوری خوی راگه یاندبوو و هه م لپی ده ترسا و هه م دللی پیس کردبوو. زور بیر لیه وه یه ته

کردووه ته وه که له دواى ته و او بوونى ئەم کتیبه شاهانه دهستی دهکه ویت و له پڕ به خه یالیدا هاتووه دهشیت دانهیه کی باشت له بهر کتیبه که بو ئوزوون حه سه نی ئاکقو یونلو بگیریته وه. ئەو، له بهر ئەوهی که سیک بوو له و دلپسه راسته قینانه ی به ختووره ی "باشه چی ئەگەر ئەوانی تریش به خته وه بر بن؟" به خته وه ریی خو یان ژههراوی ده کرد و دهسته جی ههستی کردووه ئەگەر مامۆستای نیگار کیش دانهیه کی باشت له م کتیبه ناماده بکات، ئەوا بو ئوزوون حه سه نی باوه کو شته ی ئەمی دهکات. به مجوره، بو ئەوهی له خو ی زیاتر که سی تر نه بیت به خاوه نی ئەم کتیبه دانسقهیه، بریار هه دات له گه ل ته و او بوونی کتیبه که، مامۆستای نیگار کیش شیخ عه لی بکوژیت. به لام شوخیکی چه رکه زی دلنهرم له حه ره مه سه راکه ی بیرى دینیته وه و پیتی ده لیت کو یز کردنی وه ستای نیگار کیش به سه. جیهان شا ئەم بریاره دره وشا وه په سه ند دهکات و بو چاپلووس و لیبو که کانی ده ور به ری خو یشی ده در کینیت و له وانیشه وه ده گاته وه به رگو یی مامۆستای نیگار کیش شیخ عه لی، به لام ئەو لاسایی نیگار کیشانی ساده ناکاته وه و له نیوه دا ده ست له کتیبه که هه ل ناگریت و له ته ور یز ناروات. بگره بیر له وهش ناکاته وه بو دوا خستنی کو یز کردنی، په نا بو ری یازی وه ک سستکردنه وه ی ناماده کردنی کتیبه که، یان کیشانی نیگاری خراب ببات به مه به ستی ئەوهی که موکو رتی تی تى بخت. به شه وق و باوه ریکی به هیز تره وه له رابردو و کار دهکات. له مالیکدا به ته نیا، له دواى نو یژی به یانییه وه ده ست به کار دهکات، تا نیوه شه و کاتیک له بهر رو شنایی مۆمدان فرمی سکی نازار له چاوانی ماندووی ده رژی ت، بی هه دادان نیگاری هه مان ئەسپ، دار سنه وه بر، ئەفینداران، ئەژی دیها و شازاده گه لی شوخ و به ده و ده کی شیت. زۆر به ی جار ان، چه ندین روژ سه یری په ریه کی ده ست کردی گه وه مامۆستایانی دیرینی هه رات دهکات، له ولا شه وه له سه ر کاغه زیکی تر، بی ئەوهی سه یر بکات، هه مان نیگار کتومت وه ک خو ی ده کی شیته وه. دوا جار کتیبه که بو جیهان شای قه ره قو یونلو ته و او دهکات، وه ک مامۆستای نیگار کیش پشبینی کردبوو، سه ره تا ستایش ده کریت و له زیردا نقوم ده کریت. پاشان به ده رزییه کی په ره موو چی نووک تیژ چاوی کو یز ده کریت. شیخ عه لی چاوه رپی برانه وه ی نازاری چاوه کانی ناکات، په کسه ر له هه رات ده روات و ده چیته

کن ئوزوون حه سه نی فه رمان ره وای ئاکقو یونلو. ده لیت: "به لى، کو یز، به لام گشت جوانییه کانی ئەو کتیبه ی ده سالی رابردو و سه رقالی نه خشاندى بووم، له هه ر قه له م پیداهێنانیکه وه بگره بو هه ر فلچه راکیشانیک، له بیره وه ریمدایه و بی ئەوهی توانای بینیم هه بیت، ده ستم ده زانیت له بهر بیان کتیشیت. خاقانم، ده توانم جوانترین کتیبیکی بی وینه له دنیا دا بو تو بنه خشینم. له بهر ئەوهی چاوه کانم چی دی کاتی خو ی به سه یز کردنی قریژی ئەم جیهانه وه به فیرو نادات، ده توانم به هه مو جوانییه کانی خوا وه له بیره وه ریمدا، به روونترین شیوه نیگار بکیشم." ئوزوون حه سه ن ده موده ست بر وا به مامۆستای گه وه ری نیگار کیش دهکات، مامۆستاش پابه ندی به لینی خو ی ده بیت و شاهانه ترین کتیبی هه مو سه رده م و روژگاریک بو خاقانی ئاکقو یونلو دروست دهکات. دواتر، کاتیک ئوزوون حه سه نی ئاکقو یونلو له هه لمه تیکدا لای بینگول، جیهان شای قه ره قو یونلو ده به زینیت و ده یکوژیت، هه مو که سیک ده زانیت هیزی مانه ویی کتیبه تازه که له پشت خاقانی سه رکه وتو وه بو وه. کاتیک ئوزوون حه سه نی سه رکه وتوو له شه ری ئوتلو کبه لی له به رام به ر خوا لیخو شبوو فاتیح سو لتان محمه د خان تیک شکا، ئەم کتیبه دانسقهیه و ئەوهی پشسو تریش که شیخ عه لی ته ور یزی بو خوا لیخو شبوو جیهان شای دروست کردبوو، خرایه گه نجینه ی سو لتانمانه وه. ئەوانه ی بینویا نه، ده یزانن.

بی

سو لتان سلیمان خانی قانونی به هه شتینشین بایه خی زیاتری به خو شنووسان ده دا، بو یه نیگار کیشانی به ده ختی سه رده م وه ک نمونه ی ئەوهی نیگار له هیل گرینگتره، ئەم به سه ره اته یان گێرا وه ته وه و منیش لی رده دا بو ئیوه ی ده گێر مه وه. به لام وه ک ئەوهی گو یگری باش هه ستی پی دهکات، مژار له باره ی کو یزی و بیره وه ریه وه یه. هه رچه نده کو ران و نه وه کانی ته یموری فه رمان ره وای جیهان دواى مردنی ئەو، که وتنه گیانی یه کتر و بی به زه ییانه له دژی یه کدی شه ریان کرد و شارانی یه کتریان دا گیر کرد، یه که م کاریان بریتی بوو له لیدانی سکه ی پاره و خو یندنه وه ی وتاری هه ینی به ناوی خو یان، دووم کاریشیان بریتی بوو له وهی هه رچی کتیبیکی لای یه کتر ده ستیان به سه ردا گرتبوو، له وتوپه ت کرد، نووسین و ده سته واژه ی نو یی

"فهرمانزدهای جیهان" یان خسته سهر و سهرله نوئی بهرگیان تی گرتنه وه. ئامانجیش ئه وه بوو کاتیک بینهر سهیری کتیبی ئه وه دهسه لاتداره دهکات، باوهر بکات فهرمانزدهای جیهانه. کاتیک عه بدول له تیفی کوری ئولوغ بهگی نه وهی تهیموور دهست به سهر ههراتدا دهگریته، بهمه بهستی دروستکردنی کتیبیک له سهر ناوی باوکی، نیگارکیش و خویشنوووس و بهرگ تیگران دهخاته سهفه ره بریکی ئه وهنده خیراوه و هینده په له یان لی دهکات تا کار دهکات به وهی نیگاری وهرگیراو له بهرگه له توپهت کراوهکان و په ره نووسراوهکان دهر پیندرین و دهسووتین و تیکه ل بهیهک دهبن. له بهرئه وهی بهرگ تیگرتنی ههرمه کییانهی نیگار هکان و دروستکردنی دهفته ری نیگار بی گویدانه ئه وهی کام کتیب پارچهی کام داستانه، بو شان و شه وکه تی ئولوغ بهگی نیگار په روهر جوان نه بوو، کوره کهی، هه موو نیگار کیشانی ههراتی کوکرده وه و داوای لی کردن به سه رهاتی نیگار هکان بگیرنه وه داکو بتوانریت ریز بکری. به لام له ههر سه ریکه وه به سه رهاتیک دهر دهچیت و نیگار هکان هینده ی دی تیکه ل بهیه کتر دهبن. ئه مجار دهکه ونه منه کردنی دواپین گه وره ی نیگار کیشانی پیر، ئه و نیگار کیشه ی پاش نه خشانندی کتیبی سه رجه م شا و شازاده کانی فهرمانزدهای په نجا و چوار سالی رابردودی ههرات رووناکیی چاوی کوژاوه ته وه و له بیر کراوه. دواچار ماموستای نیگار کیش ده دوزنه وه. کاتیک به سه یرکردنی وینه کان بو یان دهر دهکه ویت ماموستای دیرین کویره، قاله قالیک په یدا ده بیت، بگره هندیک پی دهکه نن. ماموستای پیر داوای مندالیکی نه خوینده وار، به لام ژیری ته من ژیر حوت سالان دهکات. دهسته جی ده دوزریته وه و دهینریت. نیگار کیشی به سالچوو نیگار یک دهخاته بهر دهستی منداله که و پیی ده لیت ئه وهی دهیبینی بوم بگیره وه. کاتیک منداله که ئه وهی له نیگار هکاندا دهیبینیت، دهگپریته وه، پیره ی نیگار کیش چاوی نابینای له ئاسمان ده بریت و بهوردی گوئی دهگریته. دواتر وا ده لیت: "ئمه به شیکه له شانامه ی فیردهوسی کاتیک ئه سه کهنده دارای مردوو له نامیز دهگریته... ئه مه به سه رهاتی حه زکردنی ماموستایه که له قوتاییه جوانه که ی له گوستانی سه عدیدا... پیشبرکی پزیشکان له "مخزن الأسرار" ی نیزامیدا... نیگار کیشانی تر له نیگار کیشی کویر و به سالچوو تووره دهبن و ده لیت: "تیمه ش ههر ئه مانه مان

دهگوت. ئه مانه زانراوترین جفاتی به ناوبانگترین داستانه کائن. "ئهمجار نیگار کیشی کویر و به سالچوو داوا دهکات دژواترینی نیگار هکان بخریته بهر دهستی منداله که و دیسان بهوردی گوئی بو رادهگریته. سه رهله نوئی روو له ئاسمان ده لیت: "ئمه ئه وه به شه ی شانامه ی فیردهوسییه کاتیک هورمز ژهر دهر خواری خویشنوووسان ده دات و یهک به یهک دهیانکوژیت... ئه مه به شیکه له مه سنه ویی مه ولانا، چیرۆکی خراب و نیگاری ههرزانه های ئه وه به سه رهاته یه کاتیک پیاویک ژنه که ی و دوستی ژنه که ی به سه ر دار ههرمیته که وه دهگریته. "به مجوره زوربه ی ئه وه نیگارانه ی ناتوانیت بیانینیت، به باسکردن دهناستیه وه و کاری بهرگ تیگرتنی کتیبه کان ئاسان دهکات. کاتیک ئولوغ بهگ به خوئی و سوپاوه دیته ههرات، پرساری ئه وه رازه له نیگار کیشی به سالچوو دهکات و دهپرسیت کاتیک وه ستایانی نیگار کیش به بینینی نیگار هکان سهریان له به سه رهاته کان دهر نه کردوه، ئه و چۆن بی بینینی نیگار هکان، به سه رهاته کانی هه لهیناوه. نیگار کیشی به سالچوو ده لیت: "هۆکار ئه وه نییه وهک ئه وهی هه مووان پیمان وایه، کویریم هۆکاری به هیزی بیروه وهریم بیت. ته نیا ئه وهنده هه یه من ههرگیز له بیری ناکه م که داستانه کان به خه یال نا، به وشه دهکه ونه وه بیری مروّف. "ئولوغ بهگ ده لیت: "نیگار کیشه کانی خویشم ئه وه وشه و به سه رهاتانه دهران، به لام نیگار هکانیان بو ریز نه کراوه. "نیگار کیشی پیر ده لیت: "چونکه ئه وان زور بیر له نه خشی هونه ر و پیشه ی خو یان دهکه نه وه، به لام نازانن ماموستایانی کۆن ئه م نیگارانه یان بو بیرهینانه وهی خوا کیشاوه. "ئولوغ بهگ دهپرسیت مندالیک چۆن ده توانیت سهر له م کاره دهر بکات؟ نیگار کیشی به ته من ده لیت: "منداله که نازانیت، ئه وهنده هه یه من وهک نیگار کیشی کی کویر و به سالچوو دهرانم خوا جیهانی به شیوه یهک ئافراندوه وهک ئه وهی مندالیکی ئاقلی حوت ساله ئاره زوو دهکات بیبینیت. خوا جیهانی له سه ره تادا ته نیا بو سه یرکردن خو لقا ند. پاشان وشه ی داینی بو ئه وهی قسه له سه ر شته بینراوه کان بکه یین و بو یه کتری بگپرینه وه. به لام نیمه له وشه کان داستانمان هوندوه و وامان زانی نیگار بو ئه و داستانانه ده کیشریت. ئه مه له کاتیکدا نیگار بریتییبه له بیرهینانه وهی راسته وخوئی خوا و بینینی جیهان له روانگه ی ئه وه وه."

جیم

دهزانریت بههوی ترسی مافدار و لهمیژینهی رهگزی نیگارکیشانهوه له بهرامبهر کویربووندا، سهردهمانیک نیگارکیشانی عهرب کاتی رۆژهلههاتن روویان له رۆژئاوا دهکرد و تیر و پر سهیری ئاسۆیان دهکرد. سهدههیکه دواتریش، زۆربهی نیگارکیشانی شیراز، بهیانیان به سکی ناشتا کاکلی گوپز و گهلاهی کوتراوی گولیان دهخوارد. له ههمان رۆژگاردا، نیگارکیشانی ئهسفههانی وهک ئهوهی پهتایان تی کهوتیبت، یهک لهدوای یهک کویر دهبوون و هۆکاری کویربوونی خۆیان بۆ تیشکی رۆژ دهگهراندهوه و بۆ ئهوهی تیرپژی ههتاو راستهوخۆ له میزی کارهکانیان نهدا، له گۆشهیهکی نیوه تاریکی ژوورهه یان لهبهر تیشکی مۆم کاریان دهکرد. مامۆستایانی نیگارخانهکانی ئویزهکیش له بوخارا، له کۆتاییی رۆژدا به ئاویک، که شیخ و پیاوچاکان بهسهریاندا دهخویند، چاوی خۆیان دهشووشت. لهناو گشت ئهم شیوازانهدا، ئهوشیوازهی ههره ساده بۆ کویری دهروانیت، بنگومان له داھینانی مامۆستای نیگارکیش سهعید میرهکی فیرکهری بههزادی گهوره مامۆستای نیگارکیشانه. بهپتی مامۆستای نیگارکیش میرهک، کویربوون بهلا نییه، بگره دوایین بهختهوهرییه خوا به نیگارکیشیکی دهبهخشیت سهرتاپای ژبانی خۆی له جوانیی ئهودا توندبیتتهوه، چونکه نهخش ههلهوهابوونی نیگارکیشه بهدوای ئهوهی خوا جیهان چۆن دهبینیت و ئهم بینینه بی هاوتایهش، تهنیا دوای ماندوووبوونی چاو و داپزانی نیگارکیش و کویربوونی له ئاکامی ژبانیکی لیوانلیو له کاردا، به بیرهینانهوه پیک دیت. کهواته تهنیا له تویی بیرهوهریی نیگارکیشانی کویرهوه بۆمان دهردهکهویت خوا چۆن بۆ جیهان دهروانیت. کاتیک نیگارکیشی بهسالآچوو ئهم خهیالهی بۆ دیت، واته گافیک له بیرهوهری و تاریکایی کویریدا دیمهنی خوی بۆ ئاشکرا دهبیت، بهدریژایی ژبان دهستی خۆی لهسهر ئهوه رادههینیت خۆیهخۆ نیگاری شاهانه بخاته سهر کاغز. بهبۆچوونی میژووناس میرزا محهمده حهیدره دوگلاتی نووسهروهی ژبان و بهسهرهاتی نیگارکیشانی ئهوه سهردهمههی ههرات، مامۆستا سهعید میرهک سهبارهت به تیروانینی خۆی بۆ نهخش، نمونهی نیگارکیشیکی هیناوهتهوه که دهخوازیت نیگاری ئهسپیک بکیشیت. بهگویرهی ئهوه، تهنانهت بی توانترین نیگارکیشیش، لهبهرئهوهی سهری خالی و چۆل و هۆله، کاتیک

نیگاری ئهسپیک دهکیشیت، با وهک نیگارکیشانی ئهم سهردهمههی فهرهنگیش ناوبهناو سهر بهرز بکاتهوه و سهیری ئهسپهکه بکات، ئهوا نیگارکه له بیرهوهری و خهیاالی خۆیهوه دهکیشیت، چونکه کهس بۆی ناکریت ههمان کات بۆ ئهسپ و بۆ کاغزی بهردهمی بروانیت و نیگاری ئهسپ بکیشیت. نیگارکیش سهرهتا سهیری ئهسپهکه دهکات و دواتر ئهوشتهی له ئهقلی خۆیدا یه لهسهر کاغز دهکیشیت. تهنانهت ئهگهر هیندهی چاوترووکاندنیکیش کاتی بهسهردا تی پهريت، ئهوهی نیگارکیش دهیخاته سهر کاغز، ئهسپهکه نییه، بگره بیرهوهریی ئهوه ئهسپهیه کهوا پيش کهمیک بینوییهتی. ئهمهش بۆ نیگارکیشی داماو بهلگهی ئهوهیه نیگار تهنیا به بیرهوهری سهردهگریت. لهبهر ئهوه باوهرهی پیی وایه ژبانی پیشهیی چالاکی نیگارکیشان بریتییه له خۆ سازدان و ئهجامدانی ئامادهکاری بۆ قوئانگی بهختهوهریی کویری و بیرهوهریی کویران له داهاوتوودا، مامۆستایانی نیگارکیشی ههرات ئهوه سهردهمه وهک راهینانی دست و مهشق بۆ ئهوه نیگارانهیان دهروانی که بۆ پادشا و شازادهی کتیبهروهریانان دهکیشا. کار، کیشانی بی برانهوه و چهندن رۆژ لهسهریهک سهیرکردنی بی پسانهوهی رووپهلی کتیبیان لهبهر رووناکیی مۆم، وهک کاریکی بهختهوهر و بهکیشکهری نیگارکیش بهرهو کویربوون پهسهند دهکرد. مامۆستای نیگارکیش میرهک، بهدریژایی ژبان، جاروبار لهسهر نینۆک، دهنکه برنج و تهنانهت لهسهر تالی قژ نیگاری داری بهههموولق و گهلاکانییهوه دهکیشا و بهمهبهست و بهخیرایی له کویری نزیک دهکوتتهوه. ههنیک جاریش باخچهی بهختهوهر و پر له تیشکی خۆری دهکیشا و بهپاریزهوه تاریکیی دوادهخست و ههمیشه منهی باشتترین کاتی دهکرد بۆ گهیشتن به کۆتاییی بهختهوهر. کاتیک گهیشت بهتهمهنی ههفتا سالی، سوولتان حوسین بايقهره بۆ خهلاتکردنی ئهم مامۆستا گهورهیه، دهرگای گهنجینهی خۆی، که ههزاران پهرهی کتیبی تیدا کهلهکه کردبوو و چهندن دهرگای لهسهر داخستبوو، خسته سهرپشت. مامۆستا میرهک له گهنجینهی پر له چهک، قوماشی ئاوریشم و قهدیفه و زیپدا، سی شوو و سی رۆژ بی راوهستان لهبهر تیشکی مؤمدانی زیرین سهیری پهرهی دانسقهی کتیبی شاکاری مامۆستایانی کۆنی ههراتی کرد و دواچار کویرایی داها. وهک ئهوهی پیشوازیی له فریشتهکانی خوا بکات، به کاملی و خۆسپاردنهوه رووبهرووی ئهم رهوشه نوپیه

15

من ناوم ئەستەرە

ئەرى عەشق مەرۆف گەمژە دەكات، ياخۆ تەنيا گەمژەكان عاشق دەبن؟ چەندىن سالە بوخچەگىرى و دەلالى دەكەم و كچى ئەم شارە بەشوو دەدەم، كەچى وەلامى ئەم پرسىيارە نازانم. زۆر ئاواتەخووزم كچ و كورپىك، بگرە ھەر كورپىكىش بناسم كاتىك دليان دەچىتە يەك، زىرەكتر و فيلزانتر بن و ئاقلانتر نەخشەريژى بگەن. ئەوھى من دەيزانم؛ ئەگەر پىاويك پەنا بۆ فيل و تەلەكەبازى و قۆلبىرى ببات، ئەوا بەھىچ كلۆچىك ئەفیندار نىيە. قەرە ئەفەندىشىمان، كاتىك لەگەل من باسى شەكوورە دەكات، ھەر لە ئىستاوھ واى پيشان دەدات خوئىنساىردىي خۆى ون كردووھ و و گشت پىوانەيەكى لە دەست داوھ.

لە شوين بازارەكە پىم گوت شەكوورە ھەمىشە بىرت لى دەكاتەوھ، پرسىيارى وەلامى تۆم لى دەكات و ھىچ كاتىك بەوجۆرە نەمبىنيوھ. ئەمانە و چەند بالۆرەيەكى ترى لەوانەى لەبەرم كردووھ و بۆ ھەموو كەسىكى دەلئىمەوھ، بۆ ئەوئىش گوتەوھ. بەشىوھىەكى وا بۆمى دەروانى، من بەزەھىم پىدا ھاتەوھ. نامەكەى داھ دەستم و گوتى "بەپەلە و يەكراست" بىگەيەنە شەكوورە. سەرچەم گەمژەكان لەبەرئەوھى پىيان واھ ئەفینى ئەوان پىويستى بە دەستورديكى تايبەت ھەيە، تىن و تاوى ئەفینى خۆيان دەخەنە روو و چەك دەدەنە دەست دلدارانىانەوھ. ئەگەر ئەوانئىش ھۆش لە سەرياندا ھەبىت، وەلام داوھەخەن. ئەنجام: پەلەكردن لە ئەفیندا كار دوا دەخات.

بۆيە ئەگەر قەرە ئەفەندى بىزانبايە ئەو نامەيەى بەدەم گوتنى "بەپەلە، بەپەلە" وھ

بووھتەوھ. دواتر، مامۆستاي مەزن جارىكى تر براى بىر نە قسەى كردووھ و نە نىگارى كىشاوھ. مىرزا محەمەد حەيدەر دوكلاتى نووسىيارى ميژووى راشيدى، دياردەكە دەگەرئىتتەوھ بۆ ئەوھى كە نىگاركىشىكى گەيشتوو بە دىمەنەكانى زەمانى ھەتا ھەتايىي خوا، ھەرگىز ناگەرئىتتەوھ بۆ پەرەكانى ئەو كتیبانەى بۆ كەسانى سادە و فانى دروست دەكرين و دەلئت: لەو جىيەى بىرەوھرى نىگاركىشى كوير بەخوا دەگات، بىدەنگىيەكى پەتى، تارىكييەكى بەختەوھر و ناكوئايىي رووپەلى خالى ھەيە.

بىگومان دەمزانى كاتىك قەرە پرسىيارەكەى مامۆستا عوسمانى سەبارەت بە كوئىرى و بىرەوھرى لىم كردبوو، لەبەرئەوھى نەبوو بەراستى پەرۆشى زانىنى وەلامى من بىت، بگرە زياتر بۆ ئەوھى بوو بتوانىت بەئاسوودەيى سەيرى شتەكانم، ژوورەكەم و نىگارەكانم بكات. بەلام سەربارى ئەوھش شادمان بووم گاقتىك بىنم بەسەرھاتەكانم باندورىكى قوليان لەسەرى داناوھ. پىم گوت: "كوئىرى جىھانىكى بەختەوھرە و ئىبلىس و تاوان ناتوانن بچنە ناوى."

قەرە گوتى: "لە تەوريز، ھەندىك لە نىگاركىشانى خاوەنى شىواى كۆنى لەوانەى بە كارىگەرىي مامۆستا مىرەك كوئىرى بە گەورەترين فەزىلەت و خىرى خوايى دەزانن، بەھۆى ئەوھى سەربارى چوونە ساليانەوھ ھىشتا كوئىر نەبوون، شەرميان بە خۆياندا دىتتەوھ و لەبەر ترسيان لەوھى ئەمە بەلگەى بى توانايى و بى ھونەرى بىت، ھىشتا لاسايىي كوئىران دەكەنەوھ. لە سۆنگەى ئەم پەوشتەوھ كە كارىگەرىي جەمالەدنى قەزوينىشى پىوھ ديارە، ھەندىكيان سەربارى ئەوھى كوئىرىش نين، بۆ ئەوھى خۆيان رابىنن وەك كوئىر بۆ دنيا بروانن، لە تارىكىدا لەبەردەم ئاويئە دادەنىشن و چەندىن ھەفتە لەسەريەك بى ئەوھى بخۆن و بخۆنەوھ، لەبەر تىشىكى لاواى چراى رۆن گەرچەك سەيرى پەرلەكانى وەستايانى كۆنى ھەراتى دەكەن."

لە دەرگا درا. كردمەوھ و سەيرم كرد شاگردىكى جوانكىلەى نىگارخانەيە و چاوھ جوانەكانى داچەقاندووھ. گوتى تەرمى زەريف ئەفەندىي زەركارى برامان لە كوئىرە بىرىكدا دۆزراوھتەوھ و لای ئىوارە لە مزگەوتى مېھرمەھوھ بۆ گۆرستان بەرى دەكرىت. تىتى تەقاند بۆ ئەوھى ھەوال بەئەوانى تىش بگەيەنىت. ئەى خوام، تۆ بمانپاريزە.

گه ږام بيخوښتته وه. له بهرته وهی له پشت چراکوه راوستابوو، من نه مده توانی رووی بښم. دواى ته وهی له خوښندنه وهی نامه که بووه وه، جاريکی تريش خوښنديه وه.

گوتم: "به لى، چى نووسيوه؟"

حه سهن دهستی به خوښندنه وه کرد:

"شه کوره خانمی خوښه ويست. له بهرته وهی منيش چه ندين ساله به خه يالى تاکه که سيکه وه ده ژيم، چاوه ږيکړدنې مږدره که ت و بږنه کردنه وه ت که سى تر جگه له و، به ږيزه وه تى ده گم. له دروستی و داوښپاکیى به در، چاوه ږيى هيچ شتيکی تر له ژنيکی وهک تۆ ناکريت. (حه سهن قاقايه کی لى دا)، به لام هاتنم بۆ کن باوکت به مبه سستی نيگار کيشی، بۆ زوږيکړدنې تۆ نييه. به هيچ جوړيک شتی وام به خه يالدا نايه. لافى ته وهش لى نادم ناماژه و بوږيم له تۆوه وهرگرتبيت. کاتيک پرووت له په نجه ردها وهک تيشک بۆ من دره وشايه وه، گوتم ته مبه چاکه يه کی خوايه و له وه زياتر بږم له شتی تر نه کرده وه، چونکه به خته وه ږيى توانای بينينى پرووت به سه بۆ من. (حه سهن به توورپه يى خوږى تى هه لقرتاند و گوتمى ته مبه شه يى له نيزامى دزيوه.) به لام مادام ده لتي ليم نزيک مبه وه، سا بږزه، مه گه تۆ فريشته يى تا نزيک بوونه وه لیت جى مه ترسى بيت؟ گوتم لى بگره، گوښى له مبه بگره: کاتيک به نيوه شه وان، له په نجه رده ي کاروانسه را يه کی چوږ و نه فره ت ليکراوه وه، که جگه له خانچييه کی بى ئوميد و ږيږيکى به له سيدارهدان سزادراو که سى تری تيدا نه بوو، سه يری تريفه يى مانگم ده کرد به سر شاخه رووته له کانه وه و گوتم بۆ ږوه گورگی له خوږم به ختره شتر و ته نيتر راگرتبوو و هه وللى خه وتنم ددها، بږم له وه ده کرده وه ږوژيک له ږي بؤم درده که وي ږيک وهک ته وهی له وه په نجه رده يه بؤم دره که وتيت. گوښى بگره: ئيستا من بۆ کارى کتیب گه راومه ته وه کن باوکت و تۆ ته و نيگارم دده بږته وه که له سه رده مى منداليمدا کيشاومه. ده زانم، ته مبه بۆ من نيشانه يى دوزينه وهی تۆيه، نهک ناماژه يى مردنت. يه کيک له کورپه کانت، ئورهانم بينى. هه تيوى به له نگان.

دايه دهستم، من له پيشدا بۆ شوښتيکی تری ده بيم، تهوا سوپاسی ده کردم. له بازار ته وهنده چاوه ږيم کردبوو، ږچيېووم و له بهر سه رما مه يېبووم. به خوږم گوت با به مبه سستی خو گه رمرکردنه وه به سر ږيگاوه سر له مالى يه کيک له جگه رگوشه کانم بدم. ته و کچانه يى نامه بږيان گواستوه ته وه و به دهستی خوږم به شووم داو، پښان ده ليم جگه رگوشه کانم. ته م کچه جرتنم ته وهنده سوپاس ږيږيى منه، هر کاتيک ده چمه سه ردانى، سه ربارى ته وهی وهک په روانه له ده ورم ده گه ږيت، چه ند ئا کچه يه کيش له مستم ده نيت. دووگيان بوو و فره شادمان بوو. چای ئيخلاموورى لينا، به ئاره زووی دل و به چيژ لى وهرگرتنه وه خواردمه وه. کاتيکيش به ته نيا مامه وه، ته و پارانه م ژمارد که قهره ته فهندي پيى دابووم. بيست ئا کچه.

ديسان که و تمه وه ږي. به کوږلانه ته سک و شووم و قور و لته به ستووه کانى که لک پيوه نه ماودا بۆ ږويشتن، تى په ږيم. کاتيک له ده رگای ماله که م دا، زه و قى گالته م هه ستا و هاوارم کرد:

"بوخچه گير هات، بوخچه گير. قوماشى نيا بى ليوار چندراوى شايسته ي پادشايانم هه يه. شالى شاهانه ي کشمير، پشتوښى قه ديفه ي بورسايى، باشترين کراسى ئاودامان ئاوريشمى چندراو بږاو له که تانى ميسرى، پوښاکى چندراو له قوماشى به نه خش و نيگار، به رگى نيمده ر و نوږن و ده سمالى رهنگاو رهنگم هه يه. بوخچه گير هات."

دهرگا کرايه وه و چوومه ژووره وه. وهک هه ميشه بۆنى نوږن، خه و، ږوښى داخکراو و شى له ماله که ده هات. بۆنى ترسناکى ته و پياوه سه لتانه يى له بهر وه ده چنه ته مبه نه وه.

گوتمى: "جادووبان، بۆچى هاوار ده که يه؟"

بى ته وهی هيچ شتيک بليم، نامه که م دره يينا و دامه ده سستی. له ژووره نيوه ږوشنه که وهک سيږه ږيک ليم نزيک که و ته وه و له ږي نامه که يى له ده ستم فراند. چووه ژووره که يى ته نيشته وه، له وى چرايه کی هه ميشه داگيرساو هه بوو. من له بهر دهرگا راوستام.

گوتم: "بابا ته فهندي له مال نييه؟"

وه لامى نه دا يه وه. نامه که يى ده خوښنده وه و هوشى به سه ر خوږيه وه نه ما بوو. لى

رۆژیک دیت دەبم بە باوکی.

گوتم: "بێچاوینی بیت، جوانی نووسیوه. کورەکه بووه بە شاعیر."

گوئی: "دەستەواژەیی -مەگەر تۆ فریشتەیی تا نزیکبۆنەوه لیت جیی مەترسی بیت؟-ی لە "ئین زرقانی" دزیوه. من باشتەر دەنووسم." نامەکهی خۆیسی لە گیرفانی دەرھینا. "بگره، ئەمە بگەیهنە شەکوورە."

ئەو پوولەیی لەگەڵ نامەکان دایە دەستم، بۆ یەكەمجار منی نیگەرەن کرد. لە پەيوەستبوونی شیتانەیی ئەم کابرایە بە ئەقینی بۆ وەلامی خۆیەوه، هەستم بە شتییکی نەفرەتەبخش کرد. حەسەن، وەك ئەوهی بخوازیت گومانەکانم پشتراست بکاتەوه، بۆ جاری یەكەم دواي ماوہیەکی درێژ، نەزاکەتی نایە لاوه و بەزبری گوئی:

"پیی بلی، ئەگەر بمانەوێت بە گوشاری قازی دەبگێرینەوه بۆ مالهوه."

"هەر بەراستی پیی بلیم؟"

بێدەنگییەك هاتە ئاراوه. گوئی: "پیی مەلی." لەبەرئەوهی تیشکی چرای ناو ژوورەكە لە رووی دەدا، بینیم وەك مندالیك كەتنیكي كردبیت، سەیری بەردەمی خۆی دەکرد. لەبەرئەوهی بەم دۆخانەیان دەزانم، ریز لە ئەقینیان دەگرم و نامەیان بۆ دەگوازمەوه، نەك بۆ پارە وەك ئەوهی هەموو كەسیك بۆی دەچیت.

لەویدا بووم لە مال بێمە دەری، حەسەن لەناو دەرگا رای گرتم.

بەرق هەستاوی و بۆ ئەقلانە گوئی: "بە شەكوورە دەلیی چەندەم خۆش دەوێت؟"

"بۆچی ئەمە لە نامەكانتدا نانوووسیت؟"

"پیم بلی، چۆن دەتوانم خۆی و باوکی قایل بکەم؟"

گوتم: "وەك مرۆفییکی باش." ئەمەم گوت و رووم لە دەرگا کرد.

بەدەم ئازاریکی هەلقوولاو لە ناخەوه گوئی: "تازە دواي ئەم تەمەنە زۆر دەرنگە..."

گوتم: "حەسەن چاوش، پارەیی زۆرت دەست دەكەوێت. ئەمەش مرۆف باش دەكات..." ئەمەم گوت و دەرچووم.

ناو مالهەكە بەرادەیهك تاریك بوو و دلی مرۆفی دەگووشی كە من وا هەستم کرد هەوای دەرەوه گەرم داھاتبیت. تیشکی رۆژ دای لە رووم. بیرم كەوتەوه من

بەختەوهریی شەكوورە دەخوازم. بەلام بەجۆریك لە جۆرەكان حسیبم بۆ بەستەزمانەكەیی ناو ئەو ماله شیدار و سارد و تاریكەش دەکرد. بۆ بیرکردنەوهی پێشوخت و لە سۆنگەیی بانگیکی لە ناخەوه هاتوو، لە لالهلی خۆم کرد بە بازاری بەھاراتفرۆشاندا. وام دەزانی بە بۆنی دارچین و زەعفەرەن و بیبەر بیدار دەبمەوه و دیمەوه سەرخۆم، بەلام بە هەلەدا چووبوم.

كاتیک شەكوورە لە مالی خۆی نامەکانی وەرگرت، سەرەتا پرسیاری قەرەیی کرد. گوتم ئاگری ئەقین هەموو شوینیکی جەستەیی سووتاندوو. قسەكەمی پی خۆش بوو. دوايي قسەكەم گویری و گوتم: "هەموو كەسیك، تەنانەت ئەو ژنانەیی لە مالانی خۆیان خەریکی رستن و چینییشن، باسی هۆی كوشتنی زەریف ئەفەندیی داماو دەكەن."

شەكوورە گوئی: "خەیرییه، حەلوا دروست بكە و بیبە بۆ قەلبییەیی ژنی زەریف ئەفەندیی بێچارە."

گوتم: "دەگوتریت هەموو ئەرزەر و موییەكان و ئاپۆریهیی زۆر ئامادەیی بەریکردنی تەرمەكەیی دەبن. خزمەكانیشتی دەلین خوینی بەفیرۆ ناروات."

بەلام شەكوورە دەستی كردبوو بە خویندنەوهی نامەكەیی قەرە. بەهەموو سەرنجی خۆم و بەتووریی بۆ رووم روانی. ئەم ژنە بەشی ئەوه ئەزموونی ژیانی هەیه تا بتوانیت جلهوی شیوهی رەنگدانەوهی هەستەکانی لەسەر رووی بگریته دەست. کاتیک نامەكەیی دەخویندەوه، بێدەنگبوونی منی پی خۆش بوو. هەستم کرد ئەمەیی وەك رازیبوونی من بەو بایەخە تاییبەتەیی بە نامەكەیی قەرەیی دابوو، تی گەشتوووه. بەمجۆرە، دواي ئەوهی لە خویندنەوهی نامەكە بوووه و بەزەیهك كەوتە سەر لیوی، ناچار بووم بۆ دابخۆشکردنی شەكوورە، ئەم پرسیارەیی لی بکەم:

"چ دەلیت؟"

"وەك سەردەمی مندالی... دلی پیمەوهیه."

"تۆ رات چییه؟"

"من هاوسەردارم. چاوهریی میردەكەم دەكەم."

به پچه وانه ی پشبینی کردنی ئیوه وه، پاش ئه وه ی داوای لیم کردبوو بایه خی پی بدهم، هیچ له م درۆیه ی زویر نه بووم، بگره ده بیت بلیم ئه مه منی ئاسوده کرد. ئه گهر زۆر کچی گهنج و ژنانی له وانه ی نامه م بو گواستوونه ته وه و له باره ی ژبان وه ئامۆژگاریم کردوون، هه مان ئه م بایه خ پیدانه ی شه کووریه یان پیشان بدایه، ئه وا هه م کاری ئه وان و هه م کاری منیش نیواونیو ئاسانتر ده بوو و بگره زۆر به یان به میردی زۆر باشتیش ده گه یشتن.

دیسان پرسیم: "ئهو تریان چ ده لیت؟"

له وه لامدا گوئی: "نامه که ی هه سه ن ئیستا ناخوینمه وه. ئایا له گه رانه وه ی قه ره بو ئه سه نه بول ئاگاداره؟"

"بگره له هه بوونیشی ئاگادار نییه."

دولبه ری خۆم چاوه ره شه کانی هه له ینایه وه و گوئی: "له گه ل هه سه ن ده دویت؟"

"له به ره وه ی تو ده ته ویت."

"به ئی؟"

"به ده ست دهر د و ئازاره وه ده نالینیت. تو ی زۆر خو ش ده ویت. ته نانه ت ئه گه ر دل ت مه یلی که سیکی تریش بکات، زۆر دژواره بتوانی له مه ودا خو تی لی رزگار بکه ییت. وه رگرتنی نامه کانی له لایه ن تو وه، زۆر ئومیدی له کن وی زیندوو کردووه ته وه. لئی بترسه، نه ک بو گه راندنه وه ت بو مال، بگره خو ی ئاماده کردووه تا به مردنی کاکی قایل بکات و بتخوازیت." بو ئه وه ی پارسه نگی هه ره شه ئامیزی رسته ی دوایی رابگرم و شه کووره نه مخاته خانه ی وته بیژی ئه و به ده خته وه، بزیه کم بو کرد.

پرسی: "ئهدی باشه ئهو تریان چ ده لیت؟" به لام ئایا ده یزانی پرسیار ی کی ده کات؟

"نیگار کیشه که؟"

ره نگی له به ر ترسی بو بیت له بیر و رامانه کانی، له پر گوئی: "سه رم لی شتواوه و هه ست ده که م شته کان زیاتریش ده شیوین. باوکم ئیدی وا خه ریکه پیر ده بیت. له داهاتوودا چی به سه ر خو م و ئه م منداله هه تیوانه دا دیت؟ هه ست ده که م خراپه یه ک

روو له هه موومان ده کات و ئیبلیس خو ی مه لاس داوه بو مان. ئه سه تر، شتیکی وام پی بلی کامه رانم بکات."

به ده م دلله کوتیوه پیم گوئ: "گیانه که م شه کووره، هیچ خه مت نه بیت. به راستی تو زۆر ژیریت، فره شوخ و نازداریت. روژیک دیت له پال میرده که ته وه له پیخه ودا دهنوویت، له ئامیزی ده گریت، هه موو خه مه کانت له بیر ده که ییت و به خته وه ره ده بیت. ئه مه له چاوانتدا ده خوینمه وه."

"باشه، به لام ئه و میرده کامیان ده بیت؟"

"بوچی مه گه ر ئه و دلله ئاقله ت ئه مه ت پی نالیت؟"

"به ده ختییه که م له وه وه یه ناتوانم تی بگه م دل م چیم پی ده لیت."

بیده نگییه ک ئه و ناوه ی دایه به ر. تاویک وا بیرم کرده وه شه کووره هیچ متمانه ی به من نییه و بو ئه وه ی قسه م له زمان بینیته دهر، بی متمانه ییی خو ی ده شاریته وه و خو ی ده خاته دۆخیکه وه مرؤف سکی پی بسووتی. کاتیک تی گه یشتم ئیستا وه لامی نامه کان ناداته وه، به ر له وه ی ده ست بده مه بوخچه که م و خو م بو حه وشه بدزمه وه، هه مان ئه و قسه یه ی به کچانی خو می ده لیم، به وانه شیانه وه که چاویان خپله، به ئه ویش گوئ:

"گیانه که م، ئه گه ر هه ریه کیک له و چاوه جوانانه ت بکه ییت به چوار، هیچت به سه ر نایه ت، نیگه ران مه به."

من شه کورهم

جاران، له هەر هاتنیکى ئەستەرى بوخچه گێردا، خەيالَم دەچوو بۆ ئەوهى نامەى ئەفیندارىكى بۆم هینابیت که له دوا ساتدا کهوتبیتە خو و بۆ ئەوهى دلای ژنیکى ئاقل، شوخ، باش پەرودەکراو، بپوهژن، بەلام ئابروودارى وهک من بخاته ترپەترپ، نووسیبیەتى. کاتیکیش دەمبىنى نامەکان له هەمان داخوازیکەرانى هەمیشەیبیەوه هاتوون، هیچ نەبوايه هیز و پشوو دريژى زياترم بۆ چاوه ریکردنى مێردەکهکەم پەيدا دەکرد. ئیستاش، دواى هەر رۆشنتىكى ئەستەرى بوخچه گێر، سەرم لى دەشپۆیت و هەست دەکهکەم له جاران بپچارەترم.

هەرچى دەنگى دنیا هەيه هاته بەرگویم. له ئاشپەزخانەوه دەنگى قولپەقولپى کولان و بۆنى لیمۆن و پياز دیت: دەزانم خەیرییه کوولهکه لى دەنیت. شهوکهت و ئۆرهان لەژێر دار هەنارى ناو حەوشەدا یهکتر راو دەنێن و بە شمشیر گەمان دەکەن و گویم له دەنگى هاوار و قیرەیانە. باوکم بپدەنگ له ژوورەکهى تەنیشتهوهیه. نامەکهى حەسەنم کردەوه و خویندمهوه، جارىكى تریش حالى بووم شتیکی له ئارادا نییه مایهى نیکەرانى بیت. تەنیا ئەوه نەبیت کهمیکى تریش لى ترسام و پیرۆزبايم له خۆم کرد لەپای ئەوهى کاتیک له هەمان مالدا دەژیاين، بەرەنگارى هەولەکانى بووبوومهوه و ریم نەدابوو بپتە ناو جیگامهوه. دواتر نامەکهى قەرەم، وهک ئەوهى شتیکی بیت له شکان بیت و ئازارى پى بگات، بەدەستهوه گرت و خویندمهوه و ئەقلم سەروبن بوو. هیچى تر نامەکانم نەخویندمهوه. رۆژ دەرکەوت و من وها بیرم کردەوه:

ئەگەر شهوێک له شهوان بچوومايهته باخهلى حەسەنهوه و سەرچییم لهگەلدا بکردایه، خوا نەبیت، کهسى تر پى نەدەزانى. له مێردە بپسەر وشوینەکهکەم دەچوو، هەمان شت بوو. جاروبار بپروکەیهکی وا قوژ و سەیرم بەخەيالدا دیت. رۆژ هەلهاتبوو و کاتیک له پەرگەرماییم تى گەرا، وهک بلایى هەستم کرد جەستهیهکم هەيه، هەستم بە پپست و گەردن و گوێ مەمکهکانم کرد. گاقێک تیشکی رۆژ بەوجۆره له کهلینى دەرگاوه لى دەدام، ئۆرهان خوێ کرد بە ژووردا.

گوتهى: "دایه، چى دەخوینیتەوه؟"

باشه، درۆم لهگەل کردن کاتیک پپش کهمیک گوتم ئەو نامانەى ئەستەر هینابوونى، چیدى نەخویندەوه، چونکه دیسان دەمخویندەوه. بەلام ئەمجار بەپراستی نامەکانم نووشتاندەوه و خستمنه بن جیگاکەمهوه و بە ئۆرهانم گوته:

"تا وەرە ئیره، وەرە باوہشمهوه." هات. گوتم: "تۆف بپچاوینى بیت، چەند گران بوویت، زۆر گەرە بوویت." ماچم کرد. کاتیک من گوتم: "رچىوى"، ئەو گوتهى: "دایه، ئای چەند گەرمى." پشتى لکاند بە سنگمەوه.

خۆمان بەیهک سپاردبوو و بى قسه دانیشتبووین و ئەمەش بۆ هەردووگمان خۆش بوو. بۆنى گەردنیم کرد، ماچم کرد. توندتر بەخۆمهوه نووساند. بپدەنگ بووین و لەو دۆخدا ماینهوه.

زۆر دواتر گوتهى: "ختوکهکەم دیت."

بە دەنگىكى بەدەر بەستهوه پیم گوته: "ئا بلای بزائم، ئەگەر سولتانی چین بیت و بلای چى داوا دەکهیت، بیکه، شتیکی هەرە زیاد له ژياندا بتهویت، چیه؟"

"دەخووزم شهوکهتمان لهگەلدا نەبیت."

"چى دەخووزیت، دتهویت باوکیکت هەبیت."

"نەخیر. گەرە بم، خۆم دەتخووزم."

خەيالَم چوو بۆ ئەوهى کهوا شتى خراپ، پیریوون و دزیوون و بى مێردى و هەژارى نییه، بگره ئەوهیه کەس له ژياندا ئیرهبيت پى نەبات. جەستهى گەرم داگەراوى ئۆرهانم له باوہشم هینایه خواری. بەخۆم گوته کهسێکی بەدرۆحى شپوهى من دەبیت شوو بە مروفتیکى باش بکات. چوومه کن باوکم.

گوتم: "هزرتی سولتائمان ته و او بوونی کتیبه که به چاوی خوئی دهینیت و جهنابتان خه لات دهکات. دیسان دهرون بۆ قینسیا."

باوکم گوتی: "نازانم، ئەم تاوانه منی ترساندوو. پی دهچیت دوزمانان به هین بن."

"من دهزانم ئەم رهوشه ی منیش بویری به وان به خشیوه و پئی خوش کردوه بۆ به هه له تیگه یشتن و ئومیدی بی بناخه."

"چۆن؟"

"ئیدی ده بیت هه رچی زووتره شوو بکه م."

باوکم گوتی: "چی؟ به کی؟ به لام تو به شووی. پرسی: "ئهمه له کوپوه پهیدا بوو؟ داخوایکه رت کییه؟ ته نانه ت هگه ر ئاره زوویه کی زور ماقول و له ره تکرده وه نه هاتوشت هه بیت، پیم وا نییه به ئاسانی که سیکی وا بدوزینه وه و به گه نی بکه ین." باوکی ماقولم دوا ی نه وه ی ئەم قسه یه ی کرد، به ختره شی منی به مجوره بوخت کرده وه: "دهزانی، بۆ نه وه ی بتوانی شوو بکه یت، زور مه سه له هه ن پیویسته چاره سه ر بکرین." دوا ی بیده نگیه کی دریز وای گوت: "گیانه که م، ده ته ویت برۆیت و من به چی به یلایت؟"

گوتم: "دوینی له خه ونمدا بینیم میرده که م مردوو. به لام وه ک ژنیک نه گریام که به راستی ئەم خه ونه ی دیبیت."

"مرۆف هه ره وک چۆن له نیگار ده روانیت و ده زانیت بیخوینیته وه، پیویسته بزانت خه ونیش بخوینیته وه."

"ئایا به لاتانه وه گونجاوه خه ونه که متان بۆ بگپر مه وه؟"

تاویک بیده نگ بووین و وه که سانی هوشمه ند، که خیرا خیرا چاو به سه رجه م ئەنجامه کانی و تووژیاندا ده گپر نه وه، هه ریه که مان بزه یه کی بۆ نه وی دی کرد.

"من ده توانم خه ونه که ت لیک بده مه وه و بروا بکه م میرده که ت مردوو، به لام خه زوورت و شووبرات و قازیش، که ناچاره گوئی له نه وان بگریت، دوا ی به لگه ی تر ده که ن."

"نه وه دوو سا له منداله کانم هه لگرتوو و بۆ ماله وه گه راوینه ته وه، به لام خه زوورم و شووبرام ناتوانن بگپر نه وه."

باوکم گوتی: "چونکه زور باش ده زانن که موکورتییان هه یه، به لام ئەمه واتای نه وه ناگه یه نیت به داوا ی ته لاقی تو رازین."

گوتم: "هگه ر له سه ر مه زه بی مالیکی یان هه نه لی بووینایه، کاتیک قازی سه یری بکرده یه چوار سال تی په ریوه، بریاری ته لاق و بگره برینه وه ی بزۆیشی بۆم دده ا، به لام ئیمه له به ره نه وه ی، له خوا به زیاد بیت، هه نه فین، ئەمه شمان بۆ ناکریت."

"باسی جیگره شافیعیه که ی قازی ئویسکودارم بۆ مه که، نه وانه کاری پووچن."

"ده گوتریت هه موو نه وه نه ئه سه نه بولییه نه ی میردیان له شه ردا ون بووه، بۆ ته لاق رووی تی ده که ن. له به ره نه وه ی شافیعیه، ده لیت میرده که ت بیسه روشوینه، له که نگیه ونه، ژبان ت پی هه لئاسوریت، ئەمانه ناسیاوتن؟ ئەم شتانه یان لی ده پرسیت و هه ر له ویدا ته لاقنامه یان دده اته ده ست."

باوکم گوتی: "کچی شیرینم، کی ئەم شتانه ده خاته میشتکه وه؟ کی نه قلی بردوویت؟"

"هگه ر دوا ی وه رگرتنی ته لاق که سیک هه بیت بتوانیت نه قلم بیات، نه وا بیگومان ئیوه پیم ده لین کییه و سه باره ت به شوو کردنیشم به هه رکه سی، به هیچ جوړیک له بریاری ئیوه ده رناچم."

کاتیک باوکی فیلزانم بینی کچه که شی هینده ی خوئی فیلزانه، ده ستی به تروکاندی چاوه کانی کرد. راستییه که ی، باوکم له بهر سی هۆ ئاوا به خیرایی چاوه کانی ده تروکینیت: ۱- کافیک ته نگاو ده بیت و به په له میسکی ده خاته کار بۆ دوزینه وه ی فیلک. ۲- کاتیک له تاو بیچاره بی و خه م له دلله وه ده گری. ۳- نه وه ده مانه ی بۆ نه وه ی له کاتی ته نگانه دا فیلک بکات، هوی یه که م و دووم تیکه ل ده کات و ئاماره یه کی وا دده ات که ده توانیت پاش که میکی تر له تاو دهرد و خه مباری بگری.

"په لی منداله کان ده گریت و ده رویت و باوکه به سالچوو ه که ت به ته نیا جی ده هیلایت؟ ده زانی له سۆنگه ی کتیه که مانه وه - به لی، گوتی کتیه که مان - له کوشتن ده ترسام، به لام ئیستا له به ره نه وه ی تو ده ته ویت په لی منداله کان بگریت و برۆیت، من

خۆزگەى مردن دەخووزم.

"باوکی شیرینم، مەگەر ھەر ئۆپە نەبوون ھەمیشە بە منتان دەگوت بۆ پرگار بوون لەو شووبرا بى کەلکە پتووستە تەلاق وەر بگريت؟"

"نامەوئیت جىم بەئىلى. لەوانەىە مئىردەگەت رۆژتیک لە رۆژان بگەرئیتەو. نەشگەرئیتەو، بەشووبوونت ھىچ زيانئىکی نىیە. بەس لەم مائە لەگەل باوکی خۆتدا دانىشە."

"منیش زياتر لە دانىشتن لەم مائە لەگەل ئۆدەدا، ھىچ شتئىکی ترم ناوئیت."

"گيانەکەم، مەگەر پئیش تۆزیک نەتگوت ئىدى دەبئیت ھەرچى زووترە شوو بکەم؟"

ئىدى وتووئۆز لەگەل باوکدا بەجوۆرەىە: دواجار خۆئىشم دئیمە سەر ئەو باوهرەى من ناھەقم.

چاوم لەبەر پئى خۆم برىبوو و گوتم: "دەمگوت." دواتر خۆم راگرت بۆ ئەوھى نەگریم. بە وەرگرتنى بوئىرى لە رەوايىی ئەو شتەى ھاتە مئىشکەمەو، گوتم:

"باشە، من لەمەودوا ھەرگىز شوو ناکەمەو؟"

"ئەو کەسەى ناتبات و تۆم لى دوور ناخاتەو، جئى لەسەر سەرما. داخووزیکەرت کئىیە، ئامادەى لەم مائە لەگەل ئئیمەدا بئى؟"

بئیدەنگ بووم. بئىگومان ھەردووگمان دەمانزانی باوکم رئیز لە زاواى لەم مائە لەگەل ئئیمە دانىشتوو ناگرئیت و ھئدى ھئدى دەبشکئىنئیتەو. باوکم دەتوانئیت زاوايەکی لەو شئوھەى، کە زاوا رئووى پئى دەگوترئیت، ئەوئندە پووشتانه و ھەستايانە بشکئىنئیتەو کە من ئامادە نەبم خۆمى رادەست بکەم.

"بەم حالەتەو ئەگەر رەزامەندىی باوکتى لەسەر نەبئیت، ناتوانى شوو بکەیت. دەزانئیت، وا نئىیە؟ نامەوئیت شوو بکەیت و مۆلەتئىشت نادەم."

"من شووکردن نا، تەلاقدانم دەوئیت."

"چونکە ئازەلئىکی بئى مئىشک لەوانەى جگە لە بەرژەوئندىی خۆيان بىر لە ھىچى تر ناکاتەو، دەتوانئیت بترەنجئىنئیت. کچى شیرینم، خۆ دەزانى چەندم خۆش دەوئى، وا نئىیە؟ پتووستە ئەم کتئىبەش تەواو بکەین."

بئیدەنگ بووم. چونکە ئئىلبئىش ھەستى بە پەستبوونم کردبوو و زۆرى بۆم دەھئنا ئەگەر دەستم بە قسان بکردايە، لە رووى باوکمدا دەمگوت دەزانم شەوانە خەيرئىیە دەبەئیتە ناو جئىگاوە. بەلام ئايا لە کچئىکی وەک من دەوھشئیتەو بە پئىرە باوکی خۆى بئى دەزانم شەوانە لەگەل کەنئىزەکدا دەنوئیت؟

"کئى دەبەوئیت بتخووزئیت."

سەئىرى بەردەم خۆم کرد و بئیدەنگ بووم، بەلام نەک لەبەر شەرم، بگرە لەتاو ھەلچوون و پەستبوونم. لەوھش خراپتر، سەربارى ئەوھى دەمزانى پەست بووم، دەمکرد و دەمکۆشا نەمدەتوانى وەلام بدەمەو و ئەمەش ھئندەى تر منى کەللەئىی دەکرد. ئەو ساتە لە خەيالئى خۆمدا بئىرم دەکردەو باوکم و خەيرئىیە لە رەوشئىکی پئىکەنئىناوى و قئىزەوندا لە جئىگادان. خەرىک بوو بدەمە پرمەى گريان، بەدەم سەئىرکردنى بەرپئى خۆمەو گوتم:

"کوولەکە لەسەر ئاگرە، با نەسوئى."

چوومە ژوورى تەنئىشت پلئىکانەکان، ئەو ژوورەى پەنجەرە ھەرگىز نەکراوھکەى بەسەر بئىرەکەدا دەروانئیت. بە لەپەکوئى لە تارىکئىیەکەدا نۆئنەکەم دۆزئىیەو و خۆم بەردايەو سەرى: ئاي چەند خۆشە کاتئىک مرۆف بە مندالى ناھەقى لئى دەکرئیت، خۆى فرئى دەداتە سەر جئىگاگەى و بەدەم گريانەو خەو دەبباتەو. تەنئا ھەرخۆم خۆم خۆش دەوئیت و ئەم تەنئاىئىیە ھئندە تالە کاتئىک لەتاو تەنئاىئىی خۆم دەگریم، ئۆپە گوئتان لە ھەنسک و نالەم دەبئیت و بە ھانامەو دئىن.

دواى کەمئىک سەئىرم کرد ئۆرھان لە جئىگاگەمدا راکشاو. سەئىرم خستە نئىوان مەمکەکانمەو، سەئىرم کرد ئەوئىش ئاخ ھەلئدەکئىشئیت و فرمئىسک دەرئىژئیت. رام کئىشايە لای خۆمەو و بەخۆمەو نووساند.

دواى کەمئىک گوئى: "مەگرى دايە، باوکم لە شەر دەگەرئیتەو."

"لە کوئۆ دەزانئیت؟"

بئیدەنگ بوو. بەلام ئەوئندە خۆشم وئست و ھئندە بەھئز نووساندم بە سنگمەو، ھەموو خەمەکانم لەبئىر چووھو. بەر لەوھى خۆم لە جەستەى ئئىسک نەرم و نئىانى ئۆرھان بئالئىنم و خەو بمباتەو، ئئىستا تەنئا خەمئىکم ھەىە، با بۆتان بدرکئىنم.

ئىستا پەشيمانم لەو شتەى پىش كەمىك بەتوورەبوونەو سەبارەت بە باوكم و خەيرىيە بە ئىوهم كوت. نەخىر، ئەوەى گوتم درۆ نىيە، بەلام لەبەر كوتنى ئەو شتە زۆر تەرىق دەبمەو. ئىوہ ئەو قسەيەم لەبىر بكەن، وا بىروانن بوومان وەك ئەوەى ھەرگىز نەگوترايىت و باوكم و خەيرىيەش وایان نەكردىت. مەگەر نايت؟

17

من زاوانام

دژوارە، خاوەندارى كچ دژوارە. لە ژوورەو دەگريا، گويم لە ھەنسكەكانى بوو، بەلام جگە لە سەيركردنى پەرەكانى كتیبەكەى دەستم، ھىچى ترم لە دەست نەدەھات. ھەولم دەدا كتیبى "أحوال القیامة" بخوینمەو. لە پەرەپەكیدا نووسراو: رۆح، دواى سى رۆژ لە مردن مۆلت لە خوا وەرەگريت و دەچیتەو سەردانى ئەو جەستەيەى لە رابردودا تيايدا ژياو. كاتىك جەستەى كۆنى خوێ لە گۆردا لە خوین و بوگەناو و دۆخىكى پەريشاندا دەبينت، خەم داى دەگريت و دەلئت: "جەستەى بىچارە، جەستەى كۆنى خووشەويست و بىچارەم." دەداتە پرمەى گريان و پرسە دەگيپت. بەوجۆرە ماوہەك بىرم لە كۆتايى تالى زەريف ئەفەندى، لە دۆخى وى لە بنى بىرەكەدا كەدەو. بىرم چوو بۆ ئەوەى رۆحى ئەو لە گۆردا نا، بگرە لە بنى بىرەكەدا سەرى لى داوہ و بىگومان زۆريش خەمگين بوو.

كاتىك گويم لە ھەنسكەكانى شەكوورە بوو، كتیبى مردنم نايە لاو. كراسىكى لە خووربى چنراوى زيادەم لەبەر كرد، بۆ ئەوەى پشتم گەرم بكاتەو، پشتوینى لە لبادى ئەستور دروستكراوم بەتوندى لە پشتم ئالاند و شەروالێكى لە فەرووى كەرويشك بردراویشم لە پى كرد. لە مال چوومە دەرەو، بينيم شەوكەت لەبەر دەرگايە.

"باپىرە بۆ كوئى؟"

"بۆ ژوورەو، دەچم بۆ گۆرستان."

به کۆلانه خالی و به بهفر داپۆشراوهکاندا، بهناو خانووی داپزاو و وێران و بهزۆر بهپێوه راوهستاوی ههژاران و به شوێن سووتاوییهکاندا تێ پهڕیم. به ههنگاوی پیرانهی وردم و بهدهم ههولدا نهوه بۆ ئهوهی لهسههر بهسته لهک نهخریم و نهکهوم، بهناو گهڕهکهکانی قهراغ شار، بێستان و کێلگهکاندا، بهپیش ریزه دووکانی دروستکردنی تا قمی گالیسکه، فرۆشتنی پێچکه و کاری ئاسندا و بهبهردهم کورتاندرووان، زینکهران، ههوسارچییان و نالبهنداندا دوور و درێژ رینگام بڕی.

نازانم بۆچی تهرمهکه له مزگهوتی میهرماهی ئهدرنه قاپییهوه بۆ گۆرستان دهبن؟ له مزگهوت، برایانی سهرزول و سهرسورماوی کابرای مردووم له نامیز گرت. پهست و کهله رهق دههاتنه بهرچاو. له گهڵ نیگارکێشان و خوێنووساندا باوهشمان بهیه کدا کرد و گریاین. له پهر ته میکی خو له میشی پهیدا بوو و هه موو شوینکی نزمی داپۆشی. کاتی که لهو ته مه دا نوێژی مردوومان ده خویند، نینگام چوو سههر تابووتی سههر بهرده نوێژه که و ههستم به رقیکی ئهستور کرد بهرامبهر ئهوه نامه ردهی ئهم کارهی لێ وهشاو ته وه و بگره هینده پهست بووم ته نانهت دوعای "اللهم بارک" له سهرمدا تیکه ل و پیکه ل بوو.

دوای نوێژ، کاتی که جفات تهرمه که بیان خسته سههر شانیان، من هیشتا له ریزی نیگارکێشان و خوێنووساندا بووم. هه ندیک لهو شه وانهی له گه ل له قله ق بۆ کتیبه که تا گزنگی بهیان له بهر تیشکی لاوازی چرا داده نیشتن، هه ولێ ده دا بمخاته سههر ئه وه برۆایه ی که زه رکاریه کهانی زه ریف ئه فه ندی هه رزان به هان و نه زانانه رهنگ - به مهستی ئه وهی ده ول مه ند بێته بهرچاو، رهنگی شینی توخ له هه موو جییه که ده دا - به کار ده هینیت. راستییه که ی، هه ردوو کمان له بیرمان چوو بوو که وا منیش مافم دا بووی و گو تبووم "به لام که سی تر نییه". دیسان به ده م گریان هه وه با وه شمان بهیه کدا کرد. کاتی که زهینتون دۆستانه و به جو ریک ریزه وه بۆمی روانی و دواتر له ئامیزی گرتم - ئه وهی بزانی ت چون که سانی تر له ئامیز ده گریت، مرۆقی باشه -، هه ر زۆرم پێ خو ش بوو و جاریکی تریش بیرم کرده وه له ناو سه ره جم نیگارکێشان و خوێنووسان، ئه وه له هه موویان زیاتر با وه رپی به کتیبه که م هه یه.

ئه گه رچی له سههر پلیکانه کهانی بهر ده رگای هه وشه له گه ل مامۆستا عوسمانی

گه وهی نیگارکێشاندا که وتینه شانی یه کدی، به لام نه مانزانی چی بهیه کتر بلین. ساتیکی سههر و هه ستیار بوو؛ یه کیک له براکانی خوا لیخو شبوو هه نسکی ده دا و دهستی به گریان کرد بوو، که سیکی شهیدیای خو ده رخنیش ته کبیری کیشا.

هه ر بۆ ئه وهی قسه یه که بکات، لێی پرسیم: "بۆ کام گۆرستان؟"

له بهر ئه وهی له ناخه وه ههستم کرد گو تنی "نازانم" هه لویستیکی نه یارانه ده بیت، شله ژام و بێ بیر کردنه وه، له سههر پلیکانه که له وهی ته نیشته خو مه وه پهرسی و گوتم:

"بۆ کام گۆرستان؟ ئه وهی ئه درنه قاپی؟"

گه نجیکی شیتۆکه ی ریشن و تووره گو تی: "بۆ ئه یوب."

منیش رووم له مامۆستا کرده وه و گوتم: "بۆ ئه یوب"، به لام ئه وه گو تی له قسه ی لاوه شیتۆکه ریشن و تووره که بوو بوو. به نیگایه کی ئه وتۆ وه که "تێ گه شتم" ی ده گه یاند، سههری منی کرد. منیش تێ گه شتم ناخوازیت رووبه روو بوونه وه که مان له وه زیاتر درێژه بخایه نیت.

مامۆستا عوسمان، به هۆی ئه وهی سو لتانمان نووسین و نه خشاندن و کێشانی نیگاری ئه وه کتیبه ی من به "نهینی" ناوم ده برد، ئا راسته ی من کرد بوو، بێگومان دلێ گه ردی گرت بوو. وه کو تریش، سو لتانمان له ژیر کاریگه ریی مندا زه وقی چوو بووه سههر شیوازی فه رهنگی له نیگارکێشاندا. سو لتان پشتر پوترتیکی به نیگارکێشیکی ئیتالی به کێشان دا بوو و جاریک عوسمانی مامۆستای گه وه ری ناچار کرد سههری بکات و سههر له نوێ بیکیشته وه. مامۆستا عوسمان به بیز لیه اتنه وه نیگار ه که ی کیشا و به "ئه شکه نهجه" ناوی برد. ده مزانی منی به لپیر سراوی له بهر گرتنه وهی ئه وه نیگاره سههره ئیتالییه دا ده نا. مافی خو ی بوو.

له ناوه راستی پلیکانه کهاندا را وه ستام و تاو یک بۆ ئاسمانم روانی. کاتی که حا لی بووم زۆر باش دوا که وتووم، له پلیکانه شه خته گرتو وه کهان ها تمه خواره وه. گران گران دوو پلیکانه ها تبوومه خوار ی و نه ها تبووم، یه کیک خو ی خسته بن با لم: قه ره.

گو تی: "زۆر سارده، سه رماتان نییه؟"

هیچ گو مانم نه بوو له وهی ئه م کو ره ئه قلی شه کو وره ی بردو وه. متمانه به خو بوونی شی به وهی خو ی دایه بن هه نگلم، به لگه ی ئه وه بوو. له ره فتاری دا شتیکی

وهك "دوازده سال كارم كردووه و بووم به پياو" بهدى دهكرا. پليكانهكان كوټايييان هات. پيم گوت دوايي بوم باس بكات له نيگارخانه چي بيستووه.

گوتم: "كورم، تو له پيشهوه برؤ، برؤ و فرياي جفات بكهوه."

سهري سورما، به لام بهسهر خوئي نهينا. تهنانهت كهيفم پي هات كاتيک بهگراني له بن بالم درچوو و روښت. ئهري ئهگر شهكورهى بدهمي، له هه مان مالد له گهل ئيمه دهزي؟

تازه له ئه درنه قاپييهوه له شار درچوو بووين كاتيک لهو خوارانهوه تابووتهكه و نيگاركيشان و خوشنوسان و شاگردهكانم بيني تابووتهك بيان لهسهر شان هه لگرتبوو و خهريك بوو له تهمه كهدا ون دهبوون و بهپهله له هه ورازه كهوه بهرهو كهنداوي زيرين شور دهبوونهوه. هينده خيرا دروښتن، له ئيستاوه گه يشتبوونه نيوهه ئه و ريگا قوراوييهه له دؤله كهوه بهرهو ئه يوب شور دهبووهوه. لاي چهپهوه، دوو كه لگيشي مؤمخانهه وه قفي خانم سولتان له بيدهنگي و تهمدا به كه يفهوه دوو كه لي دهر دها. له ژير شووراكاني شاردا ريزيک بيسته فروش و قهسابخانه يه كي لي بوو چوست و چالاک بو قهسابه رومه كاني ئه يوب كاري دهكرد. مزگهوتي ئه يوب له ويوه به ئاسته م دهبيندرا و بوئي كه لاکي ئه و ناوه دهگه يشته قوبه ي مزگه و ته كه و ئه و دؤله ي تا نزيك دار سهرووه كاني گوږستان دريژ دهبووهوه. دواي كه ميک ريکردن، له خوارهوه، له بالاتي گه ره كي نوئي جووه كانهوه گويم له هاوار و زيقه ي بريک مندا ل بوو له و ناوه گه ميان دهكرد.

كاتيک گه يشتينه ته ختاييي ئه يوب، په پوله خوئي ليم نزيك خسته وه. به حالي ناگريني هه ميشه ييي خويه وه، گرم و هوږ چوه سهر بابته كه:

گوتي: "زه يتوون و له قلهق ئه م كاره يان كردووه. ئه وانيش وهك هه موو كه سيكي تر زور باش ده يانزاني من نيوانم له گهل خوا ليخوشبوودا خوش نه بوو. ده شيانزاني گشت كه سيک به م ده زانيت. سه باره ت به وه ي دواي ماموستا عوسمان كي سهروكاري نيگارخانه ده گريته ده ست، ئيره يي پيبردن، بگره ههستي نه يارانه ي دژ به يهك و دوژمنايه تي له نيواناندا هه يه. ئيستا پيشيني دهكهن تاوانه كه بخريته ئه ستوي من و به لايهني كه مه وه گوره ي خه زنه داران و له ژير كاري گه ربي ئه ويشدا،

سولتانمان له من، نه خير، له ئيمه دوور ده كه ويته وه." "گوت ئيمه. ئيوه كين؟"

"ئيمه ده ليين با رهوشتي كوئي ناو نيگارخانه بپاريزريت، ريبازي وه ستاياني عهجه م بگرينه بهر و له پيناوي پوول و پارهدا هه موو بابته تيک نه كريت به نيگار. له بري چهك، سوپا، ديل و داگيرکردن، با داستاني كوئن، چيرؤك و به سه رهاتي كوئن بخريته كتيبه كانمانه وه. ده ليين پويسته ده ستبه رداري كتيبه كوئنه كان نه بين و نيگاركيشاني ره سه ن له دوو كانه كاني ناو بازار بو چوار پينچ ئاچه نيگاري هه ر شتيك و هه ر بابته تيک له وانه ي دپته به رده ستيان، نه كيشن و شتي پروپوچ نه كه ن. هه زره تي سولتانمان مافمان ده داتي."

بو ئه وه ي بابته كه له كورتي بپريته وه، گوتم: "له خورا بوختان بو خوت ده كه يت. دلنيام كه سيكي خاوه ن خوويه كي له و جوړه ئه گه ر كاريكي واي لي بوه شپته وه، ناتوانيت له نيگارخانه به ويته وه. هه مووتان براي يه كترن. كيشاني نيگاري چوار پينچ بابته ي له رابردوودا نه كي شراو زيانتيكي هينده گه و ره ي تيدا نيهه تا پال به مروقه وه بنيت بو دوژمنايه تيکردن."

هه مان كات، وهك ئه وه ي جاري يه كه مم بيت ئه م هه واله م بيستبيت، راستييه كي دووربيت هه لنه گر تي گه يشتم. بكوژي زهريف ئه فه ندي يه كي كه له نيگاركي شه هه لبيژيردراوه كاني نيگارخانه ي كو شك و له ناو ئه و ئاپوره يه ي به رده ممدايه و به هه ورازي گوږستاندا هه لده كشي ت. ئه و ساته له وهش دلنيا بووم بكوژه كه له سه ر ئيبليسي و دوورماني به رده وام ده بيت، ده بيته دوژمني ئه و كتيبه ي من دروستي ده كه م و به ئه گه ري زور دپته مالم و كاري نه خش و نيگار بو كتيبه كه م وه رده گريت. ئايا په پوله ش وهك هه موو ئه و نه خش ساز و نيگاركي شانه ي هاتوچوي مالي منيان ده كرد، دلي چوو بووه كچه كه م؟ كاتيک دريژه ي به بوختانه كاني دها، ئايا له بيري چوو بوو من هه نديک جار داواي نيگاري ته واو پينچه وانه ي بوچووني خويم لي كر دبوو، ياخو وه ستايانه قسه ي تي ده گرتم؟

دواي كه ميک بيرم کرده وه، نه خير، قسه ي تي نه ده گرتم. وهك سه رجه م وه ستاياني تري نيگاركي ش، له په پوله شدا هه ستياكي ئاشكراي منه تباري به رامبه ر به من

هه‌بوو: دواى ئه‌وهى به‌هۆى شه‌ر و فه‌رامۆشىي سولتانه‌وه‌وه پاره و ديارى به‌خشاو به نىگار كيشان برا، ماوه‌يه‌ك، تاكه داهاى شايه‌نى باسى هه‌ر هه‌مويان، به‌ده‌ر له مووچه‌كانيان، له سايه‌ى كتيبه‌كه‌ى منه‌وه بوو. ده‌مزانى له‌به‌ر من ئيره‌بىيان به‌يه‌كتر ده‌برد، ته‌نانه‌ت له‌به‌ر ئه‌و هۆيه - هه‌ر به‌ته‌نيا ئه‌و هۆيه نا - يه‌ك به‌يه‌ك له مالى خويمان چاوم پتياى ده‌كه‌وت و ئه‌مه‌ش به‌هيچ جوړىك به‌واتاى ئه‌وه نه‌بوو دوژمنايه‌تياى من بكه‌ن. هه‌موو نىگار كيشانى من، كه‌سانىكى تا ئه‌و راده‌يه پىگه‌يشتوون بتوانن ئاقلى بنويئن و هوكارىكى مرؤبىيانه‌تر بدوژنه‌وه بو خوئويستنى ئه‌و كه‌سه‌ى ناچارن له پيناوى به‌رژوه‌ندىي خويناى ده‌ركه‌وتنى پى بكه‌ن.

بو ئه‌وه‌ى بىده‌نگيه‌كه دريژه نه‌خايه‌نيت و نه‌گه‌ر ئينه‌وه سه‌ر هه‌مان بابته، گوتم: "بىچاوينى بيت، ده‌توانن تابووته‌كه به‌هه‌مان ئه‌و خيرايبه‌ى له هه‌ورازه‌كه هينايانه خواره‌وه، سه‌رخه‌نه سه‌ريشه‌وه."

په‌پوله، به‌شىوه‌يه‌كى شيرين پى كه‌نى و هه‌موو ددانه‌كانى ده‌ركه‌وتن: "له تاو سه‌رما."

له خووم پرسى تو بللى ئه‌مه پياوى پى بكوژريت، بو نمونه له‌به‌ر ئيره‌بى پيبردن، دواتريش من بكوژيت؟ ده‌يتوانى بيانوويك بو خووى بدوژيته‌وه: ئه‌م كاابرايه سووكايه‌تياى به ئاينه‌كه‌م ده‌كرد. به‌لام مامؤستايه‌كى مهن و هونه‌ربازىكى ته‌واوه، بوچى بكوژيت؟ پيرى هه‌ر ئه‌وه نيه‌يه له هه‌لكشان به هه‌ورازدا دژوارى بچيژى، پىويسته زياتر نه‌ترسانيش بيت له مردن؛ جوړىك بيت له بى زه‌وقى، وه‌ك ئه‌وه‌ى له سؤنگه‌ى زه‌وق هه‌ستانه‌وه نا، بگره شكاندنى تابوويه‌ك بچيته جىگاي كچه كه‌نيزه‌كه‌وه. به‌په‌ى پيبردنىكى له ناكاه‌وه، ئه‌و ساته بريارى خووم دا و له رووى ويدا گوتم:

"ئيدى له‌سه‌ر كتيبه‌كه‌م به‌رده‌وام نابم."

په‌پوله رووى تيم كرد و گوتم: "چۆن؟"

"نه‌گه‌تبه‌يه‌كى تىدايه، سولتانيشمان پارهى بريوه. به زه‌يتوون و له‌قله‌قىش بللى."

پى ده‌چوو پرسى زياتر بكات، به‌لام ئه‌وه‌نده‌مان زانى له چره دار سه‌رووى قه‌دپاله‌كه و كژوگياى هه‌لچوو و به‌ردى كۆرستانه‌كه‌داين. له‌به‌رئه‌وه‌ى كۆره‌كه به

ئاپۆره‌ى ريزبه‌ستوو ده‌ور درابوو و له ميانه‌ى به‌رزبوونه‌وه‌ى ده‌نگى گوتنه‌وه‌ى "بسم الله" و باشترينى مرؤف "رسول الله" و گريانه‌وه، حالى بووم له‌و ساته‌دا ته‌رمه‌كه بو ناو گوڤ شوڤ ده‌كريته‌وه.

يه‌كيك گوتم: "سه‌روچاوى باش بكه‌نه‌وه، باش."

كفنه‌كه‌يان لادا، ئه‌گه‌ر چاويك له سه‌رى ورد و خاشكراويدا مايت، ئىستا له‌گه‌ل مردووه‌كه بو يه‌كتر ده‌روانن؛ به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ى له پشته‌وه راوه‌ستا بووم، نه‌مه‌ده‌توانى هيچ شتىك ببينم. من له‌سه‌ر گوڤ نا، له شوئنىكى زۆر جياوازتر سه‌يرى ناو چاوى مردنم كردووه.

بیره‌وه‌ريه‌كه: پيش سى سال، باپيرى به‌هه‌شتنشىنى سولتانه‌مان كه‌وتبووه سه‌ر كه‌لكه‌له‌ى وه‌رگرتنه‌وه‌ى دوورگه‌ى قوبرس له فينيسيايبه‌يه‌كان. "شيخ الإسلام أبو سعود" ئه‌فه‌نديش بىرى خسته‌وه ئه‌م دوورگه‌يه سه‌رده‌مانىك له‌لايه‌ن سولتانه‌كانى ميسره‌وه بو بژيوى مه‌كه و مه‌دينه ته‌رخان كراوه و فه‌توايه‌ك ده‌رده‌كات و ده‌ليت دوورگه‌يه‌ك بژيوى شوئنگه‌لى له رووانگه‌ى ئاينى پيرۆزه‌وه دابين ده‌كات، مانه‌وه‌ى له‌ژير ده‌ستى گاوانى كرستياندا كارىكى راست نيه‌يه. به‌مجۆره، يه‌كه‌مين ئه‌ركى باليۆزيم كارىكى زۆر دژوار بوو. ده‌بوو ئه‌م برياره چاوه‌روانه‌كه‌راوه به فينيسيايبه‌يه‌كان رابگه‌يه‌نم و بلیم پىويسته دوورگه‌كه بخه‌نه ژير ده‌سه‌لاتى ئيمه‌وه. كلپساكانى فينيسيا گه‌رپابووم، سه‌رم له پرد و كوئشه‌كان سوڤمابوو و كه‌وتبوومه به‌ر جادووى نىگارى ناو مالانى هه‌ره ده‌وله‌مه‌ند. له‌م سه‌رساميه‌دا و به‌پشتبه‌ستن به ميوانپه‌روه‌رىي ئه‌وان، نامه‌ى پر له هه‌ره‌شه‌م راده‌ستيان كرد و داخواى پۆزبلندنه‌ى سولتانه‌م سه‌بارته به‌ويستنى دوورگه‌ى قوبرس پى راگه‌ياندن. فينيسيايبه‌يه‌كان به‌راده‌يه‌ك تووره بوون كار گه‌يشته ئه‌وه‌ى ئه‌نجوومه‌ن ده‌ستبه‌جى كۆبئته‌وه و بريار بدات تاوتوئىكردى نامه‌يه‌كى له‌و جوڤه بگره كارىكى دروست نيه‌يه. دواتر ئاپۆره‌ى هه‌لچوو منيان له كوئشكى دۆق قايم كرد. ئه‌و سه‌رسه‌ريانه‌ى له پاريزه‌ران و ده‌رگاوانه‌كان ده‌رباز بووبوون و خوئيان گه‌ياندبووه من، خه‌رىك بوو بمخنكيئن. به‌لام دوو شه‌روانى نزيك له دۆق به هانامه‌وه هاتن و منيان به پيچ و په‌ناكانى كوئشكدا فراند و گه‌ياندميانه ده‌رگايه‌كى پشته‌وه كه به‌سه‌ر جوڤه ئاويكدا

دهیروانی. لهوئ، له ته میکی وهک ئهوهی ئیره دا، بۆ تاویک وام زانی ئهوه به له موانه بالابه رز و سیهسه له و سپیوشه سی هاته به ردهم و خوی دایه بن پیلیم، مردن خویه تی و سهیری ناو چاوه کانیم کرد و خۆم تیاپاندا بینی.

به تاسه وه خه یالم لی دا کتیه به کهم به نهینی تهواو بکه م و بتوانم جاریکی تر بجمه وه فینیسیا. گۆره که به ریکوپیکی ده کوترایه وه، لپی نزیک که وتمه وه: ئیستا فریشته کان له ویدا دهیخه نه بهر لیپرسینه وه، پرسیری رهگه ز و ئاین و پیغه مبه ری لی دهکن. بیرم له مردنی خۆم کرده وه.

قه له ره شیک به ته نیشتمدا فیکه ی کرد و هه لفری. دۆستانه چاوم برییه ناو چاوانی قه ره و ویستم قۆل له قۆلم بکات و له گه رانه وه دا هاوپییه تیم بکات. پیم گوت سه ره له به یانی زوی رۆژی دواتر له ماله وه بۆ کارکردن له کتیه به که دا چاوه رپی ده که م. چونکه هه ره ئه وهنده ی بیرم له مردنی خۆم کرده وه، جاریکی تریش حالی بووم پیویسته به هه ر نرخیک بووه کتیه به که م تهواو بکه م.

18

دوچار پیه ده لپن بکوژ

کاتیکی خۆلی رچیوو و قوراوی به سه ره جهسته ی له توپه تکراری زهریف ئه فه ندی بیچاره دا ده کرا، من له هه مووان زیاتر گریام. هاوارم ده کرد و ده مگوت با منیش له گه ل ئه ودا بمرم و لیم گه رپن با منیش له پال ویدا بنیژریم. بۆ ئه وه ی نه که ومه گۆره که وه، توند له پشته وه گرتیانم. کاتیکیش خه ریک بوو هه ناسه م لی بپریت، له پی ده ستیان به ناوچه واندا هینا و سه رمیان بۆ پشته وه وهرچه رخاندا تا بتوانم هه ناسه وهر بگرم و بده مه وه. له نیگای خزمه کانی خوا لیخۆشبووشه وه بۆم ده رکه وت زیاد له پیویست هه نسک ده دم و فرمیسکی چاوه رژینم، بۆیه به په له خۆم گورج کرده وه. له وانه ش بوو گریانی زۆرم ببیته هۆی ئه وه ی دوورمانه کانی نیگارخانه پپیان واییت جوریک له رایه لپی دل له نیوان من و زهریف ئه فه ندیدا هه بوویت.

به مه به سستی ئه وه ی سه رنجی زیاتر بۆ سه ره خۆم رانه کیشم، تا کۆتایی شارنده وه ی ته رمه که، خۆم له پال دار چناریکدا شارده وه. خزمیکی زۆر گه مژه تری ئه وه گه مژه یه ی ره وانه ی دۆزه خم کردبوو، له پشت دار چناره که وه ته نگی پیم هه لچنی و به نیگایه ک، که خۆی زۆر به تویکلاری ده زانی، چاوی برییه ناو چاوانم. تیر و پر له ئامیزی گرتم. دواتر ئه وه گه مژه یه وای گوت: "تۆ شه مه ییت یان چوارشه م؟" کاتیکی من گوتم: "چوارشه م سه رده مانیک ناوی خوا لیخۆشبوو بوو"، ئه وه سه ری سوپما.

ئهم ناسناوانه ی تا ئیستا وهک نه پینییه ک ئیمه پیکه وه گری ده دات، چیرۆکیکی زۆر ساده ی هه یه. له سه رده می شاگردیماندا، هه موومان ریز و سه رسامی و ئه فینیکی

له راده به درمان بۆ عوسمانی نیگار کیش هه بوو. ئەو کاته تازە قۆناغی سوخته یی بریوو و بوووو به وهستا. نیگار کیشی گه وره بوو، خوا هونه ریکی ئەفسووناوی و ئەقڵیکی جنۆکه ئاسای پی به خشیبوو و هه موو شتیکی فیری ئیمه کرد. وهک ئەوهی ده بوو شاگرد هه کان هه موو به یانیانیک بیکه، پتویست بوو هه ر پۆژه یه کیکمان بچیته مائی مامۆستا، قوتووی قه له مه کانی و جانتاکه ی و جلد به ندی پر له کاغزی هه لگرت و تا نیگارخانه له دوایه وه پروات و هاوریه تی بکات. ئیمه ئەوهنده هه ولمان ده دا تا لێوهی نزیک بین، تا رادهی ئەوهی له نیوان خۆماندا لیمان ده بوو به شه ر و هه ریه که مان ده یگوت ئەم به یانییه من ده رۆم.

مامۆستا عوسمان شاگردیکی له بهر دلان شیرینی هه بوو، به لām هه موو به یانیانیک هاتنی ئەو ده بوو هۆی په ره سه ندنی دوو زمانی و گالته ی بیئا پرووانه و له برانه وه نه هاتووی ناو ده سه ته ی نیگار کیشان. بۆیه مامۆستای گه وره بریاری دا هه ر پۆژیکی هه فته، یه کیکمان هاوریه تی بکات. مامۆستای مه زن پۆژانی هه یینی کاری ده کرد و پۆژانی شه مه نه ده چوو نیگارخانه. کورپه که ی وهک ئیمه شاگرد بوو و باوکی زۆر خۆشی ده ویست و سالانی دواتر ناپاکی له بابی و له هه موومان کرد و له هونه ر دوور که وته وه. ئەو پۆژانی دووشه م وهک شاگردیکی ئاسایی هاوریه تی باوکی ده کرد. برایه کی باریکه له ی بالابه رز و له گشتمان به توانا تریشمان هه بوو ناوی پینج شه م بوو و دواتر به نه خۆشییه کی نه زانراو به دم تا وه به گه نجی کۆچی دوا یی کرد. خوا لێخۆشبوو زه ریف ئەفه ندی پۆژانی چوار شه م ده هات، بۆیه ئەو چوار شه م بوو. به لām دواتر مامۆستای گه وره مان ناوه کانمانی له سێ شه مه وه بۆ زه یتوون، له هه یینییه وه بۆ له قله ق و له یه که شه مه وه بۆ په پوله گۆری. له بهر خۆشه ویستی و به واتا وه و به سروش وه رگرتن له زه رافه تی زه رکاریه که ی، به زه ریف ناوی ئەوی ده برد. مامۆستای گه وره وهک ئەوهی له ته ک هه مووماندا ده یکرد، سه رده مانیک ده بوو گشت به یانییه ک به ئەویش بلیت: "به خیر بیت چوار شه م، ئاده ی بزائم چۆنی."

کاتیک بیرم که وته وه چۆن بانگی منی ده کرد، هه ستم کرد چاوه کانم ته ر بوون: سه رباری ئەو هه موو تی هه لدانه ی له سه ر ده ستی ئەو ده مانخوارد، له به رئه وهی

مامۆستا عوسمان ئیمه ی خۆش ده ویست، به بینینی نیگار هه کانمان ناو ده رپۆژه ی چاوانی و ده ست و قۆلمانی ماچ ده کرد و کاتیکیش ئەو ماچی ده کردین، هونه ره که مان گۆلی ئەفینی ده گرت و ده تگوت له به هه شتین. ته نانته ئەو دلپسییه ی له و پۆژگاره دا سیبه ری به سه ر به خته وه ریه وه کردبوو، رهنگیکی تری هه بوو.

ده بین هه ست ده که م که سیکی ته واو دووله تکرانم وهک ئەو مرۆفانه ی مامۆستایه ک نیگاری سه ر و ده ستیان و یه ککیکی تریش نیگاری جه سه ته و جلویه رگیان ده کیشیت. کاتیک که سیکی له خواترسی وهک من، بی ئەوهی پیتتر نیازی بوویت، ده بیت به بکوژ، وا به زوویی رانایه ت. بۆ ئەوهی وا هه لسوکه وت بکه م وهک ئەوهی ژبانی کۆنم درێژه ی هه بیت، ده نگیکی دووه می شیواو به بکوژیم په یدا کردوو. ئیستا من به و ده نگی دووه مه گالته جار و ناپا که ده دویم و ئەو ده نگه م به هیچ جوړیک تیکه له ی ژبانی کۆنی خۆم نه کردوو. بیگومان ئیوه جاروبار گویتان له ده نگه کۆن و ناسرا وه که شم ده بیت، ئەو ده نگه ی ئەگه ر بکوژ نه بووما یه، پیی ده دوام، به لām به ناوی "من بکوژم" نا، بگره به ناسناوی خۆمه وه. با که س هه ول نه دات بۆ پیکه وه گریدانی ئەم دووانه، چونکه من هیچ شیواو و کیماسییه که م نییه تا بمدات به ده سه وه. من بروام وایه شیواو یان هه ر شتیکی تری جیا که ره وه ی نیگار کیشیک له یه ککیکی تر، کیماسییه نه ک که سایه تی وهک ئەوهی هه ندیک که س به ستایشه وه ده یلین.

به لām ددانیشی پیی ده دنیم ئەمه له ره وشی تاییه تی مندا گرفتیک خولفاندوو، چونکه کاتیک ئیمه ناسناوه کانی خۆمان به کار ده ینین، واتا ئەو ناسناوانه ی مامۆستا عوسمان به عه شقه وه لیمانی ناوه و زاوا ئەفه ندی به خۆشه ویستییه وه دووباره یان ده کاته وه، نامه ویت ئیوه به هیچ جوړیک تی بگه ن که لۆ من په پوله م، زه یتوونم یان له قله ق. ئەگه ر تی بگه ن، ئەوا به ئەه گه ری زۆر، ده سه ته جی ده که ونه خۆ و راده ستی ئەشکه نه جه ده رانی سه رگه وره ی پاسه وانانم ده که ن.

له به رئه وه ناتوانم بیر له هه موو شتیک بکه مه وه و بیدرکینم. راستییه که ی، کاتیک خۆبه خۆی خۆیشم بیر ده که مه وه، ئاگام لێه ئیوه چاودیریم ده که ن. بۆیه ناتوانم هه لچوونه کانم و ئەو ورده کارییه ی ژبانم، که بۆیان هه یه بمدنه ده سه ته وه، بی بیرکردنه وه به خه یالی خۆمدا به ینم. کاتیک سی به سه ره اتم به ناوی ئەلف، بی و

جیمه‌وه بۆ گێرانه‌وه، به گۆشه‌یه‌کی ئه‌قلم له نیگای ئیوه‌م ده‌روانی.

ئه‌و شه‌روان و ئه‌فه‌یندار و شازاده و قاره‌مانی داستانه‌ی ده‌یان هه‌زار جار نیگارم کێشبوون، لایه‌کیان ڕووی له‌و شتانه‌یه‌که‌ نیگاریان کێشراوه، له‌ویندری، له‌و دوژمنانه‌ی له‌و سه‌رده‌مه ئه‌فسانه‌یییه‌دا شه‌ریان له‌دژ کردوون، له‌و ئه‌ژدیهایانه‌ی خنکاندووایان و له‌و کچه‌ شوخانه‌ی ڕۆندکیان بۆ ده‌پێژن. به‌لام به‌لایه‌کی تر و به‌ نیوه‌ی جه‌سته‌یان بۆ ئه‌و نیگاره‌یه‌وه‌رانه‌ ده‌روانن که سه‌یری ئه‌و نیگاره‌ دانسقانه ده‌که‌ن. خۆ ئه‌گه‌ر شیواز و که‌سه‌یه‌یه‌که‌م هه‌بێت، ئه‌وا به‌ته‌نیا له‌ نیگارمدا نا، بگه‌ر له‌ تاوانه‌که‌م و وشه‌کانیشدا خۆی شاردووه‌ته‌وه. ده‌ی بزانی، له‌ ره‌نگی وشه‌کانمه‌وه بمرۆزنه‌وه و بزانی من کیم؟

باوه‌ڕیش ناکه‌م ده‌ستگیرکردنی من له‌لایه‌ن ئیوه‌وه ئاسووده‌یی به‌ ڕۆحی به‌ده‌بختی زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی بێچاره‌ بدا. ئیستا کاتیک من له‌ ژێر دار و به‌ده‌م جریوه‌جریوی با‌لنده‌وه سه‌یری ئاوی زێڕینی که‌نداوی زێڕین و قوبه‌کانی ئه‌سته‌نبول ده‌که‌م و سه‌ره‌له‌نوێ په‌ی به‌جوانی و خو‌شیی ژیان ده‌به‌م، به‌ بێل خاک به‌سه‌ر ئه‌ودا ده‌کریت. زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی به‌له‌نگان، له‌م دواییه‌یه‌وه‌رانه و پاش ئه‌وه‌ی ده‌ستی کرد به‌ هاوڕێیه‌تیکردنی پیاوانی ئه‌و مه‌لا ئه‌رزه‌روومییه‌ برۆ گرژه، هیچ چه‌زی به‌ چاره‌ی من نه‌ده‌کرد، به‌لام له‌ ماوه‌ی ئه‌و بیست و پینج سه‌له‌ی کتیبمان بۆ سو‌لتانمان ده‌نه‌خشان، کاتی وا هه‌بووه هه‌ستمان به‌نزیکی له‌ یه‌کتر کردووه. بیست سه‌ل له‌مه‌وبه‌ر گافیک بۆ شانامه‌ی باوکی خوا لیخۆشبووی سو‌لتانمان کارمان ده‌کرد، بووین به‌دۆست، به‌لام هه‌ره‌ زیاد ئه‌و کاته له‌ یه‌کتر نزیکی بووینه‌وه کاتیک هه‌شت په‌رمان بۆ دیوانی فزوولی ده‌نه‌خشان. ئه‌و سه‌رده‌مه، بۆ به‌شداربوون له‌ داخوازه ڕه‌وا، به‌لام نالۆجیکه‌کانی ئه‌و (گوايه پێویسته نیگارکێش ئه‌و ده‌قه‌ی ده‌بینه‌خشینیت، له‌ ناخی خۆیدا هه‌ستی پێ بکات)، هاتبوومه ئێره، ئیواره‌یه‌کی هاوین به‌ده‌م فرینی شیتانه‌ی پۆله په‌رسه‌یلکه‌وه به‌سه‌ر سه‌رماندا، من به‌په‌شوو‌دیژی گویم بۆ چه‌ند به‌یتیک ڕاگرت له‌و به‌یتانه‌ی به‌خۆبادانه‌وه له‌ دیوانی فزوولی ده‌یخوینده‌وه. له‌و شه‌وه‌وه ئه‌و نیوه به‌یتهم له‌بیر ماوه که ده‌لیت: "من من نیم، ئه‌وه‌ی من ده‌لیم من، هه‌ر تۆیت." ئه‌وه‌شم له‌بیر ماوه له‌ خۆم په‌رسیبوو چۆن ده‌توانم نیگاری ئه‌م نیوه به‌یته بکیشم.

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زانیم ته‌رمه‌که‌ی دۆزراوه‌ته‌وه، به‌ قه‌له‌مبازیک خۆم که‌یانه‌ ماله‌که‌ی. باخچه‌ی بچووکێ ماله‌که‌یان که شوینی دانیشتن و شیعرخویندنه‌وه‌مان بوو، بووبوو ژێر به‌فره‌وه و هه‌ستم کرد وه‌ک گشت باخچه‌یه‌کی تر له‌ بینینه‌وه‌ی دوا‌ی چه‌ندین سه‌له‌دا، بچووک بووه‌ته‌وه. ماله‌که‌شی به‌هه‌مان شیوه‌ بوو. له‌ ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌وه، ده‌نگی هاوار و قیژه‌ی زیاد پێوه‌نراوی ژنان شیوه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ پێشبریکیدا بن، ده‌هات. کاتیک برا گه‌وره‌که‌ی ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ کرد، من گویم ڕاگرت: سه‌روچاوی زه‌ریفی برای بێچاره‌مان له‌توپه‌ت بووه و سه‌ری پان بووه‌ته‌وه. دوا‌ی ده‌ره‌ینانی له‌ بنی ئه‌و بیرهی چوار ڕۆژ بوو تیایدا بوو، براکانی له‌ ناسینه‌وه‌یدا دژواریان بۆ پیش هاتبوو، قه‌لبیه‌ی ژنی داماو له‌ ماله‌وه‌ هیندراوو و ناچار بووبوو له‌ تاریکایی ئه‌نگوسته‌چاودا جلوه‌بهرگی تیکه‌تیکه‌ بووی ئه‌و مردووه‌ نه‌ناسراوه ده‌ستنیشان بکات. دیمه‌نی ده‌ره‌ینانی یوسف له‌لایه‌ن بازرگانانی میدیانییه‌وه هاته به‌رچاوم که برایانی چاوچنۆکی فریان دابوو به‌یره‌وه. زۆر که‌یفم به‌کێشانی نیگاری جفاتی یوسف و زولایخا دیت، چونکه‌ بیرێ مرۆفی ده‌خاته‌وه که بنه‌ره‌تترین هه‌ست له‌ ژیاندا چاوچنۆکی و ئیره‌یی پێبردنی برایانه.

کاتیک بیده‌نگی بۆ تاویک هاته ئاراوه، هه‌ستم کرد سه‌یری من ده‌که‌ن. ئه‌ری بگریم؟ به‌لام نیگام چوو سه‌ر قه‌ره. هیچ و پووچی نامه‌رد، له‌ هه‌موومان ورد ده‌بیته‌وه و هه‌ول ده‌دات خۆی وا ده‌ربخات وه‌ک له‌لایه‌ن زاوا ئه‌فه‌ندییه‌وه نێردراوه‌ته ناو نیگارکێشان داکو له‌ بناخه‌ی ئه‌م کاره بکو‌لیته‌وه.

برای گه‌وره له‌ ناکاو قیڕاندی: "کێ نامه‌ردیی وای له‌ ده‌ست دیت، چ بێ وێژدانیک ده‌ستی چووته‌ته‌ برای بێ وه‌یمان، ئه‌و مرۆقه‌ی ته‌نانه‌ت خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئازاردانی میرووله‌یه‌کیش نه‌ده‌دا؟"

یارۆ به‌گریان وه‌لامی په‌رسیاره‌که‌ی خۆی دایه‌وه و منیش به‌ خۆپێشاندانه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ده‌له‌وه‌ بێت، به‌شدارێ ئه‌م په‌رسیاره‌ بووم و به‌دوا‌ی وه‌لامیکدا بۆ خۆم گه‌رام. دوژمنه‌کانی زه‌ریف کین؟ ئه‌گه‌ر من نه‌مکوشتا، کێی تر ده‌یکوشتا؟ دیته‌وه بیرم سه‌رده‌مانیک، - پێم وابیت سه‌لانی ئاماده‌کردنی هونه‌رنامه‌ بوو -، له‌گه‌ڵ هه‌ندیک له‌ نیگارکێشان ده‌یکرده ده‌مه‌قالی و لێیان ده‌بوو به‌شه‌ر، چونکه‌ ده‌یگوت شیوازی

وہستایانی کۆن پشتگوئی دہخەن و بۆ ئەوہی زەرکاریی ھەرزانتەر و چاپوکتەر بکەن، ئیمە ئەو گشت رەنجە لە نەخشاندنی پەرەدا دەدەین و ئەوان لێوارەکانیان تێک دەدەن. ئەوانە کۆ بوون؟ بەلام دواتر، بەپێی قسە و قسەلۆک دەرکەوتوو ئەمە ھۆکاری دوژمنکارییەکە نەبوو، بگرە ئەقینی شاگردیکی جوانکیلە بەرگ تێگر بوو لە نھۆمی خوارەوہ. بەلام ئەمە چیرۆکیکی زۆر کۆن بوو. وەکو تریش ھەندیک کەس ھەبوون لە زەرافەت و نەزاکەتی زەریف و پەوشی ژانەیی پر لە ریزی وی دلگران بوون، بەلام ئەمانە پێوەندیی بە ھۆکاری ترەو ھەبوو: زەریف شیوہی کۆیلە بەشیوازە کۆنەکانەوہ پەیوەست بوو، وردبوونەوہی زیاد لە پێویستی بۆ گونجاندنی نیگار و رەنگ، لە بەردەمی مامۆستا عوسمان بەوپەری زماندێژی و زۆر بەنەزاکەتەوہ باسی کەموکورتیی لە گۆریدانەبووی نیگارکیشانی تر – بەتایبەتی منی دەکرد... دوایین بەگژداچوونی ئەو پێوەندیی بە بابەتیکەوہ ھەبوو و ئەو مژارەش سەردەمانیک بەلای مامۆستا عوسمانەوہ زۆر ھەستیار بوو؛ نیگارکیشانی کۆشک بەدزییەوہ کاریان بۆ دەرەوہ دەکرد و راسپاردەوی ورد و بچووکیان لە دەرەوہی کۆشکدا پەسەند دەکرد. لەبەر کزبوونی مەیلی سولتانمان و کەمبوونەوہی ئەو پارەیی لە سالانی دواییدا لە گەورەیی خەزەندارانەوہ دەھات، سەرچەم نیگارکیشانی دەستیان کردبوو بە سەردانی کۆشکی دوونھۆمی پاشایانی ھێچ نەزان و دنیانەدیتە و نیگارکیشی ھەرە وەستای ناو نیگارکیشانی شەوانە دەچووہ سەردانی زاوا.

ھیچ باکم نەبوو لەوہی زاوا بەبیانوی ھەبوونی نەگبەتییەوہ بریاری دا لەسەر کتیبەکە، کتیبەکەمان بەردەوام نەبیت. بێگومان وای بۆ دەچیت زەریف ئەفەندی میشک بچکۆلە وەک میشکی بالندە، بەدەستی یەکیک لە ئیمەیی نەخشینەری کتیبەکە ئەو لەناو براوہ. ئەگەر ئێوہ لە شوینی ئەو بوونایە، ئایا ھەردوو ھەفتە جارێک بەشەو بکوژیکتان بەمەبەستی نیگارکیشانی بۆ مائی خۆتان بانگ دەکرد؟ یاخۆ لە پێشدا بریاری خۆتان دەدا کوا گەلۆ بکوژی راستەقینە کتیبە و باشتترین نیگارکیش کتیبە؟ ھیچ گومانم نییە لەوہی دوا ماوہیەکی کورت تۆ دەگات ئەو نیگارکیشانەیی ھاتوچۆی مالاکەیی دەکەن، ھونەرەندترینیان لە رەنگرێژییەوہ بۆ زەرکاری، لە خستەکیشانەوہ بۆ نیگارکیشی، لە کیشانی نیگاری رووہوہ بۆ پەرە

ریزکردن، کتیبە و دلنیام داوا دەکات لەمەوپاش بەتەنیا خۆم لەگەڵیدا بەردەوام بم. ھیچ باوہر ناکەم خۆی دابگریتە خوارەوہ بۆ ئەو ئاستەیی بیر لەوہ بکاتەوہ من نیگارکیشیکی خاوەن ھونەری رەسەن نا، بکوژیکی ئاسایی بم.

بە تیلەیی چاوسەیری ئەو قەرە ئەفەندییە، ئەو گەمژەییی لەگەڵ خۆیدا ھیناویەتی، دەکەم. کاتیک ئەو جووتە پیکەوہ لە گۆرستان دەرچوون و لەگەڵ ئاپۆرەیی گۆرستاندا بەرەو لەنگەرگای ئەیوب شۆر بوونەوہ، منیش کەوتەمە دوايان. ئەوان لە لەنگارگا سواری کەلەکیکی چوار سەولێ بوون. منیش لەگەڵ شاگردانی لاو، ئەوانەیی مردوو و بە خاکسپاردنی تەرمەکیان لەبیر چووہوہ و لەناو خۆیاندا پێ دەکەن، سواری کەلەکیکی شەش سەولێ بووین. لە دەروازەیی فەنەرقای، جارێک کەلەکەکانمان ئەوہندە لەیەک نزیک بوونەوہ خەریک بوو بەیەکدا بکیشن. لەو ساتەدا زۆر باش لە نزیکەوہ بینیم چۆن قەرە بە فسکەفسک ھەندیک شتی بۆ زاوا دەگیڕایەوہ. لەپر جارێکی تر بیرم کردەوہ مرۆکوشتن کارێکی چەند سانایە. خوای خۆم، تۆ ئەم ھێزە لە رادەبەدەرەت بەھەموومان داوہ، کەچی چاوترسینت کردوون تا بەکاری نەھینن.

بەلام مرۆف ھەر ئەوہندە کەوتە خۆ و جارێک ئەم ترسەیی شکاند، دەستبەجی دەبیت بە کەسیکی تر. جاران نەک ھەر لە ئیبلیس، بگرە لە بچووکتەیین خراپەیی ھەناوی خۆیشم زراوم دەتۆقی. کەچی ئیستا ھەست دەکەم خراپە شتییکە دەکریت مرۆف خۆی لەژێر باریدا رابگریت و بگرە شتیکی پێویستە بۆ نیگارکیش. ئەگەر دەستلەرزینی ئەو چەند رۆژەیی دوا تاوانەکە بخەینە لاوہ، ئەوا لەو ساتەوہی ئەو ھیچ و پووچەم کوشتووہ، فرە باشتر نیگار دەکیشم، دەرەوشاوہتر و بویرانەتر رەنگ بەکار دەھینم و لە ھەموویشی گرینگتر، دەبینم ھیزی خەیاڵم شاکار دەئافرینینت. بەلام ئایا چەند کەس لە ئەستەنبول ھەن ریز و بەھا بۆ شاکارەکانم دابننن؟

لە دەروازەیی جیبالی و لە ناوہراستی کەندای زێرینەوہ بە ھەلچوونەوہ لە ئەستەنبولم روانی. لەپر ھەتاو سەری دەرھینا و قوبەکانی بە بەفر داپۆشراو لەژێر تیشکی ھەتاوای بریسک و باسکیان بوو و دەرەوشانەوہ. کەواتە شارێک چەند گەورە و رەنگین بیت، بارتەقایی ئەوہش گۆشە و پەنای ھەیی بۆ شارەنەوہی تاوان و گوناھەکانتان. چەند جەنجال بیت، ھیندەش مرۆفی تیدایە بۆ ئەوہی بە

تاوانهكانتانهوه بچنه ناويانهوه. ژيري شاران، به جيھانهكاني ناويان، كتيبخانهكانيان، نيگاركتيشانيان، خوشنووسان و دهرسخانهكانيان نا، بگره پيويسته بهزوري ٺهواوانانهي بهدرژايي هزاران سال له كولانه تاريخهكانياندا چهپه لانه ٺهونجام دراوان، بپيوري. بهم لوجيکه بيت، هيچ گومانم نيهه لهوهي ٺهستهنبول ژيرترين شاري سهرتاسهري جيھانه.

منيش له لهنگهراي ٺونقاپاني لهدواي زاوا و قهروهه له كهلهك دابهزيم. كاتيک خويان دابووه پال يهكتر و به ههوارهكاندا سهردهكهوتن، منيش له دوايانهوه بووم. له شوي سوتاوييهكي پشت مزگهوتي سولتان محمهد راوهستان و بواي جار قسهيان كرد و پاشان لهيهكتر جودابوونهوه. كاتيک زاوا ٺهفهندي بهتهنيا مايهوه، وهك پيريكي كهنهفت و بي تاقهت هاته بهرچاوم. له ناخي خومهوه ويستم به قهلهمباريک خومي بگهيهنمي و بوختانهكاني ٺهوپروبوچهي له ناشتن تهرمهكهي دههاتينهوه و ٺهوشتانهي بوخواراستن لهو بوختانه كردهبوم، بو باس بكم و لبي بپرسم: "ٺهري ٺهوقسانه ي زهيرف ٺهفهندي راستن؟ ٺايا خراب كهلك وهرگرتن له متمانهي سولتانمان و ناپاكيكردن له شيوازهكاني نيگاركتيشيمان و سووكايهتيكردن به ٺايني خومان لهو نيگارانهدا ههيه كه ٺيمه دهيانكتيشين؟ گهلواي اين نيگاري كهورهت تهواو كردهوه؟"

كاتي ٺيواره له ناوهراستي كولانه به بهفر داپوشراوهكهدا راوهستام، سهيري كوتايي تاريخي ٺهوكولانهم كرد كه زاروك و باوكاني سهري گهپانهوهي مالوهه جيبان دههيشت و بو من و جنوكه و پهري و ريگر و دز و خهمي داره به بهفر داپوشراوهكان چوليان دهكرد. لهوسهري كولانهكه، له مالي دوونهومي و رازاوهي زاوا ٺهفهنديدا، ٺيستا لهوي، لهژير ٺهوبنميچهي جاريك له نيوان لقهكاني شابهرووه پروتهلهكانهوه بينيم، جوانترين ٺني دنياي لتيه. بهلام من نامهويت ٺاوهزي خوم له دست بدهم.

19

من پارهه

من زيږي عهيار بيست و دووي سولتاني عوسمانيم. موري بهشان و شكوي هزرهتي سولتاني كولكه ي جيھانمانم بهسرهويه. لهقلهقي ٺهندامي دهستهي گوره ماموستاياني سولتانمان، لهبهرٺهوهي دواي به خاكسپاردنهكه و ٺيستا ليره، لهم قاوهخانه خه مگين و دلگيره بهنيوهي شهو نيگاري مني كيشا، نهيتواني ٺاوي زيږم بهسهردا بكات. بهلام ده ي ٺيدي ٺيويه له سهري خوتاندا تهواوي دهكن. نيگاركهه ليرهيه، بهلام خوم له كيسه ي لهقلهقي ماموستاي گهوره و براي نيگاركتيشماندام. ٺيستا هلهدهسيته سهري، من له كيسه ي خوي دهردههينيت و پيشاني ٺيوهم دهوات. سلاو، سلاو، سلاو له ماموستاياني هونهرمهاند و له ميوانان. بهتيشكي من به شهواره دهكهن، كاتيک تيشكي چراكه لهسه ر من دهشكيتتهوه، ٺيويه خروش دهتانگريت و ٺيرهبي به ماموستا لهقلهقي خاوهني هه ره دواييم دهبن. مافي خوتانه، چونكه له من بترازيت، هيچ شتيكي تر نيهه بو پيوانهي هونهري نيگاركتيش. ماموستا لهقلهق ٺهم سي مانگهي دوايي چل و ههوت دانه ي ره بهق زيږي هاوشيوهي مني پهيدا كردهوه. هه موومان لهم كيسه داين و بروان لهقلهق ٺهفهندي له كهس نامانشاريتهوه و دهشرانيت لهناو نيگاركتيشاني ٺهستهنبولدا كهس نيهه هيندهي ٺهوپاره ي دهست بكهويت. زور سهربلندم بهوهي لهناو نيگاركتيشاندا وهك پيوهريك پهسه ند دهكريم و كوتايي به گهنگهشه ي ناپيويست دينم. له رابردوودا، گافيك هيشتا هوگري قاوه نه بووبووين و هو شمان نه هاتبووهوه سه رمان،

نیگارکیشانی ئەقل بچووکی وەک ئەقلی مەل، ئیواران دەکەوتنە چەنەبازی و دەیانگوت: "نا، تۆ هونەر مەندتریت، نا، رەنگبازی راستەقینە هەر خۆم، من باشتترین نیگاری دار دەکیشم، کەس نییە لە کیشانی نیگاری هەوردا شان لە شانم بدات." هەر بەوئەندەشەو نەدەگیرسانەو، بگرە هەموو شەویەک دەکەوتنە گیانی یەکتەری و ددانی یەکتەریان دەشکاند. ئیستا بالادەستی لۆجیکی من بەسەر هەموو شتیکیەو، گونجانیکی شیرین بە نەزمی کاری نیگارخانە و بگرە پیکوپیکییەکی شاپەن بە وەستایانی دیرینی هەراتی پێ دەبەخشیت.

با چەند شتیکی جۆراوجۆرتان بۆ بژمیرم کە دەتوانن بە گونجان و چۆنیەتی ئەم لۆجیکەو مەنیان پێ بگۆرنەو: تاکە پێیەکی پەنجا پێی کچە کەنیزەکی گەنج و شوخ، ئاویەکی باشی سەرتاشی لە داری گویز و چوارچیو لە ئیسک گیراو؛ سندووقیکی نەووت ئاچەیی کاغەز زیوین و بە نیگاری هەتاو نەخیشندراو و ناودار و باش بۆیاخ کراو؛ سەد و بیست دانە نان؛ خاکی سێ گۆر و سێ تابووت؛ بازووبەندیکی زیوین؛ یەک لەسەر دەی ئەسپێک؛ لنگی ژنە کەنیزەکی بەتەمەن و قەلەو؛ بەچکە گامیشیک؛ دوو قاپی باشی چینی؛ مووچە مانگیکی نیگارکیشی عەجەم دەرویش محەمەدی تەوریزی و زۆربە نیگارکیشانی تری وەک وی لە نیگارخانە سولتانمان؛ بازیکی باش بە قەفەسەو؛ دە گۆزە شەرابی پانایۆت* بەسەربردنی سەعاتیکی بەهەشتی لەگەڵ محموودی شوخە کوری ناسراوی دنیا و زۆر توانای تری لە ژماردن نەهاتوو.

ماوەیەکی پیش ئەوێ بیتمە ئێرە، دە رۆژم لە گۆرەویی چلکنی شاگرد پینەچیەکی هەژاردا بەسەر برد. ئەو بیچارە، هەموو شەویەک بە دەم ژماردنی ئەو شتە لە بن نەهاتوانەو کە دەیویست بە من پەیدایان بکات، خەو دەبێردەو. بەیتەکانی ئەم شیعرە درێژە شیوەی لاواندەو شیرین و بۆ من بەلگە ئەوێ کون نەماوە پارە تێ نەکەوتیت.

ئەوێ ناوی کونم هینا، شتیکم بیرم کەوتەو؛ ئەگەر بەسەرھاتی پیش لە هاتنم بۆ ئێرە بگێرمەو، چەندین بەرگ کتیبی لێ دەردەچیت. خۆبەخۆی خۆمانین و بێگانەمان

(* پانایۆت: مارکەییەکی شەرابی یونانی نایاب و ناسراو و میژووییەکی کۆنی هەیه. - وەرگێر -

لەناوای نییە، ئەگەر بۆ کەسی نەگێرنەو و لەقلەق ئەفەندیش لیمان لالووت نەبیت، رازیکتان بۆ دەدرکینم. سویند دەخۆن؟

باشە. ددانی پێدا دەنیم. من زێری راستەقینە عیاری بیست و دووی سولتانی عوسمانی نیم و لە سەکەخانە چەمبەرلیتاشی لە قەلب نەدراوم. من پارەییەکی قەلبم. مەنیان لە فینیسیا لە زێری عیاری نزم دروست کرد و هینامیانە ئێرە و بەناوی زێری عوسمانیەو خستیانمە بازارەو. زۆر سوپاستان دەکەم لەپای تێگەیشنتان.

وێک ئەوێ من لە سەکەخانە فینیسیا گویم لێ بوو، سالانیکە ئەم کارە دەکریت. بەلام تا ئەم ماوەیە دواییش، ئەو زێرە عیاری نزممانە گاورانی فینیسایی هینایانە رۆژەلەلات و بلایان کردەو، کاری دۆقەکانی فینیسیا خۆیان بوو و لە هەمان سەکەخانە ئەنجامیان دەدا. عوسمانیەکانیش بە لۆجیکی ئەوێ چی لەسەر شتیکی نووسرابیت ئیدی هەر ئەوێ، رەفتار دەکەن. کاتیک بینیان نووسراوی سەر زێرەکان هەمان شتە و لەبەر ئەوێ لە دووکانەکانی خۆیان گۆیان بەرێژە زێر لە پارەکاندا نەدا، زێری قەلبی فینیسایی ئەستەنبولی پر کرد. دواتر فێربوون بە گەستن پارە قەلبی زێر کەم و مس زۆر بناسنەو. بۆ نمونە، لەتاو ئاگری ئەفین قەرچەت دیت و دەسووتیت، بەپەلە پرووزی خۆت دەگەیهنیتە کن محموودی کورە شوخی شوخان، ئەو کورە سەرانسەری دنیا ئەفیندار و کوشتەییەتی. ئەویش لە پێشدا لەبری هەرامەکەت، پارەکە بۆ دەمی دەبات، گازیکی لێ دەگریت و دەلێت قەلبە، بۆیە لەبری سەعاتیک، تەنیا نیو سەعات دەتبات بۆ بەهەشت. کاتیک گاوری فینیسایی بینی پارە قەلبەکی ئەو ئەنجامە تراجیدیانە هەیه، کوتی بارەخ با زێری ساختە عوسمانیش دروست بکەم، خۆ ئەوان هەر هەستی پێ ناکەن، ناکەن.

ئێستا دەمەوێت سەرنج بۆ سەر دۆخیکی سەیر و نامۆ رابکیشم. ئیدی ئەم گاورانە فینیسیا کاتیک نیگار دەکیشن، وێک ئەوێ وایە نیگار نا، بگرە راستی شتە نیگار کیشراوەکان بنافرین. بەلام گاڤیک پارە دروست دەکەن، راستەقینەکی نا، ساختەکی دروست دەکەن.

لە فینیسیا خراپە سندووقی ئاسنەو، لە کەشتی سوار کرا، بە لارەلار و ژەندنەو گەیشتینە ئەستەنبول. لە دووکانی سەرافیک، لە دەمی وەستایە کدا خۆم

دیته وه. کابرا بۆنی سیر له ده میه وه ده هات. که میک چاوه ریمان کرد و نه کرد، دیهاتییه کی گیزه لۆکه هات بۆ زێر ورد کردنه وه. وه ستای سه رافی ئیلبیلی کوری ئیلبیلی گوتی: "ئادهی بزانه زێره کهت قه لبه، بینه با بیگه زم." زێره کهی له کابرای گوندی وه رگرت و نایه دهمی.

کاتیک له دهمیدا دهیگیرا، بینیم ئه وهی یارۆی دیهاتی زێری راسته قینهی سو لئانی عوسمانی بوو. زێره کهی تر به بینینی من له بۆنی سیردا، گوتی: "تۆ سه خته ی." خۆ راستی ده کرد، به لām له به رئه وهی لووتبه رزانه هاتبووه گو و شکۆی منی شکاندبوو، منیش درۆم کرد. گوتم: "قه لبی ره سه ن هر خۆتی."

کابرای لادیی گیزه لۆکه له وه ساته دا به شان و بالی زێره کهی خۆیدا هه لده دا و دهیگوت: "مه گه ر زێری من قه لب ده رده چیت؟ بیست سا له ژیر خاکدا شار دوومه ته وه، بۆچی ئه وه سه رده مه بی ره وشتی له مجۆره هه بوو؟"

کاتیک من به په ره وش بووم بزانه چ ده قه ومیت، کابرای سه راف زێری گوندیه که نا، منی له دهمی ده ره ئنا و گوتی: "بگره، ئه وه زێره که ته. پارهی قه لبی گاوری نامه ردی قینیساییم ناویت." جنیویکیشی گرت یارۆی گیزه لۆکی دیهاتی و گوتی: "ئه وه تۆ هیچ شه رم له خۆت ناکه یته؟" ئه ویش که میک وه لāmی دایه وه و منی هه لگرت و بردمی. دوا ی ئه وهی قسه ی له هه مان شیوه ی له سه رافه کانی تریش بیست، دلای شکا و منی وه ک پارهی زێر نزم به نه وه د ئا کچه ورد کرده وه. که شتی هه وت سا له ی له برانه وه نه هاتووم له م ده سته وه بۆ ئه وه ده ست، ئا به وجۆره ده سته ی پی کرد.

ده توانم به شانازییه وه بلیم وه ک ئه وهی پارهی کی ئاقل پیویسته بیکات، زۆربه ی کاتی خۆم له ئه سته نبول له م کیسه یه وه بۆ ئه وه کیسه یه و له م پشتوینه وه بۆ ئه وه گیرفانه به سه ر برد. ترسی گه وره م ئه وه بوو بخریمه بنی گۆزه یه که وه، یان به سالان له ژیر به ردی ناو باخچه یه کدا به شاردریمه وه، نا لیم هیچ به سه رم نه هات، به لām له به ر هۆیه ک، که نازانه چی بوو، ئه م ده مانه ی ته نگاسی کورتیان ده خایه ند. زۆرینه ی ئه وانه ی منیان ده که وته ده ست، به تایبه تیش ئه گه ر بۆیان ده ریکه وتایه ساخته م، ده یانویست به زووترین کات له کۆلم بکه نه وه. هیشتا تووشی هیچ که سیک نه بووم به وه رگری بی ئه قلم بلیت ئه م پارهی قه لبه. به لām ئه وانه ی هه ستیان به قه لبیم نه ده کرد

و سه د و بیست ئا کچه یان له پیناومدا ده ژمارد، هر ئه وه نده ی ده یانزانی فریو دراون، تا ئه و کاته ی که سیک تریان فریو ده دا و له من پرگاریان ده بوو، به ته نگزه ی هه لچوون، ناشادی و بی ئۆقره ییدا تی ده په رین و له خۆیان ده دا. سه رباری ئه وه ی له ماوه ی ئه و ته نگزه یه دا چه ندین جار هه ولیان ده دا خۆشیان و که سانی تریش له خسته ببه ن (له تاو هه لچوون و بی ئۆقره یی هه میشه مایه پووچ ده بوون)، له دلّه وه جنیویان به و که سه ده دا که منیان پی ده فرۆشت و پیمان ده گوت: "بی ره وشت."

به درێژایی ئه م هه وت سا له ی رابردوو، له ئه سته نبول پینجسه د و شه ست ده ستم گۆریوه. مال، دووکان، بازار، مزگه وت، کلێسا و سیناگوگ نه ماوه سه ری پیدایه که م. چه ند زیاتر گه ریم، بینیم زیاتر له وه ی من پیتشین ده که م، له پشتمله با سم ده کرا، ئه فسانه م بۆ ده سازیندرا و درۆم له باره وه ده کرا. بی هه دادان به روومدا ده درایه وه و ده گوترا: له من بترانیت، هیچ نرخیک و به هایه کی تر نه ماوه، بی به زه بیم، چا و کویرم، منیش هه زم له پارهی، چ جیی داخه دنیا له سه ر من بنیات نراوه، ده توانم هه موو شتیک بکرم، چه په لم، سه رسه ری و نامه ردیم. ئه وانه ی له قه لببوونم ئا گادار ده بوونه وه، به هه لچوونی زیاتره وه ره فتاریان ده نواند و شتی خراپتریان پیم ده گوت. له گه ل دابه زینی به های راسته قینه مدا، به های مه جازیم له هه لکشان بوو. به لām سه رباری ئه و گشت مه جازه بی ویزدان و ئه و هه موو بوختانه بی بناخه یه، بینیم زۆربه ی خه لکی به عه شفیکی له دلّه وه هه لقولاو هه زم لی ده کهن. من پیم وایه، ئه م خۆشه ویستییه له دلّه وه هه لقولاوه، بگره ئه م سیلاوی هه ز لیکردنه، شتیکه پیویسته له م سه رده مه خۆشه ویستی لی دامال دراوه دا هه موومان دلخۆش بکات.

کۆلان به کۆلان و گه ره ک به گه ره ک هه موو گۆشه یه کی ئه سته نبولم بینیه، له جووله که وه بیگره بۆ ئابخان، له عه ره به وه بۆ مینگریان، ده سته ی هه موو که سیکم ناسی. جاریک له کیسه ی مه لایه کی ئه درنه ییدا که بۆ مانیسا ده چوو، چوومه ده ره وه ی ئه سته نبول. کاتیک جه رده ریمان گرت و هاواریان کرد: "یان رۆخت، یان مالت"، مه لای بیچاره به شپرزهی ئیمه ی له کونی دواوهیدا شارده وه. ئیره له ناو ده می کابرای سیرخۆر پییستر بۆنی ده هات و زۆر دژوار بوو. به لām دوا ی که میک

یه کسه هر هموو شتیک وەرگه پرایه سهر خراپتر، چونکه جهردهکان به مه لایان نه گوت: "یان مالت یان رۆحت"، بگره گوتیان: "یان شهرفت، یان رۆحت." و ریزیان بۆ بهست. توخوا لای گهرین با هیچ بۆتان باس نه کهم لهو کونه تهنگه دا چمان بهسه رها. له بهرئهوه و لهو کاتهوه هیچ حهزم له چوونه دهرهوهی ئهستهنبول نییه.

له ئهستهنبول ههمیشه خۆش و یستراروم. کچانی لاو، وهک ئهوهی پیاوی خهونهکانیان بم، منیان ماچ دهکرد، منیان له کیسهی قه دیفه دا، له بن سه رین، له نیوان مه مکه زله کانیان و له دهر پیکانیاندا دهشاردهوه و بۆ ئهوهی بزائن له جیی خۆم ماوم، بهدم خهوهوه دهستیان لیم دها. له ته نیشته ناگردانی ناو گه رماویکهوه، له جزمه یه کدا، له بنی شووشه یه کی بچووی بۆنخۆشی ناو دووکانی کابرایه کی مسکفرۆش و له گیرفانی نهینیی جهواله نیسکی ئاشپه زیکدا خۆم شاردهوه. له پشتوینی دروستکراو له چه رمی حوشر، له به تانیی چندراو له جاوی میسری، له ناوکه فی که تانی پیلوو و له گۆشه ی شاراوهی شه روا لای رهنگاو رهنگدا ههموو ئهستهنبول گه رام. په ترۆی سه عاتچی منی خسته شوینی شاراوهی سه عاته چه کوشداره که یه وه و به قالیکی رۆمیش ره پ و راست منی خسته ناو په نیری مه ره وه؛ پیکه وه له گه ل مۆر و خشل و کلیل له پارچه ی که تانه وه پچراین و له دووکه لکیش، ناو ناگردان، بن په نجه ره، له ناو سه رینی دروستکراو له پووش، له شوینی نهینیی دۆلابی زه مینی و سندوو قدا شاردرامه وه. باوکانیکم بینی هه ر جار ناچاریک له سه ر خوانی نان هه لدهستان و بۆ ئهوهی بزائن له شوینی خۆم ماوم، سه یریکیان دهکردم؛ ژنگه لیکم بینی بی ئهوهی پیاویست بکات، منیان وهک شه کر دهخسته ده میان و ده یانمژیم؛ مندا لیم بینی بۆنیان دهکردم و منیان دهخسته کونی لووتیانه وه و پیر و که نه فتی وه هام بینی سه رباری ئهوهی پیاوی له لیاوری گۆر بوو، نه گه ر رۆژی حه وت جار منیان له کیسه ی چه رم دهر نه هینایه و سه یریان نه کردمایه، نۆقره یان نه ده گرت. ژنه چه رکه زیکی وردبین هه بوو، دوا ی ئهوهی به دریزایی رۆژ مالی گسک دها و ده سپریه وه، ئیمه ی له کیسه دهر دهینا و فلچه ی دارینی تیمان هه لده سوو؛ سه رافیکی یه کچاو بی راوهستان قووله ی لیمان دروست ده کرد؛ کۆل به ریک بۆنی کۆله شیلان له دهستهکانی دههات، خۆی و خیزانه که ی، وهک ئهوهی سه یری دیمه نیک

بکه ن، بۆ ئیمه یان دهر وانی؛ زه رکاریکیش که ئیستا له ناوماندا نییه - پیاویست ناکات ناوی بهینین-، ئیواران، بی پسانه وه ئیمه ی له دۆخی جۆراوجۆردا ریز ده کرد. به که له کی داری ماون(*) گه رام و چوومه کۆشک و هاتمه دهره وه، خۆم له به رگی دهستکاری هه رات و له پاژنه ی ئه و پیلوانه ی بۆنی گولیان لای دیت و له توپی کورتاندا شارده وه. سه دان دهستی چلکن، تووکن، خرین، چه ور، له رزۆک و پیرم بینی. بۆنی جفاتی ئه فیۆن کیشان و کارخانهکانی به ره مه پینانی مۆم و باستر مه ی ماسیی قومری و بۆنی هه موو ئاره قه دهر دانی ئهستهنبول به روومدا پژا. پاش تیپه ریوون به و هه موو جۆش و خرۆش و بزاونته دا، کاتیک ئه و ریکره نامه رده دوا ی برینی ملی قوربانیه که ی له تاریکایی شه ودا، منی خسته کیسه ی خۆیه وه و له ماله شوومه که ی تفیکی لای کردم و گوتی: "تف، هه مووی له چاره ی تۆوه یه"، من ئه وه ندهم نازار چیشته و دلّم ره نجا، به راده یه ک خۆزگه م به له ناوچوونی خۆم ده خواست.

به لام نه گه ر من نه بم، که س ناتوانیت نیگار کیشی باش و خراپ له یه کتری جیا بکاته وه و له بهرئهوه ی نیگار کیشان له م رووه وه دهست به کوشتنی یه کتر ده که ن، من له ناو نه چووم و چوومه کیسه ی هونه ر مه ندرتین و هۆشمه ندرتین نیگار کیشه وه و بۆ ئیره هاتم.

نه گه ر ئیوه ش نیگار کیشی له و باشترن، ده سا من به دهست بخه ن.

(*) داری ماون یان ماهاگۆنی: داریکی ئهستوره و له رابردوودا بۆ دروستکردنی که له ک و به له م سوودی لای وهرگیراوه. - وهرگیر -

من ناوم قهرهيه

تۆ بلیی باوکی شه کووره تا چ رادهیهک له و نامانه ئاگادار بیت که من و شه کووره بۆ به کتری دهنیرین؟ له نامه کانی شه کووره دا خۆپیشاندانی هه لۆیستی کچی نه ویر و له باوک ترساو به دی ده کریت و ئەگەر من سه رنجی ئەو خۆپیشاندانه م بدابایه، ده بوو بگه مه ئەو ئاکامه ی ئەوان له نیوان خۆیاندا به یهک وشهش باسی منیان نه کردوه، به لām هه ستم ده کرد دۆخه که وا نییه. نیگای فیلبازانه ی ئەسته ر، جادووی ده رکه وتنی شه کووره له په نجه رده، پیداکرتنی زاوا له سه ر ناردنێ من بۆ لای نیگارکیشان و ئەو بیچاره بییه ی ئەم به یانییه له کاتی بانگه یشتنکردنی مندا به روویه وه بینیم، منی نیگه ران ده کرد.

به یانی، زاوام هه ر ئەوه ندی منی له به رده م خۆیدا دانیشاند و دانه نیشاند، ده ستی کرد به گێرانه وه ی باسی ئەو پۆرتی تانه ی له فینیسیا دیوونی. وهک بالیۆزی سوڵتانی کۆله که ی جیهانمان هاتوچۆی زۆر کۆشک، مالی ده وله مه ند و دیری کردوه. به رۆژان له به رده م هه زاران پۆرتی تدا راوه ستاوه، هه زاران رووی بینیه نیگاریان له سه ر قوماشی راکیشراو و و ته خته و له چوارچیه ودا به دیواره وه کیشراون. گوئی: "هه ریه کیان جیاوازتره له وانی دی، به تاقی ته نیا رووی بی هاوتای مرۆقه." زاوام به هه مه جۆری، رهنگ، نه رمی و خۆشیی ئەو تیشکه ی ده که ویته سه ر روویان، ته نانه ت به دژوارییان و به واتای ناو چاویان مه ست بووه.

گوئی: "کتومت ده لێی په تایان گرتووه، هه مووان، هه موو فینیسیا پۆرتی خۆیان

به کیشان ده دن. ئەوانه ی پاره و هیزیان هه یه، هه م بۆ ئەوه ی بۆ ژیانان ببیت به نیشانه و بیره وه ری و هه م وهک ئاماژه یهک بۆ سامان و هیز و ده سه لاتیان، پۆرتی تی خۆیان به کیشان ده دا. مه به ستیان ئەوه یه له وێ، له به رامبه رماندا رابوو هه ستن، هه بوونی خۆیان به یه کتر رابگه یه نن و ئاماژه ی ئەوه مان بده نی که وا له که س ناچن و له هه موو که سیک جیاوازترن."

شیوه ی ئەوه ی له باره ی ئیره یی و ته ما ح و چاوچنۆکیه وه بدویت، وشه کانی بی ره وشتانه بوون، به لām کاتیک له مه ر ئەو پۆرتی تانه ی له فینیسیا بینیبووی قسه ی ده کرد، جاروبار رووی بۆ تاویک وهک رووی مندال رووناک ده بووه وه و پر ده بوو له ژیان.

دریژه ی ده دای و ده یگوت ده وله مه ندانی پارێزه ری نیگار، میر و خیزانه گه ره کان له هه موو هه لیکدا نیگاری سه روچاوی خۆیان به کیشان ده دا و ئەمه یان کردبووه نه خۆشییه کی ئەوتۆ، ته نانه ت ئەو گاوانه کاتیک نیگاری دیمه نی چیرۆکی ئاینی وهرگی راویان له ئینجیله وه له سه ر دیواری کلێ ساکان به دروست کردن ده دا، مه رجیان داده نا رووی خۆشیان بخریته ناو نیگاره کانه وه. به وجۆره، بۆ نمونه، سه یری نیگاری به خاکسپاردنی ستیفانی پیاوچاکت ده کرد، های له وه، ده تبینی ئەو میره ی به شادی و خۆشی و پیا هه لدانێ زۆره وه نیگاری سه ر دیواره کانی کۆشکی پێشانی تۆ داوه، له نیگاره که دا، له ناو ئاپۆره ی چاو به گریانی سه ر گۆره که دایه. دواتر له نیگاری پێشاندهری په ترۆسی پیاوچاکدا که به سیبه ری خۆی نه خۆش چاک ده کاته وه، کاتیک بۆت ئاشکرا ده بوو ئەو نه خۆشه به ده خته ی له تاو ئازاردا هه دادانی نییه و له لایه کی ناو نیگاره که دا راکشاره، برای خانه خوی به نه زا که تت و له به راز له شه ساغتره، تۆ تووشی خه پالشانکنن ده بوویت. رۆژی دواتریش، ئەمجار له نیگاریکی پێشاندهری زیندوو یوونه وه ی مردوو اندا، سه یری دیمه نی مردنی که سیکت ده کرد که پێش که میک له سه ر خوانی نیوه رۆ له ته نیشته تۆوه ورگی به میزی ناخواردنه وه نابوو.

زاوام به ترسیکه وه وهک ئەوه ی باسی هیزی به کیشکردنی ئیبلیس بکات، گوئی: "هه ندیکیشیان کاریان هینده بر دووه ته پێشه وه، ته نیا به مه به سته ی ئەوه ی خۆیان بخه نه نیگاریکه وه، رازی بوون له نیگاره که دا ببن به و خزمه تکاره ی جامی مه ی پر

دهكات، ئەو دلرەقەي ژنيكي زيناكار بەردباران دهكات، يان بكوژيكي دەست بەخوين.

خۆم له نهزانی دا و گوتم:

"ئەمە كتومت وەك ئەو وایه له كتيبي ئەفسانه كۆنهكانی عەجەمدا دانیشتنی شا ئیسماعیل له سەر تەختەكەي ببینن. یان وەك ئەوێ له داستانی خەسرەو و شیریندا تووشمان ببیت بە تووشی نیگاری تەیمووری لەنگەوێ كه سەر دەمانیكي زۆر درەنگتر له دواي ئەوان فەرمانرەوایی کردوو.

ئەری ئەو له شوپینیکی مالهەكەوێ دەنگی خەشەخشیك دەهات؟

دواتر زاوام گوتی: "بەلام وەك بلیی ئەو نیگاره فەرەنگیانه بۆ ترساندنی ئیمە دەكیشریین. نیگارهكان تەنیا بەهیز و دەولمەندیی ئەو كەسانەي بە كیشانیان داوان، نامانترسیین. هەر وەها تێ دەكۆشن ببیەنە مێشكمانەوێ كه بوونمان لەم دنیاپەدا شتیکی زۆر تاییبەت و پر له رازە. ئەوان دەخوازن بە روو و چاو و شیوێی راپوستانی بێ هاوتایان و بەو جلوبەرگانەیان كه لۆ بەلۆی لەژێر سێبەردایە، ببەنە نمونەي ئافریندراویکی پر له نەینی و بمانترسیین."

بۆمی گێراییه و جارێك چووێ ته كۆشکی مولكداريكي دەولمەند له لیوار دەریاچەي كۆمۆ و یارۆ ئارەزوومەندیکی شهیدا بوو و له شاوێ بۆ کار دینال و له ئەفسەرانەوێ بۆ شاعیران، نیگاری رووی هەموو ناودارانێ میژووی فەرەنگی كۆکردووێ ته و ئەمیش لەناو ژوورەكانی باخچەي شاهانەي پۆرتزیتەكاندا ون بوو. گوتی: "خانەخوویی میوانپەر وەر بە شانازییەوێ به مالی خویدا دەبگێرام، كاتیك منی بەجی هیشت بۆ ئەوێ به ئارەزووی دل به مالهەكەیدا بگەریم، ببینم ئەو كەسایەتییه گاوێ گوايه گرینگانەي كه زۆر بەیان وەك كەسی راستەقینە دینە بەرچاو و هەندیكیشیان رێك بۆ ناو چاومیان دەروانی، تەنیا لەبەر ئەوێ پۆرتزیهیان كیشرابوو، بووبوون بە كەسانیک بۆ زیاتر پرکردنی ئەم دنیايە. كیشانی پۆرتزیتی ئەوان شتیکی ئەوێندە ئەفسووناویی پێیان داوو و هیندە بێ هاوتای کردبوون كه من لەناو نیگارهكاندا بۆ تاویك هەستم کرد خەوشدار و بێ هیژم. وەك ئەوێ بلیی ئەگەر بەم شیوازه نیگارم بكیشرایه، باشتر تێ دەگەیشتم بۆچی لەم دنیاپەدام."

دوچار، دەستبەجی حالی بووێ نهخشی ئیسلامی، ئەو هونەرەي لەسەر دەستی كۆنە وەستایانی هەراتیدا گەیهەندراوێ به قۆناغی كەمال و نەگۆزی، به خولیای پۆرتزیت كۆتایی پی دیت و لەم رووێه له ویست و ئارەزووی خوێ ترساوێ. گوتی: "بەلام وەك بلیی دەموویست هەستیش بكەم له گشت كەسیك جیاوازترم و له كەس ناچم و له شیوهم نییه."

بەوجۆرە، هەستی کردووێ وەك ئەو كاتانەي ئیبلیس بەرەو گوناھ بەكیشمان دەكات، ئەو به راکیشانی داخواری شتیکی بەهیزوێ بهكیش كراوێ بەرەو ئەو شتەي لی ترساوێ. "نازانم چۆن باسی بكەم، وەك بلیی داخواریکی گونەبارانە بوو، وەك خۆ گەرەنواندن له بەرامبەر خوادا، خۆ به شتیکی گرینگ زانین و شیوێی خۆ جیگیرکردن له چەقی دنیادا."

دواتر هەستی کردووێ ئەم شتەي له دەستی وەستایانی فەرەنگدا بووێ به گەمەي مندالیکی لەخۆبایی، ئەگەر لەلایەن سولتانی بالامانەوێ ئاراستە بكریت، دەبیتە هیژيكي رەوای ئەوتۆ بتوانیت جادووش تێ پەڕینیت و ببەران بخاتە ژێر کاریگەریی خۆیەوێ و خزمەت به ئاینەكەمان بكات.

هەر لەو سەرۆبەندەشدا بووێ بیروكەي كتیبیک بۆ نیگاری سولتانمان و ئەو شتانەي ئەو دەنوین، هاتووێ ته ئاراوێ. زاوام، دواي گەرانهوێ بۆ ئەستەنبول، كاتیك به حەزەرتی سولتانمانی گوتووێ زۆر باش دەبیت ئەگەر لەسەر شیوازی فەرەنگیدا نیگاریان بكیشریت، ئەو دەسیك نارەزایی پێشان داوێ.

گوتووێ ته: "شتی بنەرەتی چیرۆكە. نیگاری جوان چیرۆك بەزەر افەتەوێ ته و او دەكات. كاتیك هەول دەدم بیر له نیگاریك بكەمەوێ كه نابیت بەتەواو كەری چیرۆكیك، وام به خەیاڵدا دیت ئەو نیگاره دوچار دەبیت به بت، چونكە ئەگەر بروامان به چیرۆكیكي نەبوو هەبیت، واتای ئەوێه باوێر بەو نیگاره و بەو شتەش دەهینن. ئەمە شتیكە له وینەي پەرستنی بتەكانی كەعبە بەر لەوێ پیغەمبەرمان بیانشكینیت. ئەگەر شتیك بەشیک نەبیت له چیرۆكیك، بۆ نمونە، ئەگەر ئەم گولە میخەكە یان ئەو گرگنە بێ ئەدەبە بەشیک نەبن له داستانیك، چۆن نیگاریان دەكیشیت؟"

"به پیشاندانی ئهوهی کهوا جوانیی گوله میخهک له بی هاوتاییی خۆدایه."

"بۆچی مهگهه دواتر له ریزکردنی په رهکاندا له چهقی دنیا دای دهنیتی؟"

زاوام گوتی: "ترسام و کاتیک حالی بووم بیرۆکهکانی سولتانمان به رهو کویم دهبن، له پیر شیرزه بووم."

ههستم کرد زاوام ترساوه بکهوئته باریکهوه جگه له نیازی خوا، شتیکی تر به شایهنی چهقی دنیا و کاغهز ببینیت.

سولتانمان، ریک وهک من پیشبینیم کردبوو زاوامی ترساندبوو و گوتبووی: "پاشان دتهوئت ئهو نیگارهی گرگنیکت له چهقیدا جیگیر کردوه، به دیواردا ههلبواسی، به لام نیگار به دیواردا ههئاواسریت. چونکه ئهگهه نیگاریک به دیواردا ههلبواسریت، ئهوا ئامانجمان ههچی دهبیت با ببیت، دواي ماوهیهک دهست به پهرستنی دهکین. ئهگهه منیش وهک گاوهکان باوهرم بگردایه ههزهتی عیسا - دووربیت - هه مان کات پهروهردگاریشه، ئهوا کاته تی دهگهیشتم دهکرا خوا له دنیا ببینریت و تهناوت له شیوهی مرۆفدا خۆی بنوینیت و منیش دهمتوانی رازی بم نیگاری مرۆف بکیشریت و به دیواردا ههلبواسریت. خۆ دهزانی دوا جار دهکوهینه کړنۆشبردن بۆ هه موو نیگاریکی به دیواردا ههئاوسراو، وا نییه؟"

زاوام به منی گوت: "زۆر باش لئی حالی دهبووم و له بهرئهوهش لهو شتهی ههردوو کمان بیرمان لئ دهکردهوه، دهرسام."

سولتانمان گوتووئتهی: "لهو سۆنگهیهوه رازی نايم نیگارم به دیواردا ههلبواسریت."

زاوام بزیهکی ئیبلیسسیانهی خسته سهه لئوی و به چریه به منی گوت: "به لام دهیویست."

ئیسناش نۆرهی ترسان هاتبووه سهه من.

سولتانمان گوتووئتهی: "به لام دهشخوایم نیگاریکم له سهه شیوازی فه رهنگی بکیشریت. پیویسته نیگارهکه له توئی په رهکانی کتیبیکدا بشاردریتهوه. ههه تۆش پیم ده لئی ئهوه کتیبه چۆن دهبیت."

زاوام گوتی: "ماوهیهک به سهه رسامی و شهیدا بوونهوه بیرم کردهوه. دواتر بزیهکی

هاوشیوهی بزیه فیلبازانهکهی تۆزیک له مهوه بهری خسته سهه لئوی و به جۆریک بزیهی هاتی، وا ههستم کرد خهریکه باوهر دینم زاوام گۆراوه و بووه به کهسیکی تر.

"ههزهتی سولتانمان فه رمانی پیم دا په کسهه دهست به دروستکردنی کتیبه که بکریت. له شادمانیدا سهه رم سوپی خوارد. فه رمانیشی دا ئهه کتیبه وهک دیارییه که بۆ دۆقی ئینیسسیا ئاماده بکریت و دیسان من بنیتریته کنی. دهیویست کاتیک کتیبه که تهواو دهکریت، له ههزار سالهی سالنامهی کۆچیدا ببیته گهواهیدهری هیزی سهه فرازی خهلیفه موسلمانان و سولتانی مهزمنان. به لام بۆ ئهوهی نه زانریت نیازی ریکهوتنی له گهه ئینیسسیاییهکاندا ههیه و به مه بهستی ریکرتن له ئیرهیی و دلپیسسی له نیگارخانه، داواي لئ کردم کتیبه که به نهینئ ئاماده بکریت. منیش به شادمانی و به نهینئ دهستم کرد به به کیشاندانی نیگارهکانم."

فريو مه خو که به سهرنجه وه گويی بۆت راگرتووه، ئەگەرنا، ئومید دهخوازیت شه کووره هه لگريت و بیفرینیت. به لام له ویش بترازیت، که سی ترم نه بوو بتوانیت کتیبه کهم به ئەنجام بگهیه نیت.

به دەم گه رانه وه له نوژی ههینی، باسی سیبهرم بۆ گهیرایه وه وهک گه وره ترين داهینانی نیگاری مامۆستایانی ئیتالی. گوتم: "ئەگەر نیگاری خۆمان له وپوه، له چهقی کۆلانه وه، به جۆریک بکیشین وهک ئەوهی له کۆلان بروا و راوهستی و چه نه بازی بکات و بۆ دنیا بروانیت، ئەوا پیویسته شیوهی مامۆستایانی فه رنگه فیر بین سیبهریش، که شتیکی هه ره زیاد بینراوه له کۆلان، بخهینه نیگاره که وه." قه ره پرسى: "جا چۆن نیگاری سیبهر ده کیشريت؟"

کاتیک گويی بۆم راده گرت، جاروبار پشووکورتیم لای برزای خۆم ده بینى. هه ندیک جار به وه شووشه مه ره که ب مه گۆلییهی خۆی هینابووی، گه مه ی ده کرد. جاروباریش شیشی ئاگردانه که ی به دهسته وه ده گرت و ئاگره که ی تیک دها. هه ندیک جار به خه یالمداد ههات به بیانوی ئەوهی نیگار له چاوی خوا دور ده خه مه وه، ناپاکى له نیگاره کانی به ره مه ی هزرى مامۆستایانی هه راتی و سه رجه م نه ریتی نیگارکیشی ده که م و بۆ ئەم مه به سه ته ش سولتانه مانم فريو داوه، خوازياره ئەو شیشه بکیشیت به سه رمداد و بمکوژیت. ناوبه ناویش بۆ ئەوهی جوولەى لئوه بیت، ماوه یه کی درێژ داده نیشته و چاوی له سه ر چاوم لانه ده برد. پيشم وابوو له خه یالی خۆیدا ده یگوت بۆ ئەوهی کچه که تم ده ست بکه ویت، ئاماده م بيمه کۆيله شه. جاریک، کتومت وهک ئەوهی له مندالی ئەودا ده مکرد، برده مه باخچه، هه وڵم دا وهک باوکیک باسی داره کان، لیدانی تیشکی رۆژ له گه لاکان، به فری ده ست به تانه وه کردوو و باسی ئەوهی بۆ بکه م بۆچی ماله کانی گه ره کی خۆمان له گه ل دورکه وتنه وه یان بچووک ده بنه وه. به لام ئەم کاره م هه له بوو: ته نانه ت ئەمه به س بوو بۆ ئەوهی پيشانم بدات ئەو شیوه پيوه ندييه ی باوک و کور که له رابردوودا له نئوانماندا پیک هاتبوو، له مێژه کۆتاییی پى هاتوو. ئەو ئیستا چاوی له کچی کابرایه کی خه له فاو بریوه و له بری مه راق و خولیاى فیربوونی سه رده می مندالی، خۆی له سه ر پشوودریژی له به رامبه ر قسه ی هه له ق و مه له قى ئەو کابرا خه له فاوه دا راهیناوه. دژواری و تۆزی ئەو ولات و شارانه ی دوازه سال پیاواندا گه رابوو، به ته واوی هیزی خۆیه وه له رۆحی برزاکه م

من زاواتانم

به وچۆره، سه ره له به یانیی رۆژی ههینی بۆم باس کرد ئەو کتیبه ی نیگاری سولتانه مان له سه ر شیوازی مامۆستایانی فه رنگه له خو ده گريت، به چ شیوه یه ک ده بیت. خالی ده سپیکم ئەوه بوو چۆن هه مان چیرۆکم بۆ سولتانه مان گهیرابوو و بۆ دروستکردنی کتیبه که فريوم داوو. به لام ئامانجی شاراهه م ئەوه بوو نووسینه وه ی چیرۆکی به رامبه ر نیگاره کان به قه ره بسپیرم، چونکه خۆم هیشته نه متوانیبوو ده ست به نووسینه وه یان بکه م.

گوتم زۆربه ی نیگاره کانی کتیبه که م ته واو کردوو و دوا نیگاریش له ته واو بووندا یه. گوتم: "له کتیبه که مدا نیگاری مردن هه یه بۆ ئەوهی پيشانی بدات جیهانی سولتانه مان سه رزه مینیکى چه ند ئارام و پر له ئاسایشه. نیگاری دار هه یه به نیگارکیشی هۆشمه ند له قله ق به کیشانم داوه. نیگاری ئیبلیس، نیگاری ئەسپ، ئەو ئاژه له ی تا شوینه دوره کان ده مانگه یه نیت، نیگاری سه گی هه میشه چه په ل و زۆزان و نیگاری پارهی هه یه..." به قه ره م گوتم: "ئهمانه م هینده جوان به وه ستایانی نیگارکیشی نیگارخانه به کیشان داوه، هه ره ئەوه نده ی جاریک چاوت پى که وت، یه کسه ر بریار ده ده یه نووسینه که ی چۆن بیت. شیعەر و نیگار، ره نگ و وشه، ئەمانه برای یه کن، ده زانی."

جاریک به خه یالمداد هات داخۆ پى بیژم کچه که می ده ده می؟ ئایا له م ماله له گه ل ئیمه دا داده نیشیت؟ دواتر به خۆم گوتم ئیستا تۆ به سیمای مندال ئاسای و به وه

نیشتبوو. له منیش ماندووتر بوو، بهزهیم پیدا هاتهوه. وا بزائم، نهک ته نیا هر له بهرتهوهی دوازه سال له مهوبه شه کورهم نه دابووی - ته مه مه حال بوو -، بگره بههوی ته هیالم له کیشانی نیگاری جیاواز له کاری نیگارکیشانی ئیسلام و دوور له شیوازی ماموستایانی تهفسانهیی هرات دابوو و به سووربونهوه ته تورهاتانه دهگیرایهوه، لیم زویر بوو بوو. نا بهوجوره بوو پیشبینیم کرد مردنم له سهر دستی تهودا بیت.

به لام لئی نه دترسام: ته واو به پیچه وانهوه، ههولم دا من تهو بترسیم، چونکه ههستم کرد ترسه که ی گونجاوه له گهل تهو نووسینهی من داوا نووسینهوهیم لی کردبوو. گوتم وهک تهوهی لهو نیگارانه دا هیه، پیوسته مرؤف بتوانیت خوی بخاته چهقی دنیاوه. دریزهم دایی و گوتم: "یه کیک له نیگارکیشانه کانم زور به جوانی نیگاری مردنی بۆ کیشاوم. سهیرکی ته مه دهکهیت؟"

نا بهوجوره دهستم کرد پیشاندانی تهو نیگارانهی سالتیک بوو وهستایانی نیگارکیش به نهینی بویان دهکیشام. سههتا که میک شهرمی دهکرد؛ بگره دترسا. پاش تهوهی بوی پوون بووهوه بۆ کیشانی نیگاری مردن سروش لهو جقاتی مردنانه وهرگیراوه که له زورهی نووسراوهکانی شانامه دا دهبینریت، وهک په راندنی سهری سیاوش به دستی ته فراسیاو، یاخو روسته کاتیک نازانیت زوراب کوری خویتهی و دهیکوژیت، توانی دهستبهجی بجیته بابه ته که وه. یه کیک لهو نیگارانه به خاک سپاردنی خوا لیخوژیبوو سولتان سلیمان پیشان دعات و من به رهنگی خه مبار و گران به کیشانم دابوو، دیدیکی ریزکردنی له سهر شیوازی ماموستایانی فه رهنگی پیوه دیار بوو و ههولیکی سیه ره کیشانی تی دابوو به قهلهمی خوم بوم زیاد کردبوو. نامازهم کرد بۆ تهو قولاییه فیلبازهی نیگارکه که هیلی ناسو و هه ورهکان ناو پتهی یه کتر دهکات. بیرم خسته وه مردن وهک که سایه تییه کی بی هاوتا کیشراوه، جوژی تهو که سایه تییه گاوانه ی پورتریتیانم له کوشک و سهراکانی فینیسیدا دیبوو و هه موویان په له قازیتی تهو هیان بوو تاییهت و خوبه خوی خویان بن. گوتم: "زور خوازیارن تاک و بی وینه بن و ته داخوازیان فره به ته وژم و گورو تینه. تو پروانه، پروانه، سهیری ناو چاوی مردن بکه، مرؤف له مردن نا، بگره له ته وژمی ویستی

تاک و بیوینه و هه لو پزیدییهی تهوان دترسیت. پروانه تهو نیگار و چیرۆکی بۆ بنووسه وه. تهوه کاغز و تهوهش قهلهم، مردن بینه گو. نووسراوه کهت دهستبهجی ددهمه خوژنووس.

ماوهیه که به پیدهنگی سهیری نیگارکه ی کرد. پاشان گوئی: "کی نیگاری ته مه ی کیشاوه؟"

"په پوله. تهو هره دهسترهنگینتریانه. ماموستا عوسمان سالتیک عاشق و شهیدای بوو."

قه ره گوئی: "هاوشیوهیه کی نیگاری ته مه سهگه م، به لام به دفه سالتتر، لهو قاوه خانه یه ی چیرۆکی بۆ کیشاوه، بینی."

"زورهی نیگارکیشانم به رۆح به ماموستا عوسمان و نیگارخانه وه په یوهستن و باوهریان نییه بهو شتانهی بۆ کتیه که ی من تهجامی ددهن. دهتوانم پیشبینی بکه م چون نیوهی شهو لیره ده رۆن و بی ته ده بانه له قاوه خانه یه گالته بهو نیگارانه ی بۆ پاره کیشاویانه و به من دهکن. جاریک سولتانمان به زوری من دهستووری دا نیگارکیشیکی فینیسایی له بالیوزخانه وه بیت و نیگاری خوی پی به کیشان دا. دواتر، ماموستا عوسمانی راسپارد به شیوازی خوی دانه یه که له بهر تهو نیگارهی که به بویاخی چهور کیشراوو، بگریته وه. ماموستا عوسمان ناچار کرابوو لاسایی نیگارکیشه فینیساییه که بکاته وه و منی به لپرسراوی تهو ناچارکردنه چه په له و نیگار شه رمبه خسه که ی دهستکردی خوی دانا. مافی خوی بوو."

جگه له دوا یین نیگار، که به دریزایی رۆژ بوم ته واو نه کرابوو، هه موو نیگارکهکانی ترم پیشانی دا، دنه م دا چیرۆکهکانیان بنووسیته وه، باسی خووی نیگارکیشانم کرد و بوم ژمارد چه ند پارهم دابوونی. هیندهی له مه ر روانگه و تهوهی ئایا هه رچی بچوو کتر بوونهوهی شتهکانی پشته وهی نیگاری فینیسایی بی ئاینیه یاخو نا، قسه مان کرد، تهو هندهش باسی تهو همان کرد ده شیت زهریف تهفه ندیی به سته زمان له بهر چا وچنۆکیی پاره و ته ماح کوژرابیت.

دوا ی تهوهی قه ره شهو بۆ مالی خوی گه رایه وه، ئیدی دلنیا بووم له وهی سه ره به یانیی رۆژی دواتر، وهک تهوهی به لینی دابوو، دیته وه و سه ره له نووی گوئی بۆ

چیرۆکه‌کانی کتێبه‌که‌م راده‌گریت. به‌دهم گوێگرتن له ونبونی دهنگی هه‌نگاوه‌کانی له‌به‌ر ده‌رگای کراوه، شتی‌ک له شه‌وی سارددا هه‌بوو که بکوژی بێ خه‌و و سه‌رکێشی منی له خۆم و کتێبه‌که‌م به‌هێزتر و ئیبلیسانه‌تر ده‌کرد.

دوای رۆیشتنی ئه‌و، ده‌رگای هه‌وشم توند قایم کرد. کوپه‌یه‌کی کۆنی ئاوم هه‌بوو وه‌ک گول‌دانی ره‌یحانه به‌کارم ده‌هێنا و وه‌ک نه‌ریتی گشت شه‌ویکم له پشته‌وه نامه پال ده‌رگاکه. به‌رله‌وه‌ی ئاگری ئاگردانه‌که به خۆله‌میش داپۆشم و بچمه ناو جیگاوه، بینیم شه‌کووره له به‌رده‌مدا بوو. به کراسی‌کی سپیی ئاودامانه‌وه له تاریکییه‌که‌دا وه‌ک خێو ده‌هاته پیش چاو.

لیم پرسی: "هه‌ر سووری له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شوو به‌م کابرایه بکه‌یت؟"

"نه‌خێر باوکی شیرینم. بگره له‌میژه له شووکردن پاشگه‌ز بوومه‌ته‌وه. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، من به‌شووم."

"ئه‌گه‌ر هیشتا ده‌ته‌وێت شووی پێ بکه‌یت، من ئیدی ده‌توانم مۆله‌تت بده‌م."

"نامه‌وێت شووی پێ بکه‌م."

"بۆچی؟"

"چونکه ئیوه ناخوازن. که‌سی‌ک ئیوه گه‌ره‌کتان نه‌بێت، منیش له ناخه‌وه نامه‌وێت." له‌په‌ر بینیم ژیه‌مۆی ناو ئاگردانه‌که له چاویدا ده‌بریسکیته‌وه. چاوه‌کانی له‌به‌ر به‌ختره‌شی نا، له‌تاو تووریه‌یی په‌ر بووبوون، به‌لام هیچ دل‌گرانییه‌ک له ده‌نگیدا نه‌بوو.

وه‌ک ئه‌وه‌ی رازیکی بۆ بدرکینم، گوتم: قه‌ره زۆری خۆش ده‌وێت.

"ده‌زانم."

"له‌به‌ر عه‌شقی نیگار نا، له‌تاو ئه‌فینی تۆ بوو به‌دریژایی رۆژ گوێی بۆ قسه‌کانی من راگرت."

"مه‌گه‌ر کتێبه‌که‌تان ته‌واو ناکات؟ گرینگ ئه‌وه‌یه."

گوتم: "رۆژی‌ک می‌رده‌که‌ت ده‌گه‌رێته‌وه."

"نازانم بۆچی، په‌نگه له‌به‌ر بیده‌نگی بێت، ئه‌مشه‌و زۆر باش حاالی بووم می‌ردم هه‌رگیز ناگه‌رێته‌وه. ده‌بێت ئه‌و شتانه‌ی له خه‌وندا ده‌یانبینم راست بن: کوشتیوانه.

زۆر له‌میژه له چۆله‌وانی بووه به خۆراکی قه‌ل و دال. "ئه‌مه‌ی دواییانی وه‌ک ئه‌وه‌ی بشیت مندا له‌ نووستوووه‌کان گوێیان لێ بێت، به‌چریه و به هه‌لچوونیکه‌ سه‌یره‌وه گوت.

گوتم: "ئه‌گه‌ر بکوژریم، ده‌مه‌وێت ئه‌م کتێبه‌ی هه‌موو شتیکی خۆم پێ داوه، به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت. سویند بخۆ بۆ ئه‌م مه‌به‌سته."

"سویند ده‌خۆم، به‌لام کی کتێبه‌که‌تان ته‌واو ده‌کات؟"

"قه‌ره. تۆ ده‌توانیت ئه‌م ئه‌رکه‌ی پێ راپه‌رێنیت."

"بابه‌گیان، ئه‌وه‌تانی خۆت پێی به‌دروستکردن ده‌ده‌یت. پێویستت به‌من نییه."

"راسته، به‌لام له‌به‌ر خاتری تۆیه به‌رگه‌ی من ده‌گریت. ئه‌گه‌ر بکوژریم، په‌نگه بترسیت و ده‌ست له کتێبه‌که هه‌لگریت."

کچی ئاقلم به‌دهم بزه‌یه‌که‌وه گوتی: "جا ئه‌و کاته ژیا‌نی هاوسه‌ری له‌گه‌ل منیشدا پێک نا‌هێنیت."

له‌کوێوه زانیم بزه‌ی کردووه؟ به‌دریژایی گشت ئه‌م وتووێژه، جگه له تیشکی‌ک که جاروبار له چاوانیدا ده‌بریسکایه‌وه، هیچ شتیکی ترم نه‌بینیبوو. له ناوه‌راستی ژووره‌که، له‌سه‌ر پێ له به‌رامبه‌ر یه‌کتر راوه‌ستا‌بووین. خۆم بۆ رانه‌گیرا و گوتم: "ئاگاتان له یه‌کتر هه‌یه، ئاماژه بۆ هه‌ق‌دوو ده‌که‌ن؟"

"چۆن ده‌توانن به‌ر له شتیکی له‌و جووره بکه‌نه‌وه؟"

بیده‌نگیه‌کی درێژ و به‌نازار هاته ئاراوه. له جیه‌کی زۆر دوور سه‌گی‌ک وه‌ری. که‌می‌ک سه‌رمام بوو و مچورکم پیدا هات. ئیدی ژووره‌که زۆر تاریک داها‌ت و نه‌مانده‌توانی یه‌کتر ببینن، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێت هه‌ستمان ده‌کرد له به‌رامبه‌ر یه‌کتردا راوه‌ستاوین. دواتر، له په‌ر یه‌کترمان له ئامیز گرت و به‌هه‌موو هێزمانه‌وه یه‌کترمان له باوه‌ش کرد. ده‌ستی کرد به‌گریان، گوتی تاسه‌ی دایکی کردووه. ده‌ستم به‌سه‌ریدا هینا و قژیم ماچ کرد. هه‌مان بۆنی قژی دایکی له پرچی ئه‌میش ده‌هات. برده‌مه سه‌ر جیگا‌که‌ی و له ته‌نیش‌ت مندا له له‌پال یه‌که‌وه راکشاوه‌کانی خه‌واندم. کاتیک بیرم له دوو رۆژی رابردوو کرده‌وه، هیچ گومانیکم نه‌ما که شه‌کووره و قه‌ره ئاگایان له هه‌والی یه‌کتر هه‌یه.

من ناوم قهرهیه

شهو، دواى گهړانهووم بۆ مال، خوّم له دهست ژنهى خاوهن خانوو، كه بهخيړايى دهستى پى كړدبوو خوځى به داىكم بزائيت، رزگار كرد و دهمودهست چوومه ژوورهكهم، لهسهر دوشهك پراكشام و بيرم له شهكوورهى خوّم كردهوه.

با لهو خشهخشهوه دهست پى بكهم كه بهكهيفى گهمهيهكهوه هزرم بۆ راگرتبوو: له هاتنى دووهى دواى دوازده سالدا بۆ ماليان، هيچ خوځى پيشانم نهدا. لهلايهكى تر، بهشيويهكى وا نهفسووناوى گهماروځى دابووم، دلنابووم لهوهى ههميشه دهمبينيّت، وهك ميږدى دواړوځى دهمپيويت و دهمبريت و چيژى گهمهيهكى ئاقالانهش لهم پهفتارهى ودردهگريّت. بويه منيش ههميشه پيم وابوو ئهوى دهبينم. بهوجوره باشتر له وتهكانى "ابن العربى" سهبارت به ئهفين تى گهيشتم كاتيك دهليت ئهفين تواناى بينينى شته له بينين نههاووهكانه و ويستى مروّقه بۆ ههستكردن بهبوونى ههميشهيبى نهبيندراوهكان له تهنيشتويهوه.

به ههست راگرتنم بۆ دهنكى ناو مالكه و جيړهجيړى تهختهكان، دهمتوانى بزنام شهكووره ههميشه چاوديريم دهكات. جاريك بى هيچ گومانىك تى گهيشتم لهگهّل مندالهكانيدا لهو ژوورهى تهنيشتهويهيه كه بهسهر ههيوانهكهدا دهروائيت، چونكه گويم لى بوو مندالهكانى يهكتريان راو دهننا و شهريان دهكرد، بهلام لهبهر نيگارى ههړهشهكارانه و جووتكردى بروى داىكيان، ههوليان دها دهنكيان نزم بكهنهوه. تاوناتاويك، بهشيويهيهكى ناسروشتى دهنكى چرپهچرپى دهستكرديان و دواتريش

تريقهتريقى پيكنهنينيان دهكهوته بهر گويم. چرپهچرپهكهشيان وهك ئهوه نهدهچوو، بۆ نمونه، لهبهر پهرتنهكردنى سهرنجى كهسيكى نوځى دابهستوو بكرىّت.

جاريكى تر، كاتيك باپيريان باسى شاكارهكانى تيشك و سيّبهرى بوم دهكرد، ههردوو مندالهكه، شهوكهت و ئورهان خوځيان كرد به ژووردا و به جوولهى ورد و بايهخ پيدراوى پيشتر دارپژراوهوه، سينييان بهدهستهوه گرتبوو و قاوهيان نايه بهردهممان. بيرم كردهوه راستيهكهى دهبوو خهيرييه ئهم كاره بكات، بهلام داىكيان ريكي خستوه بهمهبهستى ئهوى ههلى بينينى ئهوى پياووى لهوانهيه دواړوځ ببيت به باوكيان، بۆ مندالهكانى برهخسنيّت و بتوانيت لهمهري وى لهگهليان بدويت. بهدهم ئهم بيركردنهوانهوه به شهوكهتم گوت: "دوو چاوى چهند جوانت ههن." كاتيك ههستم كرد لهوانهيه ئورهانى برا بچووكى ئيرهيبى پى ببات، بهويشم گوت: "ئهوانهى توش". دواى ئهوى گهلايهكى سيسهوهبووى گوله ميخهكيكهم له گيرفانم دهرهينا و خستمه سهر سينييهكه، روومهتى ههردوو مندالهكهم ماچ كرد. دواتر، له كونى مالوه دهنكى پيكنهنين و تريقهتريقى هات.

جاروبار مهراقم بوو بزنام ئهوى چاوهى چاوديريم دهكات له پشت كونى كام ديوار و كيژان دهرگاي داخراو و تهنانهت كيها بنميچهويه و له چ روويهكهوه سهيرى من دهكات. چهند درز و گريهكههم لهبهرچاو دهگرت و خهياى ئهوهم لى دها شهكووره له پشت ئهوى درزهوه چوّن دانيشتووه. هيشتا ئهمه نهدهبرايهوه من به ختوخوځرايى گومانم له خاليكى ترى رهش دهكرد و بۆ ئهوى بوم ساغ بيتهوه گومانهكههم له جىي خوځيدايه يان نا، گهرچى بيږيزى نواندن له بهرامبهر زاواشمى لى دهكهوتهوه، چونكه بيچوان دريژهى به گيړانهوه دها، له شوينى خوّم ههلهسام و بۆ ئهوى بۆ زاوامى بسهلمينم گويم له گيړانهوهى چيړوكهكانيهتى، به پيشاندانايكى گوايه زور سهرقالانه و فره سهرسورهين و بهدهم بيركردنهوهوه ئهمسهر و ئهوسهري ژوورهكهم دهكرد و لهو درز يان پهشايى جىي گومانى ديوارهكه نزيك دهبوومهوه.

كاتيك لهوى، له پشت ئهوى شتهوهى به كونى سهيركردنم دهنانى، چاوم به چاوى شهكووره نهدهكهوت، تووشى خهياالشكان دهبووم. لهپر ههستيكي ناموى تهنيايى جهستهى دادهگرت و وهك كهسيك نهزائيت له ژياندا چ دهكات، ئوقرهه لى دهبرا.

هەندیک جار لەناکاو لە دلی خۆمدا هەستم دەکرد شەکوورە سەیرم دەکات و هیندە بەهێزەووە پروام دەکرد لەژێر چاودێری نیگاگانی ئەودا بم، وەک چۆن کەستیک بۆ کاریگەری دانان لەسەر ئەو کچەی خۆشی دەوێت خۆی لە راستیی خۆی قوڵتر و بەهێزتر و بە دەسلەلتتر پیشان دەدا، منیش هەمان هەوام بەخۆم دەدا. زۆر دواتر، بەخەیاڵمدا دەهات شەکوورە و مندالەکانی، من لەگەڵ ئەو میردەوی هەرگیز لە شەڕ نەدەگەراییەووە و ئەو باوکە ونبوو بەراورد دەکەن و هەمان کات خەیاڵم وەرەگەراییەووە سەر ئەو ناودارە نوێیانەیی قینیسیا کە زاوام باسی چۆنیەتی نیگارکێشانی ئەوانی دەکرد. تەنیا لەبەرئەووەی شەکوورە لە باوکییەووە ناویانی بیستبوو، خۆزگەم دەخواست لەو ناودارە نوێیانە بچم کە ناوبانگی خۆیان لە رێی نووسینی کتیب و کێشانی نیگارەووە بەدەست هێنابوو، نەک وینەیی پیاوچاگان کە لە رێی ئازارچێشتنەووە لە خەڵوەتگا ناوبانگ دەردەکەن، یاخۆ شێووەی میردی ونبووی کە بە سەر پەراندن بەهێزی بازوو و نووکی شمشیر ناوبانگی بۆ خۆی پەیدا کردبوو. بە گوتهی زاوام، نیگاری ئەو ناودارانە بە ئیلهام وەرگرتن لە هیزی گۆشە پر لە رازەکان و تاریکایی بە چاوی بیندراوی دنیا کێشراون. زاوام خۆی شاکارەکانی بینیبوو و هەوڵی دەدا بۆ برازای خۆی بگێریتەووە و برازاش هەرگیز نەیدییبوون. منیش هەوڵیکی لە رادەبەدەرم دەدا بۆ ئەووەی بتوانم بیانەینمە بەرچاوی خۆم، بەلام کاتیک لە ئاکامدا نەمدەتوانی خەیاڵی هیچ شتیک بکەم، تووشی جۆریک لە ئالۆزی دەبووم و خۆم بچووک دەهاتە بەرچاوی.

دیسان لەپەر شەوکەتم لە بەردەم خۆمدا بینییەووە. کاتیک بەبریارەووە لێم نزیک کەوتەووە، وام زانی وەک ئەووەی لەکن هەندیک لە هۆزەکانی عەرەب لە "ما وراء النهر" و نەتەووەکانی چەرکەز لە چیاکانی قەفقاسدا باو، گەورەترین مندالی نێرینەیی مالم دەستی میوان تەنیا کاتی هاتن نا، بگرە لە بەرێ کردنیشیدا ماچ دەکات. بێ ئەووەی بەخۆم بزانی، دەستم بۆ درێژ کرد تا ماچی بکات و بیبات بۆ تەوێلی. هەمان سات و لە جیگایەکی نادوورەووە گویم لە شەکوورە بوو پێ کەنی. ئەرێ تۆ بلیی بەمن پێ بکەنیت؟ شپرزە بووم و بیرەبیرەم پێ کەوت و بۆ خۆ پرگارکردن، وەک بلیی داواکراو لە من ئەمەییە، شەوکەتم گرت و هەردوو گۆنایم ماچ کرد. کاتیک ئەمەم کرد، زانیم

قسەم بە زاوام بریووە، بەلام بەشێووەییەک بۆی روون بیتەووە کە من لە راستیدا بێ ریزیم بەرامبەری نەواندوووە، بزەییەکم بۆ کرد. لەلایەکی دیش، بۆ ئەووەی بزانی داخۆ بۆنی دایکی پێووە، لەپەر و بە هۆشیاری بۆنیکی مندالەکەم کرد. ئەو کاتەیی هەستم کرد پارچە کاغەزێکی خزانوووتە دەستمەووە، دەمیک بوو شەوکەت رووی وەرگێراوو و دوور دەکەوتەووە.

دەستی خۆم گرمۆلە کرد و کاغەزەکەم وەک خشلێک تێدا شاردهووە. کاتیک بەتەواوی حالی بووم ئەمە نامەییە و لە شەکوورەووە بۆم نێردراو، هیندەیی نەماوو لەبەر شادمانی سەرسامانە بۆ زاوام لە قاقای پیکەنین بدەم. ئایا تەنیا ئەمە بەلگە نەبوو بۆ ئەووەی شەکوورە بەتەواوی هیزەووە منی دەوێت؟ لەپەر و بەشێووەییەکی چاوەروان نەکراو لە خەیاڵی خۆمدا من و شەکوورە وەک شیت لەگەڵ یەکتەر جووت دەبووین. ئەوئەندە خەیاڵبلاوانە باوهرم دەکرد ئەو شتەیی ناو خەیاڵم بە ماووەییەکی نزیک بەدی دیت، تا هەستم کرد هەرامەکەم لە بەردەم زاوام و بەشێووەییەکی نەگونجاو رەپ بوو. ئایا شەکوورە ئەمەیی بینیبوو؟ بۆ ئەووەی سەرنجی خۆم لەسەر خالێکی تر کۆ بکەمەووە، بەدریژی گویم بۆ گێرانەووەکانی زاوام راگرت.

زۆر دواتر، کاتیک زاوام خۆی درێژ کرد بۆ ئەووەی پەرەییەکی نەخشیندراوی تری کتیبەکەم پیشان بدات، من کاغەزەکەم کردەووە. بۆنی گۆلە شیلانی لێ دەهات و سەیرم کرد هیچی تێدا نەنووسراو. لەبەرئەووەی نەمدەتوانی برۆا بکەم کاغەزەکە خالییە، هەلم دەگێراییەووە و ئەمدیو و ئەودیوم پێ دەکرد.

زاوام گوتی. "پەنجەرە، بەکارهێنانی شێوازی روانگە وەک سەیرکردنی دنیا وایە لە پەنجەرەووە. ئەو کاغەزە چییە؟"

گوتم: "هیچ نییە زاوا ئەفەندی." بەلام دواتر تێروپر بۆنم بە کاغەزەکەووە کرد.

دوای نانی نیوهرۆ، لەبەرئەووەی نەمویست دەستشۆری زاوام بەکار بهینم، مۆلەتم لێ وەرگرت و چوومە ئاودەستی ناو باخچەکەووە. ئەوئێندەرێ وەک شەختە سارد بوو. بێ ئەووەی بهیلم پاشەلم زۆر بتەزیت، بەپەلە کاری خۆم تەواو کرد و دەرچوومە دەرەووە. بینیم شەوکەت وەک رێگر، بەلام لە بێدەنگییەکی چەپەلدا لە بەردەم قوت بوو. دەستشۆرە پرەکەیی باپیری بەدەستەووە بوو و هیشتا هەلمی لێ هەلداستا.

له پشت منهوه چووہ ئاودهستهكهوه و دستشورهكهی خالی کردهوه. له دهرهوه، دستشورهكهی بهدستهوه بوو و گوپه خرپنهكاني پر كرد له فوو و چاوه جوانهكاني لهناو چاوم بری.

گوتی: "تۆ ههركیز پشیلهی مردارهوبووت بینوووه؟" لووتی، کتومت ئهوهی دایکی بوو. ئایا دایکی سهیرمانی دهکرد؟ سهریکم بهرز کردهوه، بینیم پهنجهرهی خهیاالی نهۆمی دووهم، ئهوه پهنجهرهیهی دواي چهندين سال بۆ يهكهه جار شهكوورهم تیدا دیبوو، دهریوانهكهی داخرابوو.

"نهخیر."

"پشیلهی مردارهوبوووهكهی مالی جووه له سیداره دراوهكهت پيشان بدهم؟"

بۆ ئهوهی چاوهپرسی وهلامی من بکات، چووہ کۆلان و دهستی به پۆیشن کرد و چووہ باخچهیهکی فهرامۆش کراوهوه. لهو دهوروبهه بۆنی گهلاي تهه و رزیو و کهمیکیش که پروو دههات. منداڵهکه، به متمانهی کهسیکی زۆر شارهزای شوینهکهوه و بهدهم تهپهتهپی ههنگاوهکانییهوه خۆی کرد به دهرگای مایکی زهردی ههلهکهوتوو له چۆلابیی پشت کۆمهلیک دار ههنجیر و دار بادهمی خهبارهوه.

مالهکه چۆل و هۆل بوو، بهلام وهک ئهوهی کهسانیکی تیدا بژین، وشک و کهمیکیش گهرم بوو.

پرسیم: "ئهمه مالی کتیه؟"

"مالی جووهکانه. دواي ئهوهی پیاوهکه مرد، ژن و منداڵهكاني گواستیانهوه بۆ لهنگارگای یه میش له گهرهکی جوولهکان. ئیستا ئهستهه ری بوخچهگیریان پاسپاردووہ خانووہکهیان بۆ بفروشیت." پرووی له سووچیکی ژووهرهکه کرد، گهراپهوه و گوتی: "پشیلهکه رویشتووہ، نهماوه."

"مهگهر پشیلهی مردارهوبوو دهرپوا؟"

"باپیرم دهلیت مردوان دهگهرین."

گوتم: "بهلام خۆیان نا، روحيان دهگهرین."

دهستشورهكهی باوهشی توند بهخۆیهوه نووساندبوو و به دهربهستهوه گوتی: "له

کوئرا دهزانیته؟"

"وايه دهزانم، تۆ ههموو جارێ دئی بۆ ئیره؟"

"دایکم لهگهڵ ئهستهه دیت. به شهویش دیو و درنج دینه ئیره، بهلام من لیره

ناترسم. ئایا تۆ هیچ کاتیک مرۆفت کوشتووہ؟"

"بهلی."

"چهند دانه؟"

"زۆر نا، دووان."

"به شمشیر؟"

"به شمشیر."

"ئایا روچهکانیان دهگهریت؟"

"نازانم. بهلام به قسهی کتیب بیت، دهبیت بگهرین."

"مامه ههسهنم شمشیریکی سووری ههیه بگاته ههچیهکه دهیبریت. خهنجهریکی

دهسک یاقووتیشی ههیه. ئههه تۆ باوکی منت کوشتووہ؟"

به سهه جوولهیهکم کرد که نه واتای بهلی و نه واتای نهخیری نهدهگهیاوند. "تۆ له

کوئ دهزانی باوکت کوژراوه؟"

"دایکم دوینی وای گوت. دهلیت ئیدی ناگهپهتهوه. له خهونی خۆیدا بینویهتی."

ئهها ههنديک کاری نابهجی ههیه ئامادهمان کردووہ بۆ بهرژهوهندیی چهپهلی

خۆمان و ههستی شههوهتی گرگرتووومان و ئهقینی دلشکینهرمانی بکهین، بهلام

ئهگهر ههل بپته پيشهوه، دهمانهویت بۆ ئامانجی بالاتری بکهین، منیش بهههمان

شیوه لهو ساتهدا جاریکی تریش بریارم دا بيمه بابی ئهوه تیاوانه. لهبهرئهوه،

کاتیک بۆ مال گهراپهوه، باشتر گویم بۆ گهراپهوهکانی باپیری راگرت لهمههه و

کتیبهی پیویست بوو من نووسین و نیگارخانهی به ئهنجام بگهیهنم.

با لهو نیگارانهوه دهست پی بکهه که زاوام پيشانی دابووم، بۆ نموونه له

ئهسهپهکهوه: سهبراری نهبوونی مرۆف لهم نیگارهدا و خالیبوونی دهوروبههه

ئهسهپهکه، نهدهتوانی بلیم ئهمه نیگاری ئهسهپهکه و ههچي تر. ئهسهپهکه لهویدا بوو،

23

دوچار پیم ده لاین بکوژ

سه عاتنه چالمه کهم به کرته کرت دهیگوت کات نیواریه. هیشتا بانگ نه درابوو، به لام له میژ بوو من مؤمدانی تهنیشت میژی کتیبه کانم داگیرساندبوو. ئەو کاتهی به قهله مه کهم، له سهر کاغه زتیکی باش پۆلایشکراو و جوان سفتکراوی له مه ره که بی رهشی حه سهن پاشا هه لکیشراو، له بهر و به په له نیگاری ئەفیوونکی شیکم ته و او کردبوو، له ناخی خۆمدا گویم له و دننگه بوو که هه موو نیوارانیک منی بو کۆلان بانگ ده کرد. به لام ددانم به خۆمدا گرت. ئەوهنده سوور بووم له سهر ئەوهی نیواره نه پۆمه کۆلان و له ماله وه کار بکه م، ته نانه ت جاریک هه و لم دابوو له دیوی ناوه وه درگای ماله کهم بزماریژ بکه م.

ئەم کتیبه ی به په له پۆژی نه خشاندبووم، راسپارده ی ئەرمه نییه ک بوو. به یانییه ک پیش ئەوهی کهس له خه و بیدار بیته وه، یارۆ له گالاته وه هاتبوو و درگای کوتابوو. ئەم کابرایه ی سه رباری ئەوهی لال بوو، کاری وهرگیزان و رابه رایه تی ده کات، کاتیک گه پیده کانی فه رهنگ و ئیتالی داوای پۆشاکنامه ده کهن، ده ستبه جی دیت دهمدۆزیته وه و ده که ویته سه ودا و مامه له یه کی سه خته وه. له بهر ئەوهی سه ره له به یانی بو پۆشاکنامه یه کی مامناوه ندی بیست نیگاری به سه د و بیست ئا کچه ریک که وتبووین، کاتی نوژی نیواره و له دانیشتنیکدا به بایه خ پیدان و ورده کاریه وه نیگاری جلوه رگی دهرزه نیک مرۆفی ئەسته نبولیم کیشا: "شیخ الإسلام"، سه رگه وره ی دهرگاوانان، پیشنوژی، یه نیچه ره، دهرویش، ئەفسه ر، قازی، جگه رچی،

به لام دیاریش بوو سواره که خۆی لادابوو له یه که وه، یاخۆ له ئاکامدا له ناو پووش و په لاشی به شیوازی قه زوینی کیشراوی دواوه، په یدا ده بیت. مرۆف بخوازیت و نه خوازیت، ئەمه له زینی سه ر ئەسه په که و نه خشی به گانه ی کیشراوی سه ریه وه حالی ده بوو. یان رهنگه چهنده که سیکی شمشیر به ده ست له وه دا بن له تهنیشت ئەسه په که وه په یدا بن.

دیار بوو زاوا داوای له یه کی که له وه ستا نیگارکیش، له وانه ی به نه ینی له نیگارخانه وه بانگی ده کردن، کردبوو نیگاری ئەسه پیکی بو بکیشیت. نیگارکیشی له شه ودا هاتوو، ته نیا ده یتوانی نیگاری ئەسه په که وه ک به شیک له داستانی که له بهر له سه ر کاغه ز بکیشیت و به و جوژه ده ست به دروستکردنی بکات، چونکه نیگارمه کی کتومت وه ک قالب خستبووه ئەقلی خۆیه وه. ئاشکرایه نیگارکیش چهن دین هاوشیوه ی ئەو نیگاری به هه زاران جار له دۆخه کانی شه ر و جقاته کانی ئەفیندا بینیه، به لام ده بیت زاوام به ئیلهام وهرگرتن له ریبازه کانی شیوازی فه رهنگی، ده ستی له شویتیکی نیگاری ئەسه په که: بو نمونه ده یگوت: "نیگاری سواره که مه کیشه. له ویتشدا داریک بکیشه، به لام با بچوو ک بیت و له دواوه بیت."

نیگارکیشی به شه و هاتوو، له گه ل زاوام له به رده م سندوو قیکدا داده نیشت و له بهر ئەوهی زاوام بو هه ریه که یان پاره یه کی باشی ده دای، راشکاوانه تر، به هۆی ئەوهی ئەم کیشانی نیگاره سه یره شتیکی سه رنجراکیش بوو، نیگارکیش له بهر تیشکی مۆم به زه و قه وه نیگاری ئەو جقاتانه ی له بهری کردبوون و ده ستی پیدان راهاتبوو و ئەو نیگاره نامۆ و له ریسابه در و له یه کنه چووانه ی ده کیشا. به لام ئەو نیگارکیشه ش کتومت وه ک زاوام ده گه یشته خالیک و له وه به دواوه نه یده زانی ئەم نیگاری ئەسه په بو خه ملاندنی کام چیرۆک ده کیشریت. داخوازی زاوام له من ئەوه بوو سه یری ئەم نیگارانه ی به شیوازی نیوه فینسیایی و نیوه عه جه می کیشراوو بکه م و له په ره کانی به رامبه ریان چیرۆکی گونجاویان بو بنووسم. بو ئەوهی شه کوورم ده ست بکه ویت، پتیوست بوو هه رچۆنیک بووه ئەو چیرۆکانه بنووسمه وه، به لام جگه له گیزانه وه کانی چیرۆکیژی قاوه خانه، هیچی ترم به خه یالدا نه ده هات.

جەلاد - نىگارى جەلاد لە كاتى ئەشكەنجەداندا زۆر برەوى ھەيە-، سۆالکەر، ژن بە رىگاي گەرمەووە، ئەفئۆنكىش. لە پىناوى پەيدا کردنى چوار پىنج ئاگچەي زيادەدا ئەوەندەم لەم كىتیبانە نەخشاندبوو، بۆ ئەوەي كاتى كىشانى نىگارەكان بىزار نەبم، بۆ خۆم گەمەم دادەھىنا؛ بەخۆم دەگوت بۆ ئەوەي فلچەكەم لەسەر كاغەز ھەلبگرم، نىگارى قازى دەكىشم، يان چاودەنووقىنم و نىگارى سۆالکەر دەكىشم.

گشت رىگر، شاعىر و خەمباران دەزانن كاتىك بانگى ئىوارە دەدرىت، جنۆكە و ئىبلىسەكانى ناخيان ھەموو پىكرە ھەلدەگەرپىنەو، ياخى دەبن و لە رى لايان دەدەن. دەنگە بۆ ئۆقرەكەي ھەناومان دەلەيت: "بۆ دەروە، بۆ دەروە، راکە بۆ ناو مرۆفەكانى تر، بۆ تارىكى، پەرىشانى و مەينەتى." سالانى خۆم بە ھىورکردنەوھى ئەو جنۆكە و ئىبلىسانە داو. ئەو نىگارەنەي زۆر كەس بەپەرجووى دەستى منيان دەزانى، من بە ھاوكارى ئەم جنۆكە و ئىبلىسانە كىشايوومن. بەلام ماوھى ھەوت رۆژە، لەو كاتەوھى ئەو نامەردەم كوشتوو، ئىدى بە ئىوارانىش جنۆكە و ئىبلىسەكانى ھەناوى خۆم بۆ دابىن ناكرىت. ئەوان ھىندە بەتوندى ھەلدەگەرپىنەو و ياخى دەبن، وا بەخۆم دەلەيم: ئەگەر كەمىك بچمە دەرى، رەنگە داساكىن و ھىور ببنەو.

دواي ئەم قسەيەم، بۆ ئەوەي ھالى بچم چۆن رووى دا، وەك ھەمىشە خۆم لە كۆلان دىتەو. خىرا رۆيشتم. بۆ رەوستان بە كۆلانى بەفراوى، رىرەوى قوراوى، ھەورازى شەختەبەستوو و ئەو پلىكانانەي كەس پىياندا ناروات، تى پەرىم. ھەرچەندى من دەپۆيشتم و تارىكىي شەو بۆ ناو چۆلتىرەي و بۆ مرۆتەي گۆشەكانى شار شۆر دەبوو، تاوانەكەم ھىدى ھىدى لە دوامەو جى دەما و چەندى ھەنگاوەكانم لە كۆلانە تەنگەكان، خانە بەردىنەكان، دەرسخانەكان و دىواری مزگەوتەكاندا دەنگيان دەدايەو، ترسەكانم سووكتەر دەبوون.

لاقەكانم لە خۆيانەو منيان ھىنايە ئەم گەرەكە لاقەپەي ھەموو شەوئىك بۆي دىم و ئەم گەرەكە چۆلكراوانەي كە خىو و جنۆكەش ناتوانن بۆ ترس خۆيانى پىدا بكەن. بىستبووم دەگوترا نىوھى پىوانى ئەم گەرەكە لە شەرى عەجەماندا كوژراون و نىوھەي تىشى لەبەر شوومى و نەگبەتى لە گەرەكە بارىان كردوو، بەلام من بىروا بە شتى وا ناكەم. تەنيا كارەساتىك بەھۆي شەرى عەجەمەو بەسەر ئەم گەرەكە

دەنگەدا ھاتبوو، ئەو بوو چل سال لەمەو بەر دەرگاي تەكەي قەلەندەر بەبىانووى ئەوھى بوو بە ھىلانەي دوژمن، بە زنجىر بەستراو.

لە پشت دىك و دالى تووتىكەكان و رووگەكانى خارەو (* كە تەنانەت لە ساردترىن ھەواشدا بۆيان دەھات، سوورامەو، بەوردەكارىي ھەمىشەيىي خۆم تەختەكانى نىوان دووگەلكىشە شكاوگە و پەنجەرە دەريوانە داخراوگەم راست كردوو و چوومە ژوورەو: بۆنى بخوور و كەرووى سەد سالەم ھەلكىشايە ھەناوى خۆمەو. بوونم لىرە بەرادىيەك شادمانى كردم كە وام زانى فرمىسك بە چاوانمدا دىتە خواری.

ئەگەر تا ئىستا نەمگوتىت، ئەوا ئىستا دەمەوئىت بلىم لە خوا نەبىت، لە كەسى تر ناترسم و ئەو سزايەي لەم دنيايە بۆم دەبرىتەو، لە چاوى مندا دوو پارە ناكات. ترسى من ئەو ئازارەيە، وەك لە قورئانى پىرۆزدا، بۆ نموونە لە سوورەتى "الفرقان" دا بە ئاشكرا ھاتوو و بكورئانى جوورى من لە رۆژى قىامەتدا دەپچىژن و دەگوتىت چىن لەسەر چىن زياتر دەبىت. رەنگ و تەوژمى ئەم سزايە، ئەو دىمەنانەي دۆزەخم بىر دەختەو كە نىگار كىشانى كۆنى عەرەب بەسادەيى و مندا لانە، بەلام بەشيوھەي كى ترسناك لەسەر پىستى ئازەل كىشاويانە و لەو كىتیبى كۆندا ھەن و بەدەگمەن دەكەونە دەستم. نازانم لەبەرچى، بەلام دىمەنى ئەشكەنجەي بەدەستى مامۆستايانى چىن و مەگۆل كىشراوئىش بىر دەختەو. كاتىكىش ئەم سزايە لە پىش چاوم بەرچەستە دەبىت، ناتوانم واتايەكى تىرى پى نەدەم و بەم لۆجىكە بىر نەكەمەو. ئايا ئايەتى ژمارە سى و سىي سوورەتى "الاسراء" چ دەلەيت؟ مەگەر نالىت ئەگەر لەسەر ھەق نەبىت، كەسەيك مەكوژن خوا كوشتنى ئەوى لىتان قەدەغە كرديت؟ باشە، سا ئەگەر وابىت: ئەو نامەردەي رەوانەي دۆزەخم كردوو، ھەم باوهرمەندىك نەبوو لەوانەي خوا كوشتنى قەدەغە كر دوون و ھەم منىش ھۆكارى رەوام ھەبوو بۆ پانكردنەوھى سەرى.

ئەم كابرەيە لەدەرى ئىمە، كارمەندانى ئەو كىتیبەي سولتانمان بەنھىنى راسپاردەي

(* خار يان غار: جوژىك دارى ھەمىشە سەوزە و گەلاكانى لە چەندىن جوژى خواردندا بەكار دەھىنرەيت. - وەرگىر -

دروستکردنی دابوو، بوختان و زماندریژی دهکرد. ئەگەر نووزەم لای نەبەریبایه، زاوا ئەفەندی و سەرجهەم نیگارکیشان و تەنانەت مامۆستا عوسمانیشی بە زەندیق رادەگەیان و فریای دەداینە بەردەم موریدە هاریبووەکانی مەلای ئەرزەرپوومی. ئەم ئەرزەرپوومیانە خۆیان بۆ پێشاندانی هیز لە بیانوو دەگەڕێن و هەر هێندە چاویان پێوه بۆ کەسێک بە دەنگی بەرز بۆ نیگارکیشان کاری پێچەوانە ئاین دەکەن، ئەوا تەنیا وەستایانی نیگارکیش نا، بگره گشت نیگارخانە تەخشان و پەخشان دەکەن و سولتانیشمان بۆ ئەوەی نەقە لێوهی بیت، تەماشای دەکات.

وێک لە هاتنی هەموو جارێکدا کردوومە بە خوو، بە گسک و پارچە پەرۆیهکی شاراوو لە سووچیک، ئەو ناووم گسک دا و خاویتم کردووه. بەدەم راپەراندنی ئەم کارهوه، هەناوم گەرم بووهوه و هەستم کرد بەندەیهکی گوێرپایەلی خوام. دوور و درێژ لە خوا پارامهوه تا لە بەخشینی ئەم هەستی خۆ بە باش زانینە درێغیم لای نەکات. سەرمايهکی گورچووێر کاری لە میتشکم کرد. خەریک بوو ئازاری چەپەلی دەوری قورگم سەری هەلدا، دەرچووومە دەرەوه.

یەكسەر دواي ئەوه، بەهەمان باری دەروونی سەیرەوه خۆم لە گەرەکی تری تەواو جیاوازدا دیتەوه. نازانم لە نیوان گەرەکی تەکیە چۆلکراوهکە و ئێرەدا چ روویدا و بیرم لە چی کردووتەوه و چۆن هاتوومەتە ئەم کۆلانی ئەم کە هەردوو بەری داری سەرووی لای نیژراوه.

بەلام چەندەش برۆم، بێرۆکەیهک هەیه ناتوانم لە پاش خۆم بەجێ بهێلم و وێک گورگ هەناوم دەخوات. ئەگەر بۆ ئێوهی باس بکەم، رەنگە کەمێک بارم سووکتەر بیت. ئەگەر دەخوازن بە درۆزنی سووک و چرووک و ئەگەر پێشمان خۆشە بە زەریف ئەفەندی داماو ناوی دەبەین -هەردووکیشیان هەر هەمان شت- . زەرکاری خوا لێخۆشبوو ماوهیهکی کورت پێش ئەوهی ببیت بە خوا لێخۆشبوو، بەگەرمی زاوی تاوانبار کرد و شتیکی تریشی بە من گوت. کاتیکی بینی قسە سەبارەت بەوهی زاوا ئەفەندی لە هەموو نیگارەکاندا پەیرەوی لە روانگە گاوران کردووه، زۆر کاری لە من نەکردووه، ئەمجار ئەو چەپەلە گوتی: "دوایین نیگارێکی هەیه، زاوا لەو نیگارەدا جێبوو بەهەموو شتیکی لەو شتانە ئێمە باوەرمان پێ هەیه، دەدات. ئەوهی دەیکات،

چی دی زەندیقی نییه، بگره راست و رەوان کفره. " سێ هەفته بەر لەم بوختانە ئێوه هیچ و پووچە، زاوا ئەفەندی بەراستی داوای لە من کردبوو لە سووچی جیا جیای کاغەزێکدا، وێک ئەوهی لە نیگاری فەرەنگیدا هەیه، نیگاری کۆمەڵیک شتی جیاوازی تا رادە سەرسوێرمان لە یەکتەر دوور -ئەسپ، پارە و شتی وێک مردن- بۆ بکێشم. رووبەری ئەو ئەو پەرە خشته بۆ کیشراوهی داوام لای کرابوو بینەخشینم و بریکی زۆری ئەو بەشە زەریف ئەفەندی بەلەنگاز زەرکاریهکە دەکرد، وێک ئەوهی بویستریت لە من و نیگارکیشانی تر بشاردرێتەوه، هەمیشە کاغەزی تری بەسەرەوه بوو.

دەمهوێت لە زاوا بپرسم لەو دوایین نیگارە مەزەدا چ دەکیشیت، بەلام زۆر شت هەن ناهێلن بپرسم. ئەگەر بپرسم، بە دنیایی گومان دەکات من زەریف ئەفەندی کوشتیت و ئەم گومانەشی لەکن گشت کەسێک بۆ دەکاتەوه. شتیکی تری هۆکاری ئۆقرە لێبیرانم ئەوهیه، ئەگەر من ئەم پرسیارە لای بکەم، ئەوا زاوا دەلێت زەریف ئەفەندی لەسەر هەقە. هەندیک جار بەخۆم دەلێم با لە رووی بەدگومانی خۆمەوه بپرسم، نەک ئەوهک ئەوهی زەریف ئەفەندی ئەم گومانە لێکنم وروژاندبیت، بەلام ئەمە ترسەکانم کەمتر ناکاتەوه. ئەگەر مرۆف پێ نەزانیت و پەفتاری پێچەوانە ئاین بنوییت، لەوانەیه شتیکی هێندە ترسناک نەبیت، بەلام ئێستا هەموو شتیکی بۆ من روون و ئاشکرایه.

لاقەکانم، کە هەمیشە لە سەرم بە ئاوەزترن، لەخۆیانەوه منیان برد تا کۆلانی مائی زاوا ئەفەندی. خۆم خزانده گۆشەیهکەوه و ئەوهندە توانیم لە تاریکیهکەدا ببینم، تیر و پڕ سەیری مالهکەم کرد: خانوویهکی دوونھۆمی گەرە و پۆشته و پەرداخ لەناو دار و درەختدا، نەمدەزانی شەکوورە لە کام گۆشە مالهکەدايه. شێوهی ئەوهی لە هەندیک نیگاردا هەیه لەوانە لە سەردەمی شا تەماسپدا لە تەوریز کیشراون، وێک ئەوهی مالهکە بە چەقۆ کرابیت بە دوولتەوه، لە خەیاڵی خۆمدا هەولم دا بیهێنمە بەرچاوی خۆم نیگاری شەکوورە لە پشت کام دەریوانەوه بکێشم.

دەرگا کرایهوه. لە تاریکیهکەدا بینیم قەرە لە مالهوه دەرچوو. زاواش کەمێک لە پشت دەرگای حەوشهوه تاوێک بەدلوغانی بۆ قەرە روانی و دەرگای داخست.

تهانته سهری جه نجال و پړ له خه یالیشم دستبه جی به نازاره وه و خو به خو ه سى نه نجامه ی لهو دیمه نه هه لئجا:

یهک: قهره له بهر نه وهی هه زانتره و مه ترسیی که متره، زاوا نه فهندهی، کتیبه که مان، کتیبه که ی ئیمه به وی به ته و او کردن ددات.

دوو: شه کوره ی شوخ شوو به قهره دهکات.

سى: قسه کانی زهریف نه فهندهی داماو راست دهرچوون: به ختو خو پرایى کوشتبووم.

لهم دوخانه دا، واته نه وه نجامه به نازاره ی دلمان هه ول ددات و پئی ناگات، هه نه وه ندهی نه قلی بی به زه ییمان په ی پی برد، هه موو جه سته مان لئی هه لده گه ریته وه. سهرتا، نیوهی نه قلم به و په پری هیزه وه دژی نه نجامی سییه م پراوه ستایه وه که ده لیت من بی هیچ هویه ک بووم به بکوژیکی چه په ل. لهم کاته دا، لاقه کانم دیسان خیراتر و لوجیکییانه تر له نه قلم هه لسوکه وتیان کرد و بگره منیان خستبووه دواى قهره نه فهندهی وه.

چه ند کولانیکمان بریبوو، بیرم کرده وه کوشتنی نه م قهره یه ی له ژیان و له خو ی پازیبه و له پیشمه وه دهروات، زور ناسانه و به م کاره ده متوانی خو م له پروبه پروبوونه وهی هه ردوو نه نجامی یه که م و دووم رزگار بکه م، نه وه نجامانه ی نه قلم په ی پی بردوون و بیزاریان ده کردم. بگره نه وه کاته نه ده که وتمه باریکه وه به ختو خو پرایى که لله ی زهریف نه فهندهی به سته زمانم شکانده ییت. وای بو چووم نه گهر ئیستا هه شت نو هه نگاو رابکه م و له دواوه خو می پی بگه یه نم و به ته و او ی هیزمه وه گورزیک له سهری بسره وینم، هه موو شتیک وهک له رابردودا هه بووه، به رده وام ده بیت و زاوا نه فهندهی بانگم دهکات و ده لیت با کتیبه که مان به نه نجام بگه یه نین. به لام لایه کی دروستتر و خو پاریزتری نه قلم (جا زور جارن به دروستی له ترس بترازیت، چ شتیکى تره؟)، هیشتا پی می دهگوت نه وه نامه رده ی تو پاندبووم و فریم دابووه بیره وه، به راستی بوختانچی بووه. نه گهر نه م په راست بیت، واتای وایه من نه وم بی هو نه کوشتوو و زاوا نه فهندهی شتیکى نه یینی له کتیبه که یدا نییه و من بو مالی خو ی بانگ دهکات.

به لام کاتیک بو قهره م دهروانی له پیش منه وه ریگای دهرپی، ده سته جی حالی ده بووم: هیچ کام له مانه هه لی پیکه اتنی نه بوو. هه مووی خه یال بوو. قهره له من راستتر بوو. به سهر هه موومان دیت: هه ندیک جار لوجیکییانه بیر ده که مه وه و ده لیم دواى چه ندین هه فته و سال خه یال کرده وه، رورژیک شتیک ده بینین، روویک، جلوبه رگیک و مروثیکى به خته وه ر ده بینین و تی ده گین خه یال که کانمان به دی نایه ن، بو نمونه ده لاین هه رگیز نه وه که چه مان ناده نی، یاخو هیچ کاتیک ناگه یه ندرینه نه وه پله یه.

به نه فره تیکى قولی دلی داخکه ره وه سه یری سهر و پشتمل و هه لبه ز و دابه زی شانهاکانی و سه یری نه و ری و رویشتنه ییم کرد - ده تگوت به منه ته وه هه نگاو دهنی -، که دهماری میشکی مروثی ده هاری. که سانی وهک قهره له نازاری ویژدان به دوورن، پاشه رورژیکى به خته وه ریان له پیشه، سهرانسه رى دنیا به مالی خو یان دهرانن و وهک سولتانیک بچیته پشتیره وه، هه موو دهرگایه ک ده که نه وه و یه کسه ر ئیمه ی ژووره وه ده شکینه وه. به زور خو م راگرت تا به ردیک هه لنه گرم و به دوایدا رانه که م و نه یکتیشم به سه ریدا.

ئیمه، دوو پیایى نه فیندار به هه مان ژن، نه وه له پیشه وه و منیش، نه وه به هیچ جوریک هه سستی پی م نه کردوو، له دواوه، کاتیک به کولانه کانی نه سته نبولدا ده خوولینه وه و هه لده کشیین و داده به زین و دهرده چین، گاقیک به کولانه چولکراوه کان بو شه ره سه گ، به و شوین سووتاوییه کانی شوینی خو مه لاسدانی جنوکه، به حه وشى نه و مزگه وتانه ی فریشته له گومه زه کانیا ندا پال که وتوون و نووستوون، به ته نیشته نه و دار سه رووانه ی وزه وژ له گه ل روجه کانداه دوین، به قه راغ نه و گورستانه به فر لی نیشته وانه ی خپو و تارماییان تیدا ناویتته بووه، که میک به لای نه و ریگرانه ی قورگی پی او هه لده رن، به نیوان دیواری دووکانی له ژماردن نه هاتوو، ناخو، ته کیه، مؤمخانه و سه راجدا وهک دوو برا تی ده په رین، پی م وایه من دواى نه وه نه که وتووم، بگره لاسایی ده که مه وه.

من ناوم مردنه

وهك ده‌بینن من مردنم، به‌لام پټويست ناكات بترسن، چونكه نيگاريشم. كه‌چي له چاوتاندا ده‌خوينمه‌وه ليم دهرسن. هرچه‌نده سوور دهرانن من راستي نيم، به‌لام وهك نه‌وهي له‌گه‌ل مردن خوئي پووبه‌پوو بووبټنه‌وه، شي‌وهي مندا لاني نفومبووي ناو گمه‌ي خويان شپرزه دهن و نه‌مه‌ش مایه‌ي خوشحاليي منه. تا زياتر سه‌يرم بكن، هه‌ست ده‌كن كاتيک ساتي كوټايي، نه‌وه‌ي مه‌حاله خوټاني لي پپاريژن، نزيك ده‌بيته‌وه، چوئن له ترساندا ژير خوټان پر ده‌كن. گالته نييه؛ به‌تايبه‌تي به‌شي هه‌ره زوري پياواني شي‌رئاسا، له پووبه‌پووبونه‌وهي مردندا خويان راده‌ست ده‌كن. بوييه نه‌وه‌ي مه‌يداني شه‌رانه‌ي هه‌زاران جار به‌ده‌ستي ئيوه نيگاريان كي‌شراوه، بوئي خوئين و بارووت و ززي داخبوويان لي نايه‌ت وهك نه‌وهي گومان ده‌كرټ، بگره بوئي گوو و گوشتي بوگه‌نيان لي ديټ.

ده‌زانم جاري يه‌كه‌متانه نيگاريكي مردن ده‌بينن.

ساليك له‌مه‌ويه‌ر، پيريكي دريژ، زراف و پر له نهيني، ماموستاي لوي بكيشي مني بو مالي خوئي بانگ كرد. له ژووريكي نيگاركيشي نيوه تاريك و نيوه پووني خانويه‌كي دوونه‌وميدا، قاوه‌يه‌كي گرانبه‌ها و به‌تام و چيژي بوئن عه‌نبه‌ريني نايه به‌ردهم لاهه‌كه و هوشي هينايه‌وه جيي خوئي. دواتر له ژووريكي ده‌رگا شيني به‌ر سي‌به‌ردا، باشتريين كاغه‌زي هندستاني، فلچهي دروستكراو له كلكي سموره، كاغه‌زي زيرين، قه‌له‌مي جوړبه‌جوړ و قه‌له‌متاشي ده‌سك مه‌رجاني پيشان دا،

ئامازه‌ي بو پيداني پاره‌يه‌كي باش كرد و وه‌ستاي نيگاركيشي هينايه سه‌ر هه‌وه‌س. دوايي گوتي: "نيگاري مردنم بو بكيشه."

نه‌وه‌ي نيگاركيشه ده‌ست‌ه‌نگينه‌ي دواتر نيگاري مني كي‌شا، گوتي: "من هه‌رگيز نيگاري مردنم نه‌ديوه و ناتوانم بكيشم."

پيري زرافي سه‌وداسه‌ر گوتي: "بو نه‌وه‌ي نيگاري شتيك بكيشي، پويست ناكات به‌هر جوړتيك بووه له پيشدا نيگارعه‌ي ببيني."

ماموستاي نيگاركيشي بكيشي من گوتي: "به‌لي، له‌وانه‌يه پويست نه‌بيټ، به‌لام نه‌گره بخوازيټ نيگارعه‌كه‌ت وهك كاري ماموستاياني كوئن بي كه‌موكورتی بيټ، ده‌بيټ له‌وه‌وبه‌ر هه‌زاران جار كي‌شرابيټ. نيگاركيش چهند ماموستا بيټ با بيټ، كاتيک بو يه‌كه‌مجار بابه‌تيكي نوئي ده‌كي‌شيټ، وهك شاگرديك ده‌يكيشيټ و نه‌مه‌ش به‌هيچ جوړتيك له شان و شه‌وه‌كي من ناوه‌شيته‌وه. نامه‌ويټ له پيناوي كي‌شاني نيگاري مردندا وه‌ستاييي خوئم بنيمه لاه، چونكه نه‌مه شتيكه له جوړي مردن بو من."

پيره گوتي: "له‌وانه‌يه نه‌م مردنه له بابته‌كه نزيك بخاته‌وه."

"نه‌وه‌ي ده‌مانكات به وه‌ستا، ژيان له‌گه‌ل بابته نييه، بگره هيچ نه‌ژيانه له ته‌كي‌دا"

"كه‌واته پويسته نه‌م وه‌ستاييي ئاشنای مردن بيټ."

به‌مجوره، به‌شي‌وه‌يه‌كي شايه‌ن به‌وه نيگاركيشانه‌ي ريژ له وه‌ستاياني كوئن و هونه‌ره‌كه‌يان ده‌گرن، كه‌وتنه‌ گف‌توگو‌يه‌كي پر له قسه‌ي جووتواتايي، كينايه، ره‌وانبي‌ژي، ئامازه و په‌ي پي‌بردني دوور و دريژه‌وه. نه‌م وتوو‌يژه‌ي له‌به‌ره‌وه‌ي له‌باره‌ي هه‌بووني منه‌وه بوو، به‌وردی گويم بو هه‌مووي راگرت، ده‌زانم نيگاركيشه ناپابه‌كاني قاوه‌خانه‌كه‌مان قه‌لس ده‌كات. جاريك كار گه‌يشته نه‌م خاله: نيگاركيشي خاوه‌ني ده‌ستي په‌رجوويي و چاوجوان و هوشيار گوتي: "ئايا پيوه‌ري هونه‌ري نيگاركيش نه‌ويه وهك ماموستاياني كوئن نيگاري هه‌موو شتيك بي كي‌ماسي بكيشيټ، ياخو نه‌ويه نه‌وه بابته‌تانه‌ي كه‌س نه‌بيينيوه بخاته نيگارعه‌يه‌وه؟" سه‌رباري نه‌وه‌ي وه‌لامي نه‌م پرسياره‌شي ده‌زاني، به‌لام به‌پاريژ بوو.

پيري لافليده‌ر گوتي: "فينيسي‌يايي‌ه‌كان هي‌زي نيگاركيش به‌دو‌زينه‌وه‌ي بابته‌تي

هەرگیز نه کیشراو و شیوازهکانیان دهپتون.

ئەو نیگارکیشەیی دەبوو دواتر نیگاری من بکیشیت، گوئی: "قینیسایی وه ک قینیسایی دهمرن."

پیره گوئی: "به لام مردنی هه مووان ویک دهچیت."

نیگارکیشی ئاوه زیاو گوئی: "داستان و نیگار ئەوه نییه هه موو که سیک بهیه ک بچوینی، بگره ئەوهیه ویکنه چوونیان بکهی به چیرۆک. مامۆستای نیگارکیش بهوه دهبیت به مامۆستا کاتیک داستانه جوداکان هاوشیوهی یه کدی دهکیشیت."

بهوجۆره قسه هاته سه مر دنی قینیسایی و موسلمانان، ئیزرائیل، فریشتهکانی تری خوا و باسی ئەوهی مرۆف نابیت هیچ کاتیک نیگاری ئەوان و گاوران تیکه له بکات. ئەو مامۆستا لاهوی دەبوو دواي که میکی تر نیگاری من بکیشیت و ئیستا له قاوهخانه دهلاله که مان به چاوه جوانه کانییه وه سه یرم دهکات، لهو ساته دا قه لاس بوو، ئۆقره له دهستهکانی بر، دهیویست نیگاری من بکیشیت، به لام نهیده زانی من شتیکی چۆنم.

پیری چهپه ل دهیویست مامۆستا لاهه که له خسته ببات و فیلبازانه ههستی بهشپرزهییه ئەو کرد. زهق زهق چاوه درهوشاوهکانی له بهر تیشکی چرای له ختوخۆرای داگیرسیندراوی ژووری بهر سبهر له مامۆستای گنجی دهست به پهرجوو بری و گوئی:

"ئەو مردنەیی قینیسایییه کان وه ک بلایی له شیوهی مرۆفدا کیشاویانه، فریشتهیه که له جۆری ئیزرائیلی ئیمه، به لام له بهرگی مرۆفدایه. کتومت وه ک ئەوهی له کاتی دابه زینی قورئانی پیرۆزدا جبرائیل له بهرگی مرۆفدا خۆی پیشانی پیغه مبه رمان دا. حالی دهبیت؟"

تئ گهیشتم مامۆستای گنجی خاوهن بههره ی له ئەقل بهدهری خواپیداو ئارامی له بهر بر و دهیه ویت نیگاری من بکیشیت، چونکه کابرای پیری ئیبلیس ئاسا، توانیبوو ئەم بیرۆکه ئیبلیسانهیهی تیدا بوروژنیت: راستیه کهی، ئیمه ناخوازین نیگاری شتیک بکیشین، که به گشت رووناکیه کانییه وه دهیناسین، بگره دهمانه ویت بتوانین نیگاری شتیکی نه ناسراو و نیوه تاریک بکیشین.

ئەو نیگارکیشەیی دەبوو دواي توژیکی تر نیگاری من بکیشیت، گوئی: "ئەو مردنە بههیچ جۆریک نانا سم."

پیره گوئی: "هه موومان مردن ده ناسین."

"لئى دهترسین، به لام نایناسین."

پیره گوئی: "تئ تۆش نیگاری ئەو ترسه بکیشه."

هیچی وای نه مابوو لهو ساته دا نیگارم بکیشیت. ههستم کرد پشتملی گه وه مامۆستای نیگارکیش که وته میرووله کردن، ماسولکهکانی مه چه کی گرژبوونه وه و به نووکی په نجهکانی بۆ قه لاه دهگه را. به لام له بهرئوهی گه وه وه ستایه کی راسته قینه بوو، ههستی کرد ئەم گرژبوونه وهیه ئەقینی نیگارکیشی له پۆحیدا قولتر دهکاته وه، بۆیه خۆی راگرت.

پیری فیلبازیش له بهرئوهی ئەمه تئ گهیشتبوو، چند به شتیکی له کتیبهکانی بهردهمی وه ک کتیبی "کتاب الروح" ی "الجوزیه" و "کتاب أهوال القیامة" ی غزالی و کتیبی "سیوطی" ی خوینده وه بۆ ئەوهی ببیت به ئیلهام بۆ نیگاری من و دلیا بوو له وهی دواکی که میکی تر دهکیشیت.

بهمجۆره، کاتیک مامۆستای دهست به پهرجوو ئەم نیگاره ی منی کیشا که ئیستا ئیوه به زراوی تۆقیوه وه ته ماشای دهکهن، بیستی فریشتهی مردن هه زاران باسکی ههیه و له بههشته وه تا دنیا و له دوورترین پنتی رۆژه لاته وه تا دوورترین خالی رۆژئاوا درێژ دهبنه وه و ئەم باسکانه بۆ باوه رمه ندان په ناگان و هه ریه که شیان بۆ گوناهاکاران و یاخیبووان شیوهی میخیکی سووتینه رن. له بهرئوهی زۆربه ی ئیوهی نیگارکیشانیش دۆزهخین، وهستام نیگاری منی به میخ و بزمار داپۆشیوه. ئەو فریشتهیهی خوا بۆ کیشانی گیانی ئیوه رهوانه ی دهکات، دهفته ریکی به دهسته وهیه ناوی هه مووتانی تیدا تۆمار کراوه و له په رهکانیدا هیلیکی بازنه ییی رهش به دهووری ناوی هه ندیکتانا کیشراوه. به لام خوا ته نیا خۆی ده زانیت که ی ساتی مردن دیت و له گه ل هاتنی ئەو ساته ش گه لایه ک له داره که ی دامینی عه رش ده که ویته خواره وه و که سیک گه لاکه بگریته وه و بیخوینیته وه، ده زانیت نۆره ی مردنی کیه. نیگارکیشی من ئەم شتانه ی بیست، بۆیه نیگاری منی وا ترسناک، به لام وه ک که سیکی خاوهن

پۆيۈستە بېرىتە مېشكىيانەۋە: گالتە لەگەل مردندا ناکرېت.

ۋەستاي نىگار كېشى بېكىشى نىگارى من، ئىستا لەتاۋ پەشىمانى، شەۋانە بى
ۋچان بە كۆلانەكاندا دەسورېتەۋە. كتومت ۋەك ھەندىك مامۆستاي چىنى، خۆى لى
دەبېت بەۋ شتەى خۆى كېشاۋىيەتى.

ئەزمۇون و بەرامان كېشا. پىرەى تەختە ناتەۋاۋ لە كتېبېكدا خويندىيەۋە كەۋا
فرىشتەى مردن لە بەرگى مرۆفدا دېتە كن كەسېك ۋادەى ھاتبېت و دەستى بۆ درېژ
دەكات و گىانى لى دەسېنېتەۋە. دواتر، لەپېر ۋووناكېيەكى لە شىۋەى تېشكى رۆژ
دەۋرۋبەر ۋووناك دەكاتەۋە. نىگار كېشى ھۆشيارىش بە بېستنى ئەم قسەيە، نىگارى
منى لەناۋ تېشك و ۋووناكېدا كېشا، چونكە دەيزانى ئەم ۋووناكېيە بۆ ئەۋانەى
دەۋرۋبەرى كەسى مردوۋ دەرناكەۋېت. پىرەى سەۋداسەر لە "كتاب الأرواح" ۋە چەند
بەشىكى لەبارەى ئەۋ شتانەۋە خويندەۋە كە گۆرېدزانى كۆن دىۋيانە: ۋەك جەستەى
مېخرېژكرائو لە چەند لاۋە، بىنېنى ئاگر بە تەرمى تازەۋە لە كاتى گۆر ھەلدانەۋەدا و
ئەۋ سەرانەى بەر فېشەك دراۋن. نىگار كېشى دەستېرەنگېنىش بەۋردى گوپى بۆ
راگرتبوو و لە كاتى كېشانى نىگارى مندا ھەر شتېك بۆ ترساندى بېنەر دەست
بدات، خستىيە نىگارەكەۋە.

بەلام دوايى لەم كارەى پەژىۋان بوۋەۋە؛ نەك لە ترسى ئەۋ شتانەى خستېۋونىيە
نىگارەكەۋە، بگرە لە سەرجم نىگارەكە پاشگەز بوۋەۋە. منىش ھەست دەكەم
كەسېك بىم ۋەك ئەۋ كەسەى كە باۋكى بە شەرم و پەشىمانىيەۋە باسى دەكات.

مامۆستاي نىگار كېشى دەستېرەنگېن بۆچى لە كېشانى نىگارى من پەژىۋان بوو؟

۱- چونكە نىگارى مردن، من، ۋەك پۆيۈست ۋەستايانە نەكېشراۋو. ۋەك دەبېن،
پوخت و تەۋاۋ نېم ۋەك ئەۋ شتانەى گەۋرە مامۆستايانى ئىنېسىيائى يان
مامۆستايانى كۆنى ھەراتى دەبانكېشن. خۆىشم شەرم لەم حالە شېر و پەشىۋەى
خۆم دەكەم و گەۋرە مامۆستاي بېكىشى منىش ئەم رەۋشە بە شايەنى ۋىقارى
مردن نازانېت.

۲- كابرالى پېر رېيازېكى ئېبلىسانەى نابوۋە بەر ۋەستاي نىگار كېش و فرىۋى دابوو
نىگارى من بېكىشېت. بۆيە لەپېر دەبېنى ۋا بى بېر كەرنەۋە لاسايى شىۋاز و
بۆچوونى مامۆستايانى ئىنېسىيائى دەكاتەۋە و لەبەرئەۋەى جۆرېكېش لە بى
پېزىلى لە بەرامبەر مامۆستايانى كۆن نواندوۋە و بۆ يەكەم جار ھەستى دەكرد
ئەم جوولانەۋەيەى بى رەۋشېيەكى سەپرە، گىنگلى دەخوارد.

۳- ھەندىك لەۋ كەر و گەۋجانەى ۋا خەرىكن لېرە لەگەل من رادېن و پى دەكەنن،

من ناوم ئەستەرە

ژنانی گەرەکه کانی قزله ناره و قەرەکه دی راسپاردەدی قوماشی مۆر و سووری دۆلمای بیلەجیکیان بۆ بەرگی لیفە دابوو، سەرلەبەییانی زوو نامە بوخچەکەم. قوماشی سەوزی ئاوریشمی چینی تازە بە کەشتیی پورتوگالی هینراوم لادایە لاوه و لە شینەکەیم خستە بوخچەوه. بەخۆم گوت ئەم بەفرە خۆشی ناکاتەوه و ئەم زستانە نابریتەوه، بۆیە دەستە دەستە گۆرەوی، پشتوینی خووری ئەستور و هیلەکی خووری پتەو و ڕەنگ جیاوازیشم بە جوانی قەد کرد و خستەم نیوان بابەتەکانەوه بۆ ئەوهی ھەر هیندەدی بوخچەم کردەوه، تەنانەت دلی بۆ مەیلترین ژنیش لە خۆشیاندا دەست بە ترپەترپ بکات. دوایی کیسەیی پارە، کیسەیی نەخشیندراوی گەرماو و دەسری ئاوریشمی سووک، بەلام گرانبەھام بۆ ئەو ژنانەیی لەبری شت کرین بۆ قسە و قسەلۆک بانگم دەکن، نایە بوخچەوه. بوخچەم بەرز کردەوه، ئای چەند قورسە، پشتم دەشکێت. دامناپەوه زەوی و دیسان کردەوه، کاتیک سەیرم دەکرد چ شتیکێ لێ دەرہینم، لە دەرگا درا، نەسیم کردییەوه و بانگی کردم.

خەیرییەیی کەنیزە بە ڕووی سوورەلگەراوہوہ لەبەر دەرگا ڕاوەستاوو و نامەییەکی بەدەستەوه بوو.

بەچرپە گوتی: "شەکوورە خاتوون نارەدوویەتی." وەھا شپەرزە بوو، واتەدەزانی ئەوهی عاشق بوو و بەنیازە شوو بکات، خۆییەتی.

نامەکەم بەوپەڕی دەرہەستەوه لێ وەرگرت، ئامۆژگاریی کچەیی گەمژەم کرد بۆ ئەوهی کەس بیببیت، بۆ مالا بگەریتەوه. نەسیم بەدوو چاوی پر لە پرسیارەوه سەیری دەکرد. دەستم دایە بوخچەیی گەرە، بەلام سووک و درۆزانە. ھەر کاتیک نامە بگوازمەوه، ئەم بوخچەییە لەگەڵ خۆمدا دەگیرم.

گوتم: "شەکوورەیی کچی زاوا ئەفەندی لە ئاگری ئەفیندا دەسووتی و قرچەیی دیت. ئەو بیچارەییە بەتەواوی ئەقلی لە دەست داوه."

قاقایەکم لێ دا و چوومە دەرێ، بەلام دەستبەجی شەرمیک ھەناومی داگرت. راستییەکەیی، دەمویست فرمیسکی چاوان بۆ ژبانی خەمگینی شەکوورە برێژم، نەک گالته بە سەرچلاییەکانی دلی بکەم. کچی چاوپرەش و لیوہەباری خۆم چەند دۆلبەر و نازدارە.

بەخیرایی بە بەردەم خانووہ دارووخاوہکانی گەرەکی جوولەکانی خۆماندا تی پەڕیم. ئەم گەرەکەیی ئیمە لە سەرماي سەرلەبەیانیدا چۆلتر و داموتر دیتە بەر چاوان. زۆر دواتر، کاتیک ئەو سووڵکەرە کوپرەم بینی، کە لە کۆلانی مائی ھەسەن گۆشەییەکی گرتبوو و چاودێریی ھاتوچۆکەرانی دەکرد، بەتەواوی ھیزەوه ھاوارم کرد: "بوخچەگیر."

گوتی: "قەلەوی چەنەباز، خۆ ھاواریش نەکەیی، بە دەنگی ترپەیی پیتدا ھەر دەتاسمەوه."

گوتم: "کوپری چەپەل، تەتەری شووم، کوپر بەلان و خوا دەستی لێ ھەلگرتوون. بەلای خوات لێ بدات."

جاران توورە نەدەبووم و گویم بەو شتانە نەدەدا. بابە ئەفەندی دەرگای ھەسەنی کردەوه. ئەبغازە، ئەفەندییە و جوامپەرە.

گوتی: "ئادەیی با بڕوانم ئەمجارە چیت بۆمان ھیناوه؟"

"کوپر تەمبەلەکەت لە خەودایە؟"

"دەخەوێت؟ چاوی لە رێیە، چاوەنۆری ھەوایی تۆیە."

مالەکە ھیندە تاریک و نووتەکە، ھەموو جارێک وا دەزانم چوومەتە گۆرەوه. بۆ ئەوهی شەکوورە ھیچ پرسیری ئەمان نەکات و نەلێت چ دەکن، من ھەموو جارێک

به‌شيوه‌يه‌ک باسی ئەم ماله‌ی بۆ ده‌که‌م که هه‌رگيز بىر له‌گه‌رانه‌وه بۆ ناو ئەم گۆره نه‌کاته‌وه. ته‌نانه‌ت به‌خه‌ياليش دژواره مروّف بىر له‌وه بکاته‌وه شه‌کووره‌ی شوّخم سه‌رده‌مانیک خانمی ئەم ماله بووييت و له‌گه‌ل پياوه بى که‌لکه‌کانى ناويدا ژيابيت. له‌ناو ماله‌که‌وه بۆنى خه‌و و مردن ده‌هات. چوومه ژووره‌که‌ی تر، زياتر به تاريکاييه‌که‌دا شوّر بوومه‌وه.

چاو، چاوى نه‌ده‌بينى. هيشتا نامه‌که‌م ده‌ر نه‌هينابوو، هه‌سه‌ن له تاريکاييه‌که‌دا ده‌رکه‌وت و له ده‌ستمى راپسکاند. وه‌ک هه‌موو جارى لى گه‌رام بيخوينيته‌وه و تاسه‌ی خۆى بشکينيت. ده‌سته‌جى سه‌رى له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که به‌رز کرده‌وه. گوتى: "هه‌چ شتيكى تر نيه‌؟" به‌لام خۆ ده‌يزانى هه‌چ شتيكى تر نيه‌. گوتى: "ئه‌مه نامه‌يه‌کى کورته." ده‌ستى به‌ خویندنه‌وه‌ی کرد:

"قه‌ره ئەفه‌ندى، ديه‌يه مالمان و روژ تا ئيواري داده‌نیشيت. به‌لام بيستم ته‌نانه‌ت ديريکيش بۆ کتبه‌که‌ی باوکم نانوسى. نه‌که‌هيت پيش ته‌واوکردنى کتبه‌که‌ی باوکم، ئوميدى بى بناخه بۆ خۆت هه‌لچنيت." نامه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، وه‌ک ئەوه‌ی گشت شتيک تاوانى من بيت، سه‌يرى ناو چاومى ده‌کرد و تاوانبارى ده‌کردم. هه‌ز به‌م بيده‌نگيه‌ی ناو ئەم ماله ناکه‌م.

گوتى: "ئيدى قسه‌يه‌ک له‌ گورپدا نيه‌يه سه‌بارته به‌به‌شووبوونى خۆى و گه‌رانه‌وه‌ی مي‌ردى له‌ شه‌ر. بۆچى؟"

گوتم: "من چووزانم، خۆ ئەم نامانه من ناياننوسم." گوتى: "جاروبار له‌و‌يش ده‌که‌ومه گومانه‌وه." ئەمه‌ی گوت و نامه‌که‌ی له‌گه‌ل پارده ناکچه‌دا بۆم گه‌رانده‌وه.

گوتم: "هه‌نديک پياو تا زياتر پارهيان ده‌ست بکه‌ويت، رژدتر ده‌بن، به‌لام تو و نيت."

په‌هه‌نديكى هينده ئيبليسانه و ژير له‌م کابرايه‌دا هه‌يه وا له مروّف ده‌کات تى بگات بۆچى شه‌کووره سه‌ربارى حالى تاريک و خراپى هه‌سه‌ن، هيشتا نامه‌کانى وه‌رده‌گریت.

"کتبه‌که‌ی باوکی شه‌کووره چيه‌؟"

"ده‌زانيت چى؟ ده‌لین هه‌موو پاره‌که‌ی سولتانمان ده‌يدات."

گوتى: "نيگارکيشان، له‌به‌ر نيگارکه‌کانى ناو ئەو کتبه‌يه‌که‌تر ده‌کوژن. ئايا بۆ پاره‌که‌يه‌تى، ياخۆ -دووربيت- له‌به‌ر ئەوه‌يه سووکايه‌تى به‌ ئاينه‌که‌مان ده‌کات؟ ده‌لین هه‌رکه‌سيک سه‌يرى ئەو نيگارانه بکات، ده‌موده‌ست کوير ده‌بيت."

ئه‌مانه‌ی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌کى ئەوتۆوه گوت که من حالى بووم پيويست ناکات به‌هه‌ند وه‌ريان بگرم. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر قسه‌يه‌کيش بووييت بۆ به‌هه‌ند وه‌رگرتن، به‌لايه‌نى که‌مه‌وه، لای ئەو شتيكى وای تيدا نه‌بوو بۆ ئەوه‌ی من به‌هه‌ندى وه‌ر بگرم. هه‌سه‌نیش وه‌ک زۆربه‌ی ئەو پياوانه‌ی ده‌سته‌وداميني نامه گواستنه‌وه و ناويزيوانى من، کاتيک شکۆى بريندار ده‌بيت، من ده‌شکينيته‌وه. منيش، بۆ ئەوه‌ی دلخوشيان بکه‌م، له‌به‌ر خاترى کاره‌که‌م خۆم وا ده‌نوینم وه‌ک ئەوه‌ی زوير بووم. کچانیش کاتيک شکۆيان به‌ته‌واوى ده‌شکيت، باوه‌شم پيدا ده‌که‌ن و ده‌گرين.

هه‌سه‌ن پيى وابوو هه‌ستى منى بريندار کردوو و بۆ ئەوه‌ی برينى شکۆم ساپيژ بکات، گوتى: "تۆ ژنيكى ئاقلی، به‌زويى ئەمه بگه‌يه‌نه. په‌رۆشى زانينى وه‌لامى ئەو بووده‌له‌يه‌م."

له‌په‌ر به‌ ناخدا هات بلیم: "قه‌ره هينده‌ش بووده‌له‌ نيه‌يه." ئيره‌ی به‌يه‌که‌ردنى پياوانى پکابه‌ر له‌م دۆخانه‌دا، پارهى زۆر بۆ ئەسته‌رى ده‌لال په‌يدا ده‌کات. به‌لام ترسام له‌په‌ر تووشى ته‌نگژه‌ی هه‌لچوون بيت.

به‌ده‌م هاتنه‌ ده‌روه‌وه له‌ دلى خۆمدا گوتم: "سواکه‌ره ته‌ته‌ره‌که‌ی ئەوسه‌رى کۆلان زۆر بى په‌وشته."

بۆ ئەوه‌ی خۆمى لى بيويرم، له‌وسه‌رى تری کۆلانه‌که‌وه رویشتم و به‌يانى زوو به‌ بازاری مريشک فرۆشاندا تيه‌په‌ريم. بۆچى ميلله‌تى موسلمان سه‌ر و لاقى مريشک ناخۆن؟ له‌ سه‌ير و سه‌مه‌ره‌يى خويانه. دايكى دايکم، جيگای به‌هه‌شت بيت، ده‌يگيرايه‌وه و ده‌يگوت کاتيک له‌ پورتوگاله‌وه هاتوون، به‌ مه‌نجه‌ل لاقه مريشکيان کولاندوو، چونکه هه‌رزان بووه.

کاتيک له‌ که‌مه‌رارلغى ژنيکم بينى وه‌ک پياو قيت و قۆز به‌سه‌ر ئەسپيکه‌وه بوو و

كۆيلەكانى دەورەيان دابوو و تا بلىكى لووتبەرز بوو و نازانم شازن بوو يان كچى دەولەمەندان و ناخچىكم هەلكيشا. شەكۆرەش، ئەگەر كچى باوكىكى ئەقل لە ئەژنۆ و خۆ بۆ كىتب تەرخان كوردو نەبوايه و ئەگەر مێردەكەى بە دەستكەوتەوه لە شەرى سەفەوى بگەرايه تەوه، ئىستا ئەویش وینەى ئەو ژنە لووتبەرزە دەژيا. ئەم جۆرە ژيانە لە هەموو كەسێك زیاتر، شایەنى ئەوه.

كاتىك گەيشتمە كۆلانى مالى قەرە، لەپەر لیدانى دلم زیادى كرد. ئەرى من دەمەویت شەكۆرە شوو بەم یارۆیه بكات؟ دەتوانم شەكۆرە لەگەل حەسەن هەم لە پێوهنیدا بەئێلمەوه و هەم دووریش لێى رابگرم، بەلام ئەدى قەرە؟ ئەم كەبەرايه، جگە لە ئەقینى بۆ شەكۆرە، هەموو شتىكى تری زۆر دروستە.

"بوخچەگىتێتێر."

كامەرانى گەياندى نامەيهك بەو ئەقیندارانەى لەتاو تەنیاىى و بى ژنى و بى پیاوى گەمژەبوونە، بەهېچ شتىكى تر ناگۆرمەوه. ئەگەر سوور بزنان خراپترین هەوالیشیان پى دەگات، كاتىك دینە سەر خویندنەوهى نامەكە، ئومىدىك هەناوى هەموویان پۆن دەكاتەوه.

لەبەرئەوهى شەكۆرە هېچ ئاماژەى بۆ گەرانەوهى مێردى نەكردبوو و مەرجىكى بۆ قسەى "هېچ ئومىدى بى بناخە هەلمەچنە" دانابوو، بېگومان قەرە مافى خۆى بوو بەزیاديشەوه ئاوات بۆ خۆى بنیات بنیت. بە چێژەوه سەیرى شىوازی خویندنەوهى نامەكەم كرد. لەبەر شادمانى شپرزە بوو، بگرە ترسا. كاتىك ئەو بۆ نووسینی وهلام كەشایە دواوه، منیش وهك ئەوهى ژنە بوخچەگىتێرێكى هۆشيار دەيكات، بوخچەى درۆزنانەى خۆم كردهوه، كىسەيهكى رەشى پارەم دەرھینا و پيشانى خاوەن مالى فزولییەكەى قەرەم دا.

گوتم: "باشترین قەدىفەى عەجەمە."

گوتم: "كۆرەكەم لە شەرى عەجەمان كۆژا. تۆ لە كێوه نامە بۆ قەرە دینی و دەبەیت؟"

لە روویدا خویندمەوه خەرىكى نەخشەكێشانە بۆ ئەوهى كچە بەرەلاكەى خۆى يان چووزانم كچى كى تر بخاتە ئەستۆى قەرەى شىر. گوتم: "لە هېچ كەسێكەوه.

خزمىكى هەژارى لە ژوورەكانى بايرام پاشا لە سەرەمەرگدايه و داواى پارە دەكات." بى ئەوهى هېچ باوەر بكات، گوتم: "واخ، واخ، ئەو بەدەختە كىيە؟"

بە كەللەرەقىيەوه پرسىم: "كۆرەكەت لە شەرى چۆن كۆژا؟"

بەچاوى دوژمن سەیرى يەكديمان دەكرد. بێوهژنىكى تاك و تەنیا؛ ژيانى چەند دژوارە. ئەگەر ئەستەرىكى بوخچەگىر و نامەبەر بن، لە ژياندا دەبين تەنیا دەولەمەندى، دەسلالات و بەسەرھاتە برۆا پینەكراوهكانى ئەقینى ناو داستانەكان مرۆف پەرۆش دەكەن. ئەوى تر: خەم، جودايى، دلپىسى، تەنیاىى، دوژمنكارى، فرمىسك، قسە و قسەلۆك و هەژارى و نەدارى لە برانەوه نەھاتوو، كتومت لە شتومەكى ناو ئەم مالى دەچن: كۆنە كلیمىكى پەرۆنى رەنگ بزركا، كەوچك و قاپى سەر سىنیهكى بەتالى بۆرەك، مقاش و قوتووى خۆلەمىشى بەردەم ئاگردان، دوو سندوقى وێران، يەككیان گەورە و ئەويتريان بچووك، كالاودان بۆ ئەوهى هەست نەكریت بێوهژنىك بەتەنیا لەم مالىدا دەژى و شمشىرىكى كۆنیش بۆ ترساندى دز.

قەرە بەشادمانى و بە كىسەيهك پارەوه گەرايهوه. بە دەنگىك، كە زیاتر مەبەستى بوو خاوەن مالى فزولییەكە بىبىستى وهك لە من، گوتم: "ژنى بوخچەگىر، ها ئەمە بگرە و بىبە بۆ ئەو نەخۆشى بىچارەيه. ئەگەر وهلامى هەبیت، چاوەرپى دەكەم. دواتریش بەدرىژايى رۆژ لای زاوا ئەفەندىم."

هېچ پىويست بەم هەموو گەمەيه ناكات. شتىكى شایەن بە شارندنەوه نىيە ئەگەر لاوىكى جوامىرى وهك قەرە ئاماژەيهك وەرېگریت، دەسپ و نامە بنىریت و كچىك بۆ خۆى هەلبژىریت. يان بەراستى چاوى لە كچى ژنى خاوەن خانووەكە بریوه؟ جارى وا هەيه هېچ متمانەيهك بە قەرە نامىنیت و ترسى ئەوهم هەيه زۆر خراپ دەستى شەكۆرە بېریت. سەربارى ئەوهى رۆژ تا ئیوارە لەگەل شەكۆرە لە هەمان مالىدا، كەچى لە خۆى رانابىنیت ئاماژەيهكى بۆ بكات.

لە كۆلان كىسەكەم كردهوه، دوازدە ئاكچە و نامەيهكى تىدا بوو. تا بلىكى پەرۆشى زانینی ناوهرۆكى نامەكە بووم، بۆيه بە قەلەمبازىك خۆم گەيانده كن حەسەن. سەوزەفرۆشەكان كەلەرم و گىزەريان لە بەردەم دووكانەكانياندا ریز كرددبوو. بەلام من تەننەت وزەى ئەوهم تىدا نەبوو دەستىك بىبەم بۆ ئەو دەسكە پىازە

ئەستورانەى كەوا زمانى حالىيان دەيگوت: ئەستەر، وەرە دەستىكمان لى بده.

كاتىك چوومە كۆلانەكەو، بىنيم تەتەرى كويىر وا خەرىكە ديسان جنيوم پى بدات، رووم تى كرد و گوتم: "نفوو"، ھەر ئەوھندە و بەس. ئەم سەرمايە بۆچى ئەم نامەردانە رەق ناكاتەو و نايانكۆزىت؟

گافىك ھەسەن لە دائى خويىدا نامەكەى دەخويندەو، من بەزۆر ددانم بە خۆمدا گرت. دواى ئەوھى خۆم بۆ نەگىرا و "بەلى" يەكەم بۆ كرد، بۆ منيشى خويندەو:

"گيانەكەم شەكۆرە خاتون، داوام لى دەكەيت كىتەبەكەى باوكت تەواو بكەم. بىزانە، لەو ھەتەرازىت، ھىچ ئامانجىكى ترم نىيە. ھەر بۆ ئەم مەبەستەش ھاتوچۆى ئەو مائە دەكەم، نەك بۆ بىزاركردنى تۆ وەك پىشتەر گوتبووت. زۆر باش دەزانم ئەقيني من بۆ تۆ گرفتى خۆمە. بەلام ھەر لە سۆنگەى ئەم ئەقینەوھىيە دەكەم و دەكۆشم ناتوانم بەگويەرى وىستى باوكت، زاوام، نووسىنى پىويست بۆ كىتەبەكە بنووسم. ھەر كاتىك ھەست بە بوونت لە مائەوھە بكەم، مات و مۆلەق دەبم و ناتوانم ھاوكارىي باوكت بكەم. زۆر بىرم لى كردەو، ئەمە تەنيا يەك ھۆى ھەيە: دواى دوازە سال، تەنيا جارىك رووى تۆم بىنييوھ، ئەويش كاتىك لە پەنجەرەدا دەرکەوتى. ئىستا زۆر لە ونگردنى ئەو خەيالە دەرسم. ئەگەر بمتوانىبا جارىكى تر لە نزيكەوھە بىنيم، ئەوا ترسى ونگردنى رووتم نەدەما و بە ئاسانى كىتەبەكەى باوكتەم بە ئەنجام دەگەياند. دويىنى شەوكتە بردمى بۆ خانووى جووھەداردا كراوھەكە. كەس لەو مائە چۆلە نامانبينىت. ئەمپۆ، ھەر كاتىك بخوازی، دەتوانم بچمە ئەوئى و چاوەرپىت بكەم. شەوكتە دويىنى گوتى لە خەونتدا بىنيووتە مېردەكەت مردووه."

ھەسەن بەدەم خويندەنەوھە لە ھەندىك جىيى نامەكەدا دەنگە بە رەچەلەك زىقنەكەى خۆى وەك ژن زياتر بارىك دەكردەو و لە بريك جىيى تىرش شىوھى دلدارىكى ھۆش لە دەستچوو دەلەرزى و دەپارايەوھ و قاقا پى دەكەنى. گالتەى بەوھەدا ھات قەرە وىستى خۆى بۆ "تەنيا جارىك بىنين" بە فارسى نووسىوھ. گوتى: "قەرە ھەر ئەوھندەى بىنى شەكۆرە ئومىدى داوھتى، دەستى بە سەودا و مامەلە

كردوھ. ئەم ھىسبىخوازىيە كارى ئەقیندارانى راستەقىنە نىيە."

بە ساويلكەيى گوتم: "بەراستى عاشقى شەكۆرە بووھ."

گوتى: "ئەم قەسەيەشت بۆم دەسەلمىنىت تۆ لايەنگرى لە قەرە دەكەيت. نووسىنى ئەوھى لە خەونىدا بىنيوھتى كاكەم مردووه، واتا مردنى مېردەكەم پەسەند دەكەم."

وەك گەمژەيەك گوتم: "ئەوھ خەونىكە و ھىچى تر."

"دەزانم شەوكتە چەند ئاقل و فىلبازە. چەندىن سال پىكفە لەم مائەدا ژياوين؟ ئەگەر مۆلەت و گوشارى دايكى نەبوايە، قەرەى نەدەبردە مائى جووھ لە سىدارەدراوھەكە. شەكۆرە خۆى لە خىشتە دەبات ئەگەر پىيى وايت پال بە كاكەم و ئىمەوھ دەنىت، كاكەم ھىشتا زىندووه و ھاكا لە شەر گەرايەوھ."

پىش كۆتايىھىيان بە قەسەكەى، چووه ژوورەوھ، لەوھەدا بوو بە ئاگرى ئاگردانەكە مۆمىك دابگىرسىنىت، دەستى خۆى سووتاند و ھاوارىكى لى بەرز بووھوھ. بەدەم لىستەنەوھى دەستىيەوھ مۆمەكەى داگىرساند و لە قەراغ كورسى قورئانەكە داينا. قەلەمىكى ئامادەى لە قەلەمدان دەرھىنا، كردى بە شووشەى مەرەكەبەكەدا و بەپەلە لەسەر كاغەزىكى بچووك دەستى بە نووسىن كرد. دەستبەجىيى حالى بووم كەيفى پى دىت سەيرى بكەم، بەلام بۆ ئەوھى پىشانى بەدەم لىيى ناترسم، تا ھىزم تىدا بوو پى كەنيم.

"ئەم جووھ لە سىدارەدراوھە كىيە، تۆ دەيزانىت؟"

"كەمىك لە پشت مائى ئەوانەوھە خانوويەكى زەرد ھەيە. دەگوتىت پزىشكى خۆشەويستى سولتانى پىشوو و سەرتۆپى دەولەمەندان موشى ھامۆن، چەندىن سال يارە جووھەكەى ئەماسىيى و براكەى لەوئى شاردووهتەوھ. چەندىن سال لەمەوھەر و رۆژى پىش جەژنى مەساخىرى جوولەكە، گوايە گەنجىكى رۆم لە گەرەكى جوولەكانى ئەماسىيا ون دەپىت و بانگەشەى ئەوھ دەكرىت سەربراوھە تا لە خويندەكەى نانى جەژن دروست بكرىت. دواى دۆزىنەوھى گەواھىدەرى ساختە، ئىدى دەست بە لە سىدارەدانى جووھەكان دەكرىت. پزىشكى خۆشەويستى سولتانىش ئەو ژنە جوانە و براكەى دەفرىنىت و بە مۆلەتى سولتان دەيانشارىتەوھ. دواى مردنى سولتان، دۆژمنەكانىان دەستىيان لە ژنە جوانەكە گىر نەبوو، بەلام پىاوه تەنياكەيان

هه‌ل‌واسی."

حه‌سه‌ن نامه‌کانی دامی و گوتی: "ئه‌گهر شه‌کووره‌ش چاوه‌پیی گه‌پانه‌وه‌ی کاکم نه‌کات له شه‌ر، ئه‌وا سزا ده‌دریت."

به‌لام له پرویدا، له‌بری هه‌ل‌چوون و ته‌ماح، به‌دبه‌ختی و ناشادیی تایبه‌ت به ئه‌فینداریی راسته‌قینه ده‌خویندرایه‌وه. له چاوانیدا بینیم ئه‌فین له ماوه‌یه‌کی کورتدا ئه‌م پیاوه‌ی پیر کردوو. ئه‌و پارانه‌شی له گومرک ده‌ستی ده‌که‌وت، ئه‌وی هیچ گه‌نج نه‌کردبووه. له میانه‌ی نیگا خه‌مباره‌کانییه‌وه به ئه‌قلمدا هات له‌وانه‌یه دوا‌ی ئه‌و هه‌موو هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌یه لیم بپرسیت چۆن ده‌توانیت شه‌کووره ته‌فره بدات. به‌لام ئیدی له‌وه نزیك بوو ببیت به مرۆفییکی هینده خراب تا ئه‌و راده‌یه‌ی ئه‌م پرسیاره‌م لی نه‌کات. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی مرۆف حالی بوو که‌سیک خراپه، -ئه‌مه‌ش گرینگترین هۆکاری ره‌تکردنه‌وه‌یه له ئه‌فیندا- ئه‌و زۆر به ئاسانی کاری درپدانه‌ی لی ده‌وه‌شیته‌وه. تا بلایی له‌و شمشیره سووره‌ی منداله‌کان باسی ده‌که‌ن و ده‌لین هه‌موو شتیک ده‌بریت و له‌و شتانه‌ی به ئه‌قلمدا هاتن ترسام، هه‌له‌هاتنم به ئاوات خواست و به شپرزهیی خۆم گه‌یانده کۆلان.

ئا به‌وجۆره ته‌تری سوال‌که‌ر به جنیوه‌کانی غافلگیری کردم. به‌لام یه‌کسه‌ر هاتمه‌وه سه‌رخۆم، پارچه به‌ردیکم له زه‌وی هه‌لگرت و له‌سه‌ره‌خۆ خسته‌مه سه‌ر ده‌سه‌ره‌که‌ی و گوتم: "بگه‌ر ته‌تری گه‌ر."

کاتیک به‌ئومیده‌وه ده‌ستی بۆ به‌رده‌که برد و وای زانی پارهی، من هیچ پی نه‌که‌نیم و سه‌یرم کرد. چاوه‌پیم نه‌کرد گوئی له جنیوه‌کانی بگرم و چوومه کن یه‌کیک له کچه‌کانم. بۆ ئه‌م کچه‌شم می‌ردیکی باشم دۆزیبووه‌وه و به‌شووم دا‌بوو.

کچی شیرینم، بۆره‌کی سپیناخی پاشماوه‌ی دوتینی نایه به‌رده‌مم، به‌لام هیشتا تازه بوو. بۆ نیوه‌رۆ، یاخنی (* گۆشتی به‌رخ‌ی به هیلکه‌وه لی دهنه و وه‌ک ئه‌وه‌ی من ئاره‌زووم ده‌کرد، به گیتلاسه که‌میک ترشی کردبوو. بۆ ئه‌وه‌ی دلی نه‌شکینم، چاوه‌پیم کرد و پر دوو که‌پچه‌م به نانی گه‌رمه‌وه خوارد. شه‌ره‌تییکی می‌وژی خو‌شیشی

(* یاخنی: جۆریک خواردنی به‌تام و چێژه و به‌پله‌ی یه‌که‌م له گۆشت و سه‌وزه ناماده ده‌کریت. -

کولاندبوو، بی ئه‌وه‌ی شه‌رم بکه‌م، داوای مورهبای گولم کرد و به جوانی که‌وچکیکم لی کرد به‌سه‌ر شه‌ره‌ته‌که‌دا و دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌مه‌به‌ستی هه‌رسکردنی خواردنه‌که، خواردمه‌وه، نامه‌کانی شه‌کووره‌ی خه‌مگینم گه‌یانده.

هەر هیندهی نامهکانی دهرهینا، من له دهستیم فراند. خهیرییه، بهشیوهیهک له بهردهستی ئیمه دا نه بییت، به لام بتوانیت گوئی له هه موو شتییک بییت، خوئی خزاندهووه گووشهیه که وه. به مه بهستی ئه وهی سهیری رووم نه کات، پشتم له ئه ستهر کرد و سه رهتا نامه ی قهره م خوینده وه. کاتییک بیرم له خانووی جووه هه لواسراوه که کرده وه، له پر مچورکیکم پیدایا هات. به خووم گووت: "مه ترسه شه کووره، دهره قه تی هه موو شتییک دیتیت." ئه م جار دهستم کرد به خوینده وهی نامه ی هه سه ن. ئه ویش چی وای نه مابوو شیت و په ته ری بییت.

"شه کووره خاتوون، قرچه ی سووتانم دیت، به لام دهزانم توو خه می منت نییه. شه وان له خه ونمدا ده بینم به سه رگرده چۆله کاندایا به وای توو دا یاده که م. دهزانم نامه کانم ده خوینیته وه، به لام هه ر جاریک بی وه لام ده یانده یته لاوه، تیریکی سیسه ری تووکن له جگه رم ده چه قیت. به هیوای ئه وهی به لکو وه لام بده یته وه، ئه مه ت بوو ده نووسم. بیسه تراوه و قسه ئه م زمان و ئه و زمان ده گه رییت و ده گو تریت مندا له کانت ده لیتن: گو توو ته له خه ونمدا بینومه میرده که م مردوو و ئیدی بیوه ژنم. ئایا راسته؟ نازانم. ئه وهی من بیزانم، توو هیشتا ژنی کاکمی و پیویسته به م ماله وه په یوه ست بییت. له به ره ئه وهی ئیدی باوکیشم من له سه ر ماف ده بینیت، ئه مرۆ ده چینه لای قازی بوو ئه وهی بنگه ریئینه وه بوو مال. کوومه لیک پیووم بوو ئه م به به سته کوو کردوو هته وه و به یاوهریی ئه وان دیم، با باوکیشت ئه مه بزانییت. بوخچه که ت ئاماده بکه، بوو مال ده گه ریته وه. هه ر ئیستا به ئه سته ردا وه لامم بوو بنیره."

دوای ئه وهی بوو جاری دووهم نامه که م خوینده وه، خووم گورج کرده وه و به دوو چاوی پر له پرسیا ره وه سهیریکی ئه سته رم کرد. به لام هیچ شتیکی تازه ی پیم نه گووت، نه له به ره ی هه سه ن و نه له به ره ی قهره وه.

قه له میکم له قه راغ دۆلابی مه نجه له کان شارده بووه وه، ده سته به جی درم هیئا و کاغه زیکم خسته سه ر میزی خوارده که و رییک له وه دا بووم نامه یه ک بوو قهره بنووسم، پراوه ستام.

من شه کووره م

ده مویست بلیم ئه و کاته ی خهیرییه گوئی ئه سته ر هاتوو، من خه ریک بووم جلی دوینی شووردراو و وشکه وه بووم ده خسته سندوو قه که وه... جا توخوا بوچی درۆتان له گه لدا بکه م؟ باشه، کاتییک ئه سته ر هات، من له کونی دۆلابه که وه سهیری باووم و قهره م ده کرد و به هوی ئه وهی به سه ر ئاگره وه چاوه ری هاتنی نامه کان قهره و هه سه نم ده کرد، هوشیشم لای ئه سته ر بوو. هه ره که چۆن هه ست ده که م ترسی باووم له مردن پشت به گومانیکی مافدار ده به سته ر، ده زانم مه یلی قهره تا کو تاییی ژیان دریزه ناخایه نیت. قهره به هه مان پراوه ی عاشق بوونی، خوازیاره ژیا نی هاوسه ریش پیکه وه بنیت. له به ره ئه وهی ده یه ویت ژن به نیت، به ئاسانی عاشقی ش ده بیت. ئه گه ر له گه ل من سه ر نه گریت، ئه و له گه ل که سیکی تر دا زه ماوه ند ده کات و پیش زه ماوه نده ی ش، ده موده ست عاشقی ژنه که ده بیت.

خهیرییه، ئه سته ری له گووشه ی ئاشپه زخانه دانابوو، په رداخییک شه ره ته تی ئاوی گوئی دابوو ده سته ی وه که ئه وهی تاوانیکی کرد بیت، له منی دهروانی. له و ساوه ی خهیرییه له گه ل باوومدا ده چیته جیگاوه، بیرم بوو ئه وه ده چیت هه ر شتییک ده بینیت، به که به یه که ده گه یه نیته باووم و ئه مه ش ده مترسینیت.

ئه سته ر گوئی: "چاوه شه که م، به ختره شه که م، جوانی جوانانم، دواکه وتم، چونکه چهندی هه ولم دا ئه و نه سیمه به رازه ی میردم ده سته ی له یه خه م به رنه دا. به س نییه توو میردیکت نییه به گژتا بجیت. نرخه ئه مه بزانه."

شتیځم به ئەقڵدا هات. سوورامهوه و سه‌پیریکی ئەسته‌رم کرد: به شادمانی مندالکی خرپنه‌وه هینده هۆگری شه‌ربه‌ته‌که بووبوو، له‌په‌ر هاتمه‌وه سه‌ر هۆشی خۆم و به‌خۆم گوت شتیکی بێ واتایه ئەگه‌ر پیم وابیت ئەسته‌ر بزانیته من بیه‌ر له‌چی ده‌که‌مه‌وه. کاغەز و قه‌له‌مه‌که‌م دانا، رووم له‌ ئەسته‌ر کرد و بزهی‌که‌م خسته‌ سه‌ر لێوم.

پیمی گوت: "بروانه‌ چه‌ند شیرین پی ده‌که‌نی دل‌به‌ری من. خه‌مت نه‌بیت، دوا‌جار هه‌موو شتی‌که‌ باش ده‌بیت. ئەسته‌نبول جمه‌ی دیت له‌ به‌گ و پاشای خوازیا‌ری زهما‌وه‌ند له‌گه‌ڵ کچی‌کی جوانی جوانانی وه‌ک تۆدا که‌ ده‌ ماریفه‌ت له‌ هه‌ر ده‌ په‌نجه‌ی ده‌ستدا هه‌یه‌."

ئێوه‌ ده‌زانن: جاری وا هه‌یه‌ ئەو شته‌ی باوه‌رمان پی هه‌یه‌، به‌شێوه‌یه‌که‌ ده‌ری ده‌برین که‌ دواتر له‌ خۆمان ده‌پرسین: "سه‌رباری باوه‌ری زۆرم به‌و قسه‌یه‌، بۆچی وام ده‌برێ وه‌ک ئەوه‌ی باوه‌رم پی نه‌بیت؟" منیش ئا به‌وجۆره‌ گوتم:

"به‌لام ئەسته‌ر، بۆ خاتری خوا، کی ده‌یه‌ویت له‌گه‌ڵ بێوه‌ژنیکدا به‌ دوو منداله‌وه‌ زهما‌وه‌ند بکات؟"

به‌ده‌ستی هیمای زۆری نواند و گوتی: "زۆر، زۆۆۆۆر پیاو خوازیا‌رن له‌گه‌ڵ که‌سیکی وه‌ک تۆدا زهما‌وه‌ند بکه‌ن."

سه‌یری ناو چاوانیم ده‌کرد. بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ خۆشم ناویت. بیده‌نگ و کپ بوونه‌که‌م به‌شێوه‌یه‌که‌ بوو ئیدی ئەو حاڵی بوو نامه‌ی ناده‌می و ته‌نانه‌ت تی گه‌یشه‌ت پیویسته‌ بروت. دای پویشته‌نی ئەسته‌ر، چۆن بۆتان باس بکه‌م، له‌ پو‌حیشمدا هه‌ستم به‌هه‌مان بیده‌نگی کرد و کشامه‌وه‌ گۆشه‌که‌ی خۆم.

پشتم دایه‌ دیواره‌که‌وه‌ و ماوه‌یه‌کی درێژ، بێ ئەوه‌ی هه‌یج شتی‌که‌ بکه‌م، له‌ تاریکی زووره‌که‌دا به‌پێوه‌ راوه‌ستام. بیرم له‌ خۆم کرده‌وه‌، له‌وه‌ی چ بکه‌م و له‌و ترسه‌ی له‌ هه‌ناومدا ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد و گه‌وره‌ ده‌بوو. به‌دریژایی ئەو ماوه‌یه‌ توانیم گویم له‌ ده‌نگی شه‌وه‌که‌ت و ئۆره‌هان بیه‌ت. هه‌ردووکیان له‌سه‌روه‌وه‌ له‌ نیوان خۆیاندا قسه‌یان ده‌کرد.

شه‌وه‌که‌ت گوتی: "ترسنۆکی ژنانی. له‌ پشته‌وه‌ هه‌رش ده‌که‌یت."

ئۆره‌هان گوتی: "دوانم ده‌له‌قه‌یت."

به‌لام له‌ لایه‌کی تره‌وه‌، به‌ گۆشه‌یه‌کی ئەقلم چاودیری گفتوگۆی نیوان باوکم و قه‌ره‌م ده‌کرد.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌رگا شینه‌که‌ی ژووری نیگارکیشی له‌سه‌رپشت بوو، ده‌متوانی به‌ئاسانی گویم له‌ ده‌نگیان بیه‌ت. باوکم گوتی: "دای پو‌رتیه‌ته‌کانی مامۆستایانی ئیتالی، مرۆف حاڵی ده‌بیه‌ت چاوه‌کانی ناو نیگاره‌که‌، چی دی کونی خه‌ر و ساده‌ی ویکچوو‌نین، بگره‌ له‌ چاوانی ئیمه‌ ده‌چن و وه‌ک ئاوینه‌ تیشک ده‌ده‌نه‌وه‌ و وه‌ک بیه‌ر هه‌لی ده‌مژن. لێوه‌کانیان له‌ درز ناچن به‌ناوه‌راسته‌ی پووی ره‌پ و راستی کاغەز ئاساوه‌، بگره‌ هه‌ریه‌که‌یان گرێه‌یه‌کی سووری واتاداره‌، ده‌کشیت و خاوه‌دیه‌ته‌وه‌ و گشت نه‌شه‌ و خه‌م و پو‌حمان ده‌رده‌برێ. که‌پوومان دیواریکی ناخه‌ز نییه‌ پوومانی کردبیه‌ت به‌ دووله‌ته‌وه‌، بگره‌ هه‌ر لووتیک ئامپیریکی زیندوو و به‌په‌رۆشه‌ و له‌کن هه‌ریه‌که‌مان بیچمیکی جیاوازی هه‌یه‌."

ئایا قه‌ره‌ش وه‌ک من سه‌ری سوورما‌بوو کاتیک باوکم "ئیمه‌ی" به‌کار ده‌هینا بۆ ئەو به‌گه‌ گاورانه‌ی نیگاری خۆیان به‌کیشان دا‌بوو؟ کاتیک له‌ کونه‌وه‌ سه‌یرم کرد، پووی قه‌ره‌م زۆر به‌کزی هاته‌ به‌رچاو و له‌په‌ر ترسم لی نیه‌شت. گیانه‌که‌م، ئەسمه‌ری خۆم، جوامیری خه‌مبارم، به‌ده‌م بیه‌رکردنه‌وه‌ له‌ منه‌وه‌ به‌دریژایی شه‌و نه‌نووستوی، ئه‌ری له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ ره‌نگت زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌؟

له‌وانه‌یه‌ ئێوه‌ نه‌یزانن: قه‌ره‌ بالابه‌رز و زراف و قو‌زه. ته‌ویلیکی پان، دوو چاوی باده‌می، لووتیکی جوان و به‌هیزی هه‌یه‌. ده‌سته‌کانی، وه‌ک له‌ سه‌رده‌می مندالیدا، باریکه‌له‌ و درێژن و په‌نجه‌کانی به‌زوات و چالاکن. کاتیک هه‌لده‌سته‌یه‌ سه‌رپی، وه‌ک پم باریک و به‌هیز و قیته‌. ناوشانی که‌می‌که‌ فراوانه‌، به‌لام هه‌نده‌ش پان نییه‌ وه‌ک ته‌خته‌ی ناوشانی باره‌لگرا‌ن. له‌ سه‌رده‌می مندالیدا، چ جه‌سته‌ و چ پووی باش نه‌خه‌ملیبوون. کاتیک دای دوا‌زه‌ سا‌ل بۆ یه‌که‌مجار له‌م گۆشه‌یه‌وه‌ سه‌یرم کرد، ده‌موده‌ست حاڵی بووم کامل بووه‌.

ئیه‌ستا، هه‌ر کاتیک له‌ تاریکیدا به‌باشی چاو به‌م کونه‌وه‌ ده‌نیم، هه‌مان ئەو خه‌مه‌ به‌پووی قه‌ره‌وه‌ ده‌بینم که‌ دای دوا‌زه‌ سا‌ل دیبووم. هه‌ست به‌ تاوانباری و شانازی

دهكهم له پای ئه وهه موو دهر د و نه هامه تیهه له پیناوی مندا چیشتبووی. قهره ئیستا سهیری نیگاریکی کیشر او بۆ کتیبه کهه باوکم دهکات و گوئی بۆ وی راگرتوو و پروویکی پاک و مندا لانه هیه. ریک ئه کاتهه بینیم وهک مندا له ده می په مبهی کردوو ته وه، له ناخه وه ئاره زووم کرد مه که کانم بنیمه ناو ده می. ده مگوت ئه گهر په نجه کانم به پشتمل و قژی قهره دا بگتیرا بایه، ئه ویش سه ری بختبایه سه ر بۆشایی نیوان مه که کانم و وهک ئه وهی مندا له کانم دهیکهین، به لئو گوئی مه مکی بنایه ته ده می، له بهر شادمانی چاوه کانی بنوقاندبایه و وهک مندا لئکی به له نگاز و بیچاره حالی بوايه ته نیا له سایه ی دلوقانی مندا به ئارامی دهگات، ئه وا بۆ هه تا هه تابه پیمه وه په یوه ست ده بوو.

ئهم دا لغه لیدانه م فره پی خۆش بوو و له به ره وه هیدی هیدی ئاره قه م دهر ده دا. له خه یالی خۆمدا قهره سهیری ئه و نیگاری ئیبلیه سه ی نه ده کرد، که باوکم پیشانی ئه وی ده دا، بگره سه ودا سه رانه و به وردی سهیری گه وره یی مه که کانی منی ده کرد. هه ر مه که کانم نا، شیوه ی سه رخۆشیک سهیری قژ و گهر دن و هه موو شتیکی ده کردم. هینده دلی تیم ده جوو، هه موو ئه و قسه شیرین و خۆشانه ی نه یه توانیبوو له تافی لاویدا بۆم بکات، ئیستا بۆی ده کردم. له رووی و له نیگا کانیه وه تی ده گه هیشتم شهیدای سه ره بزری، ئه زموون، په روه رده، مانه وهی پشوودر یژانه و ئازایانه م له چاوه روانیکردنی میرده که مدا و شهیدای جوانی نامه کانمه.

له پر رقم له باوکم هه ستا، چونکه خه ریکی نه خسه دار شتن بوو بۆ ته گهره خسته نه به رده م شوو کردنه وه م. له و نیگارانه ی به لاساییکردنه وهی مامۆستایانی فه رنه نگ به کیشانی دابوون و له بیره وه ریبه کانی قینسیاشی زۆر بیزار بووم.

کاتیک سه ره له نوئی چاوه کانم نوقانده وه، په روه رداگرم، من ئه مه م به ویستی خۆم نه کرد، له خه یالمندا قهره هینده به شیرینی لیم نزیک که وته وه، وهک بلئی هه ستم کرد له و تاریکیه دا هاتوو ته په نامه وه. هه ستم کرد له پر هاتوو ته پشتمه وه و ناوشان و گهر دن و پشت گوئی به کانم ماچ دهکات و تا بلئی به هیز و به گوره. له به ره ئه وهی ته ندروست و گه وره و پته و بوو و ده متوانی پالی پتوه بده م، هه ستم به دلنایی ده کرد. پشتملم ختوو کهه ی ده کرد و گوئی مه که کانم ده له رینه وه. کاتیک له تاریکیدا چاوم

نوقاندبوو، هه ستم ده کرد وهک ئه وهی بلئی ئه وا له پشته وه هه رانه زله کهه ی لیم گیر کردوو و منیش سه رم سوور ده خوات. تۆ بلئی ده عبا کهه ی قهره چۆن بیت؟

میرده که م جاروبار له خه ونمدا ئه وهی خۆیم به دهم ئیش و ئازاره وه پیشان ده دات. له لایه ک ده بینم میرده که م هه ولده دات جه سته ی خویناوی خۆی، که سه ر بازه کانی سه فه وی بهر رمیان داوه و تیر ئه نجنیان کردوو، راست بکاته وه و پروا. له لایه کی دیش، له ئیمه نزیک ده بیته وه، به لام داخی گرانم رووباریک له نیوانماندایه. گافیکی ئه و له و بهر رووباره که وه به دهم خوین له بهر رویشتن و ئازاره وه بانگم دهکات، من ده بینم پیشه وهی گه وره بووه ته وه. ئه گهر قسه ی بوو که گورجیبه کهه ی گهر ماو و پیره ژنه چه نه بازه کان راست بیت کاتیک ده لئین "به لئی، ئه وه نده ده بیت"، ئه وا هه رانه می میردی من زلیکی ئه وتۆ نه بووه. خۆ ئه گهر ئه وهی قهره له وهی میرده که م ئه ستوروتر بیت، ئه گهر ئه و شته زه به لاهه ی وا دوینی دوا ی وه رگرتنی ئه و کاغه زه خالیبه ی به شه وکه تدا بۆم نار دبوو، له خوار به نه خوینه که یه وه بینیم، به راستی خۆی بیت - که به لئی خۆی بوو-، ئه وا ترسی ئه وه م لی نیشته له وانیه به مندا نه چیت، یان ئه گهر بشچیت، زۆر ئازارم بدات.

"دایه، شه وکه ت لاساییم ده کاته وه."

له گو شه ی تاریکی دۆلابه که هاته م دهره وه، به بیدهنگی چوومه ژووره کهه ی به رامبه ر، هیله کیککی چۆغه ی سوورم له سندووق دهره ینا و پۆشیم. نیمده ره که میان دهره ینا بوو، هاوار و قیزه بیان بوو و یه کتریان له سه ری ده هینا و دهبرد. "ئه ری پیم نه گوتن کاتیک قهره دیت بۆ مالم، هاوار و قیزه نییه؟"

شه وکه ت گوتی: "دایه، بۆچی ئه و هیله که سوورته له بهر کردوو؟"

ئۆرهان گوتی: "به لام یادئ، ئۆرهان لاساییم ده کاته وه."

"مه گهر پیم نه گوتی لاسایی مه که وه؟ ئه م شته پیسه چییه لیره؟" پارچه پیسته یه ک له سه ر زه وی بوو. ئۆرهان گوتی: "که لاکه، شه وکه ت له ریکا هه لی گرته وه."

"برۆن خیرا بیبه نه وه و له و شوینه ی لیتان هه لگرتوو، فرپی بدن."

"با شه وکه ت بیبات."

"دهی، گوتم."

کاتیک بینیان به ددانه‌کانم دستم کرد به گه‌ستنی لیوم وهک ئەوهی هه‌موو جارێک بهر له دارکاریکردنیان دهیکهم، ترسان و رویشتنه دهرهوه. خوا بکه‌م زوو بگه‌پینه‌وه و سه‌رمایان نه‌بیت.

له‌ناو هه‌موو نیگارکی‌شاندا قهره‌م به‌دله، چونکه فره‌خوشمی گهره‌که و روچی ده‌ناسم. کاغه‌ز و پینووسم گرتنه ده‌سته‌وه و به هه‌لمه‌تیک، وهک ئەوهی هیچ بیرم نه‌کردبیته‌وه، ئەمهم نووسی:

"باشه، پیش نویژی ئیواره له خانووی جووه له سیداره‌دراوه‌که ده‌تبینم. هه‌رچی زوو‌تره کتیبه‌که‌ی باوکم ته‌واو بکه."

وه‌لامم بۆ حه‌سه‌ن نه‌نووسی، چونکه ئەگه‌ر ئەم‌پروۆش بچنه کن قازی، ئەوا باوه‌ر ناکه‌م خۆی و باوکی به پیاوه کۆکراوه‌کانه‌وه به‌کسه‌ر به‌دن به سه‌رماندا. ئەگه‌ر وا بوايه، نامه‌ی نه‌ده‌نووسی و چاوه‌رپێ وه‌لامی نه‌ده‌کرد و ده‌موده‌ست هه‌لی ده‌کو‌تایه سه‌ر ماله‌که‌مان. جارێ ئیستا چاوه‌رپێ نامه‌ی من ده‌کات، کاتیک پێی ناگات، ئیدی هه‌ر ده‌بیت و ئەمجار پیاو کۆ ده‌کاته‌وه و هه‌رشمان بۆ دینیت. به قوربان‌تان بم و نه‌زانن هه‌ر هیچ لێی ناترسم. گه‌ر راستیتان ده‌ویت، بۆیه متمانه‌م به قه‌ره هه‌یه، بۆ ئەوهی له حه‌سه‌ن بمپاری‌زیت. به‌لام با ئەو شته‌شتان پێ بلێم که ئیستا به دل‌مدا ختوو‌ره ده‌کات: وا دیاره هه‌نده‌ش له حه‌سه‌ن ناترسم، چونکه ئەویشم خۆش ده‌ویت.

ئەگه‌ر ده‌شپرسن خۆشه‌ویستی واتای چی ده‌گه‌یه‌نیت، ئەوا بێ ئەوهی زویر بم، ده‌لێم له‌سه‌ر مافن. ئەو سالانه‌ی له‌ژێر هه‌مان بنمیچ چاوه‌رپێ گه‌رانه‌وه‌ی می‌ردی منمان له شه‌ردا ده‌کرد، وه‌نه‌بیت نه‌مدی‌بیت ئەم کابرایه چهنده‌وه‌له و لاواز و هه‌له‌په‌سته، به‌لام ئەسته‌ر ده‌لێت ئیستا پارهی‌که‌ی زۆری ده‌ست ده‌که‌ویت و به به‌رزبوونه‌وه‌ی برۆکانی ئەسته‌ردا تێ ده‌گه‌م ئەمه درۆ نییه. ئیدی له‌به‌رئه‌وه‌ی پارهی هه‌یه و متمانه‌ی به‌خۆیه‌تی، پیم وایه گشت ئەو خراپه‌کاریانه‌ی حه‌سه‌ن له‌به‌ر چاوان ره‌ش ده‌که‌ن، نه‌ماون و ئیستا ره‌هه‌نده تاریک و جنۆکه‌ئاسا و نامۆکه‌ی ئاشکرا بووه و ئەمه‌ش من راده‌کیشیت. من، له رپێ ئەو نامانه‌یه‌وه، که به که‌له‌ره‌قیی خۆی بۆم ده‌نیریت، په‌رده‌م له‌سه‌ر ئەم ره‌هه‌نده‌ی هه‌لدایه‌وه.

چ قه‌ره و چ حه‌سه‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی عاشقی من بوون، چه‌رمه‌سه‌ریی زۆریان چیشتوو. قه‌ره دوازه‌ده سال رۆوی له شوینه دووره‌کان کرد، دیار نه‌ما و زویر بوو. حه‌سه‌نیش هه‌موو رۆژیک نامه‌ی بۆم نارد و نیگاری مه‌ل و ئاسکی له لی‌واره‌ی کاغه‌زه‌ی نامه‌کاندا نه‌خشاندا. نامه‌کانیم هه‌نده خوینده‌وه تا فی‌ربووم ده‌سپیک لێی بترسم و دواتریش بۆی به‌په‌روۆش بم.

به‌هۆی ئەوه‌ی ده‌مزان‌ی حه‌سه‌نیش په‌روۆشی هه‌موو شتیکی منه، سه‌رم سو‌ر نه‌ما کاتیک زانی من له خه‌وندا بینیبووم می‌رده‌که‌م مردوو. گومانم له شتیکی هه‌یه، گومان ده‌که‌م ئەو نامانه‌ی بۆ قه‌ره‌یان ده‌نیرم، ئەسته‌ر به حه‌سه‌ن به خوینده‌وه‌یان ده‌دات. بۆیه وه‌لامم پێدا نه‌ناردوه بۆ قه‌ره. سا ئیدی ئیوه ده‌زانن ئەم گومانه‌م راسته، یان نا.

کاتیک منداله‌کان گه‌رانه‌وه، به‌توو‌ریی گوتم: "چیتان لێ هات؟"

به‌لام ده‌موده‌ست تێ گه‌یشتن قسه‌که‌م به هه‌لچوونیک راسته‌قینه‌وه نه‌کردوو. به‌دزیی ئۆره‌هانه‌وه، شه‌وه‌که‌تم بۆ گۆشه‌یه‌که به‌کیش کرد، بۆ قه‌راغ دۆلابی ناو تاریکاییه‌که. کردمه باوه‌ش. گه‌ردنی و قژی و پشت‌ملیم ماچ کرد.

گوتم: "گیانه‌که‌م سه‌رمات بووه. کوا ئەو ده‌سته جوانانه‌تم به‌دری با دایکت گه‌رمیان بکاته‌وه..."

بۆنی که‌لاک له ده‌ستی ده‌هات، به‌لام ده‌نگم نه‌کرد. سه‌ریم نا به سنگمه‌وه و توند به‌خۆمه‌وه نووساند. دوا‌ی که‌میک گه‌رمی له له‌شی گه‌را و له خۆشیدا جوان جوان وهک پشیله مره‌م‌ری پێ که‌وت و خاو بووه‌وه.

"ئاده‌ی بزانه‌م دایه‌ت فره‌فره‌خۆش گه‌ره‌که؟"

"ممهمم"

"به‌لێ؟"

"به‌لێ."

"له هه‌موو که‌سیک زیاتر؟"

"به‌لێ."

منیش وهک ئه وهی پارێکی بۆ بدرکینم، گوتم: "کهواته منیش شتیکت پێ ده لێم. به لām به هیچ که سیک نالێی، باشه؟" چرپاندم به گوێیدا: "منیش تو م له هه موو که سیک زیاتر خو ش ده ویت. حالی بوویت؟"

"له ئۆرهانی ش زیاتر؟"

"له ئۆرهانی ش زیاتر. ئۆرهان بچوکه، شتیکه وهک بالنده و هیچ نازانیت. تو ژیرتریت. تێ گه یشتیت؟" تیر بۆنی قزیم کرد و ماچم کرد. "بۆیه ئیستا داوای شتیکت لێ ده کم. ئه ها دوینی کاغه زیکی خالیت بۆ قهره ئه فهندی برد. ئه مرۆش بۆی ده بهیت. ده بیت؟"

"باوکی کوشتووه."

"چی؟"

"باوکی کوشتووه. دوینی خو ی له خانووی جووه هه لواسراوه که گوتی."

"چی گوته؟"

"گوته من باوکت م کوشت. گوته من زۆر پیاوم کوشتووه."

له پر شتیکی رووی دا. داوای ئه وه شه وکهت یه کسه ر له باوه شم ده رچوو بوو و ده گریا. ئه ری ئیستا ئه و مندا له بۆچی ده گری؟ باشه، تومزه که مێک له مه وه به ر خو م بۆ نه گیراوه و زلله یه کم له بنا گوێی سه ره واندووه. نامه ویت که سه به دل ره قم بزانیته. به لām له به ره وهی شتیکی وه های له مه ر پیاویک گوته، که من نه خشه ده کی شم بۆ باشه ی ئه وان شووی پێ بکه م، تووره بووم.

هه تیوی بێچاره هیشتا ده گریا و زۆر دل م پێی سووتا، خه ریک بوو خو شم بگرم. باوه شمان به یه کدا کرد. جار نه جارێک هه نسکی ده دا، به لām ئیستا ئه م زلله یه هی ئه وه بوو ئه وه نده بیگری نیت؟ ده ستم به قزیدا هینا.

هه موو شتیکی وه ها ده سته ی پێ کرد: ئیوه ئاگادارن پێرێ له ناو قسه کا نمدا به باو کم گوته له خه و نمدا بینوو مه میرده که م مر دووه. راستییه که ی، به درێژایی ئه و چوار سه الهی له شه ری عه جه مان نه ده گه راپیه وه، من ئه وم گه لیک جار ان له خه و نمدا به و جۆره دیت بوو، مر دوویه کیش هه بوو، جا ئایا ئه و بوو مر دبوو؟ ئه مه یان هیچ روون نه بوو.

خه و نه کان هه می شه به که لکی کارێکی تر دین. له پورتوگال، له و شوینه ی نه نک ی ئه سته ری لێوه هاتووه، خه و نه که لکی ئه وه دیت زه ندیقه کان بگه نه ئیبلیس و سواری یه کدی بن. بۆیه ئه و کاته باووباپیرانی ئه سته ر هه رچه نده گو توویانه ئه وا ده ستم ان له جووله کایه تی هه لگرت و وهک ئیوه بووین به کرس تیانی کاتۆلیک، یه سه و عییه کانی ئه شکه نجه ده ری کلێسه ی پورتوگال بر وایان پێ نه کردوون و هه موویان ئه شکه نجه داو ن. دانه به دانه ی جنۆکه و ئیبلیس ی خه و نه کانیان پێ هه لپشتوون و هه رچی خه و نی نه بین راویش هه یه به زه بری لیدان و ئه شکه نجه خراو ته ئه سته یان و ناچار کراون ددانی پێدا بنین دا کو گشت جووه کان بسووتین رین. کهواته له وێ خه و نه به که لکی له یه کتر سواری بوونی مرۆف و ئیبلیس و تاوان بار کردنی مرۆف و سووتاندنی دیت.

خه و نه ده ردی سی شت ده خوات:

ئه لف: شتیکی ده خوازی، به لām ته نانه ت مۆ له تی خوا سته یشت پێ نادریت. ئه و کاته ده لێی له خه و نمدا بینیم. به نا ره زای دل و یسته که ی خو ت ده خوازیته.

بێ: ده ته ویت خراپه که له دژی که سیک بکه ی، بۆ نمونه، درۆ به ده می که سیکه وه هه لده به سته ی. ئه و کاته ده لێی له خه و نمدا فلان خاتوونم بینی زینای ده کرد، یا خو ده لێی له خه و نمدا بینیم به گۆزه شه راب بۆ فیسار پاشا ده چوو. به مجۆره ئه گه ر بر واشت پێ نه کریت، له به ره وهی به شیکی خراپه کارییه که گو تراوه، ده مو ده ست حسیب ده کریت.

جیم: شتیکی ده ویت، به لām ته نانه ت خو شت نازانی چیت ده ویت. خه و نیکی تیکه ل و پیکه ل ده گێریته وه. یه کسه ر بو ت شی ده که نه وه و پیت ده لێن پێویسته چی بخوازیته و ده توانیت چی به دیت. بۆ نمونه ده لێن: پیاویک، مندا لیک، یان خانوویه ک بۆ تو پێویسته ...

راستییه که ی، ئه م خه و نانه به هیچ کلۆجیک ئه و شتانه نین له کاتی خه و تماندا ده یان بینین. هه موو که سیک ئه و خه و نه ی به نوێژی نیوه رۆ ده یی نیت، ده لیت له شه ودا بینوو مه بۆ ئه وه ی به ده ردی شتیکی بخوات. ته نیا ساو یلکه و گه له کو کان خه و نی شه وانه کتومت وهک خو ی ده گێر نه وه. ئه و کاته، یان تیزت پێ ده که ن، یا خو وهک

هه موو جارێك به خراپه بۆت لێك دده نهوه. ههچ كه سێك، ته نانهت خهوبینه رانیش خهونی راسته قینه به ههند وهرناگرن. چما ئیوه گوئی دده نهی؟

ئهو كاتهی به نابه دلی خهونیکم گێرا بووه وه و تیایدا ئاماژه بۆ ئه گهری مردنی مێردم کردبوو، باوكم سه رهتا گوئی: "من ئهم خهونه وهك ئاماژه یهك بۆ راستی په سه ند ناکه م." به لام دوا ی ئه وهی له گۆرستان گه راپه وه، له خهونه كه مه وه ئه نجامی مردنی مێردمی دهره ئینا. به مشیوه یه، كه چوار سال چوار سال بوو هه ر نه دهمرد، هه مووان هه ر به وه نه ده وه نه وهستان بر وا بکه ن له خه وندا مردوه، بگره مردنه كه یان به شتیوه یهك په سه ند کرد وهك ئه وهی بلایی را گه یه ندراره و براره ته وه. ئه وسا تی گه یشتن مندا له كان به راستی هه تیون و بۆ ئه مهش خه م بار بوون.

له شه وکه تم پرسى: "ههچ خهون ده بینیت؟"

به دهم بزه وه گوئی: "به لئى. باوكم ناگه رپه ته وه، به لام دوا جار خۆم زه ماوه ندت له گه لا ده که م."

لووتی ته سک و چاوه ره شه كانی و ناوشانى پانى، له باوکی نا، له من ده چن. له بهر ئه وهی نه متوانی بوو ناوچه وانی فراوان و بلندی باوکیان بده مه ههچ کامیک له کورپه سه ر خره كانم، جاروبار هه ست به تاوانباری ده که م.

"دهی برۆ له گه ل برا که تدا یاری شم شیر بکه."

"به شم شیره کۆنه که ی باوكم؟"

"به لئى."

به دهم گو یگرتن له ته قوره قی شم شیر و ته خته ی مندا لانه وه، ماوه یه کی درێژ سه یری بنمیچم کرد و هه ولّم دا ترس و شپزه یی گه شه کردوی هه ناوم ببه زینم. چوومه خواره وه بۆ ئاشپه زخانه، به خه یرییه م گوت:

"ماوه یه کی درێژه باوكم هه زی له شو ربای ماسییه. له وانه یه بتنیرم بۆ قادرگا. چه ند به سه ته یه ک له و با سووقه ی شه وکه ت هه زی لیه، له شوینی شار دنه وهی دهر به ینه و بیده به مندا له كان."

ئهو دهمه ی شه وکه ت له ئاشپه زخانه خواردنی ده ماشییه وه، من و ئۆرهان

سه رکه وتینه سه ره وه. کردمه باوهش و گه ردنیم ماچ کرد.

گوتم: "له ئاره قه دا نقوم بوویت. ئیره ت چی لی هاتوه؟"

"شه وکه ت گوئی ئه مه شم شیره سووره که ی مامه و له منی دا."

ده ستی کم لی دا و گوتم: "مۆر هه لگه راره. ئایا دیشیت؟ ئه م شه وکه ته چه ند بی می شکه، وه ره بزانه چیت پی ده لیم. تۆ زۆر ژیر و ناسکی. شتیکت لی ده خوازم، ئه گه ر بۆم بکه ی، رازیکت بۆ دهر کینم نه بۆ شه که وت و نه بۆ ههچ كه سێکی ترم نه درکاند بیت."

"چییه؟"

"ئه م کاغه زه ده بینیت؟ ده چیه ته نیشته با پیره ته وه. بی ئه وهی به یلی ئه و بی بینیت، ده ده یته ده ست قه ره ئه فه ندی. تی گه یشتیت؟"

"تی گه یشتم."

"ده یکه یت."

"چ نه یینییه کم بۆ دهر کینیت؟"

گوتم: "تۆ جار ی کاغه زه که به." دیسان گه ردنیم ماچ کرد. بۆنی مسکی لی ده هات. هه روا له خۆمه وه وشه ی مسکم به دهمدا هات، ئه گه ر نا زۆر چلکن بوو. له که نگیوه یه پیویست بوو خه یرییه ئه م مندا لانه ببات بۆ گه رماو؟ له و ساوه ی هه رامه که ی شه وکه ت له گه رماو له ژنان هه ستاوه، نه پیردوون. ماچیکم کرد و گوتم: "دوا یی رازه که ت پی ده لیم. تۆ فره ئاقلی، زۆر جوانی. شه وکه ت سه ره رۆ و شه رانگیزه، ته نانهت ده ست له دایکی شی به رز ده کاته وه."

گوئی: "نایه م. له قه ره ئه فه ندی دهر سم. باوكمی کوشتوه."

گوتم: "شه وکه ت گوئی، وا نییه؟ خیرا که برۆ خوار ی و بۆم بانگ بکه." له تاو بیینی گرژی و توندی سه ر رووم، به تر سه وه له کۆشم هاته خوار ی و رای کرد. له وانه یه له بهر ئه وهی هه ستی کردوه گۆزه که له سه ری شه وکه تدا ده شکیندریت، که میکی ش خۆش حال بوویت. پاش تۆزیک هه ردووکیان به رووی سووره لگه راره وه هاتنه وه. شه وکه ت به ده ستی ک با سووق و به ده سه که ی تری شم شیر یکی گرتبوو.

گوتم: "به براكهت گوتوو قهره ئەفەندی باوكتانى كوشتوو. جاريكى تر شتى وا ناگوتريت له م ماله دا. دهبيت قهره ئەفەنديتان خوش بویت و پیزی بگرن. حالی بوون؟ خو نابیت هموو ژيانتان بى باوك به سەر بیهن."

شه و كهوت بى ئابرووانه گوتى: من ئەوم ناویت. من بۆ ماله وه، بۆ كن مامه حه سه نم دهگه پیمه وه و چاوه پى باوكم ده كه م."

له پر هه لچووم و شه پازله يه كم له بناگویتى سره واند. هیشتا شمشیره كه ی دانه نابوو، له دهستی كه وته خواره وه.

به دەم گریانه وه گوتى: "باوكم ده ویت."

به لام من له و زیاتر ده گریام.

به دەم گریان و هه نسكدانه وه گوتم: "ئیدی باوكتان نییه، ناگه پیته وه. بى باوك مانه وه، تى گه یشتن هه ی زۆلى بى ره چه له كینه؟" ئەوه نده به تاو گریام، ترسى ئەوه بوو له ژوووه گوپیان لیم بیت.

شه و كهت به گریانه وه گوتى: "ئیمه زۆلى بى ره چه له ك نین." دوور و دريژ تا كۆلى دلمان دامركايه وه، گریاین. دواى كه ميك هه ستم كرد بۆيه گریام، چونكه گریان دلمى نه رم كردوو و كردوومى به مروفتيكي باش. به دەم گریانه وه له گه ل منداله كاندا باوه شمان به يه كدا كرد و له سەر دۆشه ك راكشاین. شه و كهوت زۆر باش سهرى خزانديووه نيوان مه كه كانمه وه. جارى وا هه يه وهك ئەوه ی خویم پيوه بنووسينيت، دیته باوه شم و هه ست ده كه م له راستيدا نه نووستوو. له وانه بوو منيش له پال ئەواندا بخه و تمایه، به لام هوشم له خواره وه بوو. بۆنيكى خوشى نارنجى كولاو ده هات. له پر پليكم دا و دهنگيكي وام ده ركرد كه منداله كانى ناگه دار كرده وه.

"برۆن با خه يرييه له خواره وه سكتان تير بكات."

به تهنيا بووم له ژووهره كه مامه وه. به فر ده ستى پى كردبوو. له خوا پارامه وه يارمه تيم بدات. پاشان قورئانى پيرۆزم كرده وه و جاريكى تر ئەو ئايه ته ی سووره تى "آل عمران" م خوینده وه كه ده فه رموویت ئەوه ی له شه ي له پیناوى خوادا بكوژريت، ده چیته وه كن په روه ردگار و به مجۆره دلى خویم له مه ي مي ردی خوا ليخوشبووم ئاسوو ده كرد. ئەرى باوكم نيگاره هیشتا ته واونه كراوه كه ی سولتانمانى پيشانى

قهره دابوو؟ به بروای باوكم ئەم نيگاره هینده له راستى ده چیت، ئەگه ره كه سيك سه يری بكات، ده ترسیت و چاو وه رده گيژريت، ريك وهك ئەوه ی به سەر ئەو كه سانه دیت كه هه ول ده دن راسته وخۆ سه يری ناو چاوى سولتانمان بکه ن.

نۆره انم بانگ كرده كن خویم، به ر له وه ی بيكه مه باوه ش، تيرتير سه ر و روومه ته كانيم ماچ كرد. "ئيسنا بى ئەوه ی هيج بترسى و به يلى باپيريشت بينيت، ئەم كاغه زه ده ده يته قهره. حالی بوويت؟"

"دانم ده له قيت."

گوتم: "ئەگه ره ده ته ویت، دواى گه رانه وه ت بۆت هه لده كيشم. خو تى لى نزيك بخه وه، ئەويش سه رى سوړ ده مينيت و له باوه شت ده كات. تۆش ئەو كات له سه ره خو كاغه زه كه له ده ستى ده نيت. تى گه يشتيت؟"

"ده ترسم."

"هيج شتيك نييه لى بترسى. ئەگه ره قهره نه بيت، ده زانى كى خوازياره له جيى ئەو بيت به باوكت؟ مامه حه سه ن، ئايا ده ته ویت مامه حه سه ن بيت به باوكت؟"

"نامه ویت."

گوتم: "كه و ابوو رابه هه ی نۆره انى جوان و ئاقلم. ئەگه ر نا، منيش تووره ده بم... بشگرى، زياتر تووره ده بم."

بى ئوميدانه و هيمنانه ده ستى بچووكى بۆم دريژ كردبوو. منيش نامه كه م قه د كرد و نامه ناو ده ستى. په روه ردگارم، به هانامه وه وه ره، هه موو ئەمه م بۆ ئەوه يه هه تيوه كانم په ريشان نه بن. ده ستيم گرت و بردم بۆ پيش ده رگا. له شيپانه ی ده رگا بۆ دوا جار به ترسه وه سه يريكى كردم.

گه رامه وه گو شه كه ی خویم و له كونه كه وه چاوم لى بوو به هه نگاوى پاراوه به هه يواندا تى په رى، له باوكم و قهره نزيك كه وته وه، راوه ستا، بۆ تاويك بيچاره مايه وه و له پشت خو يه وه به دواى مندا ده گه را و سه يريكى كونه كه ی كرد. ده ستى كرد به گریان، به لام له دواين هه ولدا سه ركه وتنى به ده ست هينا و خو ی هاويشته باوه شى قهره وه. له به ر ئەوه ی سه رى قهره هينده به كاره تا راده ی ئەوه ی مافى باوكايه تى منداله كانى منى پى بريت، كاتيک نۆره انى له باوه شى خویدا بينى

نهیده زانی بۆچی دهگری، به لّام نه شله ژا و ناو له پی مندا له که ی پشکنی.

هر ئه وهندهی ئۆرهان به ژیر نیگا سه رسامه کانی باوکمدا گه راپه وه، رام کرد و له ئامیزم گرت، تیر و پر ماچم کرد، بردمه خواره وه بۆ ئاشپه زخانه، ده میم تزه کرد له و میوژه ی هه زی لی بوو و گوتم:

"خهیرییه، مندا له کان ببه و بچن له دووکانی کوستا له بهندهری قادرگا ماسیی شووبا بۆ باوکم بکرن. ها بگره ئه وه بیست ئاکچه. به و پارهییه له کرینی ماسی ده مینیته وه، له گه رانه ودا، هه نجیری زهر د و سووره گیوژی وشک بۆ ئۆرهان ده کرن. بۆ شه وکه تیش نوک و سجووقی گوێزدار بکره. تا نوژی ئیواره به دلی خویمان بیانگه رینه، به لّام ئاگادار به سه رمایان نه بیته."

دوای ئه وه ی هه موویان خویمان پۆشته کرد و چوونه دهروه، چیژم له بیدههنگی ماله که وهرگرت. چوومه سه ری، ئه و ئاوینه یه ی غه زوورم دروستی کردبوو و میردم به دیاری دابووی به من، له شوینی شارده وه ی له نیوان بهرگه سه رینه کان، له و شوینه ی بۆنی گوئی لاهه ندیان لی ده هات، ده رهینا و هه لم واسی. کاتیک له دووره وه له به رامبه ری راوه ستام و سه یرم کرد، ئه گه ر که میک خۆم به راندبا یه، ده متوانی جهسته ی خۆمی له دۆخی پارچه بووندا تیدا ببینم. هیله کی چۆغه سووره که م زۆر جوان لی هاتبوو، به لّام ده مویست ئه و کراسه مۆره شم له به ردا بیت که دایکم له باولی بوو کینی خۆی ده ری هینابوو. ئه و کورته که فستقییه شی داپیرم به ده ستی خۆی گوئی له سه ر چنیبوو، له باول ده رهینا و پۆشیم، به لّام به به ری نه کردم. کاتیک کراسه مۆره که م له به ر کرد، سه رمام بوو و له رزیم، ئاگری مۆمه که ش له گه ل مندا له رزی. هه لبه ته به نیاز بووم سه ره بهرگیکی ئاودامان سوور و بهرگ له پیستی ریوی له سه ر جله کانی ترمه وه بپۆشم، به لّام دوا سات بریاری خۆم گوژی. به کپی به هه یواندا تی په ریم و ئه و سه ره بهرگه دریز و زۆر فشه له و شینی ئاسمانییه ی دایکم داییوومی، له باول ده رهینا و پۆشیم. به لّام کاتیک له ده رگاوه گویم له ده نگ بوو، له پر شله ژام: قه ره ده روات، ده موده ست سه ره بهرگه کوئه که ی دایکم داکنه، سه ره به گی سووری بهرگ له پیستی ریویم له بهر کرد: مه مکه کانی ده گوشی، به لّام پیتم خویش بوو. سه رم به جوانی داپۆشی، په چه که تانییه که م ریکوپیک به سه ر روومدا به ردا یه وه.

بیگومان قه ره ئه فه ندی هیشتا نه رۆشیتبوو، من له هه ژمه تی خروشان سه رم لی شیوابوو. ئه گه ر ئیستا له مال ده رچم، دواتر به باوکم ده لیم چوو بووم له گه ل مندا له کان ماسی بکرم. وهک پشیله به پلیکانه کاندا هاتمه خواره وه.

شیوه ی خێو به دهنگی زۆر هیدی ده رگام داخست. به بیدههنگی چوومه هه وشه، کاتیک گه یشته کولان، له ناکاوه لۆسته یه کم کرد و له توپی په چه وه سه یریکی دواوه م کرد، ماله که م وا هاته بهرچاو وهک ئه وه ی مالی ئیمه نه بیته.

کهس به کولان هه کانه وه نه بوو، ته نه ات پشیله ش. تاک و ته را کلووه به فر ده باری. به ترسه وه چوومه باخچه ی فه رامۆشکراوی هه رگیز تیشکی رۆژ نه دیتوو. بۆنی گه لای گه نیو و شی و مردنی لی ده هات، به لّام هه ر ئه وهنده ی پیتم نایه ناو خانووی جووه ی هه لواسراو، وام زانی له مالی خۆم. ده گوتریت به شه وان جنۆکه لیره کو ده بنه وه، ئاگر داده گیرسین و به زم و ئاههنگ ده گێرن. بیستنی دهنگی ههنگاوی پی له مالیکی چۆلدا شتیکی ترسناک بوو: جووله م له خۆم بری و چاوه ریم کرد. خشه یه ک له باخچه که وه هات، به لّام له پر کپی بالی به سه ر هه موو شتیکی کیشا. له شوینیکه وه له و نزیکانه سه گیک وه ری؛ گشت سه گه کانی گه ره کی خۆمان به شیوه ی وه رینیاندا ده ناسمه وه، به لّام نه متوانی ئه م وه رینه بناسمه وه.

له بیدههنگی دوای ئه وه دا هه ستم به م شتانه کرد: وهک بلای که سیکی تر له ماله که دا بوو و بۆ ئه وه ی گوپی له دهنگی ته په ی پیتم نه بیته، جووله م له خۆم بریبوو. چه ند که سیک به دم قسه کردنه وه به کولاندا تی په رین. بیرم له خهیرییه و مندا له کان کرده وه؛ خوا یار بیت، سه رمایان نابیت. له بیدههنگییه کی دواتریشدا، هیدی هیدی په شیمانی هه ناوی کرمی ده کردم. له دلی خۆمدا ده مگوت قه ره نایه، من هه له م کرد و بهر له وه ی شکۆم له وه زیاتر بریندار بیت، ده بیت بۆ ماله وه بگه ریمه وه. ئه و کاته ی به ترسه وه خه یالم چوو بوو بۆ ئه وه ی هه سه ن به دوامه وه بیت، له باخچه گویم له خشه خشیک بوو. ده رگا کرایه وه.

له پر و به خیرایی شوینی خۆم گوژی. نه مده زانی بۆچی وام کردوو، به لّام کاتیک ئه و په نجه ره یه ی رووناکیی باخچه که ی پی ده گات، که وته لای راستمه وه، تی گه یشتم قه ره ده توانیت له و تیشکه دا که له سه ر جه ستم ده شکیته وه، به گوته ی باوکم، له ناو

نهځني سيبه ردا بمبينيټ. په چه د ادايه وه و به دم گوځگرتنه وه له ته په ي پي، چاوه پيم کرد.

گافټک قهره له شپانه ي ده رگا تي په ري و مني بيني، چند هه نگاويکي نا و راوه ستا. به و جوړه، له دووربي پينج شه ش هه نگا و له يه کتره وه، سه يري يه کديمان کرد. گه ليک ساغله متر و به هيزتر بو له وه ي من له کوني دو لابه که وه چاوديريم کردبوو. بيده نغيه که ده ستي پي کرد.

به چرپه گوتي: "تکايه په چه که ت لاده."

"من به شووم، چاوه پي مي دم ده کم."

به هه مان ده نگ گوتي: "په چه که ت لاده. هه رگيز ناگه رپته وه."

"منت بو ئيره بانگ کردووه داکو ئه مه م پي بلټيت؟"

"نه خير بو بينيت. دوازه سالي ربه قه بيرت لي ده که مه وه. په چه ت لاده گيانه که م، با جاريک بتبينم."

په چه م لادا. فره که يفم پي هات کاتيک به بيده نگی و تير و پر سه يري رووم و ناوچاواني کردم.

"شووکردن و بوون به خاوه ني مندال، هينده ي تر جواني کردووي. روويشت گه ليک جياوازه له وه ي من بيرم ده که و ته وه."

"چون منت بير ده که و ته وه؟"

"به نازاره وه، چونکه کاتيک تو م بير ده که و ته وه، ده مگوت ئه م شته تو نيت، بگره خه يالته. له سه رده مي منداليمان باسي شيرين و خه سه رومان ده کرد و ده مانگوت نيگاري يه کتريان بينيووه و عاشقي يه کدي بوون، بيرت ديت، وا نيه؟ بوچي شيرين کاتيک جاري يه که م نيگاري خه سه روي قوزي به هه لواسراوي به لقي داره که وه بيني، عاشقي نه بوو و چما بو عاشق بوون پي، پيويست بوو سي جار نيگاره که ي بينيت؟ تو ده تگوت له داستانه کانا هه موو شتيک به سي جار ده بيت. منيش ده مگوت پيويست هه ئفين له يه که م نيگارا گر بگريت. به لام داخو کي ده يتواني نيگاري خه سه ره هينده دروست بکيشيت تا راده ي نه وه ي مروف عاشقي بيت و بيناسيته وه؟"

له م باره يه وه هيچ قسه مان نه ده کرد. نه گه ر به دريژايبي دوازه سالي رابردوو نيگاريکي راسته قينه ي نه و رووه بي هاوتايه تم پي بوايه، له وانه بوو نه و گشت نازار و ده رده سه رييه نه چيژم."

به م واتايه، زوري شتي خو شي وه ک چيرو کي سه يرکردني نيگار و عاشق بوون و نه و نازارانه ي له به ر من چيست بووني، بو گيرامه وه. له به ر نه وه ي هوشم چو بووه سه ر نه وه ي له و کاته دا هيد ي هيد ي ليم نزيک ده بووه وه، وشه به وشه ي قسه کاني له نه قلمدا نه مان و راسته وخو تيکه لي بيره وه رييه کانم ده بوون. به خو م گوت دواتر به بيبي خو ميان دينمه وه و بير له يه ک به کيان ده که مه وه. ئيستا ته نيا له ناخي خو مده هه ست به نه فسووني قسه کاني ده کم و پيانه وه په يوه ست ده بم. هه ستم به تاوانباري خو م کرد له پای نه و گشت نازاره ي به دريژايبي دوازه سال پيم به چيشتن دابوو. ئاي نه م قهره يه مروفيکي چند باشه و قسه ي چند خو ش ده کات، له مندالي بيگه رده چيټ. نه مانه م له چاوانيدا ده خو ينده وه. به خو شه ويستي له راده به دري بو من، متمانه ي پيم ددا.

يه کترمان له ناميز گرت. نه مه م هينده پي خو ش بوو، ته نانه ت هه ستم به چ گونا هيک نه کرد. به دم هه ستيکي زور خو ش و له هه نگوين شيرينتره وه ناگام له خو م نه ما. قايمتر باو هشم پيدا کرد. مؤله تم دا ماچم بکات، منيش نه وم رامووسي. له کاتيکدا ماچ و مووچمان ده کرد، له وه ده چو سه رانسره ي جيهان له تاريخاييه کي شيريندا نقوم بوويت. خو زگه م خواست هه موو که سيک وه ک ئيمه يه کدي له ناميز بگرن. وه ک بلټي خه ريک بوو بيرم ده که و ته وه که وا خو شه ويستي شتيکي له م بابه ته يه. زماني نايه ناو ده م. نه م ره فته راي خو م هينده پي خو ش بوو، پيم وابوو جيهان له گه ل ئيمه دا نوقمي تيشکي چاکه ده بيت و خنوره ي هيچ خراپه ک به نه قلدا تي نه ده په ري.

ئيستا نه وه تان پي ده ليم نه گه ر روژيک له روژان نه م به سه ره اته داماوه ي من له کتيبيکدا بگيرد رپته وه و به ده ستي نيگار کيشاني نه فسانه يي هه رات بنه خشيندرت، نيگاري له باوه شگرتني من و قهره چون ده کيشريت. هه نديک په ره ي دانسقه هه بوون جاروبار باوکم پيشاني مني ددا: رهوتي نووسينه کان و شه پولي گه لا و دره خته کان

هه‌مان جۆش و خرۆشيان هه‌يه، نه‌خشی دیواره‌کان و زه‌رکاری پووه‌له‌کان هه‌مان هۆنینه‌وه‌یان هه‌يه؛ شپرزه‌یی ئه‌و په‌ره‌ستیلکانه‌ی به‌باسکی خۆیان چوارچێوه و زه‌رکاری کون ده‌که‌ن و شپرزه‌یی دلداران هاوشیوه‌ی یه‌کن. ئه‌و ئه‌فیندارانه‌ی له‌ دووره‌وه‌ بۆ یه‌کتر ده‌پوانن و به‌گوتیه‌ی توێکلدار سته‌م له‌ یه‌کدی ده‌که‌ن، له‌م نیگارانه‌دا هه‌نده به‌بچووکي ده‌کیشری‌ن و ئه‌وه‌نده له‌ دوور دیارن، مرۆف بۆ تاویک پتی وایه‌ چیرۆک باسی به‌سه‌ره‌اتی ئه‌وان نا، بگره‌ باسی کۆشکی شاهانه‌ی شوینی به‌یه‌ک گه‌یشتنیان و هه‌وشی کۆشک و باخچه‌ی دانسقه -یه‌ک به‌یه‌کی دره‌خته‌کانی ناوی به‌عشق‌وه‌ کیشراون- و شه‌وی ئه‌ستیره‌داری رووناکه‌ره‌وی دره‌خته‌کان و داره‌کانی ناو تاریکی ده‌کات. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنج له‌ نه‌زمی شاراوه‌ی په‌نگی ئه‌م نیگاره‌ بده‌ین که‌ نیگارکیش ته‌نیا به‌ویستیکی هه‌لقولاو له‌ دله‌وه‌ توانیویه‌تی بیکیشیت و ئه‌گه‌ر بروانین بۆ ئه‌و تیشکه‌ پر له‌ رازه‌ی له‌ هه‌موو گۆشه‌یه‌کی نیگاره‌که‌وه‌ دیته‌ ده‌ری، ئه‌وا بینه‌ری باش ده‌موده‌ست حالی ده‌بیت رازه‌کانی ئه‌م نیگارانه و ئه‌فین به‌هه‌مان که‌ره‌سه‌ کیشراون. کتومت ده‌لێی تیشکیک له‌ دلدارانی نیگار کیشراوه‌وه‌ هه‌لقولاو و دزه‌ی کردووته‌ ناو قولایی نیگاره‌که‌وه‌. باوه‌رتان هه‌بیت، کاتیک قه‌ره و من باوه‌شمان به‌یه‌کدا کردبوو، وامده‌زانی چاکه‌یه‌ک به‌هه‌مان شیوه‌ به‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد.

له‌ خوا به‌زیاد بیت به‌شی ئه‌وه‌ ئه‌زمونم له‌ ژياندا هه‌یه‌ تێ بگه‌م چاکه‌یه‌کی له‌م شیوه‌یه‌ هه‌رگیز ماوه‌یه‌کی درێژ ناخایه‌نیت. قه‌ره ده‌سپێک مه‌که‌کانی پر باخه‌لمی نایه‌ ده‌ستی. هه‌نده‌م که‌یف پتی هات تا راده‌ی ئه‌وه‌ی هه‌موو شتیکم له‌ بیر کرد و خۆزگه‌م خواست گۆیه‌کانیشی بنیتته‌ ده‌می. ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی بۆ نه‌کرا، چونکه‌ خۆیشی له‌ کردنی دلداری نه‌بوو. له‌وه‌ ده‌چوو نه‌زانیت چ بکات، به‌لام ده‌یویست زیاتر بکات له‌وه‌ی که‌ کردبووی. به‌و شیوه‌یه‌ کاتیک قایمتر خۆمان پیکه‌وه‌ نووساند، ترسێک و شه‌رمێک له‌ نێوانماندا ده‌ستی پتی کرد. کاتیک سمته‌کانمی راکیشا و ده‌عبا سه‌رز و ره‌پ بووه‌که‌ی له‌ سکم چه‌قاند، له‌ پێشدا پیم خۆش بوو؛ به‌په‌رۆش بووم و شه‌رم نه‌کرد؛ به‌ لووتبه‌رزیه‌وه‌ به‌خۆم گوت: "تۆیه‌ک ئه‌وه‌نده توند خۆتی پتوه‌ بنووسینیت، ئه‌مه‌ش ده‌قه‌ومیت." دواتر له‌گه‌ڵ ده‌ره‌تانی هه‌رامه‌که‌یدا، من رووم

وه‌رگێرا، به‌لام چاوه‌کانم له‌حه‌ژمه‌ت گه‌وره‌یه‌ی ئامیره‌که‌ داچه‌قیبوون و نه‌متوانی چاوی له‌سه‌ر هه‌لبگره‌م.

زۆر دواتر، کاتیک زۆری لێ کردم بێ ره‌وشتییه‌ک بنوینم که‌ ته‌نانه‌ت له‌ ژنانه‌ی قیچاک(*) و ژنانه‌ی بیره‌وشتی چیرۆکی بێژی گه‌رمایش نه‌ده‌وه‌شایه‌وه‌، سه‌رسامانه و به‌ بێ بریاری راوه‌ستام.

لێم پارایه‌وه‌ و گوتی: "برۆکانت وا گرژ مه‌که‌ گیانه‌که‌م."

هه‌ستامه‌ سه‌رپێ، پالێکم پتوه‌ نا و بێباک له‌وه‌ی خه‌مگین ده‌بیت، ده‌ستم کرد به‌ قیزانن به‌سه‌ریدا.

(*) قیچاک: گه‌لێکه‌ له‌ ئاسیای ناخین. - وه‌رگێر -

من ناوم قه‌ره‌یه

شه‌کوره له تاریکایی مائی جووه هه‌ل‌واسراوه‌که برۆی گرژ کردبوو و به‌سه‌رمدا ده‌یقیژاند و به‌بۆچوونی ئەو دەمتوانی ئامی‌ری سه‌رقه‌ویی به‌ده‌سته‌وه گرتووم به‌ئاسانی بنی‌مه ده‌می ئەو کچه چه‌رکه‌زانه‌ی له تفلیس تووشیان بووبووم، ژنانی قیچاکی داوینپیس، ئەو بووکه هه‌ژارانه‌ی له خانه‌کان ده‌فرۆشران، بی‌وه‌ژنانی تورکمان و عه‌جه‌م، ئەو سۆزانییه سووکانه‌ی تا ده‌هات زیاتر به‌ئسته‌نبو‌لدا ته‌شه‌نه‌یان ده‌کرد، بی‌ئابرووانی مینگه‌ری، له‌شفرۆشانی چه‌نه‌بازی ئەبخاز و ئەرمه‌نی، جادووه‌گه‌رانی جینی‌وایی و سریانی، که‌سانی نی‌ره‌مووک و لاوانی چاوبرسی، به‌لام نه‌ک ده‌می ئەو. به‌گویره‌ی ئەو قسانه‌ی شه‌کوره به‌هه‌ل‌چوونه‌وه له خه‌یالی خۆیدا دروستی ده‌کردن و به‌منی ده‌گوت، من له کۆلانه‌کانی شاره‌ بچووک و گه‌رمه‌کانی عه‌ره‌بستانه‌وه تا لیواره‌کانی ده‌ریای قه‌زوین و له ولاتی عه‌جه‌مانه‌وه تا به‌غدا، له‌گه‌ل گشت جو‌ره‌ مائیکی هه‌رزان و په‌ریشان و مامنیوه‌ندا سه‌روسه‌ودام هه‌بووه و له‌وانه‌یه گشت پی‌وانه‌یه‌کم له ده‌ست دابیت و له‌بیرم چووبیت هه‌ندی‌ک له ژنان خاوه‌ن په‌وشتن. به‌قسه‌ی ئەو، وشه‌کانیشم له‌باره‌ی ئەفینه‌وه، له دل‌وه نه‌بوون.

وته په‌نگینه‌کانی یاری خۆم په‌نگی ئامی‌ره تاوانخوازه‌که‌ی ناو ده‌ستمیان په‌راندبوو و من به‌په‌رینه‌وه گویم بۆ راگرتبوون و تا ئەوه‌په‌ری سنووری ته‌ریقبوونه‌وه شه‌رمم له حالی خۆم و له به‌زینه‌که‌م کرد، به‌لام دوو شت هه‌بوون منیان دل‌خۆش ده‌کرد: ۱- وه‌ک ئەوه‌ی زۆربه‌ی جارن له‌م دۆخانه‌دا چه‌شنی ئازهل له‌درژی ژنانی دی

ده‌مکرد، هیچ هه‌ولم نه‌دا به‌هه‌مان ته‌نگه‌زی تووره‌ بوون و به‌هه‌مان زمان وه‌لامی هه‌ل‌چوون و قسه‌کانی شه‌کوره به‌ده‌مه‌وه. ۲- حالی ده‌بووم شه‌کوره به‌زیاده‌وه ئاگای له ری‌بواری من بووه، که‌واته زیاد له‌وه‌ی من بۆی چووبووم، بی‌ری لیم کردووه‌ته‌وه.

شه‌کوره، کاتیک بینی له‌به‌ر به‌دینه‌هاتنی خواسته‌که‌م دل‌م په‌نجا، بگره هه‌ر له ئیستاوه بۆم به‌داغ بوو.

وه‌ک ئەوه‌ی بخوازیت داوای لی‌بوورین بکات، گوتی: "ته‌گه‌ر منت به‌پراستی له دل‌وه خۆش بویستایه، ئەوا چه‌شنی پیاویکی به‌شه‌ره‌ف جله‌وی خۆت له ده‌ست نه‌ده‌دا و نه‌ده‌کۆشای شکۆی ژنیکی نیازیاک بشکینیت. تۆ ته‌نیا که‌س نیت بۆ خواستم خه‌ریکی فی‌ل و ته‌له‌که‌بازی بیت. له هاتنتدا بۆ ئیره که‌س تۆی بینی؟"

"نه‌خیر."

وه‌ک بلایی که‌سێک به‌ باخچه به‌ به‌فر داپۆشراوه‌که‌دا بروات، رووی شیرینی ماوه‌ی دوازه‌ سه‌ل له زه‌ینی من ونبووی له ده‌رگا کرد و چیژی ئەوه‌ی پی دام له‌لاوه رووی ببینم. کاتیک له‌په‌ر ده‌نگی خشپه‌یه‌ک هات، هه‌ردووکه‌مان بیده‌نگ بووین و چاوه‌ریمان کرد، به‌لام که‌س له ده‌رگاوه نه‌هات به‌مدی‌ودا. ئیستا بیرم که‌وته‌وه شه‌کوره هه‌شتا دوازه‌ سالی بوو هه‌ستیکی ترس و تابووی ده‌وروژاند، چونکه له من وریاتر و زۆرزانتر بوو.

گوتی: "تارمایی جووه هه‌ل‌واسراوه‌که له‌م ناوه ده‌گه‌ریت."

"ئایا هیچ دبیت بۆ ئیره؟"

"جنۆکه، جادووه‌گر و خه‌وه‌کان... ئەمانه له‌گه‌ل بادا دین، تیکه‌ل به‌ شته‌کان ده‌بن و ده‌نگ له بیده‌نگی ده‌رده‌ین. باسی هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌ن. پی‌ویست به‌ هاتن بۆ ئیره ناکات. ئەوه‌تانی گویم لێیه."

"شه‌وه‌که‌ت منی هه‌تا بۆ ئیره تا پشیله‌یه‌کی مرده‌اره‌وه بووم په‌یشان بدات، به‌لام شتی وای لێ نه‌بوو."

"ئه‌ری ئەوه پیت گوتوو به‌بیت کوشتوو؟"

"من كتومت وام نهگوت. بۆچى قسه گەيشتووهته ئەو پراڊهيه؟ من نەمدەويست باوكى بكوژم، بگره دەمويست بيم به باوكى."

"بۆچى پىت گوتووه باوكيت كوشتووه؟"

"سەرەتا لىي پرسيم داخو ھەرگيز مرؤقم كوشتووه؟ منيش راستيم دركاند و پىم گوت دوو كەسم كوشتووه."

"بۆ خۆھەلدان و كەش و فش؟"

"ھەم بۆ خۆھەلدان و ھەم بۆ ئەوھى بگەومە چاوى مندا لىكەوھە كە ھەز لە داىكى دەكەم، چونكە بۆم دەر كەوت داىكى ئەو چەتە بچكۆلانە لە مالاھوھە دەستكەوتەكانى شەريان پيشان دەدات و بە زمانى شيرينى ھەك ھەنگوين سوارچاكيى باوكيان لە شەردا دەگىرپىتەوھە و خەميان دەپروپىتەوھە."

"دە كەوابوو بە شان و بالى خۆتدا ھەلەدە، چونكە خۆشيان ناويى."

بە سەربەرزىي ھەگىرخستنى ھەلەھەكى يارەكەمەوھە گوتم: "شەوكەت خۆشى ناويىم، بەلام نۆرھان بەلى. ھەلى دەبم بە باوكى ھەردووكيان."

لەپىر، ھەك ئەوھى بللى لە نيمچە تاريكييەكەدا سىبەرى شتىكى نەبوو بەنيوانماندا تى پەرى، بە شىپرزەبى و لەرزوھە ترسمان لى نىشت. لەو دەمەيدا من خۆم گورج دەكردەوھە، شەككورە دەگريا و وردە ھەنسكى دەدا.

"مىردى دامام براىەكى ھەيە: ھەسەن. لە چاوەنۆرىي مىردەكەمدا، دوو سال لەگەل وى و غەزورم لە ھەمان مال پىكەوھە ژياين. عاشقم بوو. ئىستا گومانى لەكن پەيدا بوو، بەخەيالى خۆى من لەتەك كەسىكدا -لەوانەشە لەگەل تۆ- زەماوھند دەكەم. ھەوالى بۆم ناردووه و دەيەويت بەدارى زۆر بمباتەوھە مالە خەزوران. بەو پىيەى من لە چاوى قازيدا بپوھژن نيم، دەلین بەزۆر بەناوى مىردەكەتەوھە بۆ ئەو مالە دەتگىرپىنەوھە. ھەر ساتىك بى ھىرشمەن بۆ دىن. باوكيشم ناخوازىت بە بريارى قازى بپوھژن بگەوم، چونكە پىيە وايە ئەگەر تەلاق ۋەربگرم، مىردىكى نوى بۆ خۆم دەدۆزمەوھە و ئەو بەتەنيا جى دەھىلم. گەرانەوھى خۆم و مندا لىكەم بۆ كن باجم لە كاتى تەنيايىيى دواى مردنى داىكەمدا، ئەوى زۆر شادمان كرد. ئايا لەگەل ئىمەدا دادەنىشىت؟"

"چۆن؟"

"ئەگەر زەماوھند بگەين، لەگەل باوكم و ئىمە دادەنىشىت؟"

"نازانم."

"ھەتا زوھە بىرىكى لى بگەوھە. باوھرم پى بگە كاتىكى زۆرىشت نابىت. باوكم ھەستى بە نزيكبوونەوھى خراپەيەك كردووه، مافىشى پى دەدەم. ئەگەر ھەسەن و پياوھەكانى و يەنچەرەكان پەلامارمان بۆ بىن و باوكيشم بىبەنە بەردەم قازى، ئايا دەللى مردنى مىردەكەمت بىنيوھە؟ تۆ لە ولاتى عەجەمان گەراويتەوھە، بروات پى دەكەن."

"دەللىم، بەلام من نەمكوشتووه."

"باشە. بەمەبەستى ئەوھى بپوھژن بگەوم، نامادەى لەگەل گەواھيدەرىكى تر بللى مىردى منت لە شەرى ولاتى عەجەماندا بىنيوھە خەلتانى خوين بووھە؟"

"نەمىنيوھە گيانەكەم، بەلام لەبەر خاترى تۆ دەللىم."

"مندا لىكەم خۆش دەويت؟"

"خۆشم دەوين."

"كوا بللى چىي ئەوانت خۆش دەويت."

گوتم: "ھىز، بەبرىارى، دروستى، ئەقل و كەللەرقىي شەوكەت و زويرى و بچووكى و ئاقللى نۆرھانم خۆش دەويت. ئەوھىيانم خۆشم دەويت كە مندا لى تۆن."

چاوپرەشى خۆم كەمىك پى كەنى و تۆزىك فرمىسكى رشت. بە ھىسبى كەسىكى شىپرزەوھە كە دەخوازىت بە ماوھىەكى كورت كارى زۆر ئەنجام بەدا، دەستبەجى چووه سەر بابەتتىكى تر:

"ئەو كىتەبەى باوكم دروستى دەكات، پىويستە كۆتايىي پى بىت و پراڊەستى سولتانمان بكرىت. ئەو شوومى و نەگبەتییەى دەور و خولمانى داوھ، ھەمووى لە چارەى ئەم كىتەبەوھەى."

"جگە لە كوشتنى زەرىف ئەفەندى، چ خراپەيەكى تر لە گۆرپىدايە؟"

بۆ تاويك كەيفى بەم پرسىارە نەھات. لەبەرئەوھى دەيوويست لە ناخوھە بىتە گۆ، بى

ئەوھى راستگۇيىي پىئوھ ديار بىت، گوتى:

"موريدانى مەلا نوسرەتى ئەرزەپوومى، بەناو خەلکدا بلاو دەكەنەوھ گوايە کفر و فەرەنگىبوون لە کتیبەكەى باوکمدا هەيە. بۆچى ئەو نىگارکىشانەى هاتوچۆى مالمان دەكەن، ئىرەيى بەيەك دەبەن و چال بۆ يەكدى هەلدەكەن؟ تۆ تىكەل بەوان بووى، باشتەر دەزانىت."

گوتم: "ئايا براى مېردى خوا لىخۆشبووت هېچ سەروسەوداى لەتەك نىگارکىشان و کتیبەكەى باوكت، ياخۆ لەگەل موريدانى مەلا نوسرەتدا هەيە، يان كەسىكى خۆپارىزە و دەستى بە کلاوى خۆيەوھ گرتووه؟"

گوتى: "هېچ پىئوھندىي نىيە، بەلام كەسەن كەسىكى خۆپارىزىش نىيە. بىدەنگىيەكى پىر لە راز و سەير هاتە ئاراوه."

"ئەو كاتەى لەگەل كەسەن لە هەمان مالدا دادەنىشتن، هېچ كەينوبەينىك لە نىوانتاندا دروست نەبوو؟"

"هەر بەئەندازەى ئەوھى لە مالكى دوو چاوه ژووریدا دەقەومىت."

ئا لەو ساتەدا بوو يەك دوو سەگ لە شوپىنكى زۆر دوور نا، بەتەواوى خۆيان دابووھ ئەو كارەى دەيانكرد و بەشپىزەيى دەستيان بە وەرپىن كىردبوو.

هەلبەتە نەمگوت: "مېردەكەت مادام هېندە شەرى كىردبوو و سەرکەوتبوو و بووبوو بەخاوەن زەوى، بۆچى تۆى لەگەل براكەى لە مالكى دوو ژوورىي بچووكدا دانابوو؟" بە ترس و دوودلىيەوھ ئەمەم لە خۆشەويستى سەردەمى مندالىم پرسى: "بۆچى شووت بە مېردت كىرد؟"

گوتى: "هەلبەتە شووم بە يەككىك هەر دەكرد." ئەمە راست بوو و زۆر ژىرانه و بەدەم پىياھەلدانى مېردەكەيەوھ و بى ئەوھى من برەنجىنىت، هۆى شووكردى خۆى روون كىردەوھ: "تۆ رۆيشتى و نەگەرايەتەوھ. لەوانەيە زویربوون نىشانەى ئەقین بىت، بەلام ئەقینى توورە هەم مەرۆف قەلس دەكات و هەم هېچ داھاتوويەكيشى نىيە." ئەمەشى راست بوو، بەلام ئەمە هۆى شووكردى نەبوو بەو پىگەرەى بووبوو بە مېردى. شتىكى هېندە دژوار نەبوو لە ميانەى سەرنجە فىلجەزەكانى سەر روويەوھ حالى بىم شەكوورەش وەك هەموو كەسىكى تر، ماوہيەكى كورت دواى دەرچوونم لە

ئەستەنبول، منى لەبىر كىردووه. بىرم كىردەوھ ئەم درۆ بى تامەى بۆ ئەوھ بوو كەمىك دللى شكاو و برىندارم سارىژ بكا تەوھ و ئەمەش نىشانەيەكى نىيازپاكىيە و دەبوو من بە سوپاسبىژىيەوھ پەسەندم بىكردايە. ئەمجار كەوتەمە گىرپانەوھى ئەوھى چۆن لە سالانى رىتبارىمدا هېچ كاتىك ئەوم لە ئەقلى خۆم دەرنەهيناوھ و چۆن بەدرىژايى شەو خەيالى ئەو وەك خىو بۆ خۆم دەگەرايەوھ. ئەمانە نەهينىترىن و قولترىن ئەو چەرمەسەرى و نەھامەتییانەم بوون كە پىم وابوو بەهېچ جۆرىك بۆ كەسانى تىرى ناگىرپمەوھ؛ بەلام جۆرى ئەوھى ئەو ساتە بەسەرسامى هەستم پى كىرد، قسەكانم بەهېچ كلۆجىك لە دلەوھ نەبوون.

بۆ ئەوھى هەست و داخوازەكانى ئەو ساتەم بەراستى بۆ تىگەيشتن دەست بەدەن، دەبىت لىزەدا بىمە سەر واتاى ئەم جىاوازيەيى يەكەمجار بوو لە ژيانمدا هەستم پى دەكرد: واتا هەندىك جار گىرپانەوھى راستى وەك خۆى، پال بە مەرۆفەوھ دەبىت بەرەو نادەربەست بوون. لەوانەيە مەرۆف بتوانىت باشتىن نمونە لە نىگارکىشانەوھ بىتتەوھ كە ئىستا بكوژىكى ناويان ئۆقرەى لىمان برىوھ: تەنانەت بى كىماسىترىن نىگار -با بلدىن نىگارى ئەسپىك-، ئەسپىكى راستەقىنە، تا چ ئەندازەيەك ئەو ئەسپەى خوا بەوردى خولقاندوويەتى و ئەسپى مامۆستايانى گەرەى نىگارکىشىش دەنوئىت با بنوئىت، بۆى هەيە وەلامدەرەوھى ئەو هەستە بەدەربەستانە نەبىت كە نىگارکىشى هونەربازمان كاتى كىشانى نىگارەكە هەيىووه. دەربەستى نىگارکىش، يان بەندەى خواى لە شىوھى ئىمەى نەفس نزم، لە ساتەكانى هونەر و پوختەيىبووندا نا، بگرە تەواو بەپىچەوانەوھ، لە ساتەكانى خزانى زمان و تووشبوونى دلشكاوى و هەلە و زویربووندا ئاشكرا دەبىت. ئەمانە بۆ ئەو خاتوونە ژنانە دەلیم كە وەك شەكوورە دەروانن و تووشى خەيالشكان دەبن و هېچ جىاوازي ناخەنە نىوان ئەو خواستى بەهېزەى لەو ساتەدا لەبەرامبەر شەكوورەدا هەستم پى دەكرد و ئەویش پەى پى بردبوو و نىوان ئەو خواستە سەر وەگىژەينەرەى، بۆ نمونە، لە بەرامبەر كچە قەزوينىيەكى دەموچا و بارىك و رەنگ مسى و دەم وەنەوشەيىدا هەستم پى دەكرد. شەكوورەى نازدارىشم بەو گشت ئەزمونەى ژيانەوھ كە خوا پىي دابوو و بە چاوكراوہيىي خۆى حالى دەبوو من هەم دوازە سالى رەبەق لەتاو ئەقینى ئەو

تازاری هاوشیوهی ئەشکەنجەیی چینیم چیشتوو و هەم لە یەکەم تاکبۆونەوهی دواى دوازده ساڵماندا، وەك پرۆپوچیکى ئالوودەى شەهوەت، كە جگە لە بەپەلە دامرکاندەوهی ویستی رەشى خۆى چاوى هیچ شتیكى تر نابینیت، رەفتارم نواندوو. نیزامی، دەمی شیرینی شوخی شوخان لەگەڵ شووشە مەرەكەبیکی پر لە دوور و گەوهەردا بەراورد دەكات.

كاتیک سەگە رەنجكیشەكان دیسان بەوپەرى هیزی خۆیانەوه دەستیان بەوهرین کردەوه، شەكۆره بەنیگەرانی گوتی: "ئیدی دەبیت برۆم." سەربارى ئەوهی هیشتا مابووی ئیوارە دابیت، ئەو ساتە پێكەوه سەرنجمان دا ماله خێوەكەى جووێكە تەواو تارێك بوو. جەستەم، بۆ دووبارە لە ئامیزگرتنەوهی وی، لە خۆیەوه جوولەیهکی کرد، بەلام ئەو شیوهی چۆلەكەیهکی هەلقوون، فێكەى کرد و جیی گۆری.

"ئایا هیشتا جوانم؟ خیرا بیلی."

گوتم و ئای چەند جوان گویی راگرت و باوهری بە قسەكەم کرد و پەسەندی کرد.

"جلوبەرگ و پۆشاکم؟"

باسی ئەویشم کرد.

"بۆنم خۆشە؟"

بیگومان شەكۆرهش دەیزانی ئەو شتەى نیزامی بە "شەترەنجی ئەفین" ناوی دەبات، لەم وشەسازییەدا پێك نایەت، بگرە لەو جوولانەى رۆح، كە لەژیرو ژیرەوه بەناو ئەفینداراندا دیت و دەچیت، پێك دیت.

پرسی: "ئێستا تۆ چیت دەست دەكەویت، ئایا دەتوانیت هەتیوهكانم بەخپو بکەیت؟"

باسی ئەزموونی دوازده ساڵ زیاتری خۆم لە بواری كاری دەوڵەت و نووسیاریدا، ئەو ئەزموونە گرانبەهایەى لە كاتی بینینی شەرى و تەرمەوه و دەستەم هیئابوو و داهااتووی درەوشاوهی خۆم بۆ گێراپەوه و توند لە باوهمش کرد.

گوتی: "پیش تۆزیک چەند جوان یەكترمان لە هەمبیز کردبوو. ئیستاش شتەكان ئەفسوونی سەرەتایان لە دەست داوه."

بەمەبەستى ئەوهی بەهەندبوونی خۆمى بۆ بسەلمینم، زیاتر و توندتر بەخۆمەوه نووساند و لیم پرسی ئەو نیگارەى پیش دوازده ساڵ بۆم كیشابوو و دابوومی، بۆچی دواى ئەو هەموو ساڵە لە پاراستنى، بە ئەستەردا بۆى ناردبوومهوه؟ گاڤیک لە چاوانیدا خۆیندەوه سەرى لە سەرسامیى من سوپماوه و لە ناخیدا شەپۆلى دلۆفانی و میهرەبانى بەرامبەر بە من بەرز بوووتەوه، كەوتینه راموسانى یەكتر. ئەمجاریان هەستم نەکرد خۆم بۆ هەوهسیكى سەر وەگێژەین چەماندبیتەوه، بگرە ئەفینیکى بەتین رۆدەچوو دەل و سنگ و گەدە و هەموو شوینیکى جەستەى هەردووكمانەوه و ئەمەش جووری ئەوهی هەلۆیهك لە شەقەى بال بەدات، منى دەهینایە هەژان. مەگەر جووتبوون و بەیهك شادبوون باشتترین رینگا نییه بۆ خاوكردنەوه و سەرکوکردنى ئەفین؟

كاتیک مەكەكانى پر باخەلیم نایە ناو دەستم، شەكۆره بە بریاریکى لیبراوانەتر و شیرینتر پالی پێوه نام. من پیاویكى ئەوەندە پێگەیشتوو نەبووم تا لە توانامدا بیت ژیانیکى هاوسەری پر لە متمانە لەگەڵ ژنیکدا پێكەوه بنیم پیشتر دەستم بۆ بردبیت و شكۆیم شكاندبیت. كەسیكى ئەوەندەش ئەقل لە ئەژنۆدا بووم بەئەندازەیهك لەبیرم چووبوو ئیبلیس دەست دەخاتە كاری بەپەلهوه. هیندەش بى ئەزموون بووم، تا رادەى ئەوهی نەزانم بەر لە هاوسەرییهكى بەختەوهر، چ پشوو دریزی و ئازارچەشتنیک پێویستە. لە ئامیزم دەریه پیبوو، پەچەى كەتانی بەردابوووه سەر دەموچاوى و بەرهو دەرگا هەنگاوى دەنا. كاتیک لە دەرگا كراوهكەوه ئەو بەفرى باریوى كۆلانە زوو تارێك داهااتووێكەم بینى، لەبیرم چوو ئیمە لیترە بەچرپە دەدواين -رەنگە لەبەرئەوهمان بووینت پۆحى جووه هەلواسراوهكە نەورووژینین-، هاوارم کرد:

"لەمەودا چی دەكەین؟"

بەشیوهیهكى گونجاو لەگەڵ ریساکانى شەترەنجی ئەفیندا گوتی: "نازانم." شوخی خۆم ئەمەى گوت و بە بیدەنگی رۆیشت و شوین پیتی خۆى لە باخچە كۆنەكە جى هیشت بەفریش بەخیرایی دای دەپۆشى.

دواجار پيم ده لين بکوژ

دلنيام نهم شته ييتاني ده ليم، به سهر ئيوهش ديت. کاتیک پچاوپنچ به کولانه له بن نه هاتووه کاني ئه سته نبولدا ده سوور پيمه وه، کاتیک له ئاشپه زخانه يه که پاروويه که سه وزه ي سووره وه کراو ده نيتمه ده م، ياخو چاوه کانم دینمه وه يه ک و به وپه ری سه رنجه وه سه يری هیلبه نديی ليوارى روويه ليکی له سه ر شيوازی قاميش و زه ل نه خشيندراو ده کم، له پر هه ست ده کم ژيانى ئيستم وه ک ژيانى رابردوم به سه رده به م. کاتیک له کولان پي له به فر ده نيتم و ري ده کم، له ناخه وه ده مه وييت بلیم: له کولان پيم له به فر دهنه و ريم ده کرد.

نهم شته ناباوانه ي من ده يانگيرمه وه، هه م له م کاتى ئيستادا که هه موومان هه ستى پي ده که ين، ده قه ومييت و هه م وه ک بلی له رابردووشدا قه وماون. ده مه ده مى ئيواره، تاريکايى بالی به سه ر زهويدا کيشابوو، تاک و ته را کلووه به فر ده هاته خوارى و منيش به ره و کولانى مالى زاوا ئه فه ندى ريگام ده پيووا.

به پيچه وانه ي هه نديک شه وى تره وه، به برياره وه هاتبووم و ده مزانى چيم گه ره که ليره. له کاتیکدا وه ک هه نديک شه وى دى بيرم له شتى تر ده کرده وه - ده ستنووسى به نيگارى هه تاو خه مليندراو به لام زيړکه فتنه کراوى هه راتى پاشماوه ي سه رده مى تهيمورى له نگ، کاتیک بو يه که مجار به دايکم گوت هه وسه د ئاچه م له کتیبیک ده ست که وتوو- و به دم دا لغه ليدانيشه وه بيرم له تاوانه کانم و بووده ليه يى خوم ده کرده وه و ئه وه نه بوو لاقه کانم هه ر له خو يانه وه منيان بو نهم کولانه هينابيت.

ده مزانى چ ده کمه و باش بيرم لي کردبووه و ئه وسا هاتبوومه ئيره.

من ترسى نهم هه بوو ده رگاي هه وشه م لي نه کاته وه، که چى کاتیک به مه به ستى ليدانى ده ستم بو برد، له خو يه وه کرايه وه و که وته سه رپشت. به بينينى نهمه بوم ده رکه وت ديسان خوام له گه له. به رده لانه دره وشاوه که ي ناو هه وشه، که نهم شه وانه ي بو زيادکردنى نيگار له کتیبه که ي زاوا ئه فه ندى ده هاتمه ئيره و پيدا تى ده په ريم، که سى تيدا نه بوو. لاي راست، ده ولکه ي بيره که داندرابوو و چوله يه کى به سه ره وه هه لنيشتبوو و پي نه ده چوو گله يي له سه رما هه بيت. له پيشتر يشه وه، ئاگردانتيک هه بوو و نه مه زانى بو چى سه رله ئيواران دانه ده گير سيندرا. گه وريکيش که وتبووه لاي چه پ و ته نيا بو به ستنه وه ي نهم سپى ميوان و ئيدى هه موو شتيكى تر له شوينى خو ي بوو. له ده رگاي کراوه ي لاي گه وپه که وه چوومه ژوورى. به لاقه کانم له سه ر پليکانه ته خته کان کرده ته په ته پ و به دم کوكينه وه سه رکه وتمه سه ري.

که س نه وه لامى کوخه که مى دايه وه و نه وه لامى ته قه وهورى دانانى پيلاوه قوراوييه کانم. له سه ره وه پيلاوه کانم له ده رازه ي هه يوانه که دا که ند و له ته نيشت جووت پيلاوه ريزکراوه کاني تره وه دامنان. وه ک نهمه ي له هه موو هاتنيکما کردبووم به خو، سه يرى پيلاوه ريزکراوه کانم کرد و کاتیک نهم جووته پيلاوه سه وز و نه خشيندراوه م نه بينى، که پيشبينيم ده کرد پيلاوى شه کووره بن، نهم قلم چوو بو نهمه ي له وانه يه که س له ماله وه نه بيت.

له ناكاو چوومه يه که م ژوورى لاي ده سته راست و واى بوچووم شه کووره و منداله کاني له باوه شى يه کتردا له وي نووستن. ده ستم له دوشه ک و پيخه وه کانيان دا، سندوقتيكى ته نيشت و دولابتيكى ده رگا سووکى وه ک په رم کرده وه. کاتیک خه يالم ده کرده وه نهم بونه بادهميه سووکه ي ناو ژووره که هه بيت و نه بيت بونى جه سته ي شه کووره يه، سه ري نيكي گيرخواروو له سه ر نهم دولابه ي ده رگام کردبووه وه، که وته خواره وه و سه رته تا داى به ته وقى سه ري گيژبوومدا و دواتر کيشاى به سوراحيه مسه که و په رداخه کاني ته نيشتيدا و که وته خواره وه. وه ک نهمگوش ده زانن مرؤف کاتیک گوپي له ته قه وهور ده بيت ئينجا تى ده گات ژووره وه تاريکه، که چى من هه ستم کرد سارده. زاوا نهمه ندى له ژووره وه بانگى کرد:

"خه پرییه، شه کووره، کیهاننان؟"

له چاو لیکنانیکدا له ژورره که دهرچووم، چه پ و راست به هیوانه کهدا تی په پیم، چوومه ئەو ژووری نیگارکیشانه دهرک شینهی رۆژانی زستان بۆ کتیبه کهی زاوا ئەفهندی کارمان تیدا دهکرد و گوتم:

"منم زاوا ئەفهندی، من."

"تۆ کیت؟"

لهو ساته دا حالی بووم ئەو ناسناوانه ی مامۆستا عوسمان له سهردهمی مندالیماندا پیمانی دابوو، بۆ ئەوه باش بوو زاوا ئەفهندی تا چه په لانه پیمان رابویریت. شیوهی ئەوهی خو شنووسیکی لووتبه رز و به خو ناز له کو تایی نووسینه وهی کتیبیکی شاهانه دا دهیکات، منیش ناسناوی "بهندهی هه ژار و گونا هبار" تان و ئەو شوینهی لیوهی هاتبووم و ناوی ته وای خۆم به ناوی باوکیشمه وه، هیدی هیدی هینایه گۆ و حینجه م کرد.

دهسپیک گوئی: "ها؟" دواتر گوئی: "ها!"

به شیوهی ئەو پیاوه پیر و که نهفته ی رووبه رووی مردن ده بیته وه و من له مندالیما له داستانیکی سریانیدا بیستبووم، ماوهیه کی کورت له بیده نگییه کدا نقوم بوو و وئ دهچوو ئەو بیده نگییه تاهه تایه بهردهوام بیت.

ئه گهر که سیک له ناو ئیوه دا بیت و پیم بلی تۆ ئیستا باسی مردنت کرد و به نیازی کردنی شتیکی لهو بابته وه بۆ ئیره هاتوویت، ئەوا به هه له له کتیبی بهردهستی گهیشتووه. چما ئە گهر که سیک نیازی کوشتنی هه بیت، هیچ له دهرگا ده دات، پیلوه کانی داده که نیت و بی چه قۆ دیت؟

دیسان وهک پیره ی ناو داستانه که گوئی: "که واته هاتی." به لام دواتر له بزنی خۆی به ته وای گویری و گوئی: "به خیر هاتی کورم. پیم بلی، چیت ده ویت؟"

ئیدی دهره وه ته وای تاریک داهاتبوو. له رووی ئەو په نجه ره بچووک و ته سکه وهی به میو داپوشرابوو و به هاران له کاتی کردنه ویدا به سه ر دار چنار و هه ناره کاندا دهیروانی، هه ر ئە وهنده رووناکی دزه ی ده کرده ژورره وه ته نیا به شی به دژواری

ناسینه وهی هیله کانی ژورره وه بکات و مایه ی خو شحالی نیگارکیشانی چینی بیت. زاوا ئەفهندی له گو شه ی بهرده وای خۆی له بهرده م میزی قورئانه کهدا دانیشتیوو و رووناکییه کهی خستبووه لای چه پیه وه و من نه مده توانی به ته وای رووی بیبیم. کاتیک لیره شه و تا به یانی له بهر تیشکی مؤم به م فلچه و قوتووی مه ره که ب و قه له م و مؤرانه نیگارمان ده کیشا و له باره ی نیگارکیشانه وه قسه مان ده کرد، من هه ستم به نزیکی ده کرد لی. ئیستاش به شپرزهی هه ولم ده دا هه ست به هه مان ئەو نزیکایه تییه بکه مه وه. نازانم له بهر ئەم هه سته ی خو به نامۆزانینه بوو، یاخو به هوی ئەوه ی له پیر شه رمم کرد راسته خو باسی دل راوکی و گومانه کانی خۆمی بۆ بکه م و بلیم کاتیک نیگار ده کیشم، هه ست ده که م گونا هه نجام ده ده م و وشکه سو فیه کانی هه ستیان به م شتانه کردووه، لهو ساته دا بریارم دا به به سه ره اتیک دهردی خۆمی بۆ به یان بکه م.

رهنگه ئیوه ش به سه ره اتی شیوه ساز شیخ محمه دی ئەسه هانیتان بیستبیت. له هه لبراردنی رهنگ، ریزکردنی رووپه ل، کیشانی نیگاری مرۆف و نازهل و روو و له جیکردنه وهی جۆش له نیگارا دهک ئەوه ی مه گه ر ته نیا له شیعر و له لوجیکی شاراو هی ئەندازه دا ده بینریت، کهس نه بوو شان له شانی ئەم نیگارکیشه بدات. پاش ئەوه ی به ته مه نی که نجی ده گات به پله ی وه ستایی، ئەم مامۆستا ده ست به په رجوو ه، ماوه ی سی سالی ره به ق له بواری بابته هه لبراردن و داهینان و شیوازدا، بی په رواترین و چاونه ترسترین و ده سپیشخه ترین نیگارکیشی رۆژانی خۆی بووه. نیگاری ئیبلیسی ترسناک، جنۆکه ی شاخدار، ئەسپی گوندریژ، ئافریندراوی نیمچه جانه وهر و نیمچه مرۆف، دێو و جنۆکه ی به قه له می ره ش کیشر او و له پتی مه گۆله کانه وه له چینه وه هاتوو، به هونه ر و پیوانه ی ئەم مامۆستا ده ستره نگینه له نیگاری ئیبلیسانه و هه ستیاری هه رات زیاد کرابوو. بهر له هه موو که سیک تر، ئەو بایه خی به پۆتریتی به که شتی له پورتوگال و فلامه نده رستانه وه هاتوو داوه و که وتوو ته ژیر کاریگه رییان. هه ر ئەو بووه شیوازه کۆنه کانی تا سه رده می جه نگیزخانی له کتیبی له توپه تکرادا دۆزیوه ته وه و دهری هینا وه ته وه و گیانی به به ردا کردووه ته وه. پش گشت که سیک تر، ئەو بویرانه نیگاری بابته ی وای کیشا

که کیر رپ دهکهن: وهک ئه وهی ئه سکه ندهر له دوورگه ی ژنان به دزییه وه سهیری مهله ی شهکره ژنانی رووت و قووت دهکات و شیرین به شهو له بهر تریفه ی مانگه شهو خوی دهشوات؛ یاخو نیگاری فرینی حه زه ته پیغه مبه رمان به سواری بوراق، شا و سولتانه کان له کاتی خوخوراندندا، سه گهل له دۆخی جووتبووندا و شیخانی سه رخۆش و خوومار و مهستی باده ی کیشابوو و سه رجه م جفاتی نیگارکیشانی به په سه نده کردنیان قایل کردبوو. به دزی و به ئاشکرا تیروپر شه رابی خواردبووه و ئه فیۆنی کیشابوو و هه موو ئه مانه ی له ماوه ی لیهاتووی و جووشیکی سی ساله دا ئه نجام دابوو. دواتر، گافیک پیر ده بیته و په کی ده که ویت، ده بیته به موریدی شیخیکی سو فی، به ماوه یه کی کورت له ته وقی سه ره وه تا نوکی پی گۆرانی به سه ردا دیت و ده گاته ئه نجامیک که ئه و نیگارانه ی له ماوه ی سی سالی رابردوودا کیشاونی، سه ره له به ریان بی ئاینی و بی باوه ریه و نکۆلییان لی ده کات. له وهش زیاتر، له سی سالی پاشماوه ی ژیانیدا، شار به شار و کۆشک به کۆشک و کتیبخانه به کتیبخانه ده گه ریته و له گه نجینه و کتیبخانه ی پادشا و سولتانه کان منه ی کتیبه کانی ده ستردی خوی ده کات و ده یاندۆزیته وه له ناویان ده بات. له کتیبخانه ی هه ر شایه ک نیگاریکی چه ند سال له مه وه به ری به ده سته ی خوی کیشراوی بدۆزیباوه، ده ور و خولی ده دا و ئه گه ر به قسه ی خو ش و فروفیل بۆی نه چوو بایه سه ر، ئه وا له ساتیکی غه فله تدا، یان په ره ی کتیبه که ی ده ستردی خوی ده دری، یاخو ساته وه ختیکی گونجاوی هه لده بژارد و ئاوی به سه ر شاکاره که یدا ده رژاند و ده یشیواند. ئه م چیرۆکه م بۆیه گی راپه وه داکو بیته نمونه بۆ ئه وه ی کاتیک نیگارکیش بی ئه وه ی به خوی بزانتیت، به جووشی نیگار ه وه له ئاین لابات، بۆی هه یه چ ده رد و ئازاریک بچیریت. بۆیه بیرم خسته وه شیخ محمه د ته نیا له به ره ئه وه ی نه یته وانیبوو له نیوان سه دان کتیبدا یه ک به یه کی ئه و کتیبانه ی خوی نیگاری کیشابوون، بدۆزیته وه و بغه وتینیت، ئاگری له کتیبخانه ی شاهانه ی قه زوینی ژیر قه له مره وی والی شانزاده عه باس میرزادا به ردا. وهک ئه وه ی به سه ر خو م هاتبیت، به پیوه نانه وه باسی مرده نی نیگارکیش که م بۆ گی راپه وه که به دم ئازار و په شیمانچی شته وه له و ئاگره سامناکه دا سووتابوو و بووبوو به خو له میش.

زاوا ئه فه ندی به دلۆفانییه وه گوته: "کوپی خو م، له نیگار ه کانی ده ستردی خو مان ده ترسیت؟"

ناو ژووره که تا بلای تاریک بوو، بۆیه نه مبینی ئه مه ی به دم زه رده خه نه وه به من گوته یته، بگره خو م وای بو چووم.

گوتم: "کتیبه که مان ه یچ ره هندیکی نه ینیبوونی پیوه نه ماوه، ره نگه ئه مه گرینگ نه بیت. به لام قسه به هه موو شوینیکدا ده گه ریته. ده گوته یته ئیمه به شیوه یه کی سه ردا پۆشراو کفر به ئاینه که مان ده که یه ن. ده گوته یته ئیمه لیره ئه و کتیبه دروست ناکه یه ن که حه زه ته ی سولتانه مان ده یخو ازیت و چاوه ریته ده کات، بگره به پیته چیژی خو مان کتیبیک ئاماده ده که یه ن و ته نانه ت ئه م کتیبه شوخی به حه زه ته ی سولتانه مان ده کات و خراپه کاری و زه ندیقی تیدا یه و و لاسایی وه ستایانی گا ور ده کاته وه. بگره که سانی وا هه ن ده لاین کتیبه که مان ته نانه ت ئیبلیسش شیرین پیشان ده دات. به بو چوونی ئه وان، ئیمه له چاوی سه گی گلاری کۆلانه وه به روانگه بۆ جیهان ده روانین و نیگاری میشه که رانه یه ک و مزگه وتیک - به بیانوی ئه وه ی مزگه ته که له پشته وه یه - به هه مان گه وره یی ده کیشین و به م کاره شمان کفر به ئاینه که مان ده که یه ن و گالته به باوه رمه ندانی روو له مزگه وت ده که یه ن. شه وان، له بهر بیر کردنه وه له م شتانه، خه و ناچیته چاوم."

زاوا ئه فه ندی گوته: "نیگار ه کانه مان پیکه وه کیشاوه. ئایا ته نانه ت جار یکیش کیشانی ئه و شتانه به دلماندا ختوره ی کردوه؟"

به پیوه نانه وه گوتم: "دوربیت، به لام سا له هه ر کوپیه که وه به رگو ییان که وتبیت، بیسته و یانه ته وه و ده لاین دوا یه ن نیگار یک هه یه نه ک هه ر ته نیا زه ندیقییه کی سه ردا پۆشراوی تیدا یه، بگره ده لاین کفریکی رووت و ئاشکرایه له و گۆره."

"ئێ تۆ دوا نیگارت بینیه."

به وردبینی و سووربوونیک ده ستردی ئه وتۆوه و به جو ریک مایه ی ریژی زاوا ئه فه ندی بیت، گوتم: "له گۆشه و که ناری رووپه لیکه گه وره ی ده ستنیشانه کراوی ئیوه دا، من له سه ر داوای خو تان چه ند نیگار یکی دوو په ره ییم کیشا، به لام ته وای نیگار ه که م نه بین. ئه گه ر سه ره له به ریم بدیبا یه، گشت ئه و بوختانه م به درۆ ده خسته وه"

و ویژدانی خۆم به ته‌واوی ئاسووده ده‌کرد.

پرسی: "له پای چی هه‌ست به تاوانباری ده‌که‌یت؟ چ شتی‌ک ئازاری پ‌وخت ده‌دا؟ کئی تۆی له خۆت خستوو ته‌ گومانه‌وه؟"

"ئه‌گه‌ر مرۆف گومانی هه‌بی له‌وه‌ی ئه‌و کتیبه‌ی چه‌ندین مانگه‌ به‌ کامه‌رانی کاری بۆ ده‌کات، هێرش ده‌کاته سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی ئه‌م به‌ لایه‌وه‌ پیرۆزه، به‌ واتای ئه‌وه‌یه‌ به‌ زیندوویی ئازاری دۆزه‌خ بچێژیت. ئه‌گه‌ر بمتوانیابایه‌ جاریک ئه‌و دوا‌ین نیگاره‌م بدیابایه‌."

گوته‌ی: "ئایا ئه‌مه‌یه‌ هه‌موو ده‌ردی تۆ؟ بۆ ئه‌مه‌ هاتوو ته‌ ئێره‌؟"

له‌پ‌ر شپ‌رزه‌ بووم. ئایا تۆ ب‌ل‌ئی بی‌ری بۆ شتی‌کی وا ق‌ریژ بچیت و وا بزانی‌ت من زه‌ریف ئه‌فه‌ندی به‌ له‌نگه‌زم کوشتوو؟

گوته‌ی: "ئه‌وانه‌شی ده‌یانه‌و ته‌ سولتانمان له‌ ته‌خت ب‌ینه‌ خوارێ و شاه‌زاده‌ بخه‌نه‌ شوینی، گلاونه‌ ته‌ ئه‌م بوختانه‌وه‌ و له‌ گشت لایه‌ک قسه‌ ده‌کن و ده‌ل‌ین سولتانمان ژێره‌ ژێر پشتیوانی له‌ کتیبه‌که‌ ده‌کات."

به‌ پ‌یشاندانی‌کی ماندوو و ب‌یزاره‌وه‌ گوته‌ی: "چه‌ند که‌س باوه‌ر به‌ مانه‌ ده‌کن؟ هه‌ر مه‌ لایه‌کی توند‌ره‌و، کاتیک گوپی ل‌ی ده‌گیریت و به‌ بایه‌ خپ‌یدانی خه‌ل‌کی مه‌ست ده‌بیت، ده‌ست ده‌کات به‌ گوته‌ی ئه‌وه‌ی ئاین له‌ ده‌ست چوو. ئه‌مه‌ش ساغله‌ مه‌ترین ده‌روازه‌ی نان په‌یدا کردنه‌."

ئه‌ری تۆ ب‌ل‌ئی بی‌ر له‌وه‌ بکاته‌وه‌ من ته‌نیا بۆ گه‌یاندنی ئه‌م قسانه‌ هاتب‌یتمه‌ ئێره‌؟ به‌ ده‌نگی‌کی له‌رزۆکه‌وه‌ گوته‌ی: "گوايه‌ خوا ل‌یخۆش‌بوو زه‌ریف ئه‌فه‌ندی داماو له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی ته‌واوی دوا‌ین نیگاری ب‌ینیوو و کاتیک حالی بووه‌ ئه‌مه‌ کفره‌ دژ به‌ ئاین، ئیمه‌ کوشتوو مانه‌. سه‌رده‌سته‌ی تا ق‌می‌کی نیگار ک‌یشانی نیگارخانه‌ی نزیک له‌ خۆم ئه‌م شتانه‌ی بۆم گ‌یرایه‌وه‌. خۆتان ده‌زانن شاگرد و گه‌وره‌ شاگردان چۆن؛ هه‌موویان له‌ پاشمله‌ قسه‌ و قسه‌ لۆک د‌ین و ده‌بن."

هه‌مان لۆجیکم په‌یره‌و کرد و به‌ ت‌په‌ر بوونی کات زیاتر خرۆشام و دوور و در‌یژ قسه‌م بۆ کرد. نازانم چه‌ندی قسه‌کانم له‌ وانه‌ بوون که‌ به‌رگوپی خۆم که‌وتبوون و

چه‌ندی تری خۆم دوا‌ی کوشتنی ئه‌و ب‌یژییه‌ له‌ ترساندا هه‌لم به‌ستبوو و چه‌ندی‌شی زاده‌ی خه‌یالی گ‌یرانه‌وه‌کانی ئه‌و ساته‌م بوون. پاش ئه‌و هه‌موو چه‌نه‌بازییه‌م، ئیدی به‌ هیوا بووم زاوا ئه‌فه‌ندی ئه‌و نیگاره‌ دوو په‌ر په‌یییه‌ ده‌ر به‌ه‌یتیت و پ‌یشانم بدات و ه‌یورم بکاته‌وه‌. ئه‌ری بۆچی ت‌ی نه‌ده‌گه‌یشته‌ من ته‌نیا به‌ وجۆره‌ ده‌توانم له‌ گومانانه‌م ر‌زگارم ب‌یت که‌ خه‌ریک بوو له‌ گوناها‌دا نو ق‌میان ده‌کردم؟

بۆ ئه‌وه‌ی گورزی‌کی ل‌ی بوه‌ش‌ینم، له‌ پ‌ر و به‌ چاوقایمی گوتم: "ئایا مرۆف ده‌توانیت ب‌ی ئه‌وه‌ی ئاگای ل‌ی ب‌یت، نیگاریک بک‌یشیت ب‌ی باوه‌ری ت‌یدا ب‌یت؟"

له‌بری وه‌لام، وه‌ک ئه‌وه‌ی کۆر په‌یه‌کی نووستوو له‌ ژووره‌وه‌ ب‌یت و ب‌یه‌و ته‌ت من هوشیار بکاته‌وه‌، له‌ پ‌ر به‌ ده‌ستی جووله‌یه‌کی شیرینی کرد و منیش ب‌یده‌نگ بووم. به‌ چ‌ر په‌ گوته‌ی: "زۆر تاریکی کرد. ئاده‌ی با ئه‌و مۆمدا نه‌ داگیرس‌ینن."

کاتیک مۆمدا نه‌که‌ی به‌ پ‌شکۆی ئاگردان داگیرساند، به‌ خۆنازینی‌کم له‌ روویدا به‌دی کرد که‌ پ‌یشتر ه‌یچ پ‌ی رانه‌هاتبووم و پ‌یم خۆش نه‌بوو. یاخۆ ئه‌مه‌ نیشانه‌ی به‌زه‌بی پ‌یدا هاتنه‌وه‌ بوو؟ ئایا هه‌موو شتی‌ک ت‌ی گه‌یشته‌بوو و منی به‌ بکۆژی‌کی نامه‌رد ده‌زانی، یاخۆ ل‌یم ده‌ترسا؟ د‌یته‌وه‌ بی‌رم به‌ مۆله‌ق ماوی و سه‌رسامی هه‌ستم ده‌کرد وا دیسان له‌ پ‌ر ج‌له‌وی بی‌ر کردنه‌وه‌م له‌ ده‌ست داوه‌ و ده‌تگوت ئه‌و شتانه‌ی له‌ و کاته‌دا بی‌ریان ل‌ی ده‌که‌مه‌وه‌، بی‌رۆکه‌ی که‌سی‌کی ترن. ر‌ایه‌خی سه‌ر زه‌وییه‌که‌: شتی‌کی له‌ شیوه‌ی گورگ له‌ سووچیکیدا بوو. ئه‌دی باشه‌ من بۆچی تا ئ‌یستا نه‌مدی‌بوو؟

زاوا ئه‌فه‌ندی گوته‌ی: "سه‌رجه‌م ئه‌و خان و پادشا و سولتانانه‌ی خۆشه‌ویستیان بۆ نیگار و نه‌خش و کتیبی جوان هه‌یه‌، خولیاکانیان سی و ه‌رزی هه‌یه‌. سه‌ره‌تا بو‌یر و مرقدۆست و به‌ په‌رۆشن، له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی نیگاریان لای که‌سانی تر ب‌ینیوه‌، بۆ ناوبانگی خۆیان ده‌یخوازن. له‌م وه‌رزه‌دا ف‌یر ده‌بن. له‌ وه‌رزی دووه‌مدا بۆ که‌یف و سه‌فای خۆیان به‌ د‌لی خۆیان کتیب به‌ دروستکردن ده‌دن. له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی به‌ سه‌یرکردنی نیگاره‌کان له‌ ناخه‌وه‌ ف‌یری هه‌ستکردن به‌ خۆشی ده‌بن، هه‌م ناوبانگ و پایه‌ په‌یدا ده‌کن و هه‌م کتیبیان له‌ پاش به‌ج‌ی ده‌م‌ینیت بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌ی مر‌دیان له‌م دنیا په‌یدا بۆیان ب‌یت به‌ ناوبانگ. له‌ پایزی ته‌مه‌نیشیدا ئیدی ه‌یچ سولتانیک خۆی به‌ ه‌یچ شتی‌که‌وه‌ خه‌ریک ناکات که‌ به‌ نه‌مری له‌ دنیا ب‌م‌ینیته‌وه‌. من له‌وه‌ ده‌گه‌م مرۆف

بخوازیت نهوه و وهچهکانی تر یادی نه مرییهکانی ئەم دنیا یه بکه نهوه. هەرچی فەرمانرەوایانی نیگارپەروریشە، بەو کتیبانە ی بە ئیمە بەدروستکردنیان داوه و ناوی خۆیان و جاری واش ههیه میژووی خۆیان تۆ ئاخیوه، لەم دنیا نه مرییهکیان بۆ خۆیان مسۆگەر کردوه. کاتیک دهگه نه قونای پیری، دهیانه ویت له دنیا ی ئەودیو شوینیکی باش وهگیر بخەن و هه مووشیان دهگه نه ئەو باوه رە ی نیگار کۆسپی سەر ئەو ریگه ییه یه. ئەوهشی هه ره زیاد خه مگینم دهکات و دهمتۆقینیت، هه ره ئەمه یه. شا ته هه ماسپیش خۆی مامۆستایه کی نیگار کیش بوو و تافی لایوی له نیگارخانه دا به سه ر بردبوو، به لām کاتیک تارمایی مردنی لۆ دەرکه وت، ئەو نیگارخانه شاهانه یی داخست، نیگار کیشانی په رجووی له ته ورپز دورخسته وه، هەرچی کتیبی بهدروستکردنی دا بوو، ته خشان و په خشان کرد و کهوته ناو گیزاوی په ژوانییه وه. باشه بۆچی گشت ئەمانه بیران دهچیت بۆ ئەوه ی نیگار دەرناوه ی به هه شتیان لۆ دا دهخات؟"

"دەزانن بۆچی؟ چونکه بیریان دهکه ویتته وه حه زه رته ی پیغه مبه رمان فەرموویه تی خوا له رۆژی قیامه تدا توندترین سزای نیگار کیشان دهات."

زاوا ئەفهندی گوئی: "نیگار کیشان نا، شیوه سازان. ئەوه حه دیسه و بوخاری گیراویه تیه وه."

به هۆشیارییه وه گوتم: "له رۆژی قیامه تدا داوا له شیوه ساز دهکریت گیان بکات بکاته بهر ئەو بیچمانه ی ئافراندوونی، به لām له بهر ئەوه ی ناتوانیت رۆح به بهر هه یچ شتی کدا بکات، به ئاگری دۆزه خ سزا دهریت. پیویسته ئەوه ش له بیر نه که یین شیوه ساز له قورئانی پیروژدا سیفه تیکی خواجه. هه ر خوا ئافرینه ر و به دیهینه ره و شت له نه بوو دهخولقینیت و گیان دهکات به بهر بۆ گیاندا. پیویسته که س له گه ل ئەو نه که ویتته پی شبرکێوه. گه وره ترین گونا ه ئەوه یه نیگار کیشان به کارهکانی خوا راده بن و لافی ئەوه لۆ دهن گوايه هینده ی ئەو ئافرینه رن."

وهک ئەوه ی منیش ئەوم تاوانبار کردیت، ئەم قسانه م به توندی کردبوو. چاوی برییه ناو چاوم.

"به رای تو ئیمه شتی وهامان دهکرد؟"

به دهم زه رده خه نه وه گوتم: "به هیچ جوړیک، به لām خوا لیخۆشبوو زه ریف ئەفهندی، پاش بینینی ته واوی دوا یین نیگار، وای زانیوه وایه. گوتوویه تی ئەمه به لارێدا بردنیک ی ئیبلیسانه یه ئەگه ر مرۆف سوود له شیوازهکانی مامۆستایانی فه رهنگ وهرگریت و به زانستی پروانگه نیگار بکیشیت. له دوا یین نیگاردا و به به کارهینانی شیوازهکانی فه رهنگ، نیگاری رووی که سیکی فانی به شیوه یه ک دهکیشین کاتیک که سیک سهیری دهکات، نایت ئەوه نیگاره، بگره ده لیت راستیه. ئەوهشی بۆی دهروانیت، هه ستی کرنۆشبردن بۆ نیگاره که، وهک ئەوه ی له کلێساکان دهکریت، به هه ناویدا تۆ ده په ریت. نهک هه ره له بهر ئەوه ی پروانگه نیگار له نیگای خواوه داده بزینیت بۆ ئاستی نیگای سه گی کۆلان، بگره زه ریف ئەفهندی گوتوویه تی به کارهینانی شیوازی مامۆستایانی فه رهنگ و ئاویتنه کردنی زانیاری و هونه ری خۆمان له گه ل هونه ر و شیوازی گاوران، له ره سه نایه تی و بیگه ردی خۆمان دامانده ماییت و به لارێدا بردنیک ی ئیبلیسانه یه بۆ کرندمان به کۆیله ی ئەوان."

زاوا ئەفهندی گوئی: "هیچ شتیکی ره سه ن بوونی نییه. هه ر کاتیک له نه خش و نیگاردا به ره مه ی دانسقه بئافرینه ریت و جوانیه ک له نیگارخانه یه ک پهیدا بیت که ئاو له چاوم بینیت و مووهکانی له شم ره پ بکات، تۆ دهگه م دوو شتی پی شتر هه رگیز له په نای یه کتردا نه بوو هاتونه ته ئەوی و کاریکی نوپی شاهانه یان به ره م هیناوه. له جوانی نیگار کیشی به هزاد و هه موو نیگاری عه جه مدا قه رزدا ری ئاویتته بوونی نیگار کیشی عه ره بین له گه ل نیگار کیشی مه گۆل-چین. نیگاره هه ره به ده وهکانی شا ته هه ماسپ شیوازی عه جه م و هه ستیاریی تورکمانی یه ک خست. ئەگه ر ئەمرۆ هه موو که سیک بۆ برانه وه باس له نیگارخانهکانی ئەکبه ر خانی هندستان دهکات، له سوڤه گی ئەوه وه یه هانی نیگار کیشهکانی دهات شیوازهکانی مامۆستایانی فه رهنگ هه لبرگه نه وه. رۆژه لاتیش هی خواجه و رۆژئاواش. خوا له ئاره زوو هکانی که سی ساویله و تیکه لنه بوو بمانپاریزیت."

سه روچاوی له بهر پروناکیی مۆمه که چه نده نه رم و رۆن دههاته بهرچاوم، سی به ره که شی به دیواره که وه هینده تاریک و تۆقینه ر بوو. سه رباری ئەوه ی قسه کانیم زۆر به ماقول و راست دهزانی، که چی نه متوانی باوه ری پۆ بکه م.

له بهر ئه وهی بیرم ده کرده وه لیم که وتبیتته گومانه وه، منیش گومانم له و ده کرد و ههستم ده کرد جاروبار ههستی بۆ ده رگای هه وشه ی خواره وه راده گرت و چاوه ری پی که سیکی ده کرد له دهستی من رزگاری بکات.

گوئی: "باسی ئه وهت بۆم گیرایه وه شیوه ساز شیخ محمه د له تاو نازاری ویزدان، کتیبخانه یه کی گه وهی به هۆی ئه وهی نیگاره نکۆلی لیکراوه کانی خۆی تیدا بووه، به خۆیه وه سووتاندوووه. با منیش لایه نیکی تری ئه و داستانه ت بۆ بگیرمه وه که تۆ پی نازانیت. به ئی، نیگار کیش له دوایین سی سالی ته مه نیدا به دوای نیگار هکانی خۆیدا گه راوه، به لام له هه لدا نه وهی په ره کاندا، له نیگار هکانی خۆی زیاتر، ئه و نیگارانه ی ده بینی که به ئیلهام وه رگرتن له وی، لاسایی کرابوونه وه. سالا نی دواتریش ده بینیت ئه و نیگارانه ی ئه م نکۆلی لی کردوون، دوو نه وهی شیوه سازان کردوویانه به قالب بۆ خۆیان و هه ر به کیشانی نیگار هکان له بیر وه ری خۆیان و به له بهر کردنیانه وه نه وه ستابوون، بگره کردوویان به به شیخ له رۆحی خۆیان. شیخ محمه د تا زیاتر به دوای نیگار هکانی خۆیدا گه رابیت و فه وتاند بنی، حال ی بووه نیگار کیشانی لاو، نیگار هکانی ئه ویان به ئه فینه وه له کتیبی تر دا کیشا وه ته وه، له کیشانی نیگاری به سه رهاتی تر دا سوودیان لی وه رگرتوووه، خستوو یانه ته بیر وه ری هه موو که سیکه وه و به سه رانه سی دنیا دا بلاویان کردوو ته وه. دوای ئه وهی چه ندین سا ل سهیری ئه م کتیب و ئه و کتیب و ئه م نیگار و ئه و نیگار ده که بین، حال ی ده بین شا کار هکانی نیگار کیشکی باش هه ر به وه نده وه نا وه ستی جیی خۆی له دلماندا بکاته وه، بگره دوا جار دیمه نی بیر وه ریمان ده گۆریت. گافیکیش هونه ر و نیگاری نیگار کیشیک ئه و گشت باندۆره له سه ر رۆحمان داده نیت، ده بیت به پتوهریک بۆ هه موو جوانی و به ده ویی جیهان. شیوه سازی ئه سفه هانی، هه ر ئه وه نه بوو له کۆتایی ته مه نیدا ببینیت تا زیاتر نیگار هکانی خۆی بسووتینیت، ژماره شیان زیاد ده کات، حال یش بووه هه موو که سیک دنیا به وجۆره ده بینیت که ئه م رۆزگار ییک بینوو یه تی و هه ر شتیک له نیگار هکانی تافی لاوی خۆی نه چوو بیت، ئیدی به قریژ هاتوو ته بهر چا و."

شه پۆلی شهیدایی و سه رسامیی به رزه وه بووی ناو هه ناوم و ئاره زوو ی خۆم بۆ

ئه وهی زاوا ئه فه ندی پی خۆش حال بیت، پی جله و نه کرا و خۆم هاویشته به رده ست و پی. له کاتیکدا دهسته کانیم ماچ ده کرد، فرمی سک زایه چاوم و ههستم کرد له ناخی خۆمدا ئه و پایه یه ی ده ده می که به مامۆستا عوسمانی رهوا ده بینم.

زاوا ئه فه ندی به خۆ پی شان دانی که سیکی له خۆ رازییه وه گوئی: "نیگار کیش، پی ئه وهی له هه یج شتیک بترسیت، نیگاری خۆی به گو یگرتن له ویزدان و به پی ئه و ریسایانه ی باوه ری پیمان هه یه، ده کیشیت. بیباکه له قسه ی دوژمان و سو فیکه ل و ئیره یی پتبه ران."

به لام کاتیک به چاوی پر له فرمی سک وه دهسته به خال و په له داره کانیم ماچ ده کرد، که وته وه بیرم خۆ زاوا ئه فه ندی نیگار کیشیش نییه. ده موده ستیش شه رم له م بیر کردنه وه یه م کرد. وهک ئه وه وابوو که سیکی تر ئه م بیرۆکه ئیلبیسانه و بی ئابرووی خستبیتته سه رمه وه. سه رباری ئه وهش، ئیوه ده زانن بیر کردنه وه که م راسته. زاوا گوئی: "له وانه ناترسم، چونکه سل له مردن ناکه مه وه."

ئه وانه کی بوون؟ وهک ئه وهی له قسه که ی گه یشتیم، سه رم بۆی له قاند. به لام رق و هه لچوونیکیش له ناخما شه پۆلی دها. که میک له ولای زاوا وه ده ستوو سی کۆنی "کتاب الروح ی" "الجوزیه" م بین. ئه م کتیبه باس له به سه رهاته کانی رۆح له دوای مردن ده کات و هه موو خه له فاوانی مردنخواز شیت و شهیداین. له و ساوه ی دوا جار هاتبوومه ئیره، له ناو سینیه کان و قوتوو ی نووسین و له سه ر سندوو قه که، له نیوان قه له مدان و قه له متاش و پارچه و قوتوو ی مه ره که ب و قوتوو ی قه له مدا، ته نیا یه ک شتی نویم بین: قوتوو یه کی مسی زه ردی مه ره که ب.

چاوقایمانه گوتم: "با بیسه لنین لیان ناترسین. دوایین نیگار ده ره یین با پتیشانی ئه وانه ی بدهین."

"باشه ئه مه پتیشانی نادات ئیمه به لایه نی که مه وه ئه وه نده ی بوختانه کانیا ن به هه ند وهر ده گرین، هینده ش نرخیا ن بۆ داده نین؟ شتیک شایه نی ترسانمان نه کردوو ده دا کو بترسین، کوا چی تر هه یه ماف به م هه موو ترسه ی تۆ دها ت؟"

وهک باوکیک ده ستیک ی به قژمدا گیرا. ترسی ئه وه م هه بوو دیسان فرمی سک له چاوانمه وه سه ر بکه ن و باوه شم پتدا کرد.

به خرۆشهوه گوتم: "دهزانم زهريف ئهفهندي بهستهزمان له بهر چي كوژراوه. ئهوه، بوختاني بۆ ئيوه و كتيبه كه تان و ئيمه ده كرد و پياوه كاني مه لا نوسره تي ئه رزه روومي به گزماندا ده كرد. گهيشتبوهوه ئه و باوه رهي ليره بي ئاينيه كي گونجاو له گه ل و يستي ئيبليس ده كريت و ئه مه ي به راست و به چه پدا بلاو ده كرده و دهستي كردبوو به هانداني نيگار كيشاني تري كتيبه كه تان له دژي ئيوه. نازانم بۆ چي له پر ئه م كاره ي لئ وهشايه وه. له وانه يه له ئيره يي پيتردنه وه بوويت و رهنگيشه ئيبليس به لارييدا برديت. نيگار كيشاني تريش، ئه وانه ي بۆ كتيبه كه تان كار ده كه ن، بيستيان زهريف ئه فهندي چه ند سوور بووه له سه ر ته فروتوونا كرندي هه موومان. ده تانن پيشبيني بكن چۆن هه موويان فريشكيان كه وتوووه و وهك من كه وتووونه ته گومانه وه. يه كيك له وانه، له بهر ئه وه ي زهريف ئه فهندي گوشاري خستبووه سه ري و ئه وي له دژي ئيوه، ئيمه، كتيبه كه مان، نه خش، نيگار و دژي هه ر شتيكي باوه رمان پتي هه يه، هاندابوو، شپرزه بووبوو و شه ويك له نيوه ي شه ودا ئه و نامه رده ي كوشت و فرپي دايه بني بيريكه وه."

"نامهرد؟"

گوتم: "زهريف ئه فهندي ناپاكيكي بي خوو و هه وين پيس بوو." وهك ئه وه ي له و ساته دا له ژوره كه له بهرامبه رندا بيت، هاوارم كرد: "هه ي شير هه رام." بئدهنگيه كه چي بوو. ئايا ليم ده ترسا؟ من له خو م ده ترسام. دهنگوت بهر باي هه لچوون و ئه قلي كه سيكي تر كه وتووم، به لام خو ش بوو.

"ئه و نيگار كيشه كييه وهك تو و نيگار كيشي ئه سفه هاني شپرزه بووه؟ كي كوشتووويه تي؟"

گوتم: "نازانم."

به لام ويستم به روو شمدا تي بگات كه وا درۆم كردوووه. حالي ده بووم به هاتنم بۆ ئيره هه له يه كي فره گه ورم كردبوو. به لام به هه يچ شيوه يه كه نه كه وتبوومه بهر ههستي تاوانباري و په شيماني. ده مبيني زاوا ئه فهندي گومانم لئ دهكات و ئه مه ش زهوق و هيزي پي ده دام. ده مويست دوايين نيگار، نهك له بهر ئه وه ي بي ئايني تي دا كراوه، بگره به په رو ش بووم بز انم شتيكي چۆنه، ببينم. به خيرا يي بيم كرده وه ئه گه ر باش

تي بگات من بكوژم و ليم بترسيت، ئه وا نيگار كه ده رديت و پيشانم ده دات.

گوتم: "گه لو گرينگه بز انريت كي ئه و بي ره چه له كه ي كوشتوووه؟ بۆ چي ئه وه ي گسكي لي داوه و را ي مائيوه، كاريكي باشي نه كردوووه؟"

تي بريني چاواني له چاوانم، بويري پي دام. كه ساني بالتر، ئه وانه ي خو يان له ئيوه با شتر و به به ره وشتر ده زانن، كاتي ك له پای رهفتاره كانتان شه رمه زاري ده چيژن، ناتوانن به و جوژه بۆ ناو چاوه كانتان بروانن، چونكه له وانه يه بير بكه نه وه هه وائان لي بدن و رادهستي جه لادي ئه شكه نه جه درتان بكن.

سه گه ل، وهك ئه وه ي هار بووبن، ريك له به رده مي ده رگاي هه وشه ده ستيان به وه رين كرد.

گوتم: "له ده ري ديسان به فر ده باريت. ئه واني تر به م ئيواره وهخته له كو ين؟ بۆ چي ئيوه يان به تاقى ته نيا له ماله وه جي هيشتوووه و رو يشتوون؟ ته نانه ت مؤ ميكي شيان دانه گير ساندوووه."

گوتی: "ئهمه زۆر سهيره، زۆر. ههچ نه متواني له مه بگه م."

هي نده به ده ربه ست بوو به ته واوي باوه ريم پي كرد و سه رباري ئه وه ي له گه ل نيگار كيشانه كاني تر گالته م پي ده كرد، كه چي جاريكي تريش له قولاييي ناخمه وه هه ستم كرد خو شم ده ويت. نازانم و بۆم نه براي وه سه ريه ك چۆن ده موده ست حالي بوو، له پر ريز و خو شه ويستيه كي له راده به در له دلما به رامبه ر وي شه پۆلي دا و ئه ويش سه رله نو ي به و ميهره باوكانه خو له بهر رانه گيراوه وه دهستي به سه رمدا هي نا. هه ستم كرد نه خشي ماموستا عوسمان كه ئيلهام له ماموستاياني دي ريني هه رات وه رده گريت، هه چ داها توويه كي نيه. ئه مه بيريكي هي نده تو قينه ر بوو، وا ي لي كردم له خو م بترسم. دواي كاره سات، ئه مه له گشتمان رو وده دات: وهك دوا ئوميد و بي ئه وه ي گو ي پي ده ين خه لكاني تر به هه يچ له باردا نه بوو و ما يه ي پي كه نينمان ده زانن، ده پار يينه وه بۆ ئه وه ي هه موو شتيك وا به رده وام بيت وهك ئه وه ي له رابردو ودا هه بووه.

گوتم: "سه رباري ئه وه ش با له سه ر كيشاني نيگاري كتيبه كه مان به رده وام بين و با هه موو شتيك له رابرو ودا چۆن بووه، وا دي ژه ي هه بيت."

"تاوانباریک له ناو نیگارکیشاندا هیه. له گه ل قهره ئه فهندی درپژه به کتیبه که ددهم."

ئەری هانی دەدام بۆ ئەوهی بیکوژم؟

گوتم: "ئێستا قهره له کوپیه؟ کههه تان و مندا له کان له کوپین؟"

ههستم دهکرد هیزیکى تر ئەم وشانەى خستبیتە سەر زمانم، بەلام خووشم پى راندهگیرا. ئیدی چ رپیهکم له پيشدا نه مابوو بۆ بهخته وهربوون و ئومید چنن. ته نیا دهمتوانى خۆم بکهه به که سیکى ژیر و گالته جار و له پشت ئەم دوو جنۆکه هه میشه به زمگیره ی ژیری و گالته جارپیشه وه، ههستم به نزیكبوونه وه و هه بوونی ئیبلیس، که جلوه ی ئەوانی به دهسته وه بوو، دهکرد. هه مان کات سه گه لی شوومی بهر ده رگای حه وشه، وهک ئەوهی بۆنى خوینیان کردبیت، شیتانه ده ستیان به وهرین و حه په حه پ کردبوو.

ئەری پیشتر شتیکی وهک ئەمهم به سه رهاتبوو؟ له شاریکی فره دوور، له میژوویتکا که ئیستا زۆر دووره به لامه وه، گا قیک له ده ره وه به فر باریبوو و من نه مبینبوو، پیریکی که نه فت و خه له فاو تۆمه تی دزینی بۆیاخی دابوو پالم و منیش له بهر رووناکیی مۆمیک به دم گریانه وه هه ولم دابوو بۆی باس بکهه بى تاوانم. ئەو کاته ش کتومت وهک ئیستا، سه گه کانی پشت ده رگا دووره که ی حه وشه شیوه ی ئەوهی بۆنى خوینیان کردبیت، ده ستان به وهرین کردبوو. زاوا ئەفه ندیش چه ناگه یه کی گه وره ی وینه ی ئەوهی ئەو کابرا چرچه وه بوو و بووده له و قرپژه ی پیوه بوو. ئیستاش له و چاوانه یه وه، که له ئەجامدا بى به زه ییانه له ناو چاوانی منی برپوه، تى گه یشتم نیازی هه یه بمپلشینیتنه وه و بۆی ده رباز بیت. هه ره که چۆن ده متوانی ئەم بیره وه رپیه خراپه ی پاشماوه ی ئەو سه رده مه ی ده سالان بووم و شاگردی نیگارکیش بووم، وهک نیگاریکى هیل ئاشکرا و ره نگ کاله وه بووی ناو ئەقلم به یتمه به رچاوی خۆم، ئەم ساته شی ئیستا تیدا بووم، شیوه ی بیره وه رپیه کی مسۆگه ر و کاله وه بوو وابوو بۆم.

به مجوره، ئەو نیگارکیشه لیها توه ی ناو ئەقلم که سه رگه وره ی نیگارکیشان مامۆستا عوسمان ئیمه ی له هه بوونی ئاگادار کردبووه وه، له شوینی من هه لده ستا و

له پشت زاوا ئەفه ندیه وه ده سوورایه وه و له نیوان قوتووه ئاشناکانی مه ره که بدا که هه ندیکیان شووشه و بریکیان فه خفوری و به شیکیان کریستال بوون، ئەو قوتووه مسه نوییه ی ده دایه ده ستم و به رهنگیکى مسۆگه ر و کال نیگاری رهفتار و شته بینراوه کانی بۆ ده کیشام، به لام وهک ئەوه ی بیره وه رپیه کی زۆر کۆن بیت، نهک شتیک بیت ئیستا به سه رم هاتبیت. ریک شتیک بوو شیوه ی ئەوه ی له خه ونماندا له ده ره وه سه یری خۆمان ده که یین و مچورکمان پیدا دیت. قوتووه مسه قه له و و مل باریکه که ی مه ره که به م به ده سته وه گرت و به هه مان مچورکه وه گوتم:

"کاتیک شاگردبووم و ده سالان بووم، قوتوویه کی له م شیوه یه م بینیبوو."

زاوا ئەفه ندی گوتی: "قوتوویه کی سیسه د ساله ی مه گۆلییه، قهره له ته ورپژه وه هیناویه تی. ته نیا بۆ سوور به کار ده هیتریت."

بینگومان ئەوهی ئەو کاته دنه ی دام تا هیزم تیدایه قوتووه که بکیشم به سه ری گه نیوی ئەم خه له فاوه له خۆباییه دا، ئیبلیس بوو. به لام به قسه ییم نه کرد و به ئومیدیکى گه مژانه وه گوتم:

"من زه ریف ئەفه ندیم کوشت."

ئیه حالی ده بن بۆچی ئەمهم به ئومیده وه گوت، وا نییه؟ ئومیده وار بووم زاوا لیم تی بگات و بمبوورئ. لیشم بترسیت و هاوکاریشم بکات.

من زواتانم

كاتىك گوتى زەرىف ئەفەندىم كوشتوۋە، بىدەنگىيەكى درىژ بالى بەسەر ژوورەكەدا كىشا. ۋاي بۆچووم منىش بكوژىت. ماۋەيەكى درىژ دلم بەخىرايى لىي دا. ئايا بۆ كوشتنى من ھاتبوۋە ئىرە، يان بۆ ددان پىدانان، ياخۆ بۆ ترساندن؟ ئەرى خۆى دەيزانى چى دەۋىت؟ ئەم نىگاركىشە لىھاتوۋەى سالانىك بوو ئاشناى گشت ھونەر و ماريەفەتەكانى بووم، ھالى بووم بەھىچ جۆرىك دلىم نەناسىۋە و ئەمەش ترساندىم. ھەستەم دەكرد ھىشتا ئەو قوتوۋە مسە گەورەيەى مەرەكەبى بەدەستەۋەيە و لە پشتمەۋە چەقىۋە و رىك لە دۋاي پشتمەملەۋە راۋەستاۋە، بەلام خۆم نەسوۋراند و سەيرى روۋىم نەكرد. دەمزانى بىدەنگى نىگەرانتى دەكات، بۆيە گوتم:

"سەگەكان ھىشتا لە ۋەرىن نەكەوتوون."

بەۋجۆرە، دىسان بىدەنگ بوۋىن. ھالى بووم ئەمجار رزگاربوونم لە مردن و لەم بەلایەى بەسەرم ھاتوۋە، لە دەستى خۆم و لەو شتانەدايە كە پىي دەلىم. جگە لە ھونەرى نەخش و نىگارى، تاقە شتىكى تر، كە لەبارەى ئەۋەۋە دەمزانى، زىرەكىيەكەى بوو. ئەمەش، ئەگەر برواتان ۋا بىت پىۋىستە نىگاركىش بەھىچ جۆرىك خۆى و رۆحى لە بەرھەمى خۆيدا پىشان نەدات، شتىكە مايەى شانازى. باشە، چۆن منى لەم مالا چۆل و ھۆلەمدا تەنگاۋ كر دوۋە؟ ئەقلى پىربووم خىرا خىرا بىرى لەم شتانە دەكردوۋە، بەلام لەۋەش ئالۆزتر بوو بتوانىت لەم گەمەيە رزگارى بىت. ئەرى شەكوۋرە لە كوئىدەرتىيە؟

لىي پرسىم: "ھەر زوۋ تى گەيشتبوۋىت كە من كوشتوۋە، ۋا نىيە؟"

تى نەگەشتبووم، تا ئەو دەمەى پىي گوتم، من تى نەگەيشتبووم. سەربارى ئەۋەش، بە گۆشەيەكى ئەقلم بىرم لەۋە دەكردوۋە بە كوشتنى زەرىف ئەفەندى كارىكى باشى كر دوۋە، چونكە بەراستى لەۋانە بوو ۋەستاي زەركارى خوا لىخۆشبوو ھىدى ھىدى ترس داي بگرتايە و سەرى ھەموۋمانى بەفەتارەت بدايە.

ئەمەش ۋاي كر د لەم مالا چۆل و خالىيە، لە بەرامبەر ئەم بكوژە ھەستىكى ديار و نادىارى سوپاسبژىرى لە ھەناۋمدا سەر ھەلدا.

گوتم: "سەرم لە كوشتنى سوپنامىنىت. ئەۋانەى ۋەك نىمە لەگەل كتىبدا دەزىن و پەرەكان لە خەۋندا دەبىن، ھەمىشە لەم دىنايە لە شتىك دەترسن. لەۋەش زىاتر، نىمە لە شارىكى موسلماندا سەرقالى شتىكى قەدەغەتر و ترسناكترىن، مژۋولى نىگاركىشانىن. لە ھەناۋى ھەر نىگاركىشىكدا ۋەك شىۋەساز شىخ محەمەدى ئەسفەھانى، بزۋىنىكى بەھىز ھەيە پالى پىۋە دەنيت خۆى بە گوناھبار بزانىت، پەژىۋان بىتەۋە، خۆى بەر لە ھەموۋ كەسىكى تر بە تاۋانبار بزانىت و پەشىمان بىتەۋە و داۋاي لىبووردن لە خوا و لە جقات بكات. جۆرى تاۋانباران كتىبەكانمان بەدزىيەۋە و زۆربەى جارانىش ۋەك ئەۋەى داۋاي لىبووردن بگەين، ئامادە دەكەين. من گەلىك باش دەزانم سەر دانەۋاندنى پىشۋەخت بۆ ھىرشى ئەو خۆجە و مەلا و قازى و شىخانەى نىمە بە بى ئاينى تۆمەتبار دەكەن، ھەم خەيالى نىگاركىش دەكوژىت و ھەم دەۋلەمەندىشى دەكات."

"ۋاتا لەپاي لە كۆلكردنەۋەى زەرىف ئەفەندى تاۋانبارم ناكەى."

"ئەۋ شتەى نىمە لە نووسىن و نەخش و نىگاردا بەكىش دەكات، ئا لەۋ ترسەدايە. رۆژ تا ئىۋارە و شەۋانىش لەبەر تىشكى مۆم، لەسەر چۆك دادەنىشىن و تا كوئىر دەبىن خۆمان بە نىگار و كتىب دەدەين و تاكە ھۆكارى ئەمەش بەتەنيا پوول و خىر نىيە، بگرە راكردەنە لە چەقەچەقى كەسانى تر و لە جقات. بەلام سەربارى ئەم دلشكاۋىيەش، خوازىارين ئەۋ كەسانەى لە دەستيان ھەلھاتوۋىن و خۆمان لىيان شار دوۋەتەۋە، نىگارەكانمان كە بەئىلھامەۋە كىشاۋمانن، بىين و رىزى لى بگرن. بەلام ئەى ئەگەر پىمان بلين "بى باۋەران." ئەمە شىۋەسازى راستەقىنەى خاۋەن

هونەر زۆر دەیه‌شێنیت. راستییەکه‌ی، نیگاری راسته‌قینه و په‌سه‌ن له ناخی ئەو شته هیچ نه‌بینراو و نه‌کراوه‌دایه، له‌و نیگاره‌دایه که هه‌موو که‌سیک سه‌ره‌تا پێی ده‌لێت خراپ، ناشایه‌ن و بێ ئاین. نیگارکێشی راسته‌قینه، هه‌م ده‌زانیت پێویسته بچێته ئەوێ و هه‌م له‌ته‌ناییی وینده‌ریش ده‌ترسیت. به‌لام ئایا کێ به‌درێژایی ژیان به‌رگه‌ی ئەو ژیانه‌ ترسناک و دلته‌نگه‌ ده‌گریت؟ نیگارکێش پێی وایه ئەگه‌ر پێش هه‌موو که‌سیکی تر خۆی تاوانبار بکات، ئەوا ده‌توانیت خۆی له‌ ترسی چه‌ندین ساڵه‌ رزگار بکات. ته‌نیا ئەو کاته‌ی ددان به‌ تاوانی خۆیدا ده‌نیت برۆی پێ ده‌کریت و ده‌سووتینریت. نیگارکێشی ئەسه‌فه‌هانی، خۆی ئەم کاره‌ی کرد.

گوته‌ی: "تۆ نیگارکێش نیت. منیش ئەوم له‌ سۆنگه‌ی ترسانه‌وه‌ نه‌کوشت."

"ئەدی بۆیه‌ کوشتت بۆ ئەوه‌ی به‌ ئاره‌زووی خۆت و بێ ترس نیگار بکیشیت."

ئەو نیگارکێشه‌ی ده‌یویست ببیت به‌ بکوژم، شتیکی ئاقلانه‌ی گوت و ماوه‌یه‌کی درێژ بوو شتی وای له‌ دهم ده‌ره‌نه‌چوو: "ده‌زانم، هه‌موو ئەم شتانه‌ بۆ دلدا‌نه‌وه‌ و هه‌لخه‌له‌تان‌دن و ده‌رچوون له‌م دۆخه‌ ده‌لێی." درێژه‌ی دابی و گوته‌ی: "به‌لام دوا قسه‌ت راسته‌. واتای ئەم‌م ده‌وێت. گوێم لێ بگره‌:"

هه‌لگه‌رامه‌وه‌ و سه‌یری ناو چاوانیم کرد. له‌ کاتی قسه‌کردن له‌گه‌ڵ مندا به‌ته‌واوی ده‌ستی له‌ ئەده‌بی کۆنی نیوانمان به‌ردابوو و وای پێشان دها ئیدی سه‌ری هه‌لگرتوو و ده‌روا. به‌لام بۆ کوێ؟

گوته‌ی: "خه‌مت نه‌بیت، درێغی ناکه‌م له‌ رێزگرتنت." له‌ پشته‌وه‌ هاته‌ پێشمه‌وه‌ و قاقایه‌کی لێ دا، به‌لام ره‌هه‌ندیکی زۆر به‌ئازاری تیدا بوو. گوته‌ی: "زیک وه‌ک ئیستا، شتیکی ده‌که‌م، به‌لام وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ بکه‌ری ئەو شته‌ من نه‌بم. هه‌ست ده‌که‌م شتیکی به‌جمووڵ له‌ هه‌ناوما هه‌یه‌ و گشت خراپه‌کارییه‌کان ئەو پێم ده‌کات. به‌لام زۆریش پێویستم پێیه‌تی. بۆ نیگارکێشانیش هه‌ر وایه‌."

"ئەمه‌ قسه‌ و قسه‌لۆکی سه‌ر ته‌نوورن و سه‌باره‌ت به‌ ئیبلیس ده‌گوترین."

"واتا من درۆ ده‌که‌م؟"

هه‌ستم کرد بوێری ته‌واوی تیدا نییه‌ بۆ کوشتنم و ده‌یه‌وێت لێی تووره‌ بم. "درۆ ناکه‌یت، به‌لام ئەو شته‌ی له‌ هه‌ناوتدا هه‌ستی پێ ده‌که‌یت، نایناسی و نامۆیه‌ به‌تۆ."

"نه‌خێر، شته‌که‌ی ناو هه‌ناوی خۆم زۆر باش ده‌ناسم. به‌ر له‌ مردنم ئازاری گۆر ده‌چێژم. بێ ئەوه‌ی خۆمان پێی بزانی، له‌ سایه‌ی تۆوه‌ تا گرێمل نوقمی گونا ه‌ بووین. ئیستاش پێم ده‌لێی جه‌رگ قایمتر به‌. من به‌هۆی تۆوه‌ بووم به‌ بکوژ. ئەو سه‌گانه‌ی مه‌لا نوسره‌ت هاری کردوون، هه‌موومان ده‌کوژن و تا قه‌برمان ده‌که‌ن."

هه‌ر چه‌ندی زیاتر برۆی به‌ قسه‌کانی نه‌کرده‌یه‌، قایمتر ده‌ینه‌راند و توندتر قوتووی مه‌ره‌که‌به‌که‌ی له‌ ده‌ستیدا ده‌گوشی. ئایا رێبواریکی کۆلانه‌ به‌فراوییه‌که‌ ده‌یتوانی قیره‌ی ببیستی و بیت؟

گوتم: "چۆن بوو وا کوشتت؟ چۆن له‌ لیواری ئەو بیره‌ به‌یه‌ک گه‌یشتن؟" زیاتر مه‌به‌ستم کات به‌ده‌ستخستن وه‌ک له‌ په‌رۆشی.

به‌ویستیکی گێرانه‌وه‌ی چاوه‌روانه‌کراوه‌وه‌ گوته‌ی: "زه‌ریف ئەفه‌ندی ئەو شه‌وه‌ی لای تۆوه‌ ده‌رچوو، خۆی منی دۆزیه‌وه‌. گوته‌ی دوا‌ین نیگاره‌ دوو په‌ره‌ییه‌که‌ی بینوه‌. زۆر هه‌وڵم دا ده‌هۆڵ نه‌کوته‌ی و نه‌یکات به‌ قاله‌قال. بردم بۆ شوین سووتاوویه‌که‌، گوتم له‌ نزیکی بیره‌که‌وه‌ پارهی له‌ ژێر گل شاراوهم هه‌یه‌. کاتیکی گوته‌ی له‌ پاره‌ بوو، باوه‌ری کرد. به‌لگه‌ی له‌مه‌ باشت‌ریش ده‌ست ناکه‌وێت بۆ ئەوه‌ی که‌وا نیگارکێش بۆ پوول کار ده‌کات. بۆیه‌ هیچ خه‌مگین نیم، نیگارکێشیکی خاوه‌ن هونەری ئاسایی بوو. ئاماده‌بوو گله‌ رچیه‌وه‌که‌ به‌ نینۆک هه‌لکۆلێت. ئەگه‌ر به‌راستی زێری شاراوهم له‌ ژێر گلی لیواری بیره‌که‌ هه‌بوایه‌، هیچ پێویستی نه‌ده‌کرد بیکوژم. تۆ که‌سیکی پرۆپووجت بۆ ئەجامدانی زه‌رکاری هه‌لبژاردبوو. خوا لێخۆشبوو ده‌ست و په‌نجه‌یه‌کی کارامه‌ی هه‌بوو، به‌لام له‌ هه‌لبژاردنی رهنگ و به‌کاره‌ینانی له‌ زه‌رکاریدا، ساکار بوو. هیچ نیشانه‌یه‌کیشم له‌دوای خۆم جێ نه‌هیشت. ئا پێم بلێ بناخه‌ی ئەو شته‌ی شیوازی پێ ده‌لێن، چیه‌؟ ئیستا چ فه‌ره‌نگه‌کان و چ چینییه‌کان باس له‌ شیواز و رهنگی هونەری نیگارکێش ده‌که‌ن. ئایا پێویسته‌ نیگارکێشی باش شیوازیکی تابه‌ت به‌خۆی هه‌بیت بۆ ئەوه‌ی له‌وانی تری جیای بکاته‌وه‌، یاخۆ نا؟

گوتم: "خه‌مت نه‌بیت، شیوازیکی نوێ به‌گوێره‌ی ویستی دلی نیگارکێش پێک نایه‌ت. شازاده‌یه‌ک ده‌مریت، شاهیک له‌ شه‌ردا ده‌دۆزیت، کۆتایی به‌ ده‌ورانیک دیت که‌ که‌س پێی وانیه‌ برۆا و بپێته‌وه‌، نیگارخانه‌یه‌ک داده‌خړیت و نیگارکێشانی ناوی

په‌رت‌ه‌وازه دهن و سه‌رزه‌وین و پشت‌وونای کتیب‌په‌روه‌ری تر بۆ خۆیان د‌ه‌دۆز‌نه‌وه. رۆژیک، سولتانیک ئەم نیگارکیش و خۆشنووسه بی ولات و سه‌رسام و هونه‌رمه‌ندان‌ه‌ی له شوینی جوراوجۆره‌وه هاتوو، با بلّین له ه‌ه‌رات و ح‌ه‌له‌به‌وه هاتوو، به‌دلۆقانی له‌ژیر چادر یان له کۆشکی خۆی گرد ده‌کاته‌وه و به‌یایه‌خه‌وه نیگارخانه‌ی خۆی داده‌م‌ه‌زینیت. ئەم نیگارکیشانه به‌یه‌کت‌ریش رانه‌هات‌ن و ده‌سپیک له‌سه‌ر ئەو شیوازه کۆنانه‌ی پیشتر پی ئاشنا‌بوون نیگار بک‌یشن، دواتر کتومت وه‌ک بریک منداڵ که له کۆلان ده‌که‌ون و ه‌ه‌له‌سه‌سته‌وه و تیکه‌ل به‌یه‌کدی دهن، جۆره‌ ویکچوون و شه‌ر و ح‌یس‌یب خواست‌نیک له نیوانیاندا چۆ ده‌بیت. ئەو شته‌ی له ئەنجامی شه‌ر، ئیره‌یی، گه‌له‌کۆمه و کاری رهنگ و نه‌خ‌شدا دیته ئاراوه، شیوازیکی نوێیه. به‌زۆری، دره‌وشاوه‌ترین و هونه‌رباز‌ترین نیگارکیشی ناو نیگارخانه ئەم شیوازه نوێیه داده‌هینیت. با پیشی بیژین نیگارکیشی ه‌ه‌ره به‌خته‌وه‌ر. ئەرکی پاشماوه‌ی نیگارکیشانی تر بریتی ده‌بیت له لاساییکردنه‌وه‌ی ئەم شیوازه و کاملکردن و بگه‌شه‌پیدانی.

بی ئەوه‌ی راسته‌وخۆ سه‌یری ناو چاوه‌کانم بکات، به‌خۆپیشاندانیک دلۆقانه‌ی چاوه‌پوانه‌که‌راوه‌وه بۆ من، هینده‌ی دروست بوون، داوای چاکه‌شی لی کردم و ه‌ه‌روه‌ک کچیکي جوان له‌رزى و پرسى:

"ئایا من شیوازیکی تایبته به‌خۆم ه‌ه‌یه؟"

بۆ تاویک ه‌ه‌ستم کرد له چاوانمه‌وه فرمیسک سه‌رده‌کات. به‌ته‌واوی ه‌یزمه‌وه ه‌ه‌ولم د‌ه‌دا نه‌رم و دلۆقان و باش بم له‌گه‌لیدا و ئەو شته‌م پی گوت و خۆیشم له دل‌ه‌وه بروام پی ده‌کرد:

"تۆ پر هونه‌رت‌رین و ده‌ست ئەفسووناو‌یت‌رین و چاوت‌یز‌ترین و پر په‌رجوو‌ترین نیگارکیشی که له ماوه‌ی شه‌ست سالی ته‌مه‌ن‌دا دیبیت. ئەگه‌ر نیگاریکم له‌به‌رده‌ست‌دا بیت شوینی نووکی قه‌له‌می ه‌زار شیوه‌سازیشی پیوه‌بیت، من یه‌کسه‌ر شوینی ئەو قه‌له‌مه دانسه‌یه‌ی خوا پی داویت، د‌ه‌دۆز‌مه‌وه و ده‌ست‌نیشانی ده‌که‌م."

گوتی: "منیش به‌ه‌مان شیوه‌ ب‌یر ده‌که‌مه‌وه، به‌لام تۆ تا ئەو راده‌یه ژیر نیت

بتوانی له رازی هونه‌ری من بگه‌ی. ئیستا له‌به‌رئه‌وه‌ی لیم ده‌ترسیت، درۆ ده‌که‌یت. سه‌رباری ئەوه‌ش، باسی شیوازی خۆم بۆ بکه."

"وه‌ک ئەوه‌ وایه قه‌له‌مه‌که‌ت به‌ده‌ستی تۆ نا، بگه‌ره له خۆیه‌وه ه‌یللی راست بدۆزیت‌ه‌وه. ئەو شته‌ی قه‌له‌می تۆ پیشانی د‌ه‌دا، نه راسته و نه گالته. کاتیک نیگاری جقاتیکي جه‌نجال ده‌کیشیت، له نیگای نیوان مرۆقه‌کان و ریزکردنی په‌ره‌کان و واتای ده‌قه‌که‌وه په‌ستانیک دیته د‌ه‌ر و ئەم په‌ستانه له نیگارکه‌ی تۆدا وه‌رده‌گه‌ریته سه‌ر چپه‌یه‌کی زه‌ریف و بی برانه‌وه. من بۆ بیستنی ئەو چپه‌یه، سه‌رله‌نوێ ده‌گه‌ریم‌ه‌وه سه‌ر نیگارکه‌کان و ته‌ماشایان ده‌که‌م؛ له ه‌ه‌ر گه‌رانه‌وه‌یه‌که‌مدا ده‌بینم و اتا گۆراوه و بزه‌یه‌ک ده‌که‌ویت‌ه سه‌ر لیم و نازانم چۆن د‌ه‌ری ب‌یرم. دیسان وه‌ک نووسین ده‌ست به‌خویندنه‌وه‌ی نیگارکه‌ ده‌که‌م. به‌مجۆره، چین و ئاسته‌کانی و اتا له‌دوای یه‌ک ریز دهن و قولاییه‌که دروست ده‌بیت که روانگه‌ی مامۆستایانی فه‌ره‌نگیش تی ده‌په‌رینیت."

"همم. باشه. واز له مامۆستایانی فه‌ره‌نگ بینه. جاریکي تر بیللی."

"قه‌له‌می تۆ، به‌راستی هینده دانسه‌ و به‌ه‌یزه، ئەوه‌ی سه‌یری نیگاری تۆ ده‌کات، باوه‌ر به دنیا نا، به‌و شته ده‌کات و تۆ کیشاوته. به‌مشپوهیه، تۆ ه‌ه‌روه‌ک چۆن ده‌توانیت که‌سیکی خاوه‌ن باوه‌ریکي پته‌و له‌رێ ده‌رکه‌یت، ده‌شتوانی به‌ نیگاریک که‌سیکی له باوه‌ر دامال‌دراو و یاخیبوو بگه‌رینیت‌ه‌وه سه‌ر ریکای خوا."

"راسته، به‌لام نازانم ئایا ئەمه پیاوه‌ل‌دانه. کوا جاریکي تر بیللی."

"هیچ نیگارکیشیک ناتوانیت وه‌ک تۆ سه‌ر له پیوانه و نه‌ینیی بویاخ ده‌رکه‌یت. ه‌ه‌ر تۆی ه‌ه‌میشه دره‌وشاوه‌ترین و زیندوو‌ترین و راسته‌قینه‌ترین رهنگ ناماده ده‌که‌یت."

"باشه. چی تر؟"

"تۆ ده‌زانی له پال به‌ه‌زاد و میر سه‌عید عه‌لیدا، گه‌وره‌ترین نیگارکیشی."

"راسته، ده‌زانم. ئەگه‌ر تۆش ده‌یزانیت، بۆچی کتیبه‌که له‌گه‌ل من نا، له‌گه‌ل ئەو قه‌ره ئەفه‌ندییه‌ی نمونه‌ی مامۆسته‌ندییونه ته‌واو ده‌که‌یت؟"

گوتم: "ئەو کاره‌ی ئەو ده‌یکات، بگه‌ر پیوستی به هونه‌ری نیگارکیش نییه. ئەمه

یەك، دووم، ئەو وەك تۆ بكوژ نییە."

زەردەخەنەییەکی شیرینی بۆ كردم، چونكە منیش بە هەستیکی دلفراوانییەوه پێكەنیبووم. هەستم دەكرد بەم خۆنۆندن و بەم شیوازە، لەم دێوەزمەیه پزگارم دەبیت. بەمجۆرە و دواى ئەوهى من بابەتەكەم كردهوه، وەك باوك و كور نا، بگره جۆرى دوو پیری بەپەرۆش و خاوەن ئەزموون، دەستمان كرد بە دەمەتەقییەکی خوش سەبارەت بە قوتوووە مسەكەى مەرەكەبى مەگۆلیی دەستی ئەو. لەبارەى گرانیی مسەكەوه، هاوسەنگی قوتوووەكە، قولاییی ملەكەى و دریزی قامیشی خۆشنووسانی كۆنەوه قسەمان كرد. هاتینە سەر باسی پازەكانى مەرەكەبە سوورەكە و ئەویش كاتێك بەپێوە لەبەردەم پراوەستابوو، هیدی هیدی دەیههژاند و دەپێوا... باسی ئەوهمان كرد ئەگەر مەگۆلەكان لە وەستایانى چینییهوه فیری نەپێنیهكانى مەرەكەبى سوور نەبوونایە و نەهێنابایە خۆراسان و بوخارا و هەرات، ئەوا ئیمەمان بەهیچ جۆرێك نەماندەتوانی لە ئەستەنبول ئەم نیگارانه بكیشین. دەنگوت بە دەم قسەکردنى ئیمەوه پێوانەى زەمانیش وەك بۆیاخ دەگۆریت و كاتیش هەر تى دەپەرى، گۆشەییەكى ئەقلم سەرى سوورمابوو لەوهى بۆچى كەس لە مال نییە و خوازیار بووم قوتوووە مەرەكەبە گرانهكە دانیتەوه شوینی خۆی.

بەو سانایییهى لە كاتى پێكەوه كارکردنمان لە پابردوودا لەسەرى راهاتبوو، پرسى: "ئەوانەى دواى تەواو بوونی كتیبهكە سەیری نیگارەكانم دەكەن، ئایا هونەرى من دەناسنەوه؟"

"ئەگەر خوا مەیلی لى بى پۆژێك لە پۆژان بە سەلامەتى ئەم كتیبه بە ئەنجام بگەیهنن، حەزرتى سولتانمان بە دەستییهوه دەگریت و ئاوا چاویكى لى دەكات، بێگومان سەرەتا بەتیلەى چاوە دەروانیت بۆ ئەوهى بزائیت داخۆ پەرە زێرینهكان لە شوینی خۆیاندا بەكارهێنارون یاخۆ نا، چەشنى ئەوهى سەیری شەمایلنامەیهك(*) بکات، تەماشای نیگاری خۆی دەكات و وەك هەموو سولتانێكى دى، شەیدای خۆی دەبیت لەبەر ئەوهى نیگاری كیشراوه و بايەخ بە نیگاری شاهانەى دەستكردى ئیمە

(*) شەمایلنامە: وشەیهكى عوسمانی كۆنە، واتای نیگاری سەرتاپای مەرووف دەگەیهنیت.

نادات. خۆ ئەگەر دواى ئەو هەوش كاتى هەبیت و سەیری ئەو شاكارانه بكات، كە ئیمە بەو گشت دژواری و ماندووویی چاوە زەوقهوه و بە ئیلهام وەرگرتن لە پۆژەهلات و پۆژئاوا كیشاومانە، ئەوا دەبیت سوپاسى خوا بكەین. خۆ تۆ دەزانیت، ئەگەر پەرچووێك نەبیت، هەرگیز ناپرسیت كى ئەم چوارچۆیهیهى كردوو، زەرکاری كاری كییه و كى نیگاری ئەم كابرا و ئەم ئەسپەى كیشاوه و دواتر لەسەر كتیبهكە دەنیریتە گەنجینه و دەرگای لەسەر دادەخریت. بەلام ئیمەش چەشنى سەرچەم خاوەن هونەرانى تر، بەهيوای ئەوهى پۆژێك ئەو پەرچوووە پێك دیت، هەمیشە نیگار دەكیشین."

تۆزێك بێدەنگ بووین. دەنگوت پشوو دەدەین.

پرسی: "ئەو پەرچوووە كەنگى پێك دیت؟ ئەو هەموو نیگارەى تا كوێر بوونمان دەیانكیشین، بەراستی كەى مەرووف لى حالى دەبیت؟ كەى ئەو خۆشەویستیهمان پى رەوا دەبینریت كە مافی خۆم، مافی خۆمانه؟"

"هەرگیز."

"چۆن؟"

گوتم: "ئەو شتەى تۆ دەتەویت، هەرگیز ناتدریتى و لە داها تووشدا كەمتر لیت حالى دەبن."

لەخۆباییانە، بەلام بەمتماڤە بەخۆبوونیكى ناتەواووه گوتى: "كتیبهكان چەندین سەدە دەمێننەوه."

"ئەو شیعر و باوەر و هەستیاری و رەسەنایەتی رەنگ و درەوشانەوهیهى بەلای تۆوهیه، باوەر ت هەبیت بەلای هیچ مامۆستایهكى ئیتالییهوه نییە. بەلام نیگاری ئەوان برۆابەخشتره و زیاتر لە ژيانى خۆیان دەچیت. تۆ دەزانى ئەوان نیگاری هەموو شتیك دەكیشن. وەك ئەوهى لە بانیزهى منارهیهكەوه سەیری دنیا بكەن و بى پشتگوێخستنى ئەوهى ئەو شتەى روانگەى پى دەلین، لە كۆلانەوه، یاخۆ لەناو ژوورى شازادەوه، نیگاری خۆی، پێخهوهكەى، مێزهكەى، ئاوینهكەى، قاپەكانى، كچهكەى و پارەكانى پێكەوه دەكیشن. من بەهەموو شتیكى دەستكردى ئەوان فریو ناخۆم؛ بەرای من ئەگەر نیگار رەپ و راست لاسایی دنیا بكاتەوه، ئەوا لە بەهای دیتە

خوارى و ئەمەش كارتىكى دژوارە بەلای مەنە. ئەوان نىگارى ئەو شتانەى دەيانبىن و ئىمەش نىگارى ئەو شتانەى سەبىريان دەكەين، دەكيشىن. ھەر ئەوئەندەى چاوت بە دەستكارەكانى ئەوان كەوت، دەمودەست تى دەگەيت مانەوئەى ھەو تا قىيامەت بەشىوازى فەرەنگدا تى دەپەرپىت. ھىزى بەكيشکردنى ئەو شىوازە ھىندە پتەو، كە ئىنىسىا بەتەنیا، بگرە سەرجم بەرگدرووان، قەساب، سەرباز، قەشە، بەقال... گشت كەسىكى ولاتانى فەرەنگ نىگارى خۆيان بەكيشان دەدەن. چونكە ئەگەر تۆش جارىك ئەو نىگارەنە بىنى، دەتەوئىت خۆت وھا بىنى و باوەر بەكەيت بەتەواوى لە ھەموو كەسىكى تر جىاوازىت، بى وئەنەيت و ئافرئىندراوئىكى تايبەت و نامۆى. ئەم ھەلەش كاتىك دەپەخسىت نىگارى مرؤف بەو شىوئەى چا دەبىنىت بەكيشرىت، نەك بەوجۆرەى ئەقل دەبىنىت. رۆژىك دادىت لە داھاتوودا ھەموو كەسىك لەسەر شىوازى ئەوان نىگار بەكيشىت. كاتىك ناوى نىگار دەبىت، ھەموو جىھان لە شتەكانى دەستکردى ئەوان تى دەگات. لەوئى، تەننەت بەرگدرووئەكى بەستەزمان و گەمژەشە خوازىارە بەو شىوازە نىگارى بەكيشرىت، بۆ ئەوئەى كاتىك سەبىرى گرى لوتى خۆى كرد، بتوانىت باوەر بەكات ئەو سەرئۆپى گەمژەكەكان نىيە، بگرە كەسايەتییەكى فرە تايبەت و بى ھاوتايە."

بكوژى قۆشمە گوئى: "ئى، كەواتە ئىمەش ئەو نىگارە دەكيشىن."

گوتم: "نايكيشىن، مەگەر لە خوا ئىخۆشبوو زەرىف ئەفەندى كوشتەى دەستى خۆتەوئە فەرەنەبووى كەسانى وەك ئەو تا چ رادەيەك لەو دەترسن بىن بە لاسايكەرەوئەى فەرەنگان؟ ئەگەر نەترسن و ھەولئى تاقىكردنەوئەش بەدەن، دەگەنە ھەمان ئەنجام. دواچار شىوازەكانى خۆمان دەمرن، رەنگەكانمان كالت دەبنەوئە و واى لى دىت كەس بايەخ بە كتىب و نىگارەكانمان نادات. ئەوانەشى بايەخى پى دەدەن، يان ھىچى لى حالى نابن و لىو ھەلەھىننەوئە دەلئىن بۆچى روانگەى تىدا نىيە، يان ھەرگىز كتىبەكانىان بۆ پەيدا ناكرىت، چونكە كات و كارەسات شانەشانى بايەخ پىنەدان و فەرەمۆشكردن، لەبەرەوئە كتىبەكانمان دەكرتئىن و لەناويان دەبەن. لەبەرئەوئەى چرىشى عەرەبى دەستنووسەكان ماسى و ھەنگوین و ئىسكى تىداپە و پەرەكانى بە گىراوئەى لە ھىلكە و نىشاستە دروست كراو سفت كراو، مشكى برسى

و بى ئابروو دەيانكرتئىن و ھەلاھەلايان دەكەن؛ مئىروولەى سىپى، كرم و ھەزاران جۆرى مئىروو، كتىبەكانمان دەكرتئىن و لەناويان دەبەن. دەستنووسەكان لەتوئەت دەكرىن و روپوئەلەكان لى دەكرتئەوئە؛ دز، خزمەتكارانى بى دەربەست، مندالان و ئەو ژنانەى ئاگردان دادەگىرسىن، بى بىرکردنەوئە روپوئەل و نىگارەكان دەدرن. واى لى دىت شارادەگەلى مندال بە قەلەمى گەمەى ناو دەستيان نىگارەكان دەشىوئىن، چاوى مرؤفەكانى ناويان دەكۆلن، لىكى دەمیان بەپەرەكان دەسپنەوئە، بە قەلەمى رەش ھىل بە لىوئارى پەرەكاندا دەھىنن؛ ئەوانەى ھەر تاواناتاوئىك دەلئىن ئەم كارە گوناھە، گشت شتىك رەش دەكەنەوئە، نىگارەكانمان دەدرن و دەبىن و لەوانەى بەو نىگارى تر، ياخۆ گەمە و بەزم و سەفای خۆيان بەكارى بەھىن. دايكانيان نىگارەكانمان بەبىانوى ئەوئەى بى پەردەن، دەدرن و برايانى گەورەيان دەستپەر بە نىگارى ژنانەوئە لى دەدەن و ئاوى خۆيانى بەسەردا دەرژئىن؛ روپوئەلەكان نەك بەتەنیا لەبەر ئەمە، بگرە بەھۆى قور، شى، چرىشى خراپ، تف، پىسى جۆرەجۆر و پەلەى خواردەنەوئە پىكەوئە دەلكىن. لە پىس و پۆخلى و كەرووى شوئىنى پىكەوئە لكانىشەوئە، پەلە و دوومەل چەشنى گول سەر دەدرئىن. دواترىش باران و دلۆپەى بنمىچ و لافاو و شەپۆلى قور كتىبەكانمان دەفەوتئىت. ئەگەر لەگەل ئەو پەرەئەى كە بەھۆى ئا، شى، مئىروو و فەرەمۆشكردنەوئە بوون بە ھەویر، رزىون، كونيان تى بوو، كالت بوونەتەوئە و چى دى بۆ خۆپىندەوئە دەست نادەن، دواين كتىبىش بەپاك و خاوىنى لە سەندووقئىكى پەرەجوى دەربەھىنرىت، ئەوا بىگومان رۆژىك لە رۆژان بە ئاگرىكى بى بەزەبى دەسووتى و دەبىت بە خۆلەمىش. بۆچى گەرەك ھەيە لە ئەستەنبول ھەر بىست سال جارىك نەسووتى و وئىران نەبىت تا كتىبەمىنىت؟ لەم شارە، كە ھەر سى سال جارىك كتىب و كتىخانەى زىاتر لەوئەى مەگۆلەكان لە بەغدا سووتاندىان و تالانىان كرد، دەسووتئىنرىت، كام نىگاركىش دەتوانىت خەيال لى بدا شاكارەكەى سەد سال بژى و رۆژىك لە رۆژان سەبىرى نىگارەكانى بكرىت و وەك بەھزاد يادى بكرتەوئە؟ نەك ھەر بەتەنیا ئەو شتانەى ئىمە دەيانكەين، بگرە ھەر شتىك كە چەندىن سەدەيە لەم دنيايە دەكرىت و بەرھەم دەھىنرىت، بەھۆى سووتان و كرم و پشتگوئى خستەوئە دەفەوتئىت. بەوجۆرە، نىگارى شىرىن كاتىك بەشانازىيەوئە لە پەنجەرەوئە بۆ خەسرەو

دەروانیت و خەسرەویش چەند جوان سەیری شیرین دەکات گافیک لەبەر تریفەیی مانگ خۆی دەشوات و نیگاری ھەموو ئەقینداران لەو کاتەیی بە شیرینی و نازکی بۆ یەکدی دەروانن؛ نیگاری رۆستەم کاتیک لەگەڵ ئیبلیدی سپی دەستەویەخە دەبیت و لە بنی بێردا دەیکوژیت؛ نیگاری حالی خەمگینی مەجنونی شەیدا و سەوداسەری ئەقین لە بیابان و ھاوڕێیەتیکردنی لەتەک پلنگی سپی و بزە کێویدا؛ نیگاری بە داردا ھەلۆاسینی ئەو سەگە ناپاکەیی شوان کە لەگەڵ گورگیکا جووت دەبیت و ھەموو شەوی مەپێکی لەو رانەیی خۆی پاسەوانیەتی، بەدیاری پێشکیش دەکات؛ ھەموو نەخشەکانی لیواری رۆپەلی رازاوە بە گولیلک و فریشتە و چلی گلدار و مەل و فرمیسکی چاؤ؛ گشت ئەو عوودزەنەیی بۆ خەملاندی شیعەر پێ لە رازەکانی حافیز کیشراون؛ سەرجم ئەو نەخش و جوانکاریانەیی سەر دیوار کە چاوی ھەزار، دەیان ھەزار شاگردی نیگارکیشی تیک داو و مامۆستایانی کوێر کردووە؛ سەرجم ئەو بەیتانەیی لەسەر دەرگا و تابلۆی بچووک بە دیواردا ھەلۆاسراو و چوارچۆی بەیەکداچووی ناو نیگارەکاندا خۆیان حەشار داو؛ واژۆی خاکی و بێ فیزی شاراوھەیی ناو دیواران، گۆشە، نقیم، ژیرپێ، پوش و پەلاش و تاوێر؛ ھەموو گۆل و گولیلکی سەر لیفەیی ئەقینداران؛ گشت ئەو کەللە براوانەیی گاوران لە کاتی ھێرشە باپیری خوا لیخۆشبووی سولتانماندا بۆ سەر قەلای دوژمن، لە قەرغەوہ بە ئارامی چاوەرپێ دەکەن؛ نیگاری ئەو ساتەیی نێردراوی گاوران پێی باپیری سولتانمان ماچ دەکات و ھەموو تۆپ و تفەنگ و چادری قولایی ناو نیگارەکە کە تۆ لە تافی لاویتدا لە کیشانیدا بەشدار بوویت؛ سەرجم ئیبلیدی شاددار، بێ شاخ، کلکدار، بێ کلک، کەلبە تیژ و نینۆک درێژ؛ بەھەزاران مەلی جۆرەجۆر بە پەپوو سلیمانەیی زانا و چۆلەکەیی ھەلقوون، مەلی کۆلەماری ناشی و بولبولی شاعیرەوہ؛ پشیلەیی ئاسوودە، سەگی بێ ئۆقرە و ھەوری تیژتیپەر؛ گیای بچووک و شیرینی دووبارەوہبوو لە ھەزاران نیگاردا، ئەو تاوێرانەیی نەزانانە نیگاری سێبەرەکانیان کیشراو و دەیان ھەزاران داری سنەویەر و چنار و ھەنار کە دانە بەدانەیی لق و چل و گەلا و پۆپیان بەپشوو درێژی پێغەمبەرەکان کیشراو؛ ئەو کۆشکانەیی بەلاسیاییکردنەوہیی کۆشکەکانی پاشماوہیی سەردەمی تەیموری لەنگ یاخۆ شا تەھماسپ بنیادنراون،

بەلام بەسەرھاتی سەردەمانیکی زۆر کۆنتریان لەسەر نەخشیندراوہ و سەدان ھەزار خشتی ئەو کۆشکانە؛ دەیان ھەزار شازادەیی خەمگین کە لەسەر فەرشی شاھانەیی پارخراو لەسەر گۆل و لەژێر داری چرۆ دەرکردووی بەھاراندا لە دەشت و دەر و چۆلەوانی دانیشتوون و لە پال ژنانی جوان و خولامی نازدار گۆی بۆ مۆسیقا رادەگرن؛ سەرتاپای نیگاری سەر ئەو فەخووری و فەرشانەیی پلەیی کەمالیان لەم سەد و پەنجا سەلەیی رابردوودا قەرزداریی ئەو تێ ھەلدا نانەییە کە ھەزاران شاگردی نیگارکیش لە سەمەر قەندەوہ تا ئەستەنبول بە دەم ھەلپشتنی فرمیسکەوہ خواردووینە؛ نیگاری ئەو باخچە دانسقانە و ئەو کۆلەمارانەیی تۆ تا ئیستاش بە جۆشەوہ دەیانکیشیت؛ جقاتی لە ئەقل بەدەری مردن و شەر؛ ئەو سولتانانەیی بەزەرغەتەوہ راو دەکەن و ئەو ئاسکە سلکەرانەیی بەھەمان زەرغەتەوہ غار دەدەن؛ شاھانی مردوو؛ دوژمنانی بە دیل گیراو، کەشتیی چارۆکە و شارەکانی دوژمن و گشت ئەو شەوہ تاریک و نووتەکانەیی وەک دلۆپەیی تاریکی لە قەلەمەکەت دەچۆرین؛ ئەستێرەکان، دار سەررووی چەشنی تارمایی و ئەو نیگارەکانەیی ئەقین و مردنی بەرھەنگی سوور بۆیاخ کردووت، گشتیان، ھەر سەرلەبەریان لەناو دەچن."

تا ھیزی تیدا بوو قوتووی مەرەکەبەکەیی کیشا بە سەرما.

سەرھتا، بەھیزی لیدانەکە سەرسیمک دا. ھەستم بە ئازاریکی تۆقینەری ئەوتۆ کرد کە بەھیچ جۆریک ناتوانم وەسفی بکەم. بۆ تاویک پیم وابوو سەرانسەری دنیا لە ئازاری منوہ گلا و زەرد ھەلگەر. سەرباری ئەوہی بەشیکی فراوانی ئەقلم لینی روون بوو ئەوہی لە بەرامبەرەمدا کراوہ، پێشتر نەخشەیی بۆ دارپێژدراوہ، بەشەکەیی تری ئەقلم، کە بە لیدانی بەسەرم –یان لەبەر لیدانەکە– باش کاری نەدەکرد، بەنیازیکی خەمبارەوہ دەبویست بەو ھارەیی خەریک بوو دەبوو بە بکوژم، بلایت: "دەستم بە دامان، تۆ لە خۆرا ئازارم دەدەیی."

جاریکی تریش قوتووە مسەکەیی کیشایەوہ بە سەرما.

ئەمجارە، بەشە بێ ئاوەزەکەیی ئەقیشم حالی بوو ئەمە ھەلەییەک نییە، بگرە شیتی و ھەلچوونە و بۆی ھەییە دواچار مردنیشی بەدواوہ بیت. بەرادەییەک لەم دۆخە ترسام کە بەو پەری ھیزم و بە ئازارەوہ، وەک ئەوہی بلورینم، دەستم بەھاوار کرد. ئەگەر

نیگاری قیژانه کهم بکیشرا بایه، سهوزیکی تیر دهردهچوو. حالی بووم تاک و ته نیام و هیچ کهسیک له کۆلانی خالی بهم تاریکایی ئیواره به گوئی له هاوار و ناله م نابیت.

له ناله و هاوارم ترسا و راوهستا. تاویکی کورت چاوه کانمان یه کانگیر بوون. له گلینهی چاوانیدا بینیم له سه ره ئه و کاره ی به شه رم و سه رسورمانه وه ئه نجامی دابوو، راهاتوو و پی پی سه نه نه. ئه و وهستا نیگار کیشه نه بوو که من ده مناسی، بگره بیانییه کی دوور و خراپه کار بوو و بگره زمانی منیشی نه ده زانی. ئه مهش بیکه سیی ئه و ساته ی منی بۆ چه نندین سه ده دریژ کرده وه. وهک ئه وه ی چۆن مرۆف باوهش له م دنیا یه ده دات، ویستم ده ستی بگرم، بی سوود بوو. پارامه وه؛ یاخۆ پیم وابیت شتیکی وام کرد: "کورم، کورم، مه مکوژه." چه شنی ئه وه ی له خه وندا ده بینریت، له وه ده چوو هیچ گوئی لیم نه بوو بیت.

جاریکی تریش قوتوو که ی کیشایه وه به سه رمدا .

ده تگوت ئه قلم، ئه و شتانه ی ده یانبینم، بیروه ریبه کانم، چاوه کانم، هه مووی بووه به ترس بۆم و تیکه ل به یه کتر بوون. هیچ رهنگیکم نه ده بینی و وامده زانی هه موو رهنگه کان سوورن. ئه و شته ی وامزانیبوو خوینی منه، مه ره که به سووره که بوو. ئه و شته شی به ده ستی ئه وه وه بوو و من پیم وابوو مه ره که به، خوینی سه رکردوو و له راوه ستان نه هاتوو ی من بوو.

ئای مردنی خۆم له و ساته دا چه ند پی نا ره وا و بی ویژدان و بی به زه بییانه بوو. به لām ئه مه ئه و شوینه بوو سه ری پیربووی خویناویم هی دی هی دی منی بۆ هی نا بوو. دواتری پیم به م راستییه برد. بیروه وه ریبه کانم سپیی ساده بوون وهک به فره که ی دهره وه. سه رم له ناو ده ممدایه ده هات و ژانی ده کرد.

ئیسنا باسی مردنی خۆمتان بۆ ده گپرمه وه. له وانیه له زوو وه تئ گیشتن: مردن کۆتایی هه موو شته کان نییه؛ ئه مه گومانی تیدا نییه. به لām وهک ئه وه ی هه موو کتیبه کانیش نووسیویانه، شتیکی له راده بهر ئازار دهره. نهک ته نیا که لله ی شکیندراوی سه رم و میشکم، بگره ده لئی سه ره تا پای ئه ندامانی جه سه ته م به یه کدا دین و ده چن و به ده م ئیشه وه ده له رزن و ده سووتین. خۆراگرتن له بهر ئه م ئازاره بی سنوره دا کاریکی هی نده دژوار بوو، وهک بلئی به شیکی ئه قلم، وهک تاکه ریگه چاره،

فه رامۆشی بکات و گوشاری خه وم بۆ بینیت.

پیش ئه وه ی بمرم، داستانیکی سوریا نیم بیر که وه ته وه که به مندالی له کاتی شاگردیما بیستبووم. پیاویکی پیر و ته نیا له نیوه ی شه ودا له خه وه له ده سی و لیوانیک ئاو ده خواته وه. کاتیک په ردا خه که ده خاته وه سه ر سپایه که، ده بینیت مۆمه که ی سه ری نه ماوه. له کوئی هه؟ تیشکیک چه شنی تاله ده زوو له ژوو ره وه دزه ده کات. شوینی ده که ویت تا ده گاته وه ژوو ره که ی خۆی و ده بینیت که سیکی تر مۆمیکی به ده سه ته وه یه و له پیخه وی ئه ودا نووستوو. پاشان ده پرسیت "تۆ کیتیت؟" یارۆی نامۆ له وه لāmدا ده لیت: "من مردنم." پیاوه پیره که بۆ تاویک نوومی بیده نگیه کی پر له نه ئینی ده بیت. دواتر ده لیت: "که واته هاتی." مردن که یفسازه و ده لیت: "به لئی." پیاوه به سالآچوو که به پی داگرتنه وه ده لیت: "نه خیر، تۆ خه ونی نیوه ناچل ماوی منی." له پر به فوو یه ک مۆمی ده ستی کابرای نامۆ ده کوژنیته وه و هه موو شتیکی له تاریکیدا ون ده بیت. پیاوه پیره که ده چیته پیخه وه خالییه که ی خۆیه وه و لئی ده نویت. بیست سالی تر ده ژی.

ده مزانی شتیکی له و جووره به سه ر مندا نایه ت، چونکه جاریکی تریش قوتوو مه ره که به که ی کیشا بووه وه به سه رمدا. ئازاریکی هی نده خه سه تم چیشت ئیدی به ئاسه تم هه سه تم به پیداکیشانی سه رم ده کرد. ئه و قوتوو ی مه ره که به و ژوو ره که ش که مۆمه که به حال رووناکی ده کرده وه، له ئیستا وه دوور که وتبوونه وه و له چاوم ون بوو بوون.

به لām سه رباری ئه وه ش ده ژیا م؛ ئه مه ش له م شتانه وه تئ ده گه یه شتم: باوه شم به م دنیا یه دا کردبوو و ده مویست رابکه م و خۆم رزگار بکه م؛ ده ست و قۆله کانم له جووله دابوون بۆ پاراستنی سه ری خویناوی و رووم؛ پیم وابیت جاریک مه چه کیم گرت و ئه ویش جاریک قوتوو مه ره که به که ی کیشا به ده موچاومدا .

وا بزانه که میک شه رمان کرد، ئه گه ر ناوی شه ری لی بنریت. فره به هیز و گه لیکیش تووره بوو. له سه رپشت دریژی کردم. هه ردوو چۆکی نایه سه ر شانم و به زه وییه وه نووساندم و به زمانیکی بی ریز چه ند شتیکی بۆ منی به سالآچوو لیواری مردن گپرایه وه. رهنگه له به ره ئه وه ی بوو بیت هیچ لئی حالی نه بووم و نه متوانی گویم

لیتی بیت و ههزم به بینینی چاوه خوین تیزاوهکانی نه دهکرد، دیسانهوه قوتوه مەرکهکه به کهی کیشایهوه به سهردما. دهموچا و جلهکانی بهری به مەرکهکه بی پڑا و له قوتوهکه و پیم وایت به خوینی پڑاوی من، سه رله بهر سوور بوو بوو.

زور خه مگین و ره نه جهر پووم به وهی دوایین شت لهم دنیا به ده بیینم ئەم کابرایه ی دوژمنی خوومه. پیلووی چاوه کانم دادایه وه. به کسه ر به دوا ی ئەوه دا تیشکیکی شیرین و نه رموکه م بینی. ئەم تیشکه چه سنی خه و، خو ش و راکیشه ر بو و پیم و ابو و هه ر ئیستا هه موو ئازاره کانم راده گریت. له ژوره وه که سیکم بینی. وه ک مندال لیم پرسی: "تو کییت؟"

گوئی: "من ئیزائیلیم، من کو تایی به ریواری بی ئاده میزاد لهم دنیا به ده هیتم. ئەوه منم مندالان له دایکانیان، ژنان له پیوانیان، خو شه ویستان له به کتر و باوکان له کچانیان جوئی ده که مه وه. هیچ بوونه وه ریک له م جیهانه دا نییه تووشی نه بیت به تووشی منه وه."

کاتیک تی گه یشتم مردن نه بیت، هیچ ریبه کی ترم له به رده ما نه ماوه، ده ستم کرد به گریان.

گریانیش له ناخه وه تینووی ده کردم. له لایه ک، ئازاریک هه بوو تا زیاتر تاوی ده سه ند مرؤقی گیژتر ده کرد، ئەوئی جیهه کی به په له و زوردار بو و له وئی رو و چاوه کانم نو قمی خوین بوو بوون. له لایه کی تره وه، شوینیک هه بوو له وئی په له په ل و زوردار ی کو تاییان پی ده هات، به لام ئەو جیهه تو قینه ر و به من نامو بوو. له به رئه وه ی ده مزانی ئەو دنیا ی مردووانه ی ئیزائیل منی بو بانگ کرد، ئەو دنیا روونا که یه، له و جیهه ده ترسام. به لام له و لاشه وه تی ده گه یشتم ماوه یه کی دریژ لهم دنیا به ی من تیادا به دم ئازاره وه ده قیژتیم و پیچ ده خو م، نامینمه وه و حالی ده بووم له م ولاتی ئازاری ترسناک و ئەشکه نه جیهه هیچ گو شه یه کی ئاسوده بو من نه ماوه ته وه. ده تگوت بو ئەوه ی بتوانم له م دنیا به دا بمینمه وه، پیویسته به دریژایی ژیان شان بده مه بهر ئەم ئازاره پشتشکینه و ئەمه ش شتیک نه بوو به م پیری به به من بگریت.

بو یه ماوه یه کی کورت بهر له مردنم، خو م ویستم بمرم. هه مان کات حالی بووم ئەم داخوازه ساده یه، وه لامه بو پرسیا ری: چۆن هه ر هه موو مرؤگه ل بی هه لا ویرده له

مردندا سه رکه وه توو ده بن؟ ئەو پرسیا ره ی به دریژایی ژیان خو م پیوه ماندوو کرد بوو و نه متوانی بوو له کتیه کاندا وه لامی بدۆزمه وه. هه روه ها تی گه یشتم مردن زانان ترم ده کات.

به لام له گه ل ئەوه شدا بی ئوقره یی که سیک هه ناومی ته نی که تا بو دوا جار سه یریکی ژوره که ی و شتومه مه کانی و ماله که ی نه کات، ناکه ویته سه ر پی کاروانیکی دریژ. به شیرزه یی و به تاسه وه ویستم جاریکی تر کچه که م بینمه وه. ئەم داخوازم به ئەندازه یه ک به هیژ بوو که تاویک پیم و ابو و ددانه کانم ده گو شم و به رگه ی ئیش و ئازار و تینویتی په ره سه ندووم ده گرم و ده توانم چاوه ری پی کچه که م بکه م.

به مشیوه یه تیشکه شیرین و بکوژه که ی به رچاوم که میک کز بو و ئەقلم ده رگاکانی خو ی بو دنگ و ته قوتو قی ئەو دنیا به کرده وه که من خه ریک بوو ده مردم و لئی ده رده چووم. ده متوانی گویم پیوه بیت بکوژه که م به ژوره که دا ده گه ری ت، دو لابه که ی کردو وه ته وه، کاغه زه کانم به سه ر یه کدا ده شیوینیت، به هه لچوونه وه به دوا ی دوا یین نیگارد ده گه ری ت و له به رئه وه ی بو ی نه ده دۆزرایه وه، ده ستی ده خسته تا قمی بو یا خه کانمه وه و شه قی له سندووق، جام، قوتووی مەرکه کب و کورسیه کان هه لده دا. حالیش بووم تا و نا تاویک ده نالینم و قو له پیره کانم و رانه ماندوو هه کانم جوو له ی سه یر ده کهن و لنگه فرتیانه. چاوه ری تم کرد.

ئازاره کانم ئارام نه ده بوونه وه و تا ده هات زیاتر تینووم ده بوو و چی دی نه متوانی ددانه کانم بگو شم. دیسان تاویکی تر چاوه ری تم کرد.

له و ساته دا بوو به ئەقلمدا هات ئەگه ر کچه که م بیته وه، ئەوا رووبه رووی بکوژه نامه رده که م ده بیته وه، به لام نه مو یست ته نانه ت بیر له م شته ش بکه مه وه. هه مان کات هه ستم کرد بکوژه که م له ژوره که ده رچووه. له وه ده چوو دوا یین نیگاری دۆزی بیته وه.

له تینووتیدا تینم تیدا نه ما بوو، به لام دیسان چاوه ری تم کرد. کچی خو م، شه کووره ی شوخم، ئی ده وه ره.

نه هات.

برستم لی برا بوو و چی دی توانای به رگه گر تنی ئازارم نه ما بوو. حالی بووم ده مردم و کچه که م نابینم. ئەمه هینده تال و به ئازار بوو بو م، ئیدی له تاو خه م خو زگه م

بهمردن خواست. ریک له و ساته دا لای چه په مه وه روویه کی پیشتر هرگیز نه دیتووم لای دهر که وت، زهرده خه نه به کی بۆ کردم و میهره بانانه په ردا خیک ناوی بۆ دریژ کردم. هه موو شتیکم له بیر کرد و به ته ماحه وه په لاماری ناوه کهم دا. په ردا خه که کی شایه وه دواوه و گوتی: "بلی پیغه مبه ر محمه د دروی کردوه. نکۆلی له گوته کانی بکه."

ئه مه ئیبلیس بوو. وه لامم نه دایه وه، بگره لیشی نه ترسام. له بهر نه وه هیچ کاتیک باوهرم وانه بوو نیگار کیشان واتای نه وه به ئیبلیس نیگار کیشی له خشته بردیت، به متمانه وه که وتمه چاوه ریگردن. خه یالم چوو بۆ داهاتووم و ریواری هی همیشه بییم.

کاتیک فریشته که کی ناو باز نه ی تیشک، نه وه ی پیش که میک بینبووم، له هه مان کاتدا لیم نزیک که وته وه، ئیبلیس ون بوو. لایه کی ئه قلم دهیزانی ئه م فریشته به ی ناو تیشک و ئیبلیس قاو دا، ئیزرائیل بوو. به لام لایه کی تری یاخیبوی ئه قلم بییری دهخسته مه له "کتاب احوال القیامة" دا نووسراوه ئیزرائیل فریشته به که هه زار بالی هه به، له رۆژ هه لاته وه بۆ رۆژ ناوا کشاوه و گشت دنیا ی به دهسته وه گرتوه.

له وه ده مه یدا ئه قلم به ته وای شیوا بوو، نه وه فریشته به ی ناو رووناکی لیم نزیک که وته وه، به خو پیشان دانیکه وه وه که نه وه بیه ویت هاوکاریم بکات، به لای، کتومت چه شنی نه وه له "دورة الفخرة" ی غه زالیدا هاتوه، به زمانیکی شیرین گوتی: "دهم بکه ره وه با رۆحتی لیه ده ربچیت."

له وه لامیدا گوتم: "جگه له بیسمیلا، هیچ شتیکی تر له ده می منه وه دهر ناچیت." به لام نه مه دوا یین بیانووم بوو. لیم روون بوو بهرگه ناگرم و کاتم هاتوه. له بهر جیهیشتنی ئه م جهسته دزیو و خه لتانی خوینه م له م رهوشه په ریشانه دا بۆ که چه که م، که له مه ودا هرگیز نایبینمه وه، تاویک شهرم دای گرتم. وه که نه وه بخوازم له پۆشاکیکی تهسک دهر بچم، ویستم له م دنیا به دهر بچم.

دهم کرده وه و گشت شتیکی وه که شته کانی ناو نه وه نیگارانه ی سه ردانی پیغه مبه رمان له میعراجدا بۆ به هه شت ده گیریته وه رهنگی دایه وه و وه که نه وه ی زیرگفت کرابن، رووناکیه کی شاهانه دای پۆشین.

فرمیسی نازار له چاوانمه وه سه ری کرد. به زۆر هه ناسه به که له جگهرم و له ده مم دهر چوو و گشت شتیکی نوومی کپیبه کی شاهانه بوو.

ئیستا ده متوانی ببینم رۆحم به هیمنی له جهسته م جیا بووه ته وه و به ده سته ی ئیزرائیله وه به. رۆحم هینده ی میشه هه نگیک ده بوو و له بهر نه وه له رزینه ی له کاتی دهر چوونی له جهسته م پیی که وتبوو، به ده سته ی ئیزرائیله وه وه که جیوه ده له رزی. به لام نه قلم له وی نه بوو، بگره لای جیهانی ته وای نووی تازه هه وارم بوو.

پاش نه وه هه موو نازاره، ئیستا جوړیک له ئاسوده یی هه ناومی ته نیوو و مردن، وه که نه وه ی لای دهر ترسام، نازاری نه ده دام، بگره ته وای به پیچه وانه وه، ئوخژنم هاتبووی و له و ساته دا به کسه ر حالی بووم نه م رهوشه ی ئیستا تیدام، هه تا هه تاییه و نه ته نگاویه وه رسکه ره شی له ژیاندا هه ستم پی ده کرد، شتیکی کاتیبه. ئیدی گشت شتیکی بۆ سه دان سال هه روا ده میتیته وه؛ نه گارنده م له م رهوشه هه به و نه لیشی رازیم. نه و رووداوانه ی سه رده مانیک به دوا ی یه کدا و به خیرایی به سه رم ده هاتن، ئیستا له هه مان کاتدا په یدا بوو بوون و له مه ودا یه کی بی سنووردا کشابوون و بلاو ده بوونه وه. چه شنی نه وه ی له نیگار یکی دوو په ره یی فراواندا هه به که نیگار کیشی قوشمه له هه ر گوشه به که شتیکی جودا و دابراو له وی تری کیشاوه، ئیستا که لیک شت هه مان کات روویان ده دا.

من شهكورهه

به فر هينده به چري دهباري، له په چه كه م ئاوديو ده بوو و ده چوو ده چاومه وه. له باخچه كه ي به گياي پزيو و قور و لق و چلي شكاو داپوشراودا، به زور ههنگام نا، به لام هه نه وهنده ي گه يشتمه كو لان، پيم هه لگرت. ده زانم، په رووشي ئه وهن بزنانم بيرم له چي كردووه ته وه. تا چ راده يه كه متمانه م به قه ره هه يه؟ كه واته با راشكاوانه شتيكتان پي بليم. خو يشتم په رووشي ئه وهم بزنام بيرم له چي كردووه ته وه. تي دهگه ن، وا نيه؟ هو شم جه نجال و شيواوه. به لام سه رباري ئه وهش، له ئيستاهه ئه م شته ده زانم: وهك هه ميشه سه رقالي خواردن و منداله كان و باوكم و شتي تر ده بم. دواي ماويه كيش و بي ئه وه ي پيوست بكات من پرسياي لي بكم، دل م له خو يه وه و به چرپه پيم ده لئيت چ راسته و چ هه له يه. سبه يني ناگاته نيوه رو بوم روون ده بيته وه شوو به كي ده كم.

شتيك هه يه ده مويت ته نانه ت پيش ئه وه ي بگه مه وه مال، بو تاني باس بكم. نه خير گيانه كه م، ئيستا واز له و ناميره سه رقه وييه ي قه ره بين كه پيشاني دابووم. ئه گه ر بخوانم، دواتر باسي ده كه ين. كرؤكي ئه وه ي ده مويت بيليم، ئه م به په له بوونه ي قه ره يه. خو ئه وهش نه بيت بيرم نه كرد بيته وه چاوي جگه له شه هوته، شتيكي تر نابيني ت. راستيه كه ي، ئه گه ر واش بيت، هيج شتيك له مه سه له كه ناكو ريت. ئه وه ي سه رم لي سو رماوه، بي ميشك بوونه كه يه تي. كه واته هيج به ئه قليدا نايه ت من بترسينيت و له ده ستم بدات، گه مه به ئا برووم بكات و من له خو ي سارد بكات ه وه و

بگره ري بو شتي تر سناك تريش خو ش بكات. يه كه سه ريش له نيگاي رووي خه مباريه وه تي ده گه م چه ند حه زي ليمه و ده يه وي م، ئايا بو چي دواي دوا زده سال چاوه ري كردن، دوا زده رو زي تر به پي داي داوونه ريت چاوه ري ناكات؟

ئه ري ده زانم هه ست ده كم عاشقي ئه و ناچه ربه زه بي و ئه و نيگا مندالانه يه ي بووم. كاتي ك هه ستم به م شته كرد كه پيوست ترين كات بوو بو تووره بوونم لي، به لام به زه ييم پيدا هاته وه. ده نكيك له هه ناومه وه ده يگوت: "ئه يه رو مندالي داماوم، هه م ئه و گشت نازاره ده چي ژيت و هه م هينده ش ناچه ربه زه يت." له ناخه وه به نه اندازه يه كه ده مويست بي پاريزيم تا راده ي ئه وه ي له وانه بوو شتيكي هه له بكم و خو م راستي ئه و شملي شه ره بكم.

بيرم له منداله به سته زمانه كانم كرده وه و هه نگاوه كانم خير اتر كرد. له به فره چر كه و له تاريكايي زو داها توودا، هه ستم كرد پياويك وهك خيو به ره و رووم ديت. سه رم باش دانه واند و له رو يشتن به رده وام بووم.

هه ر هينده ي له ده رگاي حه وشه چومه ژووره وه، ده سته جي حالي بووم خه يريه و منداله كان هيشته نه ها توونه ته وه. باشه، هيشته بانگي ئيواره ي نه داوه. به پليكانه كاندا سه ركه وتم، ماله كه بو ني مورهباي نارنجي لي ده هات؛ باوكم له ژووري تاريك و نووته كي خو يه تي؛ پيه كانم رچيون؛ كاتي ك به چرا كه وه چومه ژووري و بينيم دولابه كه كراوه ته وه و سه رينه كان به ربوونه ته وه و ئه و ناوه شيو يندراوه، گوتم هه بيت و نه بيت كاري شه و كه ت و ئوره انه. بي ده نكي ماله كه، نه ده چوو وه سه ر ئه و بي ده نكيه ي پيشتر ده قي پيوه گرتبوو. جلي ماله وم پوشي و گه رچي به ئه قلندا هات به ته نيا له تاريكيدا دانيشم و تو زي ك دا لغه لي بدم، به لام له خواره وه، ري ك له ژير خو مه وه، له ئاشپه زخانه كه وه نا، بگره له ژووري نيگار كيشاني ها وينه وه خشه يه كه هات. تو بلي باوكم به م سه رمايه بو ئه وي دابه زببيت؟ به لام له كاتي كدا به خو م گوت نايه ته وه بيرم له وي رووناكيي چرام بيني بيت، ئه م جار جي ره ي ئه و ده رگايه م به رگو ي كه وت كه له به رده لانه كه وه به رووي حه وشه دا ده كرايه وه. دواتر، كاتي ك وه ره ي سه گه لي شووم و سه ربه گو به ندي ئه وديو ده رگاي حه وشه م بيست، گومانم په يدا كرد و ترسم لي نيشته.

هاوارم کرد: "خهیرییه، شهوکهت، ئۆرهان..."

لهتاو سهرما هه‌لده‌له‌رزیم. ئاگردانه‌که‌ی باوکم داگیرسابوو، به‌نیازی دانیشتن به‌دیاریه‌وه و خو‌گه‌رمکردنه‌وه - ئیدی هۆشم لای قهره نا، لای مندا‌له‌کانم بوو -، رووم له ژووری باوکم کرد. چراکه‌م به‌ده‌سته‌وه بوو.

کاتیک به‌ه‌یوانه‌که‌دا تێ په‌ریم، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه داخو له‌ خواره‌وه ئاو بنیمه‌ سه‌ر ئاگر بو‌ شو‌ربای ماسی یاخو نا؟ چوومه ژووره‌ ده‌رگا شینه‌که‌وه، ئه‌و ناوه به‌سه‌ریه‌که‌دا شیویندرا‌بوو، له‌وه‌دا بووم به‌نیوه له‌ هۆش خو‌چوونیکه‌وه بلیم ده‌ بروانه باوکم چی کردوو.

دواتر، باوکم له‌وێ، له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ بینی.

به‌سه‌ری سو‌رما‌وه‌وه قیژاندم. جارێکی تریش هاوارم کرد. دوایی سه‌یری ته‌رمی باوکم کرد و ده‌نگم له‌ خو‌م بری.

بروانن، له‌ میان‌ه‌ی بیده‌نگی و خوینساردیتانه‌وه تێ ده‌گه‌م ئیوه ده‌می‌که‌ به‌هه‌موو رووداوه‌کانی ناو ئه‌م ژووره‌ ده‌زانن. هه‌مووشی نه‌بیت، زۆربه‌ی. ئیستا په‌رۆشی ئه‌وه‌ن بزائن هه‌ست به‌چی ده‌که‌م و کاردانه‌وه‌م چیه‌ له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌ی بینیم. وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک که‌س جاروبار سه‌یری نیگاری‌ک ده‌که‌ن و به‌بیرکردنه‌وه له‌ چۆنیه‌تی گه‌یشتنی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ به‌و قو‌ناغه‌، ده‌رد و ئازاری قاره‌مانی ناو نیگاره‌که‌یان بو‌ ئاشکرا ده‌بیت، ئیوه‌ش دو‌اتر سه‌یری هه‌لسوکه‌وته‌کانی من ده‌که‌ن و له‌بری تێ گه‌یشتن له‌ ئازاره‌کانم، هه‌ول ده‌دن به‌زه‌وقه‌وه تێ بگه‌ن ئه‌گه‌ر خو‌تان له‌ جێی من بوونایه و باوکتان بکوژرایه، هه‌ستتان به‌ چی ده‌کرد.

باشه. ئیواره‌ گه‌رامه‌وه مال و که‌سی‌ک باو‌کمی کوشتبوو. به‌لێ، کیشام به‌سه‌ری خو‌مدا و قژم رینه‌وه. به‌لێ، له‌ دل‌وه‌ گریام. به‌لێ، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ مندا‌لیمدا ده‌مکرد، تا هیزم تێدا‌بوو له‌ باوه‌شم گرت و بو‌نیم هه‌لمژی. به‌لێ، تاوێکی باش له‌ ترساندا و له‌تاو ئازار و بیکه‌سی هه‌له‌رزیم و هه‌ناسه‌م بو‌ نه‌درا. به‌لێ، نه‌متوانی بروا به‌ چاوانم بکه‌م و له‌ یه‌زدان پارامه‌وه هه‌ستیت و وه‌ک هه‌میشه له‌ گو‌شه‌که‌ی خو‌ی له‌ناو کتیبه‌کانی به‌ بیده‌نگی دانیشیت. هه‌سته‌ بابه، هه‌سته و مه‌ره، ده‌ی بابه، هه‌سته بابه. به‌لام سه‌ری خه‌لتانی خوینێ وردوخاش کرابوو. له‌ درانی کاغه‌ز و کتیبه‌کان،

شکاندن و په‌رش و بلاوکردنه‌وه‌ی تا‌قمی بو‌یاخ و قوتووی مه‌ره‌که‌به‌کان، شکاندن هۆقانه‌ی کورسییه‌کان و می‌زی قورئان و بلاوکردنه‌وه‌ی نیمده‌ر و هه‌موو شته‌کانی تر و زیاتر، له‌و قینه‌ی باو‌کمی کوشتبوو و له‌و نه‌فره‌ته‌ ترسام که‌ گشت شتی‌کی ناو ژووره‌که‌ی به‌وجۆره تیکوپی‌ک دا‌بوو. چی دی نه‌ده‌گریام. دوو که‌س به‌ده‌م پیکه‌نین و قسه‌کردنه‌وه به‌ کو‌لانی ته‌نیشته‌دا تێ په‌رین، له‌ هۆشی خو‌مدا کپیی بی سنووری دنیا‌م ده‌بیست و به‌ده‌ست، فرمی‌سکی سه‌ر رووم و چلمی لووتم ده‌سری. ماوه‌یه‌کی درێژ بیرم له‌ مندا‌له‌کان و له‌ ژبانی خو‌مان کرده‌وه.

گویم بو‌ بیده‌نگی را‌دی‌را. غارم دا. لاقه‌کانی باو‌کم گرت و به‌راک‌یشان هینامه‌ هه‌یوان. له‌به‌رچی بوو نازانم، له‌وێ که‌می‌ک قورستر بوو، به‌لام گویم پی نه‌دا و به‌ پلی‌کانه‌کاندا هینامه‌ خواری. کاتیک له‌ ناوه‌راستی پلی‌کانه‌کاندا برستم لێ برا، دانیشتم، له‌وانه‌ بوو بگریامایه، به‌لام به‌ ده‌نگی خشی‌یه‌که‌دا وامزانی خه‌یرییه و مندا‌له‌کان هاتنه‌وه، بو‌یه دیسانه‌وه په‌لاماری لاقه‌کانی بابم دا و چنگم لێ قایم کرد و ئه‌مجاره خیراتر دا به‌زیمه‌ خواره‌وه. سه‌ری باو‌که نازداره‌که‌م به‌جو‌ری‌ک پارچه‌پارچه بوو‌بوو و خوینێ تێدا کو‌بوو‌بووه‌وه، کاتیک ده‌یکیشا به‌ پلی‌کانه‌کانیدا، ده‌نگی‌کی وه‌ک ده‌نگی پارچه‌ په‌رۆیه‌کی ته‌ری گو‌شراوی لی‌وه ده‌هات. له‌ خواره‌وه جه‌سته‌ی باو‌کم، که‌ نازانم له‌به‌ر چی بوو سوو‌کتر بوو‌بوو، وه‌رگه‌راند، به‌سه‌ر به‌رده‌لانه‌که‌دا رام کیشا و به‌ هه‌لمه‌تیک برده‌م ژووری نیگاری‌شانی هاوینه‌ی ته‌نیشته‌ پشتیره‌که‌وه. به‌مه‌به‌ستی بینینی ناوه‌وه‌ی ژووره‌ تاریک و ئه‌نگوسته‌ چاوه‌که، غارم دا بو‌ ئاگردانی ئاشپه‌زخانه. کاتیک گه‌رامه‌وه، باو‌کم برده‌ ژووری نیگاری‌شانی و له‌به‌ر رووناکیی مؤمه‌که‌ی ده‌ستم بینیم ئه‌ویش تاروما‌ر کراوه و تاوێک زمانم به‌سترا.

ئه‌مه‌ کتیه، په‌روه‌ر‌دگارم، کامیانه؟

هۆشم به‌خیرایی کاری ده‌کرد و به‌ده‌ستو‌برد حسی‌بی زۆر شتم ده‌کرد. باو‌کم له‌و ژووره شیویندراوه جی هیشته و ده‌رگا‌که‌م به‌باشی داخست. له‌ ئاشپه‌زخانه‌که سه‌ته‌لی‌کم هه‌لگرت، له‌ بیره‌که ئاو‌م هه‌لکیشا و پریم کرد، چوومه سه‌ری، له‌به‌ر رووناکیی چرای پێشتر داگیرسیندراوم خوینێ هه‌یوانه‌که و دو‌اتریش سه‌ر پلی‌کانه‌کانم سه‌رییه‌وه. ئه‌مانه‌م زۆر به‌په‌له ئه‌نجام دا. چوومه ژووره‌که‌م له‌ سه‌ره‌وه،

جله خویناوییه کانم داکه‌ند و جلی خاوینم پۆشی. سه‌تل و په‌رۆم به‌ده‌سته‌وه بوو و له‌وه‌دا بووم بچمه ژووره‌که‌ی باوکم، گویم لئ بوو ده‌رگای حه‌وشه کرایه‌وه. هه‌مان کات بانگی ئیواره‌ش درا. هه‌موو هیزی خۆم کۆکرده‌وه و چرا به‌ده‌سته‌وه له‌سه‌ر پلیکانه‌کان چاوه‌رپم کردن.

نۆرهان گوتی: "یادئ، ئیمه هاتینه‌وه."

به‌هه‌موو هیزی خۆمه‌وه هاوارم کرد، به‌لام پیم وایوو هاوار ناکه‌م و ده‌چرپینم:

"خه‌یرییه، ئەوه چیتان لئ هات؟"

شه‌وه‌که‌ت گوتی: "دایه، به‌لام نه‌که‌وتینه دوا‌ی بانگی ئیواره‌..."

"بێده‌نگ بن، باپیرتان نه‌خۆشه، نووستوو."

خه‌یرییه له‌ خواره‌وه گوتی: "نه‌خۆشه؟" به‌لام له‌ بێده‌نگی منه‌وه هه‌ستی به‌تووره‌بوون و هه‌لچوونم کرد. "شه‌کووره خاتوون، چاوه‌رپی کۆستامان کرد. تا ماسیش هات، بئ راوه‌ستان خارمان کۆکرده‌وه. بۆ منداڵه‌کانیش هه‌نجیر و سووره گیوژی وشکه‌وه‌کراوم کری."

له‌ ناخه‌وه ده‌مویست بچمه خواره‌وه و له‌ خه‌یرییه زویر بم، به‌لام بیرم له‌وه کرده‌وه ئەگه‌ر بچمه خواره‌وه، ئەوا چراکه‌ی ده‌ستم پلیکانه ته‌ره‌کان و ئەو دلۆپه خوینانه‌ی له‌تاو په‌له‌په‌ل بۆم نه‌سه‌را‌بووه‌وه، رووناک ده‌کاته‌وه. منداڵه‌کان ته‌پ و هو‌ر به‌ پلیکانه‌کاندا سه‌رکه‌وتن و پێلاوه‌کانیان داکه‌ند.

به‌ده‌م پال پێوه‌نایانه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی خۆمان، گوتم: "شششت، باپیرتان نووستوو، مه‌چنه ئەولا."

شه‌وه‌که‌ت گوتی: "ده‌چمه کن ئاگردانی ژووره ده‌رگا شینه‌که، ناچمه کن باپیرم."

به‌چریه گوتم: "باپیرتان له‌وئ خه‌وی لئ که‌وتوو."

به‌لام بینیم هه‌لوێسته‌یه‌کیان کرد و تاویکیش راوه‌ستان. گوتم: "بۆ ئەوه‌ی ئەو جنۆکه خراپانه‌ی چوونه‌ته له‌شی باپیرتانه‌وه و نه‌خۆشیان خستوو، ده‌ستتان لئ نه‌وه‌شین. ده‌ی بروانم، بچنه ژووره‌که‌ی خۆتان." ده‌ستی هه‌ردووکیانم گرت، بردمنه ئەو ژووره‌ی تیا‌یدا له‌ باوه‌شی یه‌کدیدا ده‌نووستین. "ئاده‌ی پیم بلین تا ئیستا چیتان ده‌کرد له‌ کۆلانا‌ن؟"

شه‌وه‌که‌ت گوتی: "ده‌رۆزه‌که‌رانی عه‌ره‌بمان بینی." پرسیم: "له‌ کوئ؟ ئالایان پئ بوو؟" نۆرهان گوتی: "له‌ هه‌ورازه‌که. لیمۆیه‌کیان دا به‌ خه‌یرییه. ئەویش پارهی دانئ. به‌فر، پۆشاک‌ی به‌ریان و سه‌روچاویانی داپۆشیبوو." "چی تر؟" له‌ مه‌یدانه‌که تیریان ده‌گرته‌ نیشان. "گوتم: "هه‌ر ئەوه‌نده؟" شه‌وه‌که‌ت گوتی: "دایه، من سه‌رمامه، ده‌چمه ژووره ده‌رگا شینه‌که." گوتم: "له‌م ژووره ناچنه ده‌رئ، ئەگه‌رنا، ده‌مردن. ئیستا خۆم ئاگردانه‌که‌تان بۆ دینم بۆ ئیره." شه‌وه‌که‌ت گوتی: "بۆچی ده‌میرین؟" گوتم: "شتیکتان بۆ ده‌گێرمه‌وه، به‌لام نابیت بۆ که‌سی بگێرنه‌وه. تئ گه‌یشتن؟" به‌لینیان دا به‌ که‌سی تری نه‌لین. "ئو کاته‌ی ئیوه له‌ کۆلان بوون، پیاویکی سپیی ره‌نگه‌ریوی ره‌نگی مردوو لئ نیشته‌وو، زۆر له‌ دووره‌وه، له‌ ولاتیکی تره‌وه هاته ئیره و له‌گه‌ل باپیرتان قسه‌ی کرد. تومز ئەمه‌ جنۆکه بوو." پرسیمان ئەو جنۆکه‌یه له‌ کوئوه هاتوو. گوتم: "له‌وبه‌ری رووباره‌که‌وه." شه‌وه‌که‌ت گوتی: "له‌و شوینه‌وه که‌ باوکمی لیه‌؟" گوتم: "به‌لئ، له‌ وینده‌ریوه. ئەو جنۆکه‌یه بۆ سه‌هیرکردنی نیگاره‌کانی ناو کتیبه‌کانی باپیرتان هاتبوو. ده‌گوتریت هه‌ر گونا‌ه‌کارێک سه‌یری ئەو نیگارا‌نه بکات، ده‌موده‌ست ده‌مریت."

بێده‌نگییه‌ک هاته ئاراوه.

گوتم: "بروانن، من ده‌چمه خوارئ بۆ کن خه‌یرییه. ئاگردانه‌که‌ش دینمه ئیره، سینیی خوارده‌که‌ش. ده‌ستم به‌ دامینتان نه‌لین له‌ ژووره‌که ده‌رده‌چین، ئەگه‌رنا، ده‌مرن، چونکه ئەو جنۆکه‌یه هیشتا له‌ ماله‌وه‌یه."

نۆرهان گوتی: "دایه، دایه مه‌رۆ."

پرووم له‌ شه‌وه‌که‌ت کرد و گوتم: "تۆ به‌رپرسیاری له‌ براهه‌ت. ئەگه‌ر ده‌رچنه ده‌ره‌وه و جنۆکه ده‌ستتان لئ نه‌وه‌شینیت، خۆم ده‌تانکوژم." ئەو نیشانه‌ تۆقینه‌ره‌م خسته‌ سه‌ر پرووم که‌ هه‌موو جارێک پێش لیدانیان ده‌ینوینم. "ئیستا بپارینه‌وه بۆ ئەوه‌ی باپیره نه‌خۆشه‌که‌تان نه‌مریت. ئەگه‌ر باش بن، خوا پارانه‌وه‌که‌تان قه‌بوول ده‌کات. که‌سیش ده‌ستتان بۆ نابات." بئ ئەوه‌ی زۆر خۆیانی پێوه ماندوو بکه‌ن، ده‌ستیان به‌ پارانه‌وه کرد. چوومه‌ خواره‌وه.

خه‌یرییه گوتی: "یه‌کیک مورهبای نارنجه‌که‌ی قه‌لپ کردووه‌ته‌وه. ئەگه‌ر بلیم

پشیلویه، ئەوا پشیلویه هیژی ئەوهی نییه. سهگیش نایهته مالهوه...

لهپر نیشانهی سهرسورماوی به پرومهوه بینی و له جیی خۆی وشک بوو. گوتی:
"خیره، چ قهوماوه؟ ئایا شتییک له بابا ئەفهندیتان پرووی داوه؟"
"مرد."

قیژیهکی کرد. چهقۆ و پیازهکهی دهستی هینده بههیز به تهختهکهدا کیشا، ئەو ماسییانهی بریبوونی، پهرش و بلاو بوونهوه. قیژیهکی تریشی کرد. هه مان کات بینیمان ئەو خۆینهی بهدهستی چهپیهوه بوو، خۆینی ماسییهکه نهبوو، بگره خۆینی پهنجهی دۆشامژهی بوو و له قیژهی یهکهمدا بریبووی. به راکردن چوممهوه سهری، کاتییک له ژورهکهی بهرامبهر بهدوای پارچه خامیکدا دهگهرا، گویم لی بوو له ژووری مندالهکانهوه ههرا و زهنا و قیژ و قاو دههات. پارچه قوماشیکم بریبوو و به دستمهوه بوو و بهو حالهوه چومه ژورهوه. شهوکهوت خۆی دابوو بهسهه ئۆرهاندا، ئەژنۆکانی له شانی قایم کردبوو و دهقیژاند بهسهه ریدا.

ههتا هیزم بری کرد، قیژاندم: "ئهری ئەوه ئیوه چ دهکن"

شهوکهوت گوتی: "ئۆرهان له ژورهکه دهردهچوو."

ئۆرهان گوتی: "درویه، شهوکهت دههراوه، گوتم مهرو دهری." دایه پرهمی گریان.

"ئهگه بیدهنگ دانهنیشن، ههردوکتان دهکوژم."

ئۆرهان گوتی: "دایه مهرو."

له خوارهوه، پهنجهی خهیرییهمان پینچا و خۆین چوونهکهیمان راگرت. کاتییک گوتم باوکم به مردنی ئاسایی نه مردوه، ترسا و دهستی کرد به خۆیندنی نزای خواجه بمانپاریزه. سهیری پهنجه بریندارهکهی خۆی کرد و گریا. ئایا بهئندانهی گریان و چاو هه لگه لگه فینهکهی باوکی منی خۆش دهووست، یان هه هیندهی گریانهکهی خۆشی دهووست؟ ویستی بچیته سهری و باوکم ببینیت.

گوتم: "له سههوه نییه، له ژورهکهی پشتهوهیه."

بهگومانهوه سهیری پرووی کردم. بهلام کاتییک حالی بوو من ناتوانم بروم و تهماشای بکه، ئەو نهیتوانی بهسهه رهووشی و ترسی خۆیدا زال بیت. چرای هه لگرت و

رۆیشت. له شوینی خومهوه، له دهروازهی ئاشپهزخانهکهوه بینیم چوار پینچ ههنگاو به بهرده لانهکهدا رۆیشت، بهریز و به نیگه رانییهوه پاییکی له سه رهخۆی به دههراگی ژورهکهوه نا و له بهر روونایی چراکهی دهستی سهیری ناو ژوره شویندراوهکهی کرد. له بهرئهوهی له پیشدا باوکی نه دی، چراکهی بهرتر کردهوه و ههولی دا گوشهکانی ژورهکه رووناک بکاتهوه.

دوایی هاواری کرد و گوتی: "ئاخ" باوکی له پشت دههرا، لهو شوینهی من لیم دانابوو، دیبوو. بی ئەوهی جووله بکات، سهیری باوکی کرد. سیبه رهکهی به سهه بهرده لان و دیواری گه وره کهوه هیچ جوولهی نه ده کرد. له کاتییکدا ئەو ته ماشای ده کرد، منیش خه یالم چوو بۆ ئەو شتهی ئەو دهیبینیت. گه رایهوه و له هاتنه ویدا نه ده گریا. کاتییک بینیم هینده هوشی بهخۆی ههیه بتوانیت قسه کانم بکاته ئەلقه و له گوپی بکات، دلخۆش بووم.

دهستم له خۆیهوه پری دابوو چهقۆی ماسییهکه و رای دههوشاند و قسه م ده کرد. "خهیرییه، ئیستا گویم لی بگره، نهومی سه ره وهش تییک دراوه به سهه یه کدا. ئەو ئیبلیه سه شوومه، چوه ته ئەویش و گشت شتیکی شکاندوو و پزاندوونی به سهه یه کدا. کون و قوژبن گه راوه. لهوئ سهر و پرووی باوکی پارچه پارچه کردوو و کوشتوویه تی. با منداله کان نه ترسن و بۆ ئەوهی تۆش له سه ره تادا نه ترسیت، باوکم هینایه خواری. له دوای ئیوه، منیش ده رچوو بووم. باوکم به ته نیا له ماله وه بوو."

بی ئابرووانه گوتی: "نه مده زانی، له کوئی بوویت؟"

که میک بیدهنگ بووم، ویستم به باشی ههست به بیدهنگ بوونه کهم بکات. دوایی گوتم: "له گه ل قه ره بووم. له مالی جووه هه لواسراوه که یه کترمان بینی. به لام نابیت ئەمه له کن هیچ که سییک بدرکینی. جاری به که سیش نایی باوکم کوژراوه."

"کی کوشتوویه تی؟"

ئه ری به راستیش ساویلکه بوو، یان بۆ تهنگا و کردنی من وای ده کرد؟

گوتم: "ئه گه ر بزمانییه، ئەوا مردنه کهیم نه ده شارده وه. نازانم. تۆ ده زانیت؟"

گوتی: "من چوو زانم، ئیستا چ بکهین؟"

گوتم: "وا ده کهیت وهک ئەوهی هیچ نه بوویت." له ناخوه ده موست بدهمه پرهمی

گریان، به لّام کپ بووم. تاویک، دوویه دوو بیدهنگ بووین.

زۆر دواتری گوتم: "ئیسستا واز له ماسی بهینه، دستبهجیّ خوان بۆ منداڵان رابخه."

کاتیک دهستی کرد به نووزهنوو و گریا، له ئامیزم گرت و توند باوهشمان بهیهکدا کرد. تاویک بهتهنیا دلم هەر بهخۆم و منداڵان نا، به ئەویش سووتا و خۆشم ویست. له لایهکی دی، چهندی زیاتر له ئامیزم دهگرت، له ناخهوه گومانم پهیدا دهکرد. ئیوه دهزانن کاتیک باوکم کوژرا، من له کوئی بووم. ئاگادارن من خهیرییه و منداڵهکانم له مال دوور خستهوه و دهزانن ئەمهم بهنیازیکی ترهوه کرد و پیکهوتهکانیش بهدوای یهکدا ریزیان بهست... به لّام ئایا خهیرییه بهمه دهزانیت؟ ئەگەر مروّف بۆی باس بکات، تۆ دهگات؟ هم تۆ دهگات و هم گومانیش دهکات. زیاتر و زیاتر بهخۆمهوه نووساند؛ به لّام کاتیک خهیاڵم چوو بۆ ئەوهی لهوانهیه به ئەقلی کهنیزهکیی خۆیهوه وای بۆ بچیت من بۆ شاردهوهی فروفیلّهکانی خۆم وا دهکهم، خۆم وهک کهسیک هاته بهرچاو بخوازیت فریوی بدات. کاتیک باوکم لیره دهکوژرا، من چوو بوومه کن قهره و چیژمان له یهکدی وهردهگرت. ئەگەر تهنیا خهیرییه بهم ئەقلهوه بیرى بکرداباتهوه، هینده ههستم به تاوانباری نهدهکرد، به لّام گرفتهکه له وهدايه دهزانم ئیوهش بهههمان شیوه بیر دهکهنهوه. وهی کلۆل و داماو خۆم وهی، وهی بهدبخت و پهنجهرۆ خۆم وهی، بهمجۆره، کاتیک من دهستم بهگریان کرد، خهیرییهش گریا و دیسانهوه باوهشمان بهیهکدا کردهوه.

لهسهر ئەو خوانهی له سهروهه ریمان خست، وا خۆم پیشان دا وهک ئەوهی بخۆم و خۆم تیر بکه. ناوبهناو دههگوت با برۆم سهریک له باپیرتان بدهم، دههاتمه دهڕۆ و فرمیسم دهڕشت. منداڵهکان لهبهرئوهی کهوتبوونه گومانهوه، کاتیک چووینه جیگاوه، لیم نزیك بوونهوه و خۆیان پیوه نووساندم. له ترسی جنۆکه، ماوهیهکی درێژ خهویان لى نهکهوت و تاوانتاویک دهیانگوت: "دهنگی تهقهتهقیک دیت، گویت لى بوو؟" به لّینی گێرانهوهی داستانیکی ئەفینم پى دان بۆ ئەوهی بهناسانی خهویان لى بکهویت. ئەنگۆ دهزانن، وشهکان له تاریکیدا بالّ دهگرن.

شهوهکهت گوتی: "دایه، شوو بهکەس ناکهیت، وا نییه؟"

گوتم: "ئیسستا گوئی راگره. ههبوو نهبوو شازادهیهک ههبوو، له دوورهوه دلّی چوو بووه کچیکی سهرتۆپی جوانان. ئەمه چۆن بووه؟ لهبهرئوه بهر له بینینی شوخی شوخان خوئی، نیگارکهی بینیه."

وهک ئەوهی له رۆژانی بهخته‌رهشی و خه‌مگینی خۆمدا ده‌مکرد، داستانه‌که‌م به‌شیوه‌یه‌ک هه‌لبه‌ست و گێراییه‌وه چه‌شنى ئەوه‌ی شتیک بێت له‌و ساته‌دا به‌خه‌یاڵمدا هاتیبێت، نه‌ک پیشتر زانیبیتم. له‌ سۆنگه‌ی ئەوه‌ی داستانه‌که‌م به‌ره‌نگی ختوره‌کانی دلم و بیروه‌ری و ئازاره‌کانم هۆنییه‌وه، قسه‌کانم له‌ نه‌خشیکی خه‌مگین ده‌چوو و هاو‌پێیته‌یی به‌سه‌ره‌اته‌کانی خۆمی ده‌کرد.

دوای نووستنی منداڵه‌کان، له‌ پێخه‌وی گهرم هاتمه‌ ده‌ری و له‌ گه‌لّ خه‌یرییه‌ ده‌ستمان کرد به‌ کوکرنه‌وه‌ی ئەو شتومه‌کانه‌ی ئیبله‌سی قیزه‌ون په‌رش و بلاوی کردبوونه‌وه. کاتیک یه‌ک به‌یه‌کی سنوووق و کتیب و قوماشه‌ تیکدراوه‌کان، په‌رداخ و قاپ و قوتووی مه‌ره‌که‌به‌ شکاوه‌کان، کورسییه‌ له‌ تکراره‌که‌، قاپی ره‌نگ و ئەو کاغه‌ز و په‌رانه‌ی به‌ نه‌فره‌ته‌وه‌ درێندرا بوون و فریخ درا بوون، کو ده‌کرده‌وه، هه‌ر جارهی یه‌کیکمان تاویک ده‌ستی له‌ کاره‌که‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌گریا. وه‌ک بلّی له‌ خه‌می کوشتنی باوکم زیاتر، خه‌می تیکدانی ناو ژوره‌کان و په‌رش و بلاوکردنه‌وه‌ی شتومه‌که‌کان و ئەو ده‌ستدریژییه‌ درێندانه‌ی سه‌ر ئابروومان بوو. من له‌ ئەزموونی خۆمه‌وه‌ ده‌زانم؛ ئەوانه‌ی که‌سیکی خۆشه‌ویستیان ده‌مریت، خوویه‌کیان هه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی دلّی خۆیانی پى خۆش بکه‌ن، پێیان وایه‌ هه‌موو شتیک له‌ ماله‌وه‌ وه‌ک ئەوه‌ی هه‌بووه، ده‌گوزهریت و به‌وه‌ له‌ خسته‌ ده‌چن په‌رده‌ و سه‌ره‌پۆشی سه‌ر میزه‌کان و تیشکی هه‌تاو، وه‌ک ئەوه‌ی له‌ رابردوودا هه‌بووه، دیته‌ به‌رچاو و جاروبار ناخوازن باوه‌ر بکه‌ن ئیسرائیل زۆر له‌ میژره‌ که‌سی خۆشه‌ویستی ئەوانی بردووته‌وه. تیکوپێکدانی دلّره‌قانه‌ی ئەم ماله‌مان، که‌ باوکم به‌ پشوو‌دریژی و ئەفینه‌وه‌ بۆی ده‌روانی و به‌وردی ده‌رگا و گوشه‌کانی نه‌خشاندبوو، سه‌بووری و خه‌یاڵیکی له‌و جوړه‌ی بۆ ئیمه‌ نه‌هیشتبوووه. سه‌رباری ئەوه‌ش، تیکدانی ماله‌که‌مان ئەو دلّره‌قییه‌ دۆزه‌خییه‌ی بیرمان ده‌خسته‌وه‌ که‌ ئەم ره‌فتاره‌ی لى وه‌شابوووه‌ و ئەمه‌ش ده‌یترساندین.

بۆ نمونە؛ دواى ئەوھى لەسەر داخووزى من چوونە خواروھە، لە بېرەكە ئاوى تازەمان ھەلکەشا و دەستنوژمان گرت و کاتیک لەو قورئانە دەستنووسەى ھەرات، کە باوکى خوا لیخۆشبووم زۆرى خوۆش دەویست، سوورەتى "آل عمران" م دەخویندەوھە - باوکم زۆر حەزى لەم سوورەتە بوو و دەیگوت ھەمان کات باسى ئومید و مردنیش دەکات -، ھەردووکمان بەو ترسەوھە ھەستمان کرد جیپەى دەرگای حەوشە دیت، بەلام ئەمە درێژەى نەکەشا. نیوھى شەو، دواى ئەوھى پیکەوھە شمشیرەى دەرگای حەوشەمان دا و ئینجانەى ئەو رەیحانەى ھەمان خستە پالى کە باوکم بەیانیانى بەھاران خوۆى ئاوى لە بېر ھەلدەکەشا و ئاوى دەدا و کاتیک ھاتینە ژوورەوھە، تاویک پیمان وابوو سببەرى کشاوى بەر پروناکى چراکەى دەستمان، سببەرى کەسانیکى ترن. دەمگوت جگە لەوھى دەبوو قەبوولی بکەم باوکم بە فەرمانى خوا مردووه، ھىچ چارەپەکى ترم نەبوو و ھەرە زۆریش، کاتیک رووھە خویناویبەکەمان دەشووشت و بە بیدەنگى جەلەکانیمان دەگۆرپى -خەیریبە بەچرپە گوتى دەستیم لەژێرەوھە بەدرئى-، ترسیکى وەك جۆرئیک لە پەرستنى بیدەنگ ھەناومانى داگرتبوو و ترساندبوومانى.

پاش ئەوھى جەلەکانى سەرەوھە و ژێرەوھى باوکمان داکەند، ئەو شتەى سەرى ئیمەى ھینایە سوپ و پى سەرسام بووین، پىستى باوکم بوو کە لەبەر پروناکى مۆمى ناو ژوورە تاریکە کە رەنگیکى سبى و پىر لە ژيانى لەخۆ گرتبوو: ھەردووکمان، لەبەرئەوھى لەتاو شتیکى مایەى ھەرەشەى زیاتر ناوبەناو دەلەرزین و دەترساین، ھىچ شەرممان نەدەکرد سەیرى تەرمى پىر لە خال و بریندارى لەویدا سەربەستانە درێژکراوى باوکم بکەین. کاتیک خەیریبە بۆ ھینانى جەلەکانى ژێرەوھى و کراسە ئاوریشمینە رەنگ سەوزەکەى چووه سەرى، من خوۆم بۆ رانەگیرا و سەپریکى ھەرامەى باوکى بەسەنەزمانم کرد و زۆریش لەم کارەم پەشیمان بوومەوھە. دواى ئەوھى جلی خاوینمان کردە بەرى و بەوردى خوینی لامل و روو و سەر و قزیمان سەریبەوھە، تا گورم تیدا بوو باوھشم پيدا کرد. لووتم خستە ناو ریشى، تیر تیر بۆنم کرد و تاویکى درێژ گریام.

بەو کەسانەى من بە بى ویزدان، بگرە بە تاوانبار دەزانن، دەلیم دوو جارى تریش گریام: ۱- کاتیک لە ژوورەکەى سەرەوھە مندالەکانم بردە دۆخیکەوھە ھەست نەکەن چ

قەوماوھە، وەك ئەوھى لە مندالییەوھە خووم پىوھە گرتبوو، مووروویکى ناو گوچکە ماسیم نایە گویمەوھە و ھەستم کرد دەنگى دەریا لە کزى داوھ. ۲- کاتیک بینیم ئەو نیمدەرە قەدیفە سوورەش، کە باوکم بیست سالى دواى ھیندە لەسەرى دانیشتبوو، بووبوو بەبەشیک لە سمتى، درێندرابوو.

دواى ئەوھى جگە لەو زیانانەى لەقەرەبووکردنەوھە نەدەھاتن، ھەموو شتومەکەکانى تری ناو مالممان گەراندەوھە دۆخى کۆن، داخووزى خەیریبەم بۆ راخستنى جیگاگەى بۆ ئەمشەو لە ژوورى ئیمە، بىبەزەییانە رەت کردەوھە. پیم گوت: "با سبەینى مندالەکان نەکەوھە گومانەوھە." بەلام راستیبەکەى، بۆ ئەوھم بوو خوۆم بەتەنیا لەگەڵ مندالەکان بم و خەیریبە سزا بەم. چوومە جیگاوه، تا ماوھیبەکى درێژ خەوم لى نەکەوت. بەھۆى ئەوھوھە نا بېرم لە ترسناکى ئەو بەلایە کردبیتەوھە کە بەسەرم ھاتبوو، بگرە لەبەرئەوھى حسیبى ئەو شتانەم دەکرد کە لە داھاتوودا بەسەرم دین.

من ناوم سووره

کاتیک فیردهوسیی شاعیری شانامه هاته غهزنه و پاشان شاعیرانی کۆشکی شا محمود به بیانوی ئه وهی دپهاتییه، سووکایه تییان پئی کرد و ئه ویش نیوه بهیتی کۆتاییی چوارینه یه کی گوت که سئ بهیتی یه که می به سهروایه کی دژوار کۆتایییان دههات و کهس بۆی تهواو نه دهکرا، من لهوئ بهسهر سه لته کهی فیردهوسیی وه بووم. گافیک رۆسته می قارهمانی ئه فسانه ییی شانامه بهدوای ئه سپه ونبوه کهیدا چوو و لاتانی دوور، من بهسهر تیردانه کهیه وه بووم. ئه وه ده می به شمشیره بی وینه کهی دیوی ئه فسانه ییی دوولت کرد، من له خوینی سه رکردوی دیوه کهدا بووم. چاخیک له مالی شای خانه خوئی شهوی بهدم جووتبوونه وه له گه ل کچی پادشادا بهسهر برد، من له چرچ و لۆچی لیفه کهیدا بووم. له هه موو شوینیکدا بووم و وام له گشت جیه که، کاتیک توور نامهردانه ئیره جی برای سه بری، گافیک سوپای ئه فسانه ییی جوانی وهک خهون له دهشت و دهرا ن پیکدا هه لده پرژان و کاتیک ئه سکه ندهر له بهرئه وهی گره لپی دابوو، یه کبین خوین له لووتی جوانی دهچوو و خوینه کهی له بهر تیشکی رۆژ باق و بریسکی بوو، من لهوئ بووم. به هرام گویری پادشای ساسانی هه ر رۆژیکی ههفته، شهوی له گه ل شوخیکی شاهانه ی له هه ریمیکی دووره وه هاتوو له ژیر قوبه یه کی رهنگ جیاوازا بهسهر دهبرد و گوئی بۆ بهسهر هاتی رادهگرت. من به جلوبه رگی ئه و شوخه نازداره بووم که شا به هرام گویر به بینینی نیگاره کهی عاشقی بووبوو و رۆژانی سیشهم دهچوو سهردانی. من هه ر له تاجی خه سره وه وه،

که شیرین به بینینی نیگاری شهیدای بووبوو، تا دامینی سه لته کهی، به هه موو جلوبه رگه کانیه وه بووم. بهسهر ئالای سوپایانی گه مارۆدهری قه لاکانه وه و به سه ریۆشی خوانی میواندارییه وه بووم. بهسهر سه لته ی قه دیفه ی ئه و بالۆیزانه وه بووم که پئی سولتانه کانیا ن ماچ دهکرد. له شوینی کیشانی نیگاری ئه و شمشیره بووم که مندا لآن شییت و شهیدای بهسهر هاته کانی بوون. له ژیر نیگای شاگردانی چاو جوان و وه ستایاندا به فلجه ی زراف درام له کاغهزی ئه ستووری له هندستان و بوخاراه هاتوو. من، خاولیی ئوشاق،* خه ملاندنی دیوار، ئه و کراسانه ی ژنانی جوان و سه ر دانه واندوو له و کاته ی له چوارچیه ی په نجه روه سه یری کۆلانیان دهکرد، له بهریان دهکرد؛ پۆینه ی که له شییری به شه رهاتوو؛ میوه و هه ناری ئه فسانه ییی ولاتانی ئه فسانه یی؛ ده می ئیبلیس؛ هیللی باریک و زراشی ناو چوارچیه؛ نهخش و نیگاری پیچ و په نای چادران؛ ئه و گولیکه ی نیگار کیش بۆ کهیف و سه فای خۆی دهیکیشیت و ته نیا به چاوی رپوت ده بینریت؛ چاوی له گیللاس دروستکراوی په یکه ری مه لی له شه کر چیکراو؛ گۆرهوی شووانان؛ کازیوهی ئه فسانه یی و جهسته و برینی هه زاران، بگره دهیان هه زار سه رباز و پادشا و ئه فیندارم پیشان دا. پیم خو شه بدریم له و جفاتی شه رانه ی خوین وهک گول تیا یاندا ده پشکویت و دم ده کاته وه، له سه لته ی لیها تووترین شاعیر کاتیک کورانی شوخ و شاعیران له دهشت و چۆله وانی شه راب نۆش ده کهن و گوئی له مۆسیقا ده گرن، له بالی فریشته، له لیوی ژنان، له برینی مردووان و له سه ری براوی خه لتانی خوینیان. پرسیاره که تان ده بیستم: بوون به رهنگ چ هه ستیکه؟

رهنگ، ته ماسی چاو و مۆسیقای که رانه و وشه یه که له تاریکیدا. له بهرئه وهی دهیان هه زار ساله له کتیه وه بۆ کتیب و له ئامیره وه بۆ ئامیر وهک گفه ی با ئاخاوتنی رۆحه کان ده بیستم، ده بیت بلیم، ده ست پیوه دانی من، وهک ده ست پیوه دانی فریشته وایه. لایه کم لیره بانگی چاوانی ئیه دهکات؛ ئه وه لایه نی گرانمه. لایه کیشم له گه ل نیگاکانی ئیه به ئاسماندا ده فریت؛ ئه وهش لایه نی سووکه.

(* ئوشاق: شاریکه له رۆژئاوای تورکیا و ئیستاش وهک رابردوو، مه لبه ندیکی به ناوبانگی رستن و چینه. - وه رگیز -

ئای چەندە کامەرنام لە پای سووربوونم، هەناوم دەسووتیت؛ بەگور و تینم؛ دەزانم
هەستم پێ دەکریت و دەشزانم خۆتان بۆ راناگیریت لە بەرامبەرمدا.

خۆم ناشارمەو: ئەمەشم بە زراقی و لاوازی یان بیهیزی بۆ پێک نایەت، تەنیا
بەبەپیراداری و ویست بۆم مەیسەر دەبیت. خۆم دەسەلمینم. لە رەنگەکانی تر و لە
سێبەر و جەنجالی یان لە تەنیا یی ناترسم. چەند جوانە کاتیک رووبەرێکی
بەندەواری خۆم بە ئاگری سەرفرازیم پێ دەکەمەو. لەو شوێنە یی منی لێ بلأو
دەبمەو، چاوان دەدرەوشینەو، شەیدایی تاو دەسینیت، برۆکان راست دەبنەو و
لیدانی دل خیرا دەبیت. بۆم بروانن؛ ژیان چەند خۆشە. سەیرم بکەن؛ بینین چ
خۆشە. ژیان بینین. لە هەموو جێیەک دەبینریم. باوەرم پێ بکەن ژیان لەگەڵ مندا
دەست پێ دەکات و هەموو شتی بۆ من دەگەریتەو.

ئێ دە بیدەنگ بن و گوێ بگرن و بزائن چۆن سوورێکی وا نایابم. مامۆستای
نیگارکێشی شارەزای بۆیاخ، باشتترین سوورە مەگەزی وشکەو کراوی لە گەرمترین
ناوچە ی هندستانەو هاتووی لە هاواندا بە دەسکی هاوان کوتا و کوتا تا کردی بە
تۆزێکی باش. لەمە پێنج درەم و درەمێک گیای سابوون و نیو درەمەمیش
لۆتۆری* نامادە کرد. سێ هۆقە ئاوی کردە مەنجەلێکەو، گیای سابوونەکە ی تێ
هاویشت و تیایدا کولاندی. پاشان لۆتۆرەکە ی کردە ئاوەکەو و جوان تێکی دا.
بەئەندازە ی ماوێ خواردنەو ی قاوێیەکی بەچێژ، کولاندی. کاتیک ئەو قاوێکە ی
دەخواردەو، من چەشنی ئەو مندالە ی دوا ی کەمێکی تر لەدایک دەبیت، ئۆقرەم لێ
برابوو. دوا ی ئەو ی قاوێکە مێشکی ساف کرد و وەک جنۆکە چاوەکانی کردەو،
تۆزە سوورەکە ی کردە مەنجەلێکەو، بە یەکیک لەو چیلکە باریکانە ی بۆ ئەم مەبەستە
بەکار دەهیندرا، جوان تێکی دا. ئیستا لەویدا بووم بێم بە سوورێکی راستەقینە،
بەلام پیکهاتە ی من ئەوئەندە گرینگە کە هەم پێویست دەکات ئاوەکە لەخۆرا نەکوێت
و هەم کەمیکیش بێتە کول. بە نووکی چیلکە ی باریک کەمیک ئاوی هەلگرت و لە
نینۆکی پەنجە کەلە ی گرت. (پەنجەکانی تر بەهیچ جوړیک دەست نادن). ئاھ

(* لۆتۆر: گولی لۆتۆس، لە هندستان بەسەر ئاوەو سەوز دەبیت و گەشە دەکات و گولێکی زۆر
پێرۆزە بەلای پەپروانی ئاینی هندۆسییەو. - وەرگێڕ -

شتیکی چەند خۆشە ئەگەر سوور بیت. نینۆکیم سوور کرد، وەک ئاو بە قەرایی
نینۆکیدا نەهاتمە خوارێ؛ پیکهاتەکەم باش بوو، بەلام تلپ و خلتەم هەبوو. مەنجەلی
لەسەر ئاگر هینایە خوارێ و منی بە پارچە قوماشیکی پاک و خاوین پالۆت.
بێگەردتر بووم. دواتر خستیمەو سەر ئاگر، دوو جاری تر کولاندیمەو و کەفی پێ
کردم، کەمیک زاخی کوتراوی بەسەرمدا کرد و داینام بۆ ساردبوونەو.

چەند رۆژیک تێپەرین، لەوێ، بێ ئەو ی خۆم لە قەرە ی هیچ شتی بێ دەم، لە
مەنجەلدا مامەو. کاتیک لە ناخەو ئارەزووم دەکرد لە هەموو پەریەکی و گشت
جێیەکی و هەموو شوێنێک بدریم، مانەو مەم لەم دۆخەدا منی دلگران دەکرد. لەم
بێدەنگییدا بیرم لەو کردەو داخۆ سووربوون واتای چ دەگەیتەیت؟

جاریکیان لە شارێکی عەجەم، کاتیک بە فلچە ی شاگردێک دەدرام لە زینی نیگاری
ئەسپێکی لەبەر کێشراو بە دەستی نیگارکێشیکی کوێر، گوێم لە دەمەتەقیی نیوان
دوو مامۆستای نیگارکێشی کوێر بوو.

ئەو نیگارکێشە کوێرە ی نیگاری ئەسپەکە ی لەبەر کێشابوو، گوتی: "ئیمە، بێگومان
لەبەر ئەو ی بەدرێژایی ژیا نیگارکێشیمان بەشەو و باوەرەو کارمان کردوو و
دوچار کوێر بووین، دەزانین و دیتەو بیرمان سوور رەنگێکی چۆن و هەستیکی
چۆنە."

"بەلام ئەگەر بە کوێر ی لەدایک بووباین، چۆن لەو سوورە تێ دەگەیشتین کە ئیستا
شاگردە جوانەکەمان رەنگی پێ دەکات؟"

ئەو ی تریان گوتی: "ئەمە مەسەلە یەکی خۆشە، بەلام رەنگ بۆ تێگەیشتن نابیت،
هەستی پێ دەکریت."

"مامۆستام، بۆ کەسێکی بگێرەو لە هەستی رەنگی سوور بێ ئاگا بیت."
"ئەگەر نووکی پەنجەمان پێوە بدایە، لە نیوان ئاسن و مسدا دەبوو. بمانخستبایە
لەپی دەستمانەو، دەیسووتاند. تاممان بکردبایە، وەک گۆشتیکی سوێر بەری دلی
دەگرت. بۆ دەمان ببردایە، پری دەکرد. بۆمان بکردبایە، بۆنی ئەسپ لێ دەهات.
ئەگەر بۆنی گولیلکی لێ بهاتبایە، وەک بەیبوون و نازناز دەچوو، نەک گولی سوور."

لەبەر ئەو ی ئەو سەردەمانە، واتە سەد و دە سال لەمەوبەر، نیگاری فەرەنگی

32

من شه کوورهم

به یانی، پیش ئه وهی مندا لان له خه وه لسن، من له جینگه دهرچووم، بۆ ئه وهی قهره ده موده ست بگاته خانووی جووه هه لواسراوه که، نامه یه کی بچووکم نووسی، په ستاندمه دهستی خه یرییه وه تا به غاردان بیگه یه نیت به ئه ستهر. ئه گهرچی خه یرییه کاتیک نامه که ی لیم وه رگرت، له ترسی ئه وه به لایانه ی به سه رمان دین، بێباکانه تر سه یری ناو چاوانی کردم، منیش له به ره ئه وهی ئیدی باوکیکم نه بوو لئی بترسم، به بېباکییه کی تازه به ده ستخستومه وه سه یری ناو چاوانی ئه وم کرد. ئه مه ش پیشانی دها ئاداب و ریسای نیوانمان له مه ودوا چۆن ده بیت. با ئیستا له کن ئیوه دانی پیدا بنیم و بلیم من به درژایی دوو سالی رابردوو نیگه رانی ئه وه بووم خه یرییه مندا لیک له باووکم دروست بکات و که نیزه کبونی خۆی له بیر بکات و پۆزی خاتوون بوون لی بدات. پیش ئه وهی مندا له کان له خه وه هستن، سه ریکم له باوکی دامام دا و به ریزه وه ده ستیم ماچ کرد. دهستی وهک به رد وشک هه لاتبوو، به لام به شتیه یه کی سه یر نه رمایی خۆی له ده ست نه دا بوو. پیلانو و کلاو و سه ره به رگه مۆره که یم شارده وه و دوا ی ئه وهی مندا له کان له خه وه لسان، پیم گوتن با پیرتان با شتر بووه و به یانی زوو چووه بۆ مسته فا پاشا.

خه یرییه پاش گه رانه وهی له گه ری به یانی، خوانی بۆ نانی به یانی راخست. منیش به دم دانانی به شی به که لکی خواردن هاتووی شیله ی نارنجه که وه له سه ر خوانه که، بیرم له وه ده کرده وه ئه ستهر ئیستا دهرگای قهره ده کوتی. به فره که خۆشی کردبوو و

هه ره شه یه کی ئه وتۆ نه بوو تا پادشاکان با یه خی پی بدهن و مامۆستایانی گه و ره و ئه فسانه ییش چه شنی باوه ریان به خوا، باوه ریان به شیوازی خۆشیان هه بوو، کاتیک مامۆستایانی فه ره نگ رهنگی سووری جوړاوجوړیان له برینی ئاسایی شم شیر یان ته نانه ت له پارچه چۆغه ی هه ره هه رزاندان به کار ده هینا، ئه مان به جوړیک له بیره وه شتی و نه زانیان داهنا و پیکه نیان پی ده هات. ده یانگوت ته نیا نیگار کیشی نه زان و بی بریار و بی ویست رهنگی سووری جیاواز بۆ سوورایی سه لته یه که به کار ده هینیت. ناکریت سی بهر بکریت به بیانوو. ئاشکرایه ته نیا هه ر سووریک هه یه و به ته نیا متمانه به وی ده کریت.

ئه وه نیگار کیشه کویره ی نیگاری ئه سپه که ی له بهر کیشابوو، دیسان پرسی: "واتای ئه م سووره چییه؟"

ئه وی دی گوتی: "واتای ره نگه کان ئه وه یه لیره له پیش ئیمه ن و ده یانینین. مرۆف ناتوانیت باسی رهنگی سوور بۆ که سیک بکات که رهنگه که نه بینیت."

ئه وه نیگار کیشه کویره ی نیگاری ئه سپه که ی کیشابوو، گوتی: "که سانی خراپه کار و زه ندیق و بی باوه رانیش بۆ ئه وهی نکۆلی له هه بوونی خوا بکه ن، ده لین خوا خۆی پیشان نادات."

وه ستا که ی تر گوتی: "به لام ئه وه خۆی پیشانی که سیکی خاوه ن به هره ی بینین ده دات. قورئانی پیروژ له م رووه وه ده لیت هیچ کاتیک بینه ر و نابینا نابن به یه ک."

شاگرده جوانه که هیدی هیدی منی له رووی زینی ئه سپه که دا بوو. جیکردنه وه بۆ تیره رهنگی و هیز و زیندووایی من له نیگار یکی ره ش و سپیی جواندا هه ستیکی ئه وه نده خۆشه، که هه ر کاتیک به فلچه ی له تووکی پشیله دروستکراو به سه ر کاغه زدا بلاوم ده که نه وه، له خۆشیاندا ختووکه م دیت. به مشیوه یه، چه ندی من رهنگ ده ده مه وه، وهک ئه وه وایه به گه ردوون بلیم "به" و گه ردوونیش له رهنگی خۆینینی من پیک بیت. ئه وهی نابینیت، نکۆلی ده کات، به لام من له گشت شوینیک هه م.

ههتاو دهرکه وتبوو.

گافیک چوومه باخچهی مائی جووه هه لواسراوه که شه وه، هه هه مان شتم بینو:
چلوورهی شوپره وه بووی گوئیسوانه کان و قهراغ په نجره کان به خیرایی بچووک
دهبوونه وه و باخچهی نقومبووی بونی که پروو و گه لای رزیو تامه زرویانه پیشوازیی له
تیشکی رۆژ دهکرد. بینیم قه ره له و جییهی دوینی بۆ یه که مجار ئه وم لی بینیبوو،
چاوه ریم دهکات. هینده دوور دههاته وه یادم هه دهگوت چهن دین ههفتهی به سه ردا
تی په ریوه. په چه م لابرده و گوتم:

"دلخۆش به نه گه ره خو شیت به دلدا دیت. ئیدی له نیوانماندا جی بۆ نارهبازی و
دزبهری و گومانه کانی باوکه نه ماوه ته وه. دوینی شه، کاتیک تۆ لیره بیره وه شتانه
هه ولت دها من ته نگاو بکهیت، که سیک، ئیبلیسیک چووه ته ماله چۆله که مان و
باوکه می کوشتوو."

ئیه له کاردانه وهی قه ره زیاتر، مه راقی ئه وه تانه بزنان من بۆچی له به رزاییه وه
روانیومه و لووتبهرزانه و به نواندنیکی که میک نابه دل قسه م کردوو. منیش وه لایمی
ئه مه به ته واوی نازانم. له وانیه له به رئه وه م بوو بیت ئه گه ر بگرم، قه ره باوه شم پیدا
بکات و منیش خیراتر له وهی بۆی ده چم، لئی نزیک ببه مه وه.

"ماله که مان تیک دراوه به سه ر یه کدا و زۆر شت شکیندراوه. دیاره به هه لچوون و
نه فره ته وه جوو لآوه ته وه. هیچ باوه ر ناکه م ئه م ئیبلیسسه کاری خو ی به نه نجام
گه یاند بیت و به نارامی له گو شه یه ک بگرسیتته وه. دوا یین نیگاری کتیه که ی باوکه می
دزیوه. ده مه ویت من و ئیمه و کتیه که ی باوکه می لی بیاریزیت. به لام ئایا به چ
سیفته تیک و خزما یه تیه که ده مان پاریزیت؟ ئیستا مه سه له ئه مه یه."

له وه دا بوو بۆ گوتنی شتیک هه لمه تیک بیات، به لام من به نیگا کانم، وه ک ئه وهی
هه میشه ئه مه پیشه م بوو بیت، به ئاسانی بیده نگم کرد.

"له روانگه ی قازییه وه، دوا ی مردنی باوکه م، میردم و خیزانی میردم
سه رپه رشتیاری من. ته نانه ت پیش مردنی باوکه شم هه ر وابوو، چونکه له چاوی
قازییه وه میردی من له ژیا ندایه. له به رئه وهی برای میردم هه ولی دا له نه بوونی
کاکیدا سوود له من وه ر بگریت و ئه م بی رهوشتی و بی تواناییه خه زوورمی دوودل

کرد، هه لم بۆ په خسا بی ئه وهی بیوه ژن بکه وم، بتوانم بیمه وه مائی باوکه م. ئیستا به و
پتیه ی باوکه م مردوو و برام نییه، واتای ئه وه یه ته واو بی خاوه نم. یا خو بی هیچ
گومانیک برای میردم و خه زوورم خاوه نی من. تۆ خو ت ده زانی ئه وان که وتوونه ته خو
بۆ گه راندنه وم بۆ مال و له وه دان پاله په ستۆ بخه نه سه ر باوکه م و بریاریان داوه به
هه ره شه ته نگاوم بکه ن. هه ر ئه وه نده ی هه وائی مردنی باوکه م بگاته به رگوئیان،
ده که ونه خو بۆ بردنه وم بۆ ماله وه. له به رئه وهی نامه ویت بۆ ئه و ماله بگه ریمه وه،
مردنی باوکه م ده شارمه وه. له وانه شه ئه م شاردنه وه یه م له خو رایی بیت، چونکه رپی
تی ده چیت ئه وان ئه م کاره یان کرد بیت."

چه پکنیک تیشکی زراقی رۆژ له ده ریوانه شکاوه کان و په نجره روخواوه کانی مائی
جووه هه لواسراوه که وه به زه رافه ت دزه ی کرده ژوورئ و تۆزی کۆنی ناو ژووره که ی
رووناک کرده وه و ریک له و ساته دا خو ی کرد به نیوان من و قه رهدا.

له به رئه وهی قه ره له ئه فین زیاتر، به سه رنجه وه بۆ منی ده پروانی و منیش ئه مه م پی
خۆش بوو، چاوم له چاوی بری و گوتم: "شاردنه وهی مردنی باوکه م هه ر له به ر ئه م
هۆیه نییه. ترسی ئه وه م هه یه نه توانم بیسه لمیتم له کاتی کوشتنیدا له کو ی بووم.
ئه گه ر گه واهی خهیرییه هیچ نرخیکیشی نه بیت، ده ترسم له دژی من - منیش نا،
له دژی کتیه که ی باوکه م - ببیته به شیک له و ته پکه و داوه ی وا له نانه وه دایه.
ئا شکر کردنی مردنی باوکه م له کاتیکدا سه رپه رشتیاریان خاوه نیکی به رجه سته م
نه مابیت، گه رچی ده سپنک ئاسانکاریه کیش بیت بۆ روونکردنه وهی تاوانه که، به لام
ده توانم زۆر باش پیشبینی بکه م دواتر ته نیا له به ر ئه و هۆیانه ی پیش که میک باس م
کردن - بۆ نمونه له وانیه خهیرییه پی زانی بیت باوکه م نه یه دو یست من شوو به تۆ
بکه م -، به لای زۆرم بۆ بنیتته وه."

قه ره پرسى: "مه گه ر باوکه نه یه دو یست شوو به من بکهیت؟"

"نه یه دو یست، چونکه ترسی ئه وهی هه بوو هه لم بگری و له وم دوور بخه یته وه.
ئیستاش له به رئه وهی تۆ ئه و ره فتاره خراپه له به رامبه ر باوکه مدا نانوینیت، له م
دۆخدا باوکی به سه زمانم به هیچ جو ریک له دژی زه ماوه ندی ئیمه دا نابیت. مه گه ر تۆ
هیچ نارهبازییه که ت هه یه؟"

"نا شوخی خۆم".

"باشه. سه‌ره‌رشتیاریشم داوای هیچ پاره و زیتیکت لای ناکات. بمبووره ئەگەر بی ئابرووییم نواندبیت و به‌ناوی خۆمه‌وه قسه بکه‌م و مەرجه‌کانی ماره‌ییی خۆم بخرمه‌ روو، به‌لام چەند مەرجه‌کی ماره‌ییی هه‌یه و به‌داخه‌وه ده‌بیت هەر ئیستا بچمه‌ سه‌ر ورده‌کارییه‌کانیان و بیانخه‌مه‌ روو."

له‌به‌رئه‌وه‌ی تاوێکی درێژ بیده‌نگ بووم، قه‌ره به‌نواندنیکه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی لیبووردن بخوازیت، گوئی: "به‌لای".

ده‌ستم پێ کرد و گوتم: "یه‌که‌میان، له‌به‌رده‌م دوو گه‌واهی‌ده‌ر سویند ده‌خۆی ئەگەر په‌فتاری خراپم له‌گه‌لدا بنوینی یان ژنم به‌سه‌ردا به‌ینی، به‌ دابینکردنی بژیوه‌وه ته‌لاقم ده‌ده‌یت. دوومه‌یان، له‌ به‌رده‌م دوو گه‌واهی‌ده‌ر سویند ده‌خۆی ئەگەر به‌هۆ و بی هۆ له‌ شه‌ش مانگ زیاتر له‌ مال دوور بکه‌ویت‌ه‌وه و نه‌گه‌ریت‌ه‌وه، ئه‌وا من به‌ ته‌لاق‌داوه‌ داده‌نریم و بژیوی ژیانم ده‌که‌ویت‌ه‌وه‌ ئه‌ستوی تو. سییه‌میان، بیکگومان داوی زه‌ماوه‌ندکردنمان ده‌گوازیت‌ه‌وه‌ بۆ مالی ئیمه، به‌لام تا بکوژی باوکم نه‌دۆزمه‌وه، یان تو نه‌یدۆزیت‌ه‌وه -ده‌مه‌ویت به‌ده‌ستی خۆم ئەشکه‌نجی بده‌م- و تا به‌ هه‌ول و هونه‌ری تو کتیبه‌که‌ی سولتانمان به‌ئه‌نجام نه‌گه‌یه‌نریت و سه‌ره‌رزانه‌ راده‌ستی نه‌کریت، له‌ هه‌مان پێخه‌ودا هاوچووتم نابیت. چواره‌میان، کوره‌کانم له‌ هه‌مان پێخه‌ودا له‌گه‌ل خۆم ده‌نوون و ده‌بیت وه‌ک ئه‌وه‌ی کوری خۆت بن، خۆشت بوین."

"باشه، ئەگەر سه‌رجه‌م ئاسته‌نگه‌کانی به‌رده‌ممان به‌م خیراییه‌ هه‌لبگیرین، که‌واته به‌زووترین کات ده‌چینه‌ قه‌فه‌سی زێرینه‌وه."

"قه‌فه‌سی زێرین به‌لای، به‌لام هه‌مان پێخه‌و نا."

گوتم: "زه‌ماوه‌ند له‌ سه‌رووی هه‌موو شتیکه‌وه‌یه، پتووسته‌ ده‌سپیک ئه‌وه چاره‌سه‌ر بکه‌ین. ئەفین داوی زه‌ماوه‌ند دیت، له‌بیرت نه‌چیت: ئاگری به‌گه‌ر و کلپه‌ی ئەفینی پێش زه‌ماوه‌ند به‌سازدانی زه‌ماوه‌ند ده‌کوژیت‌ه‌وه و شوین ئاگریکی خالی و خه‌مگینی له‌پاش به‌جی ده‌میت. بیکگومان ئەفینی داوی زه‌ماوه‌ندیش کوژی پێ دیت، به‌لام به‌خته‌وه‌ری جیگای ده‌گریت‌ه‌وه. که‌چی سه‌ره‌باری ئەمه‌ش، هه‌ندیک گه‌وجی په‌له‌که‌ر به‌ر له‌ زه‌ماوه‌ند عاشق ده‌بن و به‌ده‌م سووتانه‌وه هه‌موو ئەفینی خۆیان به‌ با ده‌ده‌ن.

بۆچی؟ چونکه پێیان وایه ئەفین گه‌وره‌ترین ئامانجه له‌ ژياندا."

"راستییه‌که‌ی چیه‌؟"

راستییه‌که‌ی به‌خته‌وه‌رییه. ئەفین و زه‌ماوه‌ندیش له‌ پێناوی به‌ده‌ست هێنایی کامه‌رانیدایه: پیاویک، مایک، مندال، کتیبیک. مه‌گه‌ر نابینی حالی من سه‌ره‌باری ونبوونی می‌ردم و مردنی باوکم له‌و ته‌نیااییه‌ وشک و برینگه‌ی تو باشتره؟ خۆم و منداله‌کانم به‌دریژیی رۆژ پێ ده‌که‌نین و له‌یه‌ک ده‌ده‌ین و یه‌که‌دیمان خۆش ده‌ویت. ئەگه‌ر ئه‌وان نه‌بن، من ده‌مرم. تو له‌به‌رئه‌وه‌ی بایه‌خ به‌م په‌وشه‌ی من ده‌ده‌یت و ته‌نانه‌ت له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌ر ده‌ده‌ی بۆ ئه‌وه‌ی شه‌و له‌گه‌ل من، ئەگه‌ر له‌ هه‌مان پێخه‌ویشدا نه‌بیت، له‌گه‌ل ته‌رمی باوکم و له‌ناو قه‌ره‌باله‌غی منداله‌کانمدا له‌ژێر هه‌مان بنمیچدا تی په‌رینیت، ئیستا به‌ گوئی رۆح گوئی بۆ قسه‌کانم راده‌گریته‌م."

"گویم راگرتوه‌م."

"شیوازی جو‌راو‌جو‌ر هه‌یه بۆ ته‌لاق وه‌رگرتن. گه‌واهی‌ده‌رانی ساخته‌ ده‌توانن گه‌واهییم بۆ بده‌ن می‌ردم منی به‌ مەرجه ته‌لاق‌داوه و بۆ نمونه‌ سویند بخۆن و بیژن پێش ئه‌وه‌ی بچیته‌ شه‌ر، سویندی خواردووئه‌گه‌ر تا دوو سالی تر نه‌گه‌رامه‌وه، ئه‌وا ژنه‌که‌م ته‌لاقی که‌وتوووه. یان ده‌توانن راسته‌وخۆ بلین می‌ردی منیان له‌ شه‌رگه‌ بینیوه و په‌نگ و ورده‌کارییه‌کانی بگێرنه‌وه و سویند بخۆن. به‌لام ئەگه‌ر ته‌رمه‌که‌ی ماله‌وه و ناره‌زایی خه‌زورم و شووبرام له‌به‌رچاو بگریته‌م، ئەم گه‌واهی‌دانه‌ درۆیه‌ بی که‌لکه‌ و قازیانی ئاوه‌زیاو و خه‌مخۆر ده‌ترسن و رازی نابن. قازیانی حه‌نه‌فیی سه‌ر به‌ مه‌زه‌بی خۆشمان، ئەگه‌ر بشزانن می‌ردم منی بی بژیو جی هیشتوووه و ماوه‌ی چوار ساله‌ له‌ شه‌ر نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، هه‌ر ناتوانن ته‌لاقم بده‌ن. به‌لام قازی ئۆیسکودار بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لی جیا‌بوونه‌وه‌ بۆ ئه‌و ژنانه‌ بره‌خسینیت، که‌ هه‌مان حالی منیان هه‌یه و له‌ سوئنگه‌ی شه‌ری عه‌جه‌مه‌وه هه‌موو رۆژیک ژماره‌یان زیاد ده‌کات، به‌ چاوپۆشی لیکردنی حه‌زرتی سولتانمان و "شیخ الإسلام"، جاروبار شوینی خۆی بۆ جیگه‌ شافیعییه‌که‌ی چۆل ده‌کات و ئه‌ویش به‌ئاسانی ته‌لاقیان ده‌دات و بژیویان بۆ ده‌بریت‌ه‌وه. ئیستا ئەگه‌ر دوو گه‌واهی‌ده‌ر بدۆزیت‌ه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌دروستی گه‌واهی بۆ حالی من بده‌ن، که‌میک پاره‌یان به‌دیتی و بپه‌ریت‌ه‌وه به‌ری ئۆیسکودار و قازی رازی

بکهن و مسوگهري بکهن بۆ ته لاقدانم جيگره کهي شويني بگريته وه، به گوتهي کهواهيدهران ته لاق بدريم و ته لاقدانه کهم له دهفتهري قازيدا تو مار بکريت و کاغه نيک بيان به لگهيه که بۆ ئەم مه بهسته وه بگري و به لگهيه کهي تريش وه بگري بۆ سه لماندني ئەوهي کهوا يه کسه ر دواي ته لاقدانم، شووکردنيشم رهوايه و گشت ئەمانه تا ئەم دوا نيوه رويه ئەنجام بهديت و بپهريته وه ئەمبه ر، ئەوا به و پييهي کارتي کهي دژوار نابيت لاي ئيواره مه لايه که بدوژينه وه بۆ ئەوهي منت لي ماره بکات، دهتواني ئەمشه وه وهک مي ردي من له ته که خو م و مندا له کانم له ژير هه مان بنميچدا بمينيته وه. به مجوره ناهيلي له و ئيبليس به ترسين و شه و به دم گو يگرتن له ته قوه وري ناو ماله وه به سه ر بهين، به يانيش کاتيک مردي باو کم راده گه يهين، له وه رزگارم ده که يت وهک ژني کهي کلؤل و بي خاوهن بکه ومه به رچاوي خه لک.

قه ره، گه شيبينه و که ميکيش زارو کانه گو تي: "به لي، به لي ده ته ييم."

وهک ده زانن پيش که ميک گو ت بووم نازانم بو چي وه ها له به رزاييه وه ده مرواني و پوژبلدانه له گه ل قه ره دا ده دوام. ئيستا ده يزانم: قه ره هه ر له مندا لييه وه گيژ و ويژ بو و تومه ز منيش هه ستم کرد بو ته نيا ده توانم به نواندني کهي له و جو ره قايلي بکه م بۆ ئەنجامداني ئەو شتانه ي خو يشم به حال بروام به سه رگرتنيان هه بو.

"زور شت هه يه ده بيت له دژي ئەو که سانه ي ته لاقدانم و ماره بريني له سه رخيري ئەم ئيواره يه م له تو به ره و نازانن و ئەوانه ي بۆ ريگرتن له ته و او کردني کتي به که ي باو کم خراپه کاري ده کهن و له دژي دوژمنانمان ئەنجامي به دين، به لام با ئيستا ئەقلي تو ي شيواوتر له ئەقلي من، زياتر نه شيوييم."

قه ره گو تي: "ئه قلت به هيچ جو ريک نه شيواوه."

بۆ ئەوهي پي و نه بيت هه موو ئەم قسانه له ئەقلي ژنانه ي منه وه ده رچوون و تا بروا به قسه کانم بکات، گو تم: "چونکه ئەمانه ئەقلي من نين، ئەو شتانه ن له ئەنجامي چه ندين سال قسه کردنه وه له گه ل باو کمدا فيريان بووم."

قه ره شتي کهي گو ت که گشت ئەو پيا وانه ي من به ناوه زيا و داده نين، به ره و روو پيم ده لين:

"زور جواني."

گو تم: "به لي، په سندان ي ناوه زي خو مم فره پي خو شه. کاتيک مندا ل بووم، باو کيشم زور جار ان ئەمه ي ده کرد."

به لام له وه دا بووم بل يم کاتيک پي گه يشتم و گه و ره بووم، باو کم ده ستي له په سندان ي ناوه زم هه لگرت، دامه پر مه ي گريان. کاتيک ده گريام، وهک ئەوه و ابو و له هه ناوي خو م بي مه ده ري و بيم به ژني کهي تر و وهک ئەو خو ينه ره ي له په ره ي کتي بي کدا سه يري نيگاري کهي به نازار ده کات و دلته نگ ده بيت، ژيان ي خو م له ده ره وه ده بين ي و دل م به خو م سووتا. هه لري شتي فرمي سکی مرو ف بۆ نازار هکان ي خو ي چه شني ئەوه ي نازاري که ساني کهي تر بن، ره هه ندي کهي هينده رووني هه يه، کاتيک قه ره باوه شي پيدا کردم، هه ستي چا که هه ناو ماني دا گرت. به لام ئەم جار هه ل له ناو يزان بوون ماندا، ئەو چا که يه له نيوان خو ماندا ده ما و هه رگيز نه يده تواني خو ي بگه يه نيته جي هاني دوژمناني ده ورو به رمان.

من ناوم قه رهیه

پاش ئه وهی شه کوردهی بیوهژن و ههتیو و خه مبار به ههنگاوی سووکی وهک په پر کشایه وه و رویش، بهی بۆنی باده مهی له وه وه گرتیووم و به خه یا لاتی ژنه پینانه وه، له بیدهنگی مائی جووه هه لواسرا وه که دا مامه وه. سه رم لی شیوا بوو، به لام ئه وه ندهش خیرا کاری ده کرد هیندهی نه مابوو نازارم بدات. منیش، بی ئه وهی بتوانم وهک پیویست بۆ مردنی زاوم خه مگین بم، به را کردن خۆم گه یانده وه مائی خۆم. له لایه ک، گومانئ وهی شه کورده له خسته م ده بات و وهک به شیکه نه خسه و گه مه یه کی گه وه به کارم ده هینیت، هه ناومی کرمی ده کرد و له لایه کی تره وه، خه یالی بیکه وه ژیا نی به خته وه رانه له بهر چاوم نه دره وه بییه وه.

له مال، ژنی خاوه ن ماله که له شپانهی ده رگای هه وشدا به گیری هینام و دهیویست بزانیته له به یانییه وه تا ئه م کاته له کوئی بووم و ئیستا له کوئی دیمه وه. دوا ی ئه وهی وه لام دایه وه، له ژوره که م بیست و دوو دانه زیری قینیساییم له پشتی پشتوینی له به تانیی شاردر اوهدا ده رهینا و به په نجهی له رزۆکم خسته منه کیسه که مه وه. دوا ی ئه وهی دیسان که وتمه وه کۆلان، ده موده ست تی گه یستم چاوی ته ر و خه مبار و رهشی شه کورده به درێژایی رۆژ له خه یالم ده رناچیت.

سه ره تا پینچ دانه له زیره کانی قینیسایم له کن سه رافیکه جووله که ی هه میسه دم به زه رده خه نه ورد کرده وه. دوا یی گه رامه وه ئه و گه ره که ی له بهر حه زنه کردنم له ناوه که ی، تا ئیستا به ئیووم نه گوتوه (با ئیستا پیتان بلیم: گه ره کی یاقوتلار) و

به دم بیر کردنه وه وه چوومه گه ره کی ئه و ماله ی زاوی مردووم و شه کورده و منداله کانی تیایدا چاوه رپیان ده کردم. کاتیک به کۆلانه کاندای وهک ئه وهی غار بدم، ریم ده کرد، دار چناریکی به رز، له سۆنگه ی ئه وهی له رۆژی مردنی زاوامدا خه ریکه به دم خه یال و نه خسه کی شان وه بۆ ژنه پینان و خه ریکم له خۆشیا ندا ده فرم، به چاوی سووکه وه بۆی روانیم. کانی گه ره که له بهر توانه وهی به فر خوره خور ئاوی له بهر ده رویشته و ئه ویش ریک له و ساته دا پیی گوتم: "گوئی مه ده یی، کاره کانت ریک بخه و خه ریکی به خته وه ریبی خۆت به." دوا ی ئه وه، پشیله یه کی رهشی شووم به دم خۆ لیستنه وه وه له گۆشه یه ک ئه قلی تیک دام و گوتی: "باشه، به لام هه موو که سیک، به خۆشته وه، گومانئ وهت لی ده کن ده ستت له کوشتنی زاواتدا هه بیتت."

پشیله که ده ستی له خۆ لیستنه وه هه لگرت و تاویک چاوه ئه فسووناوییه کانی له چاوم بری. ئیوه ده زانن ئه م پشیلانه ی ئه سته میول له به ره ئه وهی خه لک روویان ده داتی، بی ئابروو ده بن.

له مال نا، له هه وشی مزگه وتی گه ره که مه لا ئه فه ندیم بینی. مه لا، له به ره ئه وهی پیلووی چاوه گه وره کانی شو ر بوو بوونه وه، به رده وام وهک نووستوو ده هاته به رچا و. پرسیا ریکی یاسایی زۆر به ریلوم لی کرد و لیم پرسی گه واهیدان له دادگا که ی پیویسته و که ی خۆویستانه یه؟ به نواندن و له خۆبایی بوونه وه وه لامی دایه وه و منیش وهک ئه وهی یه که مجارم بیت ئه م وه لامه ببیستم، برۆکانم به رز کرده وه. مه لا ئه فه ندی رای گه یاند ئه گه ر له رووداویکدا گه واهیده ری تر هه بن، ئه و گه واهیدان کاریکی خۆویستانه یه، به لام ئه گه ر تاکه گه واهیده ریک هه بیتت، ئه و کاته گه واهیدان فره مانئ خوا یه و پیویسته."

ده ستم به قسه کرد و گوتم: "ده ردی منیش هه ر ئه مه یه، له بابه تیکی روون و ئاشکرا دا له کن هه مووان، له به ره ئه وهی گه واهیده ران خۆیان له پشت ئه م بیانوی گه واهیدانی خۆویستانه وه یه وه ده شارنه وه و له چوونیا ندا بۆ دادگا له شگرانی ده نوین، کاری ئه و مرو قانه ی من ها وکاریان ده که م، به خیرایی پیک نایه ت."

مه لا ئه فه ندی گوتی: "بی قه زا بیت یا خوا، ده که میک ده می کیسه که ت ئاوه لا بکه." منیش کرده وه و زیره قینیساییه کانی ناویم پیشان دا: هه وشی فراوانی

مژگه و ته که و پرووی مه لا و هه موومان له پر به بریسک و باسکی زیړه که پرون بووینه وه. پرسى مه سه له چپیه؟

بوم گيړاوه من کیم و پام گه یاند: "زاوا ئه فهندي نه خوښه. ده خوازیت پیش ئه وهی بمریت، بیوه ژنبوونی کچه که هی پرووی فهرمی وهر بگریت و بژیوی بؤ دابین بگریت."

بگره هیچ پیویستی نه کرد باسی جیگری قازیبی ئویسکودار بکه م. مه لا ئه فهندي هه موو شتیک تی گیش و گوتی جا خو ماوهیه کی دریژه هه موو خه لکی گه رکه بؤ شه کووره خانمی بی بهخت خه مبارن و ته نانهت کار له م پرووه به درهنگیش که و توه. له بری ئه وهی له بهر دهر وازهی قازیبی ئویسکودار له دووی گه واهیدهری دووه می پیویست بؤ ته لافدان بگه پښین، مه لا ئه فهندي برایه کی خوئی دینیت. به قسه ی ئه و، ئه گهر نیستا زریکیش به وی بده م، ئه و خیرم به براکه ی کردوه. براکه ی له هه مان گه رکه دا دهری و ئاگاداری دهر د و خه می شه کووره و هه تیوه خوښه ویسته کانیه تی. دوو زیرم پيشانی مه لا ئه فهندي خوئی دا، کریی گه واهیدهری دووه میشی بؤ داده شکاندم؛ هه ر له ویندهری ریک که وتین. مه لا ئه فهندي چوو بؤ کن براکه ی.

به شی دواى ئه مه ی رۆژی ئه مرؤمان به شیوهیه ک وهک چیرۆکی ئه و راوانان و قاودانان ده چوو که من له قاومخانه کانی هه لب بینیبووم و چیرۆک بیتزه کان هه م دهیانگي پرايه وه و هه م نواندنیا بؤ دهر د. ئه و که سانه ی چیرۆکه کانیا ن به شیوه ی مه سنه وی دهنوسییه وه و دهیانکرد به کتیب، با به هیلی جوانیش بیانوسیبايه، به لام له بهر ئه وه ی سه ره رۆیی و فرتوفیلی زوریان تیدا بوو، هه رگیز به هه ند وهریا ن نه ده گرت و نیگاریان بؤ نه ده کیشا. هه رچی منیشم سه رکیشیی دريژایی ئه م رۆژه ی خو مانم به چوار جقات له په ره ی ئه قلی خو مدا کو کرده وه و نه خشاندم و نیگاریم کیشا.

له جقاتی یه که مدا، پیویسته نیگار کیش نیگاری ئیمه له ناوه راستی ئوی تهنگه ی بوسفور و له ناو به له میکی چوار سه ولیدا، که له ئونقاپانی سواری بووین و پی پی په رینه وه بؤ بهری ئویسکودار، له نیوان سه ول لیده ره سمیل بابر و ریش تیک ئالقاو و بازوو ئه ستوره کاندای بکیشیت. کاتیک مه لا و برا ره شتاله و سیسه که ی به م

گه شته ی پیشتر له خه یالدا نه بوو دلخوش بوون و له گه ل سه ول لیده ره کاندای ددوان، منی هه ژار له سه ر لووتی به له مه که دانیشتبووم و خه یالی له بن نه هاتووی پیکه وه ژیا نی به خته وهرانه ی دواى زه ماوه ند له بهر چاوم نه دهره وییه وه. به مه به سته ی دۆزینه وه ی نیشانه یه کی نه گبه تی، بؤ نمونه پاشماوه ی که شتییه کی چه ته ی دهریا، به تر سه وه سه یری قولایی ئوی تهنگه ی بوسفورم ده کرد و ئاوه که له و به یانییه هه تاوه ی زستاندا له گشت کاتیک پروونتر ده هاته بهر چاو. که واته نیگار کیش نیگاری دهریا و هه وره کان چه ند به رهنگی پر له نه شه ش بکیشیت، پیویسته نیگاری شتیکی تاریکیش بؤ راگرتنی هاوسهنگی له بهرام بهر خه یاله کانی به خته وهریمدا، بؤ نمونه نیگاری ماسییه کی سه رسوره ی نه ر له بنی ئوی بوسفوردا بکیشیت تا کو خوینهری به سه ره اته که مان له و کاته دا هه موو شتیک به رهنگی په مه یی توخ نه بینیت.

نیگاری دووه میشمان پیویسته له و نیگاره پر له وهرده کاری و باش ریخراوانه ی شایه نی زه رافه تکاری به هزاد بن که کو شکی سولتان و پادشاکان، کو بوونه وه ی دیوه خان، پیشوازیکردن له بالیوزانی فه رنگ و ناوه وه ی مالانی جه نجال پیشان دهن، واتا حسیب بؤ گالته و جووتوانایی ناو نیگار بگریت. ده بیت قازی ئه فهندي له گو شه یه کی نیگاره که، به ده ستیکی، وهک ئه وه ی بلی "راوه سته"، نیشانه ی "هه رگیز" و "نه خیر" بؤ من و به رتیلی بؤ ئه و دريژکراوم بکات و به ده سته که ی تری، به شهرم و له روودامانه وه زیړه فینیساییه کانی من بخاته گیرفانی خو یه وه. ده بیت ئه و شته ی له ئاکامی ئه م به رتيله ده که وینه وه، هه مان سات له نیگاره که دا پیشان بدریت، واتا پیویسته له جیبی قازیبی ئویسکودار، نیگاری شه هاب ئه فهندي جیگری شافیعی قازی بکیشیت. مرؤف ته نیا له سایه ی لیها تووی نیگار کیشانی زیړه که له ریزکردنی په رده دا ده توانیت ئه و رووداوانه ی به دواى یه کدا ده قه ومین، له هه مان نیگاردای بکیشیت. به مجوره، بؤ نمونه، ئه و چاوه ی له پیشدا به رتیل به خشینه که ی من ده بینیت، کاتیک سه یر ده کات ئه وه ی چوارم یرده کی له سه ر نیمدهری قازیدا دانیشتوه، جیگری قازیبیه، ئه گهر ته نانهت ئه م چیرۆکه شمان نه خوینیته وه، ئه و کاتیک ده بینیت جیگری قازی ده موده ست دوو زیړی فینیسایی ده نیته گیرفانییه وه،

تۆ دەگات قازى ئەفەندى جىيى خۆى بۆ جىگرە شافىيىيەكەى چۆل كر دووه تاكو شهكووره ته لاق بدات.

نىگارى سىيەمىش پىويستە هەمان جقات پىشان بدات، بەلام ئەمجار كاتىك دىوارەكان دهنەخشىندرين، دەبىت نەخش و نىگارى باوى چىنى، كه لك و چلى تىك ئالويمان دهرىازبوون دژوارتر دەكەن، بەكار بەئىنریت. مەرچىشه ئەمانە بە رهنكىكى تۆختر بۆياخ بكرىن و هەورى ئالۆز و رهنكاورەنگ بەسەر جىگرى قازىيەوه بكىشرىت بۆ ئەوهى روون بىتەوه گەمە و فرتوفىلىك لەم چىرۆكەماندا هەيه. مەلا و براكەى، سەربارى ئەوهى بەجىا چوونە بەردەم جىگرى قازى، بەلام پىويستە پىكەوه لە نىگارەكەدا پىشان بدرىن. ئەوان دەستيان بە قسە كرد و گوتيان ماوهى چوار سالا مىردى شهكووره لە شەر نەگەر اوتهوه؛ لەبەرئەوهى مىردى بەخىوى ناكات، ژنەكە بەدەست دەسكورتىيەوه دەنالئىنئىت؛ دوو مندالە هەتئوهكەى برسى و چاو بەگرىانن؛ بەهۆى بەشوو بوونىيەوه، هىشتا هىچ داخوازىكارىك پەيدا نەبووه بىت بە باوكى هەتئوهكان و بگرە لەبەرئەوهى بەشوو، كەس ناتوانىت بى رەزامەندىيى مىردى قەرزى بداتى. جووتە برا بەشئوهىك قسەيان دەكرد بۆى هەبوو دىوارى كەرىش بىنئىتە جوولە و هەر لەویدا بەچاوى پر لە فرمىسكەوه برىارى ته لاقدانى شهكووره بدا، بەلام جىگرى قازى مىششىس ميوانى نەبوو و پرسىارى كرد سەرىهشتىارى شهكووره كىيە؟ دواى تاوىك دوودلى، هاتمە گۆ و گوتم: "باوكى بەرپىزى شهكووره چاوشى و كارى بالئۆزى بۆ سولتئانمان دەكات و لە ژياندايه."

جىگرى قازى گوتى: "تا خۆى نەياتە دادگا، بەهىچ جۆرىك برىارى جىابوونەوهى نادەم."

ئەمجار بەشپىرزەيى گوتم: "زاوا ئەفەندى لە پىخەوى نەخۆشیدا گىانە لایەتى. دواين داخوازى لە خوا ئەوهى كچهكەى ته لاق بدرىت و منىش نوئىنەر ايهتى ئەو دەكەم."

جىگر كوتى: "دواى ته لاقدانى چ دەقەومىت؟ بۆچى پىاوئىكى نىوهمردوو هىندە پەروئىشى جىاكردەنەوهى كچهكەىتى لە پىاوئىك كە دەمىكە لە شەر سەرى تىدا چوو و فەوتاو؟ ها بروانە، ئەگەر كچه هەلئىكى باشى شووكردى هەبىت و زاوايهكى جىيى

متمانە لە كاپەدا بىت، ئەوا تۆ دەگەم، چونكە بەمجۆرە باوكە بەئاسوودەيى سەر دەنئىتەوه."

گوتم: "جىگر ئەفەندى، هەيه."

"كئى؟"

"من."

جىگرى قازى گوتى: "چما دەبىت؟ تۆ نوئىنەرى سەرىهشتىارىت؟ چ كارەيت؟" "لە وىلايهتەكانى رۆژەلەت كتئىبچىهتى و نامەبەرى و جىگرى دەفتەردارىم بۆ پاشايان كر دووه. مئژوونامەيهكى شەرەكانى عەجەم بە ئەنجام گەياندوو و پىشكىش بە سولتئانمانى دەكەم. سەرم لە نەخش و نىگار دەر دەچىت. منىش ماوهى بىست سالا بە ئاگرى عەشقى ئەم كچه قرچەى سوتانم دىت."

"خزمى ئەويت؟"

لەبەرئەوهى لەكن جىگرى قازى لە دەمەساتىكى چاوهروان نەكر اودا كەوتە دۆخىكەوه خۆم بەاوئىژمە بەردەمى و دەست و پئى ماچ بكەم و بەجارىك ژيانى خۆم وەك ئامىرىكى بى راز و نىاز دەخستە سەر مئز، زۆر شەرم بەخۆمدا هاتەوه و بىدەنگ بووم.

"لەبرى ئەوهى وەك چەوئەندەر سوور هەلگەرئى، وەلام بدەوه."

"كچى پوورمە."

"هەم، تۆ گەيشتم. ئايا دەتوانىت بەختەوهرى بكەيت؟"

كاتىك ئەم پرسىارهى كرد، بەدەست ئامازەيهكى بى ئابرووانەى كرد. با نىگار كئىش نىگارى ئەم دزئويىيە نەكئىشئىت. تەنبا با رادەى سووربوونەوهى رووم پىشان بدات و هىچى تر.

"داهاتىكى باشم هەيه."

جىگر ئەفەندى گوتى: "لەبەرئەوهى لەسەر مەزەبى شافىيىم، ته لاقدانى ئەم شهكووره بەدەختەى كە چوار سالا مىردى لە شەر نەگەر اوتهوه، هىچ رەهەندىكى تىدا نىيە لەگەل كتئىب و باوهرى مندا ناكۆك بىت. ئەوا برىارى جىابوونەوهىم دا.

ئیدی ئەگەر میدردی له شه پش بگه پشتهوه، ناتوانیت داوای هیچ مافیکی لی بکات.

نیگاری دواتر، واتا چواره میان، پیویسته پیشان بدات جیگری قازی به مه ره که بی رهش سوپای گوپرایه لی پشتهکان دهخاته جووله و بریاری جیابوونهوه له دهفته ردا تو مار دهکات و داوی نهوه، به لگه بیوه ژنی شه کوروهی من و نه مانی هیچ ته گه رهیه که بو شووکردهوهی مور دهکات و دهیداته دهستم. به لام تیشکی ناواخنی نه و کامه رانییهی من له و کاته دا ههستم پی دهکرد، نه به سوور بو یا خکردنی دیواره کانی دادگا و نه به کیشانی چوارچیوهی نیگار که به رهنگی سووری خوینین، درنا بریت. به ناو ئاپورهی گه و اهیدهرانی دروژن و نه و پیواوانی بو به ته لاقدانای خوشک و کچ و پوره کانیان له به ردهم دهرگای قازیدا تو په لیان به ستبوو، رام کرد و که و تمه سه ر پیگای گه رانه وه.

کاتی که له تهنگه ی بوسفور په ریمه وه و چومه گه رهکی یاقوتلار، مه لا نه فهندی تیگه یشتوو و براهیم له کول خوم کردهوه. مه لا مرخی خوش کردبوو خو مارهی شه کوروم لی ببریت. له به ره نه وهی له کولان دهمودهست تی گه یشتم هر که سیک له کولان پیتم دهکات، ئیره بی به کامه رانیی له راده به درم دهبات و له پشته وه ته پکه و داوم بو دهنیریتته وه، به راکردن رووم له کولانی شه کوروهی خوم کرد. قه له ره شی شووم چونیان زانیبوو مردوویه که له ژوروه وه هیه تا به وجوره به سه ربانه کانه وه بال راره شین و به زم بگین؟ له به ره نه وهی تیروپ خه مم بو زاوام نه خواردبوو و ته نانهت فرمیسیکشم بو نه رشتبوو، کزه له هه ناومه وه دههات، به لام دهستبه جی به داخستنی بی که موکورتیی دهریوانه کانی مال و دهرگا و بیدهنگی و بگره به دار هه ناره که دا تی گه یشتم هه موو شتی که به ری خویدا دهجیت به ریوه.

ئیه تی دهگن من له و ساته دا به په ی پیبردنی که وه به خیرایی هه ل سوکه وتم کردوو. به ردی کم له زهوی هه لگرت و له دهرگای هه وشه م گرت، به لام نه مپیکا. به ردی کیشم هه لدایه ماله وه، که وته سه ر سه ربانه که. به هه لچوونه وه که وتمه به ربارانکردنی ماله که. له و کاته دا په نجه رهیه که کرایه وه. نه مه په نجه رهیه نهومی دووم بوو، نه و په نجه رهیه ی چوار روژ له مه و بهر، روژی چوار شه م، له نیوان لق و چلی دار هه ناره که وه شه کوروم تیدا دیبوو. ئورهان له ویدا دهرکه وت، له درزی

دهریوانه که وه گویم له دهنگی شه کوروه بوو جنیوی به ئورهان ده دا، دواتریش خویم بینی. من و شوخی خوم تاویک به ئومیده وه سهیری په کدیمان کرد. چ خوش و چ جوان بوو. ئامازهیه کی به واتای "چاوه ری بکه" ی کرد و دهریوانه که ی دادایه وه.

هیشتا زوری مابوو بو ئیواره؛ له باخچه خالییه که، شهیدای جوانیی دنیا و دار و کولانه قوراوییه که بووم و به ئومیده وه چاوه ریتم کرد. هینده ی نه برد خه یرییه وه که نه وهی که نه یزه که نه بییت و خاتوونیکی نه فهندی بییت، پشته و په رداخ و به رووی داپوش سراوه ههات. بی نه وهی له یه کتر نزی که بینه وه، چوینه پشت دار هه نجیره کانه وه.

پیتم گوت: "هه موو شتی که ته واوه." نه و نووسراوهی له قازیم وه رگرتیوو، پیشانیم دا. گوتم: "شه کوروه ته لاقی وه رگرت." له بری نه وهی بلیم نیستا له گه ره کی پشته وه مه لایه که ددوژمه وه، گوتم: "مه لا دیت، با شه کوروه ئاماده بییت."

"شه کوروه خاتوون دهیه ویت نه گه ره که میکیش بووه که ژاوهی زه ماوه ند هه بییت. با خه لکی گه ره که بین و نانی شایی بخون. مه نجه له پلاومان به بادهم و قه یسی وشکه وه لی ناوه."

له وانه بوو به زه وقه وه باس بکات چی تریشیان کولاندوو، به لام من قسه م پی بری و گوتم: "نه گه ره شایی نه وه ند فراوان بیته وه، هه وال دهگاته وه سه سن و پیواوه کانی، به سه ر شایییه که دا دهن و ئاپروومان ده بن، ماره برینه که مان لی تی که دهن و ئیمه ش هیچمان پی ناکریت و رهنجمان به با دهجیت. ده بییت خومان به ته نیا له سه سن و خه زووری نا، بگره له ئیبلیسی بکوژی زاوا نه فه ندیش بشارینه وه. ده ترسن؟"

گوتی: "جا چون ناترسین؟" نه مه ی گوت و دهستی به گریان کرد. گوتم: "هیچ شتی که به که س نالین. زاواش هه لگرن و جلی نووستنی له بهر بکه ن، بیبه نه نوینه وه و وه ک مردوو نا، چه شنی نه وهی نه خوش بییت، درژی بکه ن. په رداخ و شرووب له ژور سه ره یه وه دانین و دهریوانه ی ژوره که ی داده نه وه. با چرا له ژوره که ی نه بییت بو نه وهی شه ره رشتیاری شه کوروه له ماره بریندا باوکی نه خوشی بییت. که ژاوهی زه ماوه ند نابیت، دوا سات سی چوار هاوسی بانگ بکه ن و هیچی تر.

کاتیک ئەوانە بانگ دەکەن، دەلێن ئەمە دوا ئارەزووی زاوا ئەفەندی بوو... ئەمە زەماوەندیکی شاد نا، چاوەبەگریان دەبێت. ئەگەر ئەم کارەمان پێ نهبریتە سەر، بڵاوەمان پێ دەکەن، تۆش سزا دەدەن. حالی بوویت؟"

بەدەم گریانەووە سەری بادا. پێم گوت سوارێ ئەسپە سپییەکەم دەبم، گەواھیدەران دینم، زۆرم پێ ناچیت دەگەمەووە مال، با شەکوورە ئامادە بیت، لەمەودا من دەبم بە گەورە مال و ئیستاش دەچم بۆ لای سەرتاش. هیچ کامیک لەم شتانەم پیشتر دانەرشتبوو، بگرە لە کاتی قسەکردندا بەخەیاڵمدا دەهاتن. وەک ئەوەی لە هەندیک شەردا هەستم پێ دەکرد، باوەریم وابوو بەندەییەکی زۆر خۆشەویستی خوام و دلی پێم دەسووتی و دەمپاریزیت و هەر لەم رووئەووەیە کارم راست دینیت. هەر هیندەوی جارێک لە هەناوی خۆتاندا هەستتان بەم متمانەییە کرد، هەرچی بەخەیاڵتاندا بیت و چ لە دلتاندا راست بیت، بیکەن و کردەووەشتان راست دەردەچیت.

لە گەرەکی یاقوتلارەووە بەرەو کەندای زێرین چوار کۆلانم بری. لە مزگەوتی یاسین پاشای گەرەکی هاوسێمان مەلای ریش رەش و دەموچاوە نوورانیم بینی کلکی گسکیکی بە دەستەووە گرتبوو و لە حەوشە قورایوییەکە سەگی بەرەلای راوێدنا. دەردی خۆم بۆ گێراپەووە و گوتم: "باوکی کچی پوورم لەو دەبایە فەرمانی خوا بەجێ بهێنیت، بەلام دەبەوێت بەر لە مردنی، من و کچەکەمی زەماوەند بکەین. کچەکەمی لەبەرئەووەی میردی لە شەڕ نەگەرێووە، ئەمڕۆ لە قازی ئۆتسکودار تەلاقنامەمی وەرگرت." وەک وەلام بۆ ناپەزایی مەلا لەمەر ئەووەی ژنی تەلاقدارا بۆ ئەووەی بتوانیت دیسان شوو بکاتەووە، پێویستە بەپێی شەرع مانگیک چاوەرێ بکات، کاغەزی قازیم پێشان دا و گوتم: "میردی شەکوورە لەبەرئەووەی چوار سالی وە، بوار نەبوو بۆ ئاوسکردنی ژنەکەمی و قازی ئۆتسکوداریش ئەم بەیانییە بۆ ئەم مەبەستە بریاری جیابوونەووەی داو." دەموست مەلا ئەفەندی دلتیا بیت لەووەی هیچ تەگەرەییەک لەسەر پێی مەرەپینەماندا نییە. بەلێ، بووک بە خۆین خزمم بوو، بەلام پورزایی رێگری مەرەپین نەبوو؛ مەرەپینی پیشووی بەتەواوی کۆتای پێ هیندراوو؛ جیاوازی ئایینی و ئاست و سامانمان لە نیاواندا نەبوو. ئەگەر ئەو زێرانەمی دەموست پیشوخت بۆی درێژ بکەم، وەرگرتبایە و لە شاییی ئاشکرای بەرچاوی هەموو دانیشتووانی گەرەکا

مەرەپینەبایە، خێریکی بە هەتیووەکانی بێوژنەکەش دەکرد. ئایا مەلا ئەفەندی حەزی لە پلاوی تیکەل بە بادەم و قەیسینی وشک هەبوو؟

حەزی لێ بوو، بەلام هیشتا نیگای لەسەر سەگەکانی بەردەرگای حەوشە بوو. جلۆبەرگی شاییی دەپۆشی، دەستیکی بەقژ و ریش و کلاووەکەیدا دەهینا و دەهات بۆ مەرەپینەکە. پرساری مالهەکی کرد، ناوونیشانم بۆ هەلدا.

مەرەپینیک دوازدە سال دالغەمی پێو لێ درابیت، چەندەش پەلە لێ بکریت، با بکریت، چ لەووە خۆشتر هەیه زاوا هەموو شپرزەبی و مەترسییەک لەبیر بکات و خۆی بۆ دەستی دلوغان و چەنەبازی شیرینی سەرتاشیک شل بکات و تەراشی شاییی بۆ بکریت؟ دووکانی ئەو سەرتاشەمی لاقەکانم لە خۆیانەووە منیان بۆ بردبوو، دەکەوتە دەروازەمی لای بازاری کۆلانی مالهە وێرانەکەمی گەرەکی ئاکسەراییەووە، ئەو مالهەمی زاوای خوا لێخۆشبووم و پوورم و شەکوورە سالانیک درێژی دوا میندایمان چۆلیان کردبوو. پێنج رۆژ لەمەوبەر یەکەمجار دوا سالانیک درێژ هاتبوومە ئێرە و چاوم بە چاوی یارۆی سەرتاش کەوتبوو. ئەمجار هەر ئەوئەوئەوی چوومە ژووری، باوەشی پیدا کردم و لەبری ئەووەی وەک سەرتاشیک راستەقینەمی ئەستەنبولی لیم بپرسیت ماوەمی دوازدە سالی رابردوو لە کوی خۆم شاردووەتەووە، قسەمی هینایە سەر دوایین ورتەورتی گەرەک و ئەو ئەنجامەمی ئاماژەییە بۆ ئەو شۆینەمی هەموومان لە ئاکامی ئەم رێبوارییە واتادارەمی ناومان لێناووە ژیان، پێی دەگەین.

ناتوانم بلیم وا دەزانم دوازدە سال نا، دوازدە رۆژ لەمەوبەر لێرە بووم. کەچی وەستامان چووبوووە سالیووە، دەستەکانی خالیان لێ دەرھاتبوو و بە لەرینەووەمی گویزانەکەمی دەستی بەسەر روومەتمەووە دیار بوو بەزیادەووە خووی دابوووە ئارەقخواردنەووە. شاگردیک چاوە سەوز و لێو جوان و پێست ئالیشی بۆ خۆی راکرتبوو. شاگردەکە بە سەرسامی بۆ وەستای دەروانی. بەبەرێووە لەگەل دوازدە سال لەمەوبەر، جۆرێک لە رێکوپێکی و خاوینیش بەناو دووکانەکەووە دەبیندرا. ئەو سەتەلەمی ئاوی کولای تێ کرد و بەو ئاوەمی لە ژێرەووەمی دەرژا، بەوردی قژ و رووی منی شوشت، بە زنجیریکی نوێ بە بنمیچەکەووە هەلواسراوو. لەگەنە گەرەووە کۆنەکانی قەلایی کرابوون، ئاگردانەکەمی خاوین و بی ژەنگ بوو و گویزانە دەسک

ئەقىقەكانى تىژ بوون. پشتەمالئىكى پاك و خاوينى لەبەر بوو و دوازده سال لەمەوبەر لە خۆى رانەدەبىنى شتى وا لەبەر بكات. بەخەيالمدات هات وەستا دواى راگرتنى ئەم شاگرده شيرين و لەش نەرمەى كه بالائى له گويزهى تەمەنى دريژتر بوو، هەم دەستى بە دووكانەكەى و هەم بەخۆيدا هیناوه. بەخۆم نەبوو كەوتەمە دالغە ليدان لەوهى ژيانى هاوسەرى بەتەنيا مالى پياوى سەلت نا، بگره زیندوووبوونەوه و فەريكى نوئى بە كار و دووكانيشى دەدا و بەدەم ئەم خەيالانەوه خۆم رادەستى خۆشى و چيژى بوئدار و ئاوى گەرم و سابوونى سەرتاش کرد.

نازانم چەندىك كات تى پەربوو؛ بە پەنجەى پر لە ماریفەتى وەستای سەرتاش و بە گەرمى ئەو ئاگردانەى بەجوانى دووكانى بچووكى ئەوى گەرم کردبوو، خاوبوووبوومەوه. لە سۆنگەى ئەوهى وەك بلئى دواى ئەو گشت چەرمەسەرى و کويزه‌وه‌رييه، ئەمرۆ ژيان وەك شتىكى بى بەرامبەر لەپر گەوره‌ترين دياريم پيشكىش دەكات، هەستى سوپاسکردنى يەزدانى مەزەم لەكن وروژا و زۆر بەپەرۆش بووم بزانم ئەم ديارىيه لەكام تاي تەرازووى رازدارى گەردوونى ئافریندراوى خۆيه‌وه دەردەچيئ. هەستم بە خەم و ئازاريش کرد بۆ زاواى بە مردووى لە جيگەدا راکشام لەو مالهى دواى كەمىكى تر دەبم بە سەرگەورهى. خەرىك بووم بەدەم ئەم هەست و خەيالانەوه خۆم بۆ جوولان نامادە دەکرد، لەپر لەبەر دەرگای هەميشە ئاوه‌لاى دووكانەكە هەستم بە هەبوونى جوولەيه‌ك کرد، پووم وەرگيئرا و بينيم شەوكەوت بوو.

بەشپرزەبى، بەلام بە هەلوئىستىكى متمانە بەخۆبوونەوه كاغەزىكى بۆ دريژ کردم. بى ئەوهى هيج شتىكى پى بلئيم، بەدەم چاوه‌ريگردنى خراپترين هەواله‌وه هەناوم بە باى سارد لەرزى و نامەكەم خويئدەوه:

"ئەگەر كەژاوهى زەماوند نەبىت، شوو ناکەم. -شەكووره."

قۆلى شەوكەتم بەزۆر راکيشا و لە باوه‌شم گرت. دەمويست بۆ شەكوورهى خۆم بنووسم: "سەر سەر و سەرچاوان خۆشەويستم." بەلام كوا قەلەم و مەرەكەب ريبان دەكەويتە كن سەرتاشى نەخويئدەوار. بەمجۆره، زۆر بەورىاى چرپاندم بە گوئى شەوكەتدا و بە داىكىم دەگوت: "باشە." بەهەمان چرپە پرسىارى باپيريشيم لى کرد.

"نووستووہ."

ئىستا تى دەگەم، ئىوہش لەگەل شەوكەتدا لە پرووى مردنى زاوامەوه (هەلبەتە شەوكەت گومان لە شتى تر دەكات) گومانم لى دەكەن. جيگەى داخە، بەزۆر ماچم کرد. شەوكەوت بى ئەوهى خۆشىي بە چارەمدا بىت، رۆيشت. لە كاتى زەماوندەكەشدا جلى جەژنى پۆشيبوو و لە دوورەوه وەك دوژمن بۆمى دەروانى.

لەبەرئەوهى شەكووره لە ماله باوانەوه بۆ مالى زاوا نەدەچوو، تەواو بەپيچەوانەوه، من وەك زاوا رپوى چوووبوومە ماله باوانى شەكووره، كەژاوهى زەماونديش بەشپۆهيه‌كى گونجاو لەگەل ئەم رەوشەدا بوو. بيگومان لە دۆخىكدا نەبووم وەك ئەوهى كەسانى تر دەيانکرد، منيش پۆشاك بەكەمە بەر هاورپياني دەولەمەند و خزم و ناسياوانم و سواری ئەسپيان بەكەم و لەبەر مالى شەكووره دايانەزىتم. بەلام سەربارى ئەوہش، دوو هاورپى سەردەمى مندائيم لەوانەى لەم شەش رۆژەى دواى گەرانەوہم بۆ ئەستەنبول تووشم هاتبوون (يەككيان وەك من بووبوو بە نووسيار و ئەوى تريان گەرم‌اوئىكى بەرپۆه دەبرد) و سەرتاشە دەلالەكەم، كە لە كاتى تەراشکردندا پيرۆزبايى لى کردم و فرميسك رژايە چاوانى، لەگەل خۆمدا هینا؛ خۆيشم ئەسپە سپيەكەم، كە رۆژى يەكەم سواری بووبووم، بەدووى خۆمدا راکيشا و وەك ئەوهى لەو ماله هەلى بگرين و بيبەينه مالئىكى تر و ژيانئىكى دى، پيش دەرگامان لە شەكوورهى خۆم گرت.

خەيرىيە دەرگای کردەوه و بەخشيشىكى چەورم دايى. شەكووره جليكى بووكتينى سوور و تارايەكى ئاودامانى پۆشيبوو. لەناو دەنگى گريان و هەنسك و نالين و (ژنىك بەسەر مندالەكانيدا قيراند) و هاوار و ماشالائى لە ژوورەوه هاتوو لە مال هاتە دەرى. ئەسپىكى سپيمان وەك يەدەك لەگەل خۆماندا هینابوو شەكووره بە هونەرەوه سواری بوو. سەرتاشەكە بەزەبىي پيمدا هاتبوووه و لەدوا ساتدا دەهۆلوانىك و زورنارژەنىكى پەيدا کردبوو. كاتىك ئەوان لە پيشمانەوه ئاوازىكى لەسەرەخۆى زەماوندیان دەژەنى، كەژاوهى هەژار و خەمبار، بەلام بەسەرپەرزى، زەماوندەكەمان كەوتە رى.

هەر هيندەى ئەسپەكانمان وەخۆ كەوتن، تى گەيشتم ئەم كەژاوهى زەماوندە

شتیکه شه‌کوره به لیزانی هه‌میشه‌یی خۆیه‌وه بۆ مسۆگه‌رکردنی ماره‌برینه‌که سازی داوه. له سایه‌ی که‌ژاوه‌ی زهماوه‌نده‌که‌ماندا، ئە‌گه‌ر له دوا ساتیشدا بوايه، هه‌موو گه‌ره‌ک به ماره‌برینه‌که‌یان ده‌زانی و به‌پێی ئە‌وه‌ی به‌مجۆره‌ش له‌لایه‌ن هه‌مووانه‌وه‌ په‌سه‌ند ده‌کرا، هه‌ر دژایه‌تییه‌ک له داها‌توودا له به‌رام‌به‌ر زهماوه‌نده‌که‌ماندا بکرایه، لاواز ده‌بوو. له‌لایه‌کی تره‌وه، به‌ناشکرا راگه‌یاندنی نیازی زهماوه‌ندکردنمان، گێرانی به‌زمی شایی وه‌ک ئە‌وه‌ی بمانه‌وێت پێشانی دوژمنانمان و می‌ردی شه‌کوره و خیزانه‌که‌ی بده‌ین هه‌یچ حسێبێکیان بۆ ناکه‌ین، کاری ئیمه‌ی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌خسته مه‌ترسییه‌وه. ئە‌گه‌ر به‌ده‌ستی من بوايه، بێ ئە‌وه‌ی به‌که‌س بلێم و شایی بگێرم، شه‌کوره‌م ماره‌ ده‌کرد و ده‌بووم به‌ می‌ردی و دواتر زهماوه‌ندم راده‌گه‌یاند.

کاتیک به‌سه‌رپشتی ئە‌سه‌په‌ سپی و نازداره‌که‌ی ئە‌فسانه‌ ئاسامه‌وه له پێش که‌ژاوه‌ی زهماوه‌نده‌وه به‌ کۆلانه‌کانی گه‌ره‌کدا رێم ده‌کرد، چاوه‌کانم به‌ترسه‌وه به‌دوای هه‌سه‌ن و پیاوانیدا ده‌گه‌ران، چونکه له‌وانه بوو هه‌ر ساتیک له‌ کۆلانیکه‌وه یان له‌ ده‌رگای هه‌وشیکی تاریکه‌وه ده‌رپه‌رن و په‌لامارمان بده‌ن. که‌سانی به‌سالاچوو و پیاوانی پێگه‌یشتوو له پێش ده‌رگا و بن دیواران راوه‌ستاوی گه‌ره‌کم بینی بێ ئە‌وه‌ی بزانی چ ده‌قه‌ومێ و دوور له‌ بێ ریزی نواندن، به‌ سه‌رسامی سه‌یری که‌ژاوه‌ی زهماوه‌ندیان ده‌کرد. که‌سانی نامۆم بینی راوه‌ستابوون و سالاویان لێمان ده‌کرد. له شوێن بازاریکی بچوو‌کدا، که‌ ته‌واو بێ ویستی خۆمان پێیدا تێ په‌رین، وێرای شادبوونی ئە‌و میوه‌فرۆشه‌ی بێ ئە‌وه‌ی زیاد له‌ به‌هێ رهنگینه‌کانی و گیزه‌ر و سیوه‌کانی دوور بکه‌وێته‌وه، له‌گه‌ڵ ئیمه‌ چوار پێنج هه‌نگاوی نا و گوته‌ی: "بێچاوینی بیت؛" به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی به‌قالیکی خه‌مگیندا؛ به‌ نیگای پر له‌ په‌زانه‌ندی نانه‌وايه‌کدا که‌ سووتایی سه‌ر کولێره‌کانی به‌ شاگرده‌که‌ی ده‌کراند، ده‌موده‌ست تێ گه‌یشتم شه‌کوره زۆر وه‌ستایانه‌ پێوه‌ندی فسه‌کفسک و ورته‌ورتی خۆی خستبووه‌ کار و به‌ ماوه‌یه‌کی کورت وه‌رگرتنی ته‌لاق و شووکردنی خۆی به‌ منی به‌ گه‌ره‌کدا بلاو کردبووه و به‌په‌سه‌ندکردنی دابوو. سه‌رباری ئە‌وه‌ش، من به‌رام‌به‌ر هه‌ر هێرشیکی بێ تام و چاوه‌روانه‌کراو، بگه‌ر به‌رام‌به‌ر هه‌ر قسه‌ تیگرتن و وشه‌یه‌کی دزیو، له‌سه‌ر پێ بووم. بۆیه کاتیک له‌ بازاره‌که‌ ده‌رچووین، هه‌یچ گازنده‌م نه‌کرد له‌ ده‌ست ئە‌و ئاپۆره‌ی

مندا‌لانه‌ی به‌ هاوار و قیژه و گالته‌کردنه‌وه که‌وتبوونه شوینمان و داوای به‌خشیشیان ده‌کرد: له‌ پێکه‌نینی ژنانی ناو په‌نجه‌ره و پشت ته‌لبه‌ند و ده‌ریوانه‌کانه‌وه‌ حاڵی ده‌بووم نه‌شه‌ و هه‌را و ژاوه‌ژاو و جه‌نجالیی مندا‌لان، ئیمه‌ی پاراستوو و واتای رازی بوون ده‌گه‌یه‌نیت.

به‌رده‌وام چاوم بریوووه ئە‌و رێگایه‌ی که‌ژاوه‌ی زهماوه‌ند دابوو به‌ر و له‌ خوا به‌زیاد بیت، له‌ ئە‌نجامدا پێچی کرده‌وه و رۆوی له‌ مال‌ کرد، به‌لام دلم له‌کن شه‌کوره و خه‌مه‌کانی بوو. راستییه‌که‌ی، ئە‌وه‌ی بۆ من مایه‌ی خه‌م بوو، بێ به‌ختیه‌که‌ی نه‌بوو که‌ ناچاری کردبوو رۆژی مردنی باوکی شوو بکات، بگه‌ر بێ رازاوه‌یی و هه‌ژاری له‌ راده‌به‌ده‌ری زهماوه‌نده‌که‌ بوو: ئە‌سه‌پ هه‌وسار زیوین و زین نه‌خشیندراو؛ سواری ئە‌سه‌په‌کان پۆشاکێ له‌ تووکی سه‌گی ده‌ریا و ئاوریشم چندراو و به‌ داوی زی‌رین نه‌خشیندراویان پۆشییت؛ باری سه‌دان ئە‌سه‌پ و گالیسه‌کی دیاری و باوڵی بووکینی و به‌ده‌یان کچه‌ پادشا و کچه‌ سوڵتان به‌دوایه‌وه‌ بن و ئاپۆره‌ی ژنانی پیربووی هه‌رمسه‌را له‌ گالیسه‌که‌دا دانیشتن و چیرۆکی ده‌وله‌مه‌ندیی رۆژانی رابردوو بگێرنه‌وه... ئە‌مانه‌ شایه‌نی شه‌کوره‌ی من بوون. له‌ زهماوه‌ندی سه‌رجه‌م کچانی ده‌وله‌مه‌نددا تارایه‌کی سووری گه‌وره و له‌ ئاوریشم چندراو بۆ چاوه‌زار به‌سه‌ر بوو‌کدا ده‌دریت و چوار خولام به‌ داره‌کانی ده‌ستیان له‌مدیو و ئە‌ودییو ئە‌سه‌پی بوو‌که‌وه‌ تارا‌که‌ راده‌گرن، که‌چی له‌ زهماوه‌ندی ئیمه‌دا ئە‌و چوار خولامه‌ نه‌بوون. خزمه‌تکارێکیش نه‌بوو میوه و په‌ره‌ی زی‌رین و زیوین و به‌ردی دره‌وشاوه و مۆمی گه‌وره‌ی شایی به‌ داو خه‌ملیندراو و ناھلی(*) هه‌لگرتبیت و له‌ پێشه‌وه به‌ ورشه‌ورش رێ بکات. له‌به‌رئ‌وه‌ی که‌ژاوه‌ی زهماوه‌ند هه‌یچ ریزی له‌ ده‌هۆلکوت و زورناژهن نه‌ده‌گرت، ئە‌وان ناویه‌ناو بێده‌نگ ده‌بوون، له‌به‌رئ‌وه‌ی که‌سه‌یکیش نه‌بوو بلتیت: "لاکه‌ون، لاکه‌ون، بووک دیت"، که‌ژاوه‌ی زهماوه‌نده‌که‌مان تیکه‌ڵ به‌ ئاپۆره‌ی بازار و ئە‌و خزمه‌تکارانه‌ی له‌ کانیی مه‌یدان ئاویان پر ده‌کرد، ده‌بوو. منیش، له‌بری شه‌رم،

(*) ناھل: داری خۆزگه و ئاوات، داریک بووه به‌ لک و چله‌وه، به‌ خشل و زیو و شتی تری گرانبه‌ها رازینراوته‌وه و له‌ سه‌رده‌می عوسمانیدا له‌ پێشه‌وه‌ی که‌ژاوه‌ی زهماوه‌ند و خه‌ته‌نه‌ سووران و هتندا ... هه‌لگه‌راوه. - وه‌رگێر -

خه ميک دای دهگرتم و هیندهی نه مابوو فرمیسک له چاوانم بیته خواره وه. کاتیک که راینه وه و له مال نریک بووینه وه، بویرانه و له پر به سه ریشتی نه سپه که مه وه ناوړم دایه وه و سهیری کم کرد، تی گه یستم شه کووره له پشت تارای په مایی بووکیڼی و په چهی سووری خوینینه وه، له بری خه مگین بوون بهم دهستکورتی و هه ژارییهی شایه نی وی نه بوو، دلخوش بوو به وهی بی قهزا و به لا گه یشتووینه ته کوټای ریگا و نه نجامی به زمی زه ماوه ند. منیش دلم ناسووده بوو. به مجوره، وهک نه وهی هه موو زاوایه ک دهیکات، منیش بووکی جوانم، که دواي که میکی تر ماره ی ده که م، له نه سپ داگرت و قولم کرد به قولیدا. کیسه یه کی پر له ناکچه ی پیشتر ناماده کراوم له سه ره خو و بو نه وهی هه مووان بیبین و چیژی لی وهر بگرن، به چنگ به سه ریدا ریژاند. کاتیک نه مندالانه ی هر له سه ره تایی زه ماوه نده که وه به دوامانه وه بوون، ناکچه کانیان له دهستی یه کتر ده فراند، من و شه کووره چووینه هه وشه وه و به به رده لانه که دا تی په رین. هر هینده ی پیمان نایه مال وه، به سه رسورمانه وه هه ستمان به گه رمی و بوئی گه نیوی تهرمه که کرد.

دواي نه وهی نا پوره ی که ژاوه ی زه ماوه ند له مال وه جی خویان کرده وه، کاتیک بینیم شه کووره ش وهک پیران و ژنان و مندالانی مال وه (نورهان له سووچیکه وه به گومانه وه بو منی دهروانی) وهک نه وهی نه م بوینه بوونی نه بیت، هه لده سوورا، تاویک که وتمه گومانه وه؛ به لام له به نه وهی له شه رگه کان هینده هه ستم کردبوو بوئی تهرمی نه و کوژراوانه ی پو شاکیان ونجر و نجر و پیلو و پشتینیان کراوه و دادراو، روو و چاو لیوه کانیان له چوله وانی بوو بوو به خوراکی قه ل و دال، تا راده ی خنکان دم و گه روو و سییان پر کردووم، دلنیا بووم له وهی به هه لده نه چووم و دهمزانی بوئیکی گه نیو دیت.

له خوار، له ناشپه زخانه پرسیری شوینی زاوا نه فهنده ی و هوئی نه م بوینه ی هه موو مال که هی داگرتبوو له خهیرییه کرد و پیم گوت هه موو شتیک روون ده بیته وه. نه مه گوتن نا، ورینه کردنیک بوو له ژیر لیوه وه. له لایه کی تره وه، هوشم چوو بووه سه ر نه وهی جاری یه که مم بوو وهک خاوه ن و سه ردار له گه ل خهیرییه دا ده دوام.

به دم گریانه وه گوتی: "له بهر رووناکیی دهستووری نیوه، له پیخه وه که یدا رمان

کشاندووه، جلی نووستنمان له بهر کردووه، لیفه مان داوه به سه ریدا، په رداخی پر له شروویمان له ژوو سه ری داناوه. نه گه ر بوئیشی دیت، نه وا له بهر گه رمیی ناگردانه که یه."

یه ک دوو دلوپ فرمیسکی ریژانده ناو نه مه نجه له ی گوشتی مه ری تیدا سوور ده کرده وه. سه ره تا به گریانه که یدا هه ستم کرد زاوا نه فهنده ی شه وانه نه می بردووه ته چیگاوه، به لام دواتر شه رم به م بوچوونه ی خو مدا هاته وه. نه سته ر بیده نگ و له خو بیایی له گو شه یه کی ناشپه زخانه که دانیشتبوو. دواي قوتدانی نه و شته ی له ده میدا دهیجوو، هه ستایه سه ری.

گوتی: "شه کووره شاد بکه، نرخی بزانه."

له ناخی خو مدا نه و دهنگی عوودم بیست که یه که م روژی گه رانه وه م بو نه سته نیول به کولانه کاندا رویشتبوووم و گویم لی بوو بوو. ناوازی عووده که، زیاتر له خه م، ژیان تیدا بوو. دواتریش، کاتیک مه لا نه فهنده ی له و ژوو ره نیوه تاریکه ی زاوای به جلی نووستنه وه تیدا راکشابوو، ماره ی شه کووره ی له من بری، سه دای نه و ناوازه له ناخدا بوو.

له به ره نه وهی خهیرییه پیشتر له چاو ترووکاندنیکدا هه وای ژوو ره که ی گو ری بوو و مومه که شی به باشی له گو شه یه کی تیشکپر شار دبووه وه، زاوام به جلی نووستنه وه که مروف هه سته نه ده کرد نه خوش نییه و لاشه یه کی بی گیانه، له ماره بریندا سه ره پرشتیاری شه کووره بوو؛ سه رتاشی دو ستم و پیریکی فره لیزانی گه ره کیش گه واهیده ر بوون. له کاتی تهاره کی ماره بریندا، که به ناوات خواستن و ناموژگاریی مه لا و نزا و پارانه وهی هه مووان کوټای پی هات، پیاویکی به سالآچووی زورزان خه می تهنروسستی زاوامی له بهر بوو و له ودا بوو به گومانه وه سه ری به لای ویدا وهر بگی ریت، هر نه وه نده ی مه لا ماره ی بری و نه بری، له شوینی خو م راپه ریم و دهستی وشکه وه بووی زاوام له ده ست گرت و تا هیزم تیدابوو، نه راندم:

"هیچ خه متان نه بیت، نه زبه نی، زاوای شیرینم. هه موو شتیک ده که م بو نه وهی شه کووره و مندالانه کی سکیان تیر بیت و پشتیان قایم بیت و له نارامی و خو شه ویستیدا بزین."

دوايش وا خۆم نواند وهك ئەوهی زاوام بیهویت له پێخهوی نهخۆشیدا و لهسهه سهینهكههی چهند شتیكم به گویدا بچرپیت. بهسهرنج و پێزهوه گویم له دهمی نزیك خستهوه و وهك چۆن ئیمههی لاوانی پێزدار تووشی بهسالآچووێکی بهپێزی چاوهپێی مردن دهبین و چهشنی ئەوهی ئیکسیرمان خواردبیتهوه، بهوهپهپی سهرنجهوه گوئ بۆ یهك دوو ئامۆژگاری بهنرخهی ئهجامی ژیانکی تهواو دهگرین، منیش بهوجۆره هه چاوه گوێهكم كرد به چوار و وام پێشان دا گویم بۆ زاوام پراگرتبیت. مه لا ئەفهندی و پیاوه بهسالآچوووهكههی گه رهك، پێیان وابوو زاوام له نوینی نهخۆشی و له سههرمه رگدا ئامۆژگاریم دهكات و به نیگای خۆیان نیشانیان دا بهپێز و رازیبوونهوه پێشوازیان کردوه له راستگویی و پهیوهستبوونی هه میسههیی کاتی گوێگرتنم له غه زورم. ئومیدهواریشم ئیدی كهس وا بیر نهكاتهوه من پهنجهم له كوشتنی زاوامدا هه بیت.

به میوانهكانی ناو ژورهكه م گوت پیاوه نهخۆشهكه دهیهویت بهتهنیا بیت. به چاوتروكاندنیك ژورهكهیان چۆل كرد و بۆ خواردنی پلاو و گوشتی سوورهوههكراوی دهستكردی خهیرییه (ئێستا منیش بۆنی لاشهكه و زیره و جاترم لێ تیکه ل دهبوو)، چوونه ژوروی پیاوان له تهنیش. منیش چوومه هه یوان، كتومت وهك پیاویکی خه مگین كه بهشپهزییهی به مالی خۆیدا دهگه پیت، به بی هۆشی ده رگای ژوروی خهیرییه خسته سه رپشت و بی ئاگا لهخۆ چوومه ژورهوه و بی گویدانه ئەو ژنانهیی به چوونه ژورهوهی پیاویك بۆ ناویان سه ریان سوورما بوو، به نیگای شیرین بۆ شهكوره م روانی. ئەویش بهببینینی من ناوچاوانی له كامه رانیدا درهوشانهوه. پیم گوت:

"شهكوره، باوكت بانگت دهكات. مارهت بر، ئێستا ده بیت دهستی ماچ بكهی."

چوار پێنج ژن لهوانهیی شهكوره بۆ مسۆگه رکردنی ئاشكراییهی زه ماوه ندهكه دوا سات له دوویانی نارده بوو و چهند كچیکی گهنجیش كه به راستگویی نیگاكانیاندا دیار بوو خزمی نزیك بن، په شوكان و وا خۆیان پێشان دا وهك ئەوهی بیانهویت رووی خۆیان داپۆشن، به لام تیر و پر سه ریان كردم و له تهوقی سه رهوه تا نووکی پێ پیاوانم.

زۆر دواتر، میوانهكان نانیا ن خوارد، گوێز و بادهم و باسووق و نوقلی ئاكیده(*) و میخهکیان په ستایه ده میان و هیشتا زۆر به سه ر نوێژی ئیواره دا تی نه په ریبوو، بلاوهیان لێ كرد. فرمیسه كانی شهكوره تاوانا توای سه ریان دهكرد و سه ره پوویی و شه پی مندالانیش له ژوروی ژناندا، خۆشییان له و ناوه هه لگرتبوو؛ له ناو ئیمه هی پیاوانیش، من هیچ به قسه و لاقرتی میوانهكان پی نه كه نیم و نقومبوونم له بیدهنگیه کی خه مگیندا وا لێك درایه وه په رووشی نهخۆشیی خه زورم.

ئه و شتهی له ناو گشت ئەم چه ره سه ری و تهنگاوییه دا له قولایی می شم چه سپیوه، ئەوهیه كاتیک پێش ناخواردن له گه ل شهكوره بۆ ماچكردنی دهستی باوکی چوینه ژوروی زاوام، له تاق بوونه وه ماندا سه ره تا به پێزیکی راسته قینه وه دهستی سارد و وشكه هه لاتووی پیاوه مردووه كه مان ماچ كرد. دواتر كشاینه سووچیکی تاریکی ژوره كه وه وه و تیر و پر په كترمان رامووسی. توانیبوم زمانی گه رموگوری ژنه كه م بینمه ناو ده م و تامی ئەو نوقلی ئاكیدهیهی ده دا كه مندالان به رده وام له ده می ده نین.

(*) نوقلی ئاكیده: یه كێك بووه له كو نترین جۆره كانی نوقل و شیرینی سه رده می عوسمانی. -
وه رگێر -

من شه کووره

دوای رۆیشتنی هه مووان، پاش ئه وهی دوایین میوانانی شاییی خه مگینمان پیلایان له پێ کرد، رووی خوێان داپۆشی، مندالێ کانیاں دوا دانه نوقلی ئاکیدهیان نایه ده میان و دایکانیاں دایاننه پێش خوێان و له ده رگای هه وشه ئاودبوون، بیدهنگییهکی درێژ ئه و ناوهی داگرت. هه موومان له هه وشه بووین و جگه له باله فرکیی چۆله که یه که نه بیته، که له ده ولکهی نیوه پیری قه راغ بیره که به پارێزه وه ئاوی ده خوارده وه، هیچ ده نگیککی تر نه ده هاته به رگویی. کاتیک ئه م مه له ش، که به ره کورته کانی سه ری له بهر رووناکیی ئاگردانه که ده بریسکایه وه، له تاریکیدا ون بوو، له ناخدا به ده م ئازاره وه هه ستم کرد باوکم له ماله چۆله که مان، ئه و ماله ی پێ ده چیت ئاوێزانی تاریکی بیته، له سه ره وه، له پێخه وه که یدا به مردوویی راکشاوه.

دواتر، به ئاوازییک که ئۆرهان و شه وکه وت زۆر باش ده زانن له کاتی راگه یاندنی شتیکیدا به کاری ده هینم، گوتم: "مندالینه، ئاوه وه رنه ئیره."

هاتن.

"له مه ودوا قه ره باوکتانه. ده ستهی ماچ بکه ن."

به بیدهنگی و به ریزه وه ده ستیاں ماچ کرد. به قه ره م گوتم: "هه تیه و بێ به خته کانم له به رئه وهی بێ باوک پێ گه یشتوون، نازانن چۆن گوێرایه لێ باوک بن و به ده م گوێگرتن له قسه کانیه وه سه یری ناو چاوی بکه ن و متمانه ی پێ بکه ن. بۆیه ئه گه ر بێ ریزیت له به رامبه ردا بنوین، درنده یی و خاوی و ره فتاری مندالانه یان لێ

بوه شیته وه، ده زانم سه ره تا دلته فراوان ده بیته له ئاستیاندا و ئه م ره فتارا نه یان ده بووری به وهی ته نانه ت جارێکیش باوکی خوێان نه دیوه و بیریاں نا که ویته وه و بێ باوک پێ گه یشتوون."

شه وکه ت گوتم: "من باوکم دیته وه بیر."

گوتم: "ششش... گوئی بگره. له مه ودوا قسه ی قه ره بۆ ئیه، له سه رووی قسه ی منیشه وه یه." رووم له قه ره کرد و گوتم: "ئه گه ر گوئیان لێ نه گرتی و بێ ریزیاں پیت کرد، بچووکتیرین ئاماژه ی بێ ره وشته ی و شوومی و به دفه پری و بێ ئه ده بییاں لێ ده رکه وت، سه ره تا هۆشیا ریاں بکه وه، پاشان بیانبوو ره." ئه و سا ته وشه ی دارکاریم به خه یالدا هات، به لام لێی په ژیا و بوممه وه. "جیی من له دلته تۆدا هه رکوێیه ک بیته، ده بیته جیی ئه وانیش ئه وێ بیته."

قه ره گوتم: "شه کووره خاتوون، هه ر ته نیا بۆ ئه وه نا بيم به مێردت، بگره بۆ ئه وه ی بيم به باوکی ئه م هه تیه وه نازدارانه ش، زه ما وه ندم له گه لندا کرد."

"بیستان؟"

خه یریه له لاوه گوتم: "په ره رداگه ر، هه رگیز له تیشکی خۆت به سه رمانه وه که م مه که وه. خوا یه به دلۆقانیی خۆت بمانپاریزه."

گوتم: "گویتان لێ بوو، وا نییه؟ ئافه رین کوره جوانه کانم. مادام باوکتان هینده ی خۆش بوین، ئه گه ر ئیه ته نانه ت تاویک بێ ویستی خۆشتان له قسه ی ده رچن، ئه و سه ره تا ده تانبوو ری."

قه ره گوتم: "دواتریش هه ر ده یانبوو رم."

گوتم: "به لام ئه گه ر جاری سییه میش ئه مان هه مان شتیاں کرده وه که تۆ پیت گووتوون مه یکه ن... ئه و کاته ماقتان کوته که. حا لی بوون؟ قه ره ی تازه بابتان زۆر توند و تیژه. له شه ری غه زه بی خوا و له په ریشانتیرین و خراپترین ئه و شه رانه ی باوکی خوا لێخۆشبووتان نه ی توانی لێیا ن بگه ریته وه، گه را وه ته وه. با پیریا ن زۆر رووی پێ دا و ن و فره ه لێ فراندوون. ئیدی با پیرتان گه لیک نه خۆشه."

شه وکه ت گوتم: "من ده مه ویت بچم بۆ کن با پیرم."

"ئەگەر گوپراپەل نەبن، قەرە جوان فېرتان دەكات چۆن تى ھەلدان لە بەھەشتەو ھاتوو. ئەو كاتە، ئىدى باپىرتان ناتوانىت لە دەستى قەرە رزگار تان بكات وەك ئەو ھى لە دەستى من دەرى دەھىنان و دەبىردن. ئەگەر دەتانهوئىت خۆتان لە ھەلچوون و توورەھىيى باوكتان بپارىزن، ئىدى نابىت شەر بکەن، ھەموو شتىك لە نىوان خۆتاندا دابەش دەكەن، نابىت درۆ بکەن، نزاى خۆتان دەكەن و ناخەون تا لەبەرکردن تەواو نەكەن، قسەى خراپ بە خەيرىيە نالین و گالتهى پى ناكەن... ھالى بوون؟"

قەرە چەمايەو و پىرى دايە ئۆرھان و لە باوھشى کرد، بەلام شەوكتە خۆى دوور راگرت. لە ناخەو ھەستەم لە ئامىزى بگرم و بگرم. ھەتيوى داماو و خەمگىنم، شەوكتەى بىكەس و بەستەزمانم، ئاى شتىكى چەند جىاوازي لەم دنيا گەرە و فراوانەدا. تاويك ھەستم کرد منداللىكم، وەك شەوكتە منداللىكى تاك و تەنيام لە دنيايە و مندالى و كۆللى شەوكتە و مندالىي خۆم لە ئەقلمدا تىكەل بوون و مچوركىكم پىدا ھات. كاتىك بىرم لە مندالىي خۆم كردهو، ھاتەو بىرم چۆن ئىستا ئۆرھان لە باوھشى قەرەدايە، منىش سەردەمانىك دەچوو ھە باوھشى باوكم، بەلام بەپىچەوانەى ئۆرھانەو، كە بەشئوھىيەكى كاتى وەك ميوھىيەكى رانەھاتوو بەدارى خۆى بەوئوھەلۆاسرا بوو، من بەشادمانى لە باوھشى باوكم دەمامەو و زۆر بەخۆيەو دەنووساندم و وەك سەگ بۆنمان بە پىستى يەكترەو دەکرد. ھىندەى نەما بوو بەمە پىرمەى گريان، بەلام خۆم راگرت و بى ئەوھى لە خەيالدا بىت، گوتم:

"دەى بزەنم، بە قەرە بلین: بابە."

ئاى شەويكى چ سارد بوو و ھەوشەكەمان چ بىدەنگ بوو. سەگەل زۆر لە دوورەو بە دەرد و خەمەو دەوھىرەن. كەمىكى تىرش كات تى پەرى، بى ئەوھى ھەست بکەن، بىدەنگى، وەك خونچەى تارىكى دەمى كردهو و بلاو بوو ھەو.

زۆر دواتر گوتم: "باشە منداللىنە، بابچىنە ژوورى بۆ ئەوھى ھەموو پىكەو لىرە سەرمەمان نەبىت."

من و قەرە وەك بووك و زاوا لەبەر ترسانمان لە بەتەنيا مانەوھى دواى شايى شەرمەمان دەکرد و دوودل بووين، بەلام نەك ھەر من و ئەو، بگرە مندالەكان و خەيرىيە و ھەموومان بەو شەرمەو و وەك ئەوھى بچىنە مالى تارىكى كەسىكى

ترەو، بە دوودلى چووينە ژوورەو. لە ژوورى بۆنى تەرمى باوكم دەھات، بەلام لەوھ نەدەچوو كەس ھەستى پى كرىبىت. كاتىك بىدەنگ بە پلىكانەكاندا سەردەكەوتىن، ئەو سىبەرەنەى پروناكىي مۆمەكانى دەستمان دروستى دەکردن و لە بنمىچەكەيان دەدا، وەك ھەمىشە دەخولانەو و ئاويزانى يەكتر دەبوون، جارىك گەرە دەبوونەو و جارىكيش بچووك، بەلام من پىم وابوو جارى يەكەمە شتى وا روو دەدات. كاتىك لەسەرەو، لە ھەيوانەكە پىلاومان دادەكەند، شەوكتە گوتى:

"بەر لەوھى بنووم، دەستى باپىرم ماچ بکەم؟"

خەيرىيە گوتى: "پىش تۆزىك سەيرم کرد، تايەكى پىسى گرتوو و ھالى زۆر خراپە. جنۆكە چووتە لەشئىيەو و بەباشى خۆى قايم كردهو. ئاگرى نەخۆشئىيەكەى سەرتاپاي جەستەى تەنيو. بىرۆنە ژوورەكەتان با جىگەتان بۆ رابخەم."

بگرە بەدەم قسەكانىيەو كرىبوونىيە ژوورەو. بەدەم جىگە راخستن و سەرچەفكردەو و لىفە بلاوكردەو، دەستى بۆ ھەر شتىك دەبرد بەشئوھىيەك باسى دەکرد وەك ئەوھى شتىكى دانسقى و بى وىنە بىت و وا دەدوا چەشنى ئەوھى ھەرکەسىك ئەمشەو لەم ژوورە نيوە سارده و لەسەر ئەم سەرچەفە تازانە و لەژىر ئەم لىفە گەرمانەى دروستكراو لە پەرى بالندەدا بنوئىت، وەك ئەوھى وايە لە كۆشكى سولتان نووستىت.

ئۆرھان لەسەر دەستشۆرەكەى دانىشتبوو. گوتى:

"خەيرىيە، چىرۆكمان بۆ بگىرەو."

خەيرىيە گوتى: "ھەبوو نەبوو، سەردەمانىك پىاويكى شىن ھەبوو. دۆستىكى راستەقىنەى جنۆكەشى ھەبوو."

ئۆرھان گوتى: "پىاوەكە بۆچى شىن بوو؟"

"خەيرىيە، ھەر نەبىت ئەمشەو چىرۆككىك مەگىرەو جنۆكە و پەرى و خىوى تىدا بىت."

شەوكتە گوتى: "بۆچى نەگىرپتەو؟ دايە، دواى خەوتنى ئىمە تۆ لە پىخەو دەردەچى و دەچىتە كى باپىرم؟"

گوتم: "باپىرتان، خوا بىپارىزىت، زۆر نەخۆشە. بىگومان شەو دەچمە لای بۆ

خزمه تکرندی. ئەدی دوايي مه گهر نايه مه وه ناو نوينه که مان."

شه وکەت گوتی: "با خەیرییه بچیتە کن با پیرم. مه گەر خەیرییه به شه وان خزمەتی با پیرم ناکات؟"

خەیرییه له ئۆرهانی پرسى: "تەواو بوو؟" کاتیک قوونی ئۆرهانی به پارچەیهک پەرۆ پاک دەکردهوه، سهیریکى ئەوهى ناو دەستشۆره کهى کرد و وهک بلیى له بهر بۆنه کهى نا، بگره له بهر ئەوهى پاشه پۆکهى ئۆرهانی به کهم دهنانى، چارهى دا بهیه کدا. نیوه بى هۆشبوونیکى شیرینیش رووى ئۆرهانی داگرتبوو. گوتم: "خەیرییه، دەستشۆره که به تال بکه و بیهینه وه. با شه وکەت شه و له ژووره که دهر نه چیت."

شه وکەت گوتی: "بۆچى بۆم نییه دهر بچم؟ بۆچى نابیت خەیرییه چیرۆکیک بگيریتە وه جنۆکه و فریشتەى تیدا بیت؟"

ئۆرهان له تاو ترس نا، زیاتر به وه گه شبینیه بى ئەقلانهیهى هه میشه دواى گوگردن به روویه وه دەمبىنى، گوتی: "چونکه ماله وه جنۆکهى تیدا بهیه هه بى ئەقل."

"دایه، ههیه؟"

"ئەگەر له ژوروى دهر بچن و بلین با سهیریکى با پیرمان بکهین، ئەوا جنۆکه دەتان دۆزیتە وه."

شه وکەت گوتی: "قەرە له کوئى جیى خوئى راده خات؟ ئەمشه و له کوئى دهنوئیت؟"

گوتم: "من نازانم. خەیرییه جیگای بۆ راده خات."

شه وکەت گوتی: "دایه، تۆ دیسان له گه ل خۆمان ده خه وى. وا نییه؟"

"چەند جار بیلیمه وه. وهک هه میشه له گه ل ئیوه دهنووم."

"هه تا هه تايه؟"

خەیرییه به دەستشۆره که وه چوه دهر وه. من نۆ نیگار ه کهى ترم له دۆلابه که، له وه شوئنهى لیم شار دبوونه وه، دهر هینا. بکوژى نامەرد دوايين نیگارى دزیبوو و دەستى له مانه نه دا بوو. له سهەر نوينه کهم دانیشتم و تیر و پى له بهر پۆشنایى مۆمه که سهیرى نیگار هکانم کرد بۆ ئەوهى له رازى ناویان بگه م. ئەم نیگارانه شتگه لیکی هینده جوان بوون مرۆف دەیتوانى وهک بیره وهیرییه له بیر کراوهکانى خوئى سهیریان بکات و له

سهیر کردنیشدا، نیگار هکان کتومت وهک نووسین له گه ل کهسى سهیر کهردا قسه ده کهن.

به دەم سهیر کردنى نیگار هکانه وه، هۆشم لای خۆم نه ما بوو. ئۆرهان سهیرى نابوو به لوتمه وه و به بۆنى خوئى سهیریدا بۆم دهر کهوت ئەویش سهیرى سووره ناوازه و به گومانه که دهکات. وهک ئەوهى جاروبار ده مکرد، به خه یالما هات مه کم دهر بهینم و بینمه ده مى بۆ ئەوهى بیم ژیت. دواتر، ئەو کاتهى له نیگارى مردنى ترسناکى بهرده مى ترسا و له نیوان لیوه سووره کانییه وه به شیرینی هه ناسه ی دها، تاویک ویستم ئۆرهان بخۆم.

"دهتخۆم، تى گه یشتیت؟"

خوئى تهخت کرد و گوتی: "دایه، ئادهى ختو و کهم بده."

قیژاندم و گوتم: "ههسته له وئى، ههسته هه ی ئازهل." ئەمه م گوت و زلله یه کم تى سره وان، چونکه له سهەر نیگار هکان پالکه وتبوو. سهیرم کرد نیگار هکان هیچیان لى نه هاتوه، ته نیا نیگارى ئەسه په که نه بیت که له سه ره وه بوو و که میک لۆچ بوو بوو، به لام هه ستى پى نه ده کرا.

دواى ئەوهى خەیرییه به دەستشۆره به تال که وه گه رایه وه، من نیگار هکانم کۆکرده وه. له وه دا بووم له ژووره که دهر بچم، شه وکەت به شیر زه یى هاوارى کرد:

"بۆ کوئى دایه، بۆ کوئى ده چیت؟"

"دیمه وه."

به هه یواندا تپه پریم، سارد و سى بوو. قەرە له هه مان ئەو جییه، له وه گوئشه یه ی به درێژایى چوار رۆژ له گه ل باو کمدا داده نیشت و باسى نیگار و نه خش و دیدگایان ده کرد، له بهرام بهر نیمده ره خالییه کهى باو کم دانیشتبوو. نیگار هکانم له سهەر کورسیى قورئانه که و نیمده ره که خسته بهرده مى. له پى ژووره که له بهر پۆشنایى مۆمه که پى بوو له پهنگ، له تیشکیک هه ر ده تگوت تزهیه له گه رمایى و زیندوو یى سه رسو ره یین؛ وهک بلیى له ناکا و هه موو شتیک که وته جووله.

بێدهنگ و به پرێزه وه و بى ئەوهى جووله مان لیوه بیت، ماوه یه کی درێژ سهیرى

نیگارەکانمان کرد. ئەگەر کەمبەختی جوولاباين، ئەو ھەوايەي لە ژوورەكەي بەرامبەرەو دەھات و بۆنی مردنی ھەلگرتبوو، مۆمەكەي دەلەراندەو و بەمجۆرە وا دەھاتە بەرچا و ھەك ئەو ھەي نیگارە پر لە راز و نیازەکانی باوكم سەما بکەن. ئەری ئەم نیگارە لەبەر ئەو ھەي بووبوونە ھۆی کوشتنی باوكم، بەجۆرە لەبەرچاوم گەرە بووبوونەو؟ ئایا لەبەر نامۆیی ئەسپەكە، بۆ وینەیی رەنگە سوورەكە، نیگارەکانی دارەكە و خەمگینی دوو عبدالەكە بوو وا من كەوتبوومە بەر کاریگەری نیگارەكان، یاخۆ لەتاو ترسانم بوو لەو بكۆژەي لە پیناویاندا باوكم و تەناتەت كەسانی تریشی كوشتبوو؟ دواي تاویك، من و قەرە باش حالی بووین بیدەنگی نیوانمان ھیندەي نیگارەكان، لەو ھەشەو سەرچاوە دەرگرت كەوا لە شەوي زەماوندماندا پیکەو بەتەنیا لە ژووریکداین. ھەردووكمان ویستمان قسە بکەین.

گوتم: "سبەینی دواي ئەو ھەي لە خەو ھەستاین، ئیدی دەبیت ھەموو كەسێك بزائیت باوکی بەلەنگازم لە خەودا مردوو. تا چ رادەھەك ئەم قسانەم راست بوون؟ وەك بلی و شەكانم لە ناخەو ھەلنەدەقولان.

قەرە بەھەمان نواندن سەیرەو گوتی: "سبەینی ھەموو شتێك باش دەبیت. راستیی گوت، بەلام بۆ ئەو ھەي باوهری پێ ھەبیت.

كاتێك بەئاستەم خۆی بزواند و ویستی لیم نزیك بکەوتەو، لە ناخەو ئارەزووم دەکرد باوھشی پێدا بکەم و وەك چۆن سەری مندالەكانم دەرگرم، سەری ویش بخەمە ناو لەپی دەستەكانمەو.

ھەمان كات گویم لێ بوو دەرگای ژووری باوكم كرایەو و بەترس و واقورمانەو لە شوینی خۆم راپەریم. غارم دا، دەرگام كردهو و روانیم: لەبەر ئەو رۆشناییەي دزەي دەرگە ھەیانەكەو، دەرگای ژووری بابم بە نیوھكراوھیی بینی و مچوركم پێدا ھات. چوو ھەیانە سارد و سړكە. لەبەر ئەو ھەي ئاگردانی ژوورەكەي باوكم ھیشتا دەسووتا، ژوورەو بۆنی تەرمی لێ دەھات. تۆ بلی شەو كەت چووبیتە ویندەری، یاخۆ كەسێكی دی؟ تەرمی باوكم لەبەر تیشكی بەئاستەمی ئاگردانەكە بە ئاسوودھیی بە جلی شەو ھەو ھەو راکشایوو. بیرم كەوتەو ھەندێك شەو بەر لەو ھەي بخەوت، لەبەر رۆشنایی مۆم "كتاب الروح"ی دەخویندەو و منیش پێم دەگوت:

"شەوێكی بەخێر بابە گیان." لەسەرەخۆ پەرداخەكەي لە دەستم وەر دەگرت و دەگوت: "خوا بەنیازی دلی خۆت لەگەلدا بكات جوانكی لەكەم." پاشان وەك سەر دەمی مندالی گۆنای ماچ دەکردم و لە نزیكەو سەیری ناو چاوەكانی دەکردم. سەیریکی رۆوی ترسناکی باوكم كرد و ترسام. ھەم نەمدەویست سەیری رۆوی باوكم بکەم و ھەم وەك ئەو ھەي ئیبلیس دنەم بدات، دەمویست ببینم رۆوی تا چ رادەھەك ترسناك بوو.

زۆر نەبوو بەترسەو گەر باوومەو ژوورە دەرگا شینەكە و قەرە شالای بۆم ھینا. پالێكم پێوھنا، بەلام لەبەر توورەیی و ھەلچوون نەمدەزانی چ دەكەم. لەبەر تیشكی لەرژۆكی مۆمەكە ھەمان ھینا و برد، بەلام ئەو ھەي كردمان، وەك بلی ھینان و بردنێكی راستەقینە نەبوو، لاساییكردنەو ھەي ھینان و بردن بوو. پیمان خۆش بوو بەرھەكەي دەكەوتین و دەستمان لە باسك و ران و سنگی یەكتر دەدا. شپرزەیی و شیواویی ئەقلم لەو بارە دەر و نیو ھەو چوو كە نیزامی لە شیرین و خەسەرەودا باسی دەكات: ئەری كاتێك من كتومت وەك شیرین دەمگوت: "لێوم ماچ مەكە و ئازارم مەدە"، تۆ بلی قەرە، كە بە ئەندازەھەكی زۆر نیزامی خویندبوو، ھەستی نەكردبیت من لە پشت ئەم وشانەمەو "بیکە" م گوتوو؟

گوتم: "تا دۆزینەي ئەو ئیبلیسە و ئاشكراوونی بكۆژی باوكم، لەگەل ناچمە ھەمان جیگەو."

وەك بلی ھەلھاتیم، لە ژوورەكە دەرچووم و شەرمێك سەرتای جەستەي داگرتم، چونكە بە دەنگێكی زۆر بەرز قسەم كردبوو و دیار بوو ویستبووم دەنگم بگاتە خەیریە و مندالەكان. سەرباری ئەو ھەش، وەك ئەو ھەي بمەوت باوکی دامام و میردی خوا لیخۆشبووشم، كە مەگەر ھەر خوا بزائیت جەستەي لە چ خاكێكی نامۆ لەمیژە بوو بە تۆز، گویمان لە ھاوارەكەم بیت.

ھەر ھیندەي گەیشتمە كن مندالەكان، ئۆرھان گوتی: "دایە، شەو كەت چوو ھەیان."

گوتم: "دەرچوویت؟" ھەلمەتم بۆ برد و ویستم زللەھەكی تی بسەرەوینم.

شەو كەت خۆی ھاویشتەي باوھشی خەیریەو و گوتی: "خەیریە."

خهیرییه گوتی: "دهرنه چوو، تهواوی کات له ژووره وه بوو."

له پر مچورکیتکم پیندا هات و نه متوانی سهیری ناو چاوانی بکه م. دستبه جی حالی بووم دواوی راگه یاندنی مردنی باوکم، مندا له کان له مه ودوا بو خۆ پزگار کردن له تووریهی و هه لچوونی من، په نا بو خهیرییه ده بن و رازه کانی نیمه ی له کن دهرکین. ئەم که نیزه که رشکنه ش سوود له م هه لانه وهرده گریت و دسه لاتنی خویم به سه ردا دسه پینیت. کوشتنی باوکم به ملی مندا دینیت و سه ریه رشتیکردنی مندا له کان ده که ویته دهستی هه سه ن. دهیکات، به لئ. ئەم هه موو بی ئاپرووییه ی له به رئه وه یه ده چوو جیگه ی باوکه مه وه. ئیدی بوچی لیلتان بشارمه وه؛ بیگومان ئەوه ی ده کرد. بزه یه کی شیرینم بو کرد. پاشان شه وکه تم له باوه ش گرت و ماچم کرد.

نۆرهان گوتی: "ده لیم شه وکه ت چوو دهره وه بو هه یوان."

"بچه جیگه وه و بمخه نه نیوان خو تانه وه با چیرۆکی چه قه لئ بی کلک و جنۆکه ی پره شان بو بگپرمه وه."

شه وکه ت گوتی: "به لام تو به خهیرییه ت گوت چیرۆکینک نه گپرتته وه باسی جنۆکه ی تیدا بیت. بوچی خهیرییه بوئی نییه ئەمشه و چیرۆک بگپرتته وه؟"

نۆرهان گوتی: "ئایا به شاری بیکه سانیشدا تی ده پهن؟"

گوتم: "تی ده پهن. هه یج مندا لئکی ئەو شاره دایک و باوکیان نابیت. خهیرییه تو برۆ خوارئ و جاریکی تر دهرگا کان تا قی بکه وه. نیمه له نیوه ی چیرۆکدا هه ده مانباته وه."

نۆرهان گوتی: "من هه نامباته وه."

شه وکه ت گوتی: "قه ره ئەمشه و له کوئی دهنویت؟"

گوتم: "له ژووری نیگارکیشان. ده ی باش خو تان به دایکتانه وه بنووسین با له لیفه که دا گهرمان بیته وه. ئەم قاچه پچیوه هی کامتانه؟"

دواوی ئەوه ی دهستم به گپرانه وه ی چیرۆک کرد، وهک هه میشه دیسان یه که م که س نۆرهان خهوی لی کهوت و منیش دهنگی خو م کز کرد. شه وکه ت گوتی: "دواوی ئەوه ی من خهوم لی ده که ویت، تو له جیگه دهرناچی. وا نییه دایکه؟"

"دهرناچم."

به راستیش نیازتکی وه هام نه بوو. راستیه که ی، دواوی ئەوه ی شه وکه ت خهوی لی کهوت، به خه یالدا هات چ کامه رانییه که له شهوی بوو کینیی شووی دووهمدا - سه رباری ئەوه ی پیاوکی که شخه، ئاوه زیاو و ئاره زووداریش له ژووره وه بوو- له پال کوره کانم راکشام: به ده م ئەم بیرکردنه وانه وه خه ویشم لی کهوت بوو، به لام خه وه که م ئاسوو ده نه بوو. به گویره ی ئەوه ی دواتر بیرم که وته وه، له و جیهانه وه یشوومه و نا ئارامه ی نیوان خهون و بیداریدا، سه رتا له گه ل رۆحی هه لچووی باوکم حسیبم کرد، دواتر له خه یالی بکوژی نامه رد هه له اتم، چونکه ده یویست منیش بو لای ئەو رۆحه بنیریت، به لام بکوژه که کردی به ته قوه وێر و هه را و زه نایه کی له رۆحی بابیشم ترسناکتر و له کو لم نه ده بووه وه. له خه ونمدا به ردی گرته مالم ان و کیشای به په نجه ره و سه ربانه که دا. دواتر به ردی گرته دهرگا و بگره پیم وابوو به زور پالی به دهرگا وه دنا. ئەو رۆحه خراپه، زه رین یان کپرو زانه وه ی ئازهلئیکی له شپوه ی گریاندا له دواوی خو یه وه دهر کرد. من دهنگه که م بو نه برایه وه سه ر دهنگی هه یج ئازهلئیک و ترپه ی لیدانی دل م زیاد ی کرد.

به ده م ئاره قه دهردانه وه هوشیار بوومه وه. ئایا له خه ونمدا گویم له و دهنگه سه هیره بووبوو، یاخو به راستی دهنگه که له ماله وه هاتبوو و من هوشیار بووبومه وه؟ له به رئه وه ی نه متوانی تی بگه م، خو م نووساند به مندا له کانه وه و جوولم له خو م بری و که وتمه چاوه ریکردن. کاتیک ده مویست خو م قایل بکه م به وه ی له خه ونمدا گویم له دهنگه کان بووه، دیسان هه مان نالینم بیست. ئەو ساته شتیک ی گه وره که وته هه وشه وه و زرمه ی لی هه ستا. ئه ری ئەویش به رد بوو؟

زراوم تۆقی. به لام یه کسه ر له وه خراپتریش رووی دا: دهنگی ته قوه وێر له ماله وه ده هاته گویم. خهیرییه له کوئی بوو، قه ره له کام ژوور نووستبوو، لاشه ی باوکی به سته زمانم چۆن بوو؟ خوا یه هه ر خو ت بمان پاریزی. مندا له کان وهک به رخ نووستبوون.

ئه گه ر پشش شوو کردنه وه م بوایه، له جی هه لده ستام، وهک پیاوی ماله وه بو دهنگرتن به سه ر دۆخه که دا هه ول م ده دا ترسی خو م بره وینمه وه و به گز جنۆکه و

رۆحه‌کاندا ده‌چوممه‌وه. به‌لام ئیستا ته‌نیا خۆم گرمۆله‌ کردوو و باوه‌شم به‌ مندا‌له‌کاندا کردوو. ده‌تگوت ئەم دنیا‌یه‌ که‌سیکی تێدا نییه‌ و که‌سیش به‌هانا‌ی خۆم و مندا‌له‌کانه‌وه‌ نایه‌ت. له‌ چاوه‌روانی خراپه‌یه‌که‌دا مامه‌وه‌ و له‌ خوا پارامه‌وه‌. ده‌رگای هه‌وشه‌ بوو، وا نییه‌؟ به‌ئێ.

له‌په‌ر و بێ ئه‌وه‌ی خۆشم بیرم لێ کردبێته‌وه‌ چ ده‌که‌م، هه‌ستام، سه‌ربه‌رگه‌که‌م له‌به‌ر کرد و تیم ته‌قاند.

له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کان به‌چرپه‌ گوتم: "قه‌ره."

شتی‌کم کردبووه‌ نووکی پیمه‌وه‌ و بۆ خواری داده‌به‌زیم. ئەو مۆمه‌ی له‌ چاو لێکنانی‌که‌دا به‌ پشکۆی ئاگردانه‌که‌ دام گیرساندبوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی گه‌یشتمه‌ به‌رده‌لانه‌که‌، کوژایه‌وه‌. بایه‌کی به‌هێز هه‌لی کردبوو، به‌لام ئاسمان روون بوو؛ دوا‌ی ئه‌وه‌ی چاوم راهات، بینیم تریفه‌ی نیوه‌مانگ هه‌وشه‌که‌ی به‌ته‌واوی رووناک کردبووه‌وه‌. په‌روه‌ردگارم، ده‌رگای هه‌وشه‌ له‌سه‌رپشت بوو. له‌وه‌رمایه‌ به‌ده‌م هه‌له‌رزینه‌وه‌ مامه‌وه‌.

بۆچی چه‌قۆیه‌کم له‌گه‌ڵ خۆم هه‌له‌نگرتبوو؟ بگره‌ مۆمدان یان پارچه‌ ته‌خته‌یه‌که‌یشم به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو. له‌په‌ر له‌ تاریکیه‌که‌دا بینیم ده‌رگای هه‌وشه‌ له‌خۆیه‌وه‌ جوولا، زۆر دواتر، وه‌ک بلی‌ی دوا‌ی راوه‌ستانی ده‌رگا‌که‌، گویم له‌ جیره‌ی بوو. دیته‌وه‌ بیرم به‌خۆم گوت ده‌لێی له‌ خه‌ونمدا‌یه‌. به‌لام هۆشم لای خۆم بوو و ده‌مزانی له‌ هه‌وشه‌ ده‌رۆم به‌ رێوه‌.

کاتی‌ک له‌ ماله‌وه‌، پیم وایه‌ت لای خواره‌وه‌ی سه‌ربانه‌که‌ بوو، گویم له‌ خشپه‌یه‌ک بوو، حا‌لی بووم رۆحی باوکی دامام له‌ ده‌رچوون له‌ جه‌سته‌ی، دژواری ده‌چیژیت. هه‌ستکردنم به‌وه‌ی رۆحی باو‌کم ئازار ده‌چیژیت، هه‌م نوقمی ئیش و هه‌م ئاسوده‌ی کردم. به‌خۆم گوت ئەگه‌ر هۆکاری ئەم هه‌موو ته‌قوه‌ور و خشپه‌یه‌ باو‌کم بێت، که‌واته‌ له‌مه‌وه‌ به‌لایه‌ک بۆ من نایه‌ت. له‌لایه‌کی دی، ئازاری رۆحی باو‌کم، که‌ په‌له‌قاژتی بوو هه‌رچی زووتره‌ ده‌ربچیت و به‌ته‌نیا بۆ ئاسمان به‌رز بێته‌وه‌، خه‌فه‌تیک‌ی بێ ئەندازه‌ی دامی و له‌ خوا پارامه‌وه‌ هاوکاری باوکی شیرینم بکات. کاتی‌ک بیرم کرده‌وه‌ رۆحی باو‌کم هه‌ر من نا، مندا‌له‌کانیش ده‌پاریژیت، فیتنکاییه‌ک به‌ دلمدا‌ گه‌را. ئەگه‌ر شای

دیوانیش له‌ پشت ده‌رگای هه‌وشه‌وه‌ بێ و خۆی ئاماده‌ بکات خراپه‌م به‌رامبه‌ر بکات، با له‌ رۆحی ئۆقره‌ لێب‌راوی باو‌کم بترسیت.

رێک له‌و ساته‌دا خه‌می‌کم لێ نیشتم و گوتم تۆ بلی‌ی ئەو شته‌ی ئۆقره‌ی له‌ باو‌کم بپوه، قه‌ره‌ بێت؟ ئایا باو‌کم خه‌ریکه‌ خراپه‌یه‌ک به‌رامبه‌ر قه‌ره‌ ده‌کات؟ ئەدی قه‌ره‌ له‌ کوێیه‌؟ هه‌مان کات که‌می‌ک له‌ودبو ده‌رگای هه‌وشه‌وه‌، له‌ کۆلان قه‌ره‌م بینی و راوه‌ستام. له‌گه‌ڵ یه‌کی‌ک قسه‌ی ده‌کرد.

هه‌ستم کرد که‌سی‌ک له‌ پشت داره‌کانی ناو باخچه‌ خالی‌یه‌که‌ی ئه‌وبه‌ری رێگا قسه‌ی بۆ قه‌ره‌ ده‌کرد. بۆم ده‌رکه‌وت خاوه‌نی ئەو نالی‌نه‌ی پێش که‌می‌ک له‌ پێخه‌وه‌که‌دا گویم لێ بوو، ئەم که‌سه‌ بوو و ده‌مده‌ستیش حا‌لی بووم ئەمه‌ سه‌نه‌. جوړیک له‌ پارانه‌وه‌ و گریان له‌ ده‌نگیدا هه‌بوو، به‌لام له‌ ئاوازیکی هه‌ر شه‌ ئامیزیش بێ به‌ش نه‌بوو. له‌ دووره‌وه‌ گویم بۆ راگرتن. له‌ شه‌وی بێده‌نگدا که‌وتبوونه‌ سافکردنی حسیی نیوان خۆیان.

هه‌مان کات حا‌لیش بووم خۆم و مندا‌له‌کانم له‌ ژياندا تاک و ته‌نیا ماوینه‌ته‌وه‌. وام بیر ده‌کرده‌وه‌ من قه‌ره‌م خۆش ده‌وێت، راستییه‌که‌ی، ته‌نیا ده‌مویست خۆشم بویت، چونکه‌ له‌ ده‌نگی خه‌مگینی سه‌ه‌ن و له‌ ئازاره‌کانیدا شتی‌ک هه‌بوو دلی منی داخ ده‌کرد و یه‌کسه‌ریش لێ تێ گه‌یشتم.

ده‌یگوت: "سه‌ه‌ینی قازی و یه‌نیچه‌ره‌ و گه‌واهی‌ده‌ر دینم تا سویند بخۆن کاکم زیندوو و هیشتا له‌ چیاکانی عه‌جه‌م شه‌ر ده‌کات. ماره‌برینه‌که‌تان ره‌وا نییه‌. ئێوه له‌ ژووری زینا ده‌که‌ن."

قه‌ره‌ گوتی: "شه‌کووره‌ ژنی تۆ نه‌بوو، هاوسه‌ری کاکی خوا لێخۆشبووت بوو."

سه‌ه‌ن به‌بروا به‌خۆبوونه‌وه‌ گوتی: "کاکم زیندوو. گه‌واهی‌ده‌ر هه‌ن دیویانه‌."

"له‌به‌رئه‌وه‌ی چوار سا‌له‌ له‌ شه‌ر نه‌گه‌راوه‌ته‌وه‌، ئەم به‌یانیه‌ قازیی ئویسکودار ئه‌وی له‌ شه‌کووره‌ جیا کرده‌وه‌. ئەگه‌ر زیندوو، با گه‌واهی‌ده‌رانت پێی بلین ئیدی جیا کراوه‌ته‌وه‌."

سه‌ه‌ن گوتی: "تا مانگی‌ک تێ نه‌په‌ریت، شه‌کووره‌ ناتوانیت شوو بکاته‌وه‌. ئەمه‌ دژی ئاین و قورئانی پیرۆزه‌. باوکی شه‌کووره‌ چۆن به‌م ره‌زاله‌ته‌ رازی بوو؟"

قه‌ره گوتی: "زاوا ئه‌فه‌ندی زۆر نه‌خۆشه. له‌سه‌ر جیی مردنه... ماره‌برینیش به‌ده‌ستووری قازی بووه."

حه‌سه‌ن گوتی: "ئایا پیکه‌وه ژه‌ه‌رتان ده‌رخواری زوات دا و ئه‌م کاره‌شتان به‌ده‌ستی خه‌یریه‌ ئه‌نجام دا؟"

"غه‌زوورم له‌ خه‌می په‌فتاره‌کانی تۆدایه له‌ به‌رام‌به‌ر شه‌کووره. ئه‌گه‌ر کاکت به‌پراستی زیندوو بیت، ئه‌ویش ده‌توانیت له‌ به‌ده‌په‌وشتی و په‌فتاری خراپت بپه‌چیته‌وه."

حه‌سه‌ن گوتی: "سه‌رله‌به‌ری درۆیه. ئه‌مانه بیانووی ده‌ستکردی شه‌کووره‌ن بۆ هه‌له‌هاتن له‌ مال."

له‌ ماله‌وه ده‌نگی قیژه‌یه‌ک هات؛ ئه‌وه‌ی ده‌یقیژاند، خه‌یریه‌ بوو. دواتر شه‌وه‌ک‌تیش هاواری لی به‌رز بووه‌وه؛ به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌یانقیژاند. منیش به‌خۆم نه‌بوو به‌ترسه‌وه قیژاندم و بئ ئه‌وه‌ی بزانه‌م چ ده‌که‌م، پام کرد بۆ ماله‌وه.

شه‌وه‌ک‌ت به‌ پراکردن به‌ پلیکانه‌کاندا هاته‌ خواری و ده‌رپه‌ریه‌ هه‌وشه. هاواری کرد: "باپیرم سارد و سه‌ره‌ وه‌ک به‌فر. باپیرم مردوه."

پرمان له‌یه‌ک دا و له‌ باوه‌شم گرت. خه‌یریه‌ هه‌شتا ده‌یقیژاند. قه‌ره و هه‌سه‌نیش ئه‌و قیژه‌یه و گشت شته‌کانی تریان بیستبوو.

ئه‌مجار شه‌که‌وت گوتی: "دایه، باپیرمیان کوشتوووه."

هه‌مووان ئه‌مه‌یان بیست. ئایا هه‌سه‌نیش بیستبووی؟ خۆم به‌باشی له‌ شه‌وه‌ک‌ت ئالاند. بئ ئه‌وه‌ی شه‌په‌زه‌م، دامه‌ پێش بۆ ماله‌وه. خه‌یریه‌ له‌سه‌ر پلیکانه‌کان پراوه‌ستاوو و باسی ئه‌وه‌ی ده‌گی‌په‌یه‌وه‌ چۆن منداله‌که‌ له‌ خه‌و هه‌ستاوه و به‌ موخه‌نه‌تی تی ته‌قاندوووه.

شه‌وه‌ک‌ت گوتی: "دایه، مه‌گه‌ر نه‌تگوت جیمان ناهیلیت؟" ده‌ستی کرد به‌گریان.

هۆشم له‌کن قه‌ره‌ بوو. له‌وه‌ی، له‌ شه‌پانه‌ی ده‌رگای هه‌وشه‌دا پراوه‌ستاوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی هۆشی له‌کن هه‌سه‌ن بوو، ده‌رگای بۆ پێوه‌ نه‌ده‌درا. روومه‌تی شه‌وه‌ک‌تم ماچ کرد، به‌توندی به‌خۆمه‌وه‌ نووساند، بۆنی گه‌ردنیم کرد، هه‌پورم کرده‌وه و خسته‌مه

باوه‌شی خه‌یریه‌وه. به‌چه‌رپه‌ گوتم: "خه‌یریه، هه‌ردووکتان بچنه‌ سه‌ری."

چوونه‌ سه‌ری. گه‌رامه‌وه بۆ لای ده‌رگای هه‌وشه. پیم وا بوو هه‌سه‌ن ناتوانیت له‌م شوینه‌وه، چه‌ند هه‌نگاوێک له‌ پشت ده‌رگاوه‌ بمبینیت. ئایا له‌ باخچه‌ تاریکه‌که‌ی ئه‌وبه‌ره‌وه‌ جیگه‌ی گۆزیبوو و چووبوو په‌شت داره‌کانی ناو تاریکایی کۆلانه‌که‌وه؟ به‌لام منی ده‌بینی و کاتیک قسه‌ی ده‌کرد، رووی قسه‌ی له‌ منیش بوو. ئه‌وه‌ی منی په‌ست ده‌کرد، ئه‌وه‌ نه‌بوو له‌ تاریکیدا قسه‌ له‌گه‌ڵ که‌سه‌ی بکه‌یت و رووی نه‌بینیت؛ پراستییه‌که‌ی، تا زیاتر من، ئیمه‌ی تاوانبار ده‌کرد، من به‌ مافدارم ده‌زانی، وه‌ک ئه‌وه‌ی باوکیشم جاروبار ده‌یدا به‌به‌ر گویمدا، بۆم ده‌رکه‌وت هه‌میشه‌ ناراست و تاوانبار بووم و کاتیک به‌نازاره‌وه‌ پیم به‌وه‌ برد عاشقی کابرای خاوه‌ن ئه‌م قسانه‌ بووم، ده‌هریتر ده‌بووم. په‌روه‌ردگارم، هه‌ر خۆت فریام بکه‌وه. مه‌گه‌ر ئه‌فین له‌به‌ری گه‌شتن به‌ نازار چێشتنی ختوخواری، رێگایه‌کی باش نییه‌ بۆ گه‌شتن به‌ تۆ؟

حه‌سه‌ن گوتی تۆ له‌گه‌ڵ قه‌ره‌ یه‌کتان گرتوو و باوکتان کوشتوووه. گوتی گوپی له‌ قسه‌ی منداله‌که‌ بووه، هه‌موو شتی‌ک وه‌ک پۆژی روون ئاشکرایه و ئه‌وه‌ی ئیمه‌ کردوومانه، تاوانیکی دۆزه‌خیه‌. ده‌یگوت سه‌به‌ینی ده‌چیته‌ کن قازی و گشت شتی‌کی بۆ ده‌گی‌په‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر من بیتاوان بم و ده‌ستم به‌ خوینی باوکم سوور نه‌بیت، ئه‌وا من و مندالان ده‌باته‌وه‌ ماله‌وه و تا کاکای له‌ شه‌ر ده‌گه‌ریته‌وه، باوکایه‌تیمان ده‌کات. ئه‌گه‌ر تاوانباریش بم، ئه‌وا پیاویک له‌ شه‌ر بیت و ئاماده‌ بئ خوینی خۆی بدا و له‌ملاوه‌ ژنه‌که‌ی بئ به‌زه‌بیانه‌ لی جیابیته‌وه، ئه‌وا ئه‌و ژنه‌ شایه‌نی هه‌موو سزایه‌که‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌سه‌ره‌خۆ گویمان له‌م قسانه‌ گرت، له‌په‌ر خامۆشییه‌ک باالی به‌سه‌ر داره‌کاندا کێشا.

حه‌سه‌ن به‌ هه‌لوێستی‌کی ته‌واو جیاوازه‌وه‌ گوتی: "ئه‌گه‌ر ئیستا به‌ ئاره‌زووی خۆت بگه‌ریته‌وه‌ مالی‌ می‌ردی راسته‌قینه‌ت و منداله‌کان هه‌لبه‌گری و بئ ئه‌وه‌ی که‌س چاوی لی بیت، نه‌رم نه‌رم و بیده‌نگ بۆ مال بگه‌ریته‌وه، ئه‌وا منیش نه‌خشه‌ی ئه‌م زه‌ماوه‌نده‌ ساخته‌یه و ئه‌وه‌ی ئه‌م ئیواره‌یه‌ لی‌ره‌ بیستم و ئه‌و تاوانه‌ی ئه‌نجامتان داوه و هه‌موو شتی‌ک له‌بیر ده‌که‌م و له‌ گشت شتی‌کتان خۆش ده‌بم. شه‌کووره، له‌گه‌ڵ تۆ، ته‌نیا به‌دان به‌خۆداگرتنه‌وه‌ چاوه‌په‌ی گه‌رانه‌وه‌ی کاکم له‌ شه‌ر ده‌که‌ین."

ئەرى سەرخۆش بوو؟ شتېكى ھىندە مندا لانا لە دەنگیدا بوو، كە من خەمى ئەو ھەم بوو ئەو داخووزەى لە بەردەم مېردەكەمدا لېم دەكات، بېتتە ھۆى سەر تياچوونى.

لە نىوان دارەكانەو ھە بانگى كرد و گوتى: "تې دەگەيت؟"

بەتەواوى نەمدەتوانى بزەنم لە كوئى تارىككەيەكەدايە. ئەى پەرورەدگارم، فرىاي ئىمەى بەندەى گوناھكار تەكەو.

"شەكوورە، دەزانم چوئە ناتوانى لەگەل بكوژى باوكت لەژىر ھەمان بنمىچدا بژىت."

تاوئىك بەخەيالدا ھات دوور نىيە ئەو باوكمى كوشتبىت و ئىستاش گالتمەمان پى بكات. ئەم ھەسەنە ئىبلىسىك بوو بۆ خۆى، بەلام لەوانەشە بەھەلدا چوویم.

قەرە پوو و تارىكى گوتى: "گوئى بگرە ھەسەن ئەفەندى، خەزوورم كوژراو، ئەمە راستە. نامەردىكى نارەسەن كوشتووئەتى."

ھەسەن گوتى: "پىش زەماوئەدەكە كوژرا، وا نىيە؟ بۆيە كوشتتان چوئە دژى ئەم نەخشەى زەماوئەندە و تەلاقدانى ھەلبەستراو و گەواھىدەرانى درۆزن و فرت و فیلەكانتان بوو. خو ئەگەر قەرەى بە پىاو بزانیبايە، چەندىن سال لەمەوبەر كچى خۆى دەدايى، نەك ئەمروۆ."

لەبەرئەوئەى چەندىن سال لەگەل پىاوى خوا لىخۆشبووم و ئىمەدا ژىابوو، ھىندەى خۆمان رابردوومانى دەزانى. لەوھش خراپتر، ھەر شتېكى لە مال لەگەل مېردەمدا باسمان كردبىت و لەبىرمان كردبىت و ئىستاش دەمانەوئەت لەبىرى بگەين، ھەسەن لەتاو ئىرەيى عەشق، ورد و درشتى بىر دەكەوتەو. بەدرىژايى سالان بىرەوھرى زۆرمان لەگەل وى و كاكیدا ھەبوو، دەترسام ئىستا ھەسەن ھەلىان برىژىت و منىش ھەست بگەم قەرە چەند نامۆ و نوئى و دوورە.

قەرە گوتى: "گومانمان ھەيە تۆ خەزوورم كوشتبىت."

"ئىو خۆتان بۆ ئەوئەى رىي زەماوئەندان بۆ تەخت بىت، كوشتوئەتەنە. ئەمە ئاشكرايە. ھەرچى منم، ھىچ ھۆيەكم نىيە بۆ كوشتنى."

قەرە گوتى: "بۆيە كوشتت نا ئىمە زەماوئەند نەكەين. ھەر ئەوئەندەى بىستت مۆلەتى

داوھ شەكوورە تەلاق و ھەر بگرىت و شوو بە من بكات، ئەقلى خۆتت لە دەست دا. ئاشكرايە تۆ لە زاوا ئەفەندى بەداخ بووئەت، چوئە زاتى خستبوو بەر شەكوورە تا بۆ مالە باوان بگەرئەتەو. دەتويست تۆلەى ئەوئەى لى بگەيتەو. دەترانى تا ئەو لە ژياندا بىت، بەھىچ جوژىك شەكوورەت دەستگىر نا بىت."

ھەسەن بە پىداگرتنەو گوتى: "درىژەى مەدەبى، من گوئى لەم قسانە ناگرم. ئىرە زۆر ساردا. ھەتا بەردم ھاوئىشت و سەرنجى ئىوئەم راکىشا، لىرە رەق بوومەو. ئەرى ئەو ھىچ گوئىتان لى نەبوو؟"

من گوتم: "قەرە لە ژوورى سەيرى نىگارەكانى باوكمى دەكرد."

ئەرى بە گوئى ئەم قەسەيە كارىكى چەوئەم كردبوو؟

ھەسەن بەو نواندە دەستكردەى كە من بى وىستى خۆم جاروبار لەگەل قەرەدا پىي دەدوئەم، قەسەى كرد: "شەكوورە خاتوون، تۆ ئەگەر ھەك ژنى كاكە دەستى مندا لكان بگرى و بگەرئەتەو بۆ مالى ئەو ئەفسەرى سوارە قارەمانەى ھىشتا بەپىي شەرع مېردتە، ئەوا باشترىن كار دەكەيت."

ھەك ئەوئەى بەناو شەوئا بچرپىنم، گوتم: "نا، نا، ھەسەن، نا."

"كەواتە لىپرسراوئەم بەرامبەر كاكەم و پەيوەستبوونم پىوئەى، لەسەرمى پىويست دەكات سبەى زوو بچمە كنى قازى و ئەوئەى لىرە بىستووئەم، بۆى بگىرەمەو، چوئە دەزانم دواتر ھىسبىم لى دەخووزرىت."

قەرە گوتى: "ئاشكرايە ھىسبىت لى دەخووزرىت. ئەو كاتەى تۆ دەچىتە لای قازى، منىش ئەم بەيانىيە راي دەگەيەنم تۆ زاواى ئەفەندى بەندەى خۆشەوئەستى سولتانمانت كوشتوو." "

ھەسەن بەئارامى گوتى: "باشە، وا بلى."

قىژاندم و ھاوارم كرد: "ھەردووكتان ئەشكەنجە دەدرىن، مەچنە كنى قازى و چاوھرى بگەن. ھەموو شتېك روون دەبىتەو."

ھەسەن گوتى: "باكم لە ئەشكەنجە نىيە. دوو جار ئەشكەنجە دراوم و ھەر جارىكىش بىنم تەنيا بە ئەشكەنجەدان تاوانبار لە بى تاوان جيا دەكرىتەو.

ئەوانەى بوختان دەكەن با لە ئەشكەنجە بترسن. من باسى كتيب و نىگارەكانى زاوا ئەفەندى داماو بۆ قازى و گەورەى يەنىچەرە و "شىخ الإسلام" یش دەگىرمەو. هەموو كەسىك باسى ئەو نىگارانه دەكات. چىيان تىدايه؟

قەرە گوتى: "هچيان تىدا نىيه."

"كەواتە هەر ئىستا سەيرت كر دوون."

"زاوا ئەفەندى داواى كرد من كتيبه كه تەواو بكەم."

"باشە. خوا مەيلى لى بى، پىكەو ئەشكەنجە دەدرين."

هەردووكيان بىدەنگ بوون. دواتر لە باخچە خاالىيەكەو گويمان لە دەنگى پى بوو. ئايا دەرويشت، يان لە ئىمە نزيك دەكەوتەو؟ نە توانيمان بيبينن و نە زانىشمان چى كرد. ماندووبوونىكى بى ھۆ بوو ئەگەر بەو شەو ئەنگوستە چاوە بەناو دركەزى و گزوكيا و تووتركى ئەوسەرى باخچەكەدا روشتبىت. ئەگەر بەناو دارەكاندا تىپەربايە و لەبەردەم ئىمەشەو پىچى بكردايەتەو، هەر نەماندەبىنى، بەلام گويمان لە هىچ دەنگى هەنگاويك نەبوو لە ئىمە نزيك بكەوتەو. لەپر ھاوارم كرد: "هەسەن." بەلام دەنگى لىو نەهات.

قەرە گوتى: "بىدەنگ بە."

هەردووكمان لەتاو سەرما هەلدەلەرزىن. بى ئەوئەى زۆر بىمىنەو، دەرگاكانمان بەباشى كلۆم دا و چووينە ژوورەو. مندالان پىخەو كەيان گەرم داھىناوو. پيش ئەوئەى خۆم بخزىنمە پەنايانەو، جارىكى تروش سەيرى باوكم كرد. قەرەش بەديار نىگارەكانەو دانىشت.

35

من ئەسپم

بە راوہستانی ئاسوودە و ئارامى ئىستامدا مەروانن، راستىيەكەى، چەندىن سەدەيه من غار دەدم. دەشتەكان تەى دەكەم، دەچمە شەرەو، كچى خەمگىنى پادشاکان دەگوازمەو و بە شوويان دەدم و لە بەسەرھاتەو بۆ مىژوو، لە مىژووو بۆ ئەفسانە، لە كتيبهو بۆ كتيب، پەرە بەپەرە غارم پى دەدرىت. هەلبەتە لەبەرئەوئەى لەو گشت بەسەرھات و چىرۆك و ئەو ھەموو كتيب و شەرەدا بەشدار بووم، ھاورىيى قارەمانانى لە بەزىن نەھاتوو و ئەقىندارانى ئەفسانەيى و لەشكرە خەيالىيەكانم كر دوو و لەگەل سولتانه سەرکەوتووەكانمان لەم شەرەو بۆ ئەو شەر غارم داو، فرە، هەر زۆر فرە نىگارم كىشراو.

ھەستىكى چۆنە ھىندە زۆر نىگارت بكىشرىت؟

بىگومان شانازى پىو دەكەم، بەلام دەشپرسم داخۆ ئەوئەى ھەمىشە نىگارى دەكىشرىت، منم؟ لەم نىگارانه شەو ئاشكرا دەبىت شىوئەى من لە سەرى ھەر كەسىكدا شتىكى ترە. بەدلىيائى ھەست دەكەم سەربارى ئەوئەى، تايپەتمەندىيەكى ھاوبەش و يەكبوونىك لە نىوان نىگارەكاندا ھەيه.

لە رابردوودا برادەرانى نىگار كىش گىرايانەو و منىش گويم لى بوو: پادشاي گاورانى فەرەنگ بىر دەكاتەو كچى دۆقى ئىنىسييا بخوازىت. برىارى خواستنى دابوو، بەلام ئەى ئەگەر يارۆى ئىنىسيايى خۆى ھەزار و كچەكەى ناشىرىن بىت؟ بە لىھاتوو ترين نىگار كىشى خۆى دەلئىت برۆ نىگارى كچ و مال و مولك و شتومەكى

دۆقى فېنسىيام بۇ بېكىشە. فېنسىيايىيەكان نازانن نامەحرەم چىيە: بەوۋە ناوہستەن تەنيا كچەكانيان بخەنە بەردەستى نىگار كېش، بگرە دەرگای گەۋرى ماين و كۆشك و سەراكانىشى بۇ دەخەنە سەرپىشت. نىگار كېشى ھونەربازىش نىگارى ئەو كچە و ئەو ئەسپە بەجۆرىك دەكېشىت ھەر ھېندەى چاوت پى كەوت، بىناسىتەۋە. كاتىك پادشای فەرەنگ لە ھەوشەى كۆشك تەماشای نىگارەكانى لە فېنسىياۋە ھاتوو دەكات بۇ ئەۋەى بىر پار بەدات كچە بخوازىت يان چ بكات، بارگىرەكەى زەۋقى ھەلدەستىت و ھەول دەدات سواری كۆلى ماينى جوانى ناو نىگارەكە بىت و لىتى بىپرېت. ئەم ئازەلە فى لىھاتوو بە ئامىرە زلەكەى خۆى چوارچىۋەى نىگارەكەى لەتوپەت كر دوۋە و مەيتەرەكان بەدژواری بۇيان جلەو كراۋە.

دەلېن: ئەو شتەى كەلە ئەسپى پادشای فەرەنگى ھار كر دوۋە، جوانى ماينە فېنسىيايىيەكە نىيە -بۇ جوانى، جوان بوو-، بگرە ئەۋە بوۋە ماينىك بە نموۋنە ۋەرگىراۋە و كتومت ۋەك ئەۋەى ئەو ماينە بىت، نىگارى كېشراۋە. ئىستا ئايا تاۋانە ئەگەر نىگارى ماينىكى لەو جۆرە ۋەك ئەۋەى نىگارى ماينىكى راستەقىنە بىت، بكىشرىت؟ لەم دۆخەى ئىستادا، ۋەك دەبىن جىاۋازىيەكى ئەۋتۆم لەگەل نىگارى ئەسپەكانى تردا نىيە.

راستىيەكەى، ئەۋانەى سەرنج لە جوانى ناۋتەنگم و درىژى لاقەكانم و لەخۇبايىبونى ئىستام بەدەن، جىاۋازىى منيان بۇ دەردەكەۋىت. بەلام ئەم جوانىيانە ئامازە نىن بۇ من ۋەك ئەسپ، بگرە ھىمان بۇ جىاۋازىى ھونەرى ئەو نىگار كېشەى نىگارى منى كېشاۋە. ھەموۋتان دەزانن لە راستىدا ئەسپىك نىيە كتومت لە من بچىت. من تەنيا نىگارى ئەو خەيالى ئەسپەم كە لە سەرى نىگار كېشدايە.

تەماشام دەكەن و دەلېن: ئەسپىكى چ جوانە، ئەۋانە لە راستىدا پەسنى نىگار كېش دەدەن، نەك من. ئەمە بەمەرچىك، ھەر ئەسپىك لەۋى تر جىاۋازە و پىۋىستە بەر لە گشت كەسپىك، نىگار كېش بەم شتە بزانىت. ۋەرن پراۋن، ھەرامەى ھىچ كەلە ئەسپىك لە ھى ئەۋى تر ناچىت. مەترسن، دەتوانن زۆر بەباشى لە نزىكەۋە سەيرى بگەن و تەنانەت بىنننە دەستى خۆشتان. ئەم ئامىرە بىچاۋىننىيەى من بىچم و چرچ و لۆچى تايبەت بەخۆى ھەيە.

ئىمەى ئەسپ، لە كاتىكدا ھەرىكەمان جىاۋاز لەۋى تر لە دەستى خۋاى مەزن و گەۋرەترىن شىۋەساز ھاتوۋىنەتە دەرى، ئىدى بۆچى دەستەى نىگار كېشان لەبەر نىگارمان دەكېشىن؟ بۆچى بى ئەۋەى ئاور لە ئىمە بەدەنەۋە، ھەزاران، دەيان ھەزار نىگارى ئەسپ دەكېشش و خۇيانى پىۋە با دەدەن؟ ديارە لەبەر ئەۋەى نىگارى جىھانى بەر دىدەى خۋا دەكېشش، نەك ئەۋ جىھانەى خۇيان دەبىنن. ئايا ئەمە ھاۋبەش پەيداكردن بۇ خۋا -دوۋرى- و واتاى ئەۋە نىيە بلىتى ئەۋەى خۋا دەيكات، منىش دەتوانم بىكەم؟ ئەۋانەى بە بىننى چاۋەكانيان قايل نابن و نىگارى ئەسپى ناۋ خەيالىيان لە پروۋانەگەى ئەۋەۋە -ئەمە ئەسپى بەر چاۋى خۋايە-، ھەزاران جار دەكېشش و ئەۋانەى لافى ئەۋە لى دەدەن گۋايە نىگار كېشەى كۆپرە باشترىن نىگارى ئەسپ لەبەر دەكېشش، ئايا بى ئاينى و پېشېركى لەگەل خۋادا ناكەن؟

شىۋازى نوپى نىگار كېشەى فەرەنگ بى ئاينى نىيە، تەۋاۋ بەپىچەۋانەۋە، گونجاۋترىن شتە لەگەل ئاينى ئىمەدا. دەستم دامىنتان، برايانى ئەرزەروۋمىم بەھەلە لىم حالى نەبن: ھەرگىز خۆشىم بەۋەدا نايەت كاتىك گاورانى فەرەنگ بى ئەۋەى بزنانن ھەرام چىيە، ژنانيان بە ئاشكرا و بەنىۋە پوۋتى دەگەرېنن؛ لە چىژى قاۋە و كورى لووس و جوان تى ناگەن؛ پىاۋانيان بى رېش و بى سمىل دەسوۋرېنەۋە و بەپىچەۋانەشەۋە، ۋەك ژن قزىيان درىژ دەكەن و دەلېن ھەزەتى عىسا -دوۋرى- ھەمان كات خۋايشە. تەنانەت زۆرىش توۋرە دەبم لىيان و دەلېم ئەگەر يەككىيانم بەردەست بگەۋىت، يەك جوۋتەكەى تۋندى لى دەدەم.

زۆرىش لەۋ نىگار كېشەى بىزارم كە ۋەك ژن لە مالاۋە دانىشتوۋن و ناچنە شەر و من ناشىرىن پىشان دەدەن. لە نىگاردا ۋا پىشانم دەدەن كاتىك غار دەدەم ھەردوۋ پىشۋوم لە يەك كاتدا بۇ پىشەۋە درىژ كر دوۋە. ھىچ ئەسپىك ئاۋا چەشنى كەرويشك راناكات. ئەگەر لاقىكى پىشۋوم لە پىشەۋە بىت، ئەۋى ترىان لە دواۋەيە. ھىچ ئەسپىك، ۋەك ئەۋەى لە نىگارەكانى شەردا پىشان دەدرىت، كاتىك لاقىكى پىشۋوى بەتەۋاۋى لەسەر زەۋى بىت، ئەۋى ترىان چەشنى سەگىكى بەمەراق بۇ پىشەۋە درىژ ناكات. بەپىچەۋانەى ئەۋەى چەشنى ئەۋەى سىبەرى يەكدى بن و بىست جار لەدوۋى يەك بەسەر ھەمان قالىدا براۋن و نىگاربان كېشراۋە،

36

من ناوم قهرهيه

دواى ئەوهى شهكووره له گهڵ مندا لاندنا چووه ژوورى خۆى، ماوهيهكى دريژ گويم بۆ دنگ و تهقوهورى له برانهوه نه هاتوى ناو ماله كه راگرت. تاويك شهكووره و شهوكت به فسكه فسك دهستيان به قسه كرد و داىكى به شپرزهيى "ششش" يكي لى كرد و بيدهنگى كرد. هه مان كات له بهرده لاني لاي بيره كه وه گويم له خشپهيه ك بوو، به لام دريژهى نه خايه ند. دواتر سه رنجم خسته سه ر نه وره سيكي هه لنيشتوو له سه ربان، به لام ئەوئيش وهك هه موو شتيكى تر نوقمى بيدهنگى بوو. پاشان گويم له نالهيهكى هه لقلولاو له قولاييى ناخه وه بوو، له بهرى ئەوبه رى هه يوانه كه وه دههات، حالى بووم: خه يرييه بوو له خه ونى خويدا دهگريا. نالينه كه ي وه رگه رايه سه ر كوكن؛ له پر كوكنه كه شى ته قيه وه و برايه وه و ديسانه وه ئەو كپى و بيدهنگيه به دغه پر دهستى پى كرده وه. دواى كه ميك، پيم وايو كه سيك له و ژووره ي لاشه ي زاوامى تيدا راكشاوه، دهگه رپيت، له شويني خوم وشك بووم.

به دريژاييى ماوهى بيدهنگيه كه ته ماشاى نيگار هكانى پيش خوم ده كرد و خه يالم له وه لى دابوو چون زه يتوونى عاشق و په پوله ي چاوجوان و زه ركارى خوا ليخوشبوو بواخيان كرده بوون. له ناخه وه ده مويست منيش وهك ئەوهى زاوام هه نديك شه وان ده ي كرد، روو له دانه به دانه ي نيگار هكان بكه م و بيژم "ئيبليس"، "مردن"، به لام ترسيك رپى لى دهگرتم. با ئەوهش بليم ئەم نيگارانه منيان به ته واوى په ست كرده بوو، چونكه سه ربارى ئەو هه موو پى داگرته ي زاوام نه متوانيبوو چيرۆكى شيواو به خويان بۆ بنووسم. پيوه ندى كوشتنى زاوام به م نيگارانه وه هيدى هيدى

ئەسپه كانى هيج په كينه يه كى سوپا له هه مان كاتدا هه مان لاق بۆ پيشه وه دريژ ناكه ن. وهك له نيگار هكانماندا پيشان ده دريت، له بهر ئەوهى كه س به ته نگمانه وه نايه ت گياى شينى پيش خومان ده ماشينه وه و ده خوين و هه رگيز ريكوپييك و به زه رافه ت راناوه ستين. ئەرى بۆچى به و راده ي شه رم له ئاليك و ئاو و ته رسى ئيمه ده كريت؟ بۆچى له كيشانى نيگارى ئەم هه رامه خوا پيدا وهى من ده ترسن؟ ئى خو به تايه ته مندالان و ژنان، ئەگه ر كه سيان ليوه ديار نه بيت، زورپان پى خو شه و تير و پر سه يرى ده كه ن. جا چ زيانكي هه يه؟ مه گه ر مه لاي ئەرزه روومى دژى ئەمه شه؟

گي رايانه وه و گو تيان: سه رده مانىك له شيراز پادشايه كى پير و كه نه فته و راپا هه بووه. له بهر ئەوهى زراوى تو قيوه دوژمه كانى له ته خته بيه يننه خوارى و كوره كه ي بخه نه شويني، شازاده ي خو ي ناكات به والى و ره وانەى ئەسفه هانى ناكات؛ له ژور يكي سووچى كو شكدا زيندانى دهكات. شازاده سى و يهك سال له ژور يكد ا به زيندان كراوى به سه ر ده بات و هه وشه و باخچه ي ليوه ديار نايه ت و له ناو كتى بدا گه و ره ده بيت. دواى ئەوهى واده ي باوكى ديت و ده مرپه ت، ئەم هه ر ئەوه نده ي له سه ر ته خته داده نيشيت، ده لى ت: "ده ستم دامنتان ئەسپيكم بۆ بين. به رده وام نيگاريم له كتى به كاند ا بينيوه و به په رو شم بزانه شتيكى چۆنه." جوان ترين ئەسپى بۆزى كو شك و سه راي بۆ دين، پادشاي نو ي كاتيك ده بينت كونى لووتى ئەسپه كه له دوو كه لكيش ده چيت و قوونىكى بى ئەده ب و كه فه لى كى قه به و توو كى پيوه يه وهك توو كى ئەسپى ناو نيگار هكان نادره وشيته وه، تووشى خه يال شكان ده بيت و ده ستوور ده دات هه رچى ئەسپى و لات هه يه، بكور رپت. ئەم هه لمه ته دلره قانه يه چل رۆژى ته واوى خايان دووه و دوا جار چۆمه كانى و لات خه م و خو ينيان پيدا رويشتوو ه. پادشاي نو ي، وهك بهر ئەنجامى داده ره و ريه ي خوا، له بهر ئەوهى له به رام به ر سوپا ي به گى تور كمانى قه ره قو يونلوى دوژمنى، به پياده يى ده مينتته وه، ده به زيت و له توپه ت ده كريت و ده كوژ رپت تا كه س دلى له خو ي دانه مينتت و وهك ئەوهى له كتى به كاند ا هه يه، نه لى تو له ي خو ينى ئەسپ نه كرايه وه.

وهك راستيييهكى دوربیت هه‌لنه‌گر له می‌شکما ده‌چه‌سپی و له‌به‌رئه‌وه‌ش هه‌ستم به‌ترس و بئى ئۆقره‌یی ده‌کرد: ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی له شه‌کووره‌وه نزیك بم، به‌دهم گوئگرتن له به‌سه‌رهاته‌کانی زاوامه‌وه وهك پئویست سه‌یری ئەم نیگارانه‌م کردبوو. باشه ئیستا دواى ئه‌وه‌ی شه‌کووره بووه به ژنی من، چما سه‌رنجم له‌م شته سه‌یر و سه‌مه‌رانه داوه؟ ده‌نگیكى بئبه‌زه‌یی له ناوه‌وه وه‌لامی دامه‌وه و گوئی: "له‌به‌رئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت دواى نووستنی منداله‌کانیش، شه‌کووره له جیگه ده‌رنه‌هات و نه‌هاته کنت." به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی شوخی چاوپه‌شم دیته لام، له‌به‌ر تیشکی مۆم ماوه‌یه‌کی درێژ سه‌یری نیگارنه‌کانم کرد و به پشوودرێژی چاوپه‌شم کرد.

کاتیک سه‌رله‌به‌یانی به قیژه‌ی خه‌یرییه هۆشیار بوومه‌وه، پرم دایه مۆم‌دانه‌که و ده‌رپه‌ریمه هه‌یوان. تاویک بیرم کرده‌وه سه‌هن و ئه‌و پیاوانه‌ی کۆی کردبوونه‌وه، داییتیان به‌سه‌ر ماله‌که‌دا و به‌خه‌یال‌مدا هات نیگارنه‌کان بشارمه‌وه. به‌لام هینده‌ی نه‌برد حالی بووم خه‌یرییه به فه‌رمانی شه‌کووره ده‌ستی به هاوار و قیژه کردووه بۆ ئه‌وه‌ی مردنی زاوا ئه‌فه‌ندی به منداله‌کان و هاوسى و دراوسى رابگه‌یه‌نیت.

کافیک له هه‌یوان له‌گه‌ڵ شه‌کووره رووبه‌رووی یه‌ک بووینه‌وه، باوه‌شمان به‌یه‌که‌دا کرد و یه‌که‌دیمان له ئامیز گرت. مندالانیش به قیژه و هاواری خه‌یرییه له پێخه‌و ده‌رپه‌رپه‌بوون و راپه‌ستابوون.

شه‌کووره پئی گوتن: "باپیرتان مردووه. به قوربان‌تان بم مه‌چنه ئه‌و ژووره."

خۆی له بن باڵم راپسکاند و چوه کناوکی و ده‌ستی به‌گریان کرد. منیش مندالانم برده‌وه ئه‌و ژووره‌ی لئوه‌ی ده‌رچووبوون و گوتم: "جلوبه‌رگی به‌رتان بگۆرن، ئاوا ره‌ق ده‌بنه‌وه." له لیواری پێخه‌وه‌که دانیشتم.

شه‌وه‌که‌ت گوئی: "باپیرم شه‌و مرد، نه‌ک به‌یانی."

تالێکی درێژی پرچی جوانی شه‌کووره پیتێکی له‌سه‌ر بالیفه‌که کیشابوو و ئه‌و پیته به منی گوئی: "وا". لیفه‌که هیشتا گه‌رمایی شه‌کووره‌ی تیدا‌بوو. ئیستا له‌گه‌ڵ ده‌نگی خه‌یرییه‌دا، ده‌نگی قیژه و هاواری ئه‌ویشمان پئی ده‌گه‌شتم. له‌به‌رئه‌وه‌ی توانای قیژه و هاواری وهك ئه‌وه‌ی باوکی هه‌ر ئیستا و به‌شپه‌وه‌یه‌کی چاوپه‌روان نه‌کراو مرده‌بیت هینده به‌لای منه‌وه سه‌رسوره‌ین و درۆین بوو، هه‌ستم کرد به‌هیچ

کلۆجیک شه‌کووره نانسیم و جنۆکه‌یه‌کی زۆر نامۆ به من له هه‌ناویدا‌یه. ئۆره‌هان به نیگایه‌که‌وه وهك ئه‌وه‌ی داوای مۆله‌تی گریان بکات، گوئی: "من ده‌ترسم."

من گوتم: "مه‌ترسن. دایکتان بۆیه ده‌گری بۆ ئه‌وه‌ی هاوسى و دراوسى به مردنی باپیرتان بزانی و بئین."

شه‌وه‌که‌ت گوئی: "جا ئه‌وا هاتن، چ ده‌بیت؟"

"ئه‌گه‌ر بئین، له‌به‌رئه‌وه‌ی باپیرتان مردووه، هه‌ر ئیمه نا، ئه‌وانیش خه‌مبار ده‌بن و ده‌گرین. به‌مجۆره ئازارمان دابه‌ش و سووکتر ده‌بیت."

شه‌وه‌که‌ت هاواری کرد: "تۆ باپیرمت کوشت؟"

منیش هاوارم کرد: "ئه‌گه‌ر دلێ دایکتان بشکینى، منیش هه‌چ خۆشم ناوئیت."

وهك ئه‌وه‌ی دوو که‌س له لیواری چۆمێکی خوێ و به‌هاژده‌دا بدوین، هاوارمان ده‌کرد، نه‌ک وهك ئه‌وه‌ی مندالێک له‌گه‌ڵ زپاویکی خۆیدا قسه بکات. شه‌کووره، بۆ ئه‌وه‌ی هاوار و قیژه‌ی له گه‌ره‌ک باشتر ببیسترت، له‌و کاته‌دا هاتبووه هه‌یوان، پالی به ته‌خته‌کانه‌وه ده‌نا و ده‌یویست ده‌ریوانه‌ی په‌نجه‌ره‌که بکاته‌وه.

کاتیک هه‌ستم کرد ناتوانم وهك سه‌یرکه‌ر چاوپه‌رئێ بکه‌م، له ژووره‌که چوومه ده‌رئێ. پێکه‌وه په‌نجه‌ره‌ی هه‌یوانه‌که‌مان سوار کرد و به ته‌خته‌که‌ی ریمانگرت. له‌گه‌ڵ دوا‌ین پال پێوه‌ناندا ده‌ریوانه‌که کرایه‌وه و که‌وته هه‌وشه‌وه. تیشکی رۆژ و سه‌رما له روومانی دا و بۆ ساتیک سه‌رمان سوپما. شه‌کووره به‌شپه‌وه‌یه‌که ده‌قیژاند و هاواری ده‌کرد وهك ئه‌وه‌ی بیه‌وئیت بانگ له سه‌رانسه‌ری دنیا بکات و ده‌ستی کرد به‌گریانێکی به‌کۆل.

مردنی زاوا ئه‌فه‌ندی به قیژه و هاوار به سه‌رتاپای گه‌ره‌ک راگه‌یه‌ندرا و له چاوی مندا وه‌رگه‌رایه سه‌ر ئازاریکی زۆر تال و به‌سووتر له‌وه‌ی له‌و ساته‌دا هه‌ستم پئی ده‌کرد. به‌راستی بئى یان درۆ، گریانی ژنه‌که‌م منیشی دلته‌نگ کرد. منیش به‌شپه‌وه‌یه‌کی چاوپه‌روان نه‌کراو ده‌ستم کرد به‌گریان. ئایا به‌راستی له‌تاو خه‌می خۆم ده‌گریام، یاخۆ له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا کوشتنی زاوام بخه‌ریته ئه‌ستۆی من، وا خۆم پێشان دهدا وهك ئه‌وه‌ی بگرم؟ نازانم.

شه‌کووره هاواری ده‌کرد و ده‌یگوئی: "وه‌ی رۆ، رۆ، رۆ، ناخ باوکه‌رۆ، رۆۆۆۆۆ."

ئاوازی هەنسکەکانی منیش لە هەمان بابەت بوو، بەلام نەمدەزانی بەتەواوی دەلیم چی. خەلکی گەرەک لە مالان و لە نیتوان دەرگا و پەنجەرەکانەوه سەیریان دەکرد و منیش لەو کاتەدا بەچاوی ئەوان خۆم دەبینی و پێم وا بوو کردەوهکانم راستن. تا زیاتر دەگریام، لە گومانی ئەوهی ئایا ئازار و فرمیتسکەکانم راستن یاخۆ نا و دلەراوکیی ئەوهی تاوانی کوشتم بە ملدا بهیئن و تەنانت لە ترسانم لە حەسەن و پیاوێکانیشی دادەشۆرام و پزگارم دەبوو.

شەکوورە هی خۆم بوو و وەک بلایی بە هاوار و فرمیتسکی چاوە ئەمەم پیرۆز دەکرد. کاتیک ژنەکەم دەقیقێژاند، من بەرەو خۆم راکیشا و بێ ئەوهی گوێ بدەم بەوهی بەچاوی بە فرمیتسکەوه لە منداڵان نزیک دەکەوتەوه، بە عەشقیهوه گۆنایم ماچ کرد. سەرباری گریانەکەم هەستم کرد گۆناکانیشی وەک جیگە نەرم و خۆشەکەیی، بۆنی دار بادەمەکانی سەردەمی منداڵیمانی لێ دەهات.

دواتر هەموومان، بە منداڵانیشەوه، چووینە کن تەرمەکە. وەک ئەوهی تەرمیکی دوو رۆژە نەبێ کە ئیدی بەتەواوی بۆنی دەهات و چەشنی ئەوهی کەسێک بیت لە سەرەمەرگدا، من "لا إله إلا الله" م گوت بۆ ئەوهی زاوام بەر لە مردنی دووبارە بکاتەوه تا ئەمە دوا وتەیی بێ و بچیتە بەهەشتەوه. ئیمەش دواتر وا هەلسوراین وەک ئەوهی زاوام وای گوتیت و سەیرتکی پووی تا رادەیهکی زۆر نەماوی و سەری پارچە پارچەیمان کرد و تاویک بزەمان هاتی. هەمان کات من دەستەکانم کردەوه و یاسینتکم خوتند، هەموو بیدەنگ بوون و گوێیان گرت. شەکوورە پارچە خامیکی پاکی هینا، بەوردی و بەجوانی دەمی زاوامان پێ بەست، پیلووی چاوه ساغەکەشیمان بە دلۆقانی دادایەوه. بە هیمنی جەستەیمان وەرسووران، لەسەر لای راست پالمان خست و پووی نەماویمان بەشیوێهەک پووی لە رووگە بیت، وەرچەرخاند. شەکوورە سەرچەفتیکی خاوتنی دا بەسەر باوکیدا.

بیدەنگیی دواي گریان و ئەوهشم پێم خۆش بوو منداڵەکان بەوردبینیی بیرمەندیکەوه سەیری سەرلەبەری رووداوەکەیان دەکرد. دواچار وەک کەسێکی خاوەن ژنێکی راستەقینە و منداڵ و ئاگردان و مائی خۆم هەستم دەکرد و ئەمەش بیرکردنەوهیهکی پتەوتر بوو لە کۆی ترسەکانی مردن.

نیگارەکانم کۆکردەوه، دانەدانە کردمەنە هەگبەیی دەستنووسەکانەوه و لەگەڵ خۆمدا بردم، سەلتە ئەستوورەکەم پۆشی و بەپرتاوا لە مأل دەرچووم. هاوسی و دراوسی قیژە و هەرای ئیمەیان بیستبوو و بەخۆشی دەهاتن بۆ چیت وەرگرتن لە بەخشینەوهی خەم و ئازار. لەناو ئەوانەدا، من پوورتیکی پیر و نەوه چلمنەکەیم، کە حالی زاری دەیگوت بەزم قەوماوه و خۆشحال بوو، وێڵ کرد و ریک و راست چوومه مزگەوتی گەرەک.

ئەو کونە مشکە بچووکەیی مەلا بە "مأل" ناوی دەبرد، وەک لە زۆربەیی مزگەوتە بەنواندن و تازە بنیاتنراوەکاندا دەبینرا، بە بەراورد لەگەڵ گومەزی زەبەلاح و حەوشەیی فراوان و ورشەدار، جیگایەک بوو تا رادەیی شەرم پیداهاتنەوه بچووک. مەلاش، وەک ئەوهی بووبوو بەباو، مألەکەیی لەو کونە مشکە بچووک و ساردەوه بەرەو ناو مزگەوتەکە فراوان کردبووهوه و چاوپۆشیی کردبوو لەوهی ژنەکەیی جلی بەنیتوان دوو دار شابەرووی ئەوسەری حەوشی مزگەوتدا هەلواسیبوو. دواي پزگاربوونم لە پەلاماری دوو سەگی بەرەلا، کە پێ دەچوو هیندەیی مەلا ئەفەندی بووبن بە خاوەنی حەوشی مزگەوت و لە کورەکانی مەلا، کە بە تیللۆه سەگەکانیان راو دنا، لەگەڵ مەلا چووینە گۆشەیهکەوه.

پاش ئەوهی دانیابووم دلگران بووه لەوهی دواي تەقلاقدانەکەیی دوینیی مارەبڕینەکەمان بەو نەسپاردوو، لە روویدا هیمایهکم بینی دەیگوت: "خێرە، چ بووه دیسان".

"زاوا ئەفەندی ئەم بەیانیهیە مرد."

بەدلۆقانی گوتی: "خوا رەحمی پێ بکات و جیگای بەهەشت بیت." باشە بۆچی من وشەیی "ئەم بەیانیهیە" م لە قسەکانم زیاد کرد؟ ئایا قسەیهکم نەکردبوو بەختخۆراییی بمخاتە ژیر گومانەوه؟ دانەیهکی ترم لەو زێرانەیی دوینیی دابوومی، نایە دەستی. پێم گوت پێش بانگدان سەلەوات بخوینت و براکەیی بکات بە دەلال و دەستبەجێ سەرانسەری گەرەک ئاگادار بکاتەوه.

گوتی: "براکەم هاوڕێیهکی نیوهکویری هەیه، من و ئەو پیکەوه زۆر جوان مردوو دەشۆین."

جا چ له وه باشتو بوو زاوا ئه فنه ديمان به دهستی نیوه کوپریک و نیمچه بووده لیه که بشووشتابایه؟ پیم گوت نیوه پو نوپزی مردوو ده خویندریت و ئاپو پرهی زور له کوشک، نیگارخانه، دهرسخانه و شوینه فره به رزه کانه وه دین. هیچ شتیکم لی زیاد نه کرد بیته هوی پرونکردنه وهی حالی روو و سهری پارچه پارچه کراوی زاوا ئه فنه ندیم، چونکه له میژ بوو بریارم دابوو ئه م پرسه له شوینی بلندا چاره سه ر بکه م.

له بهر ئه وهی سولتانیان به دوا داچوونی پاره ی ئه و کتیه ی به زاوامی سپاردبوو، خستبووه ئه ستوی گه وره ی خه زنه داران، پیویست بوو له پیشدا هه والی مردنی زاوا به ئه و بگه یه نم. به مه بهستی ئه وهی بتوانم بگه مه کوشک، چوومه کن وه ستایه کی رایه خ. کابرا له لایه نی باوکی خوا لیخوشبوومه وه خزمان بوو و هه ر له سه رده می مندالیی منه وه له دروومانخانه ی به رامبه ر دهر وازه ی سوغوک چه شمه دا کاری ده کرد. دهستی به خال داپوشراویم ماچ کرد. به پارانه وه و لالانه وه وه پیم گوت هه ر چوئیک بووه ده بیت گه وره ی خه زنه داران ببینم. کوومه لیک شاگردی سه ر رووناوه قوماشی ئاوریشمی رهنگاو رهنگیان له کوشیاندا دووتوئ کردبوو و په رده یان دهر وو. دوا ی ئه وه ی ماوه یه ک لای ئه وان رای گرتم، خستمیه دوا ی یاریده ری گه وره ی به رگدرووان و حالی بووم بو کاری پیوان و هستی بو کوشک ده جیت. کاتیک له سوغوک چه شمه وه چوومه مهیدانی ئالی و به پیش نیگارخانه ی ئه یاسو فیادا تی نه په ریم، له وه رزگارم بوو له م ساته دا نیگار کیشه کانی تر له تاوانه که ئاگادار بکه مه وه.

مهیدانی ئالی به رده وام شوینیکی کپ و بیده نگ بوو، که چی ئیستا وا ههستم کرد پر بی له ژاوه ژاو. له بهر دهرگای لیپرسراوی سکالا وهرگرتن، له و شوینه ی سکالا که رهان روژانی کوپونه وه ی دیوان ریزیان له به رده مده ده به ست و له پال کوگاکانیشدا که سیک نه بوو. سه رباری ئه وه ش پیم وابوو له دارتاشخانه، نانه واخانه، په نجه ره ی ژورری نه خووشان، گه وره کان، له ئه سپ و مه یته ری پیش دهرگای دووه م که بورجی قووله داری به سه ره وه بوو و من به سه رسامیه یه وه بوم دهر وانی و له ناو دار سه رووه کانه وه ژاوه ژاویکی به رده وام ده بیستم. ئه م شپرزهییه ی خوم گه رانده وه بو ترسی تیپه ربوونی دوا ی تاویکی ترم به دهرگای دووه م، به "باب السلام" دا.

له بهر دهرگا، نه توانیم سه رنج له و گو شه یه بده م که ده گوترا جه لاده کان هه رده م له وئ ساز و ئاماده ن، نه توانیشم شپرزهییه ی خوم له و دهرگاوانانه بشارمه وه که چاویکیان له توپه قوماشه که ی دهستم کرد. توپه قوماشه که م بوپه هه لگرتبوو، تا وا بزانتیت هاوکاری به رگدرووی رابه رم کردوه.

هه ر ئه وه نده ی چوینه مهیدانی دیوانه وه، هه موو لایه ک له بیده نگیدا نو قم بوون. ته نانه ت دهمتوانی له دهماره کانی ته ویل و ملیشمد هه ست به به رزیبونه وه ی ترپه ی دلم بکه م. له هاتوچو که رانی کوشک و له زاوامه وه زور وه سپی ئه م شوینه م بیستبوو و ئیستاش وه ک باخچه یه کی رهنگاو رهنگ و رازاوه ی به هه شت له به رده مده م بوو. به لام ههستم به کامه رانی که سیک نه ده کرد چوو بیته به هه شته وه، بگره ههستم به ترس و پیز ده کرد و ئیستا باش تی ده گه ی شتم سولتانیان کو له که ی جیهانه و ههستم ده کرد منیش کوپله یه کی زور ساده ی ئه وم. کاتیک به سه رسامی بو مه لی تاوسی چینه که ری ناو سه وزایی، په رداخی زیرینی به زنجیر به ستراو به کانی خوره خورکه ر و ئه و چاوشانه ی دیوانم دهر وانی که به رگی ئاوریشمینان پوشیبوو و بیده نگ دهر ویشتن و ده تگوت پی به زه ویدا نانین، له هه ناوی خومدا ههستم به جووشی توانای یارمه تیدانی سولتان کرد. نیگار هه کانی کتیه نه ینی و نیوه ناچل ماوه که ی سولتانیانم نابوو بن هه نگلم و سوور بووم له سه ر ته واو کردنی کتیه که. زه ق زه ق سهیری قووله ی دیوانم ده کرد و زور له نزیکه وه سه یرکردنی، له سه رسامی زیاتر، ترسی ده خسته دلی مرؤقه وه. خویشم نه مده زانی به ته واوی چ ده که م و له دووی به رگدرووه که ی پیشمه وه هه نگاوم دهنه.

لاویکی دهرگاوان درابوو پالمان و له گه ل ویدا به ترسیکی وه ک ترسی ناو خه ونه کان و بی ئه وه ی نقه مان لیوه بی به باله خانه ی دیوه خان و خه زینه دا تی په رین. هه ستیکی وا له هه ناومدا بوو وه ک ئه وه ی بلینی پیشتریش لی ره بووم و ئه م شوینه م بینیت.

له دهرگایه کی فراوانه وه چوینه ژورریکه وه به ژورری دیوانی کون ناو دهره. له ژیر قوبه یه کی گه وره دا بریک وه ستام بینی که قوماش، پارچه پیست، کالانی زیوینی شمشیر و سندووقی گه وه ریان له به رده ستدا بوو و چاوه رپیان ده کرد. ده ستبه جی

تۆ گەيشتم ئەمانە گورزچىكەر، جزمەدروو، زيوكەر، وهستای قەديفه، نيگار كيشانى سەر ددانی فيل و سازتاشى عوود بە دەستى سەر بە تاقي پيشه كارانى سولتانايمان. هەمووان بە بيانوى وهك حسيبى كارى رۆژانە، كرينى كەرەسە و چوونەوه ژوورە بە مەبەستى پيوان بۆ ئەندەروون، لە بەردەم دەرگای ژوورى گەورەى خەزنەداراندا كۆبووبوونەوه. بى مؤلەت وەرگرتن، چوونە ژوورەوه بۆ ئەندەروون قەدەغە بوو. خوشحال بووم بەوهى هيچ نيگار كيشيكم لەنيو چاوهريكاراندا نەبينى.

ئيمەش كيشاينە گوشەيه كەوه و كەوتينە چاوهري بوون. ناوبەناو گويمان لە دەنگى بەرزى نووسيارى خەزىنە دەبوو لەبەر هەبوونى هەلەيهك لە حسيبدا داواى دووبارە كردنەوهى وشەيهكى دەکرد، دواتریش گويمان لە دەنگى وهستايهكى كليل بوو بەپرتزەوه وهلامى داپەوه. دەنگەكان زۆر بەئاستەم لە چرپە تى دەپەرين. دەنگى شەقەى بالى ئەو كۆترانەى لە هەوشە دەفرين و دەنگدانەوهى فرينيان لە گومەزەكەدا، لە دەنگى گازندەى پارە و كەرەسەى ئيمەى پيشه كاران بەهيزتر دەبيسترا.

كاتيک نۆره هاته سەر من و چوومه ژوورى بچووک و گومەزدارى گەورەى خەزنەداران، لەوي تەنيا نووسيارىكم بينى. دەمودەست گوتم بابەتيكى گرینگم هەيه دەمهويت بييه مە خزمەتى گەورەى خەزنەداران و گوتم كتيبيك كە سولتانايمان راي سپاردوو و زۆر بايهخى پى دەدات، لە نيوهدا راولهستاوو. نووسيارى خەزىنە لەبن ليوهوه نووزەيهكى كرد، ديار بوو شتگەليكى لەو بارهيهوه بيستبوو، چاوهكانى كردبوو و منيش نيگارەكانى كتيبهكەى زاوام پيشان دابوو. كاتيک بينيم لەبەر نامۆيى و كاريگەريى نيگارەكان ئەقلى سەروين بوو، ناو و ناسناو و كارى زاوام گوت و ليم زياد كرد لە سۆنگەى ئەم نيگارەوه كوژراوه. هەموو شتيكم بەخياريى دەگوت، چونكە زۆر باش دەمزانى ئەگەر بى گەيشتم بە سولتانايمان لە كۆشك بگەپيمەوه، دەگوترا من ئەو شتە ترسناكەم بەسەر زاوام داھيناوه.

دواى ئەوهى نووسيار رويشت هەوال بە گەورەى خەزنەداران بگەيەنيت، ئارەقەى ساردم دەردا. لە زاوام بيستبوو گەورەى خەزنەداران هەرگيز لە سولتانايمان جيا نابيئەوه و جار بە جار بەرمالى بۆ رادەخات و هەندىك جاريش هەلگري رازەكانيهتى.

تۆ بليى ئيستا لەبەر خاترى من لە ئەندەروون دەر بچيت و بيت؟ زۆریش باوهرم نەدەکرد هەوالبەريک لە دووى نيردرابيت بۆ ئەندەروونى دلى كۆشك. ئايا حەزەرەتى سولتانايمان لە كوييه؟ تۆ بليى لە كۆشكى سەر كەنارى دەريا دابەزيبيت، ياخۆ لە حەرەمسەرا بيت؟ ئەدى بليى گەورەى خەزنەدارانيش لەگەل وى بيت؟

زۆر دواتر بانگ كرامە ژوورئ، با بليم خافلگير كرابووم و لەبەرئەوهش ترسم بەخەيالدا نەهات. بەلام كاتيک نيشانەى سەرسورمان و ريزى سەر رووى وهستاي قەديفهى ناو دەرگای ژوورەكەم بينى، پەشوكام. دواى چوونە ژوورەوهشم، تاويك ترسام و پيم وانەبوو دەتوانم هيچ بليم. سەريوشتيكى نەخشيندراوى لەوانەى تەنيا ئەو و وەزيرەكان دەيانتوانى بيپوشن، بەسەرەوه بوو؛ گەورەى خەزنەداران بوو. ئەو نيگارەنى نووسيار لە منى وەرگرتبوو، لەسەر ميژيک دايانابوون و سەيرى دەکردن. وهك ئەوهى بە دەستى خۆم كيشراين، ترسام. دامەنى كەواكەيم ماچ كرد.

گوتهى: "كوپم، زاوات مردوو، يان من بەهەلە بيستوومه؟"

تاويك، نازانم لەتاو شپرزەيى بوو ياخۆ لە سۆنگەى هەستکردن بەتاوانەوه، نەمتوانى وهلام بدەمەوه و تەنيا بە سەر بەليم بۆ كرد. هەمان كات شتيكى بەلای منەوه چاوهريئەكراو رووى دا: دلۆپيک فرميسك لە چاوم هات و بە بەرچاوى نيگای پر لە تيگەيشتم و سەرسامى گەورەى خەزنەدارانەوه، هيدى هيدى بە رومەتمدا هاتە خوارئ. ئايا بوونم لە كۆشك و هاتنى گەورەى خەزنەداران لەلايەن سولتانايمانەوه و قسە كردنى لەگەلم، هيندە نزيكبوونم لە سولتانايمانەوه و هەموو ئەم شتانه منى سەرسام كردبوو؟ نازانم. دلۆپى ترى فرميسكى تريس لە چاوم هات و لەدووى يەك دەرژان و ئيدى شەرميشم لەبەر هەلگيرابوو.

گەورەى خەزنەداران گوتهى: "كوپم، چەندى دەتەويت، بگرى."

بەدەم هەنسكدانەوه گريام. پيم وابوو لە دوازدە سالى رابردوودا تەمەنم هەلكشابوو و گەيشتبومە دۆخى كەمال. بەلام كاتيک مرؤف هيندە لە سولتان و دلى دەولەتەوه نزيك دەبيت، دەستبەجى تى دەگات مندايىكە لەو گۆرەى. باكيشم نەبوو لەوهى وهستاينى زيو و قەديفه لە دەرەوه گوپيان لە هەنسكەكانم بيت: ئيدى حالى بووم دەتوانم هەموو شتەكان بۆ گەورەى خەزنەداران بگيرمەوه.

بەمجۆرە، چۆنم بە دلدا ھات بۆم گێرپاڤە. کاتیک دەمبەینی زەماوەندم لەگەڵ شەکوورە، دژوارییەکانی کتیبەکەیی خەزوووم، رازی نیگارەکانی بەردەستمان، ھەر شەھەکانی ھەسەن و تەرمی زاوام دینە بەرچاوی گەورەیی خەزەنداران، من ئاسوودە دەبووم. لەبەرئەوێ بەتەواوی ھەبوونی خۆمەو بەو ھەریم وابوو بە دادوھەریی بێ سنوور و دلۆقانیی سولتانی جیھانپەنمان نەبیت، ناتوانم لەم داوھە تێی کەوتووم دەر بچم، ھەموو شتیکم دەگێرپاڤە. تۆ بۆی پێش ئەوھە لیم تێ بگات و رادەستی ئەشکەنجەدەران و جەلادەکانم بگات، بەسەرھاتەکەم بەراستی بۆ سولتانی کۆلەکەیی جیھانمان بگوازیتەو؟

گەورەیی خەزەنداران گوتی: "با ھەر ئیستا ھەوایی مردنی زاوا ئەفەندی لە نیگارخانە رابگەینریت. با ھەموو دەستە و تاقمی نیگارکێشان بەشداری لە ناشتیدا بکەن."

سەیریکێ پووی کردم بۆ ئەوھە بزانیت چ ناپەزایییەکەم لە بەرامبەر ئەمەدا ھەبە. ئەم بایەخ پێدانیە متمانەیی پێ داوم و گومانی خۆم لەبارەیی ئەوھە کۆ و بۆچی زاوا ئەفەندی و زەریف ئەفەندیی زەرکاری کوشتووە، روون کردووە. ھێمام کرد بۆ پیاوھەکانی مەلای ئەرزەروومی و گوتم بەبیانویی ئەوھە سازی تیدا لێ دەدریت و سەمای لێ دەکریت، پەلاماری تەکییەکان دەدەن. کاتیک بینیم گەورەیی خەزەنداران بەگومانەو دەروانیت، ویستم گومانەکانی تری خۆیشمی بۆ باس بکەم: بۆم پوون کردووە لەوانەیی بانگکردنی من لەلایەن زاوامەو بۆ ئەوھە نەخش و نیگار بۆ کتیبەکەیی بکیشم، ھەم لەبەر پارە و ھەم لەبەر شەرەفی کارەکە، لەناو دەستە و تاقمی نیگارکێشان زەوینەیی بۆ بۆرپۆرین و ئیرەیی بردنیک، کە نەیانئەوانیو خۆیانی لێ ببوین، خۆش کردبیت. پێم گوت پێ دەچیت نەینی بوونی کارەکە لەنیو خۆیدا بوویت بەھۆی وگەر خستنی ئەو گشت نەفرەت و قین و تەپکە و داو. بەلام تا من زیاتر لەسەر گوتنی ئەم شتانە بەردەوام دەبووم، کتومت وەک ئەوھە ئیستا ئیو ھەستی پێ دەکەن، بەشپەریی ھەستم دەکرد گەورەیی خەزەندارانیش بەجۆرێک لە جۆرەکان لیم کەوتووتە گومانەو. پەرودەرگارم، با ھەموو شتیک ئاشکرا بێت، داوای ھیچی تەرت لێ ناکەم.

بێدەنگییەک ھاتە ئاراو. گەورەیی خەزەنداران بە ھەلۆیستیک، وەک ئەوھە بێژی

لەبری من شەرم لە قسەکانم و چارەنووسم بگات، نیگای لەسەر من ھەلگرت و لە نیگارەکانی سەر مێزەکەیی بری.

گوتی: "ئەمانە نۆ دانەن. ئەمە بەمەرجیک ئیمە لەسەر کتیبیکێ دە نیگاری لەگەڵ زاوادا رێک کەوتبووین. زۆر زیاتر لەوھە لەم نیگارەدا بەکار ھێنارو، کاغەزی زێری لە ئیمە وەرگرتبوو."

گوتم: "ھەبیت و نەبیت بکوژی بێ ئاین لە مائەو ئەو نیگارەیی داوی، کە ئاویکی زێری زۆری بەسەردا کرابوو، دزیوہ."

"نەمانزانی خۆشنووس کتیبە."

"زاوای خوا لێخۆشبووم ھێشتا دەقی کتیبەکەیی تەواو نەکردبوو. بۆ ئەوھە تەواوی بکەم، چاوەروانی ھاوکاریی من بوو."

"کورم، تۆ دەلێی تازە بۆ ئەستەنبول گەر ھاوتەوہ."

"ھەفتەیکە لەمەوبەر، سی رۆژ داوای کوژرانی زەریف ئەفەندی گەپشتمەوہ ئەستەنبول."

"بۆچی مەگەر زاوای ئەفەندی سالتیک بوو نیگاری کتیبیکێ ھێشتا نەنووسراوی بەکێشان دەدا؟"

"بەلێ."

"ئاوەرۆکی کتیبەکەیی بۆ تۆ باس کردبوو؟"

"دەیکوت ئەو شتانەیی سولتانمان دەیانخوازیت: کتیبیکێ و ھەبیت کاتیک ھەزار سالی تەواو بەسەر کۆچی پێغەمبەرماندا تێ دەپەریت و سالنامەیی ئیسلامی سالی ھەزارەیکم پێشان دەدات، ترسی ھیز و دەولەتەندیی ئالی عوسمانی شمشیر و سەرورەیی ئیسلام دەخاتە دلێ دۆقی ئینیسیاوہ. بریار بوو ئەم کتیبە چیرۆک و نیگاری بەنرخترین شتەکانی دنیا ئیمە، ئەو شتانەیی ھەرگیز دەستبەرداریان نابین، لەخۆ بگریت. کتومت چەشنی ئەوھە لە کتیبی دانایانیشدا ھەبیت، وا نیاز بوو نیگاریکێ سولتانمانیشمان بخریتە دلێ کتیبەکەوہ. لەبەرئەوھە سوود لە شیوازی و ھستایانی فەرەنگیش وەرەگیرا، چاوەرێ دەکرا کاتیک دۆقی ئینیسیا چاوی بە کتیبەکە دەکوت، ویستی سەرمای و دۆستایەتی لەکن بورووزایە."

ئاماژەى بۆ نىگارەكان كرد و گوتى: "ئەمانە دەزانم، بەلام ئايا بەنرخترين و
بەپەيتيرين شتەكانى ئالى عوسمان ئەم سەگ و دارانەن؟"

"زاواى خوا لىخۆشبووم دەيگوت كتيبەكە دەولەمەندى سولتانمان خۆى نا، هيزى
مانەهوى و خەمى شاراوهى پيشان دەدات."
"نىگارى سولتانمان؟"

"ئەمبىنيوه. كى دەزانيت، ئىستا دەبيت لەو شوپنە بى كە بكوژى بى ئاين لىنى
شاردووهتەوه، لە مالهەكەى بيت."

زاواى خوا لىخۆشبووم ئىستا كەوتبووه بارىكەوه وەك ئەوهى لە بەرامبەر ئەو
زىرەى وەرگرى گرتبوو، كتيبى داواكراوى ئامادە نەكردبوو، لەبرى ئەوه كۆمەلىك
نىگارى بەكىشان دابوو و ئىستا بى نرخ دەهاتنە بەرچاوى گەورەى خەزنەداران.
ئايا گەورەى خەزنەداران وەك كەسەك بۆ منى دەروانى ئەو كابرە هېچ لەباردا نەبوو
و جىيى متمانە نەبووم بۆ ئەوه كوشتوو تا بتوانم كچەكەى بەهينم، يان بۆ نموونە
پەرە زىرينەكانى بفرۆشم؟ لەبەرئەوهى بە نىگاكانيدا هەستم كرد خەرىكە دەفتهرم
دەپچرەتەوه، بەدواين هەول و پەشۆكانەوه قسەم كرد و پرووم كردهوه زاوام پىي
گوتووم لەوانەى يەكەك لەو وەستاي نىگارەكانى ئەو كارى دابوونى، زەريف
ئەفەندى بىچارەى كوشتەيت. باسى ئەووم كرد چۆن زاوام لە زەيتوون و لەقلەق و
پەپوولە كەوتووتە گومانەوه، بەلام زۆر دريژەم نەدايى. نە بەلگەى تەواوم هەبوو و نە
متمانەشم بەخۆم بوو. هەستيشم دەكرد گەورەى خەزنەداران ئىستا وەك نامەردىكى
بوختانكار و بوودەلەيهك، كە لە پاشملە قسە دىنيت و دەبات، بۆم دەروانيت.

گەورەى خەزنەداران گوتى پىويست بوو ئەوه لە نىگارخانە بشارينەوه كە زاوا بە
مردنى ئاسايى نەمردوو و من ئەمەم وەك نيشانەى سەرەتاي دەست پىكردنى
هاوكارى لەگەل مندا بينى و پىم خۆش بوو. نىگارەكان لەكن گەورەى خەزنەداران
مانەوه؛ گافىك لەژىر نىگاي وردى دەرگاواناندا لە دەروازەى "باب السلام" هوه
دەركەوتم، ئەو دەروازەى پيش كەمىك لىوهى هاتبوومە ژوورى و وەك ئەوهى
چوويتمە بەهەشتەوه و هەجۆش كەوتبووم، وەك كەسەك دواى سالانىكى دريژ بۆ مالى
خۆى بگەپتەوه، ئاسوودە بووم.

37

من زاوانانم

تەدارەكى ناشتنم كتومت ئەوهى ئارەزووم دەكرد، زۆر رىكويىك بەرپەيوەچوو. گشت
ئەو كەسانەى دەمويست بىن، هاتن. لەو وەزيرانەى لە سەرۆبەندى مردندا لە
ئەستەنبول بوون، حاجى حوسەين پاشا قوبرسى و تۆپال باقى پاشا بە ئەمەكەوه
يادى ئەو خزمەتە زۆرانەيان كردهوه كە سەردەمانىك پيشكىشم كردبوون. هاتنى
دەفتهردار قەرمى مەلەك پاشا، كە لە رۆژى مردنى مندا هەم ئەستىرەى فرە لە
دەرەشانەوهدا بوو و هەم بەخراپە باسى دەكرا، جمووجوولى خستە حەوشى
ساكارى مزگەوتى گەرهكى ئىمەوه. بەتايبەتى كاتىك بينىم مستەفا ئاغاي سەرۆك
چاوش هاتوو، هەر زۆر شادمان بووم. ئەگەر ژيابام و لە ژيانى چالاكى دەولەتدا
بەردەوام بام، ئىستا منيش لە پلە و پايەى ئەودا دەبووم. كەمالەدين ئەفەندى
تەزكەرەنووس؛ چاوشەكانى ديوان، ئەوانەى هەريەكەيان يان هاوپىيى گيانى بەگيانى
يان دوزمنم بوو؛ سەرت سالم ئەفەندى گەورەى نامەنووسان كە هيشتا وەك
هەميشە بە گەشبينىيەوه بزەى سەر لىوى دەپارىژيت؛ كارمەندانى ديوان، ئەوانەى
پيشوخت لە ژيانى چالاكى دەولەت كىشابوونەوه؛ هاوپىيانى دەرسخانەم؛
كەسانىكى تر كە بەپەرۆش بووم بزەم چۆن و لە كوئى هەوالى مردنى منيان زانىوه؛
خزم و كەسوكار و لاوان، جقاتىكى زۆر فراوان و بەويقار و بەرچاويان پىك هينابوو.
شانازىم بە جقات و ئەمەكدارى و خەمەكانىانەوه دەكرد. هاتنى هەريەك لە حازم
ئاغاي گەورەى خەزنەداران و سەرگەورەى دەستەى پاسەوانانى كۆشك پيشانى دا

هه‌زه‌تی سولتاقمان له ناخه‌وه بۆ مردنی من خه‌مگین بووه. تۆ بَلایی ئه‌مه واتای ئه‌وه بئی هه‌ولێ زۆر ده‌دات و ئه‌شکه‌نجه‌ده‌ران ده‌خاته جووله بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و نامه‌رده‌ی بکوژم؟ نازانم. به‌لام ئیستا ده‌بینم ئه‌و نه‌فره‌تییه له‌گه‌ڵ نیگارکێشان و خۆشنووسانی تردا له‌ هه‌وشه‌ نیشانه‌ی ئازاریکی به‌ویقار و ئه‌وپه‌ری به‌سو به‌ پروویه‌وه‌یه و سه‌یری داره‌مه‌یته‌که‌م ده‌کات.

ده‌ستم دامینتان وا تۆ نه‌گه‌ن رقم له‌ بکوژی خۆم هه‌ستاییت و به‌دوای تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌وه‌ بم، یان له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ ناپاکی و بئی به‌زه‌ییانه‌ کوژراوم، پۆحم هه‌راسان بێت. ئیستا من له‌ ئاستیکی ته‌واو جیاوازدام و پۆحیشم، له‌به‌رئه‌وه‌ی دوای چێشتنی چه‌رمه‌سه‌ریی چه‌ندین ساڵه‌ به‌رووی دنیاوه ئیستا خۆی دۆزیوه‌ته‌وه، فره ئاسووده‌یه.

دوای ئه‌وه‌ی پۆحی به‌ئازارم به‌شیوه‌یه‌کی کاتی له‌ جه‌سته‌م، که به‌ زه‌بری پێداکێشانی قوتووی مه‌ره‌که‌به‌که‌ نوقمی خوین بووبوو، ده‌رچوو و تاویک له‌ تیشکدا له‌رزی، دوو فریشته‌ی جوان و دهم به‌پێکه‌نین له‌و تیشکه‌ جوانه‌دا و کتومت وه‌ک ئه‌وه‌ی چه‌ندین جار له‌ "کتاب الروح" دا خویندبوومه‌وه، هیدی هیدی نزیك بوونه‌وه و وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیدی من به‌ته‌نیا پۆحیک نه‌بم، بگره‌ هیشتا جه‌سته‌یه‌کم هه‌بیت، ده‌ستیان دایه‌ بن پیلیم و به‌رزیان کردمه‌وه. ئای وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ خه‌ونی کامه‌راندا ده‌بیریت، چه‌ند خیرا و به‌نه‌رمی و بئی هه‌ژان به‌رز بووینه‌وه. به‌ دارستانی ئاگریندا تۆ په‌رین، له‌ پووباری تیشک په‌رینه‌وه، چووینه‌ ده‌ریای تاریکی و چیا‌ی به‌فر و سه‌هۆلبه‌ندانه‌وه. هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ ماوه‌ی هه‌زاران ساڵی ده‌خایه‌ند، به‌لام به‌لای منه‌وه هینده‌ی چاو نوقاندنیک کورت بوو.

ئا به‌مجۆره، به‌ناو جقاتی جو‌راوجۆر و بوونه‌وه‌ری سه‌یر و سه‌مه‌ره و ئه‌و لیتاو و هه‌ورانده‌ تۆ په‌رین که جمه‌یان ده‌هات له‌ مه‌گه‌ز و باڵنده‌ی له‌ ژماره‌ نه‌هاتوو و هه‌ر هه‌وت چینی ئاسمانمان بری. له‌ هه‌ر چینیکی ئاسمان، فریشته‌ی هه‌ره‌ پێشه‌وه له‌ ده‌رگای ده‌دا. کاتیک پرسیار ده‌کرا "ئه‌وه‌ کێیه‌؟"، ئه‌ویش به‌هه‌موو ناو سیفه‌ته‌کانمه‌وه پێناسه‌ی منی ده‌کرد، لێی زیاد ده‌کرد و ده‌یگوت: "به‌نده‌یه‌کی باشی خوايه". منیش فرمیسیکی شادی له‌ چاوانم ده‌هات، به‌لام ده‌زمانی له‌وانه‌یه‌ هیشتا

هه‌زاران سالمان ماییت بۆ پۆژی هه‌لسانه‌وه، بۆ ئه‌و پۆژه‌ی که‌سانی به‌هه‌شتی و دۆزه‌خیی تیدا جودا ده‌کرینه‌وه، چونکه‌ هه‌موو شتیکی به‌که‌میک گۆرانکاریی بچووکه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی "غزالی" و "الجوزیه" و زایانانی تر له‌ په‌ره‌کانی نووسراو له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا باسیان کردوو، ده‌چوو په‌یش. ئه‌و بابه‌تانه‌ی له‌ کتێبه‌کاندا بئی چاره‌سه‌رکردن مابوونه‌وه، یان ئه‌و شتانه‌ی وه‌ک رازی تاریک هیشترابوونه‌وه و ده‌گوترا ته‌نیا مردوو ده‌توانیت بیانزانی، ئیستا یه‌ک به‌یه‌ک به‌ تیشکی هه‌زار په‌نگ ده‌بریقانه‌وه و پۆن ده‌بوونه‌وه.

باشه‌ چۆن باسی ئه‌و په‌نگانه‌ی له‌ نیوان سه‌رجه‌م ئه‌م به‌رزبوونه‌وه شاهانه‌یه‌دا بینیم، بکه‌م؟ بینیم سه‌رانسه‌ری گه‌ردوون له‌ په‌نگ ئافریندراوه و هه‌موو شتیکی په‌نگه‌. وه‌ک چۆن هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و هیزه‌ی من له‌ هه‌موو شته‌کانی تر داده‌بریت، له‌ په‌نگ دروست بووه، ئیستاش حاڵی ده‌بووم ئه‌و شته‌ی منی له‌ ئامیز گرتوو و به‌ سه‌رانسه‌ری گه‌ردوونه‌وه ده‌مه‌به‌ستیه‌وه، هه‌ر په‌نگه‌. ئاسمانی په‌نگ نارنجی، جه‌سته‌ی جوانی په‌نگ سه‌وزی وه‌ک په‌نگی گه‌لای داران، هیلکه‌ی په‌نگ قاوه‌یی و ئه‌سپی ئه‌فسانه‌ییی په‌نگ شینی وه‌ک په‌نگی ئاسمانم بینی. گشت شتیکی وه‌ک شتی ناو ئه‌و نیگار و داستانه‌ بوو که سالانیکی زۆر به‌ چێژه‌وه سه‌یرم کردبوون و له‌به‌رئه‌مه‌ش، هه‌م هه‌موو شتیکی به‌ سه‌رسامی و شه‌یدابوونه‌وه ده‌بینی و هه‌م وه‌ک ئه‌وه وابوو بینراوه‌کانم به‌جۆریک له‌ جو‌ره‌کان له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆمه‌وه ده‌رچن. حاڵی بووم ئه‌و شته‌ی بیره‌وه‌ریم پێی ده‌گوت پارچه‌یه‌کی سه‌رتاپای دنیا‌یه و سه‌رانسه‌ری گه‌ردوونیش، له‌به‌ر ئه‌و زهمانه‌ بئی سنووره‌ی به‌ روومدا کراوه‌ته‌وه، له‌ داهاوتوودا، سه‌ره‌تا ده‌بیت به‌ ئه‌زموونم و دواتریش به‌ بیره‌وه‌ریم. کاتیک له‌م ئاهه‌نگی په‌نگانه‌دا گیانم سپارد، ئه‌وه‌ش تۆ گه‌یشتم بۆچی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ کراسیکی ته‌نگ ها‌تبه‌ ده‌ری، ئاسووده‌ بووم: له‌مه‌وپاش هیچ شتیکی بۆ من قه‌ده‌غه‌ نابیت و زهمانیکی و شوینیکی بئی سنوورم هه‌بوو تا بتوانم له‌ گشت کات و شوینیکی بژیم.

هه‌ر هینده‌ی هه‌ستم به‌مه‌ کرد، به‌ ترس و کامه‌رانییه‌وه په‌یم برد به‌ نزیکی له‌ (ئه‌و). له‌و کاته‌دا به‌نه‌وازییه‌وه هه‌ستم به‌ هه‌بوونی په‌نگیکی سووری له‌گه‌ڵ هیچ شتیکی تر به‌راورد نه‌کراودا کرد.

به ماوهیهکی کورت هه موو شتیکی نو قمی رهنگی سووری تۆخ بوو. جوانیی ئەم رهنگه له هه ناوم و له سه رانسهری گهردووندا رهنگی ده دایه وه. تا هیدی هیدی زیاتر لئی نزیك ده بوومه وه، له خو شیاندا له ناخه وه گریانم ده هات. شه رمم له خو م کرد که له پر و به جهسته و سه ری هیشتا خه لتانی خوینمه وه ده چمه خزمهت (ئهو). لایه کی تری ئە قلم وهک ئە وهی له کتیبه کانی مردندا خویندبوومه وه، پیمی ده گوت (ئهو) خو ی ئیزرائیل و فریشته کانی تری به دووندا نار دووه تا بجیته خزمه تی.

تۆ بلایی بتوانم (ئهو) ببینم؟ پیم وابوو له تاو هه لچوون و شپرزهییی هه ناسه م بۆ نادریت.

ئهو شته ی نزیك ده که وته وه و هه موو شوینکی دابوو بهر و سه رانسهری گهردوونی له خویدا ده نواند، سووریککی تا بلایی دانسقه و جوان بوو. بیر کردنه وه له وهی بېم به پارچه یه ک لئی و بهو ئەندازه یه نزیك بوونم له (ئهو) وه، رهوتی فرمیسکی چاوانمی خیراتر کرد.

به لām تی گهیشتم زیاتر لیم نزیك ناکه ویته وه. حالی بووم پرسیاری منی له فریشته کان کرد، ئەوانیش په سنیان دام. (ئهو) یش منی وهک بهنده یه کی پابهندی فهرمووده و قه دهغه کانی خو ی بینی و خو شی ویستم.

له پر، به گومانیک، شادیی هه لچووی هه ناوم و فرمیسکی سه رکردووم ژهراوی بوو. بۆ رزگار بوون له م گومانه، به تاوانباری و به پشووی سواره وه پرسیم:

"له بیست سالی دواپیی ژیاندا که وتمه ژیر کاریگه ری ئەو نیگاری گاوانه ی له فینیسیا دیبوومن. بگره ماوه یه ک ده مو یست نیگاری خویشم له سه ر شیوازی ئەوان بکیشریت، به لām له مه ترسام. پاشان نیگاری گهردوونه کهت و بهنده کانت و سو لتانی سیبه رتم له دنیا له سه ر شیوازی گاواندا به کیشان دا."

دهنگی خو ی نا، به لām له ناخی خو مده وه لām که هیم بیر که وته وه:

"رۆژه لآت و رۆژئاواش هه ر هی خو مه."

له تاو هه لچوون و شپرزهییی خو م بۆ رانه گیرا.

"باشه، واتای هه ر هه مووی، گشت ئەم شتانه ... ئەم دنیا یه چییه؟"

له هه ناوی خو مده گویم له "نهینی"، یان "خو شت بو ی" بوو، به لām ته واو دلنیا نه بووم کامیان بوو.

له نیوانی نزیكبوونه وهی فریشته کانه وه لیم، حالی بووم ئیستا له م چینه به رزه ی ئاسماندا بریاریک له باره ی منه وه دراوه، به لām پیکه وه له گه ل رۆحه کانی تری پیش دهیان هه زار سال مردوو، تا رۆژی هه لسانه وه، تا ئەو رۆژه ی بریاری دوا ییمان له باره وه ده دریت، له به رزه خ ده مینینه وه. پیشقه چوونی شته کان به و چه شنه ی له کتیبه کاند نووسرابوو، منی دلخو ش ده کرد. کاتیک بۆ خواره وه داده به زیم، له کتیبه کانه وه بیرم که ته وه پیویسته له واده ی ناشنمدا بگه مه وه جهسته ی خو م.

به لām له خوا به زیاد بی ده مو ده ست تی گهیشتم دووباره چوونه وه م بۆ ناو جهسته م، مه جازیککی ئە ده بییه. ئاپۆره ی مردوونیزانی مایه ی شانازی و یقاری من، دوا ی خویندنی نو یژ داره مه یتی منیان نایه سه رشان و ده سته جی به ره و گۆرستانی کوچک ته په جیککی نزیك له وی شو ر بوونه وه. ئاپۆره که سه رباری ئە وهی خه مگین بوو، چ ریکو پیکیش بوو، له سه ره وه ئە وانم وهک ته له داویکی باریک و زراف ده بینی.

با شتیکی له باره ی شوینی خو مه وه روون بکه مه وه: وهک له و فهرمووده یی نیردراوی خواشدا ئاشکرایه که ده لیت: "رۆحی باوه رمه ند بالنده یه که له به ری داری به هه شت ده خوات"، دوا ی مردن، رۆح به پرووی ئاسمانه وه ده سووریته وه. چه شنی ئە وهی "أبو عمر بن عبدالباری" بانگه شه ی بۆ کردووه، ئەم فهرمووده یه به واتای ئە وه نییه رۆح شیوه ی مه ل له خو بگریت، یان ته نانه ت بییت به مه ل، بگره هه روک چۆن "الجوزیه" زۆر به جوانی روونی کردووه ته وه، فهرمووده که ی پیغه مبه ر به واتای ئە وه یه رۆح له و شوینانه ده بییت که بالدار تیا یاندا ده گه ریت. ئەو شوینه ی من لیوه ی ده پروانم و مامۆستایانی روانگه په رستی فینیساییی هه ز ده که ن به (گۆشه ی بینین) ناوی ببه ن، لیکدانه وه که ی "الجوزیه" پشتراست ده کاته وه.

له و شوینه وهی منی لیم، بۆ نموونه، هه م ده توانم ئاپۆره ی مردوونیزان، که ئیستا چوونه گۆرستانه وه، وهک ته له داویک ببینم و هه م وهک ئە وهی چا و له نیگاریک بکه م، ده توانم به چیتزه وه سه پیری به له میک بکه م که وا له کو تایی که نداوی زیرینه وه به ره و سه راییورنو ده سووریته وه، چارۆکه کانی به هه لمژینی با ئاوساون و ئە ویش به

که یفه وه خیرا ده بیت. له بهرئه وهی له شوینیکی هیندهی منارهیهک بهرزه وه ته ماشام ده کرد، سه رتاپای دنیا وهک کتیبیکی دانسقه ده چوو و منیش یهک به یهک په ره کانیم هه لده دایه وه.

به لام به بهر اورد له گه ل که سیک رۆحی له جهستهی جیا نه بوو بیته وه و هات بیته ئەم بهر زاییه، من دهمتوانی زیاتر ببینم. من ئیستا له یهک کاتدا هه موو ئەم شتانه م ده بینی: ئەو مندالانهی له بۆشایی نیوان باخچهکانی پشت گۆرستانی ئویسکوداری بهری لیواری ئه وه بهر وه گه مهی کهری دریزیان ده کرد؛ خوش خزان و بهر وه پیدشه وه چوونی که له کی هوت جووتی گه وره ی نووسیاران به ئاوی تنگهی بوسفوردا کاتیک دوازه سال و سی مانگ له مه وه بهر بالیۆزی قینیسایمان له کۆشکی قه راغ ئاو هه لگرت و بردمان بۆ ئه وهی "صدر الأعظم" راغیب پاشای که چه ل پیشوازی لی بکات؛ ئەو ژنه قه له وهی له بازاری له نگهی نوئی وهک ئه وهی ساوایه کی شیره خۆری له ئامیز گرت بیت، باوه شی به که له رمیکی گه وره دا کرد بوو؛ خوشحالیم به مردنی ره مه زان ئه فه ندیی چاوشی دیوان هات و پیم وابوو به مردنی ئەو ریگه م بۆ خوش بوو؛ سه یرکردنی کراسه سوورهکانی باوه شی دایکی دایکم له کاتیکدا له هه وشه جلی شۆراوی هه لده واسی؛ راکردم به کۆلانه دوورهکان گافیک دایکی خوا لیخۆشبووی شه کووره بۆ له دایکبوونی وی دهستی به هیلنج هینانه وه کرد بوو و من مائی مامانه که م لی تیک چوو بوو؛ شوینی ئەو پشتوتینه سوورهی چل سال له مه وه بهر ونم کرد بوو (وه سفی دزیبووی)؛ باخچه یه کی دانسقه ی زۆر رازاوه له شوینیکی فره دوور که بیست سال له مه وه بهر جاریک له خه ونمدا دیبووم و خوا یار بیت له داها توودا پیشانم ده دات پارچه یه ک بووه له به هه شت؛ ئەو سه ر و لووت و گوئیانه ی کاتیک عه لی به گی سه رگه وره ی به گانی گورجستان یاخیبوونی قه لای گۆریی تیک شکاند بوو، بریبوونی و نارده بوونی؛ شه کووره ی شوخم گافیک له ژنانی هاوسی جیا ده بیته وه، سه یری ئاگردانی هه وشه ده کات و بۆ من ده گری.

کتیب و زایانی کۆن ده لین رۆح چوار نیشتمانی هه یه:

۱- سکی دایک ۲- دنیا ۳- ئەو بهرزه خه ی ئیستا منی لیم ۴- به هه شت یان دۆزه خ که مرۆف دوا ی قیامت ده یگاتی.

له بهرزه خیش، زه مان ی رابردوو و رانه بردوو له هه مان کاتدا ده رده که ویت و تا ئەو کاته ی رۆح له ناو بیروه رییهکانی خۆیدا بمینیته وه، سنووریک بۆ شوین نامینیته وه. به لام مرۆف ته نیا ئەو کاته ی له زیندانی زه مان و شوین دیته ده ری، تی ده گات ژیان کراسیکی تنگه. جیی داخه هیه ک سه یک پیش مردن ناتوانیت تی بگات هه روه ک چۆن رۆحیکی بی جهسته له دنیا ی مردوان هۆکاری کامه رانیی راسته قینه یه، جهسته یه کی بی رۆحیش له دنیا ی زیندوان به خته وه ری هه ره گه وره یه. له بهرئه وه به دلته نگه سه یری شه کووره ی خۆم کرد کاتیک له ته داره کی به شکۆی ناشتنمدا له ماله وه خۆی بۆ من له توپهت ده کرد و له ختوخۆراییی بۆم ده گریا و له خوا ی گه وره پارامه وه له به هه شت رۆحیکی بی جهسته و له دنیا ش جهسته یه کی بی رۆح به ئیمه ومانان بدات.

من ماموستا عوسمانم

ئىۋە دەزانن ئەو پىرە كۆنانهى جوامىرانە ژيانى خۆيان بە ھونەر بەخشىۋە و چوونەتە سالەۋە، كەسانىكى چۆنن. لە ھەموو كەسىك توورە دەبن. بالابەرز و زرافن و ئىسكىان بەدەرەۋەيە. دەخوازن بەشى پاشماۋەى كۆتايىي ژيانيان، ۋەك دووبارەى بەشى زۆرى بەسەربردوۋى ژيانيان بچىت. بەكسەر گر دەگرن و ھەلدەچن و گازندەيان لە ھەموو شتىك ھەيە. گشت لغاۋىك دەخەنە دەستى خۆيان و ھەموو كەس ناچار دەكەن نەفرەتيان لى بكات. ھىچ كەسىك و ھىچ شتىك بەگەن ناكەن. من يەكىكم لەوان.

ۋەستاي ۋەستايان "نورالله" سەلىم چەلەبى، كە من ھىشتا شاگردىكى شازدە سالان بووم شەرەفى ئەۋەم بەركەوت شان بەشانى ۋى لە ھەمان نىگارخانە نىگار بكىشم، كاتىك بوو بە ھەشتا سالى، كەسىكى وابوو (بەلام بە ئەندازەى من توورە نەبوو). ۋەستا سارى عەلىش كە سى سال لەمەۋبەر بە خاكمان سپارد، ھەر وابوو (ئەۋىش ھىندەى من بارىك و درىژ نەبوو). ئەو تىرى رەخنانەى ئەو سەردەمانە لە پىشتەۋە لە ماموستايانى ئەفسانەيى بەرپۆەبەرانى نىگارخانەكان دراۋە، لەبەرئەۋەى دەزانم ئىستا لە پىشتى منىش دەچەقېنرېت، دەخوازم ئىۋە بزائن ھەندىك لە ۋقسە و ۋرتەۋرتانەى لەمەر ئىمە دەكرېن، ھىچ بناخەيەكيان نىيە.

۱- لەبەرئەۋەى بەراستى ھىچ شتىكى نوئى نىيە شاپەنى بەگەن كردن بىت، ئىمە ھىچ شتىكى نوئى بەگەن ناكەين.

۲- لەبەرئەۋەى زۆرىنەى خەلك ساۋىلكەن، ئىمە مامەلەى ساۋىلكەيان لەگەلدا دەكەين، نەك لە سۆنگەى ئەۋەى بەھۆى لاۋازىي دەمارى مېشكمان، بەخترەشىمان يان بەھۆى كەموكورتىيەكى ترەۋە زيانمان پى گەيشتبىت. (سەربارى ئەۋەش، خۆ ئەگەر رەفتارمان لەگەلئاندا باش بوۋايە، بۆ ئىمە بە پياۋەتى و ئاقلى دادەندرا).

۳- تىكەلكردنى ناو و پروەكان لاي من، جگە لەو نىگاركىشانەى لە سەردەمى نىگاركىشانەۋە بە ئەقىنەۋە خۆشم ويستوون و پەرۋەردەم كردوون، لە خەلەفانمەۋە نىيە، لەبەرئەۋەيە ئەم ناو و پروانە تا رادەى شىيان بۆ لەبىركردن، لە رەنگ و درەوشانەۋە بى بەشن.

لە تەدارەكى ناشتنى تەرمى زاۋادا كە لە پروۋى بوودەلەيى و گەمزەيىي خۆيەۋە خوا زوو گىيانى لى سەندەۋە، ھەولم دا ئەۋە لە بىر خۆم بىمەۋە كاتىك خوا لىخۆشبوو سەردەمانىك منى ناچار كردبوو لاسايىي ماموستايانى فەرەنگ بەكەمەۋە و لەو پروۋەۋە تالۋى ئازارى بە گەردوومدا كردبوو. لە گەرانەۋەشدا بەمجۆرە بىرم كەردەۋە: كوئىرى و مردن، كە دوو چاكەى خوان، بۆ منىش فرە دوور نىن. بىگومان بەھەمان ئەو ئەندازەيەى نىگارەكانى دەستكردى من خۆشى بە چاۋانتان دەدا و خونچەى بەختەۋەرى لە دلتاندا دەپشكوئىنېت، يادىشم دەكرىتەۋە. بەلام دەمەۋىت دواى مردنم ئەم شتەش بزائن: ھىشتا زۆر شت ھەن لە كۆتايىي ژيان و لە پىربووندا زەردەخەنە بخەنە سەر لىوم. بۆ نمونە:

۱- مندالان. (ئەوان سەرلەبەرى رىسا و بنەماكانى دنيا كورت دەكەنەۋە).

۲- بىرەۋەرىي شىرىن. (كوپرانى بەدەۋ، ژنان، بەجوانىي نىگاركىشان، دۆستايەتى).

۳- پروۋەپروۋ بوونەۋە لەگەل شاكارەكانى ماموستايانى كۆنى ھەراتىدا. (ئەمە بۆ نەزان پروۋن ناكرىتەۋە).

سادەترىن واتاي گشت ئەمانە بەمجۆرەيە: ئىستا من سەرۋكى نىگارخانەى سولتانمانم، بەلام ئىدى ۋەك جاران كارى دانسقى و شاھانەى تىدا ناكرىت. دەبىنم كار بەرەۋ خراپترىۋونىش دەچىت؛ ھەموو شتىك دەبرىتەۋە و تەۋاۋ دەبىت. سەربارى ئەۋەى تەۋاۋى ژيانمان بەعەشقىۋە بەم كارە داۋە، كەچى بەئازارەۋە ھەست دەكەم

ئىمە لىرە زۆر بەدەگمەن دەتوانىن بگەينە جوانكارىيەكانى مامۆستايانى كۆنى ھەراتى. پەسەندکردنى ئەم راستىيانە بە بى فیزی و لەخۆبايىبوون، ژيان ئاسان دەكات. ئاشكرايە بى فیزی شتىكە ژيان سادەتر دەكات، بۆيە لە دنيای ئىمەدا فەزىلەتتىكى ھىندە پەسەندكراو.

بەھەمان بى فیزیيەو خەرىك بووم نىگارىكى ناو جەژنامەى بەسەرھاتى شايىي خەتەنە سوورانى شازادەكانمانم راست دەكردهو. نىگارەكە ھىنانى ديارىي بەگى بەگانى مىسرى بۆ مندالى خەتەنەكراو پيشان دەدا: شمشىرىكى ورد خەملىندراو بە ياقووت و زومرود و فەيرووزە و تال و بەندى زىپىن لەسەر قوماشى قەدىفەى سوور. ئەسپىكى رەسەنى عەرەبى، زنجىرى ھەوسارى لە زىپ و زەنگۆلەى لە گەوھەر و بەردى زەبەرچەرد بوو. ناوچەوان قەش، تووكى لە زىو درەوشاوەتر و سەرکيش و پۆزبلىند و لە برووسكە خىراتر بوو. زىنى سەر پشتى ئەسپەكەش بەداوى زىركفت و قەدىفەى سوور و بە سوورمەيەكى نىگارى خۆرى بە ياقووت لەسەر كيشراو خەملىندراو بوو. خۆم ناوھەرۆكى نىگارەكەم رىك خستبوو و فلچەم بە راست و چەپىدا دەھىنا. ئەسپ و شمشىر و شازادە و ئەو بالىوزانەشى سەيرى ئەوانيان دەكرد، بە شاگردەكان بۆياخم كردن. بەلام رەنگى وەنەوشەيىم لە چەند گەلایەكى دار چنارى ناو مەيدانەكە دا. كوژەكەكانى بالىوزى خانى تەتەرم بە رەنگى زەرد بۆياخ كرد. لەوھدا بووم تۆزقالتىك ئاوى زىپ بەسەر لغاوى ئەسپەكەدا برىژم، لە دەرگا درا. دەستم ھەلگرت.

خولامىكى دەرگاوان بوو. گەورەى خەزەنداران لە كۆشكەوھ لەدووى نارذبووم. چاوەكانم كەمىك دەيەشان. زەرەبينەكەم لە گىرفانى كەواكەم دەرھىنا، لە چاوم كرد و لەگەل كورپەدا بەرپى كەوتم.

چەند خۆشە دواى ماوھىيەكى درىژ لە كاركردن، بە كۆلانەكاندا بسوورپىتەوھ. دنيای وەك ئەوھى دويىن لەلایەن خواوھ ئافرندرايىت، تەواو نووى و سەرسوورپىن دەكەوتە بەرچاوى.

سەگىكم بينى، لە ھەموو نىگارى سەگىك واتادارتر بوو. ئەسپىكم بينى، وەستايانى نىگاركىشم دەتوانن نىگارى ئەسپى لەو واتادارتر بكيشن. لە مەيدانى

ئەسپان، دار چنارىكم بينى؛ ئەو دارە بوو كە پيش كەمىك لە نىگارەكەدا گەلاكانىم بە رەنگى وەنەوشەيى بۆياخ دەكرد.

ماوھى دوو سال بوو نىگارى بەزەمەكانى تىپەرىبوو بە مەيدانى ئەسپىدا دەكىشا، بۆيە چوونم بۆ ئەوى و رۆيشتنم پيايدا، وەك ئەوھ و ابوو مروّف بچىتە ئەو شوپىنەى نىگارى كيشاوە و پيايدا تى پەرىت. لە كۆلانىك با دەدەينەوھ؛ ئەگەر لە نىگارنىكى فەرەنگىدا بين، لە چوارچىوھ و نىگارەكە دەرەچىن و دەرۆين؛ خۆ ئەگەر لە نىگارنىكى لەوانەى ئىمەدا بين كە لەسەر شىواوزى مامۆستايانى ھەرات دەيانكىشين، دىينە ئەو شوپىنەى خوا دەمانبىنىت؛ ئەگەر لە نىگارنىكى چىنىدا بين، ھەرگىز دەرناچىن، چونكە نىگارى چىنى بى ئەوھى كۆتايىي پى بيت، ھەر درىژ دەبىتەوھ و دەرپات.

خولامى دەرگاوان منى نەدەبرد بۆ ئەو ژوورەى ديوانى كۆن كە لەوى لەگەل گەورەى خەزەنداراندا بەيەك دەگەيشتىن بۆ قسەكردن لەمەر: بەخشىنى كرىي كەلەكەبوو، ئەو ديارىيانەى نىگاركىشانى ئىمە بۆ سولتانمان ئامادەيان دەكردن، كىتب، ھىلكەى نەخشىندراوى و شترمل، تەندروستى و ئاسوودەيىي نىگاركىشان، بۆياخى پتويست، دابىنكردى پەرى و كەرەسەى تر، گازندە و داخووزى سادە، ويست و نەشئە و داخواز و چەژى سولتانى جىھانپەنامان، ئاو و ھەوا، چاوانى من، زەرەبينەكانم، ئازارى پشتم، زاواى نامەردى گەورەى خەزەنداران و پشيلە خالدار و پلنگ ئاساكەى. بە بىدەنگى چووينە باخچەى تايبەت. بەناو رىزىك دارى لە ئىمەش كىتردا و وەك ئەوھى تاوانىك ئەنجام بەدين، نەرم و نىان بەرەو دەريا شوپ بووينەوھ. لە كۆشكى يالى نزيك دەكەوتەوھ، لەوھدا بووم بەخۆم بلىم كەواتە سولتانم لەويپە و دەيىينىم، لە رى دەرچوووين. چوار پىنج ھەنگاومان نا، لە دەرگای پشتووينەدارى بالەخەنايەكى لە بەرد بنىاتنراوى پشت لەنگارگای بەلەمەكانەوھ چووينە ژوورى. بۆنى نان لە نانەواخانەى پاسەوانانى كۆشكەوھ دەھات. من پياوانى پاسەوانى كۆشك بە پۆشاكى سوورىانەوھ بينىبوو.

گەورەى خەزىنەداران و سەرگەورەى پاسەوانانى كۆشك لەھەمان ژووردا: فرىشتە و ئىبلىس.

سەرگەورەى پاسەوانان، كە لە باخچەى كۆشك مروّف بۆ سولتانمان

هه‌لده‌واسیت، ئەشکه‌نجه‌ی دەدا، ده‌یخاته به‌ر لێ‌پرسی‌نه‌وه، دارکاری ده‌کات، چاوی ده‌ردبێت و فه‌لاقه‌ی ده‌کات، روو‌خۆشانه‌ بۆم پێ ده‌که‌نی. ده‌تگوت هاو‌نشین‌کی وردیله‌ی خۆم، که ناچار ماوم له‌ ژووری خانیک له‌گه‌لیدا بمینمه‌وه، به‌سه‌رهاتیکه‌ی شیرینم بۆ ده‌گێزیته‌وه.

به‌لام گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ کرد، نه‌ک سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان: به‌نواندنیکه‌ شه‌رماوییه‌وه‌ گوتی: "ئه‌فه‌ندیمان سالتیک له‌مه‌وبه‌ر ده‌ستووریان به‌ من فه‌رموو زۆر به‌ نه‌ینی کتیبیک ئاماده‌ بکریت تا ببیت به‌ به‌شیک له‌ دیارییه‌کانی شان‌دیکه‌ی بایۆزان. له‌ سۆنگه‌ی ئەم نه‌ینیبوونه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن نه‌یویست ئەرکی نووسینی کتیبه‌که‌ به‌ مامۆستا لوقمانی گه‌وره‌ی شانامه‌چییان بسپیریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی شه‌یدای هونه‌ری تۆش بوو، نه‌یویست تۆ له‌م کاره‌دا به‌شدار بیت. سولتانمان سه‌رقالبوونی زۆری ئیوه‌ به‌ چه‌ژننامه‌ی به‌سه‌رهاتی خه‌ته‌نه‌ سوورانی شازاده‌کانه‌وه‌ به‌رز ده‌نرخاند."

له‌گه‌ڵ چوونه‌ ژووره‌وه‌مدا، به‌ترسیکی مردن هینه‌وه‌ به‌خه‌یالدا هات نامه‌ردیک زمانی لیم دابیت و به‌ گوتنی ئەم نیگاره‌ کفری تیدایه‌ و ئه‌وی تریان هه‌ججوتان ده‌کات، کاری له‌ سولتانمان کردبیت و بێ گویدانه‌ ته‌مه‌نم، دووچاری ئەشکه‌نجه‌ بيمه‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ی سولتانمان راسپاردی کتیبی به‌ من نا، به‌ که‌سیکی تر دابوو، گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران ده‌یویست دلم بداته‌وه، بۆیه‌ قسه‌که‌نی له‌و کاته‌دا له‌کن من له‌ هه‌نگوین شیرینتر بوون. خۆم به‌سه‌رهاتی کتیبه‌که‌م به‌زاده‌وه‌ ده‌زانی، سه‌رباری ئه‌وه‌ش له‌ ده‌می گه‌وره‌ی خه‌زنه‌دارانه‌وه‌ گویم بۆ راگرت، به‌لام شتیکی نویم لێ هه‌لنه‌کراند. له‌ قسه‌ و قسه‌‌لۆکه‌کانیش ئاگادار بووم: بیکومان به‌ مه‌لا نوسره‌تی ئه‌رزه‌روومی و کیشمه‌کیشی ناو نیگارخانه‌شه‌وه.

هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی پرسیاریک بکه‌م، شتیکم پرسی که‌ خۆم وه‌لامیم ده‌زانی: کێ کتیبه‌که‌ ئاماده‌ ده‌کات؟

گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران گوتی: "وه‌ک ده‌زانن زاوا ئه‌فه‌ندی." چاوی بریبه‌ ناو چاوانم و لێ زیاد کرد: "به‌ مردنی ئاسایی نه‌مردوو، کوژراوه. ئایا ده‌زانن؟" وه‌ک مندالتیک به‌ساده‌یی گوتم: "نه‌مزانیبوو." بێده‌نگ بووم.

گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران ده‌یگوت: "سولتانمان زۆر، هه‌ر زۆر رقی هه‌ستاوه." ئەم گێژ و ساویکه‌یه‌ی زاوا ئه‌فه‌ندی پێ ده‌گوترا، که‌سیکی ئەقل نیوه‌ناچل بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ زانست زیاتر، خۆبێرته‌ پێشه‌وه‌ و له‌ ئەقل زیاتر، هه‌وه‌سی هه‌بوو، نیگارکێشان به‌ پێ رابواردن و پیکه‌نینه‌وه‌ له‌باره‌یه‌وه‌ ده‌دان. له‌ به‌رپێکردنی ته‌رمه‌که‌شیدا هه‌ستم کرد ئەم ماسته‌ موویه‌کی تیدایه. تۆ بلی چۆن کوژرابیت؟ گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران گێرایه‌وه: زۆر دل‌ره‌قانه.

"خوایه‌ بمانپاریزی. کێ؟"

گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران گوتی: "فه‌رمانیکه‌ سولتان هه‌یه، ده‌خواریت ئەم کتیبه‌ش وه‌ک چه‌ژنامه‌که‌ به‌ زووترین کات ته‌واو بکریت..."

سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان گوتی: "فه‌رمانیکه‌ تریشی هه‌یه، ئەگه‌ر ئه‌و بکوژه‌ قێزه‌ون و ئیبلیس ده‌ل ناپاکه‌ له‌ناو ده‌سته‌ و تاقی نیگارکێشاندایه، ده‌خواریت بدۆزیته‌وه. سزایه‌کی زۆر توندی ده‌دات تا ببیت به‌ په‌ند بۆ هه‌مووان و هه‌چ که‌سیکی تر ته‌نانه‌ت به‌خه‌یالیش بێر له‌ تیکدانی کتیبی سولتانمان و کوشتنی نیگارکێشانی نه‌کاته‌وه." سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان، وه‌ک ئه‌وه‌ی بزانیته‌ سزای سولتانمان بۆ تاوانبار چیه‌، له‌په‌ر هه‌لچوونیک له‌ روویدا ده‌رکه‌وت.

حالی بووم سولتانمان پێش که‌میک و له‌ هه‌مان کاتدا ئەم ئه‌رکه‌ی به‌م دوو که‌سه‌ به‌خشیه‌ و ناچاری کردوون پیکه‌وه‌ بۆ شتیکی کار بکه‌ن که‌ له‌ ئیستاوه‌ ناتوانیت نه‌فره‌تی خۆی لێ بشاریته‌وه‌ و له‌به‌رئه‌وه‌، من له‌ شه‌یدابوون زیاتر، هه‌ستم به‌ خۆشه‌یستی کرد به‌رامبه‌ر به‌ سولتان. خولامیک قاوه‌ی هینا، دانیشتم.

سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان گوتی: "زاوا ئه‌فه‌ندی برازایه‌کی هه‌یه‌ خۆی په‌روه‌رده‌ی کردووه‌ و سه‌ر له‌ نه‌خش و کتیب ده‌رده‌کات: قه‌ره." پرسیارێ کرد داخۆ من ده‌یناسم. بێده‌نگ بووم. درێژه‌ی دایێ و گوتی: "ماوه‌یه‌کی کورت له‌مه‌وبه‌ر، له‌ سه‌ر بانگه‌یشتنی زاوای، لای سه‌رحه‌ت پاشای سه‌ر سنووری عه‌جه‌مه‌وه‌ بۆ ئه‌سته‌نبول گه‌راوه‌ته‌وه‌ (سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان به‌ نیگایه‌ک که‌ هه‌یمای بۆ گومان ده‌کرد، سه‌یریکی کردم)، له‌ ئه‌سته‌نبول زۆر به‌باشی خۆی له‌ زاوای نزیک خستوه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌رهاتی کتیبه‌که‌ی به‌رده‌ستی زاوا ئه‌فه‌ندی بۆ ئاشکرا بووه. ده‌لیت دوا‌ی

کوژرانی زهریف ئەفەندی، زاوا گوتووێتی گومانی لەو وەستا نیگارکێشانە هەیه که له نیوهی شهویدا بۆ کتێبهکه دهچنه کنى. نیگاری دهستکردی ئەم مامۆستا نیگارکێشانەى بۆ کتێبهکه بونیوه: بانگهشەى ئەوهى کردووه بکوژی زاوا یهکیکه لهمانه و ئەو نیگارهى سولتانیشى دزیوه که زۆرتین زێری تیدا بهکار هێنراوه. ئەم لاوه، ماوهى دوو رۆژ کوژرانی زاواى له کۆشک و له گهورهى خهزنهداران شاردوووتهوه. "بههۆى ئەوهى قهره لهو ماوهیهدا بهدهستوبرد و بهشیوهیهکی نهگونجاو لهگهڵ شهریعت مارهى کچی زاواى له خۆى بریبوو و له مایان گیرسابوووه، ههردووکیان گومانیان لێی ههبوو.

گوتم: "ئەگەر مالا و شوینی کاری وەستایانی نیگارکێشم بپشکێنرێت و پەرە ونبوووه که لای یهکیکیان بدۆزێتهوه، ئەو کاته دهردهکهوێت ماف بهلای قهرهوهیه. بهلام ئەگەر ئەوان هێشتا ئەو مندالە خوشهویستانه و نیگارکێشه دهست به پهرجووانهه بن کهوا له دهمی شاگردییانهوه دهیانناسم، دهستیان ناچێته کوشتنی هیچ کهسیک."

سههرگهوهى پاسهوانان بهتەوسهوه ئەو ناسناوانهى من به نیگارکێشانم داوو، بهکار دههینا و گوتی: "تا ئەوپهڕى مالا و کون و شوینی کار و ئەگەر ههیانبیت، دووکان و ههموو شوینیکی زهیتوون و لهقلهق و پهپوله دهپشکنین. هی قهرهش..." پاشان نیشانهیهکی بێ چارهیی کهوته سههر رووی. "له خوا بهزیاد بیت، مۆلهتمان له قازی ئەفەندی وهرگرتوو له کاتی لێپرسینهوه لهم پرسه دژوارهدا پهنا بۆ ئەشکهنجه بیهین. قازی گوتی لهبهرئەوهى کوژرانی کهسیکی تری نزیك له دهسته و تاقمی نیگارکێشان له شاگردهکانهوه تا وهستاکان گشت نیگارکێشان دهخاته ژێر گومانهوه، ئەشکهنجه یاساییه."

به بێدهنگی بیرم کردهوه: ۱- بهگوتنی ئەوهى ئەشکهنجه یاساییه، ئاشکرا دهبیت فهرمانهکه له سولتانمانهوه دهرنهچوو. ۲- بهگوێرهى ئەوهى قازی سههرجهه نیگارکێشان دهخاته ژێر گومانهوه؛ منیش تاوانبار دهکن، چونکه وهک سههرۆکی دهستهى نیگارکێشان نهتوانیوه تاوانباری ئیوانمان دهستنیشان بکهه و رادهستی بکهه. ۳- حالێ دههم دهیانهویت بهر له ئەشکهنجهدانی پهپوله و زهیتوون و لهقلهقی خوشهویست و ئەوانی تری دهستهى نیگارکێشانى ژێر دهسهلاتی من که لهم

سالانهى دوايیدا ناپاکییان لى کردبووم، به ئاشکرا یان بێدهنگی پهزامهندیی منیش وهربگرن.

گهورهى خهزنهداران گوتی: "لهبهرئەوهى سولتانمان بهتەنیا جهژننامهکه نا، بگره خوازیاره ئەم کتێبه نیوهناچل ماوهش وهک پێویست تهواو بکریت، دهترسین ئەشکهنجه زیان بهدهست و چاو و هونهرى نیگارکێشان بگهیهنیت." رووی له من کرد: "وا نییه؟" سههرگهوهى پاسهوانان به دهنگیکی زهر گوتی: "له رابردوودا هزرێکی لهو جووره ههبوو. زهرهنگه رێکی خشلکار کاری چاککردنهوهى دهکرد، ئیبلیس فریوی داووو و وهک مندال دلی چوو بووه فنجانیکی دهسک یا قووتی نهجمیه سولتانی خوشکی سولتانمان: خوشکی سولتانمان زۆر دلی به فنجانهکهوه بوو و له خهمدان قوم بووو. لهبهرئەوهى دزییهکه له کۆشکی ئۆیسکودار کرابوو، سولتانمان ئەم ئهرکهى به من سپارد. دهمزانی نهجمیه سولتانیش وهک سولتانمان دلۆفانانه بۆ هونهر و چاو و قامکی وهستایانی زهرهنگهه و خشلکارانی دهروانی. دهستبهجی فهرمانم دا وهستایانی خشلکار پرووت بکرینهوه و بخرینه شهخته و بۆقی ناو ههوزیکی بهستوووه. فهرمانم دا جاروبار دهربهێنرین و بهشیوهیهک زیانیان پێ نهگات، بهلام زۆر توند روو و دهستیان قامچیرێژ بکریت. ئەو خشلکارهى ئیبلیس چوو بووه بن کلێشهیهوه، دواى ماوهیهکی کورت ددانی به تاوانهکهیدا نا و به سزای خۆی رازی بوو. وهستایانی تری خشلکار لهبهرئەوهى ناخیان پاک بوو، سههرباری ئاوی تهزیو و سههما و ئەو ههموو قامچیرێژکردنه، چاو و پهنجهی هیچ کامیان سهقهت نهبوو. بگره سولتان پێی گوتم خوشکی زۆر رازی بووه و خشلکارانیش لهبهرئەوهى تۆوی خراپی ناویان پاک کراوتهوه، بهکهیفیکی زیاترهوه کار دهکن."

دلتیا بووم لهوهى پهفتاری سههرگهوهى پاسهوانان لهگهڵ مامۆستایانی نیگارکێشى من زۆر توندتر دهبیت له مامهلهى لهتهک وهستایانی خشلکاردا. با ریزیش له چیژی سولتانمان بۆ کتیب چیکردن بگریت، بهلام ئەویش چهشنى زۆر کهسى تر پێی وابوو نهخش و بهتاییهتیش نیگار شتیکه له سنووری بێ ئاینی نزیك دهبیتهوه و شتیکی ناپیویستی شایهه به سزادانه و بگره بهجوړیک له ژنایهتی دادهنا و سووکایهتی پێ دهکرد. بهمهبهستی دندهان و توورهکردنم گوتی: "له کاتیکی ئیوه هێشتا بهتهواوی هیزتانهوه لهسهه کارن، نیگارکێشانى دهلاتان

دەستیان کردوو بە تەپکە و داوانەووە بۆ ئەوێ دواى بزانی ئیوێ کى دەبیت بە گەورەى نىگارکیشان.

ئایا ورتەورتیک که من لى بى ئاگا بووم و داوانەووەیەکی نوێ له ئارادا بوو؟

خۆم راگرت و بیدەنگ بووم. رقم له گەورەى خەزەنداران هەستا، چونکە بەدزى منووە ئامادەکردنى کتیبى به خوا لىخۆشبووى ئەقل نيوەناچل سپاردبوو. له نىگارکیشانى بى ئەمەکم پەست بووم، چونکە بەمەبەستى ئەوێ بچنە دلەو و چوار پینچ ئاکچەى زیاتریان دەست بکەوێت، بەنەینى نىگارى ئەو کتیبەیان کیشاو. گەورەى خەزەندارانیش بەزىادەووە هەستى بەم رق هەستان و پەستبوونەم کردبوو.

دەمەساتیک هەستم کرد خەيالم چوووە بۆ ئەوێ گەلۆ دەبیت چ جۆرە ئەشکەنجەیهک له نىگارکیشەکانم بکەن. له ئەشکەنجەى لىپرسینەوهدا پىستى مرؤف ناگروون، چونکە کاریکە لىگەرانهوێ نىیە. وەک یاخىبووانیش لەسەر مېخزنجیر دایان نانىشین، چونکە ئەمە بۆ مردنە تاكو ببیت بە پەند. خۆ ناشکریت قرچ و هور بکەونە گیان ئەم نىگارکیشانە و باسک و پان و پەنجەیان بشکین. هیندەى ئەوێ لەو مرؤفە یەک چاوانەشەووە که بەزۆرى له کۆلانەکانى ئەستەنبول بەرچاوم دەکەوتن، تى گەیشتبووم، دەرەینانى چاوىش، وەک ئەوێ لەم رۆژگارەدا بەزۆرى ئەنجام دەدریت، بىگومان شایەنى نىگارکیشان نىیە. بەمجۆرە، کاتیک نىگارکیشانى خۆشەوېستم هینایە بەرچاوى خۆم له نىوان گولە سەوسەنى ئاوى ناو ئەستىلى تەزىوى گۆشەیهکى دوورەدەستى باخچەى تايبەتدا هەلدەلەرزى و بە نەفرەتەووە سەبرى یەکتر دەکەن، وېستم تاوێک له دلەو بکەنم. بەلام کاتیک هینامە پىش چاوى خۆم ئەگەر گۆشتى ئەستوورى زەیتوون بە شىشى سوورەووەکراو داخ بکریت، چ قىژەیهکى لى هەلدەسىت و پىستى جەستەى له زنجىردراوى پەپولەى نازدارم چۆن سىس دەبیتەووە، پىچىک بە هەناومدا هات. بگرە نەمتوانى پىشبینى بکەم پەپولەى دەلام که زۆر جارن بە هونەر و ئەفینى خۆى فرمىسکى له چاوى من هیناوە، ئىستا وەک شاگردىکى دز بۆ فەلاقەکردن درىژ بکریت. بەسەرسامى له شوپنى خۆم وشک بووم.

ئەقلى پىربووم، ساتیک بە ئەفسوونى بیدەنگى خۆى کپ بوو. سەردەمانىک هەموو شتىکمان لەبىر دەکرد و پىکرا بە ئەفینەووە نىگارمان دەکیشا.

گوتم: "ئەوانە وەستاترىن نىگارکیشەکانى سولتانمان. دەستیان بۆ مەبەن."

گەورەى خەزەنداران بە دلخۆشى له جىگای خۆى هەستا، کاغەزىکى تۆمارى لەسەر مىزىکى ئەوسەرى ژوورەکه هەلگرت و هینای، له پىشم داینا و وەک ئەوێ ژوورەکه تارىک بىت، دوو مۆمدانى هینایە تەنىشتمەووە و گرى مۆمە گەورەکانى سەریان شەپۆلى دەدا. ئەمانە ئەو نىگارانه بوون.

چۆن باسى ئەو شتەتان بۆ بکەم که له کاتى گىرانى زەرەبىنەکەم بەسەریاندا بىنیم؟ له ناخووە پىکەنىم دەهات، بەلام نەک لەبەرئەوێ مایەى پىکەنى بن، پەست دەبووم، بەلام نەک لەبەرئەوێ شتگەلىک بن شایەنى بەهەند وەرگرتن بن. دەتگوت زاوا ئەفەندى بە وەستایانى نىگارکیشى منى گوتوو بەشەپۆیهک نىگار بکیشن چەشنى ئەوێ ئیوێ خۆتان نەبن و کەسانىکى تر بن. هەر دەتگوت پالەپەستوى خسووتە سەریان بىرەوهرى نەبووى خۆیان بەبىر بەیننەووە و بىر له داهاوویەک، که هىچ کاتىک خۆشيان نەیانەوێت تىیدا بژین، بکەنەووە و نىگار بکیشن. ئەوێ باوهر پىکردنى مەحالى بوو، ئەو بوو بۆ ئەم شتە تورەهاتە یەکتريان کوشتوو.

گەورەى خەزەنداران گوتم: "کاتىک سەبرى ئەم نىگارانه دەکەن، دەتوانن پىمان بلىن قەلەمى کام نىگارکیش بەکام نىگاردا هینراو؟"

بەرق هەستانەووە گوتم: "بەلى. ئەم نىگارانهتان له کوێ دۆزىووەتەو؟"

گەورەى خەزەنداران گوتم: "قەرە خۆى هینایانى و رادەستى کردن. دەیهوێت خۆى و زاواى خوا لىخۆشبووى بىتاوان دەربخات."

گوتم: "له لىپرسینەوهدا ئەشکەنجەى بدن، بۆ ئەوێ بزانیان زاوا ئەفەندىمان چ نەینى تری هەیه."

سەرگەورەى پاسەوانان بەگەشەپۆیه گوتم: "پیاوێکمان له دواىدا ناروو. له دواى خۆشى، کون و قوژبى مالى زاواى نوێ دەپشکرىت."

دواتر، تىشکى رووناکییهکى سەبر و ترس و شەیدا بوون بە پرووى هەردووکیانەووە ديارى دا، بەرزەپى راست بوونەووە.

بى ئەوێ بەر بکەمە دواوە، حالى بووم حەزرەتى سولتانى جىهانپەنامان هاتوونەتە ژوورى.

له ئاشپهزخانه بکه،م، دهنگیکى سهير له دهرگای نیوهکراوهی ژووری ته نیشته پشتره که وه هات. له پیر دوو ههنگاوم نا و سهیریکی ژوورهم کرد. بینیم شه و که وت و ئۆرهان کورپی به کییک له و ژنانه ی له سه ره وه ده گرین، به گوریس به ستووه ته وه و به فلچه کۆنهکانی خوا لیخۆشبوو بۆیاخ به سه روچا ویدا دین. شه و که وت زله یه کی له بن گوپی کوره که سه ره واند و گوتی: "ئه گهر هه ولى پراکردن بدهیت، ئاوا لیت ددهین."

به دهنگی هه ره نه رم و درۆژنانه ی خۆم گوتم: "جگهرگۆشه که م، ئه وه نابیت ئازاری یه کدی نه دن و به خۆشی یاری بکه ن؟"

شه و که ت نه راندی و گوتی: "تۆ هه قت نه بیت."

خوشکی بچووک و قژ زهر د و ترساوی کوره تی هه لدراره که شم لایان بینی و نازانم بۆچی خۆم له گه ل ویدا به راورد کرد. ئه سته ر، هه موو شتیکی له بیر بکه.

له ئاشپهزخانه خهیرییه به گومانه وه بۆمی روانی.

گوتم: "هیند گریاوم هه ردوو چاوم وه ک دوو کانی وشک بوون. له رای خوا که میکی ئاوم بدی."

به بیدهنگی دایمی. پیش ئه وه ی بیخۆمه وه، سهیری ناوچاوانی له بهر گریان هه لئاوساویم کرد.

گوتم: "دهگوتریت زاوا ئه فه ندیی به سته زمان بهر له ماره برینی شه کووره مردووه. خۆ ده می ئه و خه لکه تووره که نییه تا گری بدریت. بگره ده لێن به مردنی ئاسایی نه مردووه."

دهمه ساتیک به ئاشکرا سهیری نووکی پییهکانی خۆی کرد. دواپی سهری بهر ز کرده وه و بی ئه وه ی سهیری من بکات، گوتی: "خوا له بوختان بمانپاریزیت."

جووله ی یه که می به واتای "ئه م قسه یه ت راسته" ده هات. ئاستی قسه کانیشی وای له مرۆف ده کرد هه ست بکات له ناچاری کراون.

له پیر وه ک هاو پازیک به چرپه گوتم: "چ قه وماوه؟"

به لām خهیرییه ی دوو دل تی گه یشتبوو هیچ هیوایه کی نه ماوه بۆ ئه وه ی دوا ی مردنی

من ناوم نه سته ره

وهی پیکه وه گریان چ خۆشه. کاتیک خزم و خویش و ناسیاو و دوست و گشت ژنان له پرسه ی باوکی شه کووره گیانم له ماله وه کۆبوو بوونه وه و ده گریان، منیش تا بۆم کرا خۆم کوتا و فرمیسم پرشت. جاروبار پالم به کچیکی جوانی ته نیشتمه وه ددها، به نه رمی خۆمان ده هه ژاند و ده گریاین. ناو به ناویش به ژیا نی کلۆل و مهینه تییهکانی خۆم دلته نگ ده بووم و له ئاستیکی ته و او جیا وازدا فرمیسم هه لده وه راند. ئه گهر هه فته ی جاریک واکریم، هاتوچۆی رۆژ تا ئیوارهم له کۆلانان بۆ په یدا کردنی پارووی ژیان و قه له ویی خۆم و به سووک ته ماشا کردنم له بهر جووله که بوونم، له بیر ده که م و ده بم به ئه سته ریکی له گشت کاتیک چه نه بازتر.

هینده ی ئه وه ی له ئاپۆرهدا له بیرم ده چیت من مه ریکی ره شم، ئه وه نده ش هه زم له بۆنه و ته داره ک و ئاههنگه، چونکه پر به سکی خۆم ده خۆم. له جه ژندا رۆحم به سه ر پاقلوه، گيراوه ی پوونگ، نانی به بادهم و باسووقه وه ده رده چیت؛ له ئاههنگی خه ته نه سووراندا هه زم له پلاوی به گۆشت و بۆره کی فنجانییه؛ له ر مبابزییهکانی سوولتاندا له مهیدانی ئه سپ تامه زرۆی خوار دنه وه ی خۆشاوی گیلاس م؛ له شایی و زه ماوه نده کاندانا لالووده ی خوار دنی هه موو شتیکی؛ له دوا ی ناشتنی مردوانیش بۆ ئه و هه لوا به کونجی و به ههنگوین و به مسکانه ده بووریمه وه که هاوسی و دراوسی دهینرن.

به بیدهنگی چوومه هه یوانه که، پیلاوم له پی کرد و چوومه خوار ی. پیش ئه وه ی روو

زاوا ئەفەندى بالادەستى بەسەر شەكۈورەدا بنوئىت. ھەر ئەۋىش بوو پىش كەمىك لەسەرەۋە لە ھەموۋان بەكۆلتر دەگريا.

گوتى: "ئىستا من چىم بەسەر دىت؟"

بەخوۋى ھەۋال گەياندەۋە گوتىم: "شەكۈورە تۆى فرە خۆش دەۋىت. "سەرى يەك بەيەكى قاپە رىزكراۋەكانى نىۋان كوپەى دۆشاۋ و كۆپەى ترشياتم ھەلدايەۋە، ناوبەناۋ بە نوۋكى پەنجە لە تىكەم لە يەككىيان ھەلدەگرت و تامم دەكرد، ھەندىكىشانم تەنيا بۆ لوۋتم دەبرد و تەنيا بۆنم دەكرد. دانە بەدانە لىم پىرسى كى كام قاپى ھەلوۋى ناردوۋە.

خەيرىيە يەك بەيەك دەستى بە ژماردن كرد: "ئەمە ھى قاسم ئەفەندى قەيسەرىيە، ئەۋە ھى ئەۋگەرە شاكردانەيە كە مالىيان دوو كۆلان لە پشت نىگارخانەۋەيە. ئەۋىشان ھەمدىي چەپەۋانەي كىلچى ناردوۋىيەتى، ئا ئەمىشان قاپى بوۋكى ئەدرنەيىيە..." شەكۈورە قسەى پى بىرى:

"ئەرى ئەۋە قەلبىيەى ژنى زەرىف ئەفەندىي خوا لىخۆشبوۋ نە بۆ سەرەخۆشى ھات و نە ھەۋالى ناردوۋە و نە ھەلوۋا."

لە دەرگاي ئاشپەزخانەۋە بەرەۋ بەردەلانى بەردەم پلىكانەكان دەچوو. كاتىك تى گەيشتم دەيەۋىت دور لە چاۋى خەيرىيە لەگەل مندا بدوۋىت، دواى كەۋتم.

شەكۈورە گوتى: "زەرىف ئەفەندى ھىچ دوژمنايەتتىيەكى لەگەل باۋكەمدا نەبوۋ. ئىمە لە رۆژى ناشتنى ويدا ھەلوۋى خۆمان دروست كرد و ناردمان. دەمەۋىت بزىانم چ پروۋى داۋە."

من لە بىرکردنەۋە شەكۈورە تى گەيشتم و گوتىم: "ھەر ئىستا دەچم، پىرسىار دەكەم و روۋنى دەكەمەۋە."

لەبەرئەۋەى درىژم نەدايى، ماچى كردم. ھەۋاى ساردى ھەۋشە دەچوۋە جەستەمانەۋە، ئىمەش باۋەشمان بەيەكدا كرد و بى ئەۋەى بچوۋلىين، وا ماينەۋە.

دوايى دەستم بە پرچى شەكۈورەى شوخدا ھىنا.

گوتى: "ئەستەر، دەترسم."

گوتى: "مەترسە گيانەكەم، لە ھەر كارىكدا خىرىكىش ھەيە. پروانە چۆن دواچار شووت كرد."

گوتى: "بەلام نازانم داخۆ كارىكى راستم كردوۋە ياخۇ نا. بۆيە نەمەيشت ھىچ لىم نىزىك بکەۋىتەۋە. شەۋم لە تەنىشت باۋكى كۆلمەۋە بەسەر برد."

چاۋەكانى زۆر داچەقاند و ۋەك ئەۋەى بلى "حالى دەبىت؟" لە چاۋانى منى بىرى.

گوتى: "ھەسەن دەلىت مارەبىرەكەت بەلاى قازىيەۋە ھىچ نىزىكى نىيە. ئەم ھەۋالەى بۆت ناردوۋە."

ئەگەرچى شەكۈورە "ئىدى نابت" ىشى گوت، كەچى يەكسەر كاغەزە بچوۋكەكەى ۋەرگرت و دەستى بەخوۋىندەۋەى كرد. بەلام ئەمجار پىمى نەگوۋت چى خوۋىندوۋەتەۋە.

مافى خۆى بوو، چونكە راستە لە ھەۋشە باۋەشمان لەيەك دابوو و راۋەستابوۋىن، بەلام تەنيا نەبوۋىن: ئەم بەيانىيە دەريوانەى پەنجەرەى ھەيوان لەبەر ھۆيەكى نەزانراۋ كەۋتبوۋە خوارەۋە، دارتاشىكى گالتهجار لەسەرەى دەريوانەكەى چاك دەكردەۋە و ھەم سەيرى ئىمە و ھەم تەماشاي ژنانى شىن و شەپۆرکەرى ژورەۋەى دەكرد. ھەر لەۋ كاتەدا كورپى ھاۋسىيەكى دلسۆز لە دەرگاي ھەۋشى دا و گوتى: "ھەلوۋا ھاتوۋە." خەيرىيەش لە مال دەرچوو و بە راكردن دەچوو دەرگا بكاۋەۋە.

شەكۈورە گوتى: "كاتىكى باش بەسەر ناشتنىدا تى پەريۋە. ھەست دەكەم ئىستا رۆچى باۋكى بەلەنگازم بۆ دواچار و بەمەرجى ھەرگىز نەگەرانەۋە لە جەستەى جيا دەبىتەۋە و بۆ ئاسمان بەرز دەبىتەۋە."

لە باۋەشم دەرچوو، پروۋى كىردە ئاسمانى گەش و تاۋىكى درىژ پارايەۋە. لەپر ھەستم كرد ھىندە دورم لە شەكۈورە و پىي نامۆم، ئەگەر ھەۋرىك بوۋمايە بەۋ ئاسمانەۋە كە ئەۋ سەيرى دەكات، جىي سەرسورمان نەدەبوۋ لام. شەكۈورەى شوخم ھەر ھىندەى لە خوۋىندى نزاكانى بوۋەۋە، چاۋەكانى ماچ كردم.

گوتى: "ئەستەر، تا بكوژى باۋكم لە ژياندا بىت، لەم دنيايە نە ئاسۋودەيى بۆ خۆم ھەيە و نە بۆ كورەكانم."

پېم خوځ شو ناوې مېردهكې نه هېنا .

"برو مالى زهريف نهفهندي، بوني دهمې ژنهكې بكه و بزانه بو حهلواى بومان نهاردووه. بى دواكهوتن ههوالم پى بگهينهوه."

گوتم: "هېچ قسههيكته ههيه بو حهسهن؟"

له بهر ئهم پرسيارهم نا، له بهرئوهوى له كاتى پرسيندا نه متوانى سهيرى رووى بكم، ههستم به شهرم كرد. بو ئوهوى شهرمهكهم په ردهپوش بكم، خهيريهم راگرت، سهري قاپهكهم ههلاديهوه. گوتم: "واخ، حهلواى پرويشى فستقداره" و پارچههيكى بچوكم نايه دهمم و گوتم: "نارنجيشيان تى كردووه."

بهوى بينيم شهكووره وهك ئوهوى هه موو شتيك به پتى خويدا پروات، زه ردهخه نههيكى شيرينى بو كردم، دلخوش بووم.

بوخچهكهم هه لگرت، دوو ههنگاو رويشتم و نه رويشتم، لهو پرى كولان قهرهم بينى. تازه تهرمى خه زووريان ناشتبوو. به لووتبه رزى زاواى نويدا بوم دهركهوت له ژيانى خوى زور رازييه. بو ئوهوى نه بمه هوى له دستدانى خوشى و نه شهكهكى، له رى لام دا و چوومه بيستانيكهوه، به باخچهى مالى جوولهكهى هه لواسراوى براى ياره خو شه ويستهكهى موشى هامونى پزىشكى جوولهكهى ناوداردا تى په ريم. ئهم باخچههيكى بونى مردنى لى ديت، له هه ر تپه پروونيكم پيادا هينده خه م دهداتى، له بيرم دهچيت ئيدى پيوسته كړيارىكى بو بدؤزمهوه و بيفروشم.

هه مان بونى مردنى ناو باخچهكهم له مالى زهريف نهفهنديش دههات، به لام شوينه وارى دلتهنگى پيوه ديار نه بوو. وهك نهسته ريك، كه سهري به هه زاران مالدا كردووه و سه دان بيوه ژنى ناسيوه، ده زمان ئهو ژنانهى زوو مېرديان دهمريت، يان دهكهونه بهر نه فسوونى تيكشكان و خه مگينى، ياخو هه لچوون و ياخي بوون (شهكوورهى خوم له هه ر دووكياندا به شى خوى وه رگرتووه). قهلبيه خاتوون زه هرى هه لچوونى نوشيوو و هه ر له ويدا حالى بووم ئهمه كارى من خيراتر دهكات.

قهلبيه خاتوونيش وهك ئهو ژنه له خو بايانهى پيدان وايه ژيان دلره قانه هه لسوكه وتى له گه لدا كردوون، به راستى گومانى ده كرد ئوهوى له پوژى خراپدا ده رگاي دهكوتى، بويه دپته مالى بو ئوهوى به زه يي پيدا بپتهوه، له وهش خراپتر، بو

ئوهوى له رهوشى پر له نازارى ئهم پروانيت و به دزييه وه خو شى به حالى خويدا بيت. بويه هه رگيز له به رامبه ر ميواندا قسهى خو شى به زاردا نه دههات، بى ئوهوى مه به ستى بى دلى ميوان را بگريت و له نه بوونى قسه دا دا بمني ت و شهش و بيتش بكات، راسته وخو دپته سه ر كرؤكى بابته. ئه رى به م دهمه و نيوه روپه و له كاتيكدا قهلبيه ده ويست عه سره خه وىك بكات، ئه سته ر بوچى ده رگاي كوتابوو؟ له به رئه وهى دهمزاني هېچ بايه خيك به باشترين ئاوريشمى به كه شتى له چينه وه هاتوو و ده سمالى له بورساره هاتوو نادان، بى ئوهوى وا بنوينم بوخچهكهم دهكه موه، به كسه ر به گوره گور هاتمه سه ر كرؤكى مه به ست و خه مى شه كوورهى چاو به فرميسكم بو گيرايه وه. گوتم: "خه يالى ئوهوى بى مه به ست دلى قهلبيه خاتوونى هاوچاره نووسى خوى شكانديت، ده بيته خه ميكي سه ربارى خه مانى تر بو شه كوورهى كلول."

قهلبيه خانم به نوانديكى له خو باييه انه وه ددانى پيدا نا له شه كوورهى نه پرسيوه ته وه، بو سه ره خو شى و پرسه نه هاتوو و بگره به دلدا ختوورهى نه كردووه حه لواهيك دروست بكات و بينيريت. بيگومان شاد بوونيكيتش له پشت له خو باييه ونه كه يه وه هه بوو و نه يده توانى بيشار يته وه: هه ستردن به دلگران ييه كه ي. ئه سته رى ئاوه زياوتان نا له م خالى لاوازييه وه ده ستى پى كرد و هه ولى دا بچيته سه ر هو يه كانى توور يي قهلبيه و ئهو پرودا وانه ي قه وما بوون.

زورى پى نه چوو قهلبيه ئاشكراى كرد له پاي ئهو كتيبهى خه ريكى ئاماده كردنى بووه، له زاوا نهفهندي په ست بووه. گوتى پياوى خوا ليخوشبووى ئهو كارى بو به ده سته ينانى چوار پينج ئا كچهى زياتر نه كردووه، بگره له به رئه وهى زاوا نهفهندي پتى گو توه ئهم كتيبه له سه ر فرمووده سولتانه، ئه ويش رازى بووه. به لام دواى ئه وهى مېردى خوا ليخوشبووى ده بينيت ئهو په ر نه خشيندرا وانهى كه زاوا نهفهندي كيشانى زه ركار ييه كانى به ئهم ده سپيريت، هيدى هيدى له نه خش دهرده چن و ره پ و راست ده بن به نيگار و له به رئه وهى ئهم نيگارانه ش بى ئاينى و خوانه ناسى و بگره نيشانهى كفر يش له خو ده گرن، ئوقره ي لى ده بر پت و له نيوان راست و هه له دا تيا ده مي ني ت. به لام له به رئه وهى ژنيكى زور به هوشتر و ورد بينتر بوو له زهريف

ئەفەندى، بەپاريزەوھ لىيى زىاد كىرد: گىشت ئەم گومانانە بەجارىك نا، لەبەرەوھ دەستى پى كىردبوو و لەبەرئەوھى زەرىف ئەفەندى ھىچ كاتىك دوچارى كىرىكى ئاشكرا نەبوو، بى ئۆقرەيىيى خۆى وەك بەدگومانى لىك دابوو و بەردىكى نابووھ سەرى. ئاشكرايە زەرىف ئەفەندىيى خوا لىخۆشبوو ھىچ كاتىك وتارەكانى مەلا نوسرەتى ئەرزەرەوومىيى لە كىس خۆى نەدەدا و لە كاتى خۆيدا نوپىزى نەكردايە، ئۆقرەى لەبەر دەبىرا. لەبەرئەوھى وەك سوڧى پابەندى ئاينى خۆى بوو، ھەرەك چۆن دەيزانى ھەندىك لە ھەرچى و پەرچىيى نىگارخانە گالتەى پى دەكەن، لەوھش ئاگادار بوو ئەم گالتە بى رەوشتانە لە ئىرەيىبىردن بە ھونەر و پىشەكەيەوھ سەرچاوھ دەگرىت.

دۆپىك فرمىسكى گەش و گەورە لە چاوى گەشى قەلبىيەوھ پىزا و بە پرومەتيدا ھاتە خوارى. ئەستەرى نىازپاكىش برىارى دا لە نىكىترىن ھەلدا پىاوپىكى باشتەر لە مېردى خوا لىخۆشبووى بۆ بدۆزىتەوھ.

قەلبىيە بەپاريزەوھ گوتى: "خوا لىخۆشبوو زۆر لەكن من دەردەللى خۆى نەدەكرد. ئەو بەلاپانەى بەسەرمان ھاتبوون، لە ئەقلى خۆمدا بەراوردم كىردن و گەپىشمە ئەو باوهرەى ھەموو شتىك لە چارەى نىگارەكانى زاوا ئەفەندىيەوھ، كە ئەم لە دوا شەوى ژيانيدا سەرى لى دابوو، بەسەر ئىمە ھاتووھ."

ئەمە جۆرىك بوو لە بىانووھىنانەوھ. منىش لە وەلامدا گوتم كى دەزانىت، لەوانەيە زاوا ئەفەندىش بەدەستى ھەمان "نامەرد" كوژرايىت و خالى چارەنوس و دوژمنى ھاوبەشى شەكوورە و قەلبىيەم خستەوھ بىرى. دوو مندالى سەرزلىش لەلاوھ بەوردى بۆ منيان دەروانى و ئەمەش رەوشى شەكوورە و قەلبىيەى بەيەك دەچوواند. بەلام لۆجىكى دەلالىيى بى بەزەيىيى ناو ھەناوم، دەمودەست بىرى خستەوھ: شەكوورە جوانتر، دەولەمەندتر و رازدارترە. چىم بە دلدا ھات گوتم:

"شەكوورە دەللىت ئەگەر قەباحەتتىكم ھەبوايە، داواى بووردنم دەكرد. خوازىيارە ببىت بە خوشك و ھاوچارەنوسى و بىر لەمە بەكەيتەوھ و ھاوكارىيى بەكى. ئايا خوا لىخۆشبوو زەرىف ئەفەندى كاتىك دوايىن شەو لە مال چووھ دەرى، بەتۆى گوت جگە لە زاوا ئەفەندى دەچىتە دىدارى كەسىكى تىرىش؟ ئايا بەخەيالىتدا نەھات چاوى بە

كەسىكى تر بەكەويت؟"

گوتى: "تەنيا ئەوھندەم لە زەرىفى دامام ھەلكراند."

لە قوتوويەكى ھەسىرى سەرداخراو كە دەرزىي نەخش و پارچە قوماش و دەنگە كويزىكى گەورەى تىدابوو، كاغەزىكى قەدكراوى دەرھىنا و بۆى درىژ كىردم.

كاتىك كاغەزە زبەرە چەند قات نووشتىندراوھكەم وەرگرت و لە نىكەوھ تىم روانى، كۆمەلىك دىمەنم بىنى مەرەكەبىان بە ئاودا بلاو بووبووھوھ. لەوھدا بووم بزەنم ئەم دىمەنانە لە چ دەچن، قەلبىيە بىرى منى خويىندەوھ:

گوتى: "ئەوانە ئەسپن. چەندىن سال بوو خوا لىخۆشبوو زەرىف ئەفەندى تەنيا زەركارىيى دەكرد، نىگارى ئەسپى نەدەكىشا و كەسىش داواى لى نەدەكرد نىگارى ئەسپ بكىشىت."

ئەستەرى پىرتان سەيرى نىگارى ئەسپە بەپەلەپرووزى كىشراوھكان و مەرەكەب بلاوھبووى ناو ئاوى دەكرد و ھىچىشى لى حالى نەدەبوو.

گوتم: "ئەگەر ئەم كاغەزە ھەلگىرم و بۆ شەكوورەى بىەم، فرەى پى خوش دەبىت." قەلبىيە لووتبەرزەنە گوتى: "شەكوورە ئەگەر ئەم كاغەزەى دەويت، با خۆى بى بۆ ئىرە."

من ناوم قهرهيه

لهوانهيه تا ئيستا حالي بووين: بۆ كهساني وهك من، واتا بۆ كهسيكي وهك مني مهكۆي خهك كه دواچار ئهفين و ئازار، بهختهوهري و پهريشانى دهكات به بيانوي تهنياييهكي ههتا ههتايي، له ژياندا نه شادمانى گهوره و نه خهكى گران پيدا نابيت. من نايم كاتيكي رۆحي كهساني دى بهم ههستانه ژير و ژورور دهبيت، ئيمه ناتوانين به هيج جورىك لىيان تى بگهين؛ تهواو به پيچه وانهوه، به زيادهوه لهو كهسانه له قولايي ئه ههستانه دهژين، تى دهگهين. ئه و شتهى ناتوانين لىي حالي بين، شپرزهييهكي سهيره كه لهو ساتهدا له رۆحي خوماندا هيلانه دهكات. ئه شپرزهييه كپه، ئهقل و دلمان رهش دهكات و جىي ئه و شادمانى و دلگرانىيه دهگريتهوه كه دهبوو له راستيدا ههستمان پى بكردايه.

له خوا به زياد بى باوكى شهكوورهه ناست، به ههلهداوان له گورستانهوه گه پامهوه مال و بۆ ئهوهى سه رهخوشى له شهكووره بكم، باوهشم پيدا كرد. پاشان، ژنهكهم خۆى هاويشته سهر نيمدهر و دهستى كرد به گريانىكي بهكول. مندا له كانيشى بهچاوى دوژمنهوه بۆميان دهروانى. منيش له جىي خۆم وشك بووم. خهكى ئه، سهركهوتنى من بوو؛ له پير به خهون و خهيالى تافى لاويمهوه ژنم هينابوو، له باوكى، كه منى بهكهم دهزاني، پرگارييم هاتبوو و بووبووم به سهركهورهى مال؛ جا كى باوهري به فرميسكهكانى من دهكرد؟ نهخير، باوهرتان ههبيت وانهبوو؛ ههر به راستيش دهمويست خهفت بخۆم، بهلام نه مدهتوانى، چونكه باوكى خۆم نا، بهلكو

ههردهم زاوام رۆلى باوكايهتیی بۆ من گيرابوو. سهربارى ئهوهش، له بهرئهوهى مهلاى كارزاني بشۆرى تهرم دهكى خۆى بۆ رانهگيرابوو، قسهى پاشملهى له جۆرى ئهوهى زاوا به مردنى ئاسايى نه مردوه، ههروهك چۆن له كاتى خويندنى نويزى مردودا له ههوشى مزگهوت ههستم پى كرد، به ناو خهلكى گهركيشدا تهشه نهى كرد. بۆيه بۆ ئهوهى تواناي نه گريانم به خراپى ليك نه دريتهوه، دهمويست خه مگين بيمه بهرچاوه؛ ئيوه دهزاني قولتريه ههست ئهوهيه مرۆف لهوه بترستت به دلرهق ناو ببيت.

به مه بهستى ئهوهى كهساني وهك من له جفات قاو نه درين، پووراني هوشيار ههردهم بيانويهكيان ههيه و دهلين: "كابرا له ناخهوه دهگري." جا منيش له ناخهوه دهگريام و سهرم له هاوسنيانى كارزان و خزمانى دوور سورمابوو چۆن دهياتوانى ئاوا زۆرهى گريانان بيت. كاتيكي ههولم ديدا بۆ ئهوهى نهكهومه بهرچاوان، خۆم له گۆشهيهك بشارمهوه و يزانم داخۆ دهوانم وهك سهركهورهى مال ههلسوكهوت بكم و جلهوى دۆخهكه بگرمه دهست، له دهركا درا. دهمه ساتيكي پيم وابوو ههسه نه و شله ژام، بهلام رازى بووم بهوهى ههر چۆنيك بووه لهم دۆزهخه چاوه به فرميسكه پرگارييم بيت.

خولاميكى دهركاوان بوو له كۆشكهوه هاتبوو. منيان بۆ كۆشك بانگ كردوه. ههپهسام.

كاتيكي له ههوشهوه چوممه دهري، ئاكهيهكم له زهوى، له قورهكهدا دۆزييهوه. ئايا له بهرئهوهى له كۆشكهوه داوام كرابوو، بهو ئهنازيه دهترسام؟ بهلى، دهترسام؛ بهلام رازى بووم بهوهى له دهروه، له بهر سهرما و له كۆلان، له ناو ئهسپ و سهگ و دار و مرۆگه لدا بووم. چه شنى ئه و خهياله رستانهى پيش ئهوهى رادهستى جه لاد بكرين، له گه ل دهركاوانى زينداندا نوقمى گهتوگۆيهكى خۆش له بارهى خۆشيبه كاني ژيان و واقه واقى ناو گۆل و ههورى ئاسمانهوه دهبن و پييان وايه بهمجۆره دلره قىي دنيا شيرين دهكهن، گوتم با منيش دهروازهى هاورييه تى له گه ل ئه م خولامه دهركاوانهى بهدواى مندا هاتوو بهمه سه رپشت، بهلام مندا ليكى چاره گران و پووترش و كپ ده رچوو. كاتيكي به پيش مزگهوتى ئه ياسوفيدا تى پيرين و به شهيدا بوونهوه بينيم دار سهرووه باريك و زراقه كان به نازدارى به ئاسمانى ته مومزاويدا هه لكشابوون، گشت

مووی لهشم بوون به نهشتهر؛ به لّام نهک له بهر ترسی دواى ئه و هه موو سا له هینانی شه کووره و پاشان مردن، بگره له بهرئه وهی پیش ئه وهی بچینه نوینه وه و به کامی دل سر جیبی بگهین، به دهست ئه شکه نجه ده رانی کوشکه وه به نار ه وایی گیان بسپیرم.

به ره و دهروازهی ناوه راست نه چووین. من به ترسه وه سهیری قووله کانی ئه م دهروازهیم ده کرد و ئه شکه نجه ده ران و جه لادانی دهست چاپووک ریک له پشتیه وه کاری خویمان راده په راند. روومان له دهروازهی دارتاشخانه کرد. کاتیک به ناو کۆگاکاندا تی په رین، پشیله یهک له نیوان لاقه کانی ئه سپیکی رهنگ خه نه ییدا خوئی ده لیسته وه و بگره ئاوریشی نه دایه وه سهیریکمان بکات: پشیله کهش وهک ئیمه به زیاده وه گیرۆدهی چه په لئی خوئی بوو.

دوو کهسی پۆشاک سهوز و وه نه وشه یی، که نه مزانی پیاوی کیئن، له پشت کۆگاکانه وه به بیدهنگی منیان له خولامی ده رگاوان و هرگرت، خست میانه ژووریکی تاریکی مالتیکی بچوکه وه و به بوئی ته خته کانیدا بۆم ئاشکرا بوو تازه بنیات نراوه و ده رگیان له سه رم قفل دا. له بهرئه وهی ده مزانی قایم کردن له ژووریکی تاریک یه کیکه له پیکه پینه کانی ته داره کی ترساندن پیش ئه شکه نجه دان، ئومیدی ئه وه م لا په یدا بوو سه ره تای کار به فه لاقه دهست پی بکه ن و بیرم له وه ده کرده وه درویه کی چون به و نمه وه بۆ ئه وهی خوّم له م گرفته ده رباز بکه م. پی ده چوو له ته نیشتیه وه وه جه نجالیه ک هه بیته؛ له وپه دهنگی هه را و زه نا ده هات.

بی هیچ گومانیک که سانیکتان تیدا هه یه سهیری زمانی گالته جارانه م ده که ن و بیرتان ده روات بۆ ئه وهی من وهک که سیک نادویم که خه ریکه بۆ ئه شکه نجه دان به کیش ده کرتیت. ئه وه بوو پیم گوتبوون من باوه رم وایه به نده یه کی به ختیا ری خوام. ئه گه ر ئه و مه لانه ی به خت، که دواى چه ندین سا ل کویره وه ری و مهینه تی چیشتن له دوو رۆژی رابردوودا به سه رمه وه نیشتوونه ته وه بهس نه بیته بۆ سه لماندنی ئه مه، خوّ ده بیته ئه و ئا کچه یه ی کاتی له حه وشه هاتنه ده ره وه م دۆزیمه وه، حیکمه تیکی هه بیته.

له کاتیکدا چاوه رپی ئه شکه نجه م ده کرد، به ئا کچه که دلی خوّم دایه وه و ئیدی به ته وای باوه رم و ابوو ده مپاریزیت. ئه م نیشانه ی به خته ی له خوا وه هاتووم ناو له پم و دهستم پیدا هینا و چه ند جاریک ماچم کرد. ئه و کاته ی منیان له تاریکی ده رهینا

و بردیانه ژووره که ی ته نیشته وه و سه رگه وره ی پاسه وانان و ئه شکه نجه ده ری که چه لی کروا تیم بینى، تی گه یشتم ئا کچه کهش پاره ناکات. که واته ئه و دهنگه بی به زه یبیه ی له ناوه ورا ده یگوت ئا کچه که ی گیرفانت خوا نه یناردووه، بگره یه کیکه له و ئا کچانه ی دوو رۆژ له مه و بهر به سه ر شه کووره دار ژانده بووت و مندا لآن نه یانتوانیبوو بیقۆزنه وه، راستی ده کرد. به مجۆره، کاتیک خوّم راده ستی ئه شکه نجه ده ر کرد، هیچ خه یالیک بتوانم متمانه ی پی بکه م و هیچ چلیک بتوانم ده ستی پیوه بگرم، نه مابوو.

بگره هه ستیشم پی نه کرده وه: چاوه کانم ده ستیان کردبوو به هه لپشتنی فرمیسک. ویستم بپارپیمه وه، به لّام وهک ئه وهی خه ون ببینم، ده نگم ده رنه چوو. من شه ر و مردن و ساته کانی کوشتن و ئه شکه نجه دانم له پای سیاسهت له دووره وه دیبوو و ئه و سه رده مانه ده مزانی مرۆف بۆی هه یه هه ر ساتیک بفه وتی، به لّام ئه مه هیچ به سه ر خوّم نه هاتبوو. وهک ئه وهی له جله کانم رووت ده کرامه وه، دنیا یان له بهر داده که ندم.

هیلکه و کراسه که یان دا که ندم. یه کیک له جه لاده کان له سه رم دانیشته، چۆکی له شانم قایم کرد. ئه وی تریشیان، به جووله ی ورد و زه ریف و به ئه زموونی ژنیکی چیشته لینه ره وه قه فه سیکی کرده سه رم و هیدی هیدی ده ستی کرد به قایم کردنی برغووه کانی هه ردوولای. قه فه سه نه بوو، مه نگه نه یه ک بوو له هه ردوولاه ده ستی کردبوو به جه راندنی سه رم.

تا هیزم تیدا بوو هاوارم کرد. پارامه وه، به لّام به کۆمه لیک وشه ی بۆ تیگه یشتن نه شیواو. گریام، زیاتریش له بهرئه وهی ده ماره کانم خا و بوو بوونه وه.

راوهستان و پرسیان داخو من زاوا ئه فه ندیم کوشتووه؟

هه ناسه یه کم هه لکیشا: نه خیر.

جاریکی تر ده ستیان کرده وه به بادانی برغووه کان. دیشیت.

دیسان پرسییان: نه خیر. کی؟ نازانم.

که وتمه سه ر که لکه له ی ئه وهی بلیم من کوشتوومه، به لّام دنیا به شتیه یه کی جوان و نه رم و نیان به ده وری سه رمدا ده خوولایه وه. دلّسار دبوونه وه یه ک هه ناومی داگرت. له خوّم پرسى داخو له گه ل نازاردا رادیم؟ من و جه لاده کانم تاو یک به مجۆره ماینه وه. هیچ شوینیکم نازاری نه بوو، ئه وه نه بیته ده ترسام.

بېدەنگىيەكى دريژ، زۆر دريژ ھاتە ئاراوہ.

لەوسەرى ژوورەكە عوسمان ئەفەندىي گەورەي نىگار كىشەنم بىنى. چوومە كنى و دەستىم ماچ كرد.

گوتى: "خەم مەخۆ كورى خۆم. ئەو تاقىيان كرديتەوہ."

يەكسەر لەوئى تى گەيشتم دواي زاوام، باوكىكى نويم بۆ خۆم دۆزبوتەوہ.

سەرگەورەي پاسەوانان گوتى: "سولتەنمان فەرمانى فەرمووہ ئىستا ئەشكەنجە نەدرىت. بەگونجاويان زانى لە دۆزىنەوہي بكوژى نىگار كىشان و كتيپ ئامادەكەراندە هاوكارىي مامۆستا عوسمانى گەورەي نىگار كىشان بگەي. لە ماوہي سى رۆژدا سەيرى نىگارەكانى دەستكردى خۆيان دەكەن، لەگەلياندا دەدوين و ئەو چەپەلە دەدۆزنەوہ. سولتەنمان زۆر بە گازندەپە لە ورتەورتى زماندريژان لەبارەي كتيپەكانى خۆي و نىگار كىشانەوہ. وەك سولتەنمان دەستوورى فەرمووہ، من و حازم ئاغاي گەورەي خەزەندەدارانىش بۆ دۆزىنەوہي ئەو نامەردە هاوكارىتان دەكەين. يەككتان لە خوا ليخوشبوو زاوا ئەفەندىيەوہ نزيكن، گوپتان لە قسەكانى راگرتووہ؛ دەزانن ئەو نىگار كىشانەي بەشەو ھاتوون، چۆن كاريان كردووہ و بەسەرھاتي كتيپەكە دەزانن. ئەوي تەرتان وەستايەكى گەورەپە و شانازى بەوہو دەكات كەوا سەرگەم نىگار كىشەن تاقمى خۆي وەك ناو لەپى خۆي دەناسيت. ئەگەر لە ماوہي سى رۆژدا، نەك تەنيا ئەو بەرازە، بگرە ئەو پەرە ونبووہش نەدۆزنەوہ كە باسى بووہ بەويدى سەر زمانى خەلكى، سولتەننى دادپەرەمان فەرمانى فەرمووہ، كورم قەرە ئەفەندى، تۆ لە پيشدا بخريتە بەر ليپرسىنەوہي بە ئەشكەنجەوہ. گومانيشمان نىيە دواتر نۆرە ديتە سەر مامۆستايانى دەستەي نىگار كىشان."

من لە نيوان دوو دۆستى ديرىنى يەكتردا كە سالانىكى دريژ بوو هاوكارى يەكدى بوون، لە نيوان مامۆستا عوسمانى گەورەي نىگار كىشان و حازم ئاغاي گەورەي خەزەندەداران كە راسپاردەي خۆي دەدايى و فەرمانى دەدا لە خەزىنە كەرەسە و پارەي بۆ تەرخان بكرىت، ھىچ ئامازەپەكى نەپنى و بەتيلەي چاوتىگە ياندنيكەم نەبىنى.

سەرگەورەي پاسەوانان گوتى: "ھەموو كەسەيەك دەزانىت كاتىك تاوانىك لە قاوش

و ژوور و يەكەنەكانى سولتەنمان ئەنجام دەدرىت، تا يەكەنە بكوژ نەدۆزىتەوہ و رادەستى نەكات، تەواوي ئەندامان تاوانبار دەكرين. خۆ ئەگەر يەكەنەپەكيش نەتوانىت پەنجە بخاتە سەر بكوژى ناوخۆي و بيدات بەدەستەوہ، ئەوا ئەندامانى يەكەنە لە سەرەوہ تا خوارەوہ، بە مامۆستاكانىشەوہ، وەك بكوژ تۆمار دەكرين و سزا دەدرين. بۆيە مامۆستا عوسمانى گەورەي نىگار كىشانمان ھەر چاوتىكى دەكات بە چوار، بەچاوہ تيزەكانى لە سەرگەم پەرەكان دەكۆلێتەوہ، پەرە لەسەر ئەو ئىبليسى و فيل و فيتنە و دووزمانىيەي نىگار كىشەن بەگژ يەكديدا كردووہ، ھەلدەداتەوہ، تاوانبار رادەستى دادپەرەوي بى كەموكورتى سولتەننى جىھانپەنامان دەكات و بەمجۆرەش يەكەنەي خۆي پاكژ دەكاتەوہ. بۆيە داواي ھەرچىيەكى كرديت بۆمان ھىناوہ و فەرمانيش دەدەين بۆي بەپىن. پياوہكانم لە مالى يەك بەپەكى نىگار كىشان پەرە نەخشىندراوہكانى كتيپەكە كۆ دەكەنەوہ و دەپهين."

من ماموستا عوسمانم

پاش ئەووی سەرگه‌وره‌ی پاسه‌وانان و گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران فه‌رمانه‌کانی سولتانمانیان دووباره‌ کرده‌ و رویشتن، هه‌ر هه‌ردوو‌کمان له ژووره‌که ماینه‌وه، بێگومان قه‌ره له‌به‌ر فیلی ئەشکه‌نجه و ترس و ئەشکی چاوان ماندوو و خه‌مگین بوو. چه‌شنی مندالیک بیده‌نگ بوو. بێ ئەوه‌ی خۆمی تی بگه‌یه‌نم، هه‌ستم کرد خۆشم ده‌ویت.

سێ رۆژ کاتم هه‌بوو بۆ وردبوونه‌وه له‌و په‌رانه‌ی پیاوانی سەرگه‌وره‌ی پاسه‌وانان له مالی خۆش‌نووسان و وه‌ستایانی نیگارکیش کۆیان کردبووه‌وه و هینابوویان و ده‌بوو له‌و ماوه‌یه‌دا نیگارکیش‌ه‌کام ده‌ست‌نیشان بکه‌م. ئیوه‌ ناگادارن کاتیک یه‌که‌مجار نیگارکەکانی کیشراو بۆ کتیبه‌که‌ی زاوا ئەفه‌ندیم بینی، که قه‌ره بۆ ئەوه‌ی بێ تاوانی خۆی بسه‌لمینیت، بۆ حازم ناغای گه‌وره‌ی خه‌زنه‌دارانی هینابوو، چۆن هیلنجم دا. پێویسته‌ قه‌بول بکریت ئەو په‌رانه‌ی راده‌یه‌کی زۆر هیلنج و نه‌فره‌ت لای نیگارکیش‌یک قالبووی ناو ئەم کاره‌ ده‌رووژینیت، بێگومان کۆمه‌لیک شتی تریان تیدایه‌ ناکریت فه‌رامۆش بکرین، چونکه‌ ته‌نیا هه‌ر هونه‌ری خراب هیلنجمان پێ نادات. به‌مه‌راق‌یک ئا له‌و جووره‌وه‌ سه‌رله‌نوێ ده‌ستم کرده‌وه‌ به‌سه‌یرکردنی ئەو نۆ نیگارە‌ی که ساویلکه‌ی خوا لێخۆشبوو به‌و نیگارکیشانه‌ی به‌ شه‌وان ده‌چوونه‌ کنی، به‌کیشانی دابوون.

له‌سه‌ر کاغه‌زیک‌ی خالی، وه‌ک نیگارکەکانی دی له‌ چوارچێوه‌ و زه‌رکاری زه‌ریفی

داماودا داریکم بینی. هه‌ولم دا به‌خه‌یال‌مدا بێ ئەم داره‌ له‌ چ چیرۆکیک و له‌ کام جقاته‌وه‌ هاتوو. ئەگه‌ر داوای کیشانی نیگاری داریک له‌ نیگارکیشانم، په‌پوله‌ی خۆشه‌ویست و له‌قله‌قی ئاوه‌زیاو و زه‌یتوونی فیلباز بکه‌م، به‌ر له‌ هه‌موو شتی‌ک ئەم داره‌ وه‌ک به‌ش‌یک له‌ چیرۆکیک ده‌هیننه‌ به‌رچاوی خۆیان تا به‌ئاسووده‌یی نیگاری بکیشن. ئەگه‌ر به‌وردی سه‌رنج له‌و داره‌ بده‌م، ده‌توانم به‌ لک و چل و گه‌لاکانیدا بزانی نیگارکیش خه‌یالی له‌ کام چیرۆک لێ داوه‌. به‌لام ئەم داره‌، داریکی داماو و ته‌نیا بوو؛ له‌ پشت‌یشه‌وه‌ هیل‌یک ئاسۆی باش به‌رز کراوه‌ هه‌بوو. هیل‌ه‌که، داره‌که‌ی ته‌نیاتر پیشان ددا و شیوازی ماموستایانی کۆنی ده‌هینایه‌وه‌ بیری مرۆف. به‌لام هیچ شتی‌کی تر له‌و بۆشاییه‌دا نه‌بوو که به‌هۆی به‌رزکردنه‌وه‌ی هیل‌ی ئاسۆه‌ په‌یدا بووبوو. به‌مجۆره‌، داخوازی کیشانی نیگاری داریک ته‌نیا له‌به‌رئ‌وه‌ی داره‌ له‌سه‌ر شیوازی ماموستایانی فه‌ره‌نگ له‌گه‌ل داخوازی له‌ سه‌ره‌وه‌ بینینی دنیا له‌سه‌ر شیوازی ماموستایانی عه‌جه‌م تیکه‌ل به‌یه‌کتر بووبوون و نیگار‌یک‌ی خه‌مگین هاتبووه‌ ئاراوه‌ و نه‌ به‌ نیگاری فه‌ره‌نگ و نه‌ به‌ نیگاری عه‌جه‌م ده‌چوو. به‌خۆم ده‌گوت ده‌بوو داریکی ئەو شوینە‌ی کۆتایی دنیای لێ دیت، به‌مجۆره‌ بوايه‌. به‌لام نیگارکیشانی من و ئەقلی خوا لێخۆشبووی گه‌مزه‌ و ته‌خته‌ ناتاواو له‌ هه‌ولیاندا بۆ تیکه‌ل‌کردنی دوو شیوازی جیاوازی، شتی‌کی بێ به‌ش له‌ هونه‌ریان دروست کردبوو. ئەوه‌ی منی په‌ست ده‌کرد، وه‌رگرتنی ئیله‌امی نیگارکە که له‌ دوو دنیای جیاوازه‌وه‌ نه‌بوو، بگره‌ ئەم بێ هونه‌ریه‌ی بوو.

کاتیک سه‌یری نیگارکەکانی تریشم ده‌کرد، نیگاری ئەسه‌په‌ ئەفسانه‌یی و بێ که‌موکورتیه‌که‌ و ژنه‌ مل خواره‌که‌، هه‌ستم به‌هه‌مان شت کرد. هه‌ل‌بژاردنی بابه‌ت و ئەم دوو عه‌بدال‌یان ئیبله‌سه‌ش رقی منیان ئەستوو ده‌کرد. ئاشکرایه‌ نیگارکیشانی من ئەم نیگارانه‌یان خزانده‌وته‌ کتیبه‌که‌ی سولتانمانه‌وه‌. جار‌یک‌ی تریش شه‌یدانی توانای خوای مه‌زن بووم له‌پای ئەوه‌ی به‌ر له‌ ته‌واو‌بوونی کتیبه‌که‌ گیانی زاوای کیشابوو. هیچ ئاره‌زووشم نه‌ده‌کرد ئەم کتیبه‌ به‌ئ‌نجام بگه‌یه‌نم.

بۆچی به‌ده‌ستی خۆم بوو به‌ نیگاری ئەو سه‌گه‌ په‌ست نه‌بم که له‌ سه‌ره‌وه‌ نیگاری کیشراوه‌ و وه‌ک ئەوه‌ی برامان بیت، له‌به‌ر لووتمان راوه‌ستاوه‌ و له‌ نزیکه‌وه‌

سەیرمان دەکات؟ له لایەک سەرسام بووم بەشیوەی راوەستانی ئاسایی ئەم سەگە، بە جوانیی ناو نیگاکانی له کاتیگدا لووتی له زەویبەو دەژەند و بەتیلە چاو بە ھەرەشەو بۆ ئیمە دەروانی، بە سپیەتیی لە پادەبەدەری کەلبەکانی و بەکورتی، بە ھونەری نیگارکێشی بکێشی ئەم نیگارە (لەویدا بووم پیشبینی بکەم قەلەمی کام نیگارکێش بەم نیگارەدا ھیندراو). لەلایەکی ترەو، ھەرگیز نەمدەتوانی چاوپۆشی بکەم لەوێ ئەم ھونەرە بۆ خزمەتی لۆجیکی ویستیکی تۆرەھات بەکار بەینریت. ئارەزووی لاساییکردنەوێ مامۆستایانی فەرھنگ، تەنانەت فەرمانی سولتانیشمان بۆ دروستکردنی کتیبیک وەک دیاریی بۆ دۆق لەسەر شیوانزیکیی لەبار تا خەلکی ئینیسیا بتوانن لێی تێ بگەن، پاساوەبوو بۆ ھەووسی ناو نیگارەکان.

عەشقی رەنگی سووری نیگارکێشی جەنجال کە یەكسەر زانیم ھەریەكە لە نیگارکێشانم قەلەمێکیان بە گۆشەبەکیدا ھیناوە، منی ترساند. دەستیک، نەمزانی دەستی کێیە، بەپەیرەوکردنی دەسەلاتی لۆجیکی نھیتی، سووریکیی سەیری لە نیگارەكە دابوو و ئەو دنیاوی نیگارەكە پیشانی دەدا، بەھێمنی لە سووردا نقوم دەبوو. تاویک پیشانی قەرەم دا کۆ دار چناری ناو ئەم نیگارە قەرەبالغە (لەقلەق)، کەشتی و مالان (زەیتوون) و فرین و خونچە (پەپوولە)ی کیشاوە و ھەریەكەیان بەدەستی کام نیگارکێشم کیشراون.

قەرە گوتی: "کەسیکی وەک ئێو، مامۆستایەکی گەرەمی نیگارکێشی سەرۆکی چەندین سالە دەستەمی نیگارکێشان، ھەلبەتە ھونەری دانە بەدانەمی نیگارکێشان، میزاجی قەلەمی ھەریەكەیان و خووی فلچەکانیان دەناسنەو. بەلام ئەو کاتانەمی کتیبەرۆرەیکیی سەیری وەک زاوام نیگارکێشانەمی ناچار کردوو بەپەیرەویکردن لە شیوانزەلی نوێ و نەزاندراو نیگار بکێشن، ئایا ئێو چۆن نیگارکێشانەمی خۆتان دەناسنەو و چۆن دُنیا دەبن کۆ کام نیگاری کیشاوە؟"

بەدەم گێرانەوێ بەسەرھاتیکەو ھەلامم داہەو و گوتم: "سەردەمانیک سولتانیکیی کتیب و نیگارپەرۆری فەرمانرەوای ئەسفەھان ھەبوو تاک و تەنیا لە قەلای خۆیدا دەژیا. ئەمە سولتانیکیی بەھیز، خاوەن دەسەلات و زیرەك، بەلام بۆ بەزەیی بوو. ئەو کتیبانەمی خۆی بە نیگارەو بەئامادەکردنی دەدان و کچەكەمی لێ دەرېچیت، ھیچی

تری خۆش نەدەویست. ئەم سولتانە لە خۆشویستنی کچەكەیدا گشت سنووریکیی بەزاندبوو و کاریکیی وای کردبوو ئەو دۆژمانانەمی دەیانگوت سولتان عاشقی کچی خۆی بوو، بە ناھەق دانەنرین. بەئەندازەیکە لووتبەرز و دلپیس بوو لەوانەبوو چاری شەری لەدژی ئەو شازادە و سولتانانەمی دراوسی بەدایە کە نوینەریان دەنارد و داخواری کچەیان بۆ خۆیان دەکرد. ھیچ پیاویکی شایانی بۆ کچەكەمی پێ نەدەدۆزرایەو و کچەمی لە پشت چل دەرگاوە قایم کردبوو و چل قفلای لێ دابوو، چونکە ئەویش لە رووی باوەریکیی باوەو لە ئەسفەھان پێی وا دەبیت ئەگەر پیاوانی تر کچەكەمی ببینن، ئەوا جوانییەكەمی دەپوکیتەو. رۆژیک دواي تەواوبوونی کتیبی شیرین و خەسەرە کە خۆی بە راسپاردنی دابوو و نیگارەکانی لەسەر شیوانزی ھەراتی کیشراوون، ورتەورتیک بە ئەسفەھاندا تەشەنە دەکات: دەگوتریت ئەو شۆخە کزەمی لە نیگارکێشی جەنجالی ناو پەرەکاندا دەبینریت، کچی سولتانەمی دلپیسە. سولتان بەر لەوێ ورتەورتەکان بەگویی بگاتەو، گومان لەم نیگارە نھینیدارە دەکات و ئەمجار دواي ئەوێ بەدەستی لەرزۆکەو پەرەکانی کتیبەكە ھەلدەداتەو، بەچاوی پڕ لە فرمیسکەو ھالی دەبیت نیگاری جوانیی کچەكەمی کیشراو. بەگۆرەمی بانگەشەکان، کچی سولتانەمی قایمکراو لە پشت چل دەرگای کلۆمدراو خۆی نا، بگرە جوانییەكەمی کتومت وەک ئەو خێوانەمی لە گیانی خۆیان بیزار دەبن، شەویک لە ژورەکان دەرچوو، لە ئاوینەکاندا رەنگی داوەتەو و بە کونی قفلەکاندا تێ پەریو و وەک تیشک و دووکی لێکی ھیچ نەبیندراو گەشتوو تە بەرچاوی یەکیک لەو نیگارکێشانەمی لە شەویدا کاریان کردوو. نیگارکێشی لاو و ھەستا نەیتوانیو چاو لەسەر ئەم جوانییەمی لە وزەمی ئەقل بەدەرە ھەلگریت، خۆی بۆ رانەگیراوە و لە گۆشەمی نیگارکێکا، کە ئەو کاتە خەریکی کیشانی دەبیت، دەیکشیت. نیگارەكە ئەو ساتەمی پیشان داوە کاتیک شیرین لە سەیرانیکیی دەشت و چۆلەوانی نیگاری خەسەرە دەبینیت و عاشقی دەبیت."

قەرە گوتی: "وەستام، ئەفەندیم، ئەمە ریکەوتیکیی گەرەمی، چونکە ئیمەش زۆر حەزمان لەو جقاتەمی ئەو چیرۆکەمی."

گوتم: "ئەمانە چیرۆک نین، بگرە بەسەرھاتی راستەقینەن. گوتی بگرە:

نیگارکیشمان نیگاری کچی سولتانی وهک شیرینی شوخ نه کیشاوه، بگره وهک یه کیک له یاوهر و هاوده مانه ی عوود ده ژهنن و خوان ده پرازینه وه، کیشاویه تی، چونکه نه و ساته نیگاری نه و یاوهری کیشاوه. به و شیوه یه جوانی شیرین له په نای جوانی یاوهر که کال بووه ته وه و پارسه نگی نیگار که تیک چووه. کاتیک سولتان له نیگار که دا کچی خوئی ده بینیت، ده خوازیت نیگار کیشی هونه بازی نیگار بدوژیته وه. به لام نیگار کیشی فیلباز له بهر نه وهی له کار دانه وهی سولتان ده ترسیت، نیگاری یاوهر که و کچی سولتانی به شیوازیکی نوئی کیشاوه و نازانریت نیگار کیش کتیه. شوین قه له م و هونه ری زوریک نیگار کیشی تریش به و نیگار هوه ده بیت.

"باشه، سولتان چون له ری نیگار که وه بوئی ناشکرا بووه کام نیگار کیش نیگاری کچی نه وی کیشاوه؟"

"به سهیرکردنی گوئییه کانیدا."

"به سهیرکردنی گوئی کیدا؟ گوئی کچه، یاخو نیگاری گوئی کچه؟"

"راستییه که ی هیچ کامیان. سهر هتا به په ی پیبردنیک سهر جه م کتیب و په ره و نیگاری ده ستردی نیگار کیشانی خوئی له پیش خوئی بلاو ده کاته وه و سهیری گوئییه کان ده کات. هه مان نه و شته ده بینیت که چه ندین سال بووه زانیویه تی: نیگار کیشانی سولتان هونه ریان له چ ئاستیکدا بوویت، هه ریه که بیان به پیی خوئی نیگاری گوئی کیشاوه. روویک نه وان ده یانکیشا، سا رووی سولتانیک، مندالیک، شهروانیک ته نانهت دور بیت رووی له پشت په رده وه نه شاراهوی پیغه مبهر، یاخو دور بیت رووی ئیبلیس بووایه، هیچ جیاوازی نه بوو. هه ر نیگار کیشیک، له هه موو دوخیکدا هه میشه نیگاری گوئی وهک واژویه کی نهینی له نیگاردا به هه مان شیوه ده کیشا."

"بوچی؟"

"کاتیک ماموستایانی نیگار کیش نیگاری روو ده کیشن، ته وای سه رنجی خوئیان ده خه نه سه ر ده برین، ویچوون یان نه چوونی رووه که له که سیک، مه به ستیانه رووه که بگاته بهرترین ئاستی جوانی و له گه ل قالبه کونه کاندان گونجاو بیت. کاتیکیش نوره دیته سه ر گوئی، نه له نیگار کیشانی تره وه ددزن، نه لاسایی"

قالبیکی تر ده که نه وه و نه سهیری گوئییه کی راسته قینه ده که ن، چونکه له کاتی کیشانی نیگاری گویدا هیچ بیر ناکه نه وه، بایه خی پی نادن و له سه ر نه و شته ی دروستی ده که ن، راناوهستن. به وچوره قه له می خوئیان له بهر ده که ریئن."

قهره گوئی: "نه دی مه گه ر گشت ماموستایانی مه زن نیگاری دانسقه ی خوئیان بی سهیرکردنی نه سپ و دار و مروف له بهر ناکیشن؟"

من گوتم: "راسته، به لام نه مه له بهرکردنیکه دوی چه ندین سال بیرکردنه وه و له سه ر راوهستان و میتشک ماندووکردن به ده ست هاتووه. له بهر نه وه ی به دریتزایی ژیانی خوئیان ژماره ی ته وای نیگاری نه سپ و نه سپیان دیوه، زور باش ده زانن نه سپی زرت و زیندووی بهر ده میان زیان به بیرۆکه ی بی که موکورتیی نه سپی ناو سه ریان ده که یه نیت. قه له می ماموستایه کی نیگار کیش به دریتزایی ژیانی نیگاری ده یان هه زار نه سپی کیشابیت، دواچار به باشی شایه نی کیشانی نیگاری نه و نه سپه ده بیت که خوا پیشبینی کردووه و نه مه شی له نیوان روچ و نه زمونه کانی خوئییه وه بو دهرده که ویت. نه و نه سپه ی دهستی نیگار کیش به جاریک کیشاویه تی، به هونه ر و نازار و زانسته وه کیشراوه و نه سپیکه نزیک له نه سپی خوا. به لام گوئییه کی کیشراو به ده ستیکی بی نه زمون، به ده ستیک هیچ بیر نه کاته وه و نه زانیت چ ده کات و بی سه رنجانی گوئی کچی سولتان کیشرابیت، هه میشه ده بیت به کیماسی. جا نه مه له بهر نه وه ی کیماسییه، له کن هه ر نیگار کیشیک به شیوه یه کی جیاواز ده بیت، واته ده بیت به جوړیک له واژو."

دهنگی ته قوه ورو و جووله یه ک هات. پیاوانی سه رگه وره ی پاسه وانان نه و په رانه ی له مالی خویشنوو سان و نیگار کیشانم کوئیان کردبووه وه، دهرده ژووری کوئی نیگارخانه.

ویستم قهره بهینمه پیکه نین و گوتم: "راستییه که ی، گوئی، کیماسییه کی مروقه. شتیکه هه م لای هه موو که سیک وهک یه ک وایه و هه م جوداشه: قریژییه کی ته وای."

"نه و نیگار کیشیه ی به واژو خوئی به دهسته وه داوه، چی به سه ره اتووه؟"

بو نه وه ی قهره له وه زیاتر دلگران نه بیت، نه مگوت: "کویر کراوه." گوتم: "له گه ل کچی سولتاندا زه ماوهندی کردووه. له و روژه وه نه م شیوازه بو ده ستیشانکردنی"

نیگارکیش به کار دهینریت و لهناو زوریک له خان و پادشا و سولتانی خاوهن نیگارخانهدا به -شیوازی یاوهر- ناو دهریت و وهک رازیک دهشاردریتتهوه تا نهگهر نیگارکیشانیان نیگاریان کیشا و نهخشیان کرد و دواتر نکولیان لای کرد، یهکسهه بناسرینهوه. خالی گرینگی کارهکه بریتیه له دوزینهوهی نهو وردهکاریانهی له دلی نیگارکهدا نین و بایهخیان پی نهراوه و بهخیرایی کیشراون و ههمیشه دووباره دهبنهوه. نهمانه بویان ههیه گوئی، دهست، گیا، گهلا، یال یان چوارپهل و تهنانهت سمی نهسپ بن. بهلام وریا به، نابیت نیگارکیش بزانتت نهم تایهتهدندییهی بووه به واژوی نهینی بوی. بۆ نمونه سمیل نابیت؛ چونکه زوریهی نیگارکیشان دهزانن نیگاری سمیل بهگویرهی شیوازی خویمان دهکیشن و نیگاری سمیل واژویهکی نیوه ئاشکرایه. بهلام برو دهبیت، چونکه کهس سهرنجی لای نادات. ئیستا وهره با بزانیان کام له نیگارکیشان فلچه و قهلهمی خویمان به نیگارکهانی زاوای خوا لیخوشبوودا هیناوه.

بهمجوره، پهکهانی دوو کتیبمان، که یهکتیکیان بهنهینی و نهوی تریان بهئاشکرا دروست دهکرا، چیرۆک و بابعتیان جیاواز بوو و بهشیوازی جیاواز دهنهخشیندران، واتا کتیبهکهی خوا لیخوشبوو زاوا نهفندی و نهو جهژننامهیهی باسی شایی خهتهنه سوورانی شازادهمانی دهکرد و لهژیر چاودیری مندا ناماده دهکرا، له تهنیشت یهکهوه دانا و لهگهله قهره زهرهبینهکهی منمان بهسهریاندا دههینا و تهماشمان دهکردن:

۱- له پهرهی جهژننامهدا، سولتانمان له کۆشکی تهنیا بۆ نهو مهبهسته بنیات نراوهوه، سهیری تپههپوونی کهژاوهی خهتهنه سووران دهکات. ئیمه سههتا له باوهشی وهستایهکی پیستهکاری نیوان نهو پیستهکارانهی بهبهردهم سولتانماندا تی دهپهین و سهلهتهیهکی سووری لهبهه کردبوو و پشتوینیکی وهنوشهیهی بهستبوو، سهرنجمان له دهمی کراوهی پیستی رتویهکه دا. دانه بهدانهی کهلبهی رتویهکه و کهلبهکانی نهو بوونهوهره شوومهی نیو ئیبلیس و نیوه دیوی ناو نیگارکهی زاوا، که پیم وابوو له سهمهرقهندهوه هاتوو، بهههمان دهست، به قهلهمی زهیتوون کیشراوو.

۲- له رۆژیکی پر له بهزمی شایی خهتهنه سووراندا و لهژیر نهو پهنجهرهی سولتانمان سهیری مهیدانی نهسپی لیوه دهکات، دهستهیهکه له شهروانانی بریندارانی شهه و ههژاری سهه سنوور به جلویهگی شهه و دراوهوه پیشان درابوون. یهکتیک لهناو نهوانهدا گوتویهتی: "سولتانم، ئیمه وهک شهروانانی قارهمانی تو کاتیک له پیناوی ئایندا له بهرامبهه گاوراندا شهه دهکهین، به دیل گیراین. تهنیا بهدانی خزمیکمان یان برابهکمان وهک بارمته و بۆ نهوهی سههرا نه پیدا بکهین، ئازاد کراین. بهلام دواي گهراوهههمان بۆ نهستهنبول بینیمان ههموو شتیک زور گران بووه و هههچنه دهکهین پارهی رزگارکردنی خزمه به بارمته گیراوهکمان پی کۆ ناکریتتهوه و پیوستمان به کومهکی تو ههیه؛ یان زیمان بدی، یان دیل، بۆ نهوهی بیانبهین و لهگهله برایانی بارمتهماندا بیانگورینهوه و رزگاریان بکهین." نینۆکی پی نهو سههگه تهوهزلهی لهو ساتهه له گۆشهیهکهوه به تاکه چاوی کراوهی سهیری سولتانمان و بریندارانی لیقهوماو و بهستهزمانان و بالیوزانی عهجهه و تهتهری نامادهی مهیدانی نهسپ دهکات، لهگهله نینۆکی نهو سههگی له کتیبهکهی زاوادا گۆشهی جقاتی پر کردووتهوه و بهسههاتی ئاکچه پیشان دههات، ئاشکرایه بهههمان قهلهم، بهدهستی لهقلهق کیشراوه.

۳- جادووبازیکی کهچهله و هیلکه وهنوشهیهی و سک رووتی لهوانهی له بهردهم سولتانمان تهقله لای دهن و هیلکه بهسهه تهختهه دهبن، کاتیک له قهراغهوه چۆکی ناوهته سهه فهرشیکی سوور و دهه دهژهنیت، قامکهکانی کتومت له پهنجهی نهو ژنه دهچوون که له کتیبهکهی زاوادا سینیهکی به دهستهوه گرتبوو (زهیتوون).

۴- دهستهی نهو چیشته لینهراهی له مهنجهلیکی گهورهی سهه ئاگردانیکی ناو گالیسهکهیهکی پیچهه داردا دۆلمهی کهلهرمیان به گۆشت و پیازهوه دهکولاند و گالیسهکهیهی بهپال پیوهنان به پيش سولتانماندا تی دهپهرا، بهردی شینی نهو خاکه وهنوشهیهی وهستایانی چیشته لینهه به مهنجهلهکانهوه بهسههیدا دهرویشتن، لهگهله بهردی سووری نهو خاکه شینه تیرهی که شته نیمچه

تارماییه که ی ناو ئەو نیگارە ی زاوا ناوی مردنی لی نابوو، بە ئاستەم پیتی پێدا دەنیت، بە هەمان قەلەم کیشراون (پەپوولە).

۵- پەیکبەرانی تەتەر هەوال دین و جار دەدەن سوپای پادشای عەجەم کە وتوووتە خۆ بۆ لەلاماریکی نوێ بۆ سەر دەولەتی عوسمانی. بآلیۆزی عەجەمیش هەمیشە هەول دەدات سولتانی جیهانپەنامان قایل بکات بەوەی پادشای عەجەم دۆستە و جگە لە برایەتی، هیچ هەستیکی تری لە بەرامبەر سولتانمان نییە. لەپەر کۆشکی پاراوەی بآلیۆز تەخت دەکریت و گسکی لی دەدریت. پیاوانی ئاوکیش رایان کردبوو بۆ دامرکاندەنەوی ئەو تۆزە ی لە نیوان هەلچوون و روخانە کەو لە مەیدانی ئەسپ بەرز بووبوووە و کۆمەلێک پیاوی مەشکە لە کۆلیش فریا کەوتبوون بۆ ئەوەی بە پزاندنی پۆنی کەتان بەسەریاندا ئەو ئاپۆریە هێور بکەنەو کە دەیویست پەلاماری بآلیۆز بدات. شیوەی هەلگرتنی پیتی ئاوکیشان و پیاوانی مەشکە ی پر لە پۆنی کەتان لە کۆل لە کاتی راکردننیاندا، لەگەل شیوەی هەلگرتنی پیتی ئەو سەربازانە ی لە نیگارە بە سوور کیشراوە کەدا رادەکەن، بە هەمان دەست کیشراون (پەپوولە).

زەرپەبینی دەستم لە راستەووە بۆ چەپ و لەم نیگارەووە بۆ ئەو نیگار دەبرد و هەرچەندە خۆم بەتەواوی جڵەوی گەران لە دووی نیشانەم گرتبووە دەست، بەلام ئەم دەستنیشانکردنە ی کۆتایی هی من نا، هی قەرە بوو کە لە ترسی ئەشکەنجە و بەئومیدی شادبوون بە ژنەکە ی لە مالهەو، هەر چاویکی کردبوو بە چوار. وردبوونەووە لەسەر -شیوازی یاوەر- لە نو نیگارەکە ی پاشماوە ی زاوای خوا لیخۆشبووی و شوین پەنجە ی نیگارکیشانمان بە نیگارەکانەووە و دواتر شیکردنەووە ی زانیارییەکان، هەموو کاتی دوا ی نیوهرۆی بردین.

زاوای خوا لیخۆشبووی قەرە هیچ پەریهەکی بە قەلەم و هونەری یەک نیگارکیش نەسپاردبوو، هەرسی مامۆستای نیگارکیشم جی دەستیان بە نیگارەکانەووە دیار بوو. ئەمەش بەلگە بوو بۆ ئەوەی نیگارەکان ماله و مآلیان پێ کراووە و ئەم هاتوچۆیەش چروپر بوو. کاتیک، جگە لە نیگارکیشانی ناسراوی خۆم، هەستم بەهەبوونی جیتی دەستیکی پینجەمی نەزان بە نیگارەکانەووە کرد، بیرم کردەووە

بکوژی نامەرد چەند بی توانا بوووە و لەوهدا بووم هەلچم، بەلام باش بوو قەرە بەشیوە ی بۆیاخکردنی بەپاریژدا جی دەستی زاوای خۆی دەستنیشان کرد و بەمەش لە گەران بەدوای جی دەستی هەلەدا رزگارمان بوو. بەگومانی من، زەریف ئەفەندیی کۆل جاروبار فلچە ی بە دیوار و گەلا و هەورەکاندا هینابوو و هەمان ئەو زەرکاریانە ی بۆ جەژنامە ی ئیمە ی کردبوو، کتومت وەک خۆی بۆ کتیبەکە ی زاواشی کردبوو (بەلی، بیگومان دل شکابوو). بە وەلاوەنانی زەریف ئەفەندی، بی چەند و چوون ئاشکرا دەبوو تەنیا جی پەنجە ی سی لە وەستایانی نیگارکیشی هەرە لیها تووم بە نیگارەکانەووە دیارە. ئەمانە سی هونەریاز و جگەرگۆشە ی خۆم بوون و لە سەردەمی شاگردییانەووە بە ئەقینەووە پیم گەیاندبوون: زەیتوون، پەپوولە، لەقلەق... قسەکردن لەمەر هونەر و وەستایی و خووی هەریهەکیان بەئومیدی لە دۆزینەووە ی ئەو شتە ی بۆ دەگەرین، هاوکاریمان بکات، بەتەنیا قسەکردن نییە لەبارە ی ئەوانەووە، قسەکردنە لەبارە ی ژیا نی خۆیشمەووە:

خەسڵەتەکانی زەیتوون

ناوی راستەقینە ی وەلیجانە. ناشزانم ئەگەر ناسناوی تری جیاواز لەووە ی من پیم داووە هەبیت، چونکە نەمدیووە واژۆی خۆی خستبیتە سەر هیچ شتیک. لە سەردەمی شاگردیی خۆیدا پۆزانی سیشەم دەهات و منی لە مالهەو دەبرد. زۆر بەخۆی دەنازیت؛ ئەگەر بتوانیت خۆی دابگریتە خوارەووە بۆ ئاستی واژۆکردن، ئەوا خوازیاڕە ببینریت و بناسریت، ئەمەش بەواتای نەشاردنەووە ی واژۆکە ی دیت. خوا بەزیادەووە لیها توویبی پی داووە. لە زەرکارییەووە بگرە بۆ هیلکیشان، هەموو شتیکی لە دەست دیت و باشترین کار دەکات. ئەو لیها تووترین نیگارکیشی نیگارخانە ی منە لە کیشانی نیگاری دار و رووی ئازەل و مرۆقدا. پیم وابیت وەلیجان دە سالان بوو کاتیک باوکی ئەمی هینایە ئەستەنبول. باوکی، پەرورەدە ی بەردەستی سیاوشی نیگارکیشی رووی نیگارخانە ی پادشای سەفەوی بوو لە تەرپیز و زنجیرە ی مامۆستایانی ئەو تا مەگۆلەکان دریز دەبیتەووە. لەژیر کاریگەری مەگۆل-چیندایە و وەک پیرە وەستایانی سەد و پەنجا سال لەمەووەری نیشتەجیتی سەمەر قەند و بوخارا و هەرات رووی ئەقیندارانی لاو بە نەریتی چینی لەسەر شیوە ی مانگ دەکیشیت. نە

له سه‌ردهمی شاگردی و نه له دورانی وه‌ستایه‌تیدا نه‌متوانی توپکلی ئەو گوێزه سه‌خته‌ی خۆی تۆ خزانده‌بوو، بشکینم. خوازیار بووم له‌و شی‌واز و نمونه‌ی مامۆستایانی مه‌گۆل-چین-هه‌راتی هه‌شاردراو له‌ قولایی رۆچی خۆیدا بێته‌ ده‌ری و ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر پێویست بێت، له‌بیریان بکات. کاتیک ئەمانه‌م پێ ده‌گوت، ئەو ده‌یگوت وه‌ک زۆربه‌ی ئەو نیگارکێشانه‌ی نیگارخانه و ولاته و ولاتیان کردووه، له‌بیری چووه و بگره‌ هه‌ر فێریشیان نه‌بووه. نرخ‌ی زۆربه‌ی نیگارکێشان ده‌گه‌ر‌ایه‌وه بۆ ئەو قالبه‌ دانسقانه‌ی له‌ سه‌ری بیره‌وه‌ری خۆیاندا شارده‌بوویانه‌وه، به‌لام ئەگه‌ر وه‌لیجان ئەمه‌ی له‌بیر خۆی ببردایه‌ته‌وه، ده‌بوو به‌ نیگارکێشی گه‌وره‌تر. ئەو شتانه‌ی له‌ مامۆستاکانییه‌وه‌ فێر بووه و له‌ قولایی رۆچیدا وه‌ک تاوان شارده‌وویه‌تییه‌وه، بۆ ئەوه‌ی خۆی پێی بزانی‌ت، دوو سوودی هه‌یه: ۱- ئەمه‌ هه‌ستی تاوانباری و نامۆیی پێ دهدا و ئەم هه‌سته‌ش کاملبوونیک به‌ هونه‌ری نیگارکێشی لێهاتوو دهدا. ۲- کاتیک ته‌نگاو ده‌بێت، ئەو شته‌ی ده‌لێت له‌بیرم کردووه، ده‌که‌وتیه‌وه‌ بیری و یه‌کێک له‌ قالبه‌ کۆنه‌کانی هه‌رات به‌کار ده‌هێنیت و له‌ بابته‌تکی نوێ و میژووێکی نوێ و جفا‌تیک‌کی به‌ ئیمه‌ نا‌ئاشنادا ده‌رده‌که‌ویت. له‌به‌رئ‌وه‌ی دوو چاوی باشی پێوه‌یه، ئەو شتانه‌ی له‌ قالبه‌ کۆنه‌کان و له‌ وه‌ستایانی دێرینی شا ته‌هماسپه‌وه‌ فێریان بووه، ده‌زانی‌ت به‌ ئاهه‌نگه‌وه‌ له‌ نیگاری نوێدا بیانگونجی‌نیت. نیگاری هه‌رات و نه‌خشی ئەسته‌نبۆل به‌ گونجانه‌وه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی ئەو ئاو‌پته‌ی یه‌کتر ده‌بن.

وه‌ک ئەوه‌ی له‌گه‌ڵ سه‌رجه‌م نیگارکێشانمدا ده‌یکه‌م، جارێکیان بۆ ئەوه‌ی پێشتر ئاگاداری بکه‌مه‌وه، دام به‌سه‌ر ماله‌که‌یدا. به‌پێچه‌وانه‌ی من و زۆر مامۆستای نیگارکێشی تروه‌، له‌و گۆشه‌یه‌ی لێی داده‌نشیت و کاری ده‌کرد، بۆیاخه‌کانی، فلچه‌کانی، مۆره‌کانی له‌ گوێچکه‌ ماسی هه‌لکۆل‌دراوی و میژه‌که‌ی، هه‌ر هه‌مووی به‌سه‌ریه‌کدا رژابوون و په‌رش و بلاو و له‌ قریژیدا نقوم بوون. ئەمه‌ رازیک بوو به‌لای منه‌وه: به‌لام ئەو بگره‌ شه‌رمیشی له‌م حاله‌ نه‌کرد. ئەوه‌ نه‌بیت بۆ به‌ده‌ست هێنایی چوار پینچ ئاکچه‌ی زیاتر له‌ ده‌ری کاری نه‌ده‌کرد. دوا‌ی گێرانه‌وه‌ی ئەم شتانه، قه‌ره‌ روونی کرده‌وه‌ زاوای خوا لێخۆشبووی گوتویه‌تی له‌ هه‌موو که‌سیک زیاتر زه‌یتوون هه‌وه‌سی له‌ شی‌وازی مامۆستایانی فه‌رهنگ بووه و خۆی له‌گه‌ڵدا گونجاندووه. تۆ ده‌گه‌یشتم به‌بۆچوونی ئەو گه‌مزه‌ خوا لێخۆشبووه‌ ئەمه‌ مایه‌ی شانازیکردن بووه.

ده‌مزانی ده‌ستنیشانکردنیک‌کی هه‌له‌ش بوو. نازانم ئەگه‌ر زه‌یتوون زیاتر له‌وه‌ی پێوه‌ی دیاره، به‌نه‌ینی پابه‌ندی مامۆستایانی کۆن و سه‌رده‌می ژبانی به‌هزاد و ئەو شی‌وازان‌ه‌ی هه‌رات بێت که‌ له‌ سیاوشی وه‌ستای باوکی و موه‌زه‌فه‌ری وه‌ستای سیاوشه‌وه‌ پێی گه‌یشتووه. به‌لام ئەمه‌ وای لێ کردووم هه‌رده‌م بێر بکه‌مه‌وه‌ شتی تری شاراووه و نه‌ینی له‌کن زه‌یتووندا هه‌یه. ئەو بێده‌نگترین، داخراوترین، تاوانبارترین، ناپاکترین و قریژترین (ئ‌ه‌مانه‌م له‌ ناخه‌وه‌ گوت) نیگارکێشی ناو نیگارکێشانی منه. کاتیک باس دیته‌ سه‌ر ئەشکه‌نجه‌ی سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان، پێش هه‌موو که‌سیک، ئەوم به‌خه‌یاڵدا دیت. (هه‌م ده‌مه‌وێت ئەشکه‌نجه‌ نه‌دریت و هه‌م ده‌خوایم بدریت.) چاوانی وه‌ک چاوی جنۆکه‌ ده‌چن؛ هه‌موو شتیک ده‌بینیت، هه‌ست پێ ده‌کات، ته‌نانه‌ت کێماسییه‌کانی منیش؛ به‌لام به‌پاریژیک‌کی نابه‌جێوه‌ ده‌چیته‌ گشت قالیبکه‌وه‌ و به‌ده‌گمه‌ن دم ده‌کاته‌وه‌ و هه‌له‌کانمان پێشان ده‌دات. قریژه، به‌لێ، به‌لام به‌بۆچوونی من بکوژ نییه. (ئ‌مه‌شم به‌ قه‌ره‌ نه‌گوت.) باوه‌ری به‌هیچ شتیک نییه. باوه‌ری به‌ پاره‌ش نییه، به‌لام به‌ترسه‌وه‌ کۆی ده‌کاته‌وه. سه‌رجه‌م بکوژان به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی باوه‌وه‌ له‌ناو باوه‌ر‌مه‌ندان‌ه‌وه‌ په‌یدا ده‌بن نه‌ک له‌ناو بۆ باوه‌رانه‌وه. هه‌مووان ده‌زانن نه‌خش ده‌روازه‌یه‌ بۆ مه‌یدان‌بازی له‌گه‌ڵ نیگاردا و نیگاریش ده‌رزاویه‌ بۆ مه‌یدان‌بازی دووربیت له‌گه‌ڵ خوادا. به‌م واتایه، زه‌یتوون له‌ رووی بۆ باوه‌ری خۆیه‌وه‌ نیگارکێشیکی راسته‌قینه‌یه. به‌لام ئێستا بێر ده‌که‌مه‌وه‌ لێهاتوویی زه‌یتوون له‌ په‌پوله‌ و ته‌نانه‌ت له‌قله‌قیش که‌متره. خوازیار بووم زه‌یتوون کوژی من بوايه. ئەمه‌م بۆیه‌ گوت بۆ ئەوه‌ی قه‌ره‌ ئیره‌ی به‌ زه‌یتوون ببات؛ به‌لام ئەو ته‌نیا چاوه‌ ره‌شه‌کانی هه‌له‌ینایه‌وه‌ و به‌ سه‌رنجیک‌کی مندا‌لانه‌وه‌ سه‌یری کرد. ئەو ساته‌ پێم گوت کاتیک زه‌یتوون به‌رێبازی قه‌له‌می ره‌ش کاری ده‌کرد و دانه‌ به‌دانه‌ی شه‌روانان، نیگاری راوچییان، دیمه‌نی پر له‌ له‌قله‌ق و قاز و قولینگ‌کی به‌ نه‌ریتی چینی، کوپانی شوخی شیعرخوین و عودزهنی دانیشتنوی ژیر سێبه‌ری دارانی بۆ ده‌فته‌ری نیگار ده‌کێشا و نیگاری خه‌می ئەفیندارانی ئەفسانه‌یی، تووره‌یی پادشایه‌کی خه‌مگین و شمشیر به‌ده‌ست و ترسی سه‌ر رووی قاره‌مانیک‌کی هه‌له‌هاتوو له‌ هێرشێ ئەژدیه‌ی ده‌کێشا، هونه‌رمه‌ندیکی بۆ وینه‌ بوو.

قه‌ره‌ گوتی: "له‌وانه‌بوو کێشانی دوا‌یین نیگار، که‌ روو و شی‌وه‌ی دانیشتنی

سولتنامان وهك فەرهنگهكان بهوردی پيشان دهدات، بهو بسپيردرايه.

ئايا دهيوست سهرم لى بشيوييت؟

گوتم: "ئەگەر وا بوايه، دواى كوشتنى زاوا، زهيتوون چ پيويستى بهبردى نىگارئك بوو كه خووى پيى دهزاني؟ ياخو بۆچى بۆ بينيني ئەو نىگارە زاوا بكوژييت؟" تاويك پيئكهوه بيرمان كردهوه.

قەرە گوتى: "چونكه كيماسييهك لەو نىگارەدا ههيه، ياخو لهبهرئەوهى له شتيك پهشيمان بووتهوه و ترساوه. يان... كه ميك بيري كردهوه: "يان دواى ئەوهى زاواى دامامى كوشتووه، ئايا نىگارەكهى بۆ ئەوه نهبردووه تا زيانك بگهيه نيت، يان وهك بيرهوه ريهك لاي خووى بيپاريژييت، ياخو شتيكى بى هۆ بكات؟ زهيتوون نىگاركيشتىكى گهورهيه و بيگومان پيز له نىگارى جوان دهگرييت."

من تووره بووم و گوتم: "باسى ئەوهمان كرد زهيتوون نىگاركيشتىكى گهورهيه، بهلام هيچ كام لەم نىگارانهى زاوا جوان نين."

قەرە چاونه ترسانه گوتى: "هيشتا دوايين نىگارمان نه بينيوه."

خهسله تهكانى پهپوله

به هسهن چهلهبى بارووتخانه ناسراوه، بهلام ئەو هه ميشه به لاي منهوه پهپولهيه كه. ئەم ناوهى، هه ميشه منداليى جوان و لاوبى ئەوم بير دهخاتهوه: به ئەندازيهك جوانه، ئەوهى سهيرى دهكات، باوهر به چاوانى خووى ناكات و دهخوازيت جاريكى تر سهيرى بكاتهوه. پهرجوويكه من ههركاڤ پيى سهرسامم: بارتهقاي جوانيهكهى، ليهاتوويشه. وهستاي رهنه، ئەمه بههتزين لايهنى ئەوه؛ ههردلپي بۆ چيژى رهنهگرددن ديت و دهچيت و به ئەقينهوه نهخش دهكات. بهلام به قهرهه گوت پهپوله بهرزهفر و بى ئامانج و دوودليشه. به هزرى دادپهروهر بوونيشهوه ليم زياد كرد: نىگاركيشتىكى راستهقينهيه و بهدل نىگار دهكيشتىت. ئەگەر نهخش بۆ ئەقل، بۆ بانگرددن ئاژەلى ناو ناخمان، ياخو بۆ پياهه لدانى شكوى سولتنامان نهبيت، بگره بۆ خووشيى چاو بکشيريت، ئەوا پهپوله نىگاركيشتىكى راستهقينهيه. وهك ئەوهى له وهستايانى چل سال لهمه وهبهرى

قهزوينهوه دهرسى وهگر تبيت، هيلى فراوان، ئاسووده، بهخته وهه و بازنهيهى دهكيشتىت، چاونه ترسانه رهنه بريقه دار و بيگه ردهكانى لى دهدات و ههردهم بازنهيهك له نهزمى شاراوهى نىگارى ئەودا ههيه، بهلام من پيم گهياندووه، نهك ئەو وهستا قهزوينيانهى كه له ميژه مردوون و لى بوونهتهوه. رهنه لهم سۆنگهيهوه بى وهك كورى خووم و بگره زياتريش له كورى خووم خووشم دهويت، بهلام ههركيز ناتوانم شهيداي بم. له سهردهمى مندالى و سهرهتاي تافى لاوبى ئەودا، وهك ئەوهى لهگهه له ههموو شاگردهكاندا كردهومه، به دهسكى قهلهم و راسته و بگره به تهختهش ليم داوه، بهلام لهم سۆنگهيهوه نييه ريزى ناگرم. چونكه به راسته زور داركارى له قله قيشم كردهوه، بهلام ريزيشى لى دهگرم. به پيچه وانهى باوهوه، داركارى دهستى وهستا جنۆكهى هونهر و ئيبليسى ناو ههناوى شاگردى لاو چاو ترسين ناكات، بگره بۆ ماوهيهك دواى دهخات. ئەگەر ئەمه داركارى كردنيكى باش و رهوا بيت، ئەوا جنۆكه و ئيبليس دواتر ههردى و نىگاركيشتى پيگهيشتوو بۆ كار هان دهدن. داركارى كردنى پهپوله له سهه دهستى من، ئەوى كردهوه به نىگاركيشتىكى بهخته وهه و گويزايه ل.

دواتر ديسان به پيويستم زانى لهكن قهره به شان و بالاي پهپولهدا هه لدم: گوتم نهخسى پهپوله بهلگهيهكى باشه بۆ ئەوهى كه نىگارى ئەو كامه رانييهى شاعير له مهسنه ويى خويدا پرسيارى دهكات، تهنيا به هونهرى رهنگيى بههرهى خوايه مهيسه دهبيت. كاتيک ئەمه تى گهيشتم، حاليش بووم سهقهتى له پهپولهدا چيه: ئەو دهمه ساتى بى باوه ريبهى جاميى شاعير به "شهوى تاريكى رۆح" ناوى دهبات، لهودا نييه. وهك ئەوهى نىگاركيشتك بيت و له بهههشت به كامه رانى نىگار بكيشتىت، به باوهر و به بهخته وه ريبهوه و به نيازى كيشانى نىگارى شادهوه دهست به كار دهكات و ههردى به راستى ئەو نىگارە شادهش دهكيشتىت. گهمارودانى قهلاى دوپيو له لايه ن سوپاكانمانهوه، ماچكردنى پيى سولتنامان له لايه ن باليووزى ههنگارستانهوه، دهروونى پيغه مبه رمان بۆ ههوت نهۆمى ئاسمان به سواری بوراق: ههلبهته ههريه كيك له مانه رووداويكى شاده، بهلام ههريه كه يان له سهه دهستى پهپوله وهرده گه رپته سهه شاديه كهى راستهقينه و بال دهگريت و له پهري نىگار دپته

دهری. له نیگار ټکدا من فرمانی کیشانیم پی دابیت، نه گهر به زیاده وه ههست به تاریکیایی مردن یان به ههند وهرگرتنی کوپوونه وهی دیوان بکریت، من به په پووله ده لیم: "به نارزووی خوټ رهنگی بکه" و به وچوړه نه و ته تک و گه لا و نالا و ده ریایانه ی وهک نه وه دینه به رچا و تا نه و ساته خوټی مردویان به سهردا کرابیت، ده سته جی به بایهک دهکونه شه پوول لیدان. جاروبار بیر دهکه مه وه خوا دهخواریت دنیا به و شیوهیه ببینریت که په پووله نیگاری دهکشیت و فرمانی داوه ژیان شادی بیت. نه مه دنیا به که رهنه گه کان تیایدا به گونجانه وه شیعی بی کیماسی بو یه کتر دهخویننه وه و زهمانی تیادا راوه ستاوه و هیچ کاتیک ئیبلسی پی ناگات.

به لام په پووله خویشی ده زانیت نه مه که مه. هه ندیک به گوپی نه ویاندا چرپاندوه - به لی، له سهر ماف بوون - له نه خشی نه ودا هه موو شتیک وهک رپوژانی جه ژن شاده، به لام له قولایی بی به شه. شازاده گه لی مندال و ژنالی خه له فاوی حه ره مسهرای روو له مردن چپژ له نیگاری وی وهرده گرن، نهک نه و پیساوانه ی له چه قی ژیاندا راده وهستن و ناچارن به رهنگاری خراپه کاری ببنه وه. په پووله ی دامو له به رنه وهی زور باش ناگای له م قسه و قسه لؤکانه ی دژ به خویشه تی، هه ندیک جار ته نیا له به رنه وهی جنوکه و ئیبلسیان هه یه، ئیره یی به نیگار کیشانی خوار ئاستی خوئی و بی هونه ر ده بات. به لام نه و شته ی نه و به ئیبلسی و جنوکه یی ده زانیت، زور به ی جار خراپه ی په تی و ئیره یی پیبردنه.

من لپی زیز دهم، چونکه له کاتی نیگار نه خشانندا له بری نه وهی له و دنیا شاهانه یه دا ون و شاد بیت، به خه یالی نه وهی نیگار هکانی به دلی که سانیکی تر دهم، شاد ده بیت. ته نانه ت له بیر کردنه وهی له و پارانه شی وهریان ده گریت، زویر دهم. پی رابواردنیک تری ژیان: فره نیگار کیشی تری خوار ئاستی لیه اتووپی نه و هه ن نیگار ده کیشن و له نه و زیاتر ده چنه قولایی پیشه ی خو یانه وه.

پیداویستی پرکردنه وهی نه م سه قه تیبه، په پووله ی خستووه ته سهر که لکه له ی نه وهی بیسه لیت خوی بو نه خش به خت کردوه. وهک نیگار کیشانی می شک بچوکی وهک می شکی مه ل و نه وانه ی نیگاری به ئاسته م به چاوی رووت بیندراو له سهر نینوک و دهنکی برنج ده کیشن، تامه زروئی کاری بچووک و زرافه. جاریک لیم

پرسی داخو ئالووده بوونی نه م ته ماحه ی و بووه به وهی کوپوونوی زور له نیگار کیشان له ته مه نیکي زوودا، له بهر شهرم کردنیه تی له و به هره زوره ی خوا به زیاده وه پی داوه؟ ته نیا نیگار کیشانی بی به هره و نه وانه ی ده یانه ویت به ئاسانی ناویانگ دهر بکه ن و خو یان له به رچاوی سهر دارانی سهرقه ویدا شیرین بکه ن، ده دهنه دوا ی مهراقی وهک کیشانی نیگاری دانه به دانه ی گه لای دار له سهر دهنکی برنج.

کیشانی نه خش و نیگار بو چاوی که سانی تر نهک بو چاوی خوئی و نه م پیداویستی خو له بهر دلان شیرین کردنه ی که چه ندی دهکات ناتوانیت تیایدا سهر که وتوو بیت، په پووله ی له هه موو که سیک زیاتر کردوه به کوپله ی دلخوشکردن. له به رنه وه، په پووله ی ترسنوک بو قایم کردنی پشته خوئی، خواز یاریشه ببیت به که وره ی نیگار کیشان. قهره نه م بابه ته ی کردبووه وه:

گوتم: "به لی، ده زانم دهستی کردوه به نه خشه دارپشتن و پاشقول لیگرتن بو نه وهی له پاش مردنم جیم بگریته وه."

"نایا ده توانیت له م سوڼگه یه وه برایانی نیگار کیشی بکوژیت؟"

"له وانه یه، چونکه مامو ستایه کی گوره یه، به لام به مه نازانیت و کاتیکیش نیگار دهکشیت، دنیا ی بو له بیر ناکریت."

هه ر هینده ی نه م گوت و نه گوت، نه و هه ش حالی بووم ده مه ویت دوا ی مردنم په پووله بکریت به سهر وکی نیگار خانه. متمانم به زهیتوون نییه. باوه رم وایه له قله قیش له ناکامدا و بی نه وهی خوئی پی بزانتیت، ده بیت به ئامیر بو شیواز هکانی فره نگ. کاتیک بیر دهکه مه وه په پووله له دهستی دیت مروف بکوژیت، خه مگین دهم، به لام وره و توانای نه و بو خو شیرینکردن، شتیک پیویسته بو به رپوه بردنی نیگار خانه و رازیکردنی سو لتان له هه مان کاتدا. ته نیا هه ستاری په پووله و بروابوونی نه و به رهنگ ده توانیت ببیت به له مپه ر بو نه و هونه ره تفره دهری بینهران که نیگاری کار دینا له کانی فره نگ، پرده کانیان، به له مه کانیان، مؤمدانه کانیان، دیر و گه وره کانیان، گا و پیچکه کانیان، وهک نه وهی هه مان به هایان لای خوا هه بیت به سیهر و گشت ورده کاریه کانییه وه دهکشیت و وهک نیگار نا، وهک شتی راسته قینه پیتشانی ددهات.

"وهك ئهوهى له گه‌ل نىگار كيشانى تر تان ده كرد، ئايا هيچ ريك كه وتوو له ناخافل بدهن به سهر مالى ئه ويشدا؟"

"هر كه سيك سه يري نىگار هكانى بكات، بوى دهرده كه ويته په پوهله زور باش دهرانته به دل حهز بكات و خه مبار بيته و له يه كه م نىگاشه وه به هاى ئه فېن تى دهگات. به لام وهك گشت رهنگه په روه رانى تر ده كه ويته بهر شنه باى هه وهس و به ئاسانى دهگورپت. له سونگه ئه وهى فره حهزم له وه په رجوى هونه ر و هه ستيا رى رهنگه يه كه خوا پى داوه، له تافى لايه تى زور چاوديريم كرد و به هه موو شتيكى دهرانم. بيگومان نىگار كيشانى تر دهموده ست ئيره يى بهم رهوشانه دهبه ن و زيان به پتوه ندى وهستا-شاگرد دهگات و دژوار دهبيت. په پوهله چركه ساتى ئه فېنى زورى هه يه كه تيا ياندا هه رگيز له پرته و بولله كه سانى تر نه تر ساوه. ماوه يه كه له مه وه بهر دواى ئه وهى كچى جوانى به قالى گه ره كى خواست و هيئاي، هه م دلم نه هات و هه م بواريشم نه بوو بچمه سهردانى."

قه ره گو تى: "دهگوتريت له گه‌ل لايه نگرانى مه لاي ئه رزه روومى دهدات و ده ستينت. جه ژن نامه كانى ئيمه له چيشت لينه ره وه بۆ كه له كچى، له ئه هلى ته ريقه ته وه بۆ لو تى، له وه ستاي كه بابا وه بۆ ئاسنگه ر، نىگارى گشت كه سيك له خو ده گريت و شه رنامه كانيشمان شه ر و چهك و ساتى ئاسايى و ده مى خو يني ژاندىن پيشان ددهن. به لام به بيانوى ئه وهى سوخته كانى مه لاي ئه رزه روومى هار دهكات و پيچه وانه ي ئاينه، قه دهغه دهكريت و ده لين به گه رانه وه بۆ كتيب و قالبه كانى ماموستايانى كو نى عه جه م، په پوهله له م كار ه سوودمه ند دهرده چيت."

بى به زه ييانه گوتم: "ئه گه ر ته نانه ت به هونه ر و سه رفران يشه وه بگه ريئنه وه سه ر نىگار دانسقه كانى پاشما وهى سه رده مى ته يمورى له نگ و خو مان بخزينينه ناو ئه و ژيان و ورده كار بيانه ي پيشه شه وه كه له قله قى هه ره ناوه زياو له دواى من دريژه ي پى دهدات، دوا جار سه رله به رى فه راموش دهكريت، چونكه هه موو كه س ده خوازيت له سه ر شيوا زى فه رهنك نىگار بكيشيت."

ئايا بروام بهم قسه رق هه ستينانه هه بوو؟

قه ره له سه ره خو گو تى: "زاواشم واى گوتبوو، به لام ئه و گه شبين بوو."

خه سه له ته كانى له قله ق

بينيم به ناوى شيوه سازى گونا هبار مسته فا چه له بى واژوى كرد، چونكه بى ئه وهى سه رى خو ي به مه سه له كانى وهك - شيوا زيكم هه يه، نييه؛ دهبيت هه مبيت؛ ئه گه ر هه مبيت، پتويسته به واژو بيخه مه روو؛ وهك ماموستايانى كو ن بيشارمه وه؛ بى فيزى پتويستى به واژو كردن هه يه، نييه-يه وه بجه ريئت، به دهم زه رده خه نه و به هه ستردن به سه ركه وتنه وه واژوى خو ي دهكات.

چاونه تر سانه مى ئه و ريگايه ي گرت كه من نابوومه به رى و ئه و شتانه ي بينى كه وا كه سى تر نىگارى نه كيشابوون و ئه م خستنيه سه ر كاغز. ئه و يش كتومت وهك من، فوو پتوه كردنى وه ستاي شووشه به كه ره سه ي تووا وهى ناو فره وه و وه رسوورانى بۆ دروست كردنى سورا حى شين و شووشه ي سه وز، قالب و دهرزى و چه رمى ئه و پينه دوزانه ي ته واوى هوشى خو يان خستوو ته سه ر ئه و پيالو و جزمانه ي ده يدروون، ئه و كه وان هيه ي جو لانه يه كى به ئه سپى مه يدانى روژى جه ژن به جوانى ده كي شيت، ئه و په سته ره ي توو ده هاريت و رو ن دهرده كات، ته قينى توپه كانى روو له دوژمنان، لووله و برغووى تفه نكه كانمانى بينى و بى ئه وهى بلى وه ستايانى كو نى سه رده مى ته يمورى له نگ و نىگار كيشانى ئه فسانه يى ته ور يز و قه زوين سازشيان نه كردو وه و نه يانكي شاوه، نىگارى هه مووى كي شا. يه كه م نىگار كيشى موسلمان يشه بۆ سازدانى ئاماده كارى بۆ شه رنامه يه كه كه دواتر دهنه خشيندريت، چوو ته شه ر و بۆ كيشانى نىگارى قه لاكانى دوژمن، توپ، سوپا، ئه سپى بريندارى خو ين له بهر رو يشتوو، تهر م و ئه وان هى له گيانه لادان، به كه يفه وه سه رنجى داوه و سپوساغ گه راوه ته وه.

به ر له شيوا زى، به بابه تيدا و پيش بابه تى، به تيروانينيدا بۆ ئه و ورده كار بيانه ي كه س بايه خيان پى نادات، من ئه و دهناسمه وه. ده توانم ريكخستن و ريز كردنى په ره و بويا خردنى بچووكترين ورده كارى نىگارىكى به ويژدانىكى ئاسوده وه پى بسپيرم. بو يه به راس تى دواى من، سه رو كا يه تي كردنى نىگار كيشان مافى ئه وه. به لام زور ته ما حكار و خو به زلزانه و فره به چاويكى نرم سه يري نىگار كيشانى تر دهكات و ئه مه ش ده بيته هوى ئه وهى كارى ئه و هه موو خه لكه ي پى رايى نه كريت و گشتيان

راوبنیت. ئەگەر بە دەستی ئەو بێت، پتووستە ھەر خۆی بە لێھاتووویی خۆی سەر جەم نیکارەکانی نیکارخانەمانی بکیشایە. خۆ ئەگەر بخوازیت، لە دەستی دیت. مامۆستا یەکی گەورە یە. کاری خۆی دەزانیت. خۆی خۆش دەوێت. چەند بەختە وەرە.

جاریک لە رویشتنی لە ناکاومدا بۆ مالهەکی، بەسەر کارەوہ بینیبوووم: پەرە یە خەشخەندراو بۆ کتیبی سولتانمان و بۆ من، پەرە یە بە پەلە پرووزی خەشخەندراوی پۆشاکنامە بۆ کتیبی تورەھاتی ئەو گەرۆکە گەمژانە ی فەرەنگ کە بە چاوی سووک بۆ ئیمە دەروان، پەرە یە نیکاریکی سێ پەرەبیبی خەشخەندراو بۆ پاشایەکی خۆ بەشت زان، چەند نیکاریک بۆ دەفتەری نیکار یان تەنانەت بۆ کەیفی خۆی... ھەر ھەمووی بە نیکاریکی ئابرووبەرانی جووتبوونیشەوہ- لەو گۆرە ی، لەسەر مێز و سندوقی بچووک و نیمدەرەکان بوون. لە قەلەقی بالابەرز و زراقم وەک ھەنگ کاری دەکرد، لەم نیکارەوہ بازی دەدا بۆ ئەو نیکار و گۆرانی دەگوت. شاگردەکی خەریکی بۆیاخ تیکە لکردن بوو و ئەمیش بە دوو قامکی دەستی کە دەھینایە سەر شێوہی مقەست، گازیکی شیرینی لە گۆنای دەگرت. گالتهیەکی تیکەل بە نیکارەکی دەکرد و پیشانی ئیمە ی دەدا و بەسەر سامی بۆ خۆی لە قاقای پیکەنینی دەدا. ئەو، وەک نیکارکیشانی ترم کە بە ھاتنی من پەرەوویان لە دابی ریزنواندن دەکرد و دەستیان لە کار ھەلدەگرت، کاری رانە دەگرت، بگرە تەواو بە پێچەوانەوہ، شادمانانە بە دەستویرد و لێوہ شاوہیی (لە ھەمان کاتدا کاری ھەشت نۆ نیکار دەکات) بە ھەری خواپیداوی و ئەو ھونەرە ی پیشان دەدا کە لە ئەنجامی کاری بەردەواموہ بە دەستی ھینابوو. ئیستاش، ھەست دەکەم بە دزیوہ بیر لەوہ دەکەموہ ئەگەر بکوژی نامەرد یەکیک بێت لە سێ وەستا نیکارکیشەکانم، دەلێم خوا بکەم لە قەلەق بێت. لە سالانی شاگردیدا، کاتیک رۆژانی ھەینی لە بەر دەرگا دەمبینی، ھیندە ی بینینی پەپوولە، بە بینینی ئەو دلخۆش نە دەبووم.

لە بەرئەوہ ی نالۆجیکانە ریزی لە گشت جوۆرە وردە کارییەکی سەیر و سەمەرە دەگرت (ئەو شتانە ی بە چاوی نابینرین)، ھەلۆیستی ئەو لە نیکاردا وەک ھەلۆیستی مامۆستایانی فەرەنگ دەچیت. بە لام لە قەلەقی تەماحکاری من بە پێچەوانە ی نیکارکیشانی فەرەنگەوہ، رووی یەک بە یەکی مرۆگەل تاییبەت و وەک شتی جیاواز نابینیت و جودا نیکاریان ناکیشیت. پیم و ابیت لە بەرئەوہ ی بە دزی و بە ناشرکاری

لە گشت کەسیکە، ھیندە بایەخ بە رووی مرۆف نادات. زاوای خوا لێخۆشبوو کیشانی نیکاری سولتانمانی بەو نەسپاردبوو.

تەنانەت لە کیشانی بەدەر بەستترین بابەتیشدا، تا سەگێکی بەگومانی لە دوورەوہ سەیرکەری رووداو نەخاتە گۆشە یەکی نیکارەوہ و تا نیکاری سواکەرێکی تیدا نەکیشیت، کە بە چەپەلی و پەرتیشانی خۆی لە بە ھای دەولەمەندی و ورشە و بریسکانەوہ ی تەدارەک کەم دەکاتەوہ، دلێ ئاو ناخواتەوہ. بە ئەندازە ی گالته کردن بەو نیکارە ی کیشاویەتی و بە بابەت و بەخۆی، بروای بەخۆی ھە یە.

قەرە گوتی: "کوشتنی زەریف ئەفەندی و فریدانی بۆ ناو بیر، وەک رووداوی یوسف دەچیت کاتیک براکانی ئیرەیبی پێ دەبەن و دەبخەنە بیرەوہ. کوژرانی زاواشم ھاوشیوہیە لە گەل مردنی لە ناکاوی خەسرەو لەسەر دەستی ئەو کورە گەنجە ی چاوی لە شیرینی ژنی جھیلی باوکی بریبوو. ھەموو کەسیک دەلێت لە قەلەق شیت و شەیدای کیشانی نیکاری شەر و مردنی خویناویە.

"ئەو کەسە ی پێی وایە دەبیت نیکارکیش وەک ئەو بابەتە بچیت کە نیکاری کیشاوە، ھیچ شتیک لە من و لە وەستایانی نیکارکیشم تێ نەگەشتووہ. ئەو شتە ی دەمانداتە دەستەوہ، بابەتگەلیک نین کەسانی تر بە ئیمەیان سپاردبیت- ئاشکرایە ئەو بابەتانە ھەردەم ویک دەچن-، بگرە ھەستارییەکی نادیارە و لە کاتی نزیک بوونەوہمان لە بابەتەکان دەبخەینە نیکارەوہ: ئەو رووناکییە ی وەک ئەوہ ی لە ناو نیکارەوہ دزە بکات، دیتە بەرچاوی؛ ئەو شەرم یان ھەلچوونە ی لە ریزکردنی مرۆف و ئەسپ و داردا لەسەر پەرەکان پە ی پێ دەبریت؛ ئەو خەم و ئارەزووہ ی دار سەر وو لە کشانیدا بەرەو ئاسمان دەری دەبریت؛ ئەو کاتە ی بە ئەفینیکی چاوی کۆرکەرانیوہ فەخفوریی سەر دیواری ناو نیکار دەنەخشین، ھەستی پشتبەستن بە خوا و پشوودریژی تێ دەخەین... نیشانە شاراوہکانی ئیمە ئەمانەن: نەک ئەو ئەسپە راوہستاوانە ی کە مرۆف پێی وایە یەکتەر دووبارە دەکەنەوہ. کاتیک نیکارکیش نیکاری ھەلچوون و تیژرەوی ئەسپ دەکیشیت، ھەلچوون و تیژرەوی خۆی ناکیشیت؛ ھەول دەدات بۆ کیماسیتترین نیکاری ئەسپ بکیشیت و رەنگەکانی ئەفینی خۆی لە بەرامبەر دەولەمەندی و بەدیھینەری دنیا و جوۆریک لە ئەفینی ژیان پیشان بدات و ھیچی تر.

من ناوم قهرهیه

له گه‌ل عوسمانی مامۆستای مه‌زن په‌ره‌ی کۆمه‌لێک کتیبی‌مان خستبووه به‌رده‌م خۆمان. هه‌ندی‌ک له کتیبه‌کان ده‌قیان بۆ نووسرابوو، بریکیان به‌ته‌واوی ئه‌نجام درابوون، به‌شیکیان په‌نگ نه‌کرابوون و هه‌شیان بوو، سا له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیت، به‌ نیوه‌چلی مابوونه‌وه. دوا نیوه‌پۆیه‌کی ته‌واومان به‌قسه‌کردن له‌مه‌ر په‌ره‌ی کۆمه‌له‌ کتیبی مامۆستایانی نیگارکیش و کتیبه‌که‌ی زاوام و به‌ده‌م دروستکردنی خسته‌ی هه‌لسه‌نگاندنه‌وه بۆیان به‌سه‌ر برد. وامان زانی پیاوانی به‌پێز، به‌لام په‌فتار وشکی سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان، دوا‌ی هینانی ئه‌و په‌رانه‌ی له‌ به‌سه‌ردادان و پشکنینی مائی مامۆستایان و خۆشنووساندا کۆیان کردبوونه‌وه (هه‌ندی‌ک له‌ تابلۆکان هه‌چ پێوه‌ندیان به‌ دوو کتیبه‌که‌ی ئیمه‌وه نه‌بوو، بریکیش له‌ په‌ره‌کان به‌لگه‌یه‌کی تر بوون بۆ ئه‌وه‌ی به‌شیک له‌ نیگارکیشان له‌ پیناوی چوار پینج ئا‌کچه‌ به‌نه‌ینی کاری چه‌په‌لیان بۆ ده‌ره‌وه‌ی کۆشک کردووه)، ئیدی پێیان لێره‌ براه‌وه و چی دی نایه‌نه‌وه، به‌لام په‌کیکی له‌ هه‌موویان زیاتر به‌خۆ باوه‌ر له‌ مامۆستای گه‌وره‌ نزی‌ک که‌وته‌وه و کاغه‌زێکی له‌ پشتوینه‌که‌ی ده‌ره‌یتا.

سه‌ره‌تا وام زانی داخو‌ازینامه‌ی باوکی‌که‌ له‌و باو‌کانه‌ی خ‌وا‌زیارن ک‌ور‌ه‌کانیان بکه‌ن به‌ شاگرد و بۆ گه‌یاندنی داخو‌ازینامه‌یه‌ک، خۆیان به‌ زۆری‌ک له‌ سه‌رانی نیگارخانه و گه‌وره‌ی تا‌قمی نیگارکیشان ده‌گه‌یه‌نن. له‌به‌رئ‌وه‌ خۆم تێ نه‌گه‌یاند. به‌ سه‌رنجدان له‌ تیشکی‌کی لاوازی له‌ ده‌ره‌وه‌ هاتوو حالی بووم خۆری هه‌له‌هاتووی

سه‌رله‌به‌یانی ئه‌م‌رۆ ئاوا بووه. بۆ ئه‌وه‌ی پشوو‌یه‌ک به‌ چاوه‌کانم بده‌م، ئه‌و جووله‌یه‌م ده‌کرد که‌ مامۆستایانی کۆنی شیرازی ده‌یانگوت ئه‌گه‌ر نیگارکیش بخ‌وا‌زیت له‌ ته‌مه‌نێکی بچووکدا کو‌یر نه‌بیت، ده‌بیت بیکات و بێ ئه‌وه‌ی هه‌چ خالی‌کم لێوه‌ دیار بیت، هه‌ولم ده‌دا له‌ خۆمه‌وه سه‌یری دوورایی بکه‌م. له‌و کاته‌دا بوو کاغه‌زه‌ په‌نگ شیرینه‌که‌ی ده‌ستی مامۆستام ناسییه‌وه که‌ ئه‌و به‌ نیگایه‌کی پر له‌ سه‌رسو‌رمانه‌وه سه‌یری ده‌کرد و شیوه‌ی نووشتانده‌وه‌که‌ی، دلی منی خستبووه تریه‌ترپ. کتومت دانه‌یه‌ک بوو له‌ نامانه‌ی شه‌کووره‌ به‌ ئه‌سته‌ردا بۆ منی ده‌نارد. هه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو چه‌شنی گه‌مزه‌یه‌ک بلێم "ئه‌مه‌ چ پیکه‌وتیکه‌". سه‌رباری ئه‌وه‌ش، وه‌ک نامه‌ی په‌که‌می شه‌کووره‌، نیگارکیشی کیشراو له‌سه‌ر کاغه‌زی زبری‌شی له‌گه‌ل بوو.

مامۆستا عوسمان کاغه‌زی نیگارکیشی بۆ خۆی لادایه‌ لاره‌. نامه‌که‌شی دایه‌ ده‌ستی من و منیش ئه‌و ساته‌ به‌شه‌رمه‌وه تێ گه‌یشتم له‌ شه‌کووره‌وه بۆم هاتووه.

"قه‌ره‌ی ئه‌فه‌ندیم، ئه‌سته‌رم نارده‌ لای قه‌لبییه‌ی ژنی بێوه‌ژن که‌وتووی خوا لێخۆشبوو زه‌ریف ئه‌فه‌ندی تا بۆنی ده‌می بکات. له‌وێ، ئه‌م کاغه‌زه‌ نه‌خیشندراوه‌ی بۆ تۆم نارده‌وه، پێشان دا‌بوو. دواتر خۆم چوومه‌ مائی، خۆم له‌ ده‌وری گه‌ی‌را و له‌به‌ری پارامه‌وه و به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی سوودی هه‌بیت، توانیم ئه‌م کاغه‌زه‌ی له‌ ده‌ست ده‌ره‌یتم. ئه‌و کاته‌ی زه‌ریف ئه‌فه‌ندی داماو له‌ بیر ده‌ره‌یتراوه، ئه‌م کاغه‌زه‌ی پێ بووه. قه‌لبییه‌ سویند ده‌خوات و ده‌لێت که‌س مێردی خوا لێخۆشبووی ئه‌وی رانه‌سپاردووه بۆ کیشانی نیگاری ئه‌سپ. ئه‌ی که‌ وابیت کێ ئه‌م نیگاره‌ی کیشاوه؟ پیاوانی سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان ماله‌وه‌یان پشکنی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاری ئه‌م ئه‌سپه‌ به‌په‌له‌یه‌، بۆیه‌ بۆم ناردی. مندا‌لان ده‌ستت ما‌چ ده‌که‌ن. هاوسه‌رت شه‌کووره‌."

وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ باخچه‌یه‌ک به‌بایه‌خه‌وه سه‌یری دوو گۆلی سووری دانسقه‌ بکه‌م، دوو جاری تر به‌رێزه‌وه‌ دوو وشه‌ی کۆتاییی نامه‌که‌ی شوخی خۆم خوینده‌وه. دواتر منیش چاوم له‌ کاغه‌زه‌که‌ نزی‌ک خسته‌وه. مامۆستا عوسمان به‌ زه‌ره‌بینه‌که‌ی ده‌ستی به‌وردی بۆی ده‌روانی: په‌که‌سه‌ر بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌و بیچمانه‌ی مه‌ره‌که‌بیان بلاو بووته‌وه، نیگاری ئه‌سپ له‌سه‌ر رێبازی مامۆستایانی دێرین و بۆ راهێنانی ده‌ست

به جارێك دهكيشریت.

مامۆستا عوسمان له كاتێكدا به بێدهنگی نامهكهی شهكوورهی دهخویندهوه، پرسى: "كۆ ئەمهی كیشاوه؟"

پاشان هەر خۆی وهلامی دایهوه و گوتی: "بێگومان هه مان ئەو نیگارکیشهی نیگاری ئەسپی کتیبهكهی زاوای خوا لیخۆشبووی کیشاوه."

ئایا تا ئەو رادهیه دُنیا بوو له قسهی خۆی؟ خۆ جارێ ههچ دُنیا نهبووین لهوهی داخۆ کۆ نیگاری ئەسپی ناو کتیبهكهی کیشاوه. نیگاری ئەسپی ناو هه هه نۆ پهڕهکه مان دههینا و بهوردی کهوتینه سهرنج لیدانیا.

ئهمه نیگاری ئەسپێکی خه نهییبی جوان و ساده بوو و مرۆف له سهیرکردنی تیر نهدهبوو. ئایا بهراستم بوو کاتیک دهگوت مرۆف له سهیرکردنی تیر نهدهبوو؟ ئەو کاتانهی لهگهڵ زاوام و دواتریش بهتەنیا بهدیار ئەم نیگارانهوه دهمامهوه، کاتیکي زۆرم هه بوو بۆ رامان لهم ئەسپه، بهلام هه لۆیستم نهکردبوو له ئاستی. ئەسپێکی جوان، بهلام ساده بوو: بهئەندازهیک ساده بوو تهناهت نهمانتوانی بزاین بهدهستی کۆ کیشراوه. خه نهییبهکی تیر نهبوو، له بابتهی خه نهییبی زهردباو بوو و سووراییبهکی نادیاریش له رهنکه خه نهییبهکهیدا بهدی دهکرا. له بهرئهوهی ئەم ئەسپه نهوهنده له کتیب و نیگاری تر دا دیبوو، مرۆف حالی دهبوو نیگارکیش بۆ ئەوهی بیر کردبیتهوه و لیتی ورد بووبیتهوه، له بهر کیشاویهتی.

تا ئەو کاتهی زانیمان رازیکي له خۆیدا شاردوووتهوه، بههه مان چاو سهیری ئەسپهکه مان کرد. ئیستاش جوانیبهکم تیدا بینی وهک دووکهڵ له پیش چاوم دهلهززی و هیزیکم تیدا بینی خروشی ژیان و فیربوون و له ئامیزگرتنی هه موو شتیکي دهووروزاند. تاویک، وهک ئەوهی له بیرم چوو بیت یارۆ بکوژیکي نامه ده، له خۆم دهپرسی: "ئهو نیگارکیشه دهست به پهرجوووه کتیه نیگاری ئەم ئەسپهی بهوجۆره کیشراوه که خوا دهیینیت؟" ئەسپهکه وهک ئەوهی ئەسپیکي راستهقینه بیت، له بهردهم بوو، بهلام به گۆشهیهکی تری ئەقلم دهمزانی ئەوه نیگاریکه و ئەفسوونی تیامان له نیوان ئەم دوو بیره کردنه وهی دا، ههستی سهرتاپاگری و بۆ کیماسیوونی له کنم دهووروزاند.

تاویک نیگاری ئەو ئەسپانهی بۆ راهینانی دهست کیشرا بوون و مه ره که بیان بلاو بوو بووهوه، لهگهڵ نیگاری ئەسپی ناو کتیبهكهی زاوامان بهراورد کرد و دهمودهست حالی بووین بههه مان دهست کیشراون: نه سهروتن له شیوازی وهستانی ئەسپهکان بهدی دهکرا، نهک ئارامی: لهخۆبایی، بههیز و زهریف بوون. سه رسام بووم به نیگاری ئەسپی ناو کتیبهكهی زاوام.

گوتم: "ئهم ئەسپه هینده جوانه مرۆف دهخوازیت په کسه ر کاغه زیک بخاته بهردهستی خۆی و نیگاری ئەسپیکي وهک ئەمه و دواتریش نیگاری گشت شتیک بکیشیت."

مامۆستا عوسمان گوتی: "خۆشترین قسه و ئاور لیدانهوه بهلای نیگارکیشهوه ئەوهیه پێی بلێی نیگارکهانت لهکن ئیمهش خروشی نیگارکیشان دهووروزینیت. بهلام ئیستا ئیمه با لهبری هونهری ئەو ئیبلیسه، بهدوای خۆیدا بگهڕین. ئایا زاوای خوا لیخۆشبوو ههچ گوتبووی ئەم ئەسپه نیگاری چیرۆکیکي چۆنه؟"

"نه یگوتبوو. بهبۆچوونی ئەو، ئەسپیک بوو لهو ئەسپانهی له سه رجهم ولاتانی ژیر قه له مرهوی سولتانی ئەفهنديماندا دهژیان. ئەسپیکي جوانه: ئەسپیکي ئالی عوسمانه. شتیکه دهوله مندوی ولاتانی مولکی سولتانیان پیشانی دۆقی فینیسیا دهدات. بهلام له لایهکی ترهوه، وهک ئەوهی بهگشت ئەو شتانهوه دیاره که مامۆستایانی فه رهنگ نیگاریان دهکیشن، مه رج بوو ئەم ئەسپه له ئەسپی بهر چاوی خوا زیندووتر بوایه و ئەسپیکي دیاری ئەستهنبول بوایه به پشتیر و مه یته رهوه تا دۆقی فینیسیا بلیت ئالی عوسمان بهو پێیهی نیگارکیشانیان له گۆشه نیگای ئیمه وه دهروان و له سه ر شیوازی ئیمه نیگار دهکیشن، دهستیان کردووه به لاساییکردنه وه مان. مه بهست لهم ههنگاوهش ئەوهیه دۆقی فینیسیا هیز و دۆستایه تیکردنی سولتانیان په سه ند بکات. کاتیک مرۆف دهستی کرد بهوهی نیگاری ئەسپیک به شیوازیکي جیاواز بکیشیت، تهواوی دنیاش به شیوازیکي جیاواز دهیینیت. بهلام ئەم ئەسپه سه رباری نامۆی و سه مه ره ییبی خۆی، له سه ر ریبازی مامۆستایانی کۆن کیشراوه."

قسه کردنی زۆرمان له باره یه وه، په کسه ر ئەم ئەسپه ی له بهر چاوی من

سهرنجراکیشتر و بهنرختر کرد. دهمی که می‌کد چاه‌قاندبوو و زمانی له نیوان ددانه‌کانیه‌وه دیار بوو. چاوانی ددره‌شانه‌وه. رانه‌کانی به‌هیز و جوان بوون. ئایا ئه‌و شته‌ی نیگارک‌یک ده‌کات به‌ئفسانه، نیگارکه‌ه‌ه‌یه‌تی، یاخو‌ئو شتانه‌ی له‌باره‌یه‌وه ده‌گوترین؟ ماموستا عوسمان هیدی هیدی زهره‌بینی به‌سه‌ر نیگاری ئه‌سپه‌که‌دا ده‌گیژا.

له‌ ناخه‌وه‌ گوتم: "ئهم ئه‌سپه‌ ده‌یه‌وئیت چ بلّیت؟ بۆچی ئهم ئه‌سپه‌ هه‌یه؟ بۆچی ئهم ئه‌سپه‌، ئهم ئه‌سپه‌ چیه‌؟ بۆچی ئهم ئه‌سپه‌ منی ده‌هینایه‌ جۆش و خرۆش؟"

ماموستا عوسمان گوتی: "سولتان و پادشا و پاشایانی کتیدبۆست کتومت وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ رپی کتیدی راسپارده‌ی خو‌یانه‌وه‌ ده‌یکه‌ن، له‌ رپی نیگارک‌یشه‌وه‌ هیز و ده‌سه‌لاتی خو‌یان پيشان دده‌ن و ئهم کارانه‌یان له‌کن جوانه‌، چونکه‌ ئاوی زپری به‌کار هیندراو تیاياندا و په‌نجی تا راده‌ی کوپربوونی نیگارک‌يشان، به‌لگه‌ی ده‌وله‌مه‌ندی ئه‌وانه‌. جوانی نیگار، گرینگه‌ وه‌ک زپری به‌کار هیندراو تیايدا، چونکه‌ چه‌شنی هونه‌ری نیگارک‌يش ده‌گمه‌نه‌ و به‌لگه‌یه‌ بۆ شتیکی گرانبه‌ها. ئه‌وانه‌شی سه‌یری نیگارکه‌ ده‌کن و کتیبه‌که‌ ئه‌مدبو و ئه‌ودبو ده‌کن، له‌ رووی بابه‌ته‌وه‌ و له‌به‌رئه‌وه‌ی نیگاری ئه‌سپه‌که‌ وه‌ک ئه‌سپ ده‌چیت، ئه‌سپی خوا، یان به‌راستی ئه‌سپی خه‌یاله‌، به‌جوانی ده‌زانن و هو‌ی ئهم هه‌ستی به‌راستی زانینه‌ بۆ هونه‌ر ده‌گیژنه‌وه‌. بۆ ئیمه‌ش، جوانی نیگار به‌ پرواتی و به‌زه‌رافه‌ت ده‌ست پی ده‌کات. دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆمان ده‌رکه‌وت له‌م ئه‌سپه‌دا، جگه‌ له‌ ئه‌سپه‌که‌ خو‌ی، جی په‌نجه‌ی بکوژ و نیشانه‌ی ئیلبیس‌یش هه‌یه‌، بیگومان راده‌ی واتای نیگارکه‌ زیاتر بوو. شتیکی تریش هه‌یه‌، مرؤف ده‌بیت نیگارکه‌ نا، ئه‌سپی نیگارک‌یشراو به‌جوان بزانی‌ت. پیوسته‌ چه‌شنی ئه‌سپ‌یک سه‌یری نیگاری ئه‌سپه‌که‌ بکریت، نه‌ک وه‌ک سه‌یرکردنی نیگارک‌یک."

"ئه‌گه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌سپ‌یک بروانن سه‌یری نیگارکه‌تان بکردا‌یه‌، چیتان ده‌بینی؟"

"ده‌توانم له‌ گه‌وره‌یییه‌که‌ی بروانم و بلّیم ئه‌سپی میدیلی(*) نییه‌، له‌ ملی دریژ و

(*) ئه‌سپی میدیلی: په‌گه‌زیکه‌ ئه‌سپه‌ به‌ بالای کورتی و یالی دریژ و به‌هیزیدا دناسریته‌وه‌.

که‌وانه‌یی بروانم و بلّیم ئه‌سپ‌یک باشه‌ بۆ غاردان و له‌ ته‌ختایی پستی بروانم و بلّیم ئه‌سپ‌یک گونجاوه‌ بۆ گه‌شتی دریژ. له‌وانه‌یه‌ قو‌لی نازداری واتای ئه‌وه‌ بگه‌یه‌نیت وه‌ک ئه‌سپی عه‌ره‌ب چوست و جه‌ربه‌زه‌ بیت، به‌لام ئه‌سپی عه‌ره‌بی نییه‌، چونکه‌ جه‌سته‌ی دریژ و زه‌به‌لاحه‌. به‌پیتی قسه‌ی فه‌لانی زانای بوخارایی له‌ به‌یتارنامه‌ی سه‌باره‌ت به‌ ئه‌سپی شیاودا، زه‌رافه‌تی لاقه‌کانی پيشانده‌ری ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر جۆگه‌له‌ی بیته‌ پيش، ئه‌سپه‌که‌مان ناسله‌میته‌وه‌، بی ترس و به‌ناسانی باز ده‌دات و لپی ده‌په‌ریته‌وه‌. ئه‌و به‌یتارنامه‌یه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی فیوزی پزیشکی ئازده‌لانی کۆشک به‌ زمانیکی خو‌ش وه‌رگیژاوه‌ و په‌ر له‌ وته‌ی جوان سه‌باره‌ت به‌ ئه‌سپی شیاو. من سه‌ره‌به‌ری ئه‌و وتانه‌م له‌به‌ره‌ و ده‌توانم بۆ ئهم ئه‌سپه‌ خه‌نه‌یییه‌ی به‌رده‌م خو‌مان به‌کاریان به‌ینم: ئه‌سپی باش ئه‌و ئه‌سپه‌یه‌ روویکی جوانی هه‌بیت، چاو مامزی و گوئییه‌کانی به‌وینه‌ی گه‌لای قامیش و نیوان هه‌ردوو گوئی فراوان بیت؛ ددان ورد، ناوچه‌وان خپ، برۆ وشک، بالابه‌رز، پرچ دریژ، ناوقه‌د ته‌نگ، لووت و شان بچووک و پشت پان بیت؛ کۆلم داگرتوو، به‌ژن به‌رز، سنگ فراوان، کلک پان و نیوان رانه‌کانی گۆشتن بیت؛ له‌خو‌بایی و زه‌ریف بی و وا بروات به‌رپۆه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی سلّو له‌ هه‌ردوولا بکات."

به‌سه‌رسامی سه‌یری نیگارکه‌م کرد و گوتم: "ئهمه‌ ریک ئه‌سپه‌ خه‌نه‌یییه‌که‌ی ئیمه‌یه‌."

ماموستا عوسمان به‌هه‌مان زه‌رده‌خه‌نه‌ی شه‌رمه‌وه‌ گوتی: "تی گه‌یشتین ئه‌سپه‌که‌مان کامیانه‌، به‌لام چ جپی داخه‌ به‌ده‌ردی دۆزینه‌وه‌ی نیگارک‌یشه‌که‌ی ناخوات، چونکه‌ ده‌زانم هێچ نیگارک‌یشیکی ئاوه‌زیاو له‌ کیشانی نیگاری ئه‌سپ‌دا سه‌یری ئه‌سپی راسته‌قینه‌ ناکات. بیگومان نیگارک‌یشانی من، نیگاری ئه‌سپ له‌به‌ر و به‌هه‌لمه‌تیک ده‌کیشن. به‌لگه‌شم بۆ ئهم قسه‌یه‌م ئه‌وه‌یه‌ له‌ سه‌ری سمه‌وه‌ ده‌ستیان به‌ کیشانی هیله‌کانی تری ده‌ره‌وه‌ی ئه‌سپ کردوووه‌."

چه‌شنی ئه‌وه‌ی بووردن بخوازم، گوتم: "بۆچی مه‌گه‌ر له‌ لاقه‌کانه‌وه‌ ده‌ست پی ناکریت تا ئه‌سپه‌که‌ پپی له‌ زه‌وی بیت؟"

"وه‌ک ئه‌وه‌ی جه‌ماله‌دینی قه‌زوینی سه‌باره‌ت به‌ نیگاری ئه‌سپ گوتووویه‌تی، ئه‌گه‌ر

مرؤف ههموو ئەندامی جهستهی ئەسپی له بهر نه بێت، ناتوانیت نیگاری ئەسپێک، ئەگەر له لاقییهوه دهستی پێ کردبیت، به تهواوی به ئەنجام بگهیهنیت. ئاشکرایه ئەگەر مرؤف بیر بکاتهوه و بیرى خۆی بهیئیتتهوه، له وهش گالته جارانه تر، ئەگەر سهیری ئەسپێکی راستهقینه بکات و نیگاری بکیشیت، سه رهتا مل و دواتریش له ملهوه به رهو جهستهی دهکیشیت. دهلێن هه ندیک نیگارکیشی فه رهنگ هه ن نیگارێکی ئەوتۆ، و اتا به دوودلی نیگاری بارگیرێکی ساده و بینراو له کۆلان تاقی دهکه نهوه و به شیواوی دهیکیشن و به بهرگدروو و قه سه به کانی دهفرۆشن. نیگارێکی له و چه شنه ئیدی باسی واتای دنیا و جوانکاریی ئافرێندراوی خوا ناکات. به لام دانیام ته نانه ت ئەوانیش دهزانن نیگاری راستهقینه به هاوکاریی ئەو شتهی چاو له و کاته دا دهیبینیت، نا، بگره به راهاتنی دهست و بیره یانانه وه دهکیشریت. نیگارکیش هه میشه به سه ر کاغه زی خۆیه وه ته نیا یه، بۆیه به ردهوام پێویستی به بیره یانانه وه هه یه. ئیستا هه یج شتیکی ترمان له دهست نایه ت ئەوه نه بێت - شیوازی یاوه ر- بخه یه کار بۆ دۆزینه وه ی واژۆی شاراوه ی ناو نیگاری ئەسپه که مان، ئەو نیگاره ی به جوولای خیرا و به هونه ری دهست، له بهر کیشراوه. تۆش به باشی سهیری ئەمه بکه.

چه شنی ئەوهی له نه خشه یه کی زۆر ورد کیشراوی سه ر پارچه پێستی ک له گه نجینه یه ک بگه ریت، هیدی هیدی زه ره یینی به سه ر ئەسپه دانسقه که دا ده یینا.

وهک قوتابییه ک چۆن بۆ ئەوهی جیی په زامه ندیی مامۆستای خۆی بی یه کسه ر ده که ویتته به ر شپه رزه بیی دۆزینه وه یه کی نوێ، گوتم: "به لێ، ده توانین په نگه کانی بهرگی رهخت و زینه که ی له گه ل بهرگی زینی ناو نیگاره کانی تر دا به راورد بکه یین."

"مامۆستایانی نیگارکیشی من هه یج کاتیک فلچه به م نه خشانه دا ناهین. ئەوه شاگرده کانه نه خشی پۆشاک و رایه خ و بهرگ و په شمالی ناو نیگاره کانه دهکیشن. له وانه شه خوا لیخۆشبوو زه ریف ئەفه ندی کیشاییه تی. واز له وه بینه."

به شپه رزه بیی گوتم: "گوئییه کانی؟ گوئی ئەسپه کانی..."

"نه خیر. ئەمانه گوئی گه لا قامیشیی ئاشنا به ئیمه ن و له و قالبانه ی له سه رده می ته یمووری له نگه وه بۆمان ماونه ته وه، لایان نه داوه."

خه ریک بوو بلایم: "هۆنینه وه ی پرچی یال و شان ه کردنی تال به تالی"، به لام له بهر ئەوه ی حه زم له م گه مه ی وه ستا و شاگرده نه بوو، بیده نگیم هه لباژارد. خو ئەگه ر شاگردیش بم، ده بێت سنووری خۆم بزانه.

مامۆستا عوسمان وهک پزیشکی که دوومه لی په تایه ک پێشانی پزیشکی تر ده دا ت و دهنگی که به گازنده، به لام وردبینه ی لی ده رده چیت، ده بگوت: "سهیری ئیره بکه. ده بینیت؟"

ئیستا زه ره یینه که ی دهستی هه ینا بووه سه ر سه ری ئەسپه که و له رووی نیگاره که ی دوور ده خسته وه و هیدی هیدی له خۆمانی نزیک ده کرده وه. سه رم نزیک کرده وه تا ئەو شته ی زه ره یینه که گه و ره ی ده کرده وه، به باشی ببینم.

لووتی ئەسپه که شتیکی سهیر بوو. کونی لووتی.

مامۆستا عوسمان گوئی: "بینیت؟"

پێویست بوو چاوم به ته واوی بخرمه به رامبه ر زه ره یینه که تا دلیا بم له و شته ی دیبووم. کاتیک مامۆستا عوسمانیش هه مان شتی کرد، له به رامبه ر زه ره یینه که، که ئیستا به باشی له نیگاره که دوور خرابووه وه، روومه تمان به ریه ک که وت. هه سترکردن به ره قیی ریشی وشک هه له اتوو و گۆنای چرچه وه بووی مامۆستا عوسمان له سه ر گۆنم، تاوێک ترساندمی.

بیده نگیه ک په یدا بوو. وهک بلای له ناو نیگاری بستیک له ولای چاوی ماندووی منه وه شتیکی شاهانه دهقه وما و ئیمه ش به ریز و به سه رسامیه وه ده بووین به بینه ری رووداو.

زۆر دواتر توانیم به چرپه بلایم: "ئەو شته ی ناو لووتی چییه؟"

مامۆستا عوسمان بی ئەوه ی چاو له سه ر نیگاره که هه لباگریت، گوئی: "لووتی به شیوه یه کی ناقۆلا کیشاوه."

"دهستی نیگارکیش وهرچه رخاوه؟ ئایا ئەمه سهقه تیه؟"

هیشتا سهیری ئەم جووری کیشانه نامۆ و بی وینه یه ی لووتیمان ده کرد.

مامۆست عوسمان به دهنگی که گالته جارانه وه گوئی: "ئایا ئەو شته ی ههموو"

که سیک، به گه وره نیگارکیشانی چینیشهوه، لاسایی فه رهنه گه کان ده که نه وه و شیوازی پی ده لئین، ئا ئه مه په؟"

وام زانی ئه وهی گالتهی پی ده کات، زاوی خوا لیخو شبوومه، بویه دلگران بووم: "زاوی خوا لیخو شبووم دهیگوت کیماسی نه گهر له لینه هاتوویی یان کهم هونه ریبه وه نا، به لام له قولایی رۆحی نیگارکیشه وه بئته ده ری، ئه وه ئیدی شیوازه."

چ له نیگارکیش و چ له ئه سپه که خو به وه یان له چیه وه ده بئیت با بئیت، جگه له م لووته، هیچ نیشانه یه کی تر نه بوو بۆ دۆزینه وهی ئه و نامهردهی بکوژی زاوام، چونکه نه که ههر له ده ست نیشان کردنی کونی لووتی نیگاری ئه و ئه سپه مه ره که ب په رشبووانه ی له گیرفانی زهریف ئه فه ندیی به سته زماندا دۆزرا بووه وه، بگره له هه لئبژاردنی لووته کانشدا دژواریمان ده کیشا.

کاتیکی زۆرمان به سه ر برد بۆ دۆزینه وهی ئه و نیگاری ئه سپانه ی نیگارکیشانی خو شه ویستی مامۆستا عوسمان ئه م سالانه ی دوایی بۆ کتیبی جوړاوجوړ کیشابوویان و بۆ گه ران به دوای کیماسی له لووتدا. له کوژی دووسه د و په نجا نیگاری پيشاندهری جفات و که ژاوهی تپهر بوو به پيش سولتنامادا، که بۆ جه ژنامه ی روو له ته و او بوون کیشرابوون، به ده گمه ن نیگاری ئه سپ هه بوو، بویه پیاو ره وانه ی باره گای نیگارخانه کران بۆ هینانی هه ندیک کتیبی نمونه و بریک کتیبی قالب تازه ته و او کراو. بریکی تر نیردران بۆ ئه نده روون و حه ره مسه را - بیگومان هه ره مووی به ده ستووری سولتنامان- بۆ هینانی هه رچی کتیبی شاراوه و قفل له سه ر قفل لیدراوی ناو گه نجینه.

له سه ر په ره کانی ده ستووسی زه فه رنامه یه کی له ژووری شازاده یه کی گه نجه وه هیندراو، له نیگارکیشی دووپه ره یی پيشاندهری ته داره کی به خاک سپاردنی سولتنامان سلیمانی قانونی، که له کاتی گه مارۆدانی زیگه تشاردا کوژرابوو، سه ره تا سه ییری ئه سپیکه خه نه یی ناوچه وان قه ش و ئه سپیکه تری بۆزی چاو مامزبی راکیشه ری گالیسه که ی تهر م و ئه و ئه سپه خه مگینه مان کرد که بۆ ته داره کی ناشتنی تهر می سولتنامان سلیمان زین و ره ختی به زپیر نه خیشندراو و سه رزینی شاهانه یان لئ نرابوو. هه میشه په پووله و زهیتوون و له قله ق ئه م نیگارانه یان کیشابوو. چ

گالیسه کی پدچکه گه وره ی داره مه ییت رابکیشن، یان چ به چاوی ته ره وه سه ییری جه سته ی سه رداریان له ژیر قوماشیکی سووری تیردا بکه ن و سالوی لئ بکه ن، به هه مان وه ستانی زهریفی وه رگیراو له مامۆستایانی کوئی هه رات - لاقیک به زرافه ت له پيشه وه و لاقه که ی تر له ته نیشته وه چه سپاو- راوه ستابوون. گشت به ژن درپژ و که وانه یی، کلک گریدراو، یال هه لپاچراو و شان کراو بوون، به لام ئه و کیماسیه ی ئیمه بۆی ده گه راین، له لووتی هیچ کامیاندان نه بوو. ناته و او ییه که له لووتی هیچ یه کیک له و سه دان ئه سپه شدا نه بوو که به شداری رپوشوینی به خاکسپاردن بوو بوون و له سه ر گرده کانی ده وره به ر فه رمانده ی سه ربازی و زانا و مامۆستایانان لئ سوار بوو بوون و سالویان له داره مه ییتی خوا لیخو شبوو سولتنامان سلیمان ده کرد.

که میک له خه می ئه م ته داره که خه مگینه ی به خاکسپاردن ده ربازی ئیمه ش بوو. مامۆستا عوسمان و نیگارکیشانی وی ره نجیکی زۆریان رژاند بووه ئه م کتیبانه وه و کاتیک ئیمه ده مانبینی دراوه، یان ژناتی حه ره مسه را و شازاده کان له کاتی جووتبوونیان هیلان به گشت شوینتکیدا هیناوه و شتیان له سه ر نووسیوه، دلگران ده بووین. له ژیر داریکی جی راوگه ی باپیری سولتنامان به ده ست نووسیکی خراب نووسرابوو: "حه زه تی ئه فه ندیم، به پشووئی ئه م داره وه تو م خو ش ده ویت و چاوه رپیت ده که م." ئا به م هه سته ئالۆز و پر له خه مه وه ئه م ده ست و ئه و ده ستان به و کتیبه ئه فسانه ییانه کرد که به قسه به سه رهاتی دروستکردنی یه ک به یه کیانم بیستبوو، به لام به بینین نه مدیبوون.

له به رگی دووه می هونه رنامه دا که شوین قه له می هه رسی نیگارکیشی پیوه دیار بوو، به سه دان ئه سپی شین و خه نه یی و بۆز و رهنگی تری ژیر ئه فسهرانی به شان و شه و که تی قه لغان به ده ست و شمشیر هه لکیشراومان بینی به زپپوش و ته و او ی که ره سه ی تا قمه وه، خش و هوړ له پشت توپه زرمه لئ هه ستاوه کان و ریزه کانی پیاده وه له گرده په مه ییه کان ئاودیدو ده بوون. به لام لووتی هیچ یه کیک له و ئه سپانه ناقولانه بوو. مامۆستا عوسمان به ده م سه ییرکردنی په ره یه کی نیگاری ده روازه ی هوما یۆن و مهیدانی ئالای، ئه و شوینه ی ئیمه له و کاته دا لئ بووین، گوتی: "نه ری ناقولایی چیه؟" سه ییری نیگارکیمان کرد بچووک بوو به ئه ندازه ی جیکردنه وه ی نه خو شخانه ی لای راست و ژووری پيشوازیکردن و داره کانی حه وشه له چوارچپوه ی

خویدا و گهوره بوو هیندهی بایه خ پیدانی ئەقلی ئیمه، به لām ئەو نیشانهیهی بۆی دهگه پراین له لووتی ئەسپی رهنگ جوړاوجوړی ژیر ده رگاوان و چاوش و نووسیارهکانی دیوانی ناو نیگارکه دا نه بوو. سهیری نیگاری ئەو دهمه مان کرد کاتیک یاوز سولتان سه لیمی باپیره گه وری سولتانمان له سه روهندی په لاماردانی میرنشینی دولقه دردا له قهراغ چه می کوسکون ره شمال ه لده دات، راو دهکات و تاژی کلک سوور به کارماری که فهل بلند و که رویشکی ترساوه ده نیت و پلنگیکمان بینی سولتان خه لتانی خوینی کردبوو و پیستی وهک گول ده می کردبووه. ئەو نیشانهیهی ئیمه عودالی بووین، نه به ئەسپه خه نهیی و ناوچه وان قه شه کهی سولتانه وه و نه به ئەسپی ژیر ئەو بازه وانانه وه بوو که باز له سه ر دست و ناماده له پشت گرده سووره کانی به رامبه روه راوه ستابوو.

تا تاریکیی سهر له ئیواره نیگاری سه دان ئەسپی ده ستکردی پینج سالی رابردوی زهیتوون و په پوهله و له قلهقی نیگارکیشانی ماموستا عوسمانمان بینی: روه ئەسپی خه نهیی خالدار و رهش و زهردی گوئی جوانی محمه د گیراریی فه رمانره وای قرم؛ ره ویک ئەسپی شینی بۆز و رهنگ خۆله میشی له وانیهی له شه رگه له پشت گرده کانه وه ته نیا ملیان ده بینریت؛ ئەسپه کانی حهیده ر پاشا کاتیک له تونس قه لای "خلق الواد" له ژیر دهستی گاوانی ئیسپانی در دینیت و روه ئەسپی رهنگ سووری خه نهیی و سهوزی فستقیی به کیک له و ئیسپانیانیهی له کاتی هه له اتنی له دهستی ئەم، به سه ر روودا ده که ویت؛ ئەسپیکی رهش که وای له ماموستا عوسمان ده کرد بلی "ئهمه به سه ردا تی په ریوه، تو بلی کی کی له که للهی دابی و کیشابیه تی؟"؛ ئەسپیکی سوور به ریزه وه گوئی قولاغ بوو بوو و گوئی راکرتبوو بۆ دهنگی عودی دهستی خولامیکی دانیشتیوی ژیر داریک؛ شه و دیز، ئەسپی شه رمن و زهرفی وهک شیرینی خاوهنی کاتیک شیرین له بهر تریفهی مانگه شه و له گولدا خوئی ده شوات و ئەم چاوه رپی دهکات؛ ئەو ئەسپه له شسووکانه ی جریدبازان سواریان ده بن؛ ئەسپی گه رده لول و مهیته ری جوان که نازانم بوچی وای له ماموستا عوسمان ده کرد بلیت "له تافی لاویمدا زۆرم خو شه ویست و ئیستا فره ماندوو بووم"؛ ئەسپیکی زیرینی له رهنگی رۆژ که خوا بۆ خو پاراستن له هیرشی بتپه رستان بۆ حه زه تی ئەلیاسی ناردبوو، به لām له نیگارکه دا باله کانی به هه له به

حه زه تی ئەلیاسه وه لکیندرا بوون؛ ئەسپی ره سه نی ئەندام راکشاو و تن زه لام و سه ر بچووک و رهنگ بۆزی سولتان سلیمانی قانونی، که له به ره وهی پیستر سی کوری جوانه مه رگ بوو بوون، کوری ماوهی له گه ل خوئی بردبووه راو و به چاوی پر له خه مه وه سهیری شازاده ی خوین شیرینی ده کرد؛ ئەسپی تووره؛ روه ئەسپ له کاتی غاردا؛ ئەسپی شه که ت و ماندوو؛ ئەسپی جوان؛ ئەسپی بایه خ پینه دراو؛ ئەو ئەسپانه ی هیچ کاتیک له م په رانه ده رناچن؛ روه ئەسپیک وهک ئەوهی بیانه ویت له بیزاری ئەم په رانه بیته ده ری، چوارچیوهیان ده دری و بازیان ده دا.

ئەو واژۆیهی ئیمه بۆی دهگه پراین، له لووتی هیچ کامیاندا نه بوو.

سه رباری ئەو ههستی بیزاری و خه مه ی بالی به سه رماندا کیشابوو، خرۆشی هه ناومان که می نه ده کرد: یهک دوو جار ئەسپمان له بیر کرد و نوقمی جوانی نیگارکه کانی به رده ستمان و ئەو رهنگانه بووین که له پر مرۆف دیل ده کن. ماموستا عوسمان، له سه رسورمان زیاتر، به خرۆشی یادکردنه وه سهیری نیگارکه کانی ده کرد، ئەگه رچی هه ر خوئی زۆربه یانی ناماده کردبوو و کیشابوو و چاوی پیدا گیرابوونه وه. جاریکیان ناماژه ی کرد بۆ گیا وه نه وشه ییه کانی دامینی سووره چادری شه ری سولتان سلیمانی باپیره گه وری سولتانمان و گوئی: "ئهمه هی قاسمی قاسم پاشاییه. هه رگیز نه بوو به ماموستا، به لām ماوهی چل سال ئەم گژوگیا پینج گه لایی و یهک گولییانه ی له جیی خالی نیگاردا کیشا. دوو سال له مه و بهر مرد و برایه وه. له به ره وهی له هه موو که سیک باشت ر نیگاری ئەم وردیله گیایه ی ده کیشا، من هه میشه به وم ده سپارد." که میک بیده نگ بوو، پاشان ماموستام گوئی: "حه یف، حه یف." به سه رتا پای جه سته م هه سته م کرد به م قسه یه کۆتایی به کۆمه لیک شت هاتوو و په رده به سه ر چاخیکدا دادراوه ته وه.

خه ریک بوو ده ورو بهر تاریک داده هات، له پر ژووره که پر بوو له رووناکی و هه ست به جووله یهک ده کرا: دلی وه خورپه که وتوویم یه کسه ر له هه موو شتیکی حالی بوو: فه رمانره وای دنیا، حه زه تی سولتانمان له ناکاو هاتبوونه ژووری. خۆم فری دایه بهر پی. چمکی که وایه که هیم ماچ کرد. سه رم ده سوورایه وه. نه مده توانی سهیری ناوچاوانی بکه م.

به لām بگره ئەوان له میژ بوو له گه ل ماموستا عوسمانی گه وری نیگارکیشان

سهری قسه‌یان دامه‌زاندبوو. قسه‌کردنیان له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌ی پیش‌که‌میک له‌ته‌نیشت به‌که‌وه‌ دانیشتبووین و سه‌یری نیگارمان ده‌کرد، هه‌ناوی منی پر ده‌کرد له‌ئاگری شانازی. توانای باوه‌کردنم نه‌بوو، به‌لام چه‌زهرتی سولتانمان له‌شوینی دانیشتنی که‌میک له‌مه‌وبه‌ری من دانیشتبوو و کتومت وه‌ک من به‌وردی گوئیان بۆ قسه‌کانی مامۆستام راگرتبوو. هه‌م چاویان له‌گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران و گه‌وره‌ی بازه‌وانان و چه‌ند یاوه‌ریکی تری به‌من نا‌ئاشنا خافل نه‌ده‌کرد و هه‌م زۆر به‌وردی سه‌یری نیگاری سه‌ر په‌ره‌ کراوه‌کانی ده‌کرد. هه‌رچی غیره‌تم هه‌بوو کۆم کرده‌وه و تاویک، با له‌ته‌نیشتیشه‌وه‌ بوویت، دوور و درێژ سه‌یری روو و چاوانی سولتانی فه‌رمانه‌وای دنیاام کرد. ئای خوايه‌ چه‌ند جوان بوو. چه‌ند راست و په‌وان و ریکوپیک بوو. ئیدی دلێشم به‌جۆشه‌وه‌ لێی نه‌ده‌دا. ریک له‌و ساته‌دا بۆ منی روانی و نیگامان یه‌کانگر بوو. له‌تاو په‌شوکانی خۆم، به‌شیک له‌ قسه‌کانیم له‌ده‌ست دا.

"... زۆر خه‌مگین بووم، هه‌ریه‌که‌ له‌م تابلۆیانه‌ی ئه‌و به‌ ئاماده‌کردنی داو، شاکاریکه‌ بۆ خۆی و ئه‌مه‌ش دل‌دانه‌وه‌یه‌که‌ بۆ مرۆف. ئه‌و گاوری قینیساییه‌ ئه‌مانه‌ ببینیت، سه‌ری سوور ده‌مینیت و له‌ ئه‌قلی من ده‌ترسیت. ئیدی کاتی ئه‌وه‌ هاتوو به‌ لووتی ئه‌م ئه‌سه‌په‌دا بزانی ئه‌و نیگارکیشه‌ نه‌فره‌تییه‌ کتیه‌. ئه‌گه‌ر نا، ئه‌شکه‌نجه‌دانی سه‌رجه‌م وه‌ستایانی نیگارکیش ناره‌وايه‌، به‌لام پێویسته‌."

مامۆستا عوسمان گوتی: "چه‌زهرتی سولتانی جیهانپه‌نام، ئه‌گه‌ر هه‌ریه‌ک له‌ مامۆستایانی نیگارکیشم بێ ئه‌وه‌ی بیر له‌ هیچ چیرۆکیک بکاته‌وه‌ و به‌خیرایی نیگاری ئه‌سه‌پیک له‌سه‌ر کاغه‌زێکی خالی بکیشیت، له‌وانه‌یه‌ بۆمان روون بێته‌وه‌ و بتوانین حالی بین ئه‌م قه‌له‌م وه‌رچه‌رخانه‌ کاری کتیه‌."

سولتانمان زۆر ئاقلانه‌ گوتی: "بیگومان، ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ لووتیکی راستی نه‌بیت و ئاکامی وه‌رچه‌رخانی قه‌له‌م بیت."

مامۆستا عوسمان گوتی: "سولتانم، ئه‌گه‌ر جار بدریت ئیوه‌ فه‌رمانتان داوه‌ هه‌ر ئه‌مه‌شه‌و پێشبرکێیه‌ک بۆ ئه‌مه‌ ساز بکړیت: شه‌و له‌ ده‌رگای یه‌ک به‌یه‌کی نیگارکیشانتان بدریت و داویان لێ بکړیت هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌ستوبرد و له‌سه‌ر کاغه‌زێکی خالی نیگاری ئه‌سه‌پیک بۆ ئه‌م پێشبرکێیه‌ بکیشیت..."

سولتانمان، به‌ نیگایه‌ک که‌ "گویت لێ بوو؟" ی لێ به‌دی ده‌کرا، بۆ سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانانی روانی: "ئایا ده‌زانن مه‌یلم له‌ کام چیرۆکی پێشبرکێی نیزامیی شاعیره‌؟"

به‌شیکمان گوتی: "ده‌زانین"، بریکمان گوتی: "کامیان؟" و ئه‌وانی تریشمان وه‌ک من بێده‌نگ بوون.

سولتانی شوخم گوتی: "حه‌زم له‌ چیرۆکی شاعیرانی پێشبرکێیه‌ر و له‌ چیرۆکی ئاوینه‌داری پێشبرکێی نیگارکیشانی چین و رۆم نییه‌؛ هه‌ره‌ زیاد حه‌زم له‌ چیرۆکی ئه‌و پزیشکانه‌یه‌ که‌ پێشبرکێی ده‌که‌ن کامیان له‌ پێشدا ئه‌وی تر بمرینیت."

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌مه‌ی گوت، له‌پر ئیمه‌ی جێ هیشت و ده‌رچوو و رویشت تا فریای نوێژی ئیواره‌ بکه‌ویت.

دواتر، گافیک بانگی ئیواره‌ ده‌دا و پاش ئه‌وه‌ی به‌نیمچه‌ تاریکی له‌ ده‌روازه‌کانی کۆشک ده‌رچوو، به‌کامه‌رانی خه‌یاڵم چوو بووه‌ سه‌ر شه‌کووره‌ و مندالان و ماله‌که‌مان و ئه‌و ده‌مه‌ی به‌هه‌نگاوی خێرا به‌ره‌و گه‌رکه‌ ده‌گه‌رامه‌وه‌، به‌ترسه‌وه‌ ئه‌و چیرۆکی پێشبرکێی پزیشکانه‌م بیر که‌وته‌وه‌:

یه‌کیک له‌ دوو پزیشکه‌ی له‌به‌رده‌م سولتانه‌کان ده‌که‌ونه‌ پێشبرکێیه‌، ئه‌وه‌یان که‌ هه‌میشه‌ به‌ پۆشاکێ په‌میییه‌وه‌ نیگاری ده‌کیشریت، له‌ ژه‌هرێکی به‌هێزی فیلکوژ ده‌نکوڵه‌یه‌کی سه‌ه‌وزی دروست کردوو و داویه‌تی به‌ پزیشکه‌که‌ی تر. ئه‌ویش سه‌لته‌یه‌کی شینی که‌وه‌ی پۆشیوه‌ و سه‌ره‌تا ده‌نکوڵه‌ ژه‌هراوییه‌که‌ی قووت داوه‌ و به‌دوای ویدا ده‌نکوڵه‌یه‌کی دژه‌ ژه‌هری هه‌ر له‌ویدا گیراوه‌ی نۆشی گیان کردوو و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی شیرینیدا ئاشکرایه‌ هیچی لێ نه‌هاتوو. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، ئیستا نۆره‌ی هاتوو کارێک به‌سه‌ر دژبه‌ره‌که‌ی بێنیت بۆن به‌مردنه‌وه‌ بکات. هییدی و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌ده‌م چیشتنی تامی ئه‌وه‌ی ئیستا نۆره‌ی ده‌ستوه‌شاندنی هاتوو، گوڵیکی په‌مییی له‌ باخچه‌که‌ کردوو ته‌وه‌ و له‌ لێوی خۆی نزیک خستوو ته‌وه‌ و به‌سرته‌ و بێ ئه‌وه‌ی که‌س گوێی لێ بیت، شیعریکی نه‌زانراوی به‌سه‌ردا خویندوو. دواتر به‌جوه‌له‌ی زۆر به‌خۆیاوه‌وه‌ ئه‌م گوڵه‌ی بۆ پزیشکی پۆشاک په‌مییی درێژ کردوو بۆ ئه‌وه‌ی بۆنی بکات. ئه‌م گوڵه‌ جگه‌ له‌ بۆنه‌که‌ی، هیچ خه‌سه‌له‌تێکی تری

نه‌بووه، به‌لام پزیشکی پۆشاک په‌مه‌یی به‌ئەندازەیه‌ک له هێزی شیعری خویندراو به‌سه‌ر گولەکه‌دا نیگه‌ران بووه، هه‌ر هینده‌ی له لووتی نزیک خستوووته‌وه و بۆنی کردووه، له ترساندا که‌وتوووه و مردوووه.

43

پیم ده‌لین زه‌یتوون

پیش نوێژی ئیواره بوو، له ده‌رگا درا، کردم‌ه‌وه: یه‌کێک له پیاوانی سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان له کۆشکه‌وه هاتبوو. نه‌وجه‌وانیکی خاوین، جوان، لیو به‌زه‌رده‌خه‌نه و ریکپۆش بوو. قوتیله‌که‌یه‌ک، که له‌بری رۆناک‌کردنه‌وه، سیب‌ه‌ری به‌سه‌ر روویه‌وه دروست کردبوو و کاغه‌ز و ته‌خته‌ی نووسینی به‌ده‌سته‌وه بوو و یه‌کسه‌ر ده‌ستی به‌گه‌یرانه‌وه کرد: سوڵتانمان فه‌رمانی داوه، پیش‌برک‌یه‌که ریک خراوه بۆ ئه‌وه‌ی بزانریت کێ له مامۆستایانی نیگارکیش به‌هه‌لمه‌تیک جوانترین نیگاری ئه‌سپ ده‌کیشیت. فه‌رمان دراوه هه‌ر ئیستا له زه‌وی دانیشم، ئه‌م کاغه‌زه‌ بخه‌مه سه‌ر ته‌خته و ته‌خته‌ش بخه‌مه سه‌ر ئه‌ژنۆم و له‌و شوینه‌ی پیشانم ده‌دریت، له چوارچێوه‌ی نیگادا، به‌خێرای جوانترین نیگاری ئه‌سپی دنیا بکیشم.

میوانم هینایه ژووری. به‌قه‌له‌مبارزیک چووم باریکترین قه‌له‌می له مووی گوێی پیشیله دروستکراو و مه‌ره‌که‌بی خۆم هینا. له زه‌وی دانیشتم و ده‌مه‌ساتیک کپ بووم. تو بلیتی فرت و فیئل و گه‌مه‌یه‌ک له‌م کاره‌دا هه‌بیت به‌نرخ‌ی سه‌ر و گیانم ته‌واو بیت؟ له‌وانه‌شه، به‌لام ئه‌دی مه‌گه‌ر سه‌رجه‌م ئه‌فسانه‌کانی مامۆستایانی دیرینی هه‌راتیش به‌م هیله‌ باریک و زرافه‌ی نیوان مردن و جوانی نه‌کیشراوه؟

هه‌ناوم پر بوو له چێژی نه‌خشاندن، به‌لام وه‌ک بیژی چه‌شنی گشت مامۆستایانی دیرین له نیگارکیشان ترسام و خۆم راگرت.

که‌میک سه‌یری کاغه‌زه‌که‌م کرد و چاوه‌رپم کرد تا رۆحم له نیگه‌رانی دابمالریت و

هیز و سهرنجی خۆم گرد بکه مه وه و ته نیا بیر له و ئه سپه جوانه بکه مه وه که به نیازی کیشانی نیگاری بووم.

سه ره به ری ئه و نیگارانه ی ئه سپ، که تا ئه م رۆژه کیشا بوومن و دیبوومن، به پیش چاومدا دهستیان به تپه رین کردبوو. به لام دانه یه کیان بئ کیماسیتیرینی هه موویان بوو. ئه و نیگاری ئه سپه ی که س بۆی نه کیشرا بوو، ئیستا من ده مکیشا، بریارده رانه هینامه به رچاوی خۆم؛ گشت شتیکی تر سراپه وه، ههروهک بلئی بۆ تاویک خۆم و دانیشنتم لیره و بگره نیگار کیشانیشم له بیر چوو. دهستم له خۆیه وه قه له می کردبوو به قوتووی مه ره که بدا و ریک به ئه ندازه ی قه له م مه ره که بی هه لگرتبوو. ده ی دهستم، ئیستا ئه و ئه سپه دانسقه یه ی پیش چاوت بکه به راست. ده تگوت من و ئه سپ ئاویته ی یه کتر بووین، له وه دا بووین له م دنیا یه جی خۆمان بکه ی نه وه.

له پر و به گومانیکه وه له کاغزه ی خالی چوارچیوه تیگیراودا به دوا ی ئه و جیه دا گه رام. له خه یالی خۆمدا ئه سپه که م خسته ئه و یوه و له پر:

به لئ، وهک ئه وه ی هیشتا خۆم بیرم نه کردبیته وه، دهستم له خۆیه وه جوولا و بریارده رانه، بروانه چهند جوانه، له نووکی لاقی ئه سپه که وه دهستی پئ کرد، دهستبه جئ پیچی کرده وه و ناوتهنگی باریک و جوانی بری و به ره و ژوو هه لکشا. کاتیک به هه مان بریارده رانه لای چۆکی بایدا یه وه و به خیرایی گه یشته ژیر سنگی، له پر نه شه م گرت، ئا لیره وه پیچ بکه وه و به سه رکه و تنه وه روو له سه ری بکه: ئای سنگی چهند جوان چئ بوو، سه ری باریک بووه وه و بوو به مل، ریک وهک ئه سپه که ی پیش چاوم. بئ ئه وه ی قه له م له سه ر کاغزه هه لبگرم، له گۆنایه وه به ره و خوار دابه زیم و گه یشتمه ده می به هیزی و به که میک بیرکردنه وه وه به کراوه یی کیشام. چوومه ده مییه وه و گوتم "ئیره به مجۆره یه، ئه ی ئه سپ ده می خۆت زیاتر داچه قینه" و زمانی جوانیم هینایه ده ری. له سه ره خۆ به دهوری لووتیدا - دوودلی مه نوینه - سوورامه وه. ئه و کاته ی به ریکی هه لده کشامه سه ری، تاویک سهیری سه رتا پایم کرد و کاتیک بینیم هیله که م ریک وهک ئه وه ی ناو خه یالی خۆم کیشاوه، له بیرم چوو نیگار ده کیشم و ده تگوت خۆم نا، بگره دهستم ئه و گوئیانه و ئه و لار بوونه وه بئ وینه یه ی ملی کیشاوه. گا فیک له بهر و ده ستوبرد نیگاری زینه کهیم ده کیشا، دهستم له خۆیه وه

راوهستا و له قوتوو مه ره که بی بۆ قه له مه که م هه لگرت. زۆریش دلخۆش بووم به کیشانی پشت و گوشتی توورت و بهرز و ئه ستووری و هه ناوم پر بوو له م نیگاره ی ده ستکردی خۆم. تاویک هه ستم کرد له شانی ئه م ئه سپه ی ناو نیگاری ده ستکردی خۆمه وه راوه ستاوم. به چیژه وه ده ستم به کیشانی کلکی کرد، ئه مه ئه سپی شه روانان و ئه سپی غاردان بوو. کلکیم کرد به گری و به شادمانی به ره و ژوو هه لکشا م: کاتیک کلک و که فه لیم ده کیشا، پیم وابوو له سه ر سمت و کونی قنگی خۆم هه ستم به فینکیه کی خۆش کرد و به هه مان که یفخۆشی، نه رمه ی جوانی پشتی و به خیرایی و به حه زه وه سمی پاشووی چه پی بۆ دواوه درێژکراویم کیشا. شه یدای ده ستم بووم، چونکه کتومت راوه ستانی زه ریفی ناو خه یالی خۆمی به ده ستی چه پی دابوو و به نیگاری ئه سپه که ی ده ستکردی خۆم سه رسام بووم.

ده ستم هه لگرت، چاوانی خوینینی، به لام خه مگینی و که میک به دوودلی و به خیرایی کونه لووته کانی و سه ریۆشی زینه کهیم کیشا؛ وهک ئه وه ی به خۆشه ویستییه وه ده ستیان پیدا به ینم، تال به تال مووی یالیم به شان هه کراوی کیشا، لغاوم لی به ست، په له یه کی سپیم له سه ر ناوچه وانی کیشا و قه شم کرد. به زه وق و به پیوان، به لام به قه واره ی گه وره گون و کیریشم بۆ کیشا تا هه موو شتیکی ته واو بیته.

من کاتیک نیگاری شاهانه ی ئه سپیک ده کیشم، خۆم ده بم به و ئه سپه.

پیم ده لاین په پووله

پیم وابت کاتی نویژی ئیواره بوو. که سیک له بهر درگا بوو: گتیراپه وه: سولتانم فرمانی پیشبرکیی داوه. سهر دل و سهر سهرم سولتانم، جا له من بترازیت، کتی تر هیه جوانترین نیگاری ئه سپ بکیشیت؟

کاتیک زانیم دیسان پیویسته بی به کارهینانی بویاخ و به ریباری قه له می رهش نیگار بکیشیریت، توژیک دوول بووم. بۆچی رهنګ به کار ناهینن؟ ئایا له بهرئوه یه من باشتترین رهنګ گره وه؟ کتی بریار ددات کام نیگار باشتترین نیگاره؟ بونی دمی نهوجه وانی ناوشان پان و لیو په مهبی و جوانی له کوشکه وه هاتووم کرد و ههستم کرد ماموستا عوسمانی گه وره ی نیگارکیشان له پشت ئه کاره وه یه. بی هیچ گومان و راراییهک، ماموستا عوسمان به هونه ری من دوزانیت و له ناو سهرجه م وهستایانی نیگارکیشدا منی له هه موویان زیاتر خوش دهویت.

به مجوره، ئه و کاته ی نیگام له کاغزه خالییه که بریبوو، شیوه ی وهستان و نیگا و نواندنئ ئه سپه که هاته پیش چاوم و دهمزانی هه ردووکیان، سولتانمان و ماموستا عوسمانیش، ئه مه یان به دل ده بیت. ئه م ئه سپه پیویسته به گور و نه سرهوت بی وهک ئه سپه کانی دستکردی ده سال له مه وه ری ماموستا عوسمان، به لام گران و سه نګین بی چه شنی ئه و ئه سپانه ی هه رده م سولتانمان دلی پیوه یانه. ده بیت هه ردوو چه پوکی بهر ز کردیته وه تا هه ردووکیان سه بارهت به جوانییه که ی هاوړا بن. تو بلتی چه ند دانه زړ به خه لات بدریت؟ میر موسه ویر ئه م نیگاره ی چون ده کیشا؟ ئه دی به هزاد چونی ده کیشا؟

له پر وهک بروسکه شتیک به ئه قلمدا هات و هه تا من هه ولم دا بزائم چیه، دهستی به رازم پری به قه له مدا کردبوو و بگره دهستی کردبوو به کیشانی دهستی چه پی ئه و ئه سپه ده گمه نه ی به خه یالی که سی تر دا نه هاتوو. دوا ی ئه وه ی ده فیه ی شانیم گه یانده جهسته ی، به بویری و خیرایی و چیژه وه دوو که وانه م کیشا. ئه گه ر بتان دیبا، ده تانگوت ئه م هونه ربازه نیگارکیش نییه، خو شنووسه. دهستم گویراپه لی که سی نه ده کرد و له خو یه وه ده جوولا و منیش وهک ئه وه ی دهستی که سیکی تر بیت، به سه رسامی ته ماشام ده کرد. ئه م که وانه بی وینانه بوون به ورگی خرین و خرپله و سنگی پته و و ملی قوو ئاسای ئه سپی بی هاوتام و ئیدی له به ره وه حسیی ته واوبوو بۆ نیگاره که ده کرا. وای چه ند ده ست به هونه رم، بینیم دهستم له خو یه وه به ده وری دمی کراوه و لووتیدا سووړا وه ته وه و ناوچه وان و گو یه کانی ئه سپی به خته وهر و به هیز و ئاقلی کیشاوه. دواتر، ئای دایه بروانه، چه ند جوانه، وهک ئه وه ی پیتیک بنووسم، که وانیکی ترم کیشا، چ به خته وهر یه که؛ هینده ی نه ما بوو پی بکه نم. له که وانه ی ملی ئه سپه راوه ستا وه که مه وه تا زینه که ی دابه زیم. دهستم زینه که ی ده کیشا؛ به شانازییه وه سهیری شیوه ی وه درکه وتووی جهسته ی قه له و و خرپنی ئه سپه که م کرد و ریک وهک جهسته ی خو م ده چوو: هه مووان شهیدای ئه م ئه سپه ده بن. پیشبینی ئه و قسه شیرینانه ی سولتانمان کرد که له کاتی برندنه وه ی خه لاته که دا ده یانکات: کیسه یه ک زپرم دداتی، کاتیکیش هی نامه پیش چاوی خو م چون له مال ه وه دانه به دانه ده یانژمیرم، له ناخه وه ئاره زووم لی بوو پی بکه نم. له و ساته دا به تیله ی چاوم بینیم دهستم زینه که ی ته واو کرد و قه له مه که م چوو به قوتووی مه ره که بدا و درچوو، پاشان به دهم پیکه نینه وه و وهک ئه وه ی گالته یه ک بکه م، پشتی ئه سپه که م کیشا. به خیرایی به ده وری کلکیدا سووړا مه وه. که فه لیم وهک قوونی شیرینی نهوجه وانیکی تاس و لووس، که ئاره زووم ده کرد ئه و ساته بینیمه ژیرم، به حه ز و به ویستی به دهسته یانه وه، چه ند شیرین و خر کیشا. کافیک من پی ده که نیم، دهستی ئاوه زیاوم پاشووه کانی ته واو کرد و قه له مه که م راوه ستا: بوو به جوانترین ئه سپی له سه ر پاشووان راوه ستاوی ئه م دنیا یه. هه ستیک شادی هه ناومی داگرت؛ به شادمانی بیرم ده کرده وه چون ئه سپه که م به گن ده کن و من وهک

45

پیم ده لئین له قلهق

دواى نوټی ئیواره بوو، له وهدا بووم درجم و برؤم بؤ قاوه خانه، گوتیان كه سټك له بهر درگایه. خیره. چووم: كه سټك له كوشكه وه هاتبوو، گټراپه وه. باشه: جوانترین ئه سپی دنیا. ئیوه پیم بلین بؤ هر دانه یهك چهند ئا كچه دهن تا من پینچ شهش دانه له جوانترین ئه سپی دنیاتان بؤ بکیشم.

به لام به پاریزه وه رهفتم کرد و وام نه گوت، نه وجهه وانی راوه ستاوی ناو شپانه ی درگام هینايه ژوروی. بیرم کرده وه: جا خو جوانترین ئه سپی دنیا هه بوونی نییه تا من نیگاری بکیشم. من ده توانم نیگاری ئه سپی شه، ئه سپی كه ته ی مه گولی، ئه سپی ره سنی عه ره بی، ئه سپی له خویندا گه زواوی قاره مانان و ته نانه ت نیگاری بارگیری به دبه ختی راکیشی گالیسکه ی به رد و گوئزه وه ی به رد بؤ بیناسازی بکیشم، به لام کی به مانه ده لئیت جوانترین ئه سپی دنیا؟ بیگومان یه کسه ره حالی بووم سولتانیان به گوتنی "جوانترین ئه سپی دنیا" دانسقه ترین و ده گمه نترینی ئه وه سپانه ی ده ویت كه پیشتر له ولاتی عه جه مدا هه زاران جار به ته واوی ریسا و قالب و وه ستاییه وه نیگاریان کیشراوه. بؤچی؟

هه لبه ته نه مه شیان له به ره ئه وه یه تا من نه توانم کیسه یهك زیر به مه وه. نه گهر پیم بلین نیگاری ئه سپی کی ئاسایی بکیشه، نه بوونی توانای كه سانی تر بؤ پیشبرکی له گه ل ئه سپه کانی مندا، شتیکی زانراوه. تۆ بلینی کی سولتانیان فریو دابیت؟ سه رباری گشت پرته و بؤله و قسه و قسه لۆکی به رچاوته نگان، سولتانیان دهنانیت

هونه رمه ندرتین نیگار کیش، بگره هر له ئیستاوه وهك گه وره ی نیگار کیشان را ده گه یه نن. به لام هه مان کات و له پر حالی بووم ئه م كه مژانه ئاوه هاش ده لئین: چهند چاپوک و یاریبازانه کیشاویه تی. كه وتمه دله راوکی و گوتم ته نیا له بهر ئه م هویه نیگاره كه م وه رنا گرن. به مجوره، یال و کونی لووت و ددان و مووه کانی کلک و سه رپوشی زینی ئه سپه كه م به وردی و به جوانی نه خشاندا تا ببینن چ ره نجیکم له م نیگاره دا داوه. ده کرا له م باری وه ستانه دا، لای پشته وه گه ل و گونی ئه سپه كه ببینریت، به لام گوتم نه با دا ژنان خه یالی پیوه لی بدن، نه مکیشا. به له خو بایه بوونه وه سه یری ئه سپه كه م کرد: هه ستاوه ته سه ری، چه شنی گه رده لوول نه سه روته، به هیز و به گوره، له وه ده چوو بایه ک هه لی کرد بیت و هیله باز نه ییبه کانی وهك پیته کانی نووسینیك خستبیته جووله وه، به لام ئارامیش بوو. هه روهك چۆن به شان و بالی به هزاد و میر موسه ویردا هه لده دن، ستایشی بکیشی ئه م نیگاره ش ده کهن و منیش ده چمه ریزی ئه وانه وه.

من کاتیک نیگاریکی شاهانه ی ئه سپ ده کیشم، ده بمه نیگار کیشیکی تری بکیشی نیگاریکی شاهانه ی ئه سپ.

من هونرمه ندرتین نیگارکیشم و هز له نیگاری دهسکردی من دهکات.

دهستم، وهک ئەوهی بیهویت سهرجهم ئەم حسیبانه بنیته لاه، لهپر بههه لچوونهوه کهوته جووله و له نووکی پییهوه دهستم پی کرد و بههه له تیک نیگاری ئەسپیکی راسته قینه کیشا. ئیوه ئەم ئەسپانه له کۆلان و له شه رهکان دهبینن. ماندوو، بهلام گورجوگۆل... دواتر و بههه مان هه لچوونهوه نیگاری ئەسپی ئەفسهریکی سوارهشم کیشا، جوانتریش دهرچوو. هیچ کام له نیگارکیشانی نیگارخانه ناتوانن شتی وا جوان بکیشن. خهریک بووم دانهیهکی تریش له بهر بکیشم، بهلام ئەو کورپی له کۆشکهوه هاتبوو، گوتی: "دانهیهک بهسه."

لهوهدا بوو پر بداته کاغهزهکه و پروا، من رام گرت، چونکه وهک ناوی خۆم دهمزانی ئەو نامهردانه نهیاند ههیشت کیسهیهک زیڕ بۆ ئەم ئەسپانه بدریت.

ئهگر بهشیوازی خۆم بیکیشم، ناهیلن کیسهیهک زیڕم بدریت. خۆ ئەگر ئەم کیسه زیڕهش وهرنهگرم، ئەوا لهمه وودا ناویانگم لهکه دار دهبت. بیریکم کردهوه. به کورهم گوت: "راوهسته." چوومه ژوورئ، دوو زیڕی قهلب و بریقه داری قینیساییم هینا و خستمه دهستی کورپی له کۆشکهوه هاتوو: ترسا و چاوهکانی داچهقاند. گوتم: "تۆ لایکی شیر ئاسای."

دهفتهریکی قالبم ههبوو له ههموو کهسێکم دهشاردهوه و بهدزییهوه جوانترینی ئەو نیگارانه تیدا کیشابوووه که بهدزیژیایی سالانی رابردوو بینیبوووم. ئەم دهفتهرم هینا و نامه بهردهمم. وهکو تریش، ئەگر ده زیڕ بدی به جهزمیی بستهبالای سهروکی گهنجینه، ئەوا ئەو ناپیاوه باشتترین دار و ئەژدیها و مهل و راوچی و شهروانانی سهه پهپهی کتیبه نهینی و قفلداروهکانی گهنجینهت بۆ دهگریتهوه و دهیداته دهستت. ئەم دهفتهرم شاکاریکه لهو گورپی، بهلام نهک بۆ ئەو کهسانهی دهپانهویت له نهخش و نیگاردا دنیای ئەمرۆ ببینن، بگره بۆ ئەوانهی خوازیاڕن مامۆستایانی دیرین و داستانه کۆنهکانیان بیر بکهوینتهوه.

په رهکانم تیکهلی یهکتر دهکرد و پيشانی کورپی له کۆشکهوه هاتووم دها و باشتترینی ئەسپهکانم ههلبژارد. به دهرزییهکهی دهستم کونم لهسهه هتلهکانم دروست کرد و بهخیرایی بهسهریدا تی پهڕیم. کاغهزیکی خاویتم خسته ژیر

قالبهکهوه. بریکی زۆر تۆزی خه لوزم بهسهردا کرد، کهمیک رام وهشاند بۆ ئەوهی بهباشی بجیته ژیرییهوه. قالبهکهم لابرد. تۆزی خه لوزهکه خال بهخال، لهسهه کاغهزهکهی ژیرهوه تهواوی شیوهی ئەسپهکهی دهرخستبوو. به بینینی خۆشحال بووم.

دهستم دایه قه لهم. ئەو ساته به ئیلهامیکی ههلقولاو له ناخهوه و بهجوولهی خیرا و بریاردهرانه خالهکانم به جوانی و زهریفی بهیهک گهیاوند. بۆیه کاتیک سک و ملی جوان و لووت و پشتیم کیشا، له ناخهوه بهخۆشویستنهوه ههستم پی دهکرد. گوتم: "ئهوهتا، جوانترین ئەسپی دنیا. هیچ کام له گه مژهکانی تر ئەم نیگارهیان بۆ ناکیشریت."

سێ دانه زیڕی تری قهلبم دا به کورپی له کۆشکهوه هاتوو تا ئهویش باوهر بکات و نهخه لهتی بۆ سولتانمانی بگریتهوه من به چ ئیلهامیک ئەم نیگارهم کیشاوه. ناراسته وخۆش تیم گهیاوند ئەگر کیسهیهک زیڕم دهست بکهوینت، زیڕی زیاتری دهممی. سهرباری ئەوهش، ژنهکهم به دهمی داچهقیوهوه بۆمانی دهروانی و کورهم خهیاالی لهوه دابوو بتوانیت جاریکی تر ببینیتهوه. زۆر کهس هه ن پیمان وایه بهکیشانی نیگاریکی باشی ئەسپ دهن به نیگارکیشی باش. ئەمه بهمه رجیک تهنیا کیشانی باشتترین نیگاری ئەسپ بهس نییه بۆ ئەوهی ببی به باشتترین نیگارکیش، بگره پیویسته سولتانمان و گه مژهکانی دهرووبه ریشی بخهیته سهه ئەو باوهرپی که تۆ باشتترین نیگارکیشی.

تهنیا ئەو دهمه دهم بهخۆم، کاتیک نیگاریکی شاهانهی ئەسپ دهکیشم.

تاریکه‌کاندا رویشتم. شیخ عوسمان بابا له به‌سهرهاتی خویدا نووسیویه‌تی ئەگەر ئەوداڵی راسته‌قینه بخوازیت ئیبلیس هه‌ناوی له دواي خوئی به‌جی به‌یلایت، پیویسته به‌دریژایی ته‌مه‌ن به‌رپوه بیت و له هیچ شوینیک زیاد نه‌مینیته‌وه. به‌لام دواي شه‌ست و هه‌وت ساڵ له‌م شار و ئەو شار کردن، له هه‌لهاتن له ده‌ستی ئیبلیس پروزه‌ی لی براوه و خوئی داوه‌ته ده‌ستی. ئەم ته‌مه‌نه، ته‌مه‌نی کویریوونی نیگارکیشان، گه‌یشتن به‌ تاریکایی خوایی، بوون به‌خاوه‌نی شیوازیکی نه‌ویستراو و هه‌مان کات، ته‌مه‌نی رزگاربوونه له سه‌رجه‌م نیشانه‌کانی شیواز.

چه‌شنی ئەوه‌ی منه‌ی شتیک بکه‌م، له بازاری مریشک فرۆشان و مه‌یدانی چۆلی بازاری دیلفرۆشان و به‌ناو بۆنی خوئی دووکانی شوڤیا و نوکفرۆشاندا سوورامه‌وه. به‌پیش سه‌رتاشخانه و ئوتووخانه‌ی ده‌رگا داخراو و خالۆیه‌کی نانه‌وادا که به سه‌رسوورمانه‌وه بۆ منی ده‌روانی و پارهی ده‌ژمارد و به به‌رده‌م دووکانی به‌قالیکدا که بۆنی مسک له ترشی و ماسیی سویرکراوی ده‌هات، تی په‌ریم. ته‌نیا له‌به‌رئه‌وه‌ی نیگام چووه سه‌ر رهنه‌گه‌کانی، چوومه دووکانیکی عه‌تاری و بینیم خاوه‌نه‌که‌ی له ژووره‌وه هه‌یشتا به‌ته‌رازوو خه‌ریکی کیشانی چه‌ند شتیک بوو. له‌وئ، چه‌شنی ئەوه‌ی له دله‌وه بۆ مروۆف ده‌روانم، به‌سه‌رسامی له‌به‌ر رووشنایی چرایه‌ک سه‌یری جه‌وایی قاوه، جه‌نجه‌فیل و دارچینی، قوتووی رهنه‌گاو رهنه‌گی بنیشت، فه‌رده‌ی زیره و ره‌شکه و کونجی و جافه‌رانم کرد و راسته‌وخۆ بۆنیان له میژه‌که‌وه ده‌گه‌یشته لووتم. جاروبار خوازیارم هه‌موو شتیک به‌م بۆ ده‌م و له‌سه‌ر کاغه‌زیکی خالی نیگاری گشت شتیک بکیشم.

چوومه ئەو شوینه‌ی پیشتر هه‌فته‌ی رابردوو دووجار گه‌ده‌ی خۆم لی پر کردبوو و خۆم ناوم لی نابوو ئاشخانه‌ی خه‌فته‌تباران -راستییه‌که‌ی، ده‌بوايه بمگوتبايه ئاشخانه‌ی بی نه‌وايان-. ده‌رگای ئەم شوینه، بۆ ئەو که‌سانه‌ی پیی ده‌زانن، تا نیوه‌ی شه‌و کراوه‌یه. ژووره‌وه چه‌ند که‌سیکی له سزای هه‌لواسین هه‌لهاتوو، به‌ک دوو داماو له به‌رگی ئەسپ‌دزاند، چه‌ند نامۆیه‌ک، که له‌تاو به‌دبه‌ختی و نائومی‌دی وه‌ک ئەفیوونکیشان چاویان له‌سه‌ر ئەم دنیايه هه‌لگرتبوو و بۆ به‌هه‌شته‌کانی تریان ده‌روانی، دوو سووالکه‌ر، که ته‌نانه‌ت نه‌یاندته‌وانی خویان له‌گه‌ل نه‌ریتی شوینه‌که رابه‌ین و ئەفه‌ندییه‌کی لی بوو. کابرای ئەفه‌ندی خوئی له‌م گشت جه‌نجالییه دابریبوو

دوچار پیه ده‌لین بکوژ

ئایا توانیتان به‌شیوازی کیشانی نیگاری ئەسه‌په‌که‌دا حالی بین من کیم؟

هه‌ر هه‌نده‌ی بیستم داوام لی کراوه نیگاری ئەسه‌پیک بکیشم، تی گه‌یشتم پیشبرکی له ئارادا نییه و ده‌یانه‌ویت له پتی کیشانی نیگاری ئەسه‌پیکه‌وه ده‌ستنیشانم بکه‌ن. ئاگادار بووم له‌وه‌ی ئەو نیگاری ئەسه‌پانه‌ی له‌سه‌ر کاغه‌زیکی زبر بۆ گه‌رمکردنی ده‌ست کیشابووم، له‌سه‌ر لاشه‌ی زه‌ریف ئەفه‌ندی به‌له‌نگاز جی ما‌بوو. به‌لام هه‌یچ چه‌وتی و شیوازیکم نه‌بوو تا بتوانن له پتی سه‌یرکردنی نیگاره‌کانی ئەسه‌پی ده‌ستکردی خۆمه‌وه بمدۆزنه‌وه و بزائن من کیم. بۆ دانیایی، له‌مه دانیایا بووم، به‌لام سه‌رباری ئەوه‌ش، له کاتی کیشانی نیگاری ئەسه‌په‌که‌دا شله‌ژام. ئایا کاتیک ئەسه‌په‌که‌ی زاوام کیشابوو، شتیکي وام کردبوو بمدات به‌ده‌سته‌وه؟ ئیستا ده‌بوو نیگاریکی جیاواز بکیشم. ئەمجاره بیرم له شتی ته‌واو جیاواز کرده‌وه، "خۆم راگرت" و نه‌بووم به‌خۆم.

به‌لام من بۆخۆم کیم؟ ئایا من که‌سیک بووم ده‌مویست له پیناوی په‌سه‌ندکردنی شیوازی نیگارخانه، شاکاره‌کانی ناخی خۆم بشارمه‌وه؟ ئایا که‌سیک بووم بتوانم روژیک له روژان به سه‌رکه‌وته‌وه نیگاری ئەسه‌په‌که‌ی هه‌ناوی بکیشم؟

تاوێک به‌ترسه‌وه هه‌ستم به‌هه‌بوونی نیگارکیشه‌که‌ی هه‌ناوم کرد. ده‌تگوت روژیکي تر له ناخمه‌وه سه‌یرم ده‌کات، شه‌رمم لی کرد.

ده‌مزانی له ماله‌وه خۆم بۆ راناگیریت، بۆیه رووم له ده‌ری کرد و به‌په‌له به‌کۆلانه

و خوئی خزاندهبووه گوښه‌یه‌که‌وه. سلاوئیکي ناسکم له چیشته لینه‌ری‌ه‌له‌بی‌کرد. قاپه‌که‌م پر کرد له دولمه‌ی‌که‌له‌رم‌به‌گوښت، ماستم‌به‌سه‌ردا‌کرد و یه‌ک‌دوو‌چنگ‌بیه‌ری‌سوورم‌خسته‌سه‌ری‌و له‌ته‌نیشته‌کابرای‌ئه‌فه‌ندی‌وه‌دانیشتم.

هر‌شه‌وه‌ی‌ته‌می‌دلگرانی‌و‌خه‌می‌کم‌لئ‌ده‌نیشته‌یت. برایان، برایان، ژاراوی‌ده‌بین، ده‌پزین، ده‌مرین، تا‌زیاتر‌بژین، ده‌توین‌ه‌وه، تا‌بینا‌ق‌امان‌نوقمی‌په‌ریشانی‌ده‌بین. هه‌ندی‌ک‌شه‌وان‌له‌خه‌ونمدا‌ده‌بینم‌له‌بیره‌که‌هاتووه‌ته‌ده‌ری‌و‌دوام‌که‌وتوو، به‌لام‌نیمه‌گلئیکي‌زورمان‌به‌سه‌ردا‌کرد و ناتوانیت‌له‌گوردا‌راست‌بیته‌وه.

ئه‌ری‌ئه‌مه‌نیشانه‌یه‌کی‌له‌خواوه‌نیردراو‌بوو‌بۆ‌من‌ئه‌و‌ده‌مه‌ی‌یاروئی‌ئه‌فه‌ندی‌لووتی‌له‌شوربا‌که‌ی‌ژهنی‌بوو‌و‌من‌پیم‌وابوو‌سه‌رتاپای‌دنیای‌له‌بیر‌کردوو، که‌چی‌ده‌رگای‌ده‌مه‌ته‌قیی‌خسته‌سه‌ریشته؟ گوتم‌به‌لئ، گوښته‌که‌جوان‌جنراوه‌و‌دولمه‌که‌له‌رمه‌که‌م‌زور‌به‌تامه. پرسیم: گوتی‌تازه‌ده‌رسخانه‌ی‌بیستی‌ته‌واو‌کردوو‌و‌به‌ناوونیشانی‌نووسیار‌له‌کن‌عارف‌پاشا‌دامه‌زراوه. لئم‌نه‌پرسی‌بۆ‌چی‌به‌م‌کاته‌ی‌شه‌و‌له‌کۆشکی‌پاشا، مزگه‌وت، یان‌له‌ماله‌وه‌له‌پخه‌وی‌ژنه‌که‌یدا‌نییه‌و‌له‌م‌ناشخانه‌یه‌ی‌چه‌ته‌و‌ریگرانی‌سه‌لت‌و‌زگورتییانه. ئه‌و‌لئ‌پرسیم‌خه‌لکی‌کویم‌و‌کیم. منیش‌تاوئیک‌بیرم‌کرده‌وه‌و‌گوتم: "من‌ناوم‌به‌هزاده. له‌هه‌رات‌و‌ته‌وریزه‌وه‌هاتووم. شاهانه‌ترین‌نیگار‌و‌باوه‌ر‌پینه‌کراوترین‌شاکارم‌کیشاوه. چه‌ندین‌سه‌ده‌یه‌له‌گشت‌نیگارخانه‌یه‌کی‌موسلمان‌ی‌عه‌جه‌مستان‌و‌عه‌ره‌بستان‌ده‌گوتريت: کاتیک‌لئ‌ده‌روانی، وا‌ده‌زانی‌راستییه‌وه‌ک‌نیگاری‌به‌هزاد."

بیگومان‌ئه‌مه‌کرۆکی‌مه‌به‌ست‌نه‌بوو. نیگاری‌من‌شتیک‌ده‌نه‌خشیته‌یت‌که‌ئه‌قل‌ده‌بینیت، نه‌ک‌چاو. نیگاریش، وه‌ک‌ده‌زانن، که‌یف‌و‌سه‌فایه‌کی‌سازکراوه‌بۆ‌چاو. ئه‌م‌دوو‌بیرۆکه‌یه‌لئک‌بدن، دنیای‌منتان‌بۆ‌دپته‌ئاراوه. واتا:

ئه‌لیف: نیگار‌به‌رجه‌سته‌کردنی‌بینراوه‌کانی‌ئه‌قله‌بۆ‌به‌زم‌و‌سه‌فای‌چاو.

لام: ئه‌و‌شته‌ی‌چاو‌له‌دنیا‌ده‌بینیت، به‌ئهنده‌زی‌خزمه‌ت‌کردنی‌ئه‌قل‌ده‌چپته‌نیگار‌وه.

میم: که‌واته‌جوانی‌بریتییه‌له‌وه‌ی‌چاو‌له‌دنیا‌سه‌رله‌نووی‌ئه‌و‌شتانه‌بدوژیته‌وه‌که

ئه‌قل‌له‌خوئی‌وه‌ده‌یانزانیته.

من‌ئه‌م‌لۆجیکه‌م‌له‌ناکاو‌له‌قولایی‌رۆچی‌خۆم‌ده‌ره‌ینا، به‌لام‌ئایا‌ئه‌فه‌ندی‌تازه‌ده‌رچووی‌ده‌رسخانه‌ی‌بیستی‌لئ‌تی‌گه‌یشته؟ نه‌خیر، چونکه‌ماوه‌ی‌سئ‌سال‌له‌به‌ر‌پئی‌ماموستای‌ده‌رسخانه‌ی‌گه‌ره‌کی‌قهراغ‌شار‌که‌رۆژی‌به‌بیست‌ئاکچه‌- له‌م‌رۆژگارده‌ا‌بیست‌نان‌به‌م‌پاره‌یه‌ده‌کريت-ده‌رس‌ده‌لئته‌وه، دانیشتوو‌و‌هیشته‌نازانیته‌به‌هزاد‌کئییه. ئاشکرایه‌ماموستا‌ئه‌فه‌ندی‌بیستیش‌نه‌یزانیوه‌به‌هزاد‌کئییه. باشه، با‌باسی‌بکه‌م.

گوتم:

"من‌نیگاری‌گشت‌شتیکم‌کیشاوه، گشت‌شتیک. دانیشتنی‌په‌غه‌مبه‌رمان‌پیکه‌وه‌له‌گه‌ل‌ه‌هر‌چوار‌یارانیدا‌له‌به‌رده‌م‌میحرابی‌سه‌وزی‌مزگه‌وت؛ دوايي‌له‌کتیپئیکي‌تردا‌چوونی‌نیردراوی‌خوا‌به‌سواری‌بوراق‌له‌شه‌وی‌میعراجدا‌بۆ‌به‌هه‌شتی‌نه‌ومی‌ه‌وته‌م؛ ئه‌سه‌که‌نده‌ر، کاتیک‌له‌رپی‌چین‌بۆ‌ترساندن‌ئه‌و‌جان‌ه‌وه‌ری‌به‌گیژه‌لۆکه‌ده‌ریای‌هیناوه‌ته‌سه‌ر‌شه‌پۆل‌لیدان، ده‌هۆلی‌په‌رستگای‌قهراغ‌ده‌ریا‌ده‌دزیت؛ سولتانیک، ئه‌و‌کاته‌ی‌به‌ده‌م‌گویتگرتن‌له‌ده‌نگی‌عووده‌وه‌له‌هه‌وزدا‌سه‌یری‌مه‌له‌ی‌شو‌خانی‌رووت‌و‌قووتی‌هه‌رمسه‌را‌ده‌کات‌و‌ده‌ستپه‌ر‌لئ‌ده‌دات؛ زورانبازیکی‌نه‌وجه‌وان‌کاتیک‌ده‌لئت‌سه‌رجه‌م‌فیله‌کانی‌وه‌ستام‌ده‌زانم‌و‌ده‌یبه‌زینم، وه‌ستاشی‌به‌دوايين‌فیل‌که‌فیری‌ئه‌وه‌ی‌نه‌کردوو، ده‌یبه‌زینیت‌و‌له‌پیش‌سولتان‌ده‌یدات‌به‌زه‌ویدا؛ له‌یلا‌و‌مه‌جنونی‌مندال، چاخیک‌له‌ده‌رسخانه‌یه‌کی‌دیوار‌به‌وردی‌نه‌خشیندراو‌له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌له‌سه‌ر‌چۆک‌دانیشتوون‌و‌قورئانی‌پیرۆز‌ده‌خوین‌و‌دلایان‌ده‌چپته‌یه‌ک؛ له‌ئه‌فیندارانی‌هه‌ره‌شه‌رمه‌وه‌بۆ‌بی‌ئابرووترینیان‌که‌ده‌که‌ن‌و‌ده‌کۆشن‌ناتوانن‌چاو‌ببرنه‌ناو‌چاوی‌ئه‌فیندارانی‌خوین؛ به‌رد‌له‌سه‌ر‌به‌ردی‌بنیاتنانی‌کۆشک‌و‌سه‌راکان، سزادانی‌تاوانباران‌به‌ئه‌شکه‌نجه‌دان، فرینی‌هه‌لۆ، که‌رویشکی‌گالته‌چی، پلنگی‌ناپاک، داری‌سه‌روو‌و‌چنار‌و‌ئه‌وه‌قه‌له‌باچکانه‌ی‌هه‌میشه‌به‌سه‌ریان‌ه‌وه‌ده‌مکیشا، مردن، شاعیرانی‌پیشبرکیکه‌ر، خوانی‌سه‌رکه‌وتن‌و‌که‌سانی‌وه‌ک‌تۆ‌که‌له‌سه‌ر‌خوان‌جگه‌له‌شوربا‌شتیکی‌تر‌نابین."

نووسیار‌به‌پاریز‌چی‌دی‌نه‌ده‌ترسا‌و‌بگره‌منی‌به‌قۆشمه‌ده‌زانی‌و‌پئ‌ده‌که‌نی.

گوتم: "مامۆستای بهر پزنت فیری کردوی و دهیزانی. له بوستانی سه عیدیا به سه رهاتیک هیه فره هزم لئییه. ئەها دارا شا کاتی راو خۆی له ئاپۆری دەوروی داهبریت و به مه بهستی گهراڤان دهچیت بۆ سه گر و ته پۆله که کان. له کاته دا پیاویکی نه ناسراو و ترسناک له بهردهمیدا قووت ده بێته وه. پادشا ده شله ژیت، ریک ئەو دهمی به سه ئه سپه وه ده ست ده داته تیر و که وان، کابرای ریدین بزانی ده پارێته وه و ده لیت پادشام را وه ستن و تیره که تان مه هاوێژن، چۆن منتان نه ناسییه وه؟ مه گه ر من ئەو مه یته ره داسۆز و راستگۆیه تان نیم که به سه دان ئەسپ و تاینی سه ربازتان پیم سپاردوه؟ ئەدی مه گه ر زۆر جار ان منتان نه بینوه؟ من پرووی یه ک به یه کی سه د ئەسپی ئیوه به خو و رهفتار و رهنگیانه وه ده ناسمه وه. باشه چۆن زه ینتان ناچیته وه سه ر کۆیله یه ک له کۆیله کانی ژیر دهستی خۆتان، که سیک و هک من که ئەو هه موو جاره یه ک دیمان بینوه؟"

کاتیک من نیگاری ئەم جفاته ده کیشم، نیگاری ئەو ئەسپه رهش و خه نه یی و سپیانه ی مه یته ره دلۆفانی بۆیان ده روانیت، هینده به خته واران و به ناسووده یی له ده شتیکی سه وزی به هه شتی به گول داپۆشراودا ده کیشم، ته نانه ت گه مژه ترین خوینه ریش ده رسی ئەم چیرۆکه ی سه عدی تی ده گات: جوانی و رازی ئەم دنیا یه، ته نیا کاتیک ده رده که ویت ئەگه ر به خو شه ویستی و با یه خ پیدان و دلۆفانی بۆی پروانی. ئەگه ر ده تانه ویت له به هه شتی شوینی ژیا نی ماین و ئەسپی به خته وه ریدا بژین، ئەوا هه ر چاویکتان بکه ن به چوار و به سه رنجه وه له رهنگ و ورده کاری و خو شیه کانی ئەم دنیا یه پروان و بیبین.

شاگردی پیگه یشتووی به ردهستی مامۆستای بیست ئاکچه یی هه م چیژی له قسه کانم وه رده گرت و هه م لیشم ده ترسا. ده یویست که وچه که ی دانیت و له ده ستم رابکات، به لام یه خه م به رنه دا.

گوتم: "به هزادی مامۆستای مامۆستایان له و نیگاره دا پادشا و مه یته ر و ئەسپه کانی به جو ریک کیشا وه، دوا ی تیپه ربوونی سه د سالی ش هیشتا که س له لاسای کردنه و یان تیر نه بووه. هه ر یه کیک له و ئەسپانه ی ئەو له خه یال و دلای خو یه وه هینا بوونی و کیشا بوونی، بوو به قالب. سه دان نیگار کیش - منیش له ناویاندا - نیگاری ئەو ئەسپانه له به ر ده کیشین. ئایا تۆ هه رگیز نیگاری ئەسپت بینوه؟"

"رۆژیک، له دوو توی کتیبکی ئەفسووناویدا، که مامۆستایه کی گه وره ی زانای زانایان دابووی به مامۆستای خوا لیخۆشبووی من، نیگاری ئەسپکی بالدارم بینی."

ئاشکرایه ئەم گیژ و وێژه له گه ل مامۆستای خۆی کتیبی "عجائب المخلوقات" ی به هه ند وه رگرتوه. ئایا سه ری بنی مه مه نجه لی شو ربا که و ایره بیخنکینم، یاخو لئی گه ریم به پیوه نانه وه با سی ئەو نیگاری ئەسپه بکات - کۆ ده زانیت له به رگیرا وه یه کی چه ند خرا پی شه - که تاکه نیگاریکه له ژیا نیدا بینویه تی؟ ریکای سییه م دینه وه، که وچه م دانا و ده رپه ریمه ده ره وه ی ئاشخانه. دوا ی ریکردنیکی دوور و دریز چوومه ته کیه چۆلکرا وه که و هه ستیکی ئاسووده یی هه ناومی دا گرت. ده ور به ری خۆم سه ری و خا وین کردوه و بۆ ئەوه ی هه یچ شتیکی تر بکه م، گویم بۆ بیده نگی را گرت.

پاشان ئاوینه که م له شوینی شار دنه وه ی ده ره ینا و نام به کورسی قورئانه که وه. نیگاریک دوو په رهی و ته خته ی کارم نایه با وه شم. هه ول م دا له و شوینه وه ی لئی دانیشتبووم، پرووی خۆم له ئاوینه که دا ببینم و به قه له می ره ژوو نیگاری پروم بکیشم. پشوودریژانه ما وه یه کی دریز کارم کرد. دوا ی کاتیکی زۆر سه رنجم دا پرووی سه ر کاغه زکه دیسان وه ک پرووی خۆم ناچیت و هه ناوم پر بوو له خه م و هه سه رت و ئاو زایه چاوانم. ئەری نیگار کیشانی قینیسایی، که زاوا به و شیرینی به با سی ده کردن، چۆن ئەم کاره یان ده کرد؟ بیرم کردوه و گوتم ئەگه ر تاویک خۆم بخه مه جی یه کیک له وان و به هه ستی ئەوانه وه نیگار بکیشم، له وان یه بتوانم نیگاری خۆم به شیوه یه ک له خۆم بچیت، بکیشم.

دواتر، هه م نیگار کیشانی فه ره نگ و هه م زاوام به نه فره ت کرد، ئەوه ی کیشا بووم، سه ریمه وه و دیسانه وه سه یری ئاوینه م کرد و ده ستم کردوه به نیگار کیشان.

زۆر دواتر، سه ره تا خۆم له کۆلانه کان و پاشان له م قاوه خانه ریسوا و په ریشانه دا بینیه وه. بگره نه مه زانی چۆن گه یشتوومه ته ئیره. کاتیک چوومه ژووره وه، له پای تیکه لبووم به م نیگار کیش و خو شنووسه په ریشانه به ئەندازه یه ک شه رم به خۆمدا هاته وه، ناوچه وانم له ئاره قه نیشت.

هه ستم ده کرد سه یرم ده که ن، باشه ئەوه تا ده بینم یه کتر را ده گرن و ئامازه م بۆ

دەكەن و پى دەكەن. ھەولم دا ئاسايى بىم و لە گۆشەيەكدا دانىشتم. لەلايەكى ترەو، چاوانم بۆ مامۆستاينى نىگار كىشى تر و ئەو برا خۆشەويستانەم دەگەرا كە سەردەمانىك پىكەو ھاگرديمان بۆ مامۆستا عوسمان كوردبوو. دلنيام ئەوانىش ھەريەكەيان نىگار كىكى ئەسپى كىشاو و ئەو گەمزانه پىشېر كىكەيان بەھەند وەرگرتوو و كەوتووئەتە پەلەقازھە.

ھىشتا چىرۆكبىژى ئەفەندى دەستى بە گىرانەوھى بەسەرھات نەكردبوو. بگرە ھىشتا نىگار كىشى ھەلنەواسىبوو. ئەمەش ناچارى كردم لە نزيكەو تىكەل بەئاپۆرەى ناو قاوھخانەكە بىم.

باشە، با راستيتان پى بلىم: وەك ھەموو كەسپىك، گالته دەكەم، بەسەرھاتى بى پەردە دەگىر مەو، لەگەل دۆستانم بەپرتا و يەكدى ماچ دەكەين، وشەى جووتواتايى و تويكلكدار و پەوانبىژى دەخەمە توپى قسەكانمەو، پرسىيارى لاوانى گەورەى شاگر دەكان دەكەم، منىش چەشنى گشت كەسانى تر بى بەزەبييانە دوژمنانى ھاوبەش دەرزى ئاژن دەكەم و كار دەگەيەنمە سنوورى دەستبازى و ماچكردنى گەردن. كاتىك من ئەم ھەموو شتەم دەكرد، ئاگادارىش بووم لەوھى بەشىكى رۆح بى بەزەبييانە نووزەى لە خۆى برىبوو. ئەمەش ئازارىكى تالى دەگەياندى، ئازارىك، خۆراگرتن لە بەرامبەريدا مەحال بوو.

سەربارى ئەوھەش، توانىم بە ماوھيەكى كورت كىرى خۆم و كىرى ئەوانەى لە پاشملە باسمان دەكردن، بە قەلەم، قامىش، ستوونەكانى قاوھخانە، شمشال، تۆخماخ، دەسكە پىيازى ئەستور، منارە، شىرىنى قامكى شەكراوى، دارى پىنووس(*) و دوو جارىش بە سەرانسەرى دنيا بچوئىم. توانىشم سەمتى ئەو كورە جوانانەى باسمان دەكردن، بە نارنج، ھەنجىر، پاقلاو، بالىف و شارە مېروولەيەكى زۆر بچووك بشوبھىنم. ھەرچى دەم ھەراشترىن خۆشنووسانى ھاوتەمەنىشم بوون توانىيان بەھەمان ماو زۆر نەزانانە و بى متمانە بەخۆكردن ھەرامەى خۆيان تەنيا بە دىرەكى كەشتى و رەوتى بارھەلگر بچوئىن. درىژەم داى و بە ھىما و بە ئاماژە ھاتمە سەر باسى قامىشى لە كاركەوتوو نىگار كىشانى بەسالچوو، لىوى رەنگ

(*) دارى پىنووس: جوړىكە لە دار لە خىزانى سنەبەر. - وەرگىر -

گىلاسى شاكردانى نوئ، ئەو وەستا خۆشنووسانەى (وەك من) پارەى خۆيان لە شوئىنك (بى ئابرووترىن شوئىنمان گوت) دەشارنەو. باسەم كرد ئەم شەرابەى دەخۆمەو، لەبرى گەلای گول، ئەفەيۆنى تى كراو. ئاماژەم كرد بۆ دواين مامۆستاينى تەرپىز و شىراز و تىكەلكردنى قاو و شەراب لە ھەلەب و خۆشنووسان و شوخە كورانى ئەوئ.

جارى وا ھەبوو پىم وابوو يەككە لە دوو رۆحەكەى ھەناوم دواچار سەردەكەوئىت و ئەوى تر لەدواى خۆى بەجى دەھىلئىت و منىش دەتوانم دواچار لايەنە كپ و ناحەزەكەى خۆم لەبىر بكەم. ئەو كاتە بەزم و رەزىمى رۆژانى جەژنى سەردەمى مندائىم بىر دەكەوتەو، ئەو بەزمانەى وەك خۆم لەگەل ھەمووان تىايدا بەشدار دەبووم. بەلام بىدەنگىيەك لە ھەناومدا ھەبوو و سەربارى ئەم گشت گالته و جەفەنگە، منى لە ناوھراستى ئەم ئاپۆرەيە تاك و تەنيا دەھىشتەو.

كى ئەم رۆحە بىدەنگ و بى بەزەبييەى -ئەو رۆح نەبوو، جنۆكە بوو- من تاق دەخاتەو و لە جقات دەرم دەپەرتىت، خستبوو ھەناومەو؟ ئىبلىس؟ بەلام ئەم رۆحە بەو بەدپەروشتىيانە نا كە ئىبلىس دەيانخوازىت، بگرە تەواو بەپىچەوانەو، تەنيا بەبىدەنگى ھەناوم و بە بىگەردترىن بەسەرھاتى رۆح ھارزووئىن ئاسوودە بىت و دادەساكىت.

بەنيازى دانى ئەو ئاسوودەبييە پىم، لەژىر كارىگەرى شەرابدا دوو چىرۆك گىرپاىو. شاگرد خۆشنووسىكى بالابەرزى مەلوول، بەلام پىست سى، چاو سەوزەكانى لە چاوانم برىبوو و زۆر بە سەرنجەو گوتى بۆ راگرتبووم.

دوو چىرۆك سەبارەت بە كوئىرى و شىواز كە نىگار كىش

بۆ دلدانەوھى تەنيايى رۆحى خۆى گىرپاىو:

ئەلىف

كىشانى نىگارى ئەسپ بەدەم سەيركردنى ئەسپەو، بەپىچەوانەى بۆچوونى باوھە، داھىنانى مامۆستاينى فەرەنگ نىيە، بگرە يەكەمجار بىرۆكەى جەمالەدىنى مامۆستاي قەزوينى بوو. پاش ئەوھى ئوزوون ھەسەنى خاقانى ئاكوئوئوئو قەزوين دەخاتە ژىر قەلەمرەوى خۆيەو، مامۆستا جەمالى بەسالچوو ھەر بەوھندەو

ناوهستی به که هیفه وه بچیتته نیگارخانهی خاقانی سهرکه وتوو، بگره پتی ده لیت خواز یاره له که لیدا بچیتته شهر و نیگاری جقاتی ئەو شهرانهی به چاوی خوئی میژوویان ده بینیت، بکیشیت. به مجوره، ئەم ماموستا گه ورهیه، که ماوهی شهست و دوو سال بئی ئەوهی شهری دیبیت، نیگاری ئەسپ و ئەسپسوار و شهری کیشابوو، بۆ جاری یه کهم ده چیتته شهر. به لام بهر له وهی پیک هه لپژانی توند و به ههرا و زهناهی ئەسپه به ئارهقه تهر بووه کان بینیت، به توپیکی هه لدرائ له ریزهکانی دوژمنه وه، هه م کوپر ده بیت و هه م ههردوو دهستی له مه چه که وه له دهست دهدات. ئاشکرایه ماموستای به ته مه ن چه شنی ماموستایانی گه وره و راسته قینه، کوپری به خه لاتیکی خوایی زانیوه و چاوه ری کردوو. له دهستانی دهسته کانیسی به سه قه تیه کی گه وره دانه ناوه و گوتوو یه تی بیره وه ری نیگار کیش به پچه وانه ی قسه ی ئەوانه ی پی داهه گرن و ده لپن له دهستدایه، له ئەقل و له دلدایه و ئیستا دواي کوپربوون، ئەو نیگار و دیمه ن و ئەسپه بی کیماسی و ره سه نانه ی خوا فه رمانی بینینیانی پی دها، ده بینیت. به مه به سستی دابه شکردنی ئەم شاکارانه له گه ل نه خشیه روه راندا، شاگرد خو شنووسیکی بالابه رزی مه لول، به لام پیست سپی و چاوه سوز په یدا ده کات. ئەو ئەسپه نایابانه ی له تاریکایی خواییدا دینه پیش چاوی، به و شیوه یه ی بیتوانیایه قه له می به دهسته وه بگرتایه و خوئی نیگاریانی بکیشایه، بۆ شاگرده که ی ده گپرتته وه و به دهستی ئەو به کیشانیان دهدات. دواي مردنی ماموستا، خو شنووسی شوخ سیسه د و سی چیرۆکی کیشانی نیگاری ئەسپ، که هه ریه که یان له دهستی چه پییه وه دهستی پی کراوه، به ناوونیشانی نه خش و ره وت و ئەقینی ئەسپ له سی به رگدا کۆ ده کاته وه و سه رده مانیک له هه ر ولاتیک سیبه ری ده سه لاتی ئاکقو یونلوی به سه ره وه بووبیت، زۆر چه زی پی کراوه و منه ی کراوه، نووسین و لاساییکردنه وه ی جوړاوجوړی ده رچووه، نیگار کیشان و شاگرد و فیترخوزان به ش به شیان لی له بهر کردوو، وه ک کتیبی به رده ست که لکی لی وه رگیراوه، به لام دواي سرینه وه و گسکان له ده ولته ی ئاکقو یونلوی ئوزوون چه سه ن و پاش بالاده سته بوونی نه خشی هه راتی له سه رانه ری ولاتی عه جه مدا، سی کتیبه که له بیر ده چنه وه. بیگومان هیزی لوجیکی به هیز له وه دا هه یه کاتیک که ماله دین ره زای هه راتی له کتیبیکی خویدا

به ناوی ئەسپهکانی کوپر، به توندی ره خنه ی له م سی کتیبه گرتوو و به پیوستی زانیوه بسووتینرین و بانگه شه ی کردوو: ئەو ئەسپانه ی جه ماله دینی قه زوینی له کتیبهکانی خویدا باسیان لیوه ده کات، هیچ کامیان نابن به ئەسپی خوایی؛ له بهر ئەوهی بیگهرد نین؛ له بهر ئەوهی ماموستای به سالاجوو، دواي بینینی جقاتی راسته قینه ی شهر، با ته نیا جاریک و بۆ تاوکیش بووبیت، باسی ئەو ئەسپانه ی گپراوه ته وه. له بهر ئەوهی سولتان محمه د فاتیح گه نجینه ی ئوزوون چه سه نی ئاکقو یونلو به تالان ده بات و ده یه یینیتته ئەسته نبول، پیوسته مرؤف توشی سه رسورمان نه بیت تاک و ته رای ئەم سیسه د و سی چیرۆکه ی ئەسپ له هه ندیک کتیبدا له ئەسته نبول بینیت و ته نانه ت بینیت بریک له نیگاری ئەسپه کان به و شیوه یه ی له م چیرۆکانه دا پیشان دهریت، کیشراوه.

لام

له هه رات و شیراز، کوپربوونی وه ستای نیگار کیش له پای کاری زۆر له گه لاپیزانی ته مه ندا، به ته نیا وه ک نیشانه یه کی وره ی نیگار کیش چاوی لی نه ده کرا، بگره هه مان کات ده بوو به مایه ی شانازی بۆی و ده گوترا خوا پاداشتی رهنج و هونه ری ئەو ماموستا نیگار کیش هه گه وره یه ی داوه ته وه. بۆیه سه رده مانیک له هه رات به چاوی گومانه وه سهیری بریک له ماموستایانی کۆن، له وانه ی سه رباری هه لکشانی ته مه نیان کوپر نه ده بوون، ده کرا. ئەمه پالی به زۆر ماموستای گه وره وه ناوه له پییری خو یاندا هه لوه دای کوپربوون بن. هه ندیک له وانه خو یان کوپر کردوو و له بری ئەوه ی بۆ پادشایه کی تر کار بکه ن یان ناچار بن شیواز بگۆرن، ملی ری ماموستایانی ئەفسانه یی خۆ کوپر کردوویان گرتوو ته بهر و سه رده مانیک درێژ به سه رسامی و شه یدایی یادیان کراوه ته وه. ئەبو سه عیدی کوره زای میران شای نه وه ی ته یمووری له نگ، دواي گرته ی تاشقهند و سه مه رقه ند نیگارخانه یه کی دامه زاندوو و تیایدا فره زیاتر ریزی له نه ریتی کوپربوون گرتوو وه ک له کوپربوون خوئی و به م کاره ی ده روازه ی دنیا یه کی نوپی خسته و ته سه رپشت. نیگار کیشی پیر قه ره وه لیی سه رچاوه ی سه روشی ئەبو سه عید، پی گوتوو ئاشکرایه نیگار کیشی نابینا له تاریکیدا ئەسپهکانی خوا ده بینیت و هونه ری ره سه ن ئەوه یه نیگار کیشی بینا و

چاوساغ بتوانیت له روانگه‌ی کویره‌وه سه‌یری دنیا بکات. به ته‌مهنی شه‌ست و
 هوت سالی، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چاوانی تا کوتایی له‌سه‌ر کاغه‌زیکي کراوه ده‌بیت، بی
 ئه‌وه‌ی بیر له کاغه‌زه‌که بکاته‌وه و هیچ بی‌بینیت، نیگاریکی ئه‌سپیک به نووکی
 قه‌له‌میدا دیت و ده‌کیشیت و به‌مه‌ش قسه‌که‌ی خو‌ی ده‌سه‌لینیت. میران شایش له
 کوتاییی ئه‌م ته‌داره‌کی نیگاریکیشانه‌دا وه‌ک هاوکارییه‌ک بۆ مامۆستای ئه‌فسانه‌یی،
 فه‌رمانی داوه موزیک‌ه‌نانی که‌ر عوود بژهنن و چیرۆک‌بیت‌زانی لالیش چیرۆک
 بگپرنه‌وه. دواتر نیگاری ئه‌سپی نایابی ده‌ستکردی قه‌ره وه‌لی ماوه‌یه‌کی درپژ له‌گه‌ل
 نیگاره‌کانی تری ئه‌سپی مامۆستای گه‌وره‌دا به‌راورد ده‌کات و ده‌بینیت هیچ
 جیاوازییه‌ک له نیوانیاندا نییه. له‌باره‌ی ئه‌م دۆخه‌وه، که بووه به‌هۆی دوودایی میران
 شا، مامۆستای ئه‌فسانه‌یی گوتوو‌یه‌تی نیگاریکیشی خاوه‌ن هونه‌ر چاوی کراوه بی
 یاخۆ نوقاو، هه‌میشه له روانگه‌ی خواوه ئه‌سپ ده‌بینیت. به‌بۆچوونی وی، ئه‌گه‌ر قسه
 بیته سه‌ر مامۆستایه‌کی گه‌وره‌ی نیگاریکیش، هیچ جیاوازییه‌ک له نیوان کویر و
 چاوساغدا نییه: ده‌ست به‌رده‌وام هه‌مان نیگاری ئه‌سپی ده‌کیشا، چونکه ئه‌و
 رۆژگاره، داهینانی فه‌رنگ، که شیوازی پی ده‌لین، په‌یدا نه‌بوو. ئه‌سپه‌کانی
 مامۆستای گه‌وره قه‌ره وه‌لی ماوه‌ی سه‌د و ده سال له‌لایه‌ن سه‌رجه‌م نیگاریکیشانی
 موسلمانه‌وه لاسایی کرانه‌وه. بۆ خویشی، دوا‌ی دۆرانی ئه‌بو سه‌عید و رووخاندنی
 نیگاریخانه‌که‌ی، له سه‌مه‌رقه‌نده‌وه ده‌چیته قه‌زوین. دوا‌ی دوو سال، به‌تاوانی ئه‌وه‌ی
 ویستوو‌یه‌تی بۆ نیازی خراب ئایه‌تی "ئایا کویر و چاوساغ ده‌بن به‌یه‌ک" ی قورئانی
 پیرۆز پوچه‌ل بکاته‌وه، سه‌ره‌تا کویر ده‌کریت و پاشان له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌ربازه‌کانی
 نیرام شای نه‌وجه‌وان ده‌کوژریت.

له‌وانه بوو چیرۆکی سێیه‌میشم بگپرا‌بایه‌وه و باسی خۆ کویرکردنی به‌هزاد،
 بریاری بۆ هه‌رگیز دوورنه‌که‌وتنه‌وه‌ی له هه‌رات، بۆچی هیچ نیگاری نه‌کیشابوو
 کاتیک به‌زۆر بۆ ته‌وریز برابوو، پابه‌ندبوونی به‌شیوازی نیگاریخانه‌وه و فره
 ئه‌فسانه‌ی تریش، که له مامۆستا عوسمانم بیستبوون، بۆ شاگرد خو‌شنووسه‌ چا
 جوانه‌که بکرده‌یه، به‌لام هۆشم چوو‌بووه سه‌ر چیرۆک‌بیت‌زی ئه‌فه‌ندی. ئه‌ری له کویره
 ده‌زمانی ئه‌م ئیواره‌یه به‌سه‌ره‌اتی ئیبلیس ده‌گپرته‌وه؟

له ناخه‌وه ویستم بۆ ئیم: "ئه‌وه‌ی یه‌که‌مجار -من-ی به‌زماندا هاتوه، ئیبلیس‌ه.
 ئیبلیس خاوه‌نی شیوازه. هه‌ر ئه‌ویشه رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاوای له‌یه‌کتر دابریوه."
 چاوانم لیک نا و نیگاری ئیبلیس‌ه‌که وه‌ک ئه‌وه‌ی له دلمه‌وه ده‌رچوو، له‌سه‌ر کاغه‌زه
 هه‌رزان به‌هاکه‌ی چیرۆک‌بیت‌ز کیشا. کاتیک من نیگاره‌که‌م ده‌کیشا، چیرۆک‌بیت‌ز خو‌ی و
 شاگردی، نیگاریکیشانی تر و فزولیه‌کان پی ده‌که‌نین و منیان تاو ده‌دا.
 ئایا به‌رای ئیوه من شیوازیکم هه‌یه، یاخۆ ئه‌مه کاریگه‌ریی شه‌را به‌که‌یه؟

من ئیبايسم

من حەزم لە بۆنی بیبەری سووری سوورەوهکراو لە پۆنی زهیتووندا، بارینی باران بەسەر دەریای مەند لە گزنگی بەیاباندا، دەرکەوتنی لەناکاوێ ژنیک لە پەنجەرەیی کراوەدا، بیدەنگی، بیرکردنەوه و پشوودریژییه. متمانەم بەخۆم هەیه و بێ باکم لەو شتانەیی زۆریهێ کات لەبارەیی منەوه دەگوترین. بەلام ئەم ئیوارەیه هاتمه ئەم قاووخانەیه تا برایانی نیگارکێش و خۆشنووسم لەمەر چەند قەسەیهکی پاشملە و درۆ و دەلهسه و ورتهورتەوه وشیار بکەمهوه.

بێگومان دەزانم، تەنیا لەبەرئەوهی منم دەدویم، ئیوه ئامادەن پیک باوەر بەپێچەوانەوهی قەسەکانم بکەن. بەلام بەشی ئەوه ئاقلن بزانی پێچەوانەیی تەواوی قەسەکانی من گشت کاتیک راست نین و بەئەندازەیی ئەوهش هەستیارن بەتەواوی گوی بۆ قەسەکانم رابگرن تا تووشی خەیاڵشکان نەبن. ئیوه دەزانن پەنجا و دوو جار ناوم لە قورئانی پیرۆزدا هاتوو و ناوم یەکیکە لەو ناوانەیی زۆرتەین ئامازەیی پێ دراوه.

باشه، با لە کتێبی خوا، لە قورئانی پیرۆزەوه دەست پێ بکەین. ئەوهی لەویدا لەبارەیی منەوه گوتراوه، سەرلەبەری راسته. دەمهوێت بزانی کاتیک ئەم قەسەیه دەکەم، بێ فیزیم نواندوو، چونکه پرسسی شیوازیش لە ئارادایه. بچوک پێشاندانی من لە قورئانی پیرۆزدا، هەمیشە ئازاری داوم. ئەم ئازارە شیوازی ژبانی منە. من لێره ئەمه تاوتووی ناکەم.

بەلێ، خوا لە پێش چاوی ئیمەیی فریشتەگەل مروۆفی ئافراند. پاشان داواي لێ کردین کړنۆشی بۆ ببەین. بەلێ، وهک لە سوورەتی "الأعراف" دا نووسراوه، سەرجهم فریشتەکان کړنۆشیان برد، بەلام من نارازی بووم. بەبیرم هینایهوه ئادەم لە گل و منیش لە مادەیهکی بەنرختر، وهک هەمووتان دەزانن، لە ئاگر ئافرێندراوم. کړنۆشم بۆ مروۆف نەبرد. خواش منی بە "رئ لئ بزربوو" دانا.

گوئی: "لە بەهەشت دەرچوووه دەری. مافت نییه لێره گەرەیی بنوینیت."

گوتم: "تا قیامەت و هەستانەوهی مردووان مۆلەتی ژبانم بدی."

دایمی. منیش گوتم تەواوی ئەو ماوهیه کار دەکەم بۆ بەلاریدا بردنی نەوهی ئادەم، چونکه من لە سۆنگەیی کړنۆشنەبردنەوه بۆ ئەو سزا دراوم. ئەویش گوئی ئەوانەیی لە رێیان دەرەکهیت، رەوانەیی دۆزەخیان دەکەم. خۆتان ئاگادارن ئیمە لەسەر ئەم کارەمان لەدژی یەکتەر بەردەوامین. هیچ شتیکی زیاترم نییه بیخەمه سەر ئەم بابەتانه.

کەسانیک بانگەشه دەکەن ئەو کاتە پەیمانیک لە نیوان خواي مەزن و مندا داریژرابیت. بەپێی ئەم لۆجیکە، من سەر لە بەندەکانی خوا دەشیوینم و لە تاقیکردنەوهیاباندا هاوکاریی خوا دەکەم: ئەوانەیی باشن، بریاری باش دەدەن و لە پێ لانادەن، ئەوانەشی خراپن، خۆیان رادەستی نەوس دەکەن، تاوان ئەنجام دەدەن و دەچنە دۆزەخ. ئەگەر هەموو کەسیک بچوايه بەهەشت، کەس ترسی نەدەما و کاری دنیا و دەوڵەت تەنیا بەنیازی باش رایی نەدەبوو. ئەوهی من کردم، زۆر گرینگ بوو، چونکه لەم دنیایدا خراپە هیندەیی باشه و خیریش بەئەندازەیی شەر پێویستە. ئازاری شاراوهی من بریتی بوو لە "خراپ" بوونی من و هەرگیز وەرنگرتنی مافی خۆم، ئەمه سەرباری ئەوهی نەزمی خوا لە سایهیی مندا (مەگەر بۆچی مۆلەتی پێ دابووم تا قیامەت بژیم؟) و بەدەستووری خواي مەزن پیک هاتبوو. کەسانی وهک هەلاجی مەنسور و ئەحمەد غەزالیی برای ئیمام غەزالیی ناودار تا کۆتاییی ژبانیان لەبەر رووناکیی ئەم لۆجیکە لە بەرژەوهندیی مندا هەلسوراوان و بە نووسین و بەقەسە کاریان گەیاندوووته سنووریک کە تاوانەکانی من بەو پێیهی بەدەستوور و ویستی خوا ئەنجام دەدرین، ویستی خوايه و چاکه و خراپەش بوونی نییه، چونکه گشت

شتیک له خواوویه و تهنانت منیش به شیکم له خوا.

هه ندیک لهو بی ئەقلانە سزای خویمان وەرگرت و له گەڵ کتیبه کانیاندا سووتینران و کوژران، چونکه بیگومان چاکه و خراپه ههیه، کیشانی سنووریک له نیوان ئەم دووانەدا ئەرکی هه موومانە، من -دووربیت- خوا نیم و منیش ئەو قسه قۆرانەم نه خزان دووه ته میشکی ئەو بی ئەقلانەوه، بگره ئەوان خویمان بیریان لهو شتانه کردبووهوه.

ئەمەش دەمەینیتە سەر نارەزایی دووهم: من سەرچاوهی سەرجهم خراپه و تاوانه کانی دنیا نیم. زۆربهی مرۆگەل، بی ئەوهی من هانم دابن و له خشتهم بردبن و پارام کردبن، له بهر ته ماح و شه هوهت و بی بریاری و نامەردیی خویمان و بهشی هه ره زۆریشیان له گه مژهبیی خویناوه تاوان و گونا ه ئەنجام دهن. هه ولی بریک له سو فیانی خویندهوار بۆ دامالینی من له سەرجهم تاوان و گونا ه کانم، چهن کاریکی تورهاته، دانانی منیش به سەرچاوهی هه موو تاوانیک بهو ئەندانیه پێچهوانه ی قورئانی پیروژه. ئەوه من نیم ئەو میوه فرۆشه ی قو لی کریاری خو ی دەبریت و سیوی رزیوی پی دەفرۆشیت، هه ر مندالیکی درۆزن، هه ر که سیکی سالووسکار، هه ر پیریکی بینه ری خه یالی بی ئابروو و هه ر لاویکی ده ستپه ر لیده ر فریو دده م. بگره خوای مه زن له م دووانه ی دواییاندا هه یچ خراپه یه ک نابینیت ببیته هۆی بیرکه وتنه وه ی من. بیگومان من زۆر هه ول دده م بۆ ئەوه ی گونا ه ی گران ئەنجام بدریت، به لام بریک مه لا ده نووسن تهنانت ئەو که سانه ی ده میان داچه قاندووه و باویشک دهن، ئەوانه ی ده پژمن، تهنانت ئەوانه ی ده شترن، من له خشته م بر دوون. ئەم شتانه وا ده گه یه نن ئەو که سانه هه یچ له من نه گه یشتوون.

ده توانن بلین جا با تی نه گهن، ئەوسا تۆ ده توانیت ئاسانتر فریویان بدهیت. راسته، به لام منیش شکۆیه که م هه یه و پیویسته بیرتانی بخه مه وه هه ر ئەمه شه نیوانی منی له گەڵ خوای مه زن تیک داوه. سه رباری ئەوه ی له ده یان هه زار کتیبدا نووسراوه که من ده چمه هه موو به رگیکه وه و به تاییه تیش له شیوه ی ژنی جوانی هه وه س بزویندا ری به باوه رمه ندان ده گرم، ئایا بریانی نیگار کیشم لیره ده توانن پیم بلین بۆچی هیشتا نیگاری من وه ک بوونه وهریکی تر سناکی ده موچاو ئاولاوی،

خوار و خپچ، شاخدار و کلکار ده کیشن؟

به مجۆره هاتینه سه ر کرۆکی پرسى بنه ره تیمان: نه خش. ئاپۆره یه ک که کۆلانه کانی ئەسته نبولیان پر کردووه و له لایه ن مه لایه که وه، ناوه که ی نایم بۆ ئەوه ی نه بادا دوا جار دلان بیه شیت، دنه ده درین و ده لاین بانگان به مه قامه وه، کۆبونه وه له ته کیه و زیکرکردن له باوه شی یه کتردا و له هۆش خوچوون به ده م گو یگرتن له دهنگی سازه وه و قاوه خوار دنه وه، پێچه وانه ی فه رموده ی خوایه. هه ندیک له و نیگار کیشانه ی له و ئاپۆره یه ده ترسن و ئیستا لیره له ناومانان، بیستم گوتوویانه نیگار کیشان له سه ر شیوازی فه رهنگی، به فیتی من ده کریت. به سه دان سا له درۆی له ژماره نه هاتوو به ده می منه وه کراوه، به لام هه یچ کامیان هینده ی ئەمه دوور نه بووه له راستیه وه.

با بگه رپینه وه بۆ ده سپیکی هه موو شته کان. له به رئه وه ی هۆشی گشت که سیکی ده چپته سه ر ئەوه ی من میوه ی قه ده غه م ده رخوا ردی هه وا داوه، هه موو که سیکی ده سپیکی راسته قینه له بیر ده کات. نه خیر، سه ره تا له و خاله شه وه ده ست پی ناکات کاتیک خوای مه زن منی به ری لیبزبوو دانا. ده سپیکی سه رجه م شته کان بۆ خالیک ده گه رپته وه؛ ئەو، مرۆفی پيشانی من و فریشته کانی تر دا و ویستی کرینۆشی بۆ به یین، کاتیک فریشته کانی تر کرینۆشیان بۆ مرۆف برد، بریاریکی زۆر به جیتی من هه بوو:

من کرینۆش بۆ مرۆف نابهم.

ئایا به رای ئیوه ره وایه دوای ئافرانندی من له ئاگر پیم بلیت:

کرینۆش بیه بۆ مرۆفی ئافریندراو له که ره سه یه کی بی نرختر؟ براکانم، با ویزدانان سه رپشک بیت و پیم بیلین. باشه، ده زانم هه یچ شتیک لیره له نیوان خویماندا نامینیته وه و (ئهو) یش گو یی له گشت چرپه یه که و خه می ئەوه تانه رۆژیک دیت حسیبتان لی بخوازیت و له و رووه وه ده ترسن. که وابوو نا پرسم بۆچی ویزدانی پیتان داوه و ده لیم هه قی خو تانه بترسن و ئەم پرسیاره م و جیاوازی نیوان ئاگر و گل له بیر خو م ده به مه وه. به لام شتیک هه یه هه رکیز له بیری ناکه م، به لی به شانازییه وه بیرم ده که ویتنه وه:

من کړنښم بؤ مروّف نه برد

ئهمه له حالیکدا مامؤستایانی نوږی فەرهنګ ئیستا ریک ئهم شته دهکن. نیگاری گشت شتیک وهک خوږی، نیگاری بهگ، قه شه، بازرگانانی دهوله مند، تهنانهت رهنگی چاوی ژنان، پیستی خاویان، کهوانه ی بی هاوتای لیوانیان، سیبهری جوانی نیوان مه مکانیان، چرچ و لوچی ناوچه وانیان، نهنگوستیله قامکیان و مووی قیزه ونی دهرپه ریو له گوئیانه وه دهکیشن و هر به وهنده شه وه راناو هستن، بگره وهک نه وهی مروّف بوونه وه ریکی شایه نی کړنؤش بویردن بیت، ریک له چهقی نیگار هکانی خویندا جیگیری دهکن و ئهم نیگارانه وهک بت بؤ په رستن به دیواردا هله دواسن. ئایا مروّف بوونه وه ریکی هینده گرینگه تا به وه موو ورده کارییه که وه، به سیبهری شیه وه، نیگاری بکیشریت؟ نه گهر مال هکانی گهره کیک له نیگاردا وهک هله ی بینینی چاوی مروّف تا دهچیت بچووکتر بکیشریت، ئایا به واتای نه وه نییه له بری خوا، مروّف دهخریته چهقی دنیاوه؟ خوای گوره و به دسه لات ئهم شتانه باشتر دهزانیته. به لام پیم وایت ئیستا لاتان روونه شتیک چهند تور هاته کاتیک بانگه شهی نه وه دهکریت من بیروکه ی نه نیگارانه م دابی، منیک که کړنؤش برنم بؤ مروّف رت کردووه ته وه و له و رووه نازار و تهنیایی زورم چیشتووه و له بهر چاوی خوا که وتووم و جنیوم پی دراوه. بریک مه لا نووسیویانه و هندیک پیشنوئز گوتوویانه سه رجه مندالان به هوئی منه وه دستپه لئ ددهن و هر منم ه موو کهس به ترین ددهم. ئهم قسانه زیاتر دهچنه نه قله وه وهک له و قسه تور هاتانه ی له باره ی نیگار هوه ددریته پالم.

ددهم ویت له مباره یه وه دواپین شت بلیم، به لام رووی قسه م له و مروّفانه یه نییه که له بهر خولیای ته وش و تور هات هه میسه خه له فاون و نالووده ی هه وه سی خو دهرستن و شه هوت و پاره ن. تهنیا خوای مه زن به نه قلی بی سنووری خو ی له من تی دهگات: مه گهر تو نه بووی کاریکی وات کرد فریشته کان کړنؤش بؤ مروّف ببهن و هر خوت نه بووی مروّف فیری له خو بایبوون کرد؟ ئیستاش خو یان نه و شتانه ی له فریشته کانی تووه فیری بوون، دهکن و کړنؤش بؤ یه کدی دبهن و خو یان دهخنه چهقی دنیاوه. گشت که سیک، تهنانهت بهنده هره راستگوکانیشت

دهیانه ویت له سهر شیوازی فهرهنگی نیگاریان بکیشریت. نهجامی ئهم به خو شهیدا بوونه، بهم نزیکانه ودرده گه ریته سهر له بیبرکردنی تو و من ئهمه وهک ناوی خو م دهزانم. پاشانیش، هرچی تاوانی له بیبرکردنی تو هه یه، دهیخه نه نه ستوی منه وه.

چون بوتان باس بکه م، به نه ندازه ی نه وهی پیشبینی دهکریت، من باکم بهم هه موو شته نییه؟ بیگومان به پیشاندانی نه وهی سدهان ساله سه ریاری به رده بارانکردنم بی به زه بییانه، جنیو پیدان و به نه فره تکردن و تووک لیکردنم، هیشتا سپوساغم و له سهر پیی خو م راوه ستاوم. نه گهر دوژمنانی هه لچوو و رووکه شم، نه وانیه به هو و بی هو جنیو بارانم دهکن، بیریان بکه وتبایه وه خوای مه زن مؤلته ی داوه تا قیامت بژیم، نه واکاری هه موومان ئاسان ده بوو. خو نه و ته مه نه ی نه وان ده توانن له خوای وهر بگرن، به ئاسته م شه ست هفتا سال تی ده په ری نیته. ده سزانم نه گهر بلیم هر هیچ نه بیت قاوه بخونه وه بؤ نه وهی ته مه نتان دریژ بیت، هه ندیکتان ده لین "مادام ئیبلیس نه مه ی ده ویت، با ئیمه ته واو پیچه وانه که ی بکه یین" و نه وان هه رگیز قاوه ناخونه وه، یان خوار ده بنه وه و هه ول ددهن قاوه به سهر قوونی خویندا بریژن.

پی مه که نن. کاکل نا، روا له تی بیر گرینگه. نهک نیگار کیش چی کیشاوه، بگره شیوازی نیگار کیش گرینگه. به لام پیویسته نه مانه ش هیچ کاتیک ئاشکرا نه بن. دهمویست له کو تاییدا چیروکیکی نه قین بگیر مه وه، به لام ودرهنگ که وتووین. مامؤستای چیروکیکی که نه مرو له بری من قسه ی کرد، به لین دا سبه ی نا، دوسبه ی، شهوی چوار شه م، کاتیک نیگاری ژنیک به دیواردا هله دواسیت، به زمانی شیرینی خو ی نه و چیروکی نه قینه مان بؤ بگیر ته وه.

من شه کوورهم

له خه و نمدا باوكم بينى، شتتيكى پيم دهگوت و من لىي حالى نه ده بوبوم. خه و نتيكى ترسناك بوو؛ هه شيار بوومه وه. شه و كهت و ئورهان له هه ردو لاهو توند باوه شيان پيدا كرد بووم و له بهر گه رميي ئه وان، ئاره قه م دهر دابوو. شه و كهت ده ستي نابوو هه سهر سكم. ئورهانيش سهرى ته ريبويى خوئى به سنگمه وه نابوو. سهره راي ئه وهش، بى ئه وهى ئه وان هه شيار بكه م هه وه، توانيم له نوين و له ژورره كه دهر بچم. هه يوانم برى و به كپى دهر گاي ژوررى قهره م كرده وه. له بهر رووناكيى مؤمدانه كه ي ده ستم، خوئى نا، پيخه وي سپيى ويم بينى چه شنى مردوويه كي كفنكراو له و ژورره تاريك و سارده دا راكشابوو. ده تگوت تيشكى مؤمدانه كه ي ده ستم ده كات و ده كوشت ناتوانيت بگاته نوينه كه ي.

كاتتيك زياتر ده ستم نزيك كرده وه، له بهر تيشكى رهنگ نارنجيى مؤمه كه، رووى ماندوو و پيش دهرهاتوو و شانه رووته كانى قهره م بينى. به باشى لىي نزيك بوومه وه، ئه وپيش چه شنى ئورهان، وهك كرم لولى خواردبوو و خه وتبوو و هيماي كچتيكى نووستوو به سيمايه وه ديار بوو.

به خو م گوت: "ئه مه مي ردى منه." هينده دوور بوو ليم و پيم نامۆ بوو، هه ستم كرد په ژيوانيه ك هه ناومى داگرت. ئه گه ر خه نجه ريكم به ده سته وه بوايه، ده مكوشت. نهك له بهر ئه وهى به راستى ده مويست بيكوژم، ته نيا له بهر ئه وهى وهك ئه وهى هه موومان به مندالى كردوومانه، بيرم ده كرده وه چۆن ده بيت ئه گه ر بيكوژم. نه باوه رم به وه

هه بوو سالانيك به يادى منه وه ژيا بيت و نه باوه ريشم به هيماي بيگه ردى زاروكانه ي سهر رووى هه بوو.

نووكى پيى خاوسم له شانى ژهنى و هه شيارم كرده وه. به بينى من، زياتر له وهى بكه وپته بهر كارى گه رى و جووش و خرۆش، ريك وهك خو م ده مويست، ئه گه ر بۆ تاوئيكيش بيت، ترسا. پيش ئه وهى به ته واوى خه و به رى بدات، پرسيم:

"باوكم بينى له خه و نمدا. شتتيكى زور ترسناكى پي گوتم: تو كوشتووته..."

"كاتتيك باوكت كوژرا، مه گه ر ئيمه پيكه وه نه بووين؟"

گوتم: "منيش ئه مه ده زانم، به لام تو ده ترانى باوكم به ته نيا له ماله وه ده مي نيته وه."

"نه مه زانى. تو منداله كانت له گه ل خه يرييه دا ره وانه كرد. ته نيا خه يرييه و له وانه يه ئه سته ريش پيى زاني بيت. خوشت با شتر ده زانى كيى تر پيى زاني بيت."

"جاروبار هه ست ده كه م ده نكيك له ناخمه وه ده يه وپت پيم بلت بۆچى گشت شتتيك به ئاقارى خراپه دا چوو و خوازياره رازى ئه م هه موو به لا و نه گبه تيبه م بۆ بدركي نيته. ده ميش ده كه م هه وه تا ئه و ده نكه بيته ده ري، به لام وهك ئه وهى خه ون بينم، ده نگ له قورگم دهر ناچيت. تو ش چيدى ئه و قه ره باش و بيگه رده ي ناسياوى سه رده مى منداليم نيت."

"خوشت و باوكيشت ئه و قه ره بيگه رده تان قاو دا."

"ئه گه ر بۆ تو له سه ندنه وه له باوكم منت خواست بيت، ئه وا تو له ت كرده وه. به لام ره نكه له م سو نكه يه وه بى منداله كان هيچ تو يان خو ش ناويت."

گوتى: "ده زانم." به لام ئه مه ي به خه م هه وه نه گوت. "شه و، پيش ئه وهى بنووم و كاتتيك تو له خواره وه بوويت، ئه وان كه منيش بتوانم گويم لى بيت، ده يانگوت: قه ره، قه ره، درزى قوونم قه ره."

له پيشدا گوتم: "ليت بدانا يه." به راستيش ده مويست لىي بدانا يه. به لام دوايى به شپرزىي گوتم: "ده ستان لى به رز بكه يته وه، ده تكوژم."

گوتى: "ئا وه ره جيگه وه، ره ق بوويته وه."

"له وانه يه هه رگيز نه يه مه ئه و جيگه يه ته وه. له وانه يه هه ردوو كمان به م زه ماوه نده

کاریکی چهوتمان کردبیت. دهلین ئەو ماره‌برینه به‌تالە. شەو پیش خەوتنم گویم له دەنگی پێی هەسەن بوو. لەبیرت نەچیت، کاتی ژیانم لەگەڵ پیاوی خوا لیخۆشبوومدا، سالانی سال گویم له دەنگی پێی هەسەن بوو. منداڵەکان خۆشیان دەویت. بێ بەزەییەشە. شمشیریکی سووری هەیه. خۆتی لێ پارێزە.

شتیکی فرە سەخت و ماندووم له نیگای قەرەدا بینی و حالی بووم ناتوانم بیترسینم.

گوتم: "شادمانتر و خەمگینتری هەردووکیان هەر تۆی. من بۆ ئەوەی بەدەخت نەبم و منداڵەکانم پارێزم، کەلەرەقی دەنوینم. تۆش بۆ خۆسەلماندن کەلەرەقی دەکەیت، نەک له سۆنگەیی خۆشویستنی منەوه."

بەدوور و درێژی بۆی گیرامەوه تا چ رادەیهک منی خۆش دەویت و بەردەوام له کاروانسەرا خالییه‌کان و له چیا رۆوتە‌لەکان و له شەوانی بەفرباریندا بیری له من کردووتەوه. ئەگەر ئەمانەیی نەگوتایە، منداڵەکانم لەو خەو هەڵدەستاند و هەر بەو شەوه دەگەرێنەوه مائی میدردی پیشووم. لەبەرئەوهی له ناخەوه بۆم هاتبوو، لەپەر گوتم:

"جاروبار پێم وایه میدردی پیشووم بۆی هەیه هەر ئان و ساتیک بگەرێتەوه. ترسی ئەوهم نییه نیوهی شەو لەگەڵ تۆ له ژووڕیکدام و منداڵەکانم پێی بزانی، ترسی ئەوهم هەیه هەر هیندەیی چووینه باوهشی یەکترهوه، ئەو له دەرگا بدات."

له دەرەوه، لای دەرگای هەوشەوه، قیزه و هاواری پشیلەیی بەشەر هاتوو هات. دواتر بیدەنگییه‌کی درێژ هاته ئاراوه. تاویک وام زانی هەنسک دەدم. نەدەمتوانی مۆمدا نەکەیی دەستم بخەمه سەر میزەکه و نەدەمتوانی بگەرێتەوه ژووڕەکه‌م بۆ کن منداڵەکانم. بەخۆم گوت تا بەتەواوی قایل نەبم دەستی له کوشتنی باوکمدا نییه، ئەم ژووڕه بەجێ ناهێلم.

به قەزەم گوت: "بەچاوی سووک بۆمان دەروانی. لەو کاتەوه منت هیناوه، لووت کردوو به ئاسماندا. لەبەر نەگەرانیوهی میدردم، دلت پیمان دەسووتا. ئیستاش لەبەر مردنی باوکم بەزەییەت پیماندا دیتەوه."

بەوردی گوتم: "شەکوورە خاتوون، خۆیشت دەزانی ئەمانە راست نین. گشت

شتیک بۆ تۆ دەکەم." پێم خۆش بوو بەمجۆره دەستی به قسان کرد.

"کەوابوو له نوینەکەت وەرە دەری و وەک من بەپێوه راوهسته."

بۆچی گوتبووم چاوه‌پێی شتیکم؟

بەشەر مەوه ئاماژەیی کرد بۆ لێفەکه و جلی خەوتنی بەری و گوتم:

"ناتوانم."

مافی خۆی بوو. بەلام سەرباری ئەو شەو، لەبەرئەوهی بەقسەیی نەکردم، توورە بووم. گوتم: "پیش کوشتنی باوکم وەک پشیلەیه‌کی شیر ریشتوو خۆت بەم ماله‌دا دەکرد. ئیستاش کاتیک دەلێی شەکوورە خاتوون، خۆیشت باوهرت بەم قسەیه‌ت نییه و پێ دەچیت بته‌ویت ئیمەش بزانی باوهرت پێ نییه."

لەبەر هەلچوونم نا، لەتاو سەرما، وەک ئەوهی شەختەیان به پان و پشت و ملمه‌وه ناییت، دەلەرزیم.

گوتم: "وهره جیگە مەوه و ببه به ژنم."

گوتم: "نامەردی بکوژی باوکم چۆن دەدۆزیتەوه؟ ئەگەر دۆزینەوهی کاتیک درێژ بخایەنیت، مانەوهی من لەگەڵ تۆ لەم ماله‌دا راست ناییت."

"له سایه‌ی تۆ و ئەستەردا، مامۆستا عوسمان گشت سەرنجی خۆی خستوووته سەر ئەسپەکان."

"مامۆستا عوسمان دۆزینی خۆینخۆری باوکی خوا لیخۆشبووم بوو. باوکم ئیستا کاتیک بەبانانەوه دەبینیت بۆ دۆزینەوهی بکوژی وی، ناچاری هاوکاری مامۆستا عوسمانین، ئازار دەچێژیت."

لەپەر له جیگە دەریه‌ری و رووی له من کرد. منیش نەمتوانی تەنانەت خۆم له جیی خۆم بچوولینم. بەلام بەپێچەوانەیی بۆچوونی منەوه، مۆمی مۆمدا نەکەیی دەستی منی بەدەست کوژاندەوه و راوهستا. تاریکی ئەنگوستەچاو هەموو شوینیکی داپۆشی.

بەچریه گوتم: "باوکت ئیدی هەرگیز ناتوانیت بمانبیتیت. هەردووکیان تەنیاين. شەکوورە، ئیستا پێم بلێ: پاش ئەوهی له دواي دوازه سال گەرەمە ئییره، تۆ وات لێ کردم هەست بەکم منت خۆش دەویت و دەتوانیت له دلی خۆتدا جیگەم بکەیتەوه.

دواتر زه‌ماوه‌ندمان کرد. به‌لام له‌و کاته‌وه‌ی زه‌ماوه‌ندمان کردووه، خوٚت له خوٚشویستنی من د‌دزیت‌ه‌وه.

به‌چریه‌ گوتم: "له‌ ناچاری شووم پیت کرد."

بی‌به‌زه‌ییانه‌ ه‌ه‌ستم ده‌کرد ه‌ه‌ر وش‌ه‌یه‌کم، فزولی‌ گوت‌ه‌نی، وه‌ک بزمار له‌ جه‌سته‌ی، که‌ له‌و تاریکی‌ه‌دا ریک‌ له‌ به‌رام‌به‌رم راوه‌ستابوو، ده‌چه‌قی.

دیسان به‌چریه‌ گوتم: "ئه‌گه‌ر حزم لیت‌ بوایه، به‌ مندالی‌ خوٚشم ده‌ویستی."

گوتی: "ئه‌ی شوخی‌ ناو تاریکی، له‌ کونی دیواره‌وه‌ سه‌یری گشت‌ نیگارکی‌شانی هاتوچۆکه‌ری مالی‌ خوٚتان کردووه‌ و ناسیوتن. پیم‌ بلای‌ به‌ بوچوونی تو بکوژ کامیانه‌؟"

خوشحال‌ بووم به‌وه‌ی ه‌یشتا دلگه‌ش بوو. می‌ردم بوو.

"سه‌رمامه‌."

نایه‌ته‌وه‌ بیرم ئه‌مه‌م گوت‌بیت. ده‌ستمان کرد به‌ راموسانی‌ یه‌کتر. کاتیک‌ ه‌یشتا له‌ تاریکی‌دا مؤمدانه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، زمانی‌ نه‌رمی‌ قه‌دیغه‌ ئاسایم‌ نایه‌ ده‌م. فرمی‌سکه‌کانم، قژم، جلو‌به‌رگی‌ نووستنم، له‌رزینم‌ و ه‌موو شتی‌ک، ته‌نانه‌ت جه‌سته‌ی ئه‌ویش‌ جوان بوو. نووساندنی‌ لووتم‌ به‌و سه‌رمایه‌ به‌ روومه‌تی‌ گه‌رمی‌ ئه‌وه‌وه‌ و گه‌رم‌بوونه‌وه‌شی‌ خوٚش بوو، به‌لام‌ شه‌کووره‌ی‌ ترسنۆک‌ خوٚی‌ راگرت‌ و له‌ کاتی‌ ماچ‌ و موچدا‌ خوٚی‌ له‌بیر‌ نه‌کرد‌ و بی‌ری‌ له‌ مؤمدانه‌که‌ی‌ ده‌ستی‌ و باوکی‌ به‌ بان‌ سه‌رانه‌وه‌ و می‌ردی‌ کوٚنی‌ و مندالانی‌ له‌ جی‌گه‌دا‌ نووستووی‌ کرده‌وه‌.

به‌ده‌م‌ قیزاندنه‌وه‌ گوتم: "که‌سێک‌ له‌ ماله‌وه‌یه‌." پالم‌ به‌ قه‌روه‌ نا و چوومه‌ ه‌ه‌یوان.

49

من‌ ناوم‌ قه‌ره‌یه‌

له‌ تاریکی‌یی‌ به‌ره‌به‌یاند، بی‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌س‌ بمینیت، بیده‌نگ‌ وه‌ک‌ میوانی‌ که‌تن‌باز‌ له‌ مال‌ ده‌رچووم‌ و دوور‌ و دریز‌ به‌ کوٚلانه‌ قوراوییه‌کاندا‌ رویشتم. له‌ ه‌ه‌وشی‌ مزگه‌وتی‌ بایه‌زید‌ ده‌ست‌نوێژم‌ گرت‌ و چوومه‌ مزگه‌وته‌وه‌ و نوێژم‌ دابه‌ست. به‌سال‌اچوویه‌ک‌ به‌ هونه‌ریکه‌وه‌، که‌ مه‌گه‌ر‌ مرؤف‌ به‌ چل‌ سال‌ بتوانیت‌ به‌ده‌ستی‌ بخات، به‌ده‌م‌ نوێژکردنه‌وه‌ دریزه‌ی‌ به‌ خه‌وتنیش‌ ه‌دا. جگه‌ له‌ ئه‌و‌ و مه‌لا ئه‌فه‌ندی، که‌سی‌ تر‌ له‌ ژووره‌وه‌ی‌ مزگه‌وت‌ نه‌بوو. ه‌ه‌روه‌ک‌ چۆن‌ جاری‌ وا‌ ه‌ه‌یه‌ له‌ خه‌ونی‌ شه‌وان‌ و بی‌روه‌ری‌ ناشادماندا‌ ه‌ه‌ست‌ ده‌که‌ین‌ خوا‌ بو‌ ساتیک‌ سه‌رنجی‌ لی‌مان‌ داوه‌ و ئیمه‌ش‌ به‌ئومیدی‌ ئه‌و‌ که‌سه‌ی‌ به‌که‌یفه‌وه‌ سکا‌لانامه‌یه‌ک‌ ده‌گه‌یه‌نیت‌ه‌ ده‌ستی‌ سوٚلتان، داوای‌ شتیکی‌ لی‌ ده‌که‌ین: منیش‌ له‌ خوا‌ پارامه‌وه‌ مالیکم‌ بداتی‌ پر‌ بیت‌ له‌ که‌سانیک‌ منیان‌ خوٚش‌ بویت.

کاتیک‌ گه‌یشتمه‌ مالیان، ه‌ه‌ستم‌ کرد‌ مامؤستا‌ عوسمان‌ به‌ ه‌ه‌فته‌یه‌ک‌ له‌ ه‌زری‌ مندا‌ ه‌یدی‌ ه‌یدی‌ جیی‌ زاوای‌ خوا‌ لی‌خوٚش‌بوومی‌ گرتووه‌ته‌وه‌. له‌ زاوام‌ چه‌پتر‌ و دوورتر‌ بوو‌ بو‌ من، به‌لام‌ باوه‌ری‌ کتیب‌ نه‌خشانندی‌ مامؤستا‌ له‌ هی‌ زاوام‌ قولتر‌ بوو. مامؤستا‌ عوسمان‌ به‌ که‌سێک‌ نه‌ده‌چوو‌ سالانیکی‌ دریز‌ له‌ناو‌ نیگارکی‌شاندا‌ بای‌ ترس‌ و شه‌یدایی‌ و ئه‌فینیی‌ ه‌ه‌ل‌کرد‌بیت، بگه‌ زیاتر‌ له‌ ده‌رویشیکی‌ به‌سته‌زمان‌ ده‌چوو.

کاتیک‌ ئه‌و‌ به‌ پشتی‌ که‌می‌ک‌ کوٚماوه‌وه‌ به‌سه‌ر‌ ئه‌سه‌په‌وه‌ بوو‌ و منیش‌ به‌پشتی‌

تۆزۈك چەماۋەۋە لە تەنېشت ئەسپەكەۋە رېم دەكرد و لە مالى مامۆستاۋە بۆ كۆشك دەچوۋىن، پى دەچىت ۋەك دەروېشى پىر و مورىدى لاۋى ناۋ نىگارە ھەرزان بەھاكانى خەملىنەرى چىرۆكە دىرېنەكان چوۋىن.

لە كۆشك، سەرگەۋەرى پاسەوانان و پىاۋەكانىمان لە خۆمان بەكەيفتر و ئامادەتر بىنى. لەبەرئەۋەى سولتانمان دلىا بوۋ لەۋەى ئىمە سەرلەبەيانى ئەمىرۆ سەيرى نىگارەكانى ئەسپى دەستكردى ھەرسى مامۆستاي نىگاركىش دەكەين و نىگارى بەپەلە كىشراۋى بكوژى نارەسەن دەدۆزىنەۋە، ھەرمانيان دابوۋ تەنانەت بى پرس پىكردنى خۆيان، ئەۋ نامەردە ئەشكەنجە بدرىت. بەمجۆرە، ئىمەيان نەبرد بۆ كانى و ھەۋزى بەردەم جەلاد تا ھەموۋان ببىين و پەندى لى ۋەربگرن، بگرە براينە مالىكى بچوۋك و پەروۋتى گۆشەى ئەۋپەرى باخچەى تايبەت. بۆ لىكۆلىنەۋە و لىپرسىنەۋەى نەينى و روۋداۋەكانى ھەلۋاسىن، ئەم مالى بەباشتر دەزانرا.

لاۋىكى زەرىف و ناسك، كە بۆ ئەۋە نەدەشيا پىاۋى سەرگەۋەرى پاسەوانان بىت، بەجۋولەى بەخۆباۋەرپەۋە سى پەرى لەسەر مېزىك دانا.

كاتىك مامۆستا عوسمان دەستى بۆ دەرھىنانى زەرېبىنەكەى برد، دلم دەستى بە ترپەترپ كرد. زەرېبىن و چاۋى، كە ھەمىشە لە ھەمان دووربىيەۋە راى دەگرت، رىك ۋەك ئەۋەى ھەلۆيەك بىت و بە زەرەفەت بەسەر كىلگەيەكدا بفرىت، ھىدى ھىدى بەسەر ھەر سى نىگارى شاھانەى ئەسپدا كىرا. چەشنى ھەلۆيەك مامزىكى نىچىرى دىبىت، تاۋىك لەسەر لوۋتى ئەسپەكان خاۋى دەكردەۋە، بەلام بى ئەۋەى رەۋتى خۆى تىك بدات.

دواتر بە خوينساردييەۋە گوتى: "نىيە."

سەرگەۋەرى پاسەوان گوتى: "چى نىيە؟"

منىش وام دەزانى مامۆستاي گەۋرە كارەكە بەھەند ۋەردەگرىت و ھەر لە يالەۋە تا سم، لە ھەر خالىكى ئەسپەكان ورد دەبىتەۋە.

مامۆستا عوسمان گوتى: "بكوژى نارەسەن ھىچ جى پەنجەيەكى لەدۋاى خۆى جى نەھىشتوۋە. لەم نىگارەنەۋە روۋن نابىتەۋە داخۆ كى نىگارى ئەسپى خەنەبىيى كىشاۋە."

زەرېبىنەكەى ئەۋم ھەلگرتەۋە و سەيرى كۈنە لوۋتى ئەسپەكانم كرد: مامۆستام لەسەر ماف بوۋ. شتىكى ھاوشىۋەى ئەۋ كۈنە لوۋتە سەيرەى ئەسپى خەنەبىيى كىشراۋ بۆ كىتەبەكەى زاۋام، لەۋ سى ئەسپەدا نەبوۋ.

لەۋ كاتەدا ھۆشم چوۋە سەر ئەشكەنجەدەرانى راۋەستاۋە لە دەرەۋە بە ئامىرىكەۋە و من ھەرچەندى كردم سەرم لە چۆنىەتتى بەكارھىنانى ئەۋ ئامىرە دەرەنەچوۋ. كاتىك ھەۋلم دەدا لە درزى دەرگاۋە سەيرىان بگەم، بىنم يەكىكىان ۋەك ئەۋەى جنۆكە دەستى لى ۋەشاندىت، بەرەۋ پاش راى كرد و لەپشت دار توۋيەكەۋە خۆى مەلاس دا.

ئا لەۋ دەمەدا بوۋ سولتانى كۆلەكەى جىھانمان ۋەك تىشكىكى روۋناككەرەۋەى بەرەبەيانى خۆلەمىشى خۆى بەژوورىدا كرد. مامۆستا عوسمان دەستبەجى بۆى روۋن كردهۋە نەيتوانىۋە ھىچ شتىك لەم نىگارى ئەسپانە ھەلگرتىت. سەربارى ئەۋەش، كۆلى نەدا تا سەرنجى سولتانمانى لەم نىگارەنەى ئەسپى شاھانەدا راكىشايە سەر ھەستانەۋەى سەر ھەردوۋ لاقى يەكىك لە ئەسپەكان و جوانكارى و زەرەفەتى ۋەستانى ئەۋىترىان و شكۆ و يقارى ئەسپى سىيەم، كە تەنيا لە كىتەبە زۆر دىرېنەكاندا دەبىنرىت. ھەمان كات پىشېبىنى كرد دانه بەدانەى نىگارى ئەسپەكان بەدەستى كام نىگاركىش كىشراۋە. ئەۋ لاۋەى لە شەۋدا دەرگا بەدەرگا بەسەر مالى نىگاركىشاندا گەرابوۋ، پىشېبىنەكەى مامۆستا عوسمانى پىشتراست كردهۋە.

مامۆستا گوتى: "سەرتان سوۋر نەمىنەت ئەگەر نىگاركىشانم ۋەك ناۋ لەپى دەستى خۆم بناسم. بەلام سەرم لەۋە سوۋرماۋە چۆن ھىلەكى بە من نامۆ لە دەستى يەكىك لەۋ نىگاركىشانەى ۋەك ناۋ لەپى دەستى خۆم دەياناسم، دەرچوۋە. ھىچ ناتەۋاۋى نىگاركىشىك بى بناخە نىيە."

سولتانمان گوتى: "ۋاتا؟"

"ھەزەرتى سولتانى جىھانپەنا و خاۋەن شكۆ، بەبۆچوۋنى من، ئەم ۋاژۆ نەپىنەى لە لوۋتى ئەم ئەسپە خەنەبىيەدا دەبىين، كىماسىيەكى بى ۋاتا و تورەھاتى نىگاركىش نىيە، بگرە شتىكە رىشەى بۆ كۆن دەگەرپتەۋە، بۆ نىگارى تر، بۆ

شیوازگه‌لی تر و له‌وانه‌یه بۆ ئەسپی تریش. ئەگەر پەڕی ئەو کتێبە دانسقانه‌ی ته‌مه‌نیان سه‌دان سه‌اله و ئیوه له‌ گه‌نجینه و له‌ ژێرزهمینه به‌ قفل له‌ سه‌ر قفل کۆمدراو و له‌ سندووقی ئاسندا شار دووتانه‌وه، هه‌لبه‌ینه‌وه، له‌وانه‌یه بۆمان پوون بێته‌وه ئەو شته‌ی ئەمڕۆ ئێمه به‌ هه‌له‌ی ده‌زانین، شیواز بێت و ده‌توانین بیه‌ینه‌وه سه‌ر قه‌له‌می یه‌کیک له‌ سێ نیگارکێشه‌کانمان.

سوڵتان به‌ سه‌رسوڕمانه‌وه گوتی: "ده‌ته‌وێت بچیته‌ گه‌نجینه‌ی ئەنده‌روون؟"

مامۆستام گوتی: "به‌لێ."

ئهمه داخواریک بوو هینده‌ی داخواری چوونه ژووره‌وه‌ی هه‌رمسه‌را بێ پەروا بوو. هه‌مان کات ئەمه‌شم بۆ پوون بووه‌وه: باڵه‌خانه‌کانی هه‌رمسه‌را و گه‌نجینه وه‌ک ئەوه‌ی له‌ دوو گۆشه‌ی هه‌ره‌ دلگیری هه‌وشی ئەنده‌روونی به‌هه‌شتی کۆشکی سوڵتانمان بنیات نرابوون، به‌هه‌مان شیوه له‌ دوو گۆشه‌ی هه‌ستیاری پۆچی سوڵتانماندا جێیان گرتبوو.

هه‌ولم دا به‌ سیمای جوانی سوڵتانماندا، که تازه بویریم دا بووه به‌ر خۆم سه‌یری بکه‌م، بۆم ده‌رکه‌وێت چ ده‌قه‌ومیت، که‌چی ئەوان له‌ناکاو رویشتن. ئایا به‌پێزبان تووره و دلگران بوون؟ تۆ بلی له‌به‌ر ئەم بێ ئابرووییه‌ی مامۆستام هه‌ر هه‌موومان، ته‌نانه‌ت گشت نیگارکێشانیش سزا نه‌درێن؟

گافیک سه‌یری سێ نیگاری ئەسه‌په‌که‌ی پیش خۆم ده‌کرد، هینامه به‌رچاوم جارێکی تر شه‌کووره نابینم و بێ ئەوه‌ی سه‌رچایی له‌گه‌لدا بکه‌م، ده‌کوژریم. ئەم ئەسه‌په‌ دانسقانه، سه‌رباری گشت جوانیه‌کانیان، ئیستا من پیم وابوو له‌ جیهانیکی زۆر دووره‌وه ده‌رچووین و هاتین.

هه‌روه‌ک چۆن به‌ مندالی وه‌رگرتنی مرۆف له‌ ئەنده‌روون و گه‌وره بوون و پێگه‌یشتن و به‌سه‌ربردنی ژبانی له‌ دلی کۆشکدا واتای بوون به‌ کۆیله‌ی سوڵتانمان و مردن له‌ پیناوی ویدا ده‌گه‌یه‌نیت، له‌و بێده‌نگیه‌ ترسناکه‌دا زۆر باش ئەوه‌م به‌ ئەقلمدا هات که کێشانی نیگاریش واتای بوون به‌ کۆیله‌ی جوانیه‌کانی خوا و مردن له‌و پیناوه‌دا ده‌گه‌یه‌نیت.

زۆر دواتر، کاتیک پیاوه‌کانی سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان ئێمه‌یان دایه‌ پیش بۆ

سه‌روه‌وه به‌ره‌وه ده‌رگای ناوه‌راست، مردنم له‌ خه‌یال بوو؛ بێده‌نگی مردن. به‌لام کاتیک به‌ "باب السلام"ی شوینی هه‌لواسینی ده‌یان پاشادا ده‌رباز بووین، بێ ده‌چوو ده‌رگاوانان ئێمه‌یان هه‌ر نه‌بینییت. نه‌ مه‌یدانی دیوان، که دوینی ده‌مگوت به‌هه‌شت خۆیه‌تی و به‌بینینی ئاوی چاوم داها تیبوو، نه‌ قووله و نه‌ تاوسه‌کانیش نه‌یانجوولاندنم. حالی بووم زیاتر ده‌برینه‌ ژووره‌وه، بۆ ناو ئەنده‌روونی دلی نه‌ینی سوڵتانمان.

به‌مجۆره، به‌ ده‌رگای وادا تێ په‌رین ته‌نانه‌ت وه‌زیرانی پایه‌بندیش ناتوانن بێ مۆله‌ت رووی تێ بکه‌ن. چه‌شنی مندالیک چووبیته‌ دانستانیکه‌وه، بۆ ئەوه‌ی چاوم به‌و شاکار و جانه‌وه‌رانه‌ی له‌ به‌رده‌م قووت ده‌بنه‌وه، نه‌که‌وێت، چاوم له‌ زه‌وی هه‌لنه‌ده‌بیری. ته‌نانه‌ت نه‌متوانی سه‌یری ژووری پێشوازی بکه‌م. سه‌رباری ئەوه‌ش تاویک چاوم لای کرد به‌لاوه و نیگام چووه سه‌ر دیواره‌کانی هه‌رمسه‌را و دار چناریکی ساده‌ی هاوشیوه‌ی هه‌ر داریکی تر و پیاویکی بالابه‌رز. کابرا سه‌لته‌یه‌کی پرشنگاری له‌ ئەتله‌سی شین دووراوی له‌به‌ردا بوو. به‌ نیوان ستوونه به‌رزه‌کاندا تێ په‌رین. له‌به‌رده‌م ده‌رگایه‌کی گه‌وره و رازاوه و گومه‌زداری گران راوه‌ستاین. چه‌ند ئاگایه‌کی سه‌لته‌ دروه‌شاهه له‌ شیبانه‌ی ده‌رگاکه‌دا راوه‌ستا بوون و یه‌کیان خۆی به‌سه‌ر قفله‌که‌دا چه‌ماندبووه‌وه.

گه‌وره‌ی خه‌زنه‌داران چاوی بریبه‌ ناو چاومان و گوتی: "چ به‌خته‌وه‌رن له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌زرتی سوڵتانمان ده‌ستووری داوه‌ ببریته‌ ئەنده‌روون. سه‌یری کتێبی هه‌چ که‌س نه‌دیوو و په‌ڕی زێرین و نیگاری له‌ وزه‌ی ئەقل به‌ده‌ر ده‌که‌ن و وه‌ک راوچی له‌ شوینی ده‌گه‌رین. سوڵتانم فه‌رمانی دا بیریان به‌مه‌وه‌ سێ پۆژ مۆله‌تی به‌ مامۆستا عوسمان داوه و پۆژی یه‌که‌م تێ په‌ری. مامۆستا له‌ ماوه‌ی دوو پۆژدا، تا نیوه‌پۆی پینجشه‌م، نا‌سه‌نی ناو نیگارکێشان ده‌دۆزیته‌وه و پیمان ده‌لێت. خۆ ئەگه‌ر بۆی نه‌دۆزرایه‌وه، ئەوا سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان به‌ ئەشکه‌نجه له‌م کاره‌ دیته‌ ده‌ری."

بۆ ئەوه‌ی هه‌چ کللیکی تری تێ نه‌خریت، کونی قفله‌که‌ مۆر کرابوو. سه‌ره‌تا زه‌رفی مۆری سه‌ر قفله‌ هه‌لواسراوه‌که‌یان لا‌برد. کێخوای خه‌زینه و دوو ئاغا به‌ئاماژه‌ی سه‌ر رایان گه‌یاند مۆر له‌ جێی خۆی بووه. مۆر دپندرا، کاتیک کللی کرا

به کوندا، له بڼدهنگییه کدا که هه موومان سه رنجمان دابوویی، قفل کرته ی لئوه هات و کرایه وه. رووی ماموستا عوسمان به جاریک رهنگی خو له می شیی لی نیشته. کاتیک تاکیکی درگای ته خته ی نه خشیندراو خرایه سه رپشته، ده تگوت تیشکیکی رهشی پاشماوه ی زهمانیکی زور دیرین له رووی ماموستای دا.

گه وره ی خه زنده داران گوتی: "له خو را نییه سولتنام داوای گه وره ی نووسیاران و دهفته دارانی تو مارکه ری شتومه کی کردوه. پاریزه ری کتیبیش مردوه و که سیکی تر نییه له بری نه و کاری کتیب رای بی بکات. بویه سولتنامان ده ستوری دا ته نیا جه زمی ناغا له گه لئاندا بیته زووری."

نه مه گرگنیک ی چاو دره وشاوه بوو. ته مه نی، لایه نی که م حه فتا سالی ده نواند. سه ریوشی سه ری وه ک بابرکی که شتی ده چوو و له خو ی ناقولتر بوو.

"جه زمی ناغا حسیبی مالی خو ی بو زووره وه ده کات. له هه موو که س باشتر به شوینی کتیبه کان و گشت شتیکی تر ده زانیت."

بسته بالای به سالچوو له خو بایی نه بوو. چاوی به مه قاله یه کی پایه زیوین و ده ستشوریکی ده سک به گه وه ره خه ملیندراو و به و قوتیلکه و مؤمداناندا ده گتیراپیه وه که لاوانی نه زانی گه نجینه ده یانگواستنه وه.

گه وره ی خه زنده داران گوتی دیسان درگامان له سه ر داده خریت و به مؤری حه فتا ساله ی یاوز سولتان سه لیم قفل ده دریت. دوا ی نوپژی ئیواره، به ناماده بوونی ئاپوره ی ناغایان و به بهرچاوی نه وانه وه سه ره نوئی مؤر هه لده گیریت و درگا ده کریته وه. داوای کرد ئاگامان له خو مان بیت "به هه له" شتیک نه که ویتته جلو به رگ و پو شاک و گیرفان و پشتوینه کانمانه وه، چونکه له درچووندا تا سه ر ده ریپکانمان ده پشکیندریت.

به نیو ناغایانی ریزبوودا چووینه زووری. ژووره وه سارد و سه ری بوو. دوا ی نه وه ی درگا داخرا، له پر تاریکی بالی به سه ر گشت شتیکدا کیشا و هه ستم به بو نی که روو و تو ز و شی کرد و بو نه که گه روومی تو زانده وه. نه و ناوه به سه رییه کدا شیوا بوو؛ شتومه ک، سندووق، کلاوزری و هه موو شتیک به سه رییه کدا ر ژابوون و تو په ل بوو بوون. هه ستیکی وام له کن وروژا وه ک نه وه ی له زور نزیکه وه سه یری

شه ریکی گه وره بکه م.

چاو انم له گه ل رووناکییه کی سه یر راهاتن که له نیوان قه فه سی ئاسنینی نه ستووری په نجهره کانی سه ره وه، له و پلیکانانه ی به درپژایی دیواره به رزه کان هه لواسرابوون و ده گه یشتنه نهومی ناوه راست و له درزی ته خته ی شوینی گه رانی نهومی دووه مه وه له هه موو شوینیکی ددا. نه م ژووره له بهر رهنگی قوماشی قه دیفه و رایه خ و کلیم سوور ده چوو وه. به نه وازییه وه هه ستم به نه و چوونه شه ر و شه ر و خوینرشتن و شار تالانکردن و کوتایی نه و گه نجینانه کرد که له پیناوی نه م گشت ده وله مه ندییه و که له که کردنی نه م شتومه کانه کرابوو.

بسته بالای به سالچوو وه ک نه وه ی له بری من بدویت، گوتی: "ترسان؟ هه رکه سیکی جاری یه که م بیته زووری، ده ترسیت. شه وانه، روچی نه م شتومه کانه به سرته ده وین."

نه وه ی مایه ی ترس و سام بوو، بڼدهنگی شاراوه ی ناو نه م شتومه که زورانه بوو. گویمان له کرته ی مؤرکه بوو کاتیک له قفلی درگای پشتمانه وه درا و بی نه وه ی جووله مان لیوه بیت، به سه رسامی ته ماشامان ده کرد.

شمشیر، ددانی فیل، سه لته، مؤمدانی زیوین و ئالای له نه تله س دروستکراوم بینی. قوتووی له گه وه ره چیکراو، سندووقی ئاسنین، گولدانی ده ستکاری چین، که مه ره بند، ساز، زری، بالیفی ئاوریشمین، توپی پیتشاندهری دنیا، جزمه، پیسته، شاخی که رکه دن، هیلکه ی نه خشیندراوی وشترمل، تفهنگ، تیر و که وان، گورز، دو لآب و دو لآب و دیسان دو لآبم بینی. گشت جیه ک تزه بوو له قوماش، فه رش و نه تله س و ده تگوت نه مانه توپ توپ و به گرانی له نه م به ته خته داپوشراوه کانی سه ره وه، له درزی نه خش و نیگاری ته خته یی ده وری پلیکانه کانه وه، له دو لآبی ناو دیوار و له تاقی هه لکولدرای ناوه راستی دیواره کانه وه به سه رماندا ده ریژین. تیشکیکی بی وینه ی پیستر له هیچ شوین نه دیوم دهیدا له قوماش، قوتوو، سه لته ی سولتانی، شمشیر، مؤمی په مه یی و گه وره، میزه ر، بالیفی به مرواری نه خشیندراو، زینی به داوی زپین خه ملیندراو، چه قوی ده سک نه لماس، گورزی ده سک به یاقووت رازیندراوه، کلاو، شان، سه عاتی سه مه ره، نه سپی هه لکولدرای له ددانی فیل و

پهیکه‌ری فیل، نیرگه‌له‌ی سهر به‌ئه‌لماس، کشاوی له گه‌وه‌ر داتاشراو، شان‌ی
 ئەسپ، ته‌زب‌یحی دهنک گه‌وره، کلاو‌خوودی یاقووت و پیرۆزه تیگی‌راو، مه‌سینه و
 خه‌نجر. ئەم تیشکه لاوازی دزه‌کردو له په‌نجه‌ره‌کانی سه‌ره‌وه، کتومت وه‌ک ئەو
 تیشکی هه‌تاوی له پۆژیک‌ی هاویندا له کلاو‌پۆژنه‌ی گومه‌تی مزگه‌وتیکه‌وه دیته
 ژووری، گه‌ردیله‌ی توژی ناو ژووره نیوه تاریکه‌که‌ی رووناک ده‌کرده‌وه، به‌لام ئەمه
 تیشکی هه‌تاو نه‌بوو. له سایه‌ی ئەم تیشکه نامۆیه‌دا ده‌نگوت هه‌وا بووه به شتیکی
 به‌رجه‌سته و له سو‌نگه‌ی ئەم تیشکه‌وه وا ده‌هاته به‌رچاو وه‌ک ئەوه‌ی سه‌رجه‌م
 کالاکانی ئیره له هه‌مان که‌ره‌سه دروست کرابن. پاش ئەوه‌ی هه‌موومان پیکه‌وه
 ماوه‌یه‌کی تریش بووین به بینه‌ری کپی و خاموشی ژووره‌که، حالی بووم ئەو شته‌ی
 په‌نگی سووری ژووره سارده‌که‌ی کز ده‌کرد و گشت شتومه‌که‌کانی ده‌خسته هه‌مان
 به‌رگی رازداره‌وه، له تیشک زیاتر، توژیک بوو هه‌موو شوینیکی داپۆشیبوو. ئەو
 شته‌ی ناپۆژه‌ی ئەم گشت کالایانه‌ی ترساکتر ده‌کرد، ناو‌پته‌بوونی چاو بوو له‌گه‌ڵ
 ئەو شته سه‌یر و نادیارانه‌ی که‌وا له نیگای دووهم و سیه‌میشدا ناشکرا نه‌ده‌بوون
 چین. شتیکم ده‌بینی و وام ده‌زانی سندووقه، پاشان ده‌مگوت می‌زه و دواتریش
 ده‌گه‌یشتمه ئەو باوه‌ره‌ی نامی‌ریکی نامۆی فه‌رنگ بیت. وام ده‌زانی سندووقی
 گه‌وه‌ری ناو سه‌لته و شان‌ی به‌په‌له ده‌ره‌ینراو له سندووقه‌کان، کشاویکی
 سه‌رنج‌راکیشی نیردرای چاری مۆسکۆیه.

جه‌زمی ئاغا وه‌ک له‌سه‌ری راهاتبوو، مه‌قاله‌که‌ی له‌ناو ئاگردانی دیواره‌که دانا.

مامۆستا عوسمان به‌چرپه‌ گوتی: "کتیبه‌کان له کوین؟"

بسته‌بالا گوتی: "کام کتیبانه؟ ئەوانه‌ی له عه‌ره‌بستانه‌وه هینارون، قورئانی کوفی،
 ئەوانه‌ی حه‌زته‌ی یاوز سو‌لتان سه‌لیم خانی به‌هه‌شتنشین له ته‌وریزه‌وه هیناوانی،
 کتیبی ئەو پاشایانه‌ی له دار دراوون و ده‌ست به‌سه‌ر مال و مولکیاندا گیراوه، ئەو
 ده‌ست‌نوسانه‌ی بآلیۆزی فینیسیا به‌دیاری بۆ باپیری سو‌لتانمانی هیناوه، یاخۆ ئەو
 کتیبانه‌ی کرس‌تیانی که می‌ژووین بۆ سه‌رده‌می سو‌لتان مه‌مه‌د فاتیح ده‌گه‌رپته‌وه؟"
 مامۆستا عوسمان گوتی: "ئەو کتیبانه‌ی سی سال له‌مه‌وه‌ر شا ته‌ه‌ماسپ
 به‌دیاری بۆ حه‌زته‌ی سو‌لتانمانی نارده‌وه."

بسته‌بالا ئیمه‌ی برده به‌رده‌م دۆلابیکی ته‌خته‌ی گه‌وره. مامۆستا عوسمان دوا‌ی
 ئەوه‌ی ده‌رگای دۆلابی کرده‌وه و چاوی به ده‌ست‌نوسه‌کان که‌وت، تو‌قره‌ی لی برا.
 ده‌ست‌نوسیکی کرده‌وه، ناوونیشانه‌که‌ی خوینده‌وه و په‌ره‌کانی هه‌لدایه‌وه. منیش
 له‌گه‌ڵ ئەودا به‌سه‌رسامی سه‌یری په‌ره‌کان و نیگاری خانانی چاوماسیمان کرد و
 دانه به‌دانه‌ی نیگاری هه‌ریه‌ک له‌وانه‌ش به‌بایه‌خ پیدانیکی فره‌وه کیشرابوون.

مامۆستا عوسمان به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی ده‌ست‌نوسه‌که‌وه گوتی: "جه‌نگیز خان،
 چاتای خان، تولوی خان، کوبیلای خانی فه‌رمان‌ره‌وی چین." ئەو ده‌ست‌نوسه‌ی
 داخست و دانه‌یه‌کی تری به‌ده‌سته‌وه گرت.

نیگاریکی جوانی له وزه‌ی ئەقل به‌ده‌ر که‌وته پێش چاومان، نیگاریکی پێشانده‌ری
 ئەو جفات‌ه‌ی کاتیک فه‌هاد به‌هیزی ئەفینی خۆی، شیرینی دل‌داری و ئەسپه‌که‌ی
 ده‌داته دوا‌ی خۆی و به‌ ئازاره‌وه رای ده‌کیشیت. تاویری شاخه‌کان و هه‌ور و گه‌لا و
 لک و چلی سی دار سه‌رووی ره‌سه‌نی گه‌واهیده‌ری ئەفینی فه‌هاد بۆ پێشان‌دانی
 سه‌ودایی و خه‌می هه‌ردوو دل‌دار، به‌ده‌ستیکی خه‌مگین و له‌رزۆک و هینده به‌ئازار
 کیشرابوو، که خه‌م و تامی فرمی‌سکی گه‌لا وه‌ریوه‌کانی په‌رییه‌وه بۆ من و مامۆستا
 عوسمانیش. ئەم جفات‌ه‌ دلته‌زینه، وه‌ک ئەوه‌ی مامۆستایانی گه‌وره ده‌یانکرد، ئاماژه
 نه‌بوو بۆ پێشان‌دانی هیزی بازووی فه‌هاد، بگره بۆ ئەوه نه‌خشیندراوو تا پێشانی
 بدات ئازاری ئەفین له یه‌ک کاتدا له سه‌رانسه‌ری دنیا‌دا هه‌ستی پێ ده‌کریت.

مامۆستا عوسمان ده‌ست‌نوسه‌که‌ی دانا‌یه‌وه شوینی خۆی و دانه‌یه‌کی تری
 ده‌ره‌ینا و گوتی: "ئەمه یه‌کیکه له لاساییکردنه‌وه‌کانی به‌هزاد و هه‌شتا سال
 له‌مه‌وه‌ر له ته‌وریز کراوه."

ئەمه نیگاریک بوو دۆست‌ایه‌تی دژواری پشیل و مشک‌ی ناو که‌لیله و دیمنه‌ی
 ده‌خسته روو. له کیلگه، مشک‌ی به‌سته‌زمانی گیرخواردووی نیوان شالۆی سمۆره‌ی
 سه‌ر زه‌وی و بالنده‌ی کوله‌ماری ئاسمان، رزگاربوونی خۆی له ده‌ستی پشیل‌ه‌ی
 بیچاره‌ی ناو داوی راوچیدا ده‌بینیت. ریک ده‌که‌ون: پشیله چه‌شنی دۆستیکی خۆی،
 به‌ دلۆفانی مشک‌ه ده‌لپسته‌وه. مشک‌هش به‌پاریزه‌وه پشیله له داو رزگار ده‌کات. به‌ر
 له‌وه‌ی فریا بکه‌وم و بتوانم له هه‌ستیاری نیگاریک‌یش بگه‌م، مامۆستا

دهستنوو سه كهی خسته وه ته نیشته ئه وانى تر و بى بیرکردنه وه په ره ی کتیبى کی تری کرده وه. ئەمه نیگارێکی جوانی ژنیکی رازدار و پیاویک بوو. ژنه دهستیکی به شیوهیهکی جوان کردبووه وه و پرسیاری شتیکی دهکرد. دهسته که ی تریشی له سه ره به گه سه وه زه که یه وه خسته بووه سه ره ئه ژنۆی، پیاوه که ش ئاوری دابوو و به سه رنجه وه گوپی بۆ قسه ی ژنه راگرتوو. ئیره ییم به نزیکى و ئه قین و دۆستایه تیى نێوانیان برد و به چێژه وه ته ماشام کرد.

مامۆستا عوسمان ئه ویشی دانا و په ره ی کتیبى کی تری هه ئدایه وه. سواره ی هه ردوو له شکرى ئیران و توورانی دوژمنی له میژینه ی یه کتر، ته واوی زری و خووده و ئه ژنۆوانه و تیر و که وان و تیردانیان پۆشیبوو و سواره ی ئه سپی جوان و ئه فسانه یی تا گریمل له زری هه لکیشراو بووبوون. چهنه د جوان له چۆلیکی په نگ وه که په نگى تۆزی زه وی به ریز له به رامبه ره یه که راهه ستابوون و رووی رمه نووک په نگا وه په نگ نه خشیند راهه کانیا ن کردبووه یه کدی و پيش ئه وه ی بکه ونه هیرشبردن بۆ کوشتنی یه کتر، پشوو درێژانه سه یری شه ری فه رمانده کانی خۆیان ده کرد، ئه وه فه رماندانه ی بۆ به ره نگار بوونه وه ی لایه نی به رامبه ره چوو بوونه مه یدان. خه ریک بووم به خۆم ده گوت چ ئه مرق کیشرا بیت و چ سه د سال له مه وه به ره، چ جفا تیکی شه ر بیت یا خو ئه قین، ئه وه ی نیگار کیشی با وه ر پته وه ده ی کیشیت و پيشانی ده دات، شه ر کرد نه تی له گه ل خۆیدا، که واته ئه وه ی نیگار کیش کیشاویه تی، پشوو درێژی خۆیه تی. له وه ده مه دا مامۆستا عوسمان گوتی: "ئه مه ش نییه" و ده ستنوو سه گرانه که ی داخسته وه. له ده فته ریکی نیگارا دا، نیگاری دیمه نیکی فرا وانمان بینى، دیمه نیک که تا ده چوو درێژ ده بووه وه و شاخه کانی ناوی له پشت په له هه وه ره کانه وه وون ده بوون. بیرم کرده وه ئەم نیگاره له وه جوړانه یه کاتیک مرۆف نیگاری ئەم دنیا بکیشیت و وه ک نیگاری ئه وه دنیا پيشانی بدات. مامۆستا عوسمان چیرۆکی ئه وه ی گیرایه وه چۆن ئەم نیگاره چینیه له بوخارا وه بۆ هه رات و له هه راته وه بۆ ته ورپز و له ته ورپزه وه بۆ کۆشکی سولتان چوو ته کتیبی جوړا وجۆره وه و لێیان ده رچوو وه به رگی درپنرا وه و دواتر له گه ل نیگاری تر دا به رگی تی گیرا وه ته وه و با سی گریمانه ی هاتنی نیگاره که ی له چینه وه بۆ ئه سته نبول کرد.

بریک نیگاری شه ر و مردن یه که له یه که تر سنا کتر و با شتر کیشرا وه مان بینى: رۆسته م له گه ل شا مازنده راندا؛ رۆسته م هیرش ده باته سه ره له شکرى ئه فرا سیاو؛ رۆسته م وه ک شه روانیکی نه ناسرا و و رازداری زری پۆش... له ده فته ریکی تری نیگارا چهنه سو پایه کی نامۆ به ئیمه و بریک جه سته ی بیبه زه بیبانه له توه تکرایى کاتی شه رمان بینى، خه نجه ری له خۆیندا سووربوو و شه روانمان بینى وه ک پیا ز وردورد یه کتریان ده جنی. کى ده زانیت چهنه مین هه زار جار بوو مامۆستا عوسمان سه یری ئەم نیگاران ه ی ده کرد: نیگاری خۆشوشتنی شیرین له به تریفه ی مانگ له گۆلدا و سه یرکردنی له لایه ن خه سه ره وه وه؛ نیگاری بوورانه وه ی هه ردوو ئه قیندار له یلا و مه جنوون کاتیک دوای ما وه یه کی درێژ سه ره له نو ی یه کدی ده بیننه وه و نیگاری شادمانی هه له اتنی سه لمان و ئابسال له ده ست دنیا و ژیانیا ن له دوورگه یه کی به خته وه ری پر له دار و گول و گولزار و جریوه ی مه ل. وه ک مامۆستایه کی راسته قینه و گه وره ش، ته نانته تا په نجه ی نه خسته پایه ته سه ره کیماسی و ناته واوی خرا پترین نیگار و پيشانی منى نه دا، جا با ئه و کیماسیه له لاوازی نیگار کیشه وه بو بیت یان به هو ی ده مه ته قی خۆبه خۆی نیوان په نگانه وه بیت، ده ستی هه لئه ده گرت: کاتیک شیرین و خه سه ره له زمانى یا وه رانه وه گو ییان بۆ به سه ره اتی شیرین را گرتوو، کام نیگار کیشی به ده بخت و نیاز خرا پ ئه و کونده به بووه شوومه ی خسته بووه سه ره ئه و لکی داره ی که نه ده بوو به هیچ جوړیک بخریته سه ری؟ ئه و ده مه ی ژنانى میسر به ده م سه یرکردنی یوسفی به ده وه وه نارنجی شیرین پاک ده که ن و قامکی خۆیان ده برن، کى ئه و کوره شو خه ی به پۆشاکی ژنانه وه خزاندو وه ته ریزی ژنانه وه؟ ئه و نیگار کیشه ی نیگاری به تیر کو یربوونی ئه سفه ندیاری کیشا وه، ئایا ده یتوانی پيشبینی بکات خۆیشی له ئاکامدا کو یتر ده بیت؟

ئه و فریشتانه ی ساتی به رزبوونه وه ی حه زه ته ی پیغه مبه رمان ده وه ریه ان دا وه، ئه و به سال چوو ه پيست بۆر و شه ش بال و ریش درێژه ی هه ساره ی زوجه لی ده نواند و رۆسته می کۆر په له مان بینى له ژیر نیگای دایکی و دایه نه کانیدا به ئاسووده یی له لانکه ی گه وه ره ریژکرا ودا نووستوو. مردنی به ئازاری دارا له با وه شی ئه سکه نده ردا، چوونه وه ژوو ره وه ی به هرام گو یر و کچه شازاده ی رووس بۆ ژووری سوور،

تپه‌ریبونی سیاوش به ئەسپێکی پەشی واژۆی شاراوە لە لووتدا نەبوو بە ئاگرێکدا و تەدارەکی ماتەمینی ناشتنی خەسەرەوی بە دەستی کۆری خۆی کۆژراومان بینی. مامۆستا عوسمان بە دەم هەلبژاردنی دەستنووسەکان و دانانەویانەوه بەپەله، جاروبار نیگارکێشیکی دەناسییەوه و پێشانی منی دەدا. واژۆیەکی بەشەرەوه شاراوە ناو گولان، گۆشەیی وێرانەیهک، یان لە گۆشەیی بیریکی تاریکی شوینی خۆشاردەوهی جنۆکەدا دەیدۆزییەوه و دەری دەهینا. پاشان سەیری واژۆکان و ناوونیشانەکانی دەکرد و روونی دەکردەوه کۆچی لە کێوه وەرگرتوو. بەمەبەستی ئەوهی چەند نیگارکێکمان بکەوێتە بەرچاو، ماوێهەکی درێژ پەرهی چەند دەستنووسیکی ئەمدیو و ئەودیو کرد. جاروبار بێدەنگیەکی درێژ دەهاتە ئاراو و تەنیا دەنگی بەئاستەمی هەلدانەوهی پەرەکانمان دەبیست. هەندیک جاریش مامۆستا عوسمان دەنگی "یا"ی لێ بەرز دەبوووه و منیش لەبەرئەوهی نەمدەزانی سەری لە چی سوپماوه، بێدەنگ دەبووم. نیگارەکانی دەکردەوه و دەبێستە بەردەم و بیری دەهینامەوه که نەزمی هەندیک لەم پەرە و ریز کردنی دار و سوارەکانمان لە دەستنووسی تر و جقاتی تری چیرۆکی دیی تەواو جیاوازدا دیوه. نیگاری ناو دەستنووسیکی یەکیک لە پێنج خشتهکییەکانی نیزامی، که ئەو دەیگوت سەرەمی شا رەزای کۆری تەیمووری لەنگ، واتا نزیکی دووسەد ساڵ لەمەوبەر بەئەنجام گەیه‌ندراوه، لەگەڵ نیگاری ناو دەستنووسیکی تردا، که دەیگوت حەفتا هەشتا ساڵ بەر لە ئێستا لە تەوریز بە دروستکردن دراوه، بەراورد دەکرد و لە منی دەپرسی لۆجیکی ئەمە لە چیدایە، که نیگارکێشان بێ ئەوهی یەکتریان بینییت، هەمان نیگاریان کێشاوه؟ دواتریش هەر خۆی وەلامی دەدایەوه و دەیگوت:

"نیگارکێشان بریتییە لە بیرهینانەوه."

دەستنووسە کۆنەکانی دەکردەوه و دای دەخست، لە بەرامبەر شاکارەکاندا خەم دای دەگرت (چونکه چی دی کەس بەمجۆرە نیگاری نەدەکێشا) و لە ئاست بێ تواناییەکانیشدا خۆشحال دەبوو (چونکه لە راستیدا سەرچەم نیگارکێشان برا بووین). ئەو شتەیی نیگارکێش بیری دەکەوتەوه، نیگاری کۆنی دار، فریشتە، سەیان، پلنگ، رەشمال، ئەژدیها و شازادە لێوبەبارەکانی پێشان دەدا و ئاماژەیی

دەکرد بۆ: سەرەمانیک خوا دنیای لە بێوێنەترین دۆخیدا بینیوه و باوهری بەجوانیی ئەم شتەیی بەر چاوی خۆی هیناوه و بۆ بەندەکانی خۆی جێ هێشتوو. کاری ئێمەیی نیگارکێش و ئەوانەیی سەیری نیگار دەکەن، ئەوهی ئەم دیمەنەیی خوا بینیویەتی و بۆ ئێمەیی جێ هێشتوو، بەبیر بەهینەوه. گەرەترین وەستایانی هەر نەوهیەکی نیگارکێشان سەرتاپای ژبانی خۆیان لەسەر داناو و تا کۆیڕ بوون کاریان کردوو و گەرەترین هەول و ئێلامیان خستوو تە کار بۆ گەیشتن بەو شاکارەیی که خوا گوتوویەتی "بیبینن" و کاریان کردوو بۆ کێشانی نیگاری. کاریک ئەوان کردوویانە، وەک ئەوه دەچێت مەژۆف بێرەوه‌رییە زێزینەکانی خۆی بێر بکەوێتەوه. بەلام جێی داخە تەنانەت گەرەترین مامۆستایانیش کتومت وەک بەسالاچوانی شەکەت و ماندوو و ئەو نیگارکێشەنەیی بەهۆی کاری وزە پرووکێنەوه کۆیڕ بوون، چەند رەهەندیکی کەم نەبێت، نەیانئوانیوه ئەو نیگارە شاکارە بەبیر خۆیان بەهینەوه. ئەمەش هۆکار بوو بۆ ئەوهی نیگارکێشان سەرباری نەبینینی بەرەمی یەکدی و بگرە هەبوونی مەودای سەدان ساڵ لە نێوانیاندا، نیگاری داریکی مامۆستایانی کۆن، مەلێک، نیگاری شازادەیهک لە کاتی خۆشووشتن لە گەرماو و کچیکی راولەستاوی ناو چوارچێوهی پەنجەرەیان دەکێشا و جاروبار ئەم نیگارە وەک پەرچوویک لەیهک دەچوون.

زۆر دواتر، پاش ئەوهی تیشکی سووری ناو ژووری گەنجینە کەمێک تاریک داها و ئاشکرا بوو هیچ کام لەو کتیبانەیی شا تەماسپ بەدیاری بۆ سولتانیانمانی ناردبوو، لە دۆلابدا نەبوو، مامۆستا عوسمان هەمان لۆجیکی بەبیر هینایەوه:

"جاروبار بایی مەلێک، شیوهی لکاندنێ گەلا بەدارەوه، پێچ و پەنای لێواری گۆپسوانەیهک، شیوهی راولەستانی هەور لە هەوادا و زەرەخەنەیی ژنیک، لە وەستاوه بۆ شاگرد، پشتاو پشت پێشان دەدریت، بۆ فێرکردن دەگوتریتەوه، لەبەر دەکریت و بەسەدان ساڵ دەشاردریتەوه. مامۆستای نیگارکێش لەبەرئەوهی ئەم وردەکاریانە لەسەر دەستی مامۆستای خۆی فێر بووه و باوهری وایە قالبە، بەئەندازەیی باوهرهینانی بە نەگۆری قورئانی پیرۆز، باوهری بە نەگۆری قالب هەیه و وەک لەبەرکردنی قورئانی پیرۆز لە مێشکی خۆیدا هەلی دەکوێت و هەرگیز لەبیری

ناکات. به لّام پئویسته له بیرمان نه چیت ئەم له بیرنه چوونه به واتای ئەوه نییه وه ستای نیگارکیش بهردهوام دەست بۆ ئەم وردەکارییانه ببات و به کاریان بهیئت. جاروبار نهزمی ئەو نیگارخانهیە نیگارکیش بینایی چاوی خۆی تیدا له دەست دەدات و خوو و رهوشتی ئەو وهستا سه رکیشهی له تهنیشتییه وه نیگار ده کیشیت و کهیفی رهنگ و بهزمه کانی سولتان، بوار نادن نیگارکیش ئەم وردەکارییانه بکیشیت، بۆیه نیگاری بآلی مه لیک، یان زهرده خنه ی ژنیک...

منیش گوتم: "یاخۆ لووتی ئەسپیک.."

مامۆستا عوسمان بۆ ئەوهی پێ بکه نیت، گوتی: "یاخۆ لووتی ئەسپیک.. مامۆستایانی مهزن ئەمانه وهک ئەوهی له قولایی رۆحیاندا هه شار دراوه، ناکیشن، بگره به پیتی داوونه ریتی ئەو نیگارخانهیە نیگارکیش له و کاتدا کاری تیدا دهکات، چه شنی ئەوانی تر نیگار ده کیشیت. حالی ده بیت؟"

له شیرین و خه سهروهی نیزامیدا که تا ئیستا سهیری ژمارهیهکی زۆر له دهستنوسه کانیمان کردبوو، له په رهیهکی نه خشیندراو و پیداندهری شیرین له سهه تهخت، نووسراویکی له سهه بهرد هه لکۆلراوی سهه دیواری کۆشکم خۆیندهوه: خوی گه ورهه، هیز و دهسه لات و ولاتی کوری تهیموور خانی سهه که وتوو و خاقانی دادپهروهه و سولتانی رهسه نزادهمان بپارێزه بۆ ئەوهی ههه بهخته وهه بیت (له سهه بهردی لای چهپ نووسراوو) و ههه دهوله مهند بیت (له سهه بهردی لای راست نووسراوو).

زۆر دواتر پرسیم: "له کوئ ئەو نیگارانه ده دۆزینه وه که نیگارکیشان تیاياندا لووتی ئەسپیان وهک ئەوهی له بیره وه ریااندا ههیه، کیشاوه؟"

مامۆستا عوسمان گوتی: "پئویسته دهستنوسی ئەو شانامه شاکاره ی شا ته هماسپ به دیاری ناردوویه تی، بدۆزینه وه. پئویسته بگره پینه وه بۆ ئەو سهه رده مه جوان و کۆن و ئەفسانه ییانه ی کاتیک خوا تیکه ل به نیگار ده بوو. هیشتا سهیری زۆر کتییی تر ده کهین."

بیرم کرده وه ئامانجی بنه ره تی مامۆستا عوسمان په یادکردنی دۆزینه وهی ئەسپی لووت ناقۆلا نه بوو، بگره دهیه ویت تا بۆی ده کریت سهیری ئەم نیگاره شاکارانه ی

دوور له چاوان پارێزراوی گهنجینه بکات. ئەوهنده ئۆقرهه لێ برابوو بۆ دۆزینه وهی بیانوو به مه به سستی گه یشتن به شه کوره ی له ماله وه چاوه ری کردووم، نه مده ویست باوه ر بکه م مامۆستای گه وره ده خوازیت تا بۆی ده لویت ماوه یه کی درێژتر له م ژوره سارد و رچیوه ی گهنجینه بمینتته وه.

به مجۆره، به رپپیشاندانی بسته بالای به سالآچوو، دۆلاب و سندووقی ترمان کرده وه و به ردهوام بووین له سهه سهه رکردنی نیگاره کان. جاروبار له م نیگاره ویکچووانه بیزار ده بووم، نه مده ویست جاریکی تر سهیری هاتنی خه سه ره بکه م کاتیک دیته بن په نه ره ی کۆشکی شیرین بۆ بینینی، بگره بۆ ئەوهی سهیری لووتی ئەسپه که ی خه سه ره بکه م، له مامۆستا دوور ده که وتمه وه و هه ولّم ده دا له په نای مه قاله که خۆم گه رم بکه مه وه، یان ده رگای به سه ره یه کدا کراوه ی ژوره کانی گهنجینه م ده کرده وه و به ریز و به سه رسامی به ناو قوماشی ترسناک، زیر، ده سته که وتی شه ر و چه ک و کۆمه لی زیندا ده رپیشتم. جاروباریش له به ره وهی مامۆستا ده نگیکی لێ به رز ده بووه وه، یاخۆ به ده ست جووله یه کی ده کرد، خه یالّم ده چوو بۆ ئەوهی دوا جار له ده ستنوسیکدا شاکاریکی نوئ، یان، به لێ، ئەسپیکی لووت ناقۆلا په یدا بوویت و به راکردن خۆم ده گه یاندی. مامۆستا له سهه رایه خیکی ئوشاقی پاشماوه ی سه رده می سولتان محمه د فاتیح خۆی گرمۆله کردبوو و دانیشتبوو. کاتیک له نیوان ده سته که میک له رزۆکه کانیدا سهیری په ره یه کم کرد، لووتم به نیگاریکدا ته قییه وه تا ئەو ساته هه رگیز نه مدیوو؛ نیگاری ئیبلیس گافیک به دزییه وه سه رده که ویتته سهه که شتی حه زه ته ی نوح.

سهیری بریک نیگاری ئەو سهه دان پادشا، قرال، سولتان و فه رمانه وه ایانه مان کرد که هه ر له زه مانی تهیمووری له نگه وه تا سه رده می سولتان سلیمانی قانونی له سهه تهختی ده ولته ی جۆراوجۆر دانیشتبوو و له م نیگارانه دا به کامه رانی و خۆشحالی له ناو ئاسک و شیر و که رویشکدا راویان ده کرد. له نیگاریکدا بینیمان یاره یه کی بۆ ئابروو تهخته ی له قاچی دواوه ی حوشریک به ستوو و کردوویه تی به پلکانه و خۆی به ئاژله ی به سته زمانه وه ناوه. ته نانه ت ئیبلیسیش له تاو ئەم بۆ رهوشتییه په نه جی خۆی گه سته و شه رم دای گرتوو. له کتیبیکی عه ره بیی له رپی به غداوه هاتوودا

بینیمان بازگانیک دەستی بە قاچی بالندەییەکی ئەفسانەیییەوه گرتوو و بەسەر دەریاکاندا دەفرییت و سەیریان دەکات. لە پەرەیی یەکەمی دەستنووسی دواى ئەویدا، کە لە خۆیەوه کرایەوه، ئەو جقاتەم بینی کاتییک شیرین سەیری نیگاری هەلواسراوی خەسەرەو بە لقی دارەوه دەکات و عاشقی دەبیت. من و شەکوورە زۆر حەزمان لەو جقاتانە دەکرد. نیگاری لوولە کاغەز و تۆپ و مەلی جیگیگرکراوی سەری پشستی فیلیک و نیگاریکمان بینی شیوەی کاری ناوہوی سەعاتیکی ئالۆزی لە پەیکەری بچووکی عەرەبی دروستکراو پێشان دەدات و کاتمان بیر کەوتەوه.

بۆم نابریتە سەریەک گەلۆ چەندی تر لە دەستنووسییکەوه بۆ یەکیکی تر و لە نیگارییکەوه بۆ دانەییەکی دی بەوجۆرە سەیرمان کرد. دەتگوت زەمانیکی زیپینی هەمیشە نەگۆر و راوہستاوی دەرچوو لەو نیگارنەیی ئیمە تەماشامان دەکردن، ئاویتەیی ئەو زەمانە بوو کە ئیمە لە ژووری کەرۆوگرتوو و شیداری گەنجینە بەسەرمان دەبرد. ئەو پەرانی بەدریژایی سەدان سالی بەدەم داہاتنی کوپراییی نیگارکیشانەوه لە نیگارخانەیی ئەو گشت پادشا و شازادە و خان و سولتانانە کیشرابوون، ئیستا دەتگوت دواى ئەو ماوہ دریژەیی شاردنەویان لە سندووودا، خوودە، شمشیر و خەنجەری دەسک ئەلماس، زری و فنجان و عوودی نازدار و تۆز لێنیشتووی لە چینەوه ہاتوو، بالیف و کلیمی بەمرواری خەملیندراو، کە بەراستیش ھاوشیوەیمان لە نیگارەکاندا دیبوو و ھەرہا ئەسپی جۆراوجۆری دەوروہەرمان دەخاتە جوولە و گیانیان بەبەردا دەکات.

"ئیستا بۆم روون دەبیتەوه ھەزاران نیگارکیش بەدریژایی سەدان سالی ھەرگاف ھیدی ھیدی و بەنھینی ھەمان نیگاریان کیشاوه و نیگاری گۆرانی نھینی و لەسەر خۆی دنیایان بۆ دنیاہەکی تر کیشاوه."

ددانی پێدا دەنیم نەمتوانی بەتەواوی تێ بگەم مامۆستای گەورە دەہیوئیت چی بلیت. بەلام ئەو سەرنجدانەیی مامۆستام لەو ھەزاران نیگارەیی بەدریژایی دووسەد سالی رابردوو لە بوخارا و ھەراتەوه بۆ تەررێز و بەغدا و تا ئەستەنبول کیشرابوون، ئیدی مەبەستی دۆزینەوهی نیشانەیی ناقولای لووتی ئەسپەکانی زۆر تێ پەراندبوو. ئیمە تەدارەکی شەیدابوونیکی بەخەم بارگاوکیرومان بۆ ئیلھام و ھونەر و

پشوودریژی سەرجەم ئەو مامۆستایانەیی چەندین سەدە بوو لەم سەرزەوینە نەخش و نیگاریان دەکیشا، دەگێرا.

بۆیە گاھییک دەمی نوێژی ئیوارە دەرگای ژووری گەنجینە کرایەوه، مامۆستا عوسمان پیمی گوت ھیچ داخووزیکی نییە بۆ چوونە دەرہوہ و ئەگەر تا بەرہەبیان لێرە لەبەر تیشکی مۆم و قوتیلکە سەیری نیگار بکات، ئەوسا دەتوانیت ئەرکی پێسپێردراو لەلایەن سولتانمانەوه بەتەواوی راپەرینیت. یەکەم شت بەخەیاڵمدا ھات مانەوہمان بوو لەگەل وی و -کابرای بستەبالا- لێرە و ئەمەشم پێ گوت.

دەرگا کرایەوه و کاتییک مامۆستام ئەم بریارەیی بەو ئاگیانەیی لە دەرہوہ لە چاوہروانیی ئیمەدا راوہستابوون، راگیاندا ویستی مۆلەت لە گەورەیی خەزەندەداران وەرگریت، من دەمودەست پەژیوان بوومەوه. تاسەیی شەکوورە و مالم کردبوو. بیرم دەکردەوه چۆن خۆی و مندالەکان شەو بەتەنیا بەسەر دەبەن و چۆن دەرہیوانەیی تازە چاککراوی پەنجەرەکان توند دادەخەن و ھەر دەتگوت لەسەر تۆپەلە درک دانیشتووم. لە نیوان تاکیکی کراوہی دەرگای ژووری گەنجینەوه، دار چناری تەر و گەورەیی باخچەیی ئەندەرروونم بینی وەک ئەوہی لە تەمیکی تەنکدا نقوم بووبن. دوو کوری گەنجی خزمەتکاریش لەو باخچە کامەراندە وەک کەران بە ئامازەیی دەست دەدان تا دەنگیان نەگاتە سولتانمان و ئارامیی لێ نەشیوئیت. جوولەیی دارەکان و دوو کورەکەش منیان بۆ ژیانای نایابی دەرہوہ بانگ کرد، بەلام من بە ھەستی شەرم و خۆ بەتاوانبارزانینەوه لە جوولە کەوتم.

نیمه دوو عهودالین

باپیرانی حه زرهتی سولتانمان به دریزایی سهدان سال دهستیان به سهر سهدان ولاتدا گرتووه و تالانیان کردوون و گه نجینهی خویان پر کردووه. قسه و قسه لۆکی سهارهت به هه بوونی نیگاری هه ردووکمان له نیوان په رهی له چین و سه مه رقه ند و بوخاراه هاتووی ناو دهستنووسی دهفته ریکی نیگاری نه نیتیرین گوشه ی ئه و گه نجینه یه، به هه گهری زۆر له رپی جه زمی ئاغای بسته بالاه به ناو دهسته ی نیگارکیشاندا ته شه نه ی کردووه. بۆیه پیمان وایه هه گهر نیمه ش ئیدی به سه رهاتی خۆمان به شیوازی خۆمان بگپینه وه، ئه وا خوا یار بیت، که سیک له ناو ئاپوره ی هه لیزیردراوی تۆپه لبوو له م قاوه خانه دلگیره، زیز نابیت.

سه د و ده سال به سه ر مردنی نیمه و چل سال به سه ر داخستنی ته که یه کانماندا به بیانوی ئه وه ی وارگه ی زه ندیق و هیلانه ی ئیبلیس و هیلانه وه یان بۆ سه ر رپی راست مه حاله و ئاشکرایه لایه نگری عه جه مه، تی په ری. به لام پروانن واین له پیش چاوتان. بۆچی؟ چونکه له سه ر شیوازی فه رنگ نیگارمان کیشراوه، بۆیه، وهک له م نیگارهدا ده بینریت، نیمه ی عه ودال هه ردووکمان، رۆژیک له م ولاته ی سولتانمان له شاریکه وه بۆ شاریکی تر ده چووین.

پئی خاوس و سه رکۆت و نیوه پرووت بووین و هه ریبه که مان هیله کیک و پیستیکی ئاسکی پۆشیبوو. هه ریبه که مان پشتوینیکی له پشت کردبوو و گوچانیکی سه رشکاوی به دهسته وه بوو. تۆیشوو مان به زنجیر به ملمانه وه هه لواسیبوو.

یه کیکی شمان ته ور یکی بۆ دار برین و ئه ویت ریشمان که وچکیکی پی بوو بۆ خواردنی هه ر شتیکی خوا به تۆیشوو هه که مان یه بدایه.

ئیستا من و دۆستی نازدار و خۆشه ویست و برای خۆم سه رقالی ده مه ته قیی باوی خۆمان بووین: کی له پیشدا که وچک به ده سه ته وه بگریت و له خواردنی ناو تۆیشوو هه که بخوات؟ نیمه کاتیک هیشتا "نا، من له پیشدا و نه خیر تۆ له پیشدا" مان ده کرد، گه ریبه یه کی سه رنجراکیشی فه رنگ نیمه ی له شوین حه وان هه ی لئوی کانیه ک راگرت. دوو سه کی زیوینی فینیساییی دا پیمان و دهستی کرد به کیشانی نیگارمان.

فه رنگه و سه رسوره یینه: وهک ئه وه ی ره شمالی سولتانمان بین، نیمه ی له ناوه راستی کاغه ز جیگیر کرد و کاتیک به م حاله نیوه پرووته مانه وه نیگارمانی ده کیشا، یه کسه ر شتیکی به ئه قلمدا هات و به هاو رپی گیانی به گیانی خۆیشم گوت. بۆ ئه وه ی وهک دوو هه ژاری راسته قینه و دوو ده رویشی سوآلکهر و قه له نده ر بکه وینه به رچاوان، ره شاییی چاومان برده ناوه وه و سپینه ی چاومان هینا یه ده ری و وهک کویر ده مانروانی. نیمه وهک ده رویش له م دۆخدا سه یری دنیا ی ده ره وه مان نه ده کرد، بگره بۆ دنیا ی ناو سه ری خۆمانمان ده روانی و له به ره ئه وه ی سه ری هه ریبه که مان لیوانلیو بوو له یاز و نیاز، دیمه نی ناوه وه زۆر دلگیرتر بوو.

له پر دیمه نی ده ره وه زیاتر تیک چوو، چونکه گویمان لی بوو مه لا ئه فه ندیه ک به ده م هاواره وه بانگی ده کرد.

ده ستمان به دامینتان ئیستا با ئه مه به هه له لیک نه دریتته وه. هه فته یه ک له مه وه بر له م قاوه خانه دلگیره دا گوتمان مه لا ئه فه ندی و ئه مه ش به هه له لیک درایه وه. ئه م مه لا ئه فه ندیه، وهک حه زره تی مه لا نوسره ت خۆجه ی ئه رزه روومی نییه، مه لا خوسره تی باوک نادیاریش نییه. ئه و مه لا سیواسیه ش نییه که له گه ل ئیبلیسدا له سه ر دار سواری یه کتر ده بوون. ئه وان ه ی گشت شتیکی به هه له لیک ده ده نه وه، گو توویانه ئه گه ر جاریکی تر له به رامبه ر حه زره تی مه لا ئه فه ندیدا زماندریژی بگریت، ئه وا زمانی چیرۆکیژی ئه فه ندی ده برین و قاوه خانه که ی به سه ردا ده رووخینین.

سه د و بیست سال به ر له ئیستاش، ئه م مه لا ئه فه ندیه ی باسی ده که یین، له به ر

نهبوونی قاوه، دووکه‌لی توورپیی و هه‌لچوون له که‌پووپیه‌وه ده‌هاته ده‌ری و ده‌یگوت: "بۆچی نیگاری ئه‌مانه ده‌کیشیت هه‌ی گاوری فه‌ره‌نگ؟ ئه‌م قه‌له‌نده‌ره ریسوایانه دزی ده‌کهن، ده‌گه‌ری و سوال ده‌کهن، ئه‌فیوون ده‌کیشن، شه‌راب ده‌خۆنه‌وه، سواری به‌کتر ده‌بن و به‌حالی نیوه‌رووتیاندا دیاره نازانن نوێژ و نزا و مال و خیزان و ولات چیه و مایه‌ی شه‌رمه‌زارین بۆ دنیا. له کاتیکدا ئه‌م ولاته‌ی ئیمه تزه‌یه له جوانی، تۆ بۆچی نیگاری ئه‌م په‌ریشانییه ده‌کیشیت، بۆ ئه‌وه‌ی بپیت به مایه‌ی خراپه بۆمان؟"

یارۆی گاوری گوتی: "نه‌خیر، چونکه نیگاری حالی په‌ریشانی نیوه‌پاره‌ی زیاتر ده‌کات." ئیمه‌ی عه‌ودالی ناو ئه‌م نیگاره سه‌رمان سوورما له ئاقلیی کابرای نیگارکیش.

مه‌لا ئه‌فه‌ندی گوتی: "ئه‌گه‌ر پاره‌ی زۆر بکات، ئایا ئیبلیس‌یش جوان پيشان ده‌ده‌یت؟" هه‌ولێ دا یارۆی فه‌ره‌نگ بۆ ناو گه‌توگۆیه‌کی فیلبازانه به‌کیش بکات، به‌لام وه‌ک له‌م نیگاره‌شمانه‌وه ده‌رده‌که‌وت، نیگارکیشی فه‌ره‌نگی هونه‌رمه‌ندیکی راسته‌قینه بوو، هۆشی لای پرته و بۆله‌ی بێ تام نه‌بوو، لای به‌ره‌م و پاره بوو و مه‌لا ئه‌فه‌ندی فه‌رامۆش کرد.

به‌مجۆره کابرای گاوری نیگاری ئیمه‌ی کیشا، نیگاره‌که‌ی نایه پسته‌به‌ندی پشت ئه‌سپه‌که‌ی و بۆ ولاتی خۆی گه‌راپه‌وه. به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌شکری سه‌رکه‌وتووی عوسمانی ئه‌و شاره‌ی لیوار رووباری تووناشی گرت و به‌ تالانی برد، ئیمه هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک گه‌راپه‌وه بۆ ژووری گه‌نجینه له ئه‌سته‌نبول. له‌ویش به‌ده‌م سه‌یرکردنه‌وه له‌به‌رمان گه‌راپه‌وه و له ده‌فته‌ریکی نه‌ینیه‌وه هاتینه سه‌ر کتیبیکی تر و دوا‌جار گه‌یشتینه ئه‌م قاوه‌خانه کامه‌رانه. ئه‌م شوینه‌ی وه‌ک ئیکسیر خواردنه‌وه قاوه‌ی لی‌ ده‌خوریته‌وه، قاوه‌یه‌ک که رۆح به‌رۆح ده‌دا. ئیستا:

پاگه‌یانندیکی کورت سه‌باره‌ت به‌ نیگار،

مردن و جیگه‌مان له دنیا

ئو مه‌لا ئه‌فه‌ندی قونیاپییه‌ی تۆزیک له‌مه‌وبه‌ر باس‌مان کرد، له جیه‌یه‌کی کتیبیکیدا، که ئامۆژگاریه‌کانی خۆی تیدا کۆ کردووه‌ته‌وه و نووسیوونی، وای فه‌رمووه: قه‌له‌نده‌ران زیاده‌ی دنیان، چونکه مرۆگه‌ل له دنیا به‌سه‌ر چوار چیندا

دابه‌ش ده‌کرین: ۱- به‌گ ۲- بازگان ۳- جووتیار ۴- پيشه‌کار. قه‌له‌نده‌ران له‌ناو هه‌یچ کام له‌مانه‌دا نین، که‌واته زیاده‌ن.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: "ئه‌مانه به‌رده‌وام به‌جووته ده‌سوورینه‌وه و هه‌میشه پرته و بۆله‌ی ئه‌وه‌یانه کامیان له پيشدا به‌ تاکه که‌وچکی ده‌ستیان نان بخوات." ئه‌مه هه‌م‌یانه که بۆ کرۆکی مه‌به‌ستیشیان، بۆ ئه‌وه‌ی کێ له پيشدا سواری ئه‌وی تریان بپیت. ئه‌وانه‌ی نازانن، بێ ئه‌وه‌ی تێ بگهن، پێ ده‌کهن. به‌قوربانان بین با ئه‌مه به‌هه‌له‌ لیک نه‌دریته‌وه: حه‌زرتی مه‌لاش له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئیمه و سه‌رجه‌م کوپانی شوخ و ده‌سته‌ی شاگرد و نیگارکیشان پیبواری هه‌مان رینگا بوو، له رازی ئیمه تێ گه‌یشتبوو.

به‌لام رازی بنه‌ره‌تی

ئه‌مه‌یه: گاوری فه‌ره‌نگ له کاتی کیشانی نیگاری ئیمه‌دا هه‌نده شیرین بۆمانی ده‌روانی، خۆیمان خۆش ویست و به‌کیشانی نیگارمان له‌سه‌ر ده‌ستی وی، خۆش‌حال بووین. به‌چاوی رووته‌وه بۆ دنیای ده‌روانی و نیگاری شتیکی به‌رچاوی خۆی ده‌کیشا، بۆیه کاریکی چه‌وتی ده‌کرد. به‌مجۆره نیگاری ئیمه‌ی له راستیدا چاوسا‌گی وه‌ک ئه‌وه‌ی کوپر بین، ده‌کیشا، به‌لام ئیمه گویمان پێ نه‌دا. ئیستا زۆر رازین. به‌قسه‌ی مه‌لا ئه‌فه‌ندی بپیت، ئیستا ئیمه له دۆزه‌خین، به‌بۆچوونی هه‌ندیک که‌سانی بێ باوه‌ریش، لاشه‌ی رزیوین و له دیدی ئیوه‌ی نیگارکیشانی ئاقلی تۆپه‌لبووی ئیره‌شه‌وه نیگارین و له‌به‌رئه‌وه‌ی نیگاریشین، وه‌ی چ جوانه، ده‌لێی زیندووین و له به‌رده‌متانداین. دوا‌ی یه‌کتربینیان له‌گه‌ل مه‌لا ئه‌فه‌ندی، له قونیاوه به‌ره‌و سیواس سی قوناغ و هه‌شت گوندمان به‌ده‌م سو‌اکردنه‌وه بری، هه‌تا شه‌ویک به‌فر و سه‌رمایه‌کی سه‌خت زۆری بۆمان هه‌نا و ئیمه‌ی عه‌ودال باوه‌شمان به‌یه‌کدا کرد و نووستین و ره‌ق بووینه‌وه و مردین. پيش ئه‌وه‌ی بمرم، له خه‌وندا بینیم نیگارم ده‌کیشریت و دوا‌ی هه‌زاران سال ژیان به‌سه‌ر بردن، نیگارم چووه به‌هه‌شت.

من ماموستا عوسمانم

له بوخارا به سه رهاتیکي پاشماوهی سه ردهمی عه بدولا خان هه په. دهگوتریت ئویزه که خان فرمانروایه کی پارا بووه. ئه گه رچی لاری نه بووه له وهی هه مان کات قه له می چه ند نیگار کیشیک به نیگار یکدا بهیتریت، به لام هه رگیز هه زی نه کردوه نیگار کیشان په ره ی به کتر ببین و لاسایی به کدی بکه نه وه، چونکه ئه گه تاونیک به دهستی نیگار کیشان ئه نجام بدرایه، ئیدی ئه گه ری دهستنی شان کردنی نیگار کیشی تاونبار له نیوان دوو نیگار کیشی لاسایی که ره وهی به کتر دا مه حال ده بوو. له وهش گرینگتر، ئه و نیگار کیشان هه دزیان له به کتر ده کرد، دواى ماوهیه که، له بری ئه وهی خوین ماندوو بکه ن و له تاریکیدا به دواى بیره وه رییه کانی خوادا بگه رین، له سه ره شان وه سهیری که سی ته نیشتی خوین ده کرد و ئه وهی دهیان بینی، ته مه ل و ته وه زه لانه دهیان کیشایه وه. ئویزه که خان به کامه رانی و رووی خویش پيشوازیی له دوو وهستای نیگار کیشی هه له اتوو شهر و دهستی پادشایانی زوردار کردوه. به کیک له نیگار کیش هه کان لای باشووره وه، له شیرازه وه و ئه وهی تریان لای روزه لاته وه، له سه مه رقه نده وه هاتوه. به لام سهیر کردنی نیگاری به کتر له م دوو هونه ربازه ناوداره قه دهغه دهکات و دوو ژووری نیگار کیشانی ئه مپه ر و په وه ری گوښه ی کوشکیان پی دها. به مجوره، ئه م دوو ماموستا گه ورهیه به دریزایی سی و ههوت سال و چوار مانگ وهک ئه وهی گوئی بو داستان رابگرن، له خانه وه گوئیان لی ده بیت له کام خه سه لته دا له په کتر جیاوازن و له چ روویه که وه تا راده ی سه رسورمان

وهک په ک دهچن و سوئیان ده بیته وه بو بینینی نیگاری به کتر. پاش ئه وهی خانى ئویزه که چه شنی کیسه ل ته مه نیکی دریز به سه ره ده بات و ده مریت، هه ریبه که له دوو نیگار کیشانی به سال چوو راده کات بو ژووری ئه وهی دی به مه به ستی بینینی نیگار هکانی. دواتر، کاتیک کتیبه کانی به کتر ده نینه باوهش و له مسه ر و ئه وسه ری نیمده ریک داده نیشن و سهیری ئه و نیگارانه ی خوین ده که ن، که له ری نی داستانه کانی عه بدولا خانه وه پیمان ئاشنا بوون، تووشی خه یال لشکان دین، چونکه نیگار هکان ئه فسانه یی نین وهک ئه وان هه ی ئه مان چیرۆکه کانیان له خانه وه بیستوه، بگه چه شنی ئه و نیگارانه ی له و سالانه ی دوایدا بینبوویان، بی تایبه ته ندی و بی تیشک و ته مومژاوی ده بن. هه ردوو ماموستای گه وره پاش ماوهیه کی کورت به یه کجاری بینایی چاوان له ده ست دده ن و دواى کویربوونشیان هیشتا تی ناگه ن ته مومژه که له داهاتنی کویرایی چاوی خوینانه وه سه رچاوه ی گرتوه. هه تا له ژياندا ده بن، پیمان وا ده بیت له خسته براون و به باوه ریکه وه که خه یال له نیگار فره جوانتره، ده مرن.

کاتیک به نیوهی شه و له ژووری ته زیوی گه نجینه دا به په نجه رچیه و کانم په ره ی ئه و کتیبانه ی چل سال بوو خه یال لی دابوون، هه لده دایه وه و سه یرم ده کردن، من له قاره مانه کانی ئه و به سه ره اته زورداران هه یی بوخارا زور کامه رانتر بووم. کتیبی و هه بوون من به دریزایی ژیان ته نیا داستانیانم بیستبوو و ئیستا کاتیک به ر له کویربوون و مردنم به ده ستمه وه ده گرتن، جو شم ده اته ی و گافیک ده مبینی ئه و په رانه ی هه لیان ده ده مه وه، زور شاهانه ترن له و داستانه ی پيشتر له باره یانه وه بیستوومن، له بن لیوه وه ده مگوت: "سو پاس، سو پاس، سو پاس خوايه."

بو نمونه، کاتیک شا ئیسماعیل هه شتا سال له مه وه به ر له روویار ده په ریته وه و به نووکی شم شیر هه رات و سه رانسه ری خو راسان له ئویزه که کان ده سی تته وه، سام میرزای برای دهکات به والی هه رات. ئه ویش بو به پیرۆز کردنی ئه م شادمانییه، فه رمانی دروست کردنی کتیبیک ده دات، داستانیکی له جو ری ئه وهی له کوشکی میر خه سه ره له ده له ی بیستوویه تی، ده گپریته وه و ده ستوور ده دات کتیبی "پیکه یشتنی ئه ستیره کان" سه ره له نوئی بنووسریته وه و نیگاری بو بکیشریت. وهک ئه وهی له

داستانه‌کانه‌وه بیستبووم، نیگاریکی ناو ئەم کتیبه دوو فه‌رمان‌په‌وا پیشان دهدات له لیواری رووباریک به‌یه‌ک ده‌گهن و سه‌رکه‌وتن و به‌یه‌ک‌گه‌یشتنی خو‌یان له‌یه‌کتر پیروژ ده‌کن. سه‌روچاوی ئەم دوو فه‌رمان‌په‌وا به‌یه‌هه‌م وه‌ک که‌یقوبادی سو‌لتانی ده‌له‌ی و بوغرا خانی باوکی و فه‌رمان‌په‌وای به‌نگال ده‌چوو -کتیبه‌که له‌باره‌ی ئەوانه‌وه بو-، هه‌م له‌شا ئیسماعیل و میرزا سامی برای ده‌چوو و هه‌ر ئەمانیش هۆکاری سه‌رله‌نووی دروستکردنه‌وه‌ی کتیبه‌که بوون. کاتیک به‌ته‌واوی د‌ل‌ن‌یا بووم ئە‌گه‌ر هه‌ریه‌کیک له‌چیرۆکه‌کان بخه‌مه‌خه‌یالی خو‌م و سه‌یری نیگاره‌کان بکه‌م، ئە‌وا له‌ره‌شمالی سو‌لتاندا رووی پاله‌وانه‌کانی ئە‌و چیرۆکه‌ی خه‌یالم ل‌ی داوه‌ده‌بینم، سوپاسی خو‌ای خو‌م کرد له‌پای ره‌خساندن‌ی هه‌ل بو‌م بو‌ بینینی ئە‌م په‌ره‌په‌رجووانه‌.

شیخ محه‌مدی مامۆستای گه‌وره‌ی ئە‌و سه‌رده‌مه ئە‌فسانه‌یییه، نیگاری به‌نده‌یه‌کی هه‌ژاری کیشاوه و شه‌یدایی و خو‌شه‌ویستی ئە‌م به‌نده‌یه له‌به‌رامبه‌ر سو‌لتانی خو‌ی گه‌یشتووته‌ئاستی ئە‌فین. کاتیک سو‌لتان به‌سه‌ر پشتی ئە‌سه‌په‌وه یاری گۆوانی ده‌کات، ئە‌م به‌ئومیدی ئە‌وه‌ی ئ‌ی ئە‌مه‌خوایه‌تۆپ روو له‌من بکات و منیش هه‌لی گه‌رمه‌وه و بیده‌م به‌سو‌لتان، پشوودرێژانه‌چاوه‌رێ ده‌کات. هه‌ر به‌راستیش نیگاره‌که‌وا کیشراوه‌کاتیک تۆپه‌که له‌یارۆ نزیک ده‌بیته‌وه، ئە‌م هه‌لی ده‌گریته‌وه و ده‌یدات به‌سو‌لتان. ره‌وشی په‌ریشانی ئە‌و به‌نده‌یه‌ی تۆپه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه و چه‌ندی هه‌ول دهدات ناویریت سه‌یری رووی سو‌لتان بکات، به‌تیگه‌شتنیک‌ی فره‌ناسک و قوله‌وه‌کیشراوه و پيشانده‌ری ئە‌و ئە‌فین و شه‌دایی و خو‌راده‌ستکردنه‌ په‌وايه‌یه‌که به‌نده‌یه‌کی هه‌ژار له‌به‌رامبه‌ر خانیک‌ی گه‌وره، سو‌لتانیک‌ی مه‌زن، یاخۆ شاگرديکی نۆلاو و شوخ له‌به‌رامبه‌ر مامۆستای خو‌یدا هه‌ستی پ‌ی ده‌کات و منیش له‌ژیانی خو‌مدا زۆرم له‌باره‌یه‌وه بیستوو. کاتیک مرۆف سه‌یری ئە‌م په‌ره‌یه ده‌کات، وه‌ک ئە‌وه‌ی منیش له‌قولایی ناخه‌وه هه‌ستم پ‌ی ده‌کرد، ت‌ی ده‌کات گه‌وره‌ترین کامه‌رانی ئە‌م دنیا به‌چنده له‌وه‌دایه‌ببیت به‌مامۆستای شاگردی گه‌نج و جوان و تیگه‌یشتوو، هینده‌ش له‌وه‌دایه‌تا راده‌ی کۆیلايه‌تی، شاگردي وه‌ستایه‌کی گه‌وره بکه‌یت. خه‌مگین بووم بو ئە‌و که‌سانه‌ی نه‌یاتوانیوو به‌شی خو‌یان له‌م مافه‌وه‌ربگرن.

ئ‌وه‌دمه‌ی من په‌ره‌م هه‌ل‌ده‌دایه‌وه و به‌وردی و به‌له‌ز سه‌یری هه‌زاران مه‌ل، ئە‌سه‌پ، سه‌رباز، ئە‌فیندار، حوشر، دار و په‌له‌هه‌ورم ده‌کرد، بسته‌بالای کامه‌رانی گه‌نجینه‌وه‌ک پادشایه‌کی سه‌رده‌مانی کۆن هه‌لی پيشاندانی ده‌وله‌مه‌ندی خو‌ی بو ره‌خسابوو و بب‌اکانه‌وه‌سپی ده‌کرد و کتیبی نو‌ی له‌سندووقه‌کان ده‌رده‌هت‌نا و ده‌یخسته‌به‌رده‌می من. له‌ناو ئە‌م کتیبه‌شاکارانه و ده‌ستنووسه‌ئاساییانه و ده‌فته‌ری نیگاری تیکه‌ل و پیکه‌لانه‌دا، دوو کتیب له‌دوو گۆشه‌ی جیاوازی سندووقیک‌ی ئاسنه‌وه‌ده‌رچوو‌بوون. یه‌کیکیان به‌ره‌نگی گیلای رزیو و له‌سه‌ر شیوازی شیراز به‌رگی ت‌ی گیرابوو. به‌رگی ئە‌وی تریشیان له‌هه‌رات به‌کاریگه‌ری شیوازی چینی وارنیشی تاریکی ل‌ی درابوو. په‌ره‌کانی ئە‌م دوو کتیبه‌نازداره‌زۆر له‌یه‌ک ده‌چوون، بو‌یه سه‌ره‌تا وای بو‌ چووم له‌به‌ر یه‌کتر گیرابنه‌وه. به‌ده‌م هه‌ول‌دانه‌وه بو‌ زانینی ئە‌وه‌ی کامیان ره‌سه‌نه و کامیان لاساییکردنه‌وه‌یه، له‌ناو‌نیشانیاندا سه‌یری ناوی خو‌ش‌نووسه‌کانم کرد، به‌دوای ئە‌و واژۆ‌شاراوانه‌دا گه‌رام که‌ده‌متوانی بیانینم و دواجار به‌ده‌م مچورکه‌یه‌که‌وه ت‌ی گه‌یشتم ئە‌م دوو کتیبه‌ئه‌فسانه‌یییه، دوو ده‌ست‌نووسی نزامین و له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ‌عه‌لی ته‌وریزی بو‌ جیهان شای خاقانی قه‌ره‌قۆیونلو و نوزوون‌ه‌سه‌نی خاقانی ئاکقۆیونلو ئاماده‌کراون. شای قه‌ره‌قۆیونلو، به‌مه‌به‌ستی ئە‌وه‌ی نه‌بادا هاوشیوه‌یه‌کی به‌رگی یه‌که‌م بو‌ که‌سیکی تر دروست بکات، گه‌وره‌مامۆستای نیگارکیش کو‌یر ده‌کات، به‌لام مامۆستای مه‌زن په‌نا بو‌ خاقانی ئاکقۆیونلو ده‌بات و به‌کو‌یری و له‌به‌ر، دانه‌یه‌کی باشت‌ر له‌به‌رگی یه‌که‌می بو‌ چ‌ی ده‌کات. له‌کتیبه‌ئه‌فسانه‌یییه‌کانه‌وه بینیبووم نیگاری دووهم، ئە‌وه‌ی به‌کو‌یری ده‌کیش‌ریت، ساده‌تر و بیگه‌ردتره، به‌لام ره‌نگه‌کانی نیگاری یه‌که‌م زیندووتر و پ‌رت‌ر له‌ژیان. به‌ئ‌مه‌شدا بیرم که‌وته‌وه‌بیره‌وه‌ری کو‌یران ساده‌یی بی‌ه‌زه‌بیانه‌ی ژیان ده‌خاته‌روو، به‌لام زیندووبوونی ژیان ده‌کو‌زیت.

وه‌ستایه‌کی راسته‌قینه و گه‌وره‌م و له‌به‌رئ‌وه‌ی خو‌ای بینه‌ر و پ‌یزانی گشت شتیکیش بیگومان ئە‌مه‌ده‌بینت، ده‌زانم خو‌یشم رۆژیک له‌رۆژان کو‌یر ده‌بم، به‌لام ئایا ئیستا ئە‌مه‌ده‌ویت؟ له‌به‌رئ‌وه‌ی له‌تاریکیایی بی‌وینه و به‌سامی ژووری گه‌نجینه‌هه‌ست ده‌کرا خوا زۆر نزیک بیت، من چه‌ش‌نی که‌سیک سزای هه‌ل‌واسینی

بۆ بربايتتوه و بيهويت پيش په پړاندني سهری، جاريکی تر سهيری ديمهني دهوړوبهري بکات، به خواي بلند و گه ورمه گوت: "با سه رجه م ئم نيگاران به بينم و چاوم له بينينيان تير بيت."

وهک حیکمه تیکي خوايي، له و په پړانه ي هلم ددانه وه، زور به چري داستان و مه ته لي کوپري ده که و ته به رچاوم. شيخ علي رهزاي شيرازي له نيگاري جفاتي به ناوبانگي چووني شيرين بۆ سهيران له دهشت و دهر و بينيني نيگاري خه سره و به لکي دار چناره وه و عاشق بووني، دانه به دانه ي گه لاکاني داره که ي به شيويه که کيشاوه سه رانسه ري ئاسماني گرتووه ته وه. له وه لامي گه مزه يه کدا که سهيري نيگاره که ي بکر دايه و بيگوتبايه دار چنار نا، بگره کچي جوان بابه تي سه ره کيي ئم نيگاره يه، علي رهزاي شيرازي بۆ ئه وه ي به له خو بايبوونه وه بيسه لمينتيت که بابه تي سه ره کيي نه خش ئه فيني کچي جوانکيله نييه، بگره ئه فيني نيگار کيش خو يه تي، هه ولي دابوو هه مان دار چنار به سه رجه م گه لاکانييه وه له سه ر دنکي برنج بکيشته وه. حه وت سال و سي مانگ دواي ده سته کار بوون، ماموستاي گه و ره کوپر بوو و ته نيا تواني نيوه ي کار به ئه نجام بگه نيئت. داري سه ر دنکه برنج که نا، به لام ئه گه ر ئم وا به له خو بايبوونه وه خراو ته ژير پتي جواني يا وهره خو ين شيرينه کاني شيرين، سه رم لي تیک نه دات، که واته ئيستا من نيگاري شاهانه ي داري سه ر کاغه زي ماموستاي کوپرم له به رده سته دايه. له په ريه کي تريشدا کوپر کردني ئه سکه نده ر به تيري نووک دو سه ري روسته م بيني. نيگار کيش وهک ئه وه ي ئاشناي شيو ازي هندستان بيت، به شيويه که ي رهنگين و ورشه دار ئم نيگاره ي کيشاوه و کاريکي و اي کردووه سه ير کردني کوپري خولياي هه رگاف و خواستي شاراوه ي نيگار کيشي دانسقه وهک سهيري شايي و به زم بيته به رچاوي سه ير که ري نيگار.

چون که سيک سالانيکي دريژ داستاني ئم گشت نيگار و ده ستنووسانه ي بيسنتيت و به جو شوه و بخوازيته به چاوي خو ي سه يران بکات، منيش به شيرزه ييي به سال اچويه کي دهر کردو و به وه ي دواي ماويه کي کورت به يه کجاري تواناي بينين له ده ست ددات، ته ماشام ده کرد. قوماشه کاني ژووري گه نجينه به هو ي رهنگي توژ و

له به ر پووناکيي ناموي مومي ناو مؤدانه کان رهنگيکي سووري تاريکي گرتبو و من يه که م جارم بوو ئم رهنگه م ده بيني. کاتيک له وي دهنگيکي سه رسورمانم لي به ر زده بووه وه، قه ره و بسته بالا جاروبار ده هاتنه لام و له سه ر شانمه وه سهيري په ري شاکاري به رده ستي منيان ده کرد. منيش خو م بۆ را نه ده گيرا، ده مگترياه وه و ده مگوت:

"ئمه سووره، هه مان سووري ميرزا بابا ئيمامي ماموستاي گه و ره ي ته وريزي و ئه و رازي ئم رهنگي له گه ل خويدا برده گوړه وه. ليواري رايه خه که و نيشانه ي قرلباشي به کلاوي شاي سه فه وييه وه و پروانن، له م په ريه شدا سكي شيرتيک و ليره شدا سه لته ي ئم کوره نازداره ي پي بوياخ کردووه. ئم رهنگه سووره جوانه، جگه له پړاندني خوئينيان، خوا راسته وخو پيشاني به نده کاني خو ي نه داوه، به لام به مه به ستي ئه وه ي هه ول بده ين و بيدوزينه وه، له هه ناوي ميرووي ده گمن و له نيوان تاشه به ردا شاردوويه تيه وه. به چاوي پروتيش، ته نيا له قوماشي ده ستردي مروف و نيگاري به ره مي ماموستاياني مه زندا ده بينريت." ئه مه شم لي زياد ده کرد: "سو پاس بۆ خوا له پاي ئه وه ي ئيستا ئم رهنگه پيشاني ئيمه ددات."

زور دواتر، ديسان خو م بۆ رانه گيرا و گوتم: "سهيري ئمه بکن." نيگار پيکي شاهانه م پيشان دان. نيگار يک بوو بۆ ئه وه ده شيا بخريته هه ر کتبيکي غزه له وه که باس له ئه فين، دوستايه تي، به هار و کامه راني بکات. سهيري داره کاني به هارمان کرد و بينيمان به گشت رهنگي خو يانه وه چرويان کردووه. ته ماشاي دار سه رووي ناو باخچه ي به هه شت و به خته وه ري دلداراني ناو ئه و باخچانه مان کرد و بينيمان شه رابيان ده نو شي و شيعريان ده خو ينده وه. له ژووري سارد و سري گه نجينه دا، له بري بوني که رو و توژ، هه ستمان به بوني گولي به هار و بوني پيستي نهرم و نياني عاشقاني به خته وه کرد. گوتم: "پروانن، نيگار کيش چهنه له دله وه نيگاري باسکي ئه فينداران، پي خاوس و جوانيان، زه رافه تي وه ستانيان و شادماناي پوله مه لي هه لفرپوي ده و ربه ريان کيشاوه. که چي دار سه رووه که ي پشته وه ي چهنه قه به کيشاوه. ئمه نيگاري لوتفيي بوخاراييه. ئم نيگار کيشه له به ر سه رکيشي و شه رانگيزي خو ي، هه موو نيگار يکي به نيوه چلي جي هيشتووه و له به ر ئه وه ي

دهیگوت کوا بزنام چی لهم نیگار تئ دهگهن، لهگه‌ل پادشا و خانان لئی دهبوو بهه‌هرا و نهیده‌توانی له هیج شاریکدا بمینیتته‌وه. ئەم مامۆستا گه‌وره‌یه به‌دهم شه‌روه له کۆشکی پادشایه‌که‌وه ده‌چیتته کۆشکی یه‌کیکی تر و ئەم شار و ئەو شار ده‌کات و هیج فه‌رمانه‌وایه‌ک نه‌یده‌توانی بۆ کتیب ئاماده‌کردن دالده‌ی بدات و رای بگریت. ئەمیش دواجار پێوه‌ندی ده‌کات به‌ نیگارخانه‌ی به‌گیگی گومناوی فه‌رمانه‌وا‌ی ناوچه‌یه‌کی شاخاوی رووت و په‌جاله‌وه و ده‌لایت - ره‌نگه و لاتته‌که‌ی بچووک بیت، به‌لام خان له نیگار تئ ده‌گات - . بیست سالی کۆتایی ژبانی له‌وئ پاده‌بویت. تا ئەم رۆژگاره‌ش مایه‌ی ده‌مه‌ته‌قی و گه‌پجارییه داخۆ زانیویه‌تی یان نه‌یزانیوه که خانی گومناو کوپر و نابینا بووه.

ماوه‌یه‌کی درێژی دوا‌ی نیوه‌شه‌و گوتم: "ئایا ئەم په‌رهبه‌ ده‌بینن؟" ئەم‌جار هه‌ردووکیان به‌ مۆمدا‌نه‌کانی ده‌ستیانه‌وه به‌ قه‌له‌مبازیک خۆیان گه‌یاندە من. "ئەم کتیبه له هه‌راته‌وه تا ئیره، له سه‌رده‌می نه‌وه‌ی ته‌یمووری له‌نگه‌وه تا ئەم‌رۆ، له ماوه‌ی سه‌د و په‌نجا سا‌لدا ده‌ خاوه‌نی گۆریوه." هه‌رستیکمان پێکه‌وه به‌ زه‌ره‌بینه‌که‌ی من، واژۆ و ده‌قی به‌دیاری پێشکێش کردن و رسته‌ی میژووی سه‌ر کون و قوژبانی به‌رگی ناوه‌وه و ناوی ئەو سو‌لتانانه‌ی له ژبانی راسته‌قینه‌دا یه‌کتریان کوشتبوو و ناوه‌کانیان له‌سه‌ر به‌رگی کتیبه‌که خزیندرا‌بوونه پال یه‌ک و ته‌نیشته یه‌که‌وه، گه‌وره کرده‌وه و خویندما‌نه‌وه: "ئەم کتیبه، به‌هاوکاری خوا له سالی هه‌شسه‌ت و چل و نۆی کۆچی له هه‌رات، له‌سه‌ر ده‌ستی خو‌ش‌نوو‌س سو‌لتان وه‌لیی کوری موزه‌فه‌ری هه‌راتی، بۆ "عصمت الدنیا"ی هاوسه‌ری محمه‌د جوکیی برای سه‌رفرازی بایسونگوری فه‌رمانه‌وا‌ی جیهان ته‌واو کراوه." خویندما‌نه‌وه: "ئەم کتیبه دواتر که‌وتوو‌هته ده‌ستی سو‌لتان خه‌لیلی ئاکقۆیونلو، له‌ویشه‌وه بۆ یاقوب به‌گی کوری، له‌میشه‌وه بۆ سو‌لتانه‌کانی ئۆیزه‌یک له باکور. هه‌ر یه‌کیک له‌م سو‌لتانانه‌ ماوه‌یه‌ک به‌کامه‌رانی گه‌مه‌ی به‌ کتیبه‌که کردووه، یه‌ک دوو نیگاری لئ ده‌ره‌یناوه، یه‌ک دوویه‌کی تری لئ زیاد کردووه، هه‌ر له یه‌که‌م خاوه‌نییه‌وه رووی جوانی ژنانی خۆیان له نیگاره‌کان داوه و به‌شانازییه‌وه ناوی خۆیان له‌سه‌ر به‌رگه‌که‌ی نووسیوووه. کاتیک سام میرزای برای شا ئیسماعیل شاری هه‌رات ده‌گریت، کتیبه‌که ده‌که‌وێته ده‌ست

وی، ئەویش ده‌قیکی پێشکێشکردنی جودای له‌سه‌ر ده‌نووسیت و به‌دیاری ده‌ینیریت بۆ کاکی. شا ئیسماعیلیش کتیبه‌که ده‌باته ته‌وریز و له‌وئ فه‌رمان ده‌دات ئاماده بکریت بۆ دیاری و ده‌ستوو‌ر ده‌دات ده‌قی پێشکێشکردنی‌شی له‌سه‌ر بنووسریت. پاشان یاوز سو‌لتان سه‌لیمی به‌هه‌شتنشین له شه‌ری چال‌دێران شا ئیسماعیل تیک ده‌شکینیت و کۆشکی هه‌شت به‌هه‌شت له ته‌وریز تالان ده‌کات و کتیبه‌که له‌گه‌ل شه‌روانی سو‌لتانی سه‌رکه‌وتوودا بیابان و چیا و رووبار ده‌بیریت و دیتته ئەم ژوو‌ری گه‌نجینه‌یه له ئەسته‌نبول.

ئەری قه‌ره و بسته‌بالا تا چ پاده‌یه‌ک هاوبه‌شی سه‌رنج و جۆش و خرۆشه‌کانی منی به‌سالا‌چوو بوون؟ تا زیاتر ده‌ست‌نووسی ترم ده‌کرده‌وه و په‌ره‌کانیم هه‌لده‌دا‌یه‌وه، له ناخی خۆمدا هه‌ستم به‌ خه‌م و هه‌سه‌ره‌تی هه‌زاران نیگارکێش ده‌کرد له‌وانه‌ی له سه‌دان شاری گه‌وره و بچووک له خزمه‌تی پادشایانی زۆردار و خان و به‌گانی خو و په‌وشت له یه‌کتر جیا‌واز تا کوپراییی چاوانیان داها‌توو، نیگاریان کێشاوه و هونه‌ریان پێشان داوه. کاتیک به‌شه‌رمه‌وه په‌ره‌ی کتیبیکی پریمی‌تیقی پێشانده‌ری شیواز و نامیره‌کانی ئەشکه‌نجه‌م هه‌لده‌دا‌یه‌وه، هه‌ستم به‌ تئ هه‌لده‌نه‌کانی سه‌رده‌می شاگردیی هه‌موومان، لێدانی روومه‌تمان به‌ پشتی راسته تا سووربوونه‌وه و لێدانی سه‌ری تاشراومان کرد به‌ مۆری مه‌رمه‌ر. من نازانم ئەم کتیبه چه‌یه‌له له گه‌نجینه‌ی عوسمانیدا چی ده‌کات؟ ئاشکرایه گا‌ورانی گه‌رۆک، له‌بری ئەوه‌ی ئەشکه‌نجه‌ی ژیر چاودێری قازی وه‌ک شیوازیکی ناچاری بۆ سه‌پاندنی دادپه‌وه‌ری خوا له دنیا ببینن، بۆ ئەوه به‌کاری دینن تا بۆ هاوئایینیانی خۆیانی به‌سه‌لینن ئیمه چه‌ند زۆردار و دل‌په‌قین و هه‌ندیک نیگارکێشی بی په‌وشتی ئیمه‌ش له به‌رامبه‌ر چوار پینج زیر له ده‌ستیان دیت ئەم نیگاره بی به‌هایانه‌یان بۆ بکێشن. به‌لام من هه‌ستم به‌شه‌رم کرد له‌پای ئەو چیژه چه‌یه‌له‌ی نیگارکێش که له کاتی کێشانی نیگاری هه‌موو ئەم شتانه‌دا هه‌ییوه و من ئیستا په‌یم پئ ده‌برد: فه‌لاقه، دارکاریکردن، له چوارمێخه‌دان، هه‌لواسین، هه‌لواسینی سه‌ربه‌ره‌خوار، له قولپدان، دانیشاندن له‌سه‌ر می‌خزنجیر، خسته‌نه‌ ناو توپ و فراندن، خنکاندن، ملپه‌راندن، خسته‌نه‌ به‌ر سه‌گی برسی، قامچیرپێژکردن، خزانده‌ جه‌واله‌وه، له مه‌نگه‌نه‌دان، له ئاوی سارد

هه‌لکیشان، قژ پینه‌وه، شکاندنی په‌نجه، گروونی له‌سه‌رخۆی پیست، لووت شکاندن و چاو دهره‌ینان. ته‌نیا مامۆستایانی راسته‌قینه‌ی وه‌ک ئیمه، که به‌دریژایی سالانی شاگردیمان فه‌لاقه کراوین، هه‌ر له‌خۆوه تیمان هه‌لدراوه، به‌ر زله‌ دراوین بۆ ئاسووده‌کردنی دلّی مامۆستایه‌ک که هیلّی چه‌وتی کیشاوه و تووره‌ بووه، به‌مه‌به‌ستی کوشتنی ئیبلیسی هه‌ناومان و گۆرینی بۆ جنۆکه‌ی نیگارکیشان چه‌ندین سه‌عات به‌ تیلّا و راسته‌ لیمان دراوه، ئەو چیژه‌ قوڵه‌ له‌ کیشانی نیگاری فه‌لاقه و ئەشکه‌نجه وهرده‌گرین و ده‌توانین وه‌ک بۆیاخکردنی فریره‌ۆکه‌ی مندال، به‌ ره‌نگی گه‌ش و به‌ باق و بریق بۆیاخیان بکه‌ین.

ئه‌وانه‌ی ئاورپک له‌ دنیای ئیمه‌ ده‌ده‌نه‌وه، ریک وه‌ک ئه‌وانه‌ی دوا‌ی سه‌دان سال له‌ کتیبه‌کاندا سه‌یری نیگاره‌کانی ده‌ستکردی ئیمه‌ بکه‌ن و له‌ دووره‌وه و بۆ حالیبوونی ته‌واو سه‌رنجیان لی‌ بدن و خوازیا‌ر بن نزیک ببنه‌وه و لی‌یان تی‌ بگه‌ن، به‌لام پشووکورتیشن، مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وان بتوانن په‌ی به‌و شه‌رم و کامه‌رانی و ئازاره‌ قووله‌ و چیژێ چاوه‌ ببه‌ن که من له‌ کاتی سه‌یرکردنی نیگاره‌کان له‌م ژووره‌ ساردی گه‌نجینه‌دا هه‌ستی پی‌ ده‌که‌م، به‌لام باوه‌ریش ناکه‌م بتوانن به‌ته‌واوی لی‌ی تی‌ بگه‌ن. کاتیک قامکی پی‌ری له‌تاو سه‌رما هه‌ست لی‌براوم په‌ره‌کانیان هه‌لداده‌یه‌وه، زه‌ره‌بینی ده‌سک گه‌وه‌ر و ره‌نجکیشم و چاوی چه‌پم وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌قله‌قیکی کۆچه‌ری بی‌ت و گشت دنیا گه‌رابی‌ت، بی‌ سه‌رسورمان، به‌لام به‌ شه‌یدا بوونه‌وه سه‌یری دیمه‌نی ژیر خۆیان ده‌کرد و شتی نو‌ییان ده‌خوینده‌وه و تی‌په‌ر ده‌بوون. له‌و په‌رانه‌وه‌ی سالانیکی دريژ پيشانی ئیمه‌ نه‌درا بوون و داستانی هه‌ندیکیانم بیستبوو، حالّی بووم کام نیگارکیش له‌ کیوه‌ فی‌ری چی بووه؛ ئەو شته‌ی ئەم‌رو پێی ده‌لین شی‌وا‌ز، له‌ کام نیگارخانه و له‌ سایه‌ی کام پادشادا قالبی گرتووه؛ کام مامۆستای ئه‌فسانه‌یی له‌ خزمه‌تی کیدا کاری کردووه؛ یان بۆ نموونه، من خۆم ده‌مزانی په‌له‌ هه‌وری سه‌ر شی‌وازی چینی به‌هۆی کاریگه‌ریی چینه‌وه له‌ هه‌راته‌وه هاتووه و له‌ سه‌رانسه‌ری ولاتی عه‌جه‌مدا با‌لو بووه‌ته‌وه، به‌لام کاتیک زانیم له‌ قه‌زوینیش به‌کار هینراوه، جاروبار و خۆیه‌خۆی خۆم "وا‌ی" هه‌کم لی‌ به‌رز ده‌بووه‌وه، به‌لام ئەو ئازاره‌ی له‌ شوینیکی قو‌لت‌ری هه‌ناومدا هه‌ستم پی‌ ده‌کرد و ئەو خه‌م و شه‌رمه‌ی توانای ئەوهم نییه‌ ئیوه‌ی تیدا بکه‌م به‌هاوبه‌ش، پێوه‌ندیی هه‌بوو به‌: ئەو ئازارانه‌ی نیگارکیشانی

شۆخ و روو وه‌ک مانگ - له‌ سه‌رده‌می شاگردیياندا رووی زۆربه‌یان له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستا‌کانیان ده‌شی‌ویندرا-، چاو چه‌شنی چاوی ئاسک و به‌ژن وینه‌ی چلی ره‌یحان له‌ پیناوی نیگار ده‌یانکیشا؛ سووکایه‌تی پیکردنیان؛ ئەو جۆش و ئومیده‌ی هه‌ستیان پی‌ ده‌کرد؛ چه‌که‌ره‌کردنی ئەفین له‌ نیوان ئەمان و مامۆستا‌کانیاندا؛ ئەفینی هاوبه‌شی نیگار و له‌بیرچوون و ئەو کویرییه‌ی له‌ کۆتایی سالانی ته‌مه‌ندا پی‌ ده‌گه‌یشتن.

له‌به‌رئه‌وه‌ی سالانیکی دريژ بوو نیگاری شه‌ر و خۆشیم بۆ سولتانمان ده‌کیشا، به‌و خه‌م و شه‌رمه‌وه‌ چومه‌ دنیای هه‌سته‌ جوان و زرافه‌کانه‌وه و رۆحم خه‌ریک بوو به‌ بیده‌نگی له‌بیری ده‌کرد که ده‌کریت نیگاری ئەم دنیایه‌ بکیشری‌ت. له‌ ده‌فته‌ریکی نیگادا کورپکی لی‌و سوور و قه‌د باریکم بینی، ئەویش وه‌ک ئه‌وه‌ی من له‌و ساته‌دا ده‌مکرد، کتیبکی نابووه‌ باوه‌شی و ئەو شته‌م بیرکه‌وته‌وه که سه‌رجه‌م پادشایانی ئالووده‌ی زی‌ر و ده‌سه‌لات له‌ بی‌ری ده‌که‌ن: گشت جوانیه‌ک هی‌ خوایه. له‌ په‌ره‌ی ده‌فته‌ریکی نیگاری تر‌دا نیگاری دوو دل‌داری گه‌نجی له‌ راده‌به‌ده‌ر جوان و عاشقی یه‌کترم بینی به‌ده‌ستی مامۆستایه‌کی لاوی ئەسه‌فه‌هانی کیشرا‌بوو. به‌ده‌م هه‌له‌ریشتی فرمی‌سکه‌وه سه‌یرم کرد و ئەفینی شاگرده‌ جوانه‌کانی خۆم بۆ نیگار بیرکه‌وته‌وه. کچه‌ی شۆخ، لی‌و گیلاسی و چاو با‌ده‌می و لووت بچووک و به‌ژن وه‌ک چلی ره‌یحان بوو. کوره‌ش، پی‌ بچووک وه‌ک کچه‌، پیست ئال و باریکه‌لانه‌ بوو. به‌ بایه‌خه‌وه قو‌لی خۆی هه‌لکردبوو و پیستی بازووی، سه‌ره‌تا ئاره‌زووی ماچ و دواتریش مردنی ده‌رووژان‌د. بۆ پيشان‌دانی هی‌زی ئەفین و پابه‌ندبوونی به‌ کچه‌وه، به‌ ئاگر سی‌ نیشانه‌ی بچووک و قو‌لی ئەفینی له‌سه‌ر مه‌چه‌کی جوانی کیشابوو و پيشانی کچه‌ی د‌دا. کچه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌یری سی‌ گولی جوان بکات، به‌سه‌رسامی بۆی ده‌روانین.

ترپه‌ی دل‌م به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌یر زیادی کرد. چین چین ئاره‌قه له‌ ته‌ویلم نیشت. له‌ سالانی سه‌ره‌تای شاگردیشمدا، شه‌ست سال له‌مه‌وبه‌ر، کاتیک سه‌یری ئەو نیگاره بی‌ ئەده‌ب و نیوه‌رووتانه‌م ده‌کرد که له‌ ته‌وریزه‌وه ده‌هیندرا‌ن و به‌شی‌وازی قه‌له‌می ره‌ش و سپی ده‌کیشرا‌ن و کوری جوانی پیست مه‌رمه‌ری و کچی به‌ژن زراف و مه‌مک بچووکیان پيشان د‌دا، به‌هه‌مان شی‌وه‌ جه‌سته‌م له‌ ئاره‌قه ده‌نیشت. پاش

یه که ههنگام به ره و ههستایی و چهند سالیک دواي ژنه یانام، کوریکي پرو فریشته یی و چاو باده می و پیست جوانی گول ئاسا بۆ شاگردی هینرابوو نیگارخانه، ئیستا، ئه قولایی بیرکردنه وه و ئه فینی نیگارهم بیر دهکه ویتته وه که ئه وه له کاتی سهیرکردنی ئه و کوردها ههستم پی کردبوو. تاوئیک به هیزه وه ههستم کرد نیگارکیشان پیوهندی به شهرم و خمه وه نییه، بگره په یوهسته به خواستیکه وه که من بیرم لی ده کرده وه؛ هونه ری وهستای نیگارکیش دهسپیک خواستی خوئی وهرده گه رینیتته سه ره فینی خوا و ئه فینی خواش وهرده گه رینیتته سه ره فینی ئه و دنیایه یی که خوا ده بیینیت. بویه وام ده زانی سه رجهم ئه و سالانه یی به دانیشتنه وه تهخته یی نیگارکیشم نابوو باوه شم و کووری پشتم ده ره پاندبوو و به سه رم بردبوو، گشت ئه و تی هه لدانانه یی بۆ فیروونی هونه ر خواردبووم، سووربوونم له سه ره ئه وه یی له نیگارکیشاندا خۆم کویر بکه م و گشت ئه و ئازاره یی نیگارکیشان، که هه م خۆم چیشتبووم و هه م ده ر خواردی خه لکی ترم دابوو، وهک سه رکه وتنی چیژیک شاد به سه ر بردوو. وهک سهیرکردنی شتیکی تابوو، ماوه یه کی دریز بیده نگ و به هه مان چیژه وه بۆ ئه م نیگارهم روانی. زۆر دواتر، هیشتا هه ر ته ماشام ده کرد، دلۆپیک فرمیسک له چاوم رژا، به گۆنمدا هاته خوارئ و تیکه ل به ریشم بوو.

کاتیک بینیم یه کیک له مؤمدانانه یی هیدی هیدی له ژووری گه نجینه ده گه ران، به ره و من دیت، ده فته ری نیگارهم داخست و له گۆتره یه کیک له وه ده ستنووسانه م کرده وه که پیش که میک بسته باله له ته نیشتمه وه دای نابوو. ئه مه ش ده فته ریکی نیگاری به تاییه ت بۆ پادشایان ئاماده کراو بوو: له لیواری سه وزاییه ک دوو ئاسکی دلداری یه کترم بینی ره ویک چه قه ل ئیره بییان پی ده بردن. ئه و په ره یه م هه لدا یه وه: نیگاری ره ویک ئه سپی خه نه یی و شیم بینی و له دلی خۆمدا گوتم مه گه ر هه ر مامۆستایانی دیرینی هه رات بتوانن نیگاری وا بیکیشن. چهند جوانن. ئه و په ره یه شم هه لدا یه وه: نیگاری نووسیاریکم بینی به متمانه به خۆبوونه وه دانیشتبوو: نیگاریکه حه فتا ساله بوو. دیاربوو نه مده توانی به پرویدا بزانه کتیه، چونکه وهک گشت که سپک ده چوو. خه ریک بووم بلیم هه وای نیگارهم و بۆیاخکردنی ریشی کابرای دانیشتوو به چه ند ره نگیک چه ند شتیکی هینایه وه بیرم. لیدانی دلم خیراتر بوو، دهسته دانسقه که یی ناو نیگارهم ناسییه وه، دلم به ره له خۆم په ی پی بردبوو،

ته نیا ئه و دهیتوانی دهستیکی هینده جوان بکیشیت. نیگارهم که ده ستکردی مامۆستای گه وره به هزاد بوو. وا ههستم کرد تیشکیکی ده رچوو له نیگارهم که وه له پرووی منی دابیت.

ماوه یه کی زۆر له مه وه به ر، چه ند جاریک نیگاری ده ستکردی مامۆستای گه وره به هزاد دینبوو، به لام له وانیه له به ره ئه وه یی به ته نیا خۆم نا، بگره سالانیک له مه وه به ره له گه ل مامۆستایانی ترده سه یرم کردوو، یاخۆ له به ره ئه وه یی ته وای دلیا نه بووین نیگاری به هزادی مه زن بیت، هه رگیز وهک ئیستا چاوم ره شکه و پیشکه یی نه کردبوو. وهک بلتی تاریکی ئه نگوسته چاوی ژووری گه نجینه یی بۆن که پرووای به م نیگارهم رووناک بووه وه. ئه م دهسته جوان کیشراوه، له گه ل ئه و باسکه جوان و ده گمه نه یی نیشانه یی ئه فینی له سه ر داخ کراوه و که میک له مه وه به ر بینیم، له سه رمدا یه کیان گرت. سوپاسی خوام کرد له پای ئه وه یی پیش کویربوونم، ئه م جوانکاربیانه یی پیشان داوم. له کوپه ده زانم به م زوانه کویر ده بم؟ نازانم. قه ره مؤمدانیکه به ده ستنه وه بوو و لیم نزیک که وته وه و سه یری په ره که یی به ره ده ستی منی کرد. تاوئیک ههستم کرد ده توانم ئه م په ی پیبردنه م به و بلیم، به لام شتیکی ترم له ده م ده رچوو.

"سه یری جوانی ئه م دهسته بکه. کاری به هزاده."

وهک ئه وه یی دهستی نه رم و پیستی قه دیفه یی شاگردیکه مندالی جوانکیله بگرم، له وانیه یی له تافی لاویمدا هه ریه که یانم به جوړیک خۆش ده ویست، دهستم هه ر له خۆیه وه دهستی قه ره یی گرت. دهستی تهخت و ساغله م بوو؛ له دهستی من گه رمتر بوو؛ ئه و جیه یی ماسوولکه کانی مه چه کی و قوئی به یه ک ده گه شتن، وهک من ئاره زووم ده کرد، ته نک و پان بوو. له گه نجیمدا، به ره له وه یی ناوله پی دهستی شاگردیکه مندال بگرم و فیتری بکه م چۆن فلچه به ده ستنه وه بگریت، به خۆشه ویستییه وه چاوم له چاوی ترساو و جوانی ده بری. به هه مان شیوه بۆ قه ره شم روانی. گری مؤمه کانی ناو مؤمدانی ده ستیم له گلتنه یی چاوه کانییدا بینی. گوتم: "سه رجهم ئیمه یی نیگارکیشان براین، به لام ئیستا کوئی به گشت شتیکی دیت."

"چۆن؟"

مامۆستایه‌کی گه‌وره له‌وانه‌ی ته‌مه‌نی خۆی به‌ خاقانێک، به‌ شازاده‌یه‌ک داوه و له‌ نیگارخانه‌ی ئه‌ودا به‌ پێبازی مامۆستایانی دێرین شاکاری ئافرانده‌وه و ته‌نانه‌ت هه‌ولێ داوه نیگارخانه‌ی شیوازیکی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌بێت، کاتیک خانی داڵده‌در له‌ گشت شه‌ره‌کاندا ده‌دۆرێت، له‌ به‌رئه‌وه‌ی ئه‌م ده‌زانیت ئه‌و سه‌رده‌ره نوێیانه‌ی له‌ دوا‌ی روه‌ سه‌ربازی تالانکه‌ری دوژمنه‌وه دینه‌ شاره‌وه، نیگارخانه‌که‌ی تیک ده‌ده‌ن، به‌رگی کتێبه‌کانی ده‌درن و په‌ره‌کانی ده‌شیوین، ئه‌و شته‌ بچووکانه‌ی له‌ داھێنانه‌ی خۆی بوون و له‌ نه‌خشا باوه‌ری پێیان هه‌بووه و چه‌شنی مندالی خۆی خۆشی ده‌ویستن، دوژمن سووکایه‌تی پێ ده‌کات و خراپی ده‌کات، چۆن له‌و کاته‌دا ده‌یه‌وێت کوێر بیت و ده‌لێت: "ئێستا کۆتایی به‌گشت شتیک دیت"، منیش قسه‌که‌ی خۆم به‌هه‌مان جو‌ر کردبوو. به‌لام پێویست بوو به‌جو‌ریکی تر ئه‌مه‌ بۆ قه‌ره‌ بگێرمه‌وه.

گوتم: "ئه‌م نیگاره‌ کاری شاعیری گه‌وره‌ عه‌بدوڵا هاتفییه. ئه‌مه‌ شاعیریکی فره‌ پایه‌ بلند بووه. کاتیک شا ئیسماعیل ده‌چپته‌ هه‌راته‌وه، هه‌مووان سالووسی و مامه‌حه‌مه‌یی بۆ ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌و له‌ جیتی خۆی ناجوو‌لێت. شا ئیسماعیلیش پێ به‌پێی ئه‌و تا ماله‌که‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌روات. ئیمه‌ له‌ رووی هاتفییه‌ به‌ده‌ستی به‌هزاد کیشراوه‌وه‌ نا، به‌ نووسینه‌که‌ی ژیریدا تی ده‌گه‌ین ئه‌مه‌ نیگاری هاتفییه. وا نییه‌؟"

قه‌ره‌ به‌چاوانی جوانی بۆ منی روانی و گوتی: "به‌لێ."

گوتم: "کاتیک بۆ ده‌موچاوی شاعیری ناو نیگاره‌که‌ ده‌روانین، ده‌بینین روویکه‌ وه‌ک هه‌موو سیمایه‌کی تر. عه‌بدوڵا هاتفییه‌ خوا لیخۆشبوو ئه‌گه‌ر ئێستا لیره‌ بوایه، نه‌مانده‌توانی به‌سه‌یرکردنی رووی له‌م نیگاره‌دا بیناسینه‌وه، به‌لام ده‌مانتوانی به‌سه‌رجه‌م نیگاره‌که‌دا بیناسینه‌وه: شتیکی وا له‌ هه‌وای نیگاره‌که‌ و وه‌ستانی هاتفی و په‌نگه‌کان و زه‌رکاری و ئه‌و ده‌سته‌ جوانه‌ی ده‌ستکردی مامۆستا به‌هزادا هه‌یه‌ که‌ ده‌سته‌جی و له‌ مرۆف ده‌کات به‌ ئه‌قلیدا بیت ئه‌مه‌ نیگاری شاعیریکه‌، چونکه‌ له‌م نیگاره‌ماندا، واتا پێش شیوه‌ که‌وتوووه. ئێستا ئه‌گه‌ر به‌لاسه‌یکردنه‌وه‌ی مامۆستایانی فه‌ره‌نگ و ئیتالی ده‌ست بکریت به‌کیشانی نیگار بۆ ئه‌و کتێبه‌که‌ی که‌ سوڵتانمان زاوای خوا لیخۆشبووی راسپاردبوو بۆ ئاماده‌کردنی، ته‌واوی ئه‌م دنیا‌ی

واتایه‌ کۆتایی پێ دیت و دنیا‌ی شیوه‌ ده‌ست پێ ده‌کات به‌ شیوازی فه‌ره‌نگ..."
قه‌ره‌ به‌زبری گوتی: "زاوای خوا لیخۆشبووم کوژراوه‌."

وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رپه‌زه‌وه‌ ده‌ست به‌ده‌ستی بچووک شاکردیکی لاودا بینم، که‌ چاوه‌ری ده‌کریت له‌ داها‌توودا شاکار بئافرینیت، ده‌ستی قه‌ره‌م له‌ ده‌ستی خۆمدا گوشی. ماوه‌یه‌ک به‌ بیده‌نگی و پێزه‌وه‌ سه‌یری شاکاره‌که‌ی به‌هزادمان کرد. دواتر قه‌ره‌ ده‌ستی له‌ ده‌ستم ده‌ره‌ینا. گوتی:

"سه‌یری لووتی ئه‌سپه‌ خه‌نه‌بیه‌کانی په‌ره‌ی پیشووترمان نه‌کرد و به‌زوویی بازمان دا به‌سه‌ریدا."

گوتم: "هیچی تیدا نه‌بوو." بۆ ئه‌وه‌ی بشیبینیت، په‌ره‌که‌ی پیشووترم هه‌لدایه‌وه: هیچ شتیکی نائاسایی له‌ کونی لووتی ئه‌سپه‌کاندا نه‌بوو.

قه‌ره‌ وه‌ک مندال پرسی: "که‌ی ئه‌سپه‌ لووت ناوۆلاکان ده‌دۆزینه‌وه‌؟"

به‌لام کاتیک من و بسته‌بالا له‌ کاتی نیوان نیوه‌شه‌و و به‌ره‌وه‌ی‌اندا شانامه‌ی ئه‌فسانه‌یه‌یی شا ته‌هماسپمان له‌ژێر قوماشی ئاوریشم و ئه‌تله‌سی سه‌وزی ناو سندوقیکی ئاسندا دۆزیه‌وه، قه‌ره‌ له‌سه‌ر رایه‌خیکی سووری ئوشاق خۆی لولدابوو، سه‌ری نابوو سه‌ر بالیفیکی قه‌دیفه‌ی به‌ مرواری نه‌خشیندراو و خه‌وی لێ که‌وتبوو. دوا‌ی ئه‌و گشت ساڵه‌، هه‌ر هینده‌ی چاوم به‌ کتیبی ئه‌فسانه‌یه‌ی که‌وت، به‌کسه‌ر ناسیمه‌وه. بۆ من رۆژ تازه‌ ده‌ستی پێ ده‌کرد.

ئه‌م کتیبه‌ هینده‌ گه‌وره‌ و گران بوو که‌ من و جه‌زمی ئاغا به‌زۆر به‌رزمان کرده‌وه و گواستمانه‌وه. بیست و پینج ساڵ له‌مه‌وبه‌ر له‌ دووره‌وه‌ چاوم به‌ به‌رگه‌که‌ی که‌وتبوو. کاتیک ده‌ستم بۆ برد، لیم روون بووه‌وه‌ چه‌رمه‌که‌ ته‌خته‌ی تیدا‌یه. پێش بیست و پینج ساڵ، کاتیک سوڵتان سلیمانی قانونی ده‌مریت، شا ته‌هماسپ هینده‌ خۆشحال ده‌بیت به‌ رزگاربوون له‌و سوڵتانه‌ی سی جار ته‌وریزی داگیر کردبوو، له‌گه‌ل باری چه‌ندین حوشر دیاری، ده‌ستنووسیکی دانسقه‌ی قورئانی پیروژ و ئه‌م کتیبه‌، که‌ جوانترین کتیبی گه‌نجینه‌ی خۆی ده‌بیت، بۆ سوڵتان سه‌لیمی جیگره‌وه‌ی سوڵتان سلیمانی قانونی ده‌نیریت. کتیبه‌که‌ له‌ پێشدا له‌گه‌ل شانیدیکی سی سه‌ده‌ که‌سی عه‌جه‌م ده‌چپته‌ جی‌راوگه‌ی زستانه‌ی سوڵتانی نوێ له‌ ئه‌درنه‌. کاتیک له‌گه‌ل

دياريه‌كاني تر به‌سەر پشتی حوشتەر و هيستره‌وه بۆ ئەسته‌نبول ده‌هينرئته‌وه، پيش ئەوهی بېرئته گه‌نجينه و قفلئ له‌سەر داخريت، قهره مه‌میی گه‌ورهی نىگارکيشان و ئيمه‌ی سئ مامۆستای گه‌نجی وی، هەر چوارمان چووين بۆ سه‌يرکردنى. ئەو رۆژه ئيمه‌ش چه‌شنى ئەو ئەسته‌نبوليانه‌ی بۆ سه‌يرکردنى فيلى له هندستانه‌وه هاتوو، يان زه‌رافه‌ی له ئەفريقاوه هاتوو بۆ كۆشک ده‌چن، رومان له كۆشک کرد و له ريگا له مامۆستا قهره مه‌ميم بيست مامۆستای گه‌وره به‌هزاد به‌پيرى له هه‌راته‌وه چووته ته‌وريز، به‌لام له‌به‌رئوه‌ی کوپر بووه، ده‌ستى له‌م كتيبه نه‌داوه.

ئەو سه‌رده‌مه، سه‌يرکردنى كتيبيك به دووسه‌د و په‌نجا نىگارى گه‌وره‌وه، بۆ ئيمه‌ی نىگارکيشانى عوسمانى شه‌يدای كتيبيكى ئاسايى حه‌وت هه‌شت نىگارى وه‌ك ئەوه وابوو سه‌رجه‌م دانىشتوانى ناو كۆشكىكى شاهانه نووستن و ئيمه به‌ناويدا بگه‌رپين. چه‌شنى ئەوه‌ی سه‌يرى باخچه‌كاني به‌هه‌شت، كه به‌چه‌رجوويك بۆ ماوه‌يه‌كى كورت هاتبئته به‌رچاومان، به نه‌وازيبه‌كى بيده‌نگه‌وه و بئ ئەوه‌ی ورته‌مان له دم بيته‌ ده‌ر، سه‌يرى په‌ره له راده‌به‌ده‌ر جوانه‌كاني كتيبه‌كه‌مان کرد.

به‌دريزايى بيست و پينج سالى دواى ئەو رۆژه باسى ئەم كتيبه‌ی له گه‌نجينه قفل له‌سەر داخراوه‌مان کرد.

دواى بيست و پينج سال، وينه‌ی ئەوه‌ی ده‌رگای زه‌به‌لاحى كۆشكىك بگه‌مه‌وه، به‌رگى ئەسته‌وورى شانامه‌ی ئەفسانه‌هيم هه‌لدايه‌وه، به‌لام به‌دم هه‌لدايه‌وه‌ی په‌ره‌كانيه‌وه، كه هه‌ريه‌كه‌يان خشه‌يه‌كى خۆشى ليوه ده‌هات، له‌برى سه‌رسام بوون، هه‌ستىكى خه‌مگين له ناخدا چه‌كه‌ره‌ی کرد.

١- له‌به‌ر قسه و قسه‌لۆكى سه‌باره‌ت به‌وه‌ی سه‌رجه‌م نىگارکيشانى ئەسته‌نبول شتيان له په‌ره‌كاني ئەم كتيبه‌ دزيوه و به‌كاريان هيناهه، نه‌مه‌ده‌توانى هۆشى خۆم بخه‌مه سه‌ر نىگاركان.

٢- له‌به‌رئوه‌ی ته‌واوى سه‌رنجى خۆم خستبووه سه‌ر ئەوه‌ی به‌لكو له گۆشه‌يه‌كه‌دا چاوم به‌ده‌ستىكى كيشراو به‌ده‌ستى مامۆستا به‌هزاد بگه‌ويت، نه‌مه‌ده‌توانى هۆشى خۆم بخه‌مه سه‌ر ئەو شاكارانه‌ی (تاھموراس چه‌ند بېرپارده‌رانه و به‌زه‌رافه‌ته‌وه گورزى له سه‌رى ئەو ئيبليس و ديوانه ده‌وه‌شانده‌ كه ده‌بوو دواتر له

سه‌رده‌مى ئاشتيادا فيرى ئەلفويى و زمانى يونانى و زمانى ترى جوربه‌جورىان بگردايه.) له هەر پينج شه‌ش په‌ره‌يه‌كى كتيبه‌كه‌دا جارئك ده‌رده‌كه‌وتن.

٣- كونى لووتى ئەسپه‌كان و هه‌بوونى قهره و بسته‌بالا ئاسته‌نگ بوون له‌به‌رده‌م قولبوونه‌وه‌ی ته‌واومدا له‌و شتانه‌ی ده‌ميينين.

پيش ئەوه‌ی په‌رده‌ی ره‌شى قه‌ديفه‌يى، كه وه‌ك چاكه‌ى خوا له سه‌رجه‌م نىگارکيشانى گه‌وره نزيك ده‌بيته‌وه، به‌سه‌ر چاوم داخريتته‌وه، من له ئەنجامى هه‌له‌رخساندنكى جوامي‌رانه‌ی خواوه توانيم تيرى دل سه‌يرى ئەم كتيبه ئەفسانه‌ييه‌م بگه‌م. ئەمه به‌قه‌د ئەوه‌ی به‌خته‌وه‌ريه‌يه‌كى گه‌وره بوو بۆ من، هينده‌ش مايه‌ى خه‌م بوو بۆم، چونكه زياتر به ئەقل سه‌يرم ده‌کرد، نه‌ك به‌دل. ژوورى گه‌نجينه تا ده‌هات وه‌ك گۆر ده‌چوو و تا ئەو ده‌مه‌ى تيشكى به‌يانى خۆى پيدا دا، من سه‌رجه‌م دووسه‌د و چل نۆ (په‌نجا نه‌بوو) نىگاركه‌ى ناو ئەم كتيبه شاكاره‌م بينى. به ئەقل ته‌ماشام کرد؛ با هه‌روه‌ك زانايانى عه‌ره‌بى خوليادارى ئەقل، جيايان بگه‌مه‌وه و باسيان بگه‌م.

١- له‌ناو ئەم ئەسپانه‌دا چاوم به ئەسپيک نه‌كه‌وت كونى لووتى هاوشيوه‌ى نىگاركه‌ى بكوژى نامه‌رد بيت: ره‌وه ئەسپيکى جوراوجور كاتيک رۆسته‌م له كاتى راوانى ئەسپدزانداندا له تووران ده‌يانبينت؛ ئەو ئەسپه دانسقانه‌ى شا فه‌ره‌يدوون گاڤيک سولتاني عه‌ره‌ب مۆله‌ت نادات و ئەمان به مه‌له له ئاوى ديچله ده‌په‌رنه‌وه؛ ئەو ئەسپه بۆزانه‌ى له دووره‌وه به خه‌مبارى سه‌ير ده‌كهن چۆن توور ناپياوانه و نامه‌ردانه ئيره‌جى براى سه‌رده‌بريت، چونكه باوكيان ولاتى رۆمى دوورى دابوو به يه‌كيك له كوره‌كاني و ولاتى چيني دوورتريشى دابوو به كورپيکى ترى، به‌لام ولاتى خۆش و دلگيرى ئيرانى بۆ ئيره‌جى كورى هه‌ره بچوووى داناوو. بۆيه توور ئيره‌يى پى برد و به‌و ده‌رده‌ى برد؛ ئەسپه‌كاني سوپاى قاره‌مانى ئەسكه‌نده‌ر، سوپاى پشتته‌ستور به سواره‌ى هه‌زارا(*) و ميسرى و به‌ره‌ر و عه‌ره‌ب و نوقمى زرى و قه‌لغانى ئاسن و شمشيرى له شكانه‌هاتوو و خووده‌ى دره‌وشاوه؛ ئەو ئەسپه ئەفسانه‌ييه‌ى كه‌نار گۆليكى سه‌وز به‌شيوه‌يه‌كى

(*) هه‌زارا: گه‌ليکه له ئەفغانستان. - وه‌رگيز -

چاوه پرواننه کراو و به دادپه روهری خوا شا یه زدگورد ده کوژیت. ئەم شایه له بهر ئه وهی بهر هنگاری ئەو چاره نووسه بوو ووه که خوار بۆی نووسی بوو، بهردهوام خوین له لووتی دهرویشته و ئەو رۆژه چوو بوو له یواری گۆل به ئومیدی ئەوهی ئاوه کهی چاکی بکاتهوه؛ له م سهدان ئەسپه ئەفسانهیی و راسته قینه یه دا، که سه رجه میان به دهستی شهش ههوت نیگار کیش کیشرا بوون، ئەو نیشانه یه م نه دۆزیه وه؛ به لām له رۆژیک زیاتر کاتم هه بوو بۆ ئەوهی چاو به کتیبه کانی تری گه نجینه دا بگێرم.

۲- بانگه شه یه ک له ئارادا هه یه و ماوهی بیست و پینج سالی رابردوو بهردهوام بابه تی قسه و قسه لۆکی ناو وه ستایانی نیگار کیش بوو: نیگار کیشیک به ده ستوری سولتان چوو ته ئەم گه نجینه هه یچ کهس پێ نه گه یشتوو، ئەم کتیبه شا کاره ی دۆزیو ته وه، کردوو یه تییه وه، له بهر تیشکی مۆم و له ده فته ری نمونه ییدا زۆر ئەسپ، دار، هه ور، گۆل، مه ل، باخچه و جقاتی شه ر و ئەقینی له بهر گرتوو ته وه و دواتر به کار هینرا وه... هه ر کاتیک نیگار کیشیک شتیکی دانسقه و له وزه ی ئەقل به ده ری بکیشایه، ئەوانی تر له تاو ئیره یی پێ بردن ئەم بانگه شه یه یان بۆ ده کرد. که میکیش مه به ستیان بوو ناوی بز پین و سووکی بکه ن و بلین ئەم نیگاره له ته ور یزه وه هاتوو و کاری عه جه مه. ئەو سه رده مانه ته ور یز ولاتی سولتانمان نه بوو. کاتیک ئەم بوختانه بۆ من ده کرا، هه ستی هه لچوونیک یی ره وا و شانازییه کی شار اوهم له کن ده ور و ژا و کاتیک بۆ کهسانی تریش کرا وه، من با وه ریم پێ کردوو. ئیستا به خه مگینی و به شیوه یه کی سه یر ده مبینی ئیمه، ئەو چوار نیگار کیشه ی بیست و پینج سال له مه وه بهر ته نیا جار یک سه یری ئەم کتیبه مان کردوو، له بیر هه ری خۆماندا هه لمان گرتوو و به در یژاییی ئەو ماوه یه له میشکی خۆماندا هینا ومانه و بردوو مانه وه و بیر ی خۆمان خستوو ته وه و له کتیبه کانی سولتان هه کاندا نیگار یمان کیشا وه ته وه. خه فه تم بۆ دل ره قیی ئەو سولتانه راریانه نه ده خوارد که ئەم کتیبه، یان کتیبی تریشیان له گه نجینه ی خۆیان ده ر نه ده هینا و نه یان ده خسته پێش چاوی ئیمه، بگره بهر که وه ی ئەوه بووم دنیای نه خش و نیگاری ئیمه چه ند سنودار بوو. چ مامۆستایانی گه وره ی هه رات

و چ مامۆستایانی نووی ته ور یز و سه رجه م نیگار کیشانی عه جه م، به به راورد له گه ل ئیمه ی نیگار کیشانی عوسمانیدا، نیگاری بۆ کیماسیتر و شا کاریان کیشا وه.

تاویک بیرم کرده وه شتیکی باش ده بیت ئەگه ر دوا ی دوو رۆژی تر خۆم و سه رجه م نیگار کیشانم ئەشکه نجه بدر یین. به نووکی قه له متاشه که م دل ره قانه چاوانی روویک له و رووانه م هه لکۆلی که له نیگار هه کی به رده ممدای پێش ئەوانی تر که وته به رده ستم. ئەمه چیرۆکی زانایه کی عه جه م بوو سه یری ته خته ی دامه و ئەو داشانه ی ده کرد که بالیوزی هندستان هینا بوونی و فیزی یاری شه تر نه یج بوو بوو و یه کسه ر دوا ی فیروونی شی، له کابرای هندستانی بر دبوو وه. درۆی عه جه م. چاوی یه ک به یه کی ئەوانه ی گه مه ی شه تر نه یان ده کرد و پادشا و پیاوانی بینه ری گه مه که شم هه لکۆلی. په ره کانم بۆ دوا وه هه لدا یه وه و چاوی یه ک به یه کی ئەو پادشایانه ی دل ره قانه شه ر یان ده کرد و چاوی سه ربازانی زری پۆشی سوپا رازا وه کان و چاوی ئەو سه رانه ی برابوون و له زه وی که وتبوون، بێبه زه ییانه هه لکۆلی. دوا ی ئەوه ی ئەم کاره م له سی په ردا کرد، قه له متاشم نایه وه پشتوینه که م. ده سته کانم وه له ر زین که وتبوون، به لām هه ستم نه ده کرد زۆر خراپ بم. له ماوه ی په نجا سالی ژیا نی نیگار کیشیدا تووشم بوو بوو به تووشی ده یان شینه وه له وانه ی ئەم کاره سه مه ره یه یان کردبوو. ئایا ئیستا من تی ده گه یشتم ئەوان له کاتی کردنی ئەو کاره دا هه ستیان به چی کردوو؟ ده مو یست له و چاوانه وه ی هه لم کۆلی بوون، خوین بر ژایه ته نیوان په ره کانی کتیبه که وه.

۳- ئەمه ش ده مگه یه نیته سه ر ئیش و دل دانه وه ی کۆتایی ته مه نم. شا ته هه ماسپ ماوه ی ده سال نیگار کیشانی عه جه می خستبوو کار و ئەم کتیبه نازداره ی پێ ئاماده کردبوون، به لām قه له می مامۆستای گه وره به هزادی پێدا نه هینا وه و ده سته جوانه کانی نیگاریان له هه یچ شوینیکیدا نه کیشا وه. ئەمه پشتراستی ده کرده وه ئەو کاته ی به هزاد له هه راتی له به رچا و که وتوو وه چوو ته ته ور یز، کویر بوو. به مجۆره جار یکی تریش به خۆشحالییه وه تی گه یشتم مامۆستای گه وره پاش ئەوه ی به در یژاییی ته مه نی کاری کردوو و گه یشتوو ته په لی بۆ

کیماسیبوونی مامۆستایانی کۆن، خۆی به دهستی خۆی کوپێ کردوو تا نیگارەکانی تیکەل هیچ نیگارخانە و خواستی هیچ پادشایەک نەبێت.

قەرە و یارۆی بستیەبەلەو ساتەدا دەستنووسیکی ئەستووریان کردوو و خستییا نە بەردەم.

بۆ ئەوێ کە لە رەقی بنوینم، گوتم: "نەخێر ئەمە نییە. ئەمە شانامە یەکی مەگۆلییە: کاتیک ناواخنی ئەسپی سوارەیی لە ئاسن دروستکراوی سوپای ئەسکەندەر پڕ لە نەوت دەکریت، ئاگریان تۆ بەردەدریت، وەک چرا دەگیرسین و لە کونی لووتیان ئاگر دێتە دەری و هێرش دەکەنە سەر دوزمن."

سەیری ئەم سوپا لە ئاسن دروستکراوی ناو ئاگرمان کرد و بینیمان لەسەر شیوازی نیگاری چینی کیشراوە.

گوتم: "جەزمی ئاغا، ئیمە دواتر لە سەلیمنامەدا نیگاری ئەو دیاریانەمان کیشا کە بیست و پێنج ساڵ لەمەوبەر بایۆزانی عەجەم لەگەڵ ئەم کتیبەیی شا تەھماسپدا هینابوویان..."

یەكسەر دەستنووسی سەلیمنامەیی دۆزییەو و هینای و لەبەردەستم دای نا. لە بەرامبەر ئەو پەرەیی پیشکێشکردنی دیارییەکانی تری بایۆزان بە سولتانی خوا یخۆشبوو پێشان دەدات و بە رەنگی درەوشاو بۆیاخ کراوە، لەناو ئەو دیاریانەیی ناوی یەك بەیەکیان نووسرابوو، چاوانم لە خۆیانەو شتێکیان دۆزییەو کە پێشتریش خۆیندبوومەو، بەلام وەک بۆیە لەبەرئەوێ باوەرێم پێ نەکردوو، لە بیرم کردبوو:

دەرزێی پەرەمووچی زێرین و دەسک لە فەیرووژە و سەدەفی نەخشیندراو، ئەو دەرزێیی بەهزادی مامۆستای مامۆستایان و سەر بە مامۆستایانی دێرین بۆ کوپێکردنی خۆی بەکاری هیناوە.

لە بستیەبەلام پرسی دەستنووسی سەلیمنامەیی لەکوێ دۆزیووتەو. لە تاریکی تۆزایی ناو ژووری گەنجینەدا پێچاوپێچ بەناو سندووق و قوماش و کۆمەلە رایخ و بەژێر پلیکانەکاندا رۆشستین. بینیم سێبەرەکانمان جارێک گەرە و جارێک بچووک دەبوو و بەسەر قەلغان و ددانی فیل و پێستی پلنگدا دەرۆشست. لە یەکیک لە

ژوورەکانی تری نوومی هەمان رەنگی قوماشی سوور و قەدیفە، لە تەنیشت ئەو سندووقە ئاسنەیی شانامەمان تێدا دۆزیبوو، لەناو کتیبەیی تر، سەرپۆشی خەمڵیندراو بە تالی زیوین و زێرین، بەردی خاوی سەیلان و خەنجەری دەسک یاقووت، هەندیک لە دیارییەکانی شا تەھماسپ، رایخەیی ئاوریشمی ئەسفەهانی و تاقمیکێ شەترەنجی لە ددانی فیل دروستکراوم بینی و نیگام چوو سەر قوتوویەکی قەلەم و بە ئەژدیهای چینی و لق و پۆپی دار و خۆری لە گەوهر نەخشیندراوی سەریدا یەكسەر ئاشکرا دەبوو پاشماوەی سەردەمی تەیمووری لەنگە. قوتوووەکەم کردوو، دەرزێی پەرەمووچی زێرین و دەسک بە فەیرووژە و گەوهر نەخشیندراوی لەگەڵ سووکەبۆنیکی کاغەزی سووتاو و بۆنی گۆل لێ دەرچوو. دەرزێیەکەم هەلگرت، وەک سێبەر گەرامەو بۆ شوینی خۆم.

دوای ئەوێ بەتەنیا مامەو، ئەو دەرزێیی مامۆستا بەهزاد چاوی خۆی پێ کوپێ کردبوو، لەسەر پەرەیی هەلدرایە شانامەدا دانا و سەیرم کرد. نەك بینینی بەهزاد، بگرە بینینی ئەو دەرزێیی خۆی پێ کوپێ کردبوو و هەر شتێکی تر ئەو دەستی پەرەموویی خۆی پێدەدایت، مچوورکەیی بە مندا دەهینا.

ئایا بۆچی شا تەھماسپ ئەم دەرزێیە ترسناکەیی لەگەڵ کتیبەکەدا بەدیاری بۆ سولتان سەلیم ناردبوو؟ تۆ بۆیە لەبەرئەوێ بوو پێت کە لە منداڵیی خۆیدا دەرزێی نیگارکێشیی لە بەهزاد وەرگرتبوو، لە تافی لاویدا دەستی نیگارکێشانێ گرتبوو، لە پیریدا شاعیران و نیگارکێشانێ لە خۆی دوور خستبوو و خوو دابوو خواپەرستی؟ ئایا هەر لەم رووشەوێ رازی بوو ئەم کتیبە شاکارەیی لە دەست دەربچێت، ئەگەرچی گەرترین مامۆستایان ماوەی دە ساڵ کاریان تێدا کردبوو؟ ئایا ئەم دەرزێیی لەگەڵ کتیبەکەدا بۆ ئەو مەبەستە ناردبوو تا گشت کەسێک بزانی کۆتایی نیگارکێش بریتییه لە خۆ کوپێکردنی ئارەزوومەندانە، یاخۆ وەک ئەوێ ماوەیەک باو بوو دەگوترا ئەوێ جارێک پەرەکانی ئەم کتیبە دانسقیە ببینیت، ئیدی نایهویت لە دنیادا چاوی بە شتێکی تر بکەوێت؟ بەلام چەشنی ئەوێ زۆرەیی فەرمانرەوایان لە پیری خۆیاندا دەیکەن، پادشا بەهۆی ئەوێ لە ترساندا پەژێوان بووتەو لە ئەقینەیی لە تافی لاویدا بۆ نیگار هەیبوو، ئیدی ئەم کتیبە

شاكارىك نەبوو بە لاي ئەووه .

ئەو چىرۆكانەم بىركەوتەو كاتىك نىگار كىشانى بەختىرەش لە پىرىدا تووشى خەيالىشكان دەبن و دەگىر نەو: كاتىك لەشكرى جىهان شاي قەرەقۆيونلو لەوهدا دەبىت بچىتە شارى شىرازو، گەرە نىگار كىشانى ئەفسانەيى "ابن حسام" دەلەيت: "من بە شىوئەيەكى تر نىگار ناكىشم." ئەمە دەلەيت و بە دەستى يەككىك لە شاگردەكانى، چاوانى خۆى بە داخكردن دەدات. وەستايەكى بە سالآچووى عەجەم، لەوانەى كاتىك سوپاي ياوز سولتان سەلیم لەشكرى شا ئىسماعىلى تىك شكاند و چوو تەورىزەو و كووشكى هەشت بە هەشتى تالان كرد لەگەل كۆمەلەيك نىگار كىشى تر هينانئىيە ئەستەنبول، بە پىي ئەو ورتەورتهى دواتر بلابوووه، لە رىگا بە نەخوشى نا، بگرە لە بەرئەوئەى گوتبووى ناتوانم بە شىوازى عوسمانى نىگار بكىشم، بە داوودەرمان خۆى كویر كردبوو. منيش لە ساتەكانى توورەبووندا بە مەبەستى ئەوئەى بۆ نىگار كىشانم ببىت بە نمونە، باسى خۆ كویر كردنى بە هزادەم دەگىر ايهوه.

باشە هىچ رىگايەكى تر نىيە؟ ئەدى ئەگەر مامۆستاي نىگار كىش لە پەناو شىوازە نوپەكان پەسەند بكات، ئايا ناتوانىت سەر جەم نىگار خانە و شىوازى مامۆستايانى كۆن كەمىك رىگار بكات؟

دەرزىيە پەرەمووچەكە فرە بە جوانى بارىك كرابوو و رەشايىيەك بە نووكى زۆر تىزىيەو بوو، بە لام چاوى ماندووم بۆى نەبرايەو سەريەك داخۆ خويئە يان شتىكى ترە. زەرەبىنەكەم لى نىك خستەو و بە هەمان خەمى سەير كردنى جفاتىكى ئەقىنەو دور و درىژ سەيرم كرد. هەولم دا بىهتەنمە پىش چاوى خۆم بە هزاد ئەم كارەى چۆن كردوو. وەك دەگوترا، مرۆف يەكسەر كویر نابىت، بگرە كتومت وەك ئەوئەى لە بە سالآچووانى لەخۆو كویر بوو دەقەومىت، دواى چەند رۆژىك و هەندىك جارىش چەند مانگىك ئەوسا تارىكى قەدىفەيى بە سەر چاواندا دادەدرىتەو.

لە چووندا بۆ ژوورى ئەودىو دىبووم؛ هەستام و سەيرم كرد، لەوئەى بوو؛ ئاوينەيەكى دروستكراو لە ددانى فىل، قەرەغ بادراو و چوارچىوئە ئەستور و وەك گوڵ بە شىوازى نووسىنى درىژ رازىندرابوووه. لە شوئىنى خۆم دانىشتم و لە ئاوينەدا سەيرى چاوانم كرد. گرى مؤمدانى زىرپىن چەند جوان لە گلئىنەى چاواندا

شەپۆلى دەدا، ئەو چاوانەى شەست سال بوو نەخش و نىگارم پى دەكىشان و سەيرى نىگارم پى دەكردن.

جارىكى ترىش بە ئارەزوووه لەخۆم پرسى داخۆ مامۆستا بە هزاد ئەم كارەى چۆن ئەنجام داوه؟

بى ئەوئەى گلئىنەى چاوانم لە سەر ئاوينە هەلبگر، دەستەكانم وەك دەستى ژنىك خوازىار بىت كل لە چا و بكات، لە خويانەو دەرزىيەكەيان دۆزىيەو. چەشنى ئەوئەى مرۆف سەرى هەلكەى وشترملى داندراو بۆ بۆياخكردن كون بكات، بى دوودلئىواندن و بویرانە و بە ئارامى و بە هەيزەو دەرزىم لە بىلبىلەى چاوى راستم چەقاند. لە ناخەو خۆم خوار دەو، لە بەرئەوئەى نا هەستم بە كارەكەم كردبوو، بگرە لە بەرئەوئەى بىنم بە ئەندازەى چواریەكى پەنجەيەك دەرزىيەكەم بە چاومدا كرد و دەرم هينا.

لە بەيتە شىعەرى خەملىنەرى چوارچىوئەى ئاوينەكەى ناو دەستما، شاعىر هىواى جوانى بەردەوام و رووناكىي لە برانەوئەهاتووى بۆ سەيركەرى ئاوينە و بۆ ئاوينە خويشى، تەمەنىكى سەرمەدى دەخواست.

بە دەم پىكەنىنەو هەمان شتم بە سەر چاوى چەپىشم هينا.

ماوئەيەكى درىژ بى ئەوئەى جوولم لىوئە بىت، چاوهرىم كرد. سەيرى دنياىم كرد. سەيرى گشت شتىك.

وەك من بۆى چووبووم رەنگەكانى دنيا رەش نەبوونەو، بگرە وەك بلئى هيدى هيدى بەيەكدا چوون. بە لام هيشتا كەم و زۆر هەموو شتىكم دەبىنى.

دواى تاوتىك، تىشكى لاوازى رۆژ داي لە نىوان قوماشە رەنگ سوورى تۆخ و رەنگ خويئىنەكانى ژوورى گەنجىنە. گەرەى خەزەنداران و پىاوانى دىسان بە گىرانى هەمان تەدارەك مؤريان هەلگرت و قفل و دەرگايان كردوو. جەزمى ئاغا دەستشۆر و چرا و مەقالەى گۆرى، نانى گەرم و تووى وشكى بۆمان هينا و پىمانى گوت لەناو كتئىبەكانى سولتانماندا بەردەوام دەبن لە سەر گەران بە دواى ئەسپى لووت ناقولادا. جا چ لەو خۆشتر هەيە مرۆف سەيرى جوانترىن نىگارەكانى دنيا بكات و هەول بدات دنياى بەر چاوى خواى بىر بکەوتەو؟

من ناوم قهرهيه

به يانی، دواي ئه وهی گه وره ی خه زنه داران و ئاغایان به ته داره ک ده رگایان کرده وه، چاوانم به ته وای به پهنگی سووری قه دیفیه یی ژووری گه نجینه راهاتبوو، بویه کاتیک تیشکی سه رله به یانی زستان له هه وشه ی ئه نده روونه خوی به ژووریدا کرد، وا هاته به رچاو وهک ئه وهی شتیکی ترسناک بیت و بۆ خاپاندنی بینهر دروست کرابیت. منیش کتومت وهک مامۆستا عوسمان له جیی خۆم نه جوولام: وهک بلایی ئه گه ر جوولم بکه م، ئه وا هه وای به که روو و تۆزای و به دست له گرتن هاتووی ژووری گه نجینه و ئه و به لگانه ی بۆیان ده گه راین، له ده رگاوه ده رده چوون و هه لده هاتن.

مامۆستا وهک ئه وهی یه که مجاری بیت سه ییری شتیکی شاهانه بکات، به سه رسامی بۆ ئه و تیشکه ی ده روانی که له نیوان سه ری ئاغایانی به دوو ریز پاره ستاوی ناو شیپانه ی ده رگاوه له ژووره وهی دها.

شه ویش، کاتیک سه ییری نیگاره کانی ده کرد و په ره کانی شانامه ی شا ته هماسپی هه لده دایه وه، من له دووره وه به وردی بۆم ده روانی و ده مبینی هه مان هیمای سه رسورمان ناوبه ناو له سه ر رووی ده رده که وت. سیبه ری ئه و به سه ر دیواره که وه جاروبار له ره یه کی له سه ره خوی ده کرد، به پارێزه وه سه ری له زه ره بینی ده ستی نزیک ده خسته وه، وهک ئه وهی خوی بۆ درکاندنی رازیک ئاماده بکات، نه رمه نیشانه یه ک ده که وته سه ر لیوه کانی و دواتریش به دم سه یرکردنی نیگاریکه وه به سه رسامی،

لیوه کانی له خۆوه ده که وتنه جووله .

پاش داخستنی ده رگا، به دم بی ئۆقره ییه کی به رده وام روو له زیاد بوونه وه و به نا ئارامی ئه مسه ر و ئه وسه ر به نیوان ژووره کاندنا هاتم و چووم و به شپه رزه یی بیرم چوو بۆ ئه وهی که له کتیه کانی گه نجینه وه زانیاریمان ده ستگیر نابیت و کات به ش ناکات. له به ره ئه وهی ده رکم کردبوو مامۆستا عوسمان وهک پیویست سه رنجی خوی نه داوته ئه م کاره، نیگه رانییه کانی خۆم بۆ گتیرایه وه.

وهک مامۆستایه کی راسته قینه ی راهاتوو له سه ر ده سه ته ینان به سه ری شاگرده کانیدا، به شیوه یه کی جوان ده ستی گرتم. گوئی: "که سانی وهک ئیمه، جگه له هه ولدان بۆ بینینی دنیا به و شیوه یه ی خوا ده یبینیت و په نابردن بۆ خوا نه بیت، هه یچ چاره یه کی ترمان نییه. ته نانه ت له هه ناویشمدا هه ست ده که م ئه م دوو شته لیره، له ناو ئه م نیگار و شتومه کانه دا له یه کتر نزیک ده بنه وه. چه نده ی مرۆف له وه نزیک بیته وه دنیا به شیوه ی بینینی خوا ببینیت، ئه ونده ش دادپه روهری ئه ومان لئ نزیک ده که ویته وه. بروانه ئه و ده رزییه ی که مامۆستا به هزاد خوی پی کویر کرد..."

کاتیک ئه و به سه ره اتی دلره قانه ی ده رزییه کی ده گتیرایه وه، بۆ ئه وهی باشتر بیبینم، زه ره بینه که م لئ نزیک خستبووه وه و به وردی سه ییری نووکی ئه م شته ناجۆرم کرد و ته رپیه کی په مه ییم پیوه بینی.

مامۆستا عوسمان گوئی: "گۆرینی هونه ر و په نگ و شیواز به لای مامۆستایانی کۆنه وه پرسى ویزدان بوو، چونکه ئه وان سه رتاپای ژيانی خویان له و پیناوه دا دها. ئه وان به بی ره وشتیان ده زانی وهک ئه وانیه ئه مرۆ دنیا به شیوه یه ک ببینن چه شنی ئه وهی رۆژیک پادشای رۆژه لآت و رۆژیکى تر فه رمانه وه ی رۆژئاوا ده لیت: بیبینه."

چاوه کانی، نه سه ییری چاوانی منیان ده کرد و نه په ره که ی به رده ستی. وهک بلایی سه ییری سپیه تیی شوینیکى دووری دواى دواوه، شوینیکى مرۆف هه رگیز پینه گه یشتوو ده کرد. له په ره که ی شانامه ی به رده ستیدا هه ردوو له شکرى ئیران و تووران به ته وای هیزی خویانه وه پیکدا هه لپژابوون، ئه سپ شانیان نابوو به یه که وه، رمی شه روانانی سواره زرییان کون ده کرد و جه سه ته ی شه رقانان له توپه ت ده بوو، سه ر و قۆلیان ده په ری، جه سه ته ی دووله تکر او له زه وی که وتبوون و له خویندا

گهوزابوون، خوین بهرچاوی شهروانانی پالوانی گرتبوو و به نه‌شنه و پهنگی ناهه‌نگه‌وه شمشیریان هه‌لکشابوو و یه‌کدییان ده‌کوشت.

"ئه‌و ماموستا گه‌وران‌هی سه‌رده‌می کۆن که ناچار ده‌کران دوا‌ی شیوازی لایه‌نی سه‌رکه‌وتوو بکه‌ون و لاسایی نیگار‌ه‌کانیان بکه‌نه‌وه، پاش ئه‌وه‌ی له پیناوی پاراستنی شه‌ره‌فیان قاره‌مانانه کاری خۆکو‌یردنیان به‌ده‌رزی ئه‌نجام د‌ه‌دا و پیش ئه‌وه‌ی تاریکایی روونی خوا وه‌ک خه‌لاتیک برژیته چاوانیانه‌وه، نیگار‌یکیان ده‌خسته به‌رده‌ستی خویان و چه‌ندین سه‌عات، بگره‌ جاری وا هه‌بوو چه‌ندین رۆژ بی‌پسانه‌وه ته‌ماشایان ده‌کرد. له‌به‌رئه‌وه‌ی ماموستایانی قاره‌مان بی‌ئوه‌ی سه‌ری خویان هه‌لب‌رن، چه‌ندین سه‌عات سه‌یریان ده‌کرد و هیدی هیدی به‌رچاویان تاریک ده‌بوو و به‌ره‌و کو‌یربوون ده‌چوون، دنیا و واتای ئه‌م نیگارانه، که جاروبار خوینی رژاو له چاوانیان ده‌رژایه سه‌ریان و په‌له‌ی له‌سه‌ر ده‌نه‌خشانده، به‌ئه‌سپایی جیی خراپه‌ی هه‌ناویانی ده‌گرته‌وه. وه‌ی چ به‌خته‌وه‌رییه‌که. ئایا ده‌زانی حه‌زم ده‌کرد تا گه‌یشتن به تاریکایی کو‌یربوون سه‌یری چ نیگار‌یک بکه‌م؟"

وا ده‌هاته پیش چاو وه‌ک به‌تیپه‌ریوونی کات گلینه‌ی چاوی بچووکتر و سپینه‌که‌ی فراوانتر ببیته‌وه. وه‌ک ئه‌وانه‌ی هه‌ول ده‌ده‌ن بیره‌وه‌رییه‌کی سه‌رده‌می مندالیان بیر بکه‌ویتنه‌وه، چاوانی بریبه‌وه شوینیکی دور، وه‌ک بلایی شوینیکی ده‌ره‌وه‌ی ژووری گه‌نجینه.

"ئه‌و جفات‌هی به‌ر‌پبازی ماموستایانی کۆنی هه‌راتی کیشراوه و خه‌سه‌رو پیشان ده‌دات کاتیک به‌سواری ئه‌سپ دیته بناوانی کۆشکی شیرین و به‌ئه‌قینی شیرین له ناخه‌وه قرچه‌ی سووتانی دیت و چاوه‌ر‌ی ده‌کات."

له‌وانه بوو وه‌ک پیدا هه‌لدانییک بۆ کو‌یربوونی ماموستایانی کۆن، به‌هه‌وا‌ی خه‌مگینی شیعه‌ریکه‌وه باسی ئه‌و نیگار‌ه‌م بۆ بگێر‌یته‌وه، به‌لام من له‌پر قسه‌م پئ بری و گوتم: "ماموستای گه‌وره‌م، ئه‌فه‌ندیم، شتییک، که به‌رده‌وام ده‌مه‌ویت سه‌یری بکه‌م، رووی نازداری جانانی منه. سی رۆژه زه‌ماوه‌ندم له‌گه‌لدا کردوه. ماوه‌ی دوازده سال به‌تاسه‌وه بیرم لئ کرده‌وه. ئه‌و جفات‌هی کاتیک شیرین نیگاری خه‌سه‌رو ده‌بینیت و عاشقی ده‌بیت، به‌رده‌وام ئه‌وم بیر ده‌خاته‌وه."

هیمایان چه‌زیک به‌رووی ماموستا عوسمانه‌وه بوو و بۆ نه‌شاردراپه‌وه، به‌لام پیوه‌ندی به‌به‌سه‌ره‌اتی من و جفات‌ی شه‌ره‌ خویناوییه‌که‌ی به‌رده‌مییه‌وه نه‌بوو. ده‌تگوت چاوه‌ر‌پی مزگینیه‌که ده‌کات که له‌سه‌ره‌خۆ نزیک ده‌بیته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ته‌وا‌ی دانیابووم نام‌بینیت، له‌پر ده‌رزی به‌ره‌مووچه‌که‌م هه‌لگرت و له‌وی دورکه‌وته‌وه.

له‌ شوینیکی ژووری سییه‌می گه‌نجینه، له‌گۆشه‌یه‌کی تاریکی ئه‌وه‌ی ته‌نیشت گه‌رماوه‌که، جییه‌که هه‌بوو به‌سه‌دان سه‌عاتی گه‌وره و سه‌مه‌ره‌ی لئ که‌له‌که کرابوو. ئه‌مانه دیاریی پادشا و فه‌رمان‌ره‌وا‌یانی فه‌رنگ بوون و دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کورت له‌ناردنیان، تیک ده‌چوون و په‌کیان ده‌که‌وت. چومه‌ ئه‌وی و زۆر وردتر سه‌رنج له‌وه‌رزییه‌ دا که ماموستا عوسمان ده‌ل‌یت به‌هزاد خۆی پئ کو‌یر کردوه.

له‌به‌ر رووناکیی سووری رۆژ، ئه‌و تیشکه‌ی له‌ چوارچیه‌ی زیپینی سه‌عاته‌ تو‌زاوی و تیکچووه‌کان و جامی کریستالیان و ئه‌لماسه‌کانیانی د‌ه‌دا و ده‌شکایه‌وه، نووکی زیپینی به‌شله‌یه‌کی په‌مه‌یی داپۆشراوی ده‌رزییه‌که، تاوانا‌تویک ده‌بریسکایه‌وه. ئایا به‌هزادی ماموستای ئه‌فسانه‌یی به‌راستی به‌م ئامیره‌ چاوی خۆی کو‌یر کردبوو؟ تو بلایی ماموستا عوسمان ئه‌م کاره‌ ترسناکه‌ی به‌هزادی به‌سه‌ر خۆی هینابیت؟ رۆژئاوا‌ییه‌کی به‌رازی به‌قه‌ده‌ پهنجه‌ی ده‌ستییک و به‌ره‌نگی جۆراوجۆر بۆیاخ‌کراوی لکیندراو به‌خووله‌کژمیری یه‌کیک له‌سه‌عاته‌ گه‌وره‌کانه‌وه، وه‌ک بلایی به‌نیگا پئ گوتم: "به‌لئ. دیار بوو ئه‌مه‌ گالته‌یه‌کی پادشای هابسبورگ و سه‌عاتچیه‌ ژیره‌که‌ی بوو. هه‌ر جاریک سه‌عات چه‌ند بوا‌یه، ئه‌م پیاوه‌ی کلاوی عوسمانی له‌سه‌ر نرا و سه‌ری ده‌رده‌هینا و ئه‌وه‌نده‌ جار خۆی ده‌له‌رانده‌وه و به‌مجۆره‌ شادیی ده‌خسته‌ دلئ سولتان و ژنه‌کانی حه‌ره‌مه‌سه‌راپه‌وه.

سه‌یری زۆر کتییی ئاساییم کرد: وه‌ک ئه‌وه‌ی بسته‌بالا رای گه‌یاندبوو، ئه‌م کتیبانه‌ به‌شیک بوون له‌شتمه‌کی ئه‌و پاشایانه‌ی سه‌ریان په‌ریندرا‌بوو و ده‌ست به‌سه‌ر مو‌لک و سامانیاندا گیرابوو. ئه‌وه‌نده‌ پاشا خنکیندرا‌بوون، ئه‌م ده‌ست‌نووسانه‌ هیچ کۆتایییان پئ نه‌ده‌هات. بسته‌بالا به‌خۆش‌حالییه‌کی بی‌به‌زه‌ییانه‌وه گوئی ئه‌و پاشایه‌ی به‌سامان و هیز مه‌ست ده‌بیت و له‌بیری ده‌چیت له‌کۆیله‌یه‌که زیاتر هیچی

تر نییه و کتومت وهک سولتان و پادشاکان راده سپیریت به ناوی خویه وه کتیبی بۆ ئاماده بکریت و به ناوی زپر بنه خشیندریت، هر له زووه وه شایه نی ئه وهیه سه ری بپه پیندریت و دهست به سه سامان و مولکیدا بگیریت. ته نانهت له م کتیبانه شدا، که هه ندیکیان دیوانی به نه خش و نیگار بوون و ئه وانی تریان دهفته ری نیگار بوون، هه رکاتیک دهگه شتمه نیگاری ئه و جفاتهی شیرین تیایدا چاوی به نیگاری خه سه ره و دهکه ویت و عاشقی ده بیت، راده وه ستام و تیر تیر سه یرم ده کرد.

نیگاری ناو نیگاره که، واته ئه و نیگاره ی خه سه ره که شیرین له کاتی سه یرانی دهشت و دردا ته ماشای ده کات، هیچ کاتیک روون و ئاشکرا نه بوو. ئه مهش له بهر ئه وه نه بوو بلای نیگار کیشان شتیکی بچوکی وهک نیگاری ناو نیگاریان وهک پیویست به باشی نه کیشابوو، چونکه زۆربه ی ئه و نیگار کیشانه ی نیگاره که یان کیشابوو، هینده ورده کار بوون ته نانهت له سه ر نینۆک و دهکی برنج و ته نانهت ته لی قزیش نیگاریان ده کیشا. ئی که وابوو بۆچی روو و چاوی خه سه ره ی قۆزیان هینده روون نه کیشابوو تا بناسریته وه؟ کاتیک دوا ی نیوه رو، له وانه شه بۆ له بیر کردنی به ده ختی خۆم بوویت، به ده م بیر کردنه وه له وه ی ئه م پرسیارانه له مامۆستا عوسمان بکه م، له خۆمه وه په ره کانی ده ستنوو سیکی په ریوتم هه لده دایه وه. له نیگاریکی سه ر قوماشی پیشانده ری به زمی شاییدا، ئه سپیک سه رنجی راکیشام. له پر ترپه ی لیدانی دلم شیوا.

له وئ، له بهرده م ئه سپیکی لووت نا قولا هه بوو. بووکیکی نازداری به سه ر پشتی خویه وه دهگواسته وه و بۆ منی دهروانی. وهک بلای ئه م ئه سپه ئه فسووناوییه خوازیا ره رازیکم بۆ بدرکینیت. وهک له خه وندا بم ویستم هاوار بکه م، به لام دهتگوت دهنگم ده رناچیت.

هر ئه وهنده ی دهستم دایه کتیبه که، به ناو شتومه ک و سندووقه کاندا بۆ کن مامۆستا عوسمان رام کرد و په ره که م له بهرده میدا کرده وه. سه یری نیگاره که ی کرد.

کاتیک رووناکیم به روویه وه نه بینی، ئۆقره م لی برا و گوتم: "کونی لووتی ئه سپه که کتومت وهک ئه و ئه سپه وایه که بۆ کتیبه که ی زاوام کیشراوه."

زه ره بینه که ی دهستی هینایه سه ر ئه سپه که. چاوی خو ی به راده یه ک هینده ی نه مابوو لووتی له په ره که بکه ویت، له نیگار و زه ره بینه که نزیک خسته وه.

خۆم له بهرام بهر دریز بوونه وه ی بیدهنگی پی رانه گیرا و گوتم: "وهک ده بین ئه مه ئه سپیک نییه به ریباز و شیوازی ئه سپی ناو کتیبه که ی زاوام کیشرا بیت، به لام لووتی هه مان شته. نیگار کیش هه ولی داوه دنیا به شیوه ی بینی چینییه کان ببینیت." که میک بیدهنگ بووم. "به زمی زه ماوه ندیکه. هه ر ده لای نیگاری چینییه، به لام نیگار کیش چینی نییه، که سیکه وهک ئیمه."

ئیسنا مامۆستا و خۆی ده نوواند وهک ئه وه ی زه ره بینی خستبیته سه ر نیگاره که و لووتیشی نابیته سه ر زه ره بینه که ی. نهک ته نیا چاوی، بگره سه ر و سه رجه م ئه ندانه کانی له شی و پشتی چه ماوه و ته واری هیزی شان هکانی بۆ بینی خستبووه کار. بیدهنگیه کی دریز هاته کایه وه.

زۆر دواتر به ده م هه ناسه دانه وه گوئی: "لووتی ئه سپه که براوه."

سه رم نا به سه ری ئه وه وه. ماوه یه کی دریز له رکیفی یه کتر سه یری کونه لووته که مان کرد. له پر به خه مباری هه ستم کرد نهک هه ر لووتی ئه سپه که براوه، بگره مامۆستا عوسمانیش له بینیندا دژواری ده بینیت.

"ده بین، وا نییه؟"

گوئی: زۆر که م. تۆ باسی ئه سپه که م بۆ بکه."

به خه مگینی گوتم: "به من بی ئه مه بووکیکی خه مگینه، سواری ئه سپیکی بۆزی لووت براو بووه، له گه ل پاریزه رانی نامۆ به خو ی و هاو رتیانی رتگه بۆ شوو کردن دهروات. پیاوه کان به پروویان، هیمای وشکی ده موچاویان، ریشی رهش و ترسناکیان، پیکدادانی چاره یان، سمیلی بابر و ریشی تیکنا لقاویان، ئیسی ئه ستووریان، جبه ی ساده و ته نکیان، پیلاوی زراقیان، سه رپۆشی له پیستی ورچیان، ته ور و شمشی ری ده ستیاندا و دینه به رچاو له تورکمانه کانی ئاکقۆیونلوی "ماوراء النهرین" بن. ئه م بووکه به پیی ئه وه ی له گه ل یاوه رانی به شه و له بهر تیشکی قوتیلکه و مه شخه لدا ری ده کات، رتگایه کی دریزی له به ره و له وانه شه که شازاده یه کی خه مگینی چینی بیت."

مامۆستا عوسمان گوتی: "یان نیگارکیش بۆ سەلمانندی بۆ کەموکورتیی جوانی بووک وەک نەریتی چینی بۆیاخی سەپیی لە رووی داو و چاوانیشی وەک چاوی چینی نەخشاندوو و ئیستا ئیمە پیمان وایە چینیە."

گوتم: "هەر کێیەکە با ببیت، من بەزەبیم بەم بووکە خەمگینەدا دیتەووە کە بەم نیووشەووە و لە ناوهراستی ئەم بیابانە بە یاوهریی پاسەوانانی نامۆ بە بووکی بۆ ولاتیکی نامۆ و بۆ زاوایەکی هەرگیز نەدیتووێ دەبریت." دواتر یەكسەر پرسیم: "چۆن بە کونی لووتی برای ئەسپەکە ی ژیر ئەودا حالی دەبین نیگارکیشەکە ی لەمەر ئیمە کێیە؟"

مامۆستا عوسمان گوتی: "پەرەکانی دەفتەری نیگارەکە هەڵدەووە و وەسپیی ئەو نیگارەنەم بۆ بکە کە دەیانینیت."

پیش کەمیک، کاتیک من پرم دایە دەستنووسەکە و بە راکردن هینام، بەستەبالم بینی لە سەر دەستشۆرەکە ی دانیشتبوو، بەلام ئیستا هاتبوو کە ئیمە و من پەرەکانم هەڵدەدایەووە و هەرسێکمان سەیرمان دەکرد.

کچانی شۆخی چینیمان بینی لەسەر شێوازی بووکی خەمگینمان نیگاریان کیشرابوو و لە باخچەیکە کۆبووبوونەووە و عوودیکی سەیریان دەژەند.

پیزە مائی چینی، کاروانی خەمباری سەر پێی دوور و درێژ، داری چۆڵەوانی و دیمەنی بیابانمان بینی هیندە ی بیرەوهریی کۆن، جوان بوو. پیزەداری پێچاوپێچی بەنەریتی چینی کیشراو، گولانی بەهاری بەهەموو هیززی خۆیانەووە پشکوتوو و لەسەر چلی دارانیش بولبولی دلشاد و شۆخ و شەنگمان بینی. شازادەگەلمان بینی بەشێوازی خۆراسانی لە رەشمالدا دانیشتبوون و باسی شیعر و شەراب و ئەفینیان دەکرد. باخچە و بەگی قۆز و پۆشتهمان بینی هەریەکەیان بازیکی شاهانە ی نابوووە سەر قۆلی و بەسەرپشتی ئەسپیی رەسەنەووە بۆ راو دەچوون. دواتر، وەک بلایی ئیبلیسێک بەناو پەرەکاندا تێ پەری و ئیمەش هەستمان کرد زۆربە ی جار خراپە ی ناو نیگار لە سۆنگە ی ئاقلییەووە ئەنجام دراو. ئایا نیگارکیش پەرەندیکی گالتە نامیزی تیکەل بەجوولە ی ئەو شازادە پالەوانە کردبوو کە بە رمی زەبەلاحی خۆی ئەژدیهای دەکوشت؟ ئەری چەژی لە هەژاری و دەسکورتیی ئەو دیهاتیە کلۆل

داماوانە وەرگرتبوو کە لە پیش شیخ دادەنیشتن و چاوەرپێی شەفایان لێ دەکرد؟ ئایا ئەو دەمانە زیاتر چەژی لەووە وەرەگرت کاتیک نیگاری چاوی خەمگینی سەگی لەیەکتەر سواربوو و پیکەووە نووساوی دەکیشا، یاخۆ گافیک ئیبلیسانە بە رەنگیکی سوور دەمی داچەقیوی ئەو ژنانە ی بۆیاخ دەکرد کە بە دەم پیکەنینهووە سەیری سەگە نووساوەکانیان دەکرد؟ دواتر ئیبلیسەکانی نیگارکیش خۆیشیمان بینی: ئەم بوونەوهرە سەمەرەنە وەک ئەو جنۆکە و دیوانە دەچوون کە مامۆستایانی کۆنی هەرات و نیگارکیشانی شانامەش زۆر جاران کیشابووین، بەلام هونەری نیگارکیشی قۆشمە کاریکی وای کردبوو بوونەوهرەکان خراپکارانەتر، هیرشبەرەنەتر و زیاتر وەک مرۆف بنوین. ئیبلیسێ ترسناکمان بینی شیوهیان بە مرۆف دەچوو، بەلام جەستەیان خواروخیچ بوو و چەندین بست شاخیان هەبوو و کلکیان وەک کلکی پشیلە دەچوو. پیکەنیمان بەمە هات. هەر هیندە ی من پەرەکانم هەڵدایەووە، ئیبلیسێ رووت و قووتی برژانگ ئەستوور، روو خەر، چاوی ئەبلەق، ددان تیژ، نینۆک درێژ و پێست وەک پێستی پیران چرچ و لۆچ دەستیان کرد بە شەر و زۆران، ئەسپیکی کەتەیان دزی تا بیکەن بە قوربانی بۆ خوای خۆیان، تەقلەیان لێ دەدا و سەمایان دەکرد، داریان دەبری، پریان بە سولتانی جواندا کرد و بە تەخت و تاراجەووە فراندیان و کەوتنە گرتنی ئەژدیها و تالانکردنی گەنجینە. ئەم دەستنووسە قەلەمی نیگارکیشی جۆراوجۆری پێدا هیندراوو. کاتیک من حالی بووم قەلەمی رەشی هەمان نیگارکیشی خاوەن نیگارەکانی ئیبلیس، نیگاری دەرویشی قەلەندەری سەرتاشراو، پۆشاک پەرپووت، زنجیر لە مل و گۆچان بە دەستی شایە، مامۆستا عوسمان دانە بەدانە ی خالە ویکچوووەکانی پیم دووبارە کردەووە و بەوردی گوتی بۆم راگرت.

پاشان گوتی: "برینی لووتی ئەسپ نەریتیکی سەدان سألە ی مەگۆلە بەمەبەستی ئەو ی ئەسپ باشتر هەناسە بدات و درێژتر غار بدات. سوپاکانی هۆلاکو خان بە ئەسپەکانی خۆیان سەرانسەری ولاتانی عەرەب و عەجەم و چینیان گرت و کاتیک چوونە بەغداووە، سەرەم خەلکی شاریان دایە بەر شمیشر و تالانیان کرد و هەرچی کتیب هەبوو خستیانە دیجەووە. خۆشنووسی بەناوبانگ و دواتریش نیگارکیش "ابن

شاكر" بهمه به سستی هه لهاتن له شار و له دهست ره شه كوژى، لاسايى كه سانى ترى نه كرده وه و به ره و باشوور نه چوو، بگره رووى له باكور كرد، له و شوينهى سوارهى مه گۆلى ليوه هاتبوو. ئەو سهرده مه به بيانوى ئەوهى قورئانى پيرۆز قه دهغهى كردوو، له كتيبدا نيگار نه ده كيشرا و نيگار كيشانى به هه ند نه ده گيران. ئيمه له گه و ره ترين رازى پيشهى خو ماندا، واته بينى دنيا له بانيژهى مناره وه و هه بوونى هه ميشه يى هيلى ئاسۆ چ به شاراوه يى و چ ديار و له بۆيا خكردى گشت شتيكدا هه ر له هه و ره وه بۆ ميروو به رهنگى زيندوو و گه شبن، قه رزدارى پير و مامۆستاى گه و ره مان" ابن شاكر" ين. بيستوو مه مامۆستامان له ريبوارى دوور و دريژى خويدا، كه تا ناو جه رگه ي سوپاكانى مه گۆل دريژه ي كيشاوه، له رويشتندا به ره و باكور سه يرى لووتى ئەسپه كانى كردوو. دواى ئەوهى به ساليك بى گويدانه سه رما و گه رما خو ي گه يان دبووه سه مه رقه ند، له وى ده ستى كردبوو به كيشانى نيگارى ئەسپ بۆ نه خشاندى كتيب. به لام ئەوه ندهى من بينبووم و بيستبووم، لووتى هيج ئەسپىكى ئەو نه برا بوو، چونكه ئەسپى ئەفسانه يى و بى كيماسى به لاي ئەمه وه ئەسپى به هيز و سه ركه و تووى مه گۆل نه بووه، بگره ئەسپه ره يى نازدار بووه. ئەم به گه و ره يى ئەسپى مه گۆلى بينيوه، به لام ئەسپى ره سه نى عه ره بى به شيك بوو له سه رده مى پى كامه رانى تافى لاوى و له دواى خو ي جى هيشتوون. له به ره ئەوه لووتى ناقولاي ئەسپى نيگار كيشرا و بۆ كتيبى زوات، نه ئەسپى مه گۆل و نه ئەم شيوازه شى بير خسته وه كه مه گۆله كان له خو راسان و سه مه رقه ند جيگيريان كردبوو."

مامۆستا عوسمان به دم گي رانه وه وه جاروبار سه يرى كتيبه كه و ناويه ناويش سه يرى منى ده كرد، به لام وهك ئەوه وابوو ئيمه نا، بگره شته كانى ناو خه يالى خو ي بينيت.

"جگه له براوى كونى لووت و نيگارى چينى، شتيكى ترى له پى سوپاكانى مه گۆله وه به ولاتى عه جه م و ته نانه ت به ئيره ش گه هيشتوو، ئيبليسه كانى ناو ئەم كتيبه يه. ئيوه ده زانن ئەوانه باليو زى خراپه كارين و له لايه ن هيزى تاريكى شاراو وه ره وانه كراون، پى ده دنه ژيانى ئيمه ي مرو ف و ئەو شتانه ي به لامانه وه گرینگن و

ده مانبه ن بۆ ژيرزه وىنى تاريكى و مردن. هه ور، دار، شتومهك، سهك، كتيب و گشت شتيكى ترى ئەو دنياى ژيرزه وىنه رو خيكي هه يه و ده و يت."

پيرى بسته بالا گوتى: "به لى، خوا به بان سه ره وه ئاگاي ليه هه نديك له و شه وانه ي ده رگام له سه ر قفل ده ريت، نهك به ته نيا ئەم سه عاتانه و قاپ و ده و رى چينى و ئەم كاسه كريس تالانه ي وا هه ر له خو يانه وه زرنگه يان ديت، بگره رو خى سه رجه م ئەم تفهنگ و شمشير و قه لغان و خو وده خو ينا و ييانه ئوقره يان لى ده بر يت و ده ست به قسه كردنيكى وا ده كهن كه ئەم ژوورى گه نجينه يه له تاريكيدا وه رده سوور يته سه ر مه يدانى شه ريكي مه حشه رى."

مامۆستا عوسمان گوتى: "ئەو ده رويشه قه له نده رانه ي نيگار ه كانيان ده بينن، ئەم با وه ر ه يان له خو راسانه وه ه ينايه ولاتى عه جه م و له و يشه وه بۆ ئەم ئەسته نبولە ي ئيمه. كاتيک ياوز سولتان سه ليم شا ئيسماعيلى تيك شكاند و كو شكى هه شت به هه شتى به تالان برد، به ديعوزه مان ميرزاي نه وهى ته يمورى له نگ ناپاكيى له شا ئيسماعيل كرد و به خو ي و ده رويشه قه له نده ره كانيه وه هاته ناو عوسمانيه كانه وه. كاتيک ياوز سولتان سه ليمي به هه شتنش ين به تو فان و به ناو به فرى زستاندا بۆ ئەسته نبول گه رايه وه، سه ربارى دوو ژنى پيست سپى و چاو بادهمى ناو ده سته ي ژنانى شا ئيسماعيلى له شه رى چالدي ران دو راو، سه رجه م ئەم كتيبانه شى له گه ل خويدا هينابوو. كتيبه كان، پاشما وهى مه گۆل و ئيلخانى و جه لاي ر و قه ره قو يونلوى خا وه نانى پيشووى ته و ريز و ئەو كتيبانه بوون كه پادشاي دو راو له په لامار بۆ سه ر ئويژه كه و عه جه م و توركمان و نه وه كانى ته يمورى له نگدا به تالانى بردبوون و له كونجى كتيبخانه ي كو شكى هه شت به هه شتى ناخنيبوون. تا ئەو كاته ي سولتانمان و گه و ره ي خه زنه داران ليره ده رم دينن، من سه يرى ئەم كتيبانه ده كه م."

ئەو نيشان نه پيكانه ي لاي كه سانى كو ير به دى دهكرا، ئيدى له نيگاي ئەميشدا ده بيندرا؛ زه ره بينه ده سك گه وه ره ينه كه ي بۆ سه ير كردن نا، بگره له به ره ئەوه ي له سه رى راهاتبوو، به ده سته وه ده گرت. كه ميک بيده نگ بووين. بسته بالا وهك ئەوه ي گو يى بۆ مه ته ليك را گرت بيت، گو يى بۆ سه رجه مى ئەم چيرۆكه را دي رابوو. مامۆستا عوسمان به و ردى وه سپى به رگى ده ستنووس يكي بۆ كرد و داوا ي لى كرد بۆ ي

بهینیت. دواى رۆیشتنى بستمبالا، به ساویلکهیى له مامۆستام پرسى:

"ئەدى دەبیت كى نىگارى ئەسپهكهى ناو كىتیبى زاوامى كىشابت؟"

گوتى: "هەردوو ئەسپهكه كونی لووتیان براوه، به لām وهك گوتم چ له سه مه رقه ند بى و چ له "ماوراء النهرين"، نىگارى ئەم ئەسپه له سه ر شىوازى چىنى كىشراوه. ئەسپه جوانه كهى ناو كىتیبى زاواى تۆش، وهك ئەسپه شاكاره كانى مامۆستايانى هەراتى له سه ر شىوازى عه جه م كىشراوه. ئەسپىكى هینده جوانه مرۆف به ده گمەن شىوهى له م دنیايدا ده بىنیت. ئەوه ئەسپىكى ناو نىگاره، ئەسپى مه گۆلى نىيه."

به چرپه گوتم: "به لām كونی لووتى وهك ئەسپىكى راسته قینهى مه گۆلى براوه."

"چونكه ئاشكرايه دواى پاشه كشهى مه گۆله كان و ده ست پىكردى سه رده مى ته يمورى له نگ و كورانى ئەو، تا دووسه د سال له مه وه به رىش مامۆستايانى نىگار كىش له كاتى كىشانى نىگارى ئەسپدا له هەرات يان له ژىر كارىگه رى بىنىنى ئەسپى مه گۆلیدا بوون و هیناويه تىانه وه بىرى خۆيان و كىشاويانه. جا وه ستاى بكىشى ئەم نىگاره يان ئەوه تا كه وتوو ته ژىر باندۆرى نىگارى يه كىك له و مامۆستايانه و نىگار يىكى شاكارى ئەسپى به كونه لووتى براوه وه كىشاوه. كه س نه يدەزانی بۆ چ پادشايه ك كىشراوه و كام په رهى كىژان كىتب بووه: به لām دلنيام ئەو كىتبه و ئەو نىگاره له كۆشكىك، كى ده زانیت، له وانه يه زۆر به دللى يارىكى نازدارى پادشا بووبیت له حه ره مسه را و وه سپى كرابیت و سه رده مىك بووبیت به داستان. له به ر ئەوهى به مجۆره يه، دلنيام سه رجه م نىگار كىشانى ئاساى ئىره يىيان به م ئەسپه لووت براوه بردووه، تا بۆيان كراوه باسىان كردووه و پىاياندا هەلداوه، لاسايىيان كردووه ته وه و له به ريان گرتوو ته وه. به وشىوه يه، كونی لووتى ئەسپه كه ش له گەل ئەسپى دانسقه دا خۆى بووه به قالد و له بىره وه رى نىگار كىشانى ئەو نىگارخانه يه دا هەلكۆلداوه و له به ر كراوه. دواى سالانىكى درىژ و پاش ئەوهى سه ردارانى ئەو نىگار كىشانه له شه ردا دۆراون، كتومت چه شنى ئەو ژنه خه مگىنانهى روو له حه ره مسه راى تر ده كەن، ئەمانىش پادشا و شازادهى نوپيان بۆ خۆيان دۆزىوه ته وه. كاتىكىش شار و ولاتيان گۆزىوه، لووتى به زه رافه ت براوى ئەسپى هەلكۆلداوى ناو بىره وه رى خۆيشيان له گەل خۆياندا بردووه. ئەم لووته

براوهى نووستوى ناو گۆشه يه كى بىره وه رى زۆره ي نىگار كىشان، له وانه يه له به ر شىواز و مامۆستاي تری نىگارخانه كانى تر، هىچ كاتىك بوار به كىشانى نه درابیت و دوا جار له بىر كرابیت. به لām برىك له نىگار كىشانى تر له و نىگارخانه يه بنه يان لى خستوو، هەر به كىشانى نىگارى ئەسپى لووت به زه رافه ت براوه وه نه گىرساونه ته وه، بگره ده يانگوت له به ر ئەوهى - مامۆستايانى كۆن و ايان ده كرد -، ئەم هونه رهيان فىرى شاگرده جوانه كانى خۆيشيان ده كرد. به مجۆره، ته نانه ت دواى چه ندین سه ده له كشانه وهى مه گۆله كان و ئەسپه لووت براو و به هیزه كانيان له ولاتانى عه ره ب و عه جه م و ده ست پىكردى ژيانىكى نوى له و شارانهى مه گۆله كان سووتاند بوويان و تالانىان كردبوون، هه ندىك نىگار كىش باوه ريان وابوو ئەمه قالد و درىژه يان داوه به كىشانى نىگارى ئەسپ به كونی براوى لووته وه. له وه ش دلنيام هه ندىكىان بى ئەوهى ناگيان له شه روا نانى سوارهى مه گۆل و كونی لووتى براوى ئەسپه كانيان بىت، گوتوويانه - ئەمه قالد - و چه شنى نىگار كىشه كهى له مه ر خۆمان نىگارى ئەسپيان كىشاوه."

به هه ستىكى سه رسورمانه وه گوتم: "مامۆستاي ئەفه ندیم، - شىوازى ياوه ر- تان به پراستىش وهك ئومىده وار بوون، ئەنجامى دا به ده سته وه. هەر نىگار كىش يىك واژۆيه كى نه پىنىشى هه يه."

به له خۆ بايىبوونه وه گوتى: "هەر نىگار كىش يىك نا، هەر نىگارخانه يه ك. ته نانه ت هه موو نىگارخانه يه كىش نا. له هه ندىك نىگارخانهى به دبخت، كتومت وهك ئەوهى له هه ندىك خىزانى نه گبه تدا روو ده دات، سالانى سال له هەر سه رىك ده نگىك ده رده چىت و كه س تى ناگات شادمانى له گونجانه وه و گونجانىش له شادمانىيه وه سه رچاوه ده گریت. به شىك هه ول ده دات به شىوازى چىنى، هه ندىك به توركمانى، برىك به شىرازى و تاقمىكىش به شىوازى مه گۆلى نىگار بكىشىت. بۆيه وهك ژن و پىاوى نامراد سالانىكى درىژ به شه ر دىن و ته نانه ت نابن به خاوه ن شىوازى هاوبه شىش."

ئىستا به ئاشكرا له خۆ بايىبوون سىماى داپۆشبوو و نىگای مرۆفتىكى كه لله ره قى خوازىارى كۆكرده وهى گشت هیزه كان له ده ستى خۆيدا جى ئەو هىماى - پىرى

خه‌مبار و دلسووناو-ه‌ی گرتبووه‌وه که سه‌رده‌میکی دریژ بوو من به روویه‌وه دیبووم. گوت: "مامۆستا، ئیوه ماوه‌ی بیست سال نیگارکیشی، خاوه‌ن خو و خولیای جیاوازی هر چوارگۆشه‌ی جیهانتان لیتره له ئه‌سته‌نبول له که‌شیک‌ی گونجاودا یه‌ک خست و شیوازی عوسمانیتان دا‌هینا."

ئه‌و سه‌رسامیه‌ی پیش توژیک له قولایی دلمدا هه‌ستم پئ کردبوو، ئیستا کاتیک روویه‌وو قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌کرد، بۆچی وهر‌گه‌رابوو سه‌ر دووروویی؟ ئایا ئه‌و که‌سه‌ی ئیمه شه‌یدای هونه‌ر و وه‌ستای ئه‌وین، پیویسته به‌باشی له هیز و ده‌سه‌لات بکه‌و‌یت و که‌میک به‌له‌نگاز بیت تا ئیمه بتوانین له ناخه‌وه هه‌ستی خۆمانی بۆ ده‌ربیرین؟ گوتی: "ئه‌رئ ئه‌و بسته‌بالایه چی به‌سه‌ره‌ات؟"

وه‌ک که‌سه‌یک‌ی خاوه‌ن هیز له‌وانه‌ی مامه‌حه‌می و پیا‌هه‌ل‌دانیان پئ خو‌شه، به‌لام به‌ئاسته‌م بیریان ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه که نایت پیمان خو‌ش بیت، ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد: بۆ ئه‌وه‌ی بوو پیشانی بدات خوازیاری گۆرینی با‌ه‌ته.

به‌چرپه گوت: "سه‌رباری ئه‌وه‌ی مامۆستایه‌کی گه‌وره‌ی داستان و شیوازه‌کانی عه‌جه‌من، دنیا‌یه‌کی نیگارکیشی جیاوازی شایه‌ن به شکۆ و هیزی عوسمانیتان ئافراندا. ئیوه بوون هیزی شمشیری عوسمانی، ره‌نگه گه‌شینه‌کانی سه‌رکه‌وتن، سه‌رنجی هزی شتومه‌ک و ئامیز و سه‌ربه‌ستی ژیانیکی خو‌شگوزه‌رانتران هینایه ناو نیگاره‌وه. مامۆستا، گه‌وره‌ترین شه‌ره‌فی ژیانی من ئه‌وه‌یه لیتره له‌گه‌ل ئیوه سه‌یری شاکاره‌کانی مامۆستایانی کۆنی ئه‌فسانه‌یی بکه‌م..."

ماوه‌یه‌کی دريژ له‌سه‌ر ئه‌م ریتمه به‌چرپه قسه‌م بۆ کرد. دۆخی په‌رش و بلاوی ژووری گه‌نجینه‌ی هاوشی‌وه‌ی مه‌یدانیکی چۆل‌کراوی شه‌ر و نزی‌کبوونه‌وه‌ی جه‌سته‌مان له تاریکی ساردا، چرپه‌کانی منی وهر‌ده‌گه‌راندنه سه‌ر جوژیک له متمانه.

دواتر، چه‌شنی کوپر هیماکانی سه‌ر رووی خو‌ی پئ جل‌ه‌و نه‌کریت، له چاوانی مامۆستا عوسماندا نیگای که‌سه‌یک‌ی نقومبوی ناو چیژ به‌ده‌رکه‌وت. به‌نه‌فره‌تیک، که هه‌ندیک جار له دل‌ه‌وه و ناوه‌ناویش له به‌رامبه‌ر کوپراندا هه‌ستی پئ ده‌که‌م، مچورک‌م پيدا هات و دوور و دريژ به شان و بالی وه‌ستای پیرمدا هه‌لدا.

به قامکه سارده‌کانی، ده‌ستی گرتم، ده‌ستی به مه‌چه‌ک‌مدا هینا و پاشان ده‌ستی له رووم دا. هه‌ستم کرد هیز و پیری ئه‌و له په‌نجه‌کانیه‌وه بۆ من په‌ریه‌وه. بیرم له شه‌کووره کرده‌وه و ده‌مزان‌ی له مال چاوه‌ریم ده‌کات.

په‌ره‌ی کراوه‌مان له‌به‌رده‌ست بوو و بی ئه‌وه‌ی جووله‌ بکه‌ین، تاویک وه‌ستاین. ده‌تگوت پیا‌هه‌ل‌دانه‌کانی من و شه‌یدا‌بوونی ئه‌و به‌خۆی و دلسووتاوییه‌که‌ی، هه‌ردوو‌کمانی ماندوو کرده‌وه و پشوومان د‌دا. شه‌رمیک له نیوانماندا هه‌بوو.

دیسان پرسی: "بسته‌بالا چی به‌سه‌ره‌ات؟"

دلنیا بووم ئه‌و گرگنه چه‌په‌له‌ خو‌ی له گو‌شه‌یه‌ک‌دا مه‌لاس دا‌بوو و چاو‌دیری ئیمه‌ی ده‌کرد. وه‌ک ئه‌وه‌ی به نیگا‌کانم به‌دوای ئه‌ودا بگه‌ریم، شان‌ه‌کانم بۆ لای راست و چه‌پ وهر‌چه‌رخاند، به‌لام زۆر به‌سه‌رنجه‌وه چاو‌م له چاوانی مامۆستا عوسمان بریبوو. ئایا کوپر بوو، یاخۆ ده‌یویست خو‌ی و که‌سانی تریش به‌کوپربوونی خو‌ی قایل بکات؟ هه‌ندیک له مامۆستایانی کۆنی بی هونه‌ر و بی توانای شیرازی، به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی له پیریدا ریزیان لی بگیریت و سه‌رنه‌که‌وتنیان له ژیاندا به روویاندا نه‌دریته‌وه، لاسایی کوپریان کرده‌وته‌وه.

گوتی: "ده‌مه‌و‌یت لیتره بمرم."

به مالووسی‌کردنه‌وه گوت: "مامۆستای گه‌ورم، ئه‌فه‌ندیم، له‌م رۆژگاره خراپه‌دا که نرخ بۆ نیگار دانانریت و له‌بری ئه‌وه ریز له پاره‌ی له نیگار به‌ده‌ست هاتوو ده‌یگریت و با‌یه‌خ به مامۆستایانی کۆن دانانریت و گرینگی به که‌سانی لاسایی‌که‌ره‌وه‌ی فه‌ره‌نگ ده‌دریت، من زۆر باش له قسه‌کانتان حال‌ی ده‌بم و ئه‌مه‌ش وا ده‌کات فرمیسک له چاواندا کۆ بیته‌وه. به‌لام پاراستنی نیگارکیشانیشتان له دوزمنانان ئه‌رکی سه‌ر شانی ئیوه‌یه. تکایه پیم بلین چ ئه‌نجامیکتان له شیوازی یاوه‌ر-ه‌وه وه‌گیرکه‌وت؟ ئه‌و نیگارکیشه‌ی نیگاری ئه‌و ئه‌سپه‌ی کیشاوه، کتیبه؟"

"زه‌یتوون."

ئه‌مه‌ی به‌شیوه‌یه‌ک درکاند بگره هه‌لی سه‌رسورمانی بۆ من نه‌هیشته‌وه.

که‌میک بیده‌نگ بوو.

به ئارامی گوتی: "به لām له وهش دانیام زهیتوون نه زاوای تۆی کهشتوووه و نه زهریف ئەفهندیی داماو. شیمانەیی ئەوهی زهیتوون نیگاری ئەسپەکهی کیشابیت، له وهوه دهردهخەم که ئەو له گشت کهسێک زیاتر پابهندی مامۆستایانی کۆنە، ئەو له هەمووان زیاتر له نزیکهوه و له دڵهوه شارەزای داستان و شیوازەکانی هەراته و بنەداری وهستاکانی وی تا سەمهرقەند درێژ دەبیتەوه. دەرنام تۆ ناپرسیت باشه بۆچی ئەم کیماسییە لووتمان لهو ئەسپانەیی تردا نهبینی که چەندین سائە زهیتوون دەیانکیشیت؟ من گوتبووم جاری وا هەیه سەرباری ئەوهی وردهکارییهک، بآلی مەلیک و وهستانی گەلایهک به دارهوه، له وهستاوه بۆ شاگرد، نهوه دواى نهوه له بیرهوه ریدا دپارێزیت، به لām به هۆی شهڕانگیزی و وشکی وهستای نیگارکیش و له بهر چهژی سولتان و کەش و ههواى نیگارخانه هەرگیز ناکهویتە پروو. کهواته ئەمه ئەو ئەسپەیه که زهیتوونی خۆشهویست له سەردهمی مندالیدا راستهوخۆ له مامۆستایانی عهجهمهوه فیری بووه و هەرگیز لهبیری نهکردوووه. هاتنه ئاراهوی ئەم ئەسپه بۆ کتیبی زاوای گەمژە، گەمهیهکی بۆ بهزهبیانهی خواجه له بهرامبهر من. مهگەر هەر هەموومان وهک پێویست مامۆستایانی کۆنی هەر اتمان به نمونە و پێشهنگ وەر نهگرتوووه؟ کتومت وهک ئەوهی چۆن نیگارکیشی تورکمان نیگاری ژنی شوخ دینیتە بهرچاوی خۆی، ئایا ئیمەش کاتیک باس هاتبیتە سەر نیگاری جوان، بیرمان له شاکارهکانی مامۆستایانی کۆنی هەر اتی نهکردوووه؟ گشتمان شهیدای مامۆستایانی کۆنی هەر اتین. له پشت سەرجهم نیگارکیشانی گهورهوه هەر اتی بهزاد و له پشت هەر اتیشهوه ئەسپهکانی مهگۆل و چین هەیه. زهیتوونیک هینده گریدراوی داستانەکانی هەر ات بیت، بۆچی دهبیت زهریف ئەفهندیی داماوێ کوشتبیت، ئەو زهریف ئەفهندییهی لهویش زیاتر پهیوهستی شیوازه کۆنهکان بوو و بگره کوپرانە دابووێه دووی؟

گوتم: "کۆ؟ پهپووله؟"

گوتی: "لهقلهق. دلم ئەمهشم پێ دڵیت، چونکه شارەزای تهماحیم و دەرنام له بهر لیهاتووویی لهخۆی بایی بووه. گوتی بگره بۆ ئەمه: به ئەگەری زۆر زهریف ئەفهندیی بهسته زمان بهدهم ئەنجامدانی زهردارییهوه وا حالی بووه کتیبهکهی زاوات به

لاساییکردنهوهی شیوازهکانی فهپهنگ بۆ ئاینی و کفر و خوانهناسی لهخۆ دهگریت و لهمه ترساوه. له لایهک، له بهر ئەوهی بهشی ئەوه بۆ ئەقل بووه تا گوتی بداته گالەگال و قسهی پروپوچی مه لای ئەرزهرووومی - زهرداریان له نیگارکیشان زیاتر له خواوه نزیکن، به لām مخابن وهپهسکه و گەمژەن، - له لایهکی دیش، له بهر ئەوهی زانیویهتی کتیبهکهی زاوای بووده لهت کاریکی نهینی و گهورهی سولتانمانه، ترس و گومانی لهکن تیکهڵ بووه: ئایا پروا به سولتانی خۆی بکات، یان به مه لای ئەرزهرووومی؟ من ئەم جگه رگۆشهیهی خۆم وهک ناولهپی خۆم دهناسی و ئەگەر کاتیک تر بوایه، دههاته کن منی مامۆستای خۆی و دهردی ههناوی خۆی بۆم هه لدهپرشت. به لām له بهر ئەوهی به میشکی بچوکی خۆی زۆر باش حالی بووه که ئەنجامدانی زهرداری بۆ کتیبهکهی زاوات به لاساییکردنهوهی فهپهنگان بهواتای ناپاکیکردنه له من و له نیگارخانه، منهی کهسێکی تری کردوووه و له بهر ئەوهی شهیدای هونەری لهقلهقی فیلباز و تهماحکار بوو، له باوهر پیکردندا که وتوووته هه لوه و به ئەقل و به ئاکاریشی سهرسام بووه و دهردی دلی خۆی بۆ هه لپرشتوووه. من زۆر جار دیومه لهقلهق سوودی لهم شهیدابوووه وهرگرتوووه و زهریف ئەفهندیی بهکارهیناوه. سا ئیدی بزانه چ دهمه قالییهک له نیوانیاندا پرووی داوه و لهقلهق ئەوی کوشتوووه. به هۆی ئەوهی زهریف ئەفهندیی پێشتر ترسی خۆی لای پیاوانی ئەرزهرووومی درکاندوووه، ئەوانیش بۆ ئەوهی به تۆ له سهندنهوه هیزی خۆیان پێشان بدن، زاوای تۆ، زاوای شهیدا و سهوداسهری فهپهنگیان به لپرسراوی کوشتنی هاوڕیکهی خۆیان زانیوه و کوشتووویانه. ناتوانم بلیم ئەمه زۆر خه مگینی کردم. زاوات سالانیک زۆر له مه و بهر سولتانمانی له خشته برد و به دهستی نیگارکیشیکه فهپهنگی - ناوی سهبستیانو بوو - نیگاری سولتانمانی وهک ئەوهی پادشای گاوران بیت، به کیشان دا. دواتر ئەو نیگاره قریژهی وهک نمونەیهک خسته بهردهمی من و ناچاری شتیکی چهپه ل و شکۆ بریندارکەری کردم بۆ ئەوهی سهیری بکه و وهک خۆی بیکیشمه وه. منیش له ترسی سولتانمان بۆ شهرفانه لاسایی ئەو نیگارهی له سهر شیوازی گاوران کیشراوم کردهوه. ئەگەر نه مکردایه، ئەوا له وانه بوو بۆ کوشتنی زاوات خه مبار بوومایه و ئەمرۆ بهخۆ بکه وتبام بۆ دۆزینهوهی ئەو نامهردهی کۆتاییی به ژبانی هینابوو. به لām

خەمى من زاواى تۆ نىيە، نىگارخانەكەمە. بەھۆى زاواتەو، وەستايانى نىگاركىشىم، ئەوانەى ھەريەكەيانم بە ئەقىنەو ھە لە مندا لانى خۆم زياتر خۆشويستوو ھە ماوھى بىست و پىنج سال بە لەرزەلەرز پىم گەياندوون، ناپاكييان لە من و لە سەرجم نەريتەكانى نىگاركىشانمان کرد و بەبيانوى ئەوھى ئىدى سولتانمان واى دەويت، دەستيان کرد بە لاساييکردنەوھى مامۆستايانى فەرەنگ. ئىمەى ميللەتى نىگاركىشان، ئەگەر لە پىشدا بىن بە كۆيلەى ھونەر و پىشەى خۆمان، نەك كۆيلەى سولتانى كار پىدەرمان، ئەوا بەھەشت بۆ خۆمان مسۆگەر دەكەين. ئىستا دەمەويت تەنيا سەيرى ئەم كىتەبە بکەم."

ئەم وتەيەى كۆتايى چەشنى پاشايەكى ماندوو دەبرى، پادشايەك، لىپرسراويەتى دۆرانی شەرى خرابىتە ئۇستۆ و لەوھدا بىت سەرى بىپىندىرەيت. بىستەبالا كىتەبىكى نابوو بەردەستى و ئەم پەرەكانى ھەلدايەو ھە بە دەنگىكى توورەو فەرمانى پى دا پەرەى مەبەستى بۆ بدۆزىتەو. بەم دەنگەى پر لە تاوانباركردنەو يەكسەر بووبوو ھە بە گەرەى نىگاركىشانى ناسراو لە نىگارخانە.

دوور كەوتەو ھە و بەناو بالىفى بە مروارى نەخشىندراو و تەھنگى قۇناغ گەوھەرىن و لوولە ژەنگاوى و دۆلابدا كىشامەو گۆشەيەك و لە دوورەو سەيرى مامۆستا عوسمانم کرد. كاتىك گۆيم بۆ ئەو راگرتبوو، گومانىك بە ھەناومدا دەھات و دەچوو و ئىستا ئەو گومانە سەرتاپاى جەستەمى داگرتبوو: زۆر بە جوانى خەيالم چوو بۆ ئەوھى ئەم سەرەتا زەرىف ئەفەندى داماو و دواترىش زاوامى بە كوشتن دابىت بۆ راگرتنى لاساييکردنەوھى فەرەنگ لە كىتەبى سولتانماندا و لەم رووھەو خۆم تاوانبار کرد لەپاى ئەو ھەستى شەيدا بوونەى پىش تۆزىك بەرامبەر بە مامۆستا عوسمان ھەمبوو. لەلایەكى ترەو، بەمەويت و نەمەويت زۆر رىزىشم ھەبوو بۆ ئەو مامۆستا گەرەيەى كە بەھەموو ھەستەو لە نىگارەكەى بەردەستى خۆيدا نقوم بووبوو و چاوانى چ كۆپر بن و چ نىوھەكوپر، وا دەھاتە بەرچاو وەك ئەوھى بە گنج و لۆچى پىستى رووى، سەيرى نىگارەكەى بەردەمى بکات. كاتىك باش لەوھە گەيشتم ئەو بۆ پاراستنى شىوازی كۆن و نەزمى نىگارخانە و رىگاربوون لە كىتەبەكەى زاوام و بۆ ئەوھى سەرلەنووى بىتەو ھە دەلالى تاقانەى سولتان، نەك تەنيا يەكەكە لە

نىگاركىشانى خۆى، بگرە ئامادە بوو منىش بەئاسانى بخاتە بەر ئەشكەنجەى سەرگەرەى پاسەوانان، ھىزى خەيالى خۆم بەدوور و درىژى خستە كار بۆ ئەوھى بتوانم خۆم لەو ئەقىنەى بە دوو رۆژ منى پابەندى ئەو كرديوو، رىگار بکەم.

كاتىكى زۆر تى پەرىبوو و سەرم لى تىك چووبوو. تەنيا بۆ ھىپورکردنەوھى ئىبلىسەكانى ھەناوم و بلاوھ پىكردنى سەرنجى جنۆكە بى ئۆقرەكان، چەندىن پەرەى دەستنووسى بە نىگار نەخشىندراوم لە سندووقەكان دەرھىنا و لە خۆمەو ھە ماوھەكى درىژ سەيرم كردن.

ئای چ كەسانىكى زۆر، چ پىاو، چ ژن، دەستيان نابوو دەمى خۆيان. ئەم جوولەيە لە ماوھى دووسەد سالى رابردوودا ھەر لە سەمەرەقەندەوھە تا بەغدا لە سەرجم نىگارخانەكان وەك نىشانەى سەرسورمان بەكارھىندراوو: كاتىك كەيخەسەرەوى قارەمان لەلایەن دوژمنانىيەو تەنگى پى ھەلدەچنرەيت و كەلەكوان رازى نابىت لەگەل خۆيدا ھەلى بگرەيت و ئەم بەيارمەتى خوا بە ئەسپە رەشەكەى لە رووبارى جەيھوون دەپەرپتەو، كەلەكوانى نامەرد و سەول لىدەرەكەى بەسەرسورمانەو دەستيان ناوھتە دەمى خۆيان. گاڤىك شىرىن بە پىستى جوانى وەك تريفەى مانگەو لە گۆلى زىو رەش ھەلھاتووى دىرىندا خۆى دەشوات و خەسەرەو يەكەمجار جوانىيەكەى دەبىنەيت، لەتاو سەرسامى پەنجە دەنیتە دەمى خۆى، ئەوانەى وردتر و ماوھەكى درىژتر سەيرم كردن، ژنانى ھەرەمسەراى قامك لەناو دەم بوون لە دەرگای نىوھ كراوھى كۆشك و پەنجەرەى كەس پىنەگەيشتووى قولەى قەلا و پشت پەردەو دەكەوتنە بەرچاو: دواى ئەوھى تەژاڤ لە شەرى دژ بە ئىرانىيەكان تىك دەشكىت و تاجى خۆى ون دەكات و لە مەيدانى شەر ھەلدەيت، ئەسپى نووى جوانى جوانان و گۆلى تەژاڤ لە پەنجەرەى ھەرەمسەرا بە خەم و سەرسامىيەو پەنجەى ناوھتە دەمى و سەيرى دەكات و بە چاوانى لە من دەپارپتەو ھە دەلەيت مەھىلە بکەويتە دەستى دوژمن. ئەو دەمەى يوسف لەپاى بوختانى "دەستى بۆ ئابرووم درىژ کرد" دەستگىر دەكرەيت و بۆ ژوورى زىندان دەبرەيت، زولەيخاى بوختانچى لە پەنجەرەدا قامكى ناوھتە دەمى جوانى، بەلام لەبەر سەرسورمان نا، بگرە بە ئىبلىسى و بۆ ھەوھس بزواندن. كاتىك دوو ئەقىندارى بەختەو، بەلام خەمگىنى ناو ھەلبەستىك لە

باخچه‌یه‌کی به‌هه‌شت ئاسا به‌هیزی ئه‌فین و شه‌راب له هۆش خۆیان چوون،
یاوه‌ریکی نیازخراپ قامکی ناوه‌ته ده‌می سووری و سه‌ریان ده‌کات، به‌لام له‌به‌ر
ئیره‌یی پێبردن، نه‌ک به‌هۆی سه‌رسوپمانه‌وه.

سه‌رباری ئه‌وه‌ی ئه‌م جووله‌یه‌ قالدیکی نه‌خشیندراوه له ده‌فته‌ری نمونه و له
میشکی سه‌رجه‌م نیگارکیشاندا، قامکی درێژ هه‌ر جاره‌ی به‌ زه‌رافه‌تیکه‌وه ده‌چیت
به‌ ده‌می ژنی جواندا.

تۆ بلایی بینینی ئه‌م نیگارانه‌ تا چ راده‌یه‌ک دلی منیان دابیته‌وه؟ به‌ره‌به‌ری پوژ
تاریکبوون چوومه‌ کن مامۆستا عوسمان و وام گوت:

"مامۆستام، ئه‌فه‌ندیم، کاتیک ده‌رگا کرایه‌وه، من به‌ ده‌ستووری ئیوه له‌گه‌نجینه
ده‌پۆم."

گوتی: "خیره. هیشتا شه‌ویک و چیشته‌نگاوێک کاتمان هه‌یه. چ زوو چاوانت له
سه‌یرکردنی جوانترین نیگارخانه‌کانی دنیا تیر بوو!"

گافیک ئه‌مه‌ی گوت، سه‌ری له‌سه‌ر په‌رکه‌ی به‌رده‌ستی هه‌لنه‌بیری، به‌لام ئه‌و
لاییه‌ی له‌ بیلبله‌ی چاوانیدا به‌دی ده‌کرا، به‌لگه‌ی هیدی هیدی کویریوونی بوو.

بویرانه‌ گوتم: "پازی کونی لووتی ئه‌سپه‌که‌مان بۆ ئاشکرا بوو."

گوتی: "ها. به‌لێ، ئیدی سوولتانمان و سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان ده‌زانن چ ده‌کهن.
له‌وانه‌شه له‌ هه‌موومان خۆش بن."

ئایا ناوی له‌قله‌قی وه‌ک بکوژ ده‌دانی؟ من له‌ ترساندا ئه‌مه‌م هه‌ر نه‌پرسی، چونکه
ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو مؤله‌تی چوونه‌ده‌ره‌وه‌م نه‌دات. له‌وه‌ش خراپتر، له‌به‌ره‌وه‌ باوه‌رم
ده‌کرد منیش تاوانبار ده‌کات."

گوتی: "ئو ده‌رزیه‌ په‌ره‌مووچه‌ی به‌هزاد خۆی پێ کویر کرد، ون بووه."

گوتم: "پێ ده‌چیت بسته‌بالا هه‌لی گرتبیت و خستبیتیه‌وه شوینی خۆی. ئه‌م
په‌ره‌یه‌ی ئیوه سه‌یری ده‌کهن، چ جوانه."

رووی وه‌ک رووی مندالیک گه‌شایه‌وه، بزه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر لێوی و گوتی: "ئه‌مه ئه‌و
نیگاریه‌ کاتیک خه‌سه‌رو به‌شه‌و به‌سواری ئه‌سپ دیته‌ دامینی کۆشکی شیرین و به‌

ئه‌فینی ئه‌و له‌ ناخه‌وه قه‌رچه‌ی سووتانی دیت و چاوه‌پێ ده‌کات. به‌ش‌ی‌واری
مامۆستایانی کۆنی هه‌راتی کیشراوه."

ئێستا وا ده‌یروانی وه‌ک ئه‌وه‌ی نیگارکه‌ ببینیت، به‌لام ته‌نانه‌ت زه‌ره‌بینه‌که‌شی
به‌ده‌سته‌وه نه‌گرتبوو.

"ئایا تۆ جوانیی وه‌ده‌رکه‌وتووی یه‌ک به‌یه‌کی گه‌لای دارانی وه‌ک گۆلی به‌هاران و
ئه‌ستیره‌ی شه‌وان که‌ ده‌لێی له‌ تاریکایی شه‌ودا له‌ خۆیانه‌وه داده‌گیرسین،

نابینیت؟ ئه‌دی پشوو بێ فیزی به‌کاره‌یندراو بۆ نه‌خشاندنی دیواره‌کان و
زه‌رافه‌تی به‌کاره‌ینانی ئاوی زیر و گونجاندنی سه‌رجه‌م نیگارکه‌ ده‌بینیت؟ ئه‌سپی

چه‌له‌نگی خه‌سه‌رو، هینده‌ی ژنیک زراف و شوخه. ملی شیرینی خۆشه‌ویستی له
په‌نجه‌ره‌ی سه‌ره‌وه‌دا خواره، به‌لام له‌ روودا به‌خۆنازه. نیگارکیش ورده‌کارانه و به

ئه‌فینه‌وه نیگارکه‌ی بۆیاخ کردووه و هه‌ر ده‌لێی هه‌ردوو عاشق له‌و تیشکه‌ی له
ره‌نگه‌کان و هۆنینه‌وه‌ی نیگار و پێستی خۆیانه‌وه ده‌رده‌چیت، بۆ هه‌تا هه‌تایه له‌وێ

ده‌مێننه‌وه. ده‌بینیت، رووی سه‌ریان تا راده‌یه‌ک له‌ یه‌کتره، به‌لام رووی نیوه‌ی
جه‌سته‌شیان له‌ ئیمه‌یه، چونکه ده‌زانن ئه‌و شته‌ی تێیدا راوه‌ستاون نیگار و له

ئیمه‌شه‌وه دیاره. بۆیه هه‌رگیز هه‌ول ناده‌ن کتومت هاوشیوه‌ی ئه‌و شتانه بن که ئیمه
به‌رده‌وام ده‌یانبینین. ته‌واو به‌پێچه‌وانه‌وه، ناراسته‌وخۆ تێمان ده‌گه‌یه‌نن ئه‌وان له

بیره‌وه‌ری خواوه هاتوونه‌ته ده‌رێ. ئه‌مه‌ش وای کردووه له‌وێ، له‌و نیگاردا زه‌مان
را‌بووه‌ستی. گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ات به‌ نیگاروه هه‌رچه‌ندیش خیرا بیت، ئه‌وان وه‌ک

کچی گه‌نجی شه‌رمن و ریزداری باش په‌روه‌رده‌کراو، بێ ئه‌وه‌ی به‌ده‌ست و قوڵ و
جه‌سته‌ی نازدار و ته‌نانه‌ت چاویشیان جووله‌یه‌کی نه‌شیواو بکه‌ن، تا کۆتایی له‌ویدا

ده‌مێننه‌وه. هه‌موو شتیکی ناو شه‌وی شینی تیر له‌گه‌ل ئه‌وان له‌ جووله‌ ده‌که‌ون:
بالنده‌ی ئاسمان هه‌م چه‌شنی دلی ئه‌فیندارانی به‌په‌له به‌ش‌په‌رزیی به‌تاریکایی و

به‌ناو ئه‌ستیره‌کاندا ده‌فریت و هه‌م له‌و ده‌مه‌ساته بێ وینه‌یه‌دا، وه‌ک ئه‌وه‌ی
به‌ئاسمانه‌وه لکابیت، تا کۆتایی له‌ویدا ده‌مێنیته‌وه. وه‌ستایانی دیرینی هه‌رات

کاتیک هه‌ستیان ده‌کرد وا خه‌ریکه تاریکی قه‌دیفه‌یی خوا وه‌ک په‌رده‌یه‌ک به‌سه‌ر
چاواندا داده‌دریته‌وه، زۆر باش ده‌یانزانی ئه‌گه‌ر ماوه‌ی چه‌ندین هه‌فته بێ ئه‌وه‌ی

جووله بکن، سهیری نیگاریکی لهم جوړه بکن و دواتر کویر بڼ، نهوا دواچار
رڅحیان ئاویته هی زهمانی ناکوټاییی نیگارکه ده بیټ.

کاتیک له گهل بانگی ئیواردا به هه مان به زم و جه نجالی درگای گهنجینه کرایه وه،
ماموستا عوسمان هیشتا له پره که هی برده ستیدا سهیری مه لی جووله له خوږیوو
و راوه ستاوی ئاسمانی ده کرد. به لام نه وانه هی هه ستیان به رهنگی کالی گلینه کانی
چاوانیان ده کرد، کتومت وهک چوڼ ده بین کویر له گوشه یه کی هه له وه دست بو
قاپی به رده می خوئی ده بات، حالی ده بوون ئه ویش به شیوه یه کی سهیر و نامو بو
په رکه هی به رده ستی خوئی ده روانی.

چاوشه کانی قاوشی گهنجینه له بهر نه وهی وایان زانی ماموستا عوسمان جارئ له
ژورئ ده مینیته وه و جه زمی ئاغا له بهر درگایه، منیان به وردی نه پشکنی و
نه یان توانی بگنه درزییه په رموچه که هی ناو در پی یه که م. دواي نه وهی له
دروازه کانی کوښکه وه هاتمه کوټانه کانی نه سته نبول، چوومه په نایه که وه و نه و
شته ی ترسناکه هی ماموستا به هزادی کویر کردبوو، له در پی یه که م دره ینا و خسته
پشتوینه که مه وه. وهک نه وهی رابکه م به کوټانه کاند رڅیستم.

سه رمای ژورره کانی گهنجینه هینده چووبووه ناخمه وه، هه وای دره وه م پی خوښ
بوو و وام ده زانی هه وایه کی خوښی سه ره تای به هار له کوټانه کاند هلی کردوه.
کاتیک به پیش دووکانی به قال، سه رتاش، بونفرؤش، میوه فرؤش و په ژووکه ریانی
ئیسکی خاند، که یه که به یه که داده خران، تی په ریم، هه نگاوم خاو کرده وه و له و
دووکانه گهرمانه هی قوتیلکه رووناکي ده کردنه وه، به وردی سهیری به رمیل و سه رپؤش
و گیزه ر و مه رکانه م ده کرد.

کوټانی مالی زاوام - نه وه هیچ هیشتا نه مده گوت "کوټانی خوښ"، ته نانه ت هیشتا
نه مده توانی به کوټانی شه کورره ش ناوی به ینم -، دواي ماوه یه کی دوو رڅزی، نامو تر
و دوورتر هاته به رچاوم. به لام له خوښی نه وهی به سپوساگی گه یشتبوومه وه
شه کورره ی خوښ و به گویره ی نه وهی ئیدی ده کرا بگوترتیت بکوژ دوزراوه ته وه،
لوچیکی نه وهی ده متوانی نه مشه و بچمه نوینی گیانی گیانامه وه، منی نه وهنده له
گشت دنیا نزیک ده خسته وه، کاتیک دار هه نارکه و در یوانه چاکراوه که و

داخراوه که م بینی، به زور خوښ راگرت بو نه وهی نه بم به و جووتیاره ی له مبه ری چه مه وه
بو نه وهر بانگ ده کات، چونکه ده مویست هه ر نه وهنده شه کورره م بینی، به: "ناشکرا
بوو بکوژی نامه رد کتیه" دست به قسان بکه م.

درگای حه وشه م کرده وه. ئایا له بهر جیره ی درگا بوو، یاخو له بیباکیی نه و
چوله که یه ی به سه ر ده ولکه ی بیره که وه بوو و ئاوی ده خوارده وه، یان به هوئی تاریکی
ماله که وه بوو، نازانم، به لام به درک پی کردنی گورگانه ی پی اوکی دوازه سال به ته نیا
ژیاوه وه یه کسه ر حالی بووم که س له مال نییه. نه گهرچی مروث به نازاره وه تی
ده گات تاک و ته نیایه، به لام سه رباری نه وهش سه رجه م درگا و دولا به کان ده کاته وه و
داده خات و ته نانه ت سه ر قاپی مه نجه له کانش هه لده داته وه و داده نیته وه. منیش
هه روا م کرد. بگره سندووقه کانشم کرده وه و سه یرم کردن.

ته نیا شتیکی به در پی ایی گشت نه و بیده نگییه گویم لی بوو، ترپه ی دلی خیرا
وله یدان که وتووم بوو. وهک به سال اچوو یک ئاردی بیژابیت و کاری خوئی به نه نجام
گه یان دیت و هیله کی به دیواردا هه لواسی بیت، کاتیک شمشیری خوئی له دوورترین
سندووقدا شاراهم دره ینا و له پشتم به ست، تاو یک هه ستم به دلنه وایی کرد.
به در پی ایی نه و سالانه ی به قه له می خوښ کارم په یدا کردبوو، شمشیری ده سک له
ددانی فیل دروستکراوم به رده وام ئاسووده یی دروونی و هاوسه نگی (هاوسه نگی
رڅیستنیش) پی دابووم. ئیمه پیمان وایه کتیب دلدانه وه یه بو به دبه ختی مروث،
به لام چینتی تر ده خاته سه ر ناشادیمان.

دابه زیمه حه وشه. چوله که که فریبوو. وهک نه وهی له که شتییه کی لیواری نقومبوون
ده ربچم، مال م بو بیده نگی تاریکی بالکیشاو جی هیشت و دره چووم.

دل م ئیستا زیاتر متمانه ی به خوئی بوو و پیی ده گوتم راکه، برو بیاندوززه وه. رام
کرد. به لام سه رباری نه وهش، له شوینه جه نجاله کان و له و حه وشی مزگه وتانه ی من
بو قه دبر پیاندا تی په ریم، سه گهل له بهر نه وهی به زمیان دوزیبووه وه، به کلکبادانه وه
دوام که وتبوون و هه ر کاتیک ژماره یان زیادی ده کرد، من هه نگاوه کانم خاو
ده کرده وه.

من ناوم ئەستەره

خەریک بووم بۆ نانی ئیوارە نەسکینەم لای دەنا کاتیک نەسیم گوتی: "یەکیک لەبەر دەرگایە." گوتم: "با بنی شۆریاکە نەسووتیت" و دواى ئەوەی کە وچکەم دایە دەستی، دەستی پیریم نایە ناولەپی دەستم و دوو جار کە وچکەم بەناو مەنجەلەکەدا هینا و برد، چونکە ئەگەر پیتشانی نەدەیت، ئەوا بۆی هەیه چەندین سەعات کە وچکە لە شۆریاکەدا رابگریت و هیچ تیکی نەدات.

کاتیک قەرەم لەبەر دەرگادا بینی، تەنیا دلم پیتی سووتا. شتیکی وا بەروویەوه دیار بوو مروۆف دەترسا پرسیارى لای بکات چ قەوماوه.

گوتم: "تۆ مەیه ژوورئ، ئیستا من خۆم دەگۆرم و دیمە دەری."

جلە پەمەیی و زەردەکانم پۆشی، ئەوانەى بۆ بەزمەکانى پەمەزان و خوانى دەولەمەند و شایى درێژخایەن نەبیت، لەبەریان ناکەم. بوخچەى جەژنانەم هەلگرت و بە نەسیمی دامام گوت: "دواى هاتنەوهم شۆریاکەم دەخۆم."

دووکەلکیشەکانى گەرەکی جوولەکانیش وەک مەنجەلە هەژارەکانیان بەئاستەم دووکەلى لای بەرز دەبوووه و هیشتا لەگەڵ قەرە کۆلانیکى گەرەکمان نەبریبوو، من پیم گوت:

"مێردى پیتشوى شەکوورە لە شەر گەر او هتەوه."

تا لە گەرەک دەرچووین قەرە بیدەنگ بوو. رووی، لە درەنگانى ئیواریدا خۆلەمیشى دەینواند.

زۆر دواتر پرسى: "لە کوین؟"

بەمجۆرە حالى بووم شەکوورە و منداڵەکانى لە مال نین. گوتم: "لە مالى خویانن." لەبەرئەوهى مەبەست لەم قسەیه مالى پیتشوى شەکوورە بوو، یەكسەر هەستم کرد دلى قەرە چزەى لێوه هات و داغ بوو، بۆیه بە وشەى دووهم دەرگایەکی ئومیدم خستە سەرپشت: "پیم وایت."

چاوى برییه ناو چاوانم و پرسى: "تۆ مێردە لە شەر گەر او هکەیت بینی؟"

"من نەئەوم بینووه و نەدیومه شەکوورە مال بەجى بهیائیت."

"لەکوینۆ زانیت مالیان جى هیشتوو؟"

"لە رووی تۆوه."

بەشیوهیهکی بریاردەرانه گوتی: "هەموو شتیکم بۆ بگیرهوه."

ئەم ئەستەرە بۆ ئەوهى ببیت بە ئەستەریک بتوانیت مێرد بۆ دەیان کچی خەیاڵپەرستى چاو لە پەنجەرە و گوێ لە دەرگا بدۆزیتەوه و بە دلى ئاسوودەوه دەرگای دەیان مال بکوئى، پتویست بوو هیچ کاتیک هەموو شتیك نەگیریتەوه. بەلام قەرە هیندە خەمبار بوو توانای تیکەیشتنى ئەمەى نەبوو.

گوتم: "حەسەنى براى مێردى پیتشوى شەکوورە. چووته مالتان - کاتیک گوتم مالتان، بینیم دلخۆش بوو-، بە شەوکەتى گوتوووه باوکتان خەریکە لە شەر دەگەریتەوه، لای عەسر دەگاتە مال و ئەگەر منداڵەکانى و دایکیان لە مالهوه نەبینیت، زۆر دلتهنگ دەبیت. ئەگەرچی شەوکەت هەوالەکەى بە شەکوورە گەیاندوووه، بەلام ئەو بەپارێزەوه هەلسوکهوتى کردوووه و نەیتوانیوه بگاتە بریاریک. بەرەبەرى عەسر شەوکەت لە مال هەلهاوتوووه و پەناى بۆ مامى و باپیری بردوووه."

"تۆ ئەمانە لە کوینۆ دەزانیت؟"

مەگەر شەکوورە پیتی نەگوتوویت ماوهى دوو ساله حەسەن سەرقالى نەخشەکیشان و فرۆفیلە بۆ بردنەوهى شەکوورە بۆ مالى پیتشوى؟ ماوهیهک حەسەن نامەى بە مندا بۆ شەکوورە دەنارد.

"نایا شەکوورە هیچ وهلامى دەدایهوه؟"

به‌شانازییه‌وه گوتم: "گشت جوّره ژنیکی ئەسته‌نبولّ دەناسم، که‌سیان وینه‌ی شه‌کووره به مالّ و میرد و ئابرووی خۆیه‌وه په‌یوه‌ست نییه."

"به‌لام ئیستا من میردی ئەوم."

له‌دنگیدا هه‌ست به‌ بێ متمانه‌یی پیاوان ده‌کرا و ئەمه‌ش هه‌میشه‌ من دلته‌نگ ده‌کات. شه‌کووره بچوایه‌ته‌ هه‌ر لایه‌ک، له‌ لایه‌که‌ی تر هه‌لوه‌شانه‌وه‌ ده‌ستی پێ ده‌کرد.

"حه‌سه‌ن له‌ کاغه‌زیکدا نووسیوی شه‌وه‌که‌ت به‌مه‌به‌ستی چاوه‌پیکردنی باوکی بۆ مالّ گه‌راوه‌ته‌وه، به‌هۆی ئەو باوکه‌ نوێ و میرده‌ درۆینه‌ی شه‌کووره به‌ ماره‌برینیکی پووچ شووی پێ کردووه، شه‌وه‌که‌ت ناشاده و ناگه‌ریته‌وه. نامه‌که‌ی دا به‌ من بۆ ئەوه‌ی بیگه‌یه‌نم به‌ شه‌کووره."

"شه‌کووره چی کرد؟"

"به‌دریژایی شه‌و تاک و ته‌نیا له‌گه‌ڵ ئۆره‌انی به‌سته‌زماندا چاوه‌پیتی تۆی کرد."

"ئه‌دی خه‌یرییه؟"

"خه‌یرییه چه‌ندین ساڵه‌ له‌ هه‌ل ده‌گه‌ریت بۆ ئەوه‌ی ژنه‌ جوانه‌که‌ی تۆ له‌ که‌وچکیک ئاودا بخنکینیت. هه‌ر بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ش ده‌چوو په‌خه‌وی زاوای خوا لیخۆشبووه‌وه. هه‌سه‌ن کاتیک بینی شه‌کووره شه‌وان به‌ته‌نیا و به‌ترسی بکوژ و خیه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌بات، نامه‌یه‌کی تری به‌ مندا بۆی نارد."

"چی نووسیوو؟"

"سوپاس بۆ خوا له‌پای ئەوه‌ی ئەم ئەسته‌ره‌ کلۆله‌ خوینده‌واریی نییه. کاتیک سه‌ردارانی تووره‌ و باوکانی رق هه‌ستاو ئەم په‌رسیاره‌ ده‌که‌ن، من وایان پێ ده‌لایم: من نامه‌که‌م بۆ ناخویندریته‌وه، ته‌نیا ده‌توانم له‌ کاتی خوینده‌وه‌ی نامه‌کاندا رووی کچانی جوان بخوینمه‌وه."

"چت خوینده‌وه؟"

"بێچاره‌یی."

ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌یچ قسه‌مان نه‌کرد. کونده‌به‌بوویه‌کم بینی له‌سه‌ربانی کلێسایه‌کی بچووکی رۆمی هه‌لنیشتبوو و چاوه‌پیتی هاتنی شه‌وی ده‌کرد. مندا لانی چلمنی

گه‌ره‌کم بینی به‌ پۆشاک و بوخچه‌که‌م پێ ده‌که‌نین. سه‌گیکی گه‌رم بینی له‌به‌ر داهاتنی شه‌و، به‌ده‌م خۆ خوراندنه‌وه‌ به‌خۆشحالی له‌ گۆرستانی پر له‌ دار سه‌رووه‌وه به‌ره‌و گه‌ره‌ک ده‌هاته‌ خوارێ.

دواتر بانگی قه‌ره‌م کرد و گوتم: "هیدی به. من ناتوانم وه‌ک تۆ به‌م هه‌ورازدا سه‌ریکه‌وم. به‌م بوخچه‌یه‌ی ده‌ستمه‌وه‌ بۆ کویم ده‌به‌یت؟"

"پیش ئەوه‌ی تۆ من ببه‌یت بۆ مائی هه‌سه‌ن، من تۆ ده‌به‌مه‌ کن پیاوانی جوامیتر، ئەوانه‌ی بوخچه‌که‌ت ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌سمالی گولدار و پشتوینی ئاوریشم و کیسه‌ی پارهی به‌ تالی زیو نه‌خشیندارا بۆ یاره‌ نه‌ینیه‌کانیان ده‌کرن."

ئه‌مه‌ شتیکی باش بوو قه‌ره‌ هه‌شتا بتوانیت به‌م حاله‌ شری خۆیه‌وه‌ گالته‌ بکات، به‌لام په‌که‌سه‌ر په‌هه‌ندی راستیی ناو گالته‌که‌یم بینی: "ئه‌گه‌ر له‌شکرێک کۆ بکه‌یته‌وه، من هه‌رگیز ناتبه‌م بۆ مائی هه‌سه‌ن. من به‌بینینی شه‌ر و تی هه‌ل‌دان زاره‌تره‌ک ده‌بم."

گوتی: "ئه‌گه‌ر تۆ ئەو ئەسته‌ره‌ ئاقله‌ی هه‌رگاف بیت، نه‌ شه‌ر ده‌بیت و نه‌ تی هه‌ل‌دان."

له‌ ئاکسه‌رای تی په‌رین و له‌ پشته‌وه‌ چوینه‌ سه‌ر ریگایه‌ک که‌ به‌ره‌و باخه‌کانی سه‌وزه‌ ده‌چوو. قه‌ره‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ی ئەو ریگا قوراوییه، له‌ گه‌ره‌کیکی سه‌رده‌مانیک خۆشگوزهرانی به‌خۆوه‌دیو، چوو سه‌رتاشخانه‌یه‌کی هه‌شتا دانه‌خراوه‌وه. شاگردیکی روو پاک و ده‌ست ناسک له‌به‌ر رووناکیی چرا وه‌ستای تراش ده‌کرد و بینیم قه‌ره‌ له‌گه‌ڵ وه‌ستادا ده‌ستی به‌ قسان کرد. هه‌نده‌ی پێ نه‌چوو کابرای سه‌رتاش و شاگرده‌ جوانه‌که‌ی و دوو پیاوی تر له‌ ئاکسه‌رای دایانه‌ پالمان. شمشیر و ته‌وریان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. له‌ لاکۆلانیکی گه‌ره‌کی شازاده‌باشیشدا، قوتابییه‌کی شمشیر به‌ده‌ست هاته‌ ریزمانه‌وه. ئەمه‌یان به‌هه‌یج جوړیک چه‌قۆکیشیی لی نه‌ده‌وه‌شایه‌وه.

گوتم: "به‌ نوێزی نیوه‌رۆ له‌ شاردا په‌لاماری مالّ ده‌ده‌ن؟"

قه‌ره‌ به‌نواندنیکه‌وه، که‌ زیاتر له‌ خۆ رازیبوونی پێوه‌ دیار بوو وه‌ک له‌ گالته‌، گوتی: "به‌رۆژ نا، به‌شه‌و."

گوتم: "هینده متمانهت به خۆت نه بێت له بهر نهوهی له شکرکی پیاوت کۆکردووه تهوه. با یه نیچه ره نه بینن سوپایه ک ساز و ته یار به چه که وه ده سووریتته وه."
"کس نایبینیت."

"دوینێ پیاوانی ئه زه روومی له پێشدا چوونه ته سه ر مه یخانه یه ک و دواتریش له ساغرقاپی هێرشیان کردووه ته سه ر ته کیه ی جه راح و ده ستیان به هر که س گه یشتوو، دارکاریان کردوو. پیاویکی پیر ته خته به ر سه ری که وتوو و مردوو، له وانه یه له شه وی ئه نگوسته چاودا به و انتان بزائن."

"چوو بوو یته مائی زه ریف ئه فه ندی داما و خوات لی رازی بی ئه و نیگاری ئه سپه مه ره که ب بلا بووه وانه ت بینبوو و هه وائت به شه کووره گه یان دبوو. ده گوتریت زه ریف ئه فه ندی سه ر و سه ودای له گه ل پیاوانی ئه م مه لا ئه زه روومییه دا زۆر خو ش بووه."

گوتم: "ئه گه ر له و ماله که میک ده مم کرد بێته وه، بیرم له وه کردووه ته وه له وانه یه سوودیکی بۆ شه کووره ی کلۆم هه بێت. من خو م به مه به ستی پێشانی قوماشی تازه ی به که شتی له فلامنده رستانه وه هاتوو چومه ئه وئ. نه ک بۆ ئه وه ی خو م تیکه لی کاری شه رعی و سیاسی ئیوه بکه م، چونکه ئه قلی جووله کانه و ده سه ته و ستانی من سه ر له و کارانه ده رناکات."

"ئه سه ته ر خاتوون، تۆ زۆر ژیریت."

"مادام وام، با ئه مه شت پێ بلیم: پیاوانی ئه م مه لا ئه زه روومییه هارتر ده بن و زۆرداری زیاتر ده نوینن. لیان بترسن."

کاتیک چووینه کۆلانی پشت چارشی قاپی، له ترساندا لیدانی دلم زیادی کرد. لق و چل و پۆپی پروت و ته پری دار شابه روو و تووه کان له بهر تریفه ی مانگه شه ودا ده ره وشانه وه. بایه ک، وه ک ئه وه ی جنۆکه و خێو فوو یان پیدا کرد بێت، ریشووی قه راغ بوخچه که می له رانده وه و فیکه ی له داره کان هه ستاند و بۆنی ئاپۆره ی ئیمه ی گه یانده سه رجه م سه گه لی له بۆسه دا نووستوو گه ره ک. هه ر هینده ی ئه وان به تاک و به جووت ده ستیان به وه پین کرد، من ماله که م پێشانی قه ره دا. تاویک سه یری سه ربانی تاریک و ده ریوانه داخراوه کانیمان کرد. قه ره پیاوه کانی خو ی له ده ور به ی ماله که، بێستانه چۆله که، هه ردوولای ده رگای هه وش و پشت دار

هه نجیره کانی دواوه جیگیر کرد.

گوتم: "له م ناوه سوآکه ریکی په ریشانی ته ته ر هه یه. کویره، به لام له موختار باشتر ده زانیت کی هاتوچۆی کۆلن ده کات. چه شنی مه یموونه بی ئابرووه کانی سوآلتان، به رده وام خه ریکی ده ستپه ر لیدانه. ئه گه ر ده ستی لی نه دن و هه شت نو ئا که چه ی بده نی؛ هه موو شتیک ده درکینیت."

له دووره وه بینیم قه ره له پێشدا پاره ی دایه کابرای ته ته ر و دوا یی شمشی ری خسته سه ر گریملی و ته نگاوی کرد. پاشان نازانم چۆن وا که وته وه، شاگردی سه رتاشه که، که من پیم وابوو چاودیری ماله که ده کات، به ده سکی ته ور که وته لیدانی یارۆی ته ته ر. که میک سه یرم کرد و به خو م گو ت ئیستا کو تایی پی دیت، به لام کابرای ته ته ر ده ستی به گریان کرد. به هه له داوان خو م گه یان دنی، کابرای ته ته رم به زیندوویی له ده ستی رزگار کرد.

شاگردی سه رتاشه که ده یگوت: "جنیوی به دایکم دا."

قه ره گو تی: "ده لیت هه سه ن له مال نییه. ئایا قسه ی ئه م کویره راسته؟" له ویدا نامه یه کی نووسی و بۆمی درێژ کرد: "بیگره و بیبه بۆ مال، بۆ هه سه ن. ئه گه ر ئه و له مال نه بوو، بیده باوکی."

به ده م وه رگرتنی نامه که وه گوتم: "هیچت بۆ شه کووره نووسیوه؟"

قه ره گو تی: "ئه گه ر به جیا نامه ی بۆ بنووسم، پیاوانی ئه م ماله هارتر ده بن. پپی بلی بکوژی نامه ردی باوکیم دیوه ته وه."

"به راست؟"

"تۆ بلی."

یارۆی ته ته ر هیشتا ده گریا و ده ینالاند، لپی تووره بووم و کیم کرده وه. گوتم: "ئه و کارانه ی بۆ تو م کردوو، له بیریان مه که." حالی بووم گشت ئه م شتانه درێژ ده که مه وه بۆ ئه وه ی له وئ نه رۆم.

باشه بۆچی من لووتم له م هه موو کارانه وه ژه نیبوو؟ دوو سال له مه وه به ر ژنیکی بوخچه گێر له ئه درنه قاپی به لێن به پیاویک ده دات ژنیکی بۆ بدوژیتته وه، به لام دوا ی ئه وه ژنه شوو به پیاویکی تر ده کات، هه ردوو گو یی ژنه ی بوخچه گێریان بریبوو و

کوشتبویان. دایکی دایکم هه موو جاریک پئی ده گوتم تورکه کان زور جارن بی هۆ و له خۆرا مروّف ده کوژن. شوّریای نیسکینه کهم هاته بهرچاو و پیشبینیم کرد ئیستا نه سیمی خۆم له ماله وه دانیشتوووه و ده بخوات. نه گهرچی لاقه کانم ده یانویست بۆ دواوه بگه رینه وه، به لام بیرم کرده وه شه کووره له وی بیت و چووم بۆ ماله که. هه زیش هه ناومی ده کروشت.

"بوخچه گپ: ئاوریشمی له چینه وه هاتووم هه یه بۆ جلوه رگی جه ژن."

ههستم کرد تیشکی رهنگ نارنجیی دزه کردوو له درزی ده ریوانه کانه وه وه جووله کهوت. ده رگا کرایه وه. باوکی ریزداری هه سه ن منی برده ژووری. ماله وه چه شنی مائی خاوپیداوان گهرم بوو. شه کووره له گهل منداله کانیدا له بهر پووناکیی چرایه ک له دهوری خوانیک دانیشتبوو. هه ر که منی بینی، هه ستایه سه ری.

گوتم: "شه کووره، میرده کهت هاتوووه."

"کامیان؟"

گوتم: "تازه که بیان. خۆی و پیاوانی چه کداری ئابلۆقه ی مالیان داوه. ئاماده ن بۆ شه ر له گهل هه سه ندا."

خه زووری ریزدار گوتی: "هه سه ن له مال نییه."

"وهی له ده ورت گه ریم، باشتر که له مال نییه." وهک ئه وهی نیردراویکی پۆزبند و له خۆبایی بم و بریاری بی به زه بییانه ی سوّلان بگه یه نم، نامه کهم دایی و گوتم: "ئا ئه مه بگه ر و بیخۆینه وه."

خه زووری ریزدار دهستی به خۆبندنه وهی نامه که کرد. شه کووره گوتی: "ئهسته ر، وه ره شوّریای نیسکت بده می تا گهرم بیته وه."

ده سپیک گوتم: "هه زم لئ نییه." هیچ هه زم به قسه کانی نه کرد، چونکه بۆنی ئه وه بیان لئ ده هات ئه م ماله ی به گهن کرد بیت، به لام کاتیک حالی بووم ده یه ویت به ته نیا بمبینیت، که وچکم هه لگرت و دوا ی که وتم.

به چرپه گوتی: "به قهره بلئ هه مووی له چاره ی شه وکه ته وه رووی دا. دوینی به ترسی بکوژه وه به درژاییی شه و به ته نیا له گهل ئۆره اندا چاوه ریم کرد. ئۆره ان شه و تا به بیان ده له رزی. منداله کانم له یه که دابرا بوون. کام دایک له مندالی خۆی

داده بریت. دوا ی ئه وه ی قهره بۆ مال نه گه راپه وه، هه والم بۆ هات ئه شکه نجه دارانی سوّلانمان هیناویانه ته ئاخواتن و دهستی له کوشتنی باوکمدا هه یه."

"کاتیک باوکت کوژرا، مه گه ر قهره له گهل تۆدا نه بوو؟"

شوخی خۆم چاوانی رهش و گه وره و جوانی کرده وه و گوتی: "ئهسته ر، دهستم دامینت، هاوکاریم بکه."

"پیم بلئ بۆچی گه راپه وه ئیره تا تی بگه م و هاوکاریت بکه م."

گوتی: "بۆچی پیت وایه ده زانم بۆچی گه راپه وه ته وه؟" تاویک وا خۆی نوواند وهک ئه وه ی بگری. گوتی: "قهره له شه وکهت تووره بوو. کاتیکیش هه سه ن گوتی باوکی راسته قینه ی منداله کان گه راپه وه ته وه، باوه ریم پی کرد."

به لام له چاوانییه وه حالی بووم درۆ ده کات و ئه ویش له حالی بوونی من تی گه یشت. به چرپه گوتی: "به قسه ی هه سه ن فریوم خوارد." ههستم کرد ده یه ویت من له مه وه تی بگه م که هه سه نی خۆش ده ویت. به لام ئایا شه کووره حالی ده بوو که وا له به رئه وه ی شووی به قهره کردوو، زیاتر بیر له هه سه ن ده کاته وه؟

ده رگا کرایه وه، خه یریه هاته ژووره وه و نانیکی به دهسته وه بوو تازه له ته نوور ده ره اتبوو و بۆنی مسکی لئ ده هات. به بینینی من هیچ خۆشحال نه بوو و یه کسه ر له روویدا بینیم ئه م ده عبا به سه ته زمانه نه به که لکی فریدان دیت و نه فرۆشتن و له دوا ی مردنی ئه نیشته ئه فه ندی، وهک به لایه ک به میرات بۆ شه کووره ماوه ته وه. گافیک شه کووره به نانی گه رمه وه گه راپه وه کن منداله کانی، کرۆکی راستی حالی بووم: چ باوکی راسته قینه یان، چ هه سه ن و چ قهره بیت، ئه وه ی شه کووره بۆی ده گه را و پیی نه ده دۆزرایه وه، میردیک نه بوو ئه م خۆشی بویت؛ کاری دژوار، په یادکردنی باوکیک بوو بتوانیت ئه م منداله ترساو و چاو له بهر ترس داچه قاوانه ی خۆش بویت. شه کووره ئاماده بوو به نیازی پاکه وه هه موو میردیکی باشی خۆش بویت.

بی ئه وه ی هیچ بیر بکه مه وه، گوتم: "ئه و شته ی ده ته ویت، به دل بۆی ده گه رییت. ئه مه له کاتیکدا پیویسته به ئه قل بریار بده یه ت."

گوتی: "هه ر ئیستا له گهل منداله کاندان بۆ لای قهره ده گه ریمه وه، به لام چه ند

مهرجيک ههيه. "که ميک بیدهنگ بوو. "هه لسوکه وتی له گه ل شهوکهت و ئۆرهاندا باش دهبيت. نابیت له بهر پهناهيانم بۆ ئيره حسيتم لي بخوازيت و پابهندی مهرجهکانی شووکردنم -خوی دهزانيت- دهبيت. دويئي شهو منی بهتەنيا له مال بۆ بکوژ و دز و شوومی و حهسەن به جي هيشت."

"هيشتا بکوژی باوکتی نه دۆزيوه تهوه، به لام داواي لي کردم پیت بلیم دۆزيويه تيهوه."

"چه مهوه لای؟"

من هيشتا فريا نه که وتبووم وه لام بدهمهوه، خه زووری پيشوو، که له ميژ بوو له خويندنهوهی نامه که بووبوهوه، گوئی: "به قهره ئه فهندي بلين کوره کهم له مال نه بيت، ناتوانم خۆم بخه مه ژير بهر پرسياريه تيهی گه راندنهوهی بووکی خۆم بۆ کن وی."

بۆ گيچه ل پيکردن، به لام به دهنگيکی نه رم گوتم: "کام کور؟"

گوئی: "حهسەن." له بهر ئه وهی پياويکی ريزدار بوو، شهرمی کرد. "دهگوتریت کوری گهوره له ولاتی عهجه م دهگه رپتهوه. گه واهيدهر هەن."

گوتم: "حهسەن ها له کوی؟" دوو که وچکم له شوڤباکهی شه کووره خوارد.

به حالی مندالانهی پياوانی باش و گه مژهی درۆنه زانهوه گوئی: "چوه بۆ کۆکردنهوهی نووسياران و باره لگران و پياوانی به رپوه به رايه تيهی گومرک. پاش ئه و ريفتارانهی دويئي پياوانی ئه زره روومی نوانديان، ئه مشه و يه نيچه ره کانيش له گه رهک و کۆلانه کانن."

من له رويشتنمدا به رهو ده رگا گوتم: "ئيمه هيچمان نه بينی. ئايا ئه مه دوا قسه ت بوو."

به مه بهستي چاو ترساندن ئه مه م له خه زوور پرسى، به لام شه کووره زۆر جوان تی گه يشت من پرسيارم ئاراسته ی ئه و کردوه. ئايا به راستيش هينده سه ری لي شيوابوو، ياخۆ رازيکی شاراهوی هه بوو، بۆ نمونه چاوه رپي گه رانه وهی حهسەن و پياوهکانی ده کرد؟ راستيه کهی، خو شحال بووم کاتيک له نيگه رانی و دوو ديی شه کووره حالی بووم.

شه وکهت بوڤرانه گوئی: "ئيمه قهره مان ناويت. تۆش جاريکی تر مه يه ئيره هه ی قه له و."

گوتم: "به لام کي ئه م سه ره پۆشی ريشوودار و ده سمالي به گول و مه ل خه مليندراوانه ی دايکت حه زيان لي دهکات و ئه و کراسه سوورانه ی تۆ حه زيان لي ده که يت، بۆ دايکی جوانت دينيت؟" بوخچه کهم له ناوه راستی ژووره که دا جي هيشت: "تا ديمه وه، بيکه نه وه و سه ير بکه ن. چيتان ويست له به ری بکه ن و به خو تانيه وه بکه ن. هه رچيتان به دل بوو، بيپرن و بيدروون."

له ده رچوونمدا خه ميکم لي نيشتبوو: هيچ کاتيک چاوانی شه کووره م وا به پيري نه دييوو. هه ر هينده ی به سه رمای ده ره وه راهاتم و نه هاتم، قه ره شمشير به ده سته وه منی له ريگای قوراوی راگرت.

گوتم: "حهسەن له مال نييه. له وانه يه چوويته بازار بۆ کريني شهراب به مه بهستي پيرۆزکردنی گه رانه وهی شه کووره. له وانه شه وهک ئه وان ده يانگوت، هاکا به خوی و پياوهکانيه وه گه رايه وه. ئه وسا ده بيته شه رتان، چونکه ئه و شيته. جا ئه گه ر ئه و شمشيره سووره ی به رز بکاته وه."

"شه کووره چی گوت؟"

خه زووری گوئی نييه، نابیت، بووکی خۆم ناده مه وه. به لام تۆ له و نا، له شه کووره بترسه. ئه گه ر له من ده پرسيت، ژنی ميشک جه نجالت، دوو رۆژ دواي کورانی باوکی حالی بوو هه م له ترسی بکوژ و هه ره شه ی حهسەن و هه م به هوی ئه وه ی تۆ بي ئاگادار کردنه وه ون بوويت و ديار نه مایت، ناتوانيت شه ويکی تر له هه مان مال به سه ر بيات و بۆ مال ه خه زووران گه راوه ته وه. پيشيان گوتوه تۆ ده ستت هه يه له کوشتنی باوکيدا... به لام گه رانه وه ی مي ردي پيشووی شه کووره و شتی تری له و بابه ته له ئارادا نييه. وا دياره شه وکهت و باوکی حهسەن بروايان به درۆکه ی حهسەن کردوه... شه کووره نيازی گه رانه وه ی بۆ لای تۆ هه يه، به لام چه ند مه رجیکيشی هه يه."

چاوم برييه ناو چاوانی قه ره و مه رجه کانم بۆ ژمارد. وهک ئه وه ی له گه ل نيردراويکی راسته قينه دا بدويت، يه کسه ر به نواندنيکی فه رمييه وه مه رجهکانی

پهسه‌ند کرد.

گوتم: "منیش مه‌رجی‌کم هه‌یه. ئیستا دیسان ده‌چمه‌وه ئه‌و ماله." ته‌خته‌کانی په‌نجه‌ره‌ی پشته‌وه‌ی خه‌زورم پیتشان دا.

"دوای که‌می‌ک په‌لاماری ئه‌وی و ده‌رگا بدن. کاتیک من هاوارم کرد، ئیوه دست هه‌لده‌گرن. ئه‌گه‌ر حه‌سه‌ن هات، بی سله‌مینه‌وه شه‌ر بکه‌ن."

بی‌گومان گشت ئه‌م قسانه‌ و ته‌ی نیردراو‌یک نه‌بوو بخوازی‌ت زیان به‌خوی بگه‌یه‌نیت، به‌لام ئه‌م ئه‌سته‌ره‌ خوی له‌ هه‌موو شتی‌ک هه‌لده‌قورتینیت. هه‌ر هینده‌ی بانگم کرد "بوخچه‌گی‌ر"، ئه‌مجار ده‌رگا ده‌موده‌ست کرایه‌وه. راسته‌وخو له‌به‌رده‌م خه‌زور قووت بوومه‌وه.

گوتم: "سه‌رانسه‌ری گه‌رکه‌ک، قازی ئه‌مبه‌ر و گشت که‌سی‌ک ده‌زانن شه‌کووره له‌می‌ژه جیابووه‌ته‌وه و به‌شی‌وه‌یه‌کی گونجاو له‌گه‌ل قورئانی پیرۆزدا دیسان شووی کردووه‌ته‌وه. کورپه‌ له‌ زووه‌وه مردووه‌که‌ت ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت زیندووش بیته‌وه و له‌ به‌هه‌شت لای حه‌زره‌تی موساوه‌ بگه‌ریته‌وه، ئیدی له‌ شه‌کووره جیابووه‌ته‌وه، پاره ناکات. ژنی به‌شوو ده‌فرین و لیره‌ ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرن. قه‌ره ویستی پیتان بلیم پیش قازی، خوی و پیاوه‌کانی سزاتان ده‌دن."

خه‌زور زرافانه‌ گوتمی: "کاریکی هه‌له‌ ده‌کات. ئی خو ئیمه‌ شه‌کووره‌مان نه‌فراندووه. من، له‌ خوا به‌زیاد بیت، باپیری ئه‌م مندالانه‌م. حه‌سه‌ن مامیانه. کاتیک شه‌کووره به‌ته‌نیا مایه‌وه، چ بکات؟ په‌نای بو ئیمه‌ هینا. ئه‌گه‌ر مه‌یلی لی بیت، ده‌توانیت هه‌ر ئیستا له‌گه‌ل منداله‌کانیدا بگه‌ریته‌وه. به‌لام له‌بیرت نه‌چیت، ئیره‌ مالی خویته‌ی، ئه‌و ماله‌ی منداله‌کانی تیدا هیناوه‌ته‌ جیهانه‌وه و به‌ کامه‌رانی په‌روه‌ده‌ی کردوون."

بی بیرکردنه‌وه گوتم: "شه‌کووره، ئایا ده‌ته‌ویت بگه‌ریته‌وه مالی باوکت؟"

له‌به‌ر قسه‌ی مالی کامه‌ران ده‌ستی به‌گریان کردبوو. گوتمی: "باوک نییه." یان من وه‌هام بیست؟ منداله‌کانی، له‌ پیتشدا دامه‌نی کراسه‌که‌یان گرت، دواتر دایان نیشاندا و خویان به‌ سنگیه‌وه نووساند؛ گشتیان له‌یه‌ک ئالان و گرمۆله‌ بوون و ده‌ستیان به‌گریان کرد. ئه‌م ئه‌سته‌ره‌ هه‌رگیز که‌مژه‌ نه‌بووه. زور باش حالی ده‌بووم شه‌کووره

ده‌یویست به‌گریان هه‌ردوولا رازی بکات و هیچ لایه‌ک هه‌لنه‌بژیریت، به‌لام حالیش بووم له‌ دل‌ه‌وه ده‌گری، چونکه‌ منیش ده‌ستم به‌گریان کردبوو. دوای توژی‌ک سه‌یرم کرد خه‌یرییه‌ی ماریش ده‌گریا.

خه‌زوری ریزدار و چاو سه‌وز تاکه‌ که‌سی‌ک بوو له‌و ماله‌ نه‌ده‌گریا. ئه‌وه‌ی ده‌ره‌قه‌تی هات، هیرشی قه‌ره و پیاوه‌کانی بوو و ساتیک بوو ده‌ستی پی کردبوو. ده‌ست کرا به‌ لیدانی ته‌خته‌ی په‌نجه‌ره‌ و پال پیوه‌نان به‌ ده‌رگاوه. دوو که‌س پالیان به‌ ده‌رگاوه دابوو، به‌ شتیکی وه‌ک سه‌ری به‌ران پیاواندا ده‌کیشا و پالیان پیوه‌ دنا، هه‌ر لیدانیکیان له‌ ماله‌وه وه‌ک زرمه‌ی توپ ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

به‌ زات وه‌رگرتن له‌ فرمی‌سکه‌کانم به‌ خه‌زورم گوتم: "تو پیاویکی به‌ریز و خاوه‌ن ئه‌زموونیت، ده‌رگا بکه‌وه و بلی شه‌کووره دیت تا ئه‌و سه‌گه‌ هاران‌ه‌ی ده‌ره‌وه رپاوه‌ستن."

"ئه‌گه‌ر تو بیت له‌ جیی من، ژنیکی بی‌که‌س هانای بو‌ت هینابیت و سه‌رباری ئه‌وه بووکیشت بیت، ئایا فری ده‌ده‌یته‌ کۆلان بو به‌رده‌م ئه‌و سه‌گانه‌؟"

گوتم: "خوی ده‌یه‌ویت بروات. لووتم له‌به‌ر گریان گیرابوو، به‌ ده‌سماله‌ وه‌نه‌وشه‌یییه‌کم سرپیم."

گوتمی: "که‌وابوو ده‌توانیت ده‌رگا بکاته‌وه و ده‌رچیت و بروات."

له‌ته‌نیشته‌ شه‌کووره و منداله‌کانیه‌وه دانیشتم. له‌به‌ر زرم و کوتی ئه‌وانه‌ی شانیان له‌ ده‌رگا قایم کردبوو، هه‌ر جووله‌یه‌کی نو‌ی ده‌بوو به‌بیانوو بو هه‌لرشتنی فرمی‌سکی زیاتر: منداله‌کان ده‌ستیان کرد به‌گریانیکی قایمتر. به‌لام ئیمه‌ هه‌ردوو‌کمان ده‌مانزانی حسیب بو کوتانی تووند و مالو‌یرانکه‌ری ده‌رگا و هاوار و هه‌ره‌شه‌کانی ده‌ره‌وه ده‌که‌ین و بو کات به‌ده‌ستخستن ده‌گرین.

گوتم: "شه‌کووره‌ی شوخم، خه‌زوررت مۆله‌تی دا، قه‌ره‌ی می‌ردت ده‌سته‌به‌جی هه‌موو مه‌رجه‌کانتی په‌سه‌ند کرد، به‌ ئه‌قینه‌وه چاوه‌ریت ده‌کات، ئیدی تو چ کاریکت نییه‌ له‌م ماله‌دا. جلی ده‌ره‌وه بپۆشه‌، په‌چه‌که‌ت داده‌وه، بوخچه‌ و منداله‌کانت هه‌لگه‌ره، ده‌رگا بکه‌وه و با ئیدی هیدی هیدی بگه‌رینه‌وه بو ماله‌که‌ت."

ئه‌م قسانه‌م فرمی‌سکی منداله‌کانی خیراتر کرد. چاوانی شه‌کووره‌شی کرده‌وه.

گوئی: "له حهسهن دهرسم، چونکه بهپیی خۆم هاتمه ئیره. دوايي تۆلهی سهخت و ترسناک دهبيت. درندهيه."

گوتم: "ئه مه ههرگيز شووکردنی نویت هه ئاوه شينيه ته وه. چاره ت نه ماوه، بيگومان په نا بۆ شوينيك دهبيت. ميرده كه ت له هه موو شتيكت خوش بووه و پيشوازي ت دهكات. هه سه نيش، چۆن چه ندين سألّه به ده ممانه وه گرتووه، به هه مان شيوه راييي ده كه ين." بزهيه كم بۆ كرد.

گوئی: "من خۆم دهرگا ناكه مه وه، چونكه ئه گهر واييت، كه واته به ئاره زووی خۆم كه راومه ته وه."

گوتم: "گيانه كه م شه كووړه، منيش نايكه مه وه. تۆش دهرانیت ئه گهر من بيكه مه وه، وانا لووتم له كاری ئيوه وه ژهنيوه. سهختتر تۆلهی ئه مه م لى ده كه نه وه."

له چاوانيدا بينيم به ما فدارم دهرانیت له قسه كانندا. گوئی: "كه واته هيج كه سيك ناتوانیت دهرگا بكاته وه. با بيشكين و بينه ژووړه وه و به زۆر بمانبه نه وه."

يه كسه ر تى گه يشم ئه مه با شترين چاره سه ره بۆ شه كووره و منداله كانى، ترسام و گوتم: "به لّام ئه گهر واييت، خوین دهرژیت. ئه گهر قازى نه په ته نيوانه وه، خوین ده كه ويته ئه م كار ه وه و سه ندنه وهی تۆلهی خوین چه ندين سأل دريژه ده خايه نيّت. كه سيك بخوازي ت به سه ره بزي بزی، ههرگيز له وه خوش نابى دهرگای مالى بشكيندريت و پى بنريتته مالى و ژنى ناوى بريت."

كاتيك شه كووره له برى وه لاميكى گونجاو منداله كانى له ناميز گرت و به ته واوى هي زي خويه وه ده ستى به گريان كرد، جاريكى تريس به په ژيوانى حالى بووم ئه م ژنه چ دلپيس و حسيبخوازه. دهنگيك له ناخه وه دهيوست گشت شتيك جى بهيّلّم و برۆم، به لّام ئيدى منيش نه مده توانى خۆم له دهرگا نزيك بكه مه وه، چونكه وا لئى دهردا خهريك بوو دهشكا. ئه وه شم به خه يالدا هات قه ره متمانه ي به منه و له گه وربه وونه وهی كار ه كه دهرسيت، ده توانیت هه ر ساتيك پياوه كانى بكيشيته وه و ئه مه ش زاتى ده كرده وه به به ر خه زووردا. كاتيك به باشى له شه كووره نزيك بوومه وه، تى گه يشم به درۆ ده گرى، به لّام له وه ش خراپتر، به شيويه كه ده لهرزى مه حاله وه سپ بكریت.

له دهرگا نزيك كه وتمه وه و به هه موو هي زي خۆمه وه هاوارم كرد: "راوه ستن، به سه ئيدى."

جوولەى دهره وه و گريانى ماله وه به جاريك راوه ستان.

به ئيلهاميكى له ناكاو و وهك ئه وهی له گه ل منداليكدا بدويم، به دهنگيكى شيرين گوتم: "با ئورهان دهرگا بۆ دايقى بكاته وه. ئه و دهيه ويت بگه ريتته وه بۆ مالى خووى و كه س لئى زوير نابيت."

من هيشتا قسه كه م ته وا و نه كردبوو، ئورهان له بن قۆله شل كردوه كانى دايقى دهرچوو و وهك كه سيك سالانيكى دريژ له م ماله دا ژيا بيت، له پيشدا شمشيره، پاشان تهخته و دواتريس نيره وانى دهرگای كرده وه و دوو ههنگاو به ره و پاش گه رايه وه. دهرگا له خويه وه كرايه وه و سه رمای دهره وهی پيدا هاته ژوورئ. بيدهنگيه كى وا هاته ئاراهه، كه هه موومان له دوور گويمان له سه گيكى خوبرى بوو هه ر بۆ ئه وهی شتيك بكات، ده وه رى. ئورهان گه رايه وه باوه شى دايقى و شه كووره ماچى كرد. له وه ده مه دا شه وكه ت گوئی: "به مامه حه سه نم ده لّيم."

به بينينى ئه وهی شه كووره هه ستا سه ره بگى به ده سته وه گرت و بوخچه ي ناماده كرد، هينده ئاسووده بووم ترسى ئه وه م هه بوو پيكه نين بگريت. دانيشتم و دوو كه وچكم له شو رباى نيسكينه كه خوارد.

قه ره، به وهی هيج له دهرگا نزيك نه كه وته وه، ئاقلئيه كى ترى نواند. ماويه ك شه وكه ت چوه ژووړه كه ي باوكيى خوا ليخوشبووى و له ناوه وه شمشيره ي دهرگا كه ي داخست و خووى زيندانى كرد. سه ربارى ئه وهی بانگى قه ره مان كرد بيت و بۆ كرده وهی دهرگا كه هاوكاريمان بكات، به لّام ههنگاوى نه نايه ماله وه و مؤله تى هاتنه ژووړه وهی پياوه كانيشى نه دا. له به رئه وهی دايقى مؤله تى دايى خه نجه ره دهسك ياقووته كه ي مامه حه سه نى هه لّبگريت، شه وكه تيش رازى بوو له مال دهر بچيت.

خه زوور گوئی: "ترسى شمشيره سووره كه ي حه سه نتان هه بيت." قسه كه ي كه متر بونى دۆران و تۆله سه ندنه وهی لى ده هات و زياتر نيگه رانى پپوه ديار بوو. ده ستى به قزى هه ردوو كوړه زاكانيدا هيئا و ماچى كردن. شتيكيشى چرپاند به گوئى شه كووره دا.

کاتیک بینیم بۆ دواجار به په له سه پریکی دهرگای مال و دیوار و ناگردانه که ی کرد، دیسان بیرم که و ته وه شه کووره کامه رانترین ساله کانی ژیا نی له گه ل میردی پيشوویدا لیره رابواردوه. ئایا شه کووره ده بیینی ئیستا هه مان ئه و مال ه بووه به په نا و ئارامگه ی دوو پیماوی به دبخت و بۆنی مردنی لئ دیت؟ له بهرئه وه ی دلئ شکاندبووم، له گه رانه ودا لئی نزیك نه که و تمه وه.

ئه وه ی دوو مندالی هه تیو و سی ژنی که نیه که و جووله که و بیوه ژنی له سه ر ریگای گه رانه وه له یه ک نزیك ده خسته وه، ساردی و تاریکی شه و نه بوو، بگره گه ره که نامۆکان و تهنگه به ریی ئه و کۆلانه ی ده مانبری و ترسی هه سه ن بوو. کاروانی ئاپوره ی ئیمه له لایه ن پیماوه کانی قه ره وه ده پاریززا و کتومت وه ک کاروانی بگوپزه وه ی گه نجینه به ری پی چه پ و به کۆلانه کانی پشته وه و دووره گه ره کی وادا تئ ده پهری که نه بالنده ی به سه ردا ده فری و نه کاروانی لیوه ده ریا ز ده بوو. ئامانجیش ئه وه بووه نه که وینه داوی ئیشکگران و یه نیچه ره و لات و له واری فزولیی گه ره که کان و چه ته گه ل و بۆسه ی هه سه نه وه. له بهر تاریکی، چا و چاوی نه ده بیینی و جاروبار خۆمان به یه کتر و به دیواردا ده کیشا و ریمان ده دۆزییه وه. وامانده زانی ختو و جنۆکه و ئیبلیس له ژیر زه وییه وه ده رده چن و له تاریکیدا پرمان پیدا ده که ن و ده مانفرین، بۆیه به توندی باوه شمان به یه کدا کردبوو. له ویدیوی ئه و دیوار و ده ریوانه داخراوانه ی ده ستمان به ریان ده که وت و هه ستمان پی ده کردن، گویمان له خه لکانی نووستبوو بوو له تاو سه رمای شه و پرخه یان ده هات و ده کۆکین و ناله ی ئازه لی ناو گه و ره کانی شمان ده بیست.

من، ئه م ئه سته ره، گه ره که هه ره هه ژار و ده سکورت ته کان نه بیست، واتا گه ره که کانی شوینی نیشته جیی کۆچه ران و میلله تی به دبختی جوړاوجوری لئ ده ربجیت، سه رانه ری ئه م کۆلانه ی ئه سته نبولم دا بووه ژیر پیوه و وه ک به ری ده ستم شاره زایان بووم. هه رچه نده جاروبار پیم و ابوو به م تاریکیه به کۆلانی بی بنا ده رۆین و ده خوولپینه وه، به لام سه رباری ئه وه وش ده متوانی هه ندیک له و گوشانه بناسمه وه که به رۆژ به بوخچه ی ده ستمه وه له سه ره خۆ پیایاندا ده رۆم: له بهرئه وه ی دیواره کانی کۆلانی ته رزیباشی؛ پشتیره که ی ته نیشت باخچه ی مه لا "تورالله"، نازانم

بۆچی ریخه که ی وه ک دارچین بۆنیکی توندی لئ ده هات؛ شوینی سووتاوی گه ره کی ته نافبازان؛ ده روزه ی بازه وانان و کانی کویزه حاجیم ناسییه وه که مرۆف له و ده روزه یه وه ده چوووه سه ری، حالی بووم روومان له مالی باوکی خوا لیخو شبووی شه کووره نییه، بگره به ره و مانیکی تری به من نامۆ ده رۆیشتین.

یه که سه ر تئ گه یستم قه ره شوینیکی تری دۆزیوه ته وه بۆ شار دنه وه ی خیزانه که ی له هه سه ن - و ئه و ئیبلیسه پیماوکۆزه -، ئه و هه سه نه ی ئه گه ر تووره بیست، نازانریت چیی لئ ده وه شپه ته وه. ئه گه ر به و شوینه م بزانیبا، هه ر ئیستا لیره به ئیوه م ده گوت و به یانیی رۆژی دواتریش به هه سه نم ده گوت. نه ک له بهر خراپی و دلپیسیی خۆم، بگره به هۆی دلنیا بوونم له وه ی شه کووره ده یویست دیسان هه سه ن بایه خی پی بداته وه. به لام قه ره ی ئاوه زیا و ئیدی به هیچ جوړیک متمانه ی به من نه ما بوو. مافی خۆیشی بوو.

تازه گه یشتبووینه کۆلانیکی تاریکی پشت بازار ی دیل فرۆشان، له وسه ری تری کۆلانه که وه گویمان له هاوار و بانگ کردن و قیره بوو. دهنگی بینه و بگره و پال پیوه نانیک که وته به رگویمان. به ترسه وه دهنگی هه راوزه نای کاتی پیک هه لپژانی ته ور و شمشیر و تیلاو و ده ست پیکردنی شه ر و ئه و هاوارانه م ناسییه وه که له تاو نازار له مرۆف به رز ده بیته وه.

قه ره شمشیره گه وه ره که ی خۆی دا به یه کیک له و پیوانه ی متمانه ی پیمان بوو، به زۆر خه نجهره که ی له ده ستی شه و که ت ده ره ینا و خستییه گریان، خه یرییه و شه کووره و منداله کانی له گه ل شاگردی سه رتاشه که و دوو پیماوی تردا دوور خسته وه. گوتی کوره قوتابیییه که به قه دبیردا ده تگه یه نیته وه مال؛ نه یه یشت له گه ل ئه واندا بمینمه وه. ئایا ئه مه ریکه وتیک بوو، یاخۆ بۆ ئه وه بوو فیلبازانه شوینی خۆشار دنه وه یان له من بشاریته وه؟

له وپه ری ئه و کۆلانه تهنگه ی ناچار بووین پیدای تئ په رین، دووکانیکی لئ بوو و بۆم روون بووه وه قاوه خانه یه. و ابزانم شه ره شمشیر پیتش ده ست پیکردن کۆتایی پی هاتبوو. ئاپوره یه ک به دم هاوار کردن و قیزاندنه وه ده چوونه ژووری و ده هاتنه ده ری و قاوه خانه که یان - له پیدایا و ام زانی تالانی ده که ن - به سه رییه کدا ده شیواند. له

پیشدا فنجان و قاوهجۆش و پەرداخ و کورسییان بەوریایی دەهینایه دەری بۆ ئەوهی ئیمه‌ی فزوولی له‌بەر رووناکیی بلیسه‌ سه‌یر بکه‌ین و په‌ندی لی وه‌رگیرین، دوا‌یش به‌به‌رچاوی هه‌موومانه‌وه‌ ده‌یانشکاندن. که‌سیک هه‌ولی دا رایان بگریت، که‌می‌ک دارکاریان کرد، به‌لام دوا‌جار توانی خۆی پزگار بکات. ده‌سپیک، به‌گوێهره‌ی ئەوه‌ی ده‌گوترا، وام زانی ده‌ردی ئەوان ته‌نیا به‌ قاوه‌وه‌ په‌یوه‌سته. باسی زیانه‌کانی قاوه‌یان ده‌کرد؛ چۆن چاو و گه‌ده‌ خراپ ده‌کات، می‌شکی مرۆف تیک ده‌دات و له‌ ناین ده‌ری ده‌کات. ده‌یانگوت ژه‌هریکی فه‌ره‌نگییه‌ و باسی ئەوه‌یان ده‌کرد چۆن ئیبلیس چووه‌ته‌ به‌رگی ژنیکی شو‌خه‌وه‌، قاوه‌ی ناوه‌ته‌ به‌رده‌م چه‌زهره‌ی محمه‌د و ئەویش په‌تی کردووه‌ته‌وه‌. ده‌تگوت شه‌وه‌ ئاهه‌نگیکی په‌روه‌رده‌ و فی‌رکردنه‌ و بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ له‌ گه‌رانه‌مه‌دا بۆ مال خۆم له‌ نه‌سیم تووره‌ بکه‌م و بلیم: "زۆر له‌ قوزه‌لقورته‌ مه‌خۆوه‌." له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو ده‌وروپه‌ره‌ ژووری زۆری که‌سانی سه‌لت و خانی هه‌رزانی زۆر بوو، به‌ماوه‌یه‌کی کورت ئاپۆریه‌یک له‌ که‌سانی بی‌کار و له‌وانه‌ی به‌ قاچاخ هاتبوونه‌ شار و له‌ هیچ شو‌پینی‌کدا ناویان تو‌مار نه‌کرا‌بوو و ده‌سته‌ و تا‌قمی له‌ یاسا هه‌له‌هاتوو بۆ سه‌یرکردن کۆبوونه‌وه‌ و ئەمه‌ش زاتی زیاتری خسته‌ به‌ر ئەم دو‌ژمانه‌ی قاوه‌. ئەو کاته‌ حالی بووم ئەمانه‌ پیاوه‌کانی مه‌لا نوسره‌تی مه‌لای به‌ناوبانگی ئەرزه‌پوومین. ده‌گوترا ئەمانه‌ ئەسته‌نبول له‌ ناوه‌نده‌کانی شه‌راب و گونا‌هکاری و قاوه‌خانه‌ پاک ده‌که‌نه‌وه‌ و سزای ئەوانه‌ ده‌ده‌ن که‌ له‌ پێی چه‌زهره‌تی محمه‌د لایان داوه‌ و له‌ژێر په‌رده‌ی خواپه‌رستیدا له‌ ته‌کیه‌ به‌ده‌م مووزیکه‌وه‌ سه‌ما ده‌که‌ن و قوون با‌ده‌ده‌ن. جنیویان به‌ دو‌ژمانی ناین، هاوکارانی ئیبلیس، بتپه‌رستان، زه‌ندیق و نیگارکێشان ده‌دا. ئیستا بیرم که‌وته‌وه‌، ئەمه‌ ئەو قاوه‌خانه‌یه‌یه‌ که‌ نیگار به‌ دیواره‌کانیدا هه‌لده‌واسریت و له‌وێ زماندریژی ده‌کریته‌ سه‌ر ناین و مه‌لای ئەرزه‌پوومی و به‌دره‌وشتی تیدا ده‌کریت.

شاگرد قاوه‌چییه‌ک به‌ ده‌موچاوی خویناوییه‌وه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌، من وام زانی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر زه‌وی، به‌لام ئەو به‌ چمکی کراسه‌که‌ی خوینی ته‌وی‌ل و سه‌ر گۆنای خۆی سپری و هاته‌ ناومانه‌وه‌ و له‌گه‌ل ئیمه‌دا که‌وته‌ سه‌یرکردنی په‌لاماره‌که‌. ئاپۆره‌که‌ ترسابوون و که‌می‌ک کشابوونه‌وه‌ دواوه‌. قه‌ره‌ که‌سیکی له‌ناو ئاپۆره‌که‌دا بینی، بینیم تاویک

دوودل بوو. به‌خۆ گورجکردنه‌وه‌ی ئەرزه‌پوومییه‌کاندا حالی بووم په‌نیچه‌ره‌، یان ئاپۆریه‌یه‌کی تری تیلآ به‌ده‌ست به‌ره‌و ئیره‌ دین. مه‌شخه‌له‌کان کوزانه‌وه‌ و ئاپۆره‌ به‌یه‌کدا چوو.

قه‌ره‌ ده‌ستی منی گرت و خستمییه‌ دوا‌ی کوره‌ قوتابییه‌که‌ و گوتی: "به‌ لاکۆلانه‌کاندا برۆن. ئەم کوره‌ ده‌تباته‌وه‌ بۆ مال." کوره‌ی قوتابیش ده‌یویست هه‌رچی زووتره‌ هه‌لبیت، وه‌ک ئەوه‌ی رابکه‌ین، له‌وێ دوور که‌وتینه‌وه‌. هۆشم لای قه‌ره‌ بوو، به‌لام ئاخ‌ر ئەگه‌ر ئەم ئەسته‌ره‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی رووداوه‌کاندا بمینیته‌وه‌، ناتوانیت پاشماوه‌ی ئەم به‌سه‌ره‌هاته‌تان بۆ بگیریته‌وه‌.

من ژنم

چیرۆکبژی بهرین، ده‌لین تو ده‌توانیت لاسایی گشت شتیک بکه‌یته‌وه، به‌لام ناتوانی بییت به ژن. لاف لیدانی من ته‌واو پپچه‌وانه‌ی ئەمه‌یه. به‌لی، به‌هۆی ئەوه‌ی ئیمه‌ شار به‌شار ده‌گه‌رین و تا نیوه‌شه‌و له شای و ئاه‌نگ و قاه‌خانه‌کان تا ده‌نگمان ده‌نووسیت لاسایی هه‌موو شتیک ده‌که‌ینه‌وه و چیرۆک ده‌گه‌رینه‌وه، زه‌ماوه‌ند و ژنه‌یتان نه‌بوو به به‌شمان. به‌لام ئەمه به‌هیچ جۆریک به‌و واتایه‌ نایه‌ت ئیمه‌ ره‌گه‌زی ژن نه‌ناسین.

من ژنان زۆر باش ده‌ناسم؛ بگره‌ بۆخۆم ریکه‌وتی چواریانم کردوو، پرویانم بینوه و له‌گه‌لیاندا دواوم. ئەوانه‌:

۱- دایکی خوا لیخۆشبووم. ۲- پووری خۆشه‌ویستم. ۳- ژنی برای گه‌وره‌م، که هه‌میشه لیتی ده‌دام و هه‌ر چاوی پیم ده‌که‌وت، ده‌یگوت: "له ژوره‌که برۆ ده‌ری." (یه‌که‌مجار عاشقی ئەو بووم.) ۴- ئەو ژنه‌ی له نیوان گه‌شت و گه‌رانه‌کانمدا تاویک له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌یه‌کی کراوه له قونیا بینیم. سه‌رباری ئەوه‌ی هیچ قسه‌شم له‌گه‌لیدا نه‌کردبوو، سالانیکی دریژ و ئیستاش له به‌رامبه‌ریدا هه‌ستم به‌ورووژاندنی هه‌ز کردوو و ده‌که‌م. له‌وانه‌شه ئیستا مردییت.

له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌یرکردنی ژنیکی روو دانه‌پۆشراو، قسه‌کردن له‌گه‌لیدا و دیتنی ره‌هه‌نده‌ مرۆیییه‌کانی، له‌کن ئیمه‌ی پیاوگه‌ل ری بۆ هه‌ستانی چیژ و ئازاری قوولی مانه‌وی خۆش ده‌کات، وه‌ک ئاینمان فه‌رمانی پی داوین، باشترین شت ئەوه‌یه پیاو

پیش ماره‌برین به‌هیچ جۆریک ژن، به‌تایبه‌تیش ژنی جوان نه‌بینیت. مرۆف ناچاره‌ بۆ دامرکاندنه‌وه‌ی هه‌ز منه‌ی دۆستایه‌تی کورانی جوان بکات، ئەو کورانه‌ی هیچیان له ژنان که‌متر نییه و ئەمه‌ش دواچار ده‌بیته‌ به‌ خوه‌یه‌کی شیرین. له شاره‌کانی فه‌رنگ ژنان نه‌ک ته‌نیا پرویان ناشارنه‌وه، بگره‌ قژی دره‌وشاوه‌یان، پاشان ملیان، مه‌چه‌کیان و گه‌ردنی جوانیان، که به‌سه‌رنجراکیشتترین به‌شی له‌ش و لاریان دادنریت و ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ئەوه‌ی ده‌گوتریت راست بیته‌، تا نیوه‌ی رانیشیان رووت ده‌که‌ن و ئەوسا ده‌گه‌رین. بۆیه پیاوانیان به‌رده‌وام له پیشه‌وه‌ بستیکیان ره‌ق ده‌بیته و به‌ده‌م شه‌رم و ئازاره‌وه ری ده‌که‌ن و هه‌لبه‌ته ئەمه‌ش کۆمه‌لی گۆج کردوو. هه‌ر له پروه‌شه‌وه‌یه گاوری فه‌رنگ هه‌ر رۆژه‌ی له به‌رامبه‌ر سوپای عوسمانیدا قه‌لایه‌ک له ده‌ست ده‌دات.

هیشتا ده‌سیکی سالانی گه‌نجیم بوو تی گه‌یشتم باشترین ریگا بۆ ئاسووده‌یی و کامه‌رانیی رۆح ئەوه‌یه مرۆف دوور له ژنانی جوان بژی، به‌لام دواي ئەوه زیاتر خولیا‌م له ژن دا. له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو سه‌رده‌مه جگه له دایکم و پوورم، ژنی ترم نه‌دیووو، په‌رۆشیم بۆ ژن ره‌هه‌ندیکی رازداری وه‌رگرت، می‌شکم شه‌ش و بی‌شی ده‌کرد و پیم وابوو ته‌نیا به‌ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌کانی ئەوان، به‌ خواردنی ئەو شتانه‌ی ئەوان ده‌یخۆن، به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی قسه‌کانیان و به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی حالیان و پۆشینی جلوه‌رگیان ده‌توانم بزانه‌م ئەوان چۆن هه‌ست ده‌که‌ن. به‌مجۆره، رۆژیکی هه‌ینی، دایکم، باوکم، کاکم و پوورم هه‌موویان چوون بۆ باخی گۆلی باپیرم له قه‌راغ ئاوی فاهه‌رنگ. من گوتم فره‌ نه‌خۆشم و له مال مامه‌وه.

دایکی خوا لیخۆشبووم گوتی: "وه‌ره له چۆله‌وانی سه‌یری سه‌گ و دار و ئەسپ بکه، لاساییان بکه‌وه و بمانه‌ینه‌ پیکه‌نین. به‌ته‌نیا چی ده‌که‌یت له مال؟" نه‌توانی بلایم: "دایکه گیان، جله‌کانی تو له‌به‌ر ده‌که‌م و لاساییی ژن ده‌که‌مه‌وه." گوتم: "سکم زۆر دیشیته‌."

باوکم گوتی: "خۆتمان لی مه‌که به‌ نه‌خۆش. وه‌ره، زۆران ده‌گرین." پاش ئەوه‌ی ئەوان رۆیشتن، من یه‌ک به‌یه‌ک جلوه‌رگی ژیره‌وه و پۆشاک‌ی دایکی خوا لیخۆشبوو و پوورم پۆشی. ئیستا هه‌ستی خۆم و باسی ئەو رازانه‌ی بوون به

ژن، که ئەو رۆژه پەیم پێ بردن، بۆ ئێوهی برایانی نیگارکێش و خوێشوووسانم دهگیرمەوه. دەستپێک دەتوانم یه کەسەر ئەمە بلیتم: به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی زۆر جار ان له کتێبدا خوێندوو‌مانه‌ته‌وه و له‌ مه‌لایانه‌وه‌ گوێمان لێ بووه، کاتێک مرۆف ده‌بیت به ژن، له راستیدا هه‌ست ناکات ئیبیلیس بێت.

ته‌واو به‌پێچه‌وانه‌وه: دوا‌ی ئەوه‌ی ده‌رپێ خو‌رییه گول له‌سه‌ر چ‌ن‌راوه‌که‌ی دایک‌ی خوا لێخۆش‌بووم له‌ پێ کرد، هه‌سته‌تیک‌ی شیرینی چاکه‌ سه‌رتاپا‌ی هه‌ناومی داگرت و هه‌ستم به‌خۆم کرد منیش وهک ئەو هه‌سته‌تیارم. کاتێک کراسه سه‌وزه رهنگ فستقییه‌که‌ی پوورم، که‌ خو‌ی ده‌ستی تێ نه‌ده‌چوو له‌به‌ری بکات، گه‌شسته سه‌ر پێستی رووتم، له‌ ناخدا شه‌پۆلێکی خو‌شه‌ویستی به‌رامبه‌ر به‌سه‌رجه‌م مندا‌لان، ته‌نانه‌ت به‌رامبه‌ر به‌خۆشتم به‌رز بووه‌وه. ئارزووم بوو چیشت بۆ سه‌رانسه‌ری دنیا لێ بنێم و گشت که‌سه‌تیکم شیر ب‌دا‌بایه. ئەگه‌ر مه‌مک هه‌بوا‌یه چۆن هه‌ستم ده‌کرد؟ به‌مجۆره‌ دوا‌ی تۆزیک تێگه‌شتم، ئەو شته‌ ب‌نه‌رته‌ییه‌ی خه‌یال‌م لێ دا‌بوو، ئەوه بوو بزاتم هه‌سته‌تیک‌ی چۆنه ئەگه‌ر مرۆف ژنێکی مه‌مک گه‌وره بێت. بۆیه زۆر شتم – گۆره‌وی، په‌شته‌مال – خزانه‌ سنه‌گه‌وه و کاتیک ئەو ده‌رپۆقینه زه‌به‌لاحه‌م بینی، به‌لێ، باشه، وهک ئیبیلیس هه‌ستم به‌ له‌خۆ با‌یبووون کرد. له‌به‌ره‌ئ‌وه‌ی یه‌کسه‌ر حا‌لی بووم ئەگه‌ر پیاوان ته‌نانه‌ت به‌ته‌نیا سێبه‌ره‌که‌شی بیین، به‌ه‌له‌دا‌وان دوا‌ی ده‌که‌ون و ده‌پارینه‌وه و خو‌یان ده‌گه‌وزێن بۆ ئەوه‌ی بینینه‌ ده‌میان، هه‌ستم کرد زۆر به‌هێزم، به‌لام ئایا خۆم ده‌مویست به‌هێزم؟ ئەقلم شی‌وا‌بوو به‌سه‌ریه‌کدا: به‌لام ده‌مویست به‌هێزم بم، هه‌م دلایان پێم بسووتیت؛ هه‌م ده‌مویست پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند و به‌هێز و ئاقل‌ی نا‌اشنا وهک شیت منی خو‌ش بویت، هه‌م لێشی ده‌ترسام. دایکم بازنه‌ زی‌ره‌کانی له‌ گۆره‌ویی ته‌نیشته‌ سه‌رپۆشی به‌گه‌لا نه‌خشی‌ندرا‌وی ب‌نی با‌ولی بوو‌کێنیدا شار‌دبووه‌وه، ده‌رم هێنان و له‌ ده‌ستم کردن؛ ئەو سووراه‌وی دایکم له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ گه‌رما و بۆ ئەوه‌ی گۆناکانی سوورتر بنوینیت له‌ رو‌وی خو‌ی د‌دا، ده‌رم هێنا و له‌ رو‌وی خو‌م دا؛ سه‌ره‌رگه سه‌وزه‌که‌ی ره‌نگ وهک داری پینووسی پوورم له‌به‌ر کرد؛ قژی خو‌م تۆپه‌ل کرد و په‌چه‌ی ته‌نکی له‌ هه‌مان ره‌نگ پۆشی و کاتیک له‌ ئاوین‌ه‌ی چوارچێوه گه‌وه‌ره‌یندا خو‌م بینی، مچورکم پێدا هات.

سه‌ره‌پا‌ی ئەوه‌ی هیچ ده‌سته‌تیشم پێوه نه‌دا‌بوون، که‌چی ئێستا چاو و برژانگم بووبوون به‌ چاو و برژانگی ژن. ته‌نیا چاو و گۆناکانم به‌ده‌روه‌ه بوون، به‌لام ژنێکی زۆر شوخ بووم و ئەمه‌ش شادمانی زۆری پێم د‌دا. حه‌زی پیاو‌هتیشم پێش خۆم هه‌ستی به‌مه‌ کردبوو و هه‌سته‌تابوو. ئەمه‌ش ناشادی کردم.

له‌ ئاوین‌ه‌که‌ی ده‌ستمدا سه‌یری دلۆپیک فرمی‌سکم کرد له‌ چاوی جوانمه‌وه سه‌ری کرد و ئەو ساته‌ شیعریک به‌نازاره‌وه له‌ هه‌ناومه‌وه هات و هه‌رگیز له‌بیرم نه‌چوو، چونکه به‌ ئیله‌مایک، که‌ خوا‌ی مه‌زن هه‌ر ئەو ده‌مه پێی دام، شیعره‌که‌م به‌ ئاوازه‌وه وهک گۆرانی خوێنده‌وه وه‌و‌لم دا خه‌می خۆم بده‌مه دم باوه:

دل‌ه‌ی پارام ده‌لێت له‌ رۆژه‌ه‌لات بم، گه‌ره‌که‌م له‌ رۆژئاوا و

له‌ رۆژئاواش بم، ده‌مه‌وێت له‌ رۆژه‌ه‌لات بم.

ئ‌ه‌ندامه‌کانی تری له‌شم ده‌لێن ئەگه‌ر پیاو بم، خوا‌زیارم بێم به‌ ژن و

ئ‌ه‌گه‌ر ژنیش بم، ئ‌اره‌زوومه بێم به‌ پیاو.

چهند د‌ژواره مرۆف بێت، له‌ویش د‌ژوارتر ژیا‌نیکی مرۆفانه.

ده‌خوازم هه‌م به‌ پێش و هه‌م به‌ پاش، هه‌م به‌ رۆژه‌ه‌لات و

هه‌م به‌ رۆژئاوا چی‌ز وه‌ر‌ب‌گرم.

ده‌مه‌وێت بلیتم بۆ خاتری خوا با ئەو گۆرانیه‌ی له‌ دل‌مه‌وه هه‌لقولا‌بوو و گوتبووم، نه‌گاته‌وه به‌رگو‌یی برایانی ئەره‌زهرۆومی، چونکه زۆر تووره‌ ده‌بن. ئەری من بو‌چی ده‌ترسم؟ له‌وانه‌شه تووره نه‌بن، چونکه سه‌رنج ب‌ده‌ن من مه‌به‌ستم زه‌مکردن نییه، به‌لام ئەو حه‌زه‌تی ئەفه‌ندییه مه‌لا به‌ناوبانگه، ئەو ناخوسره‌ته، ژن بلیتی، هینا‌ویه‌تی، به‌لام وهک بۆ منیان گێرا‌وه‌ته‌وه ئەویش کتومت چه‌شنی ئێوه‌ی نیگارکێشانی هه‌سته‌تیار، کو‌ری جوانی له‌ ئی‌مه‌ی ژنان زیاتر خو‌ش ده‌وێت. به‌لام من خۆم له‌به‌ره‌ئ‌وه‌ی به‌خراپی ده‌زانم، هیچ گو‌یی پێ نادهم، زۆر پیره. د‌دانه‌کانی که‌وتوون و به‌قسه‌ی ئەو کو‌ره جوانانه‌ی لێی نزیک که‌وتوونه‌ته‌وه، بو‌نێکی پیس له‌ ده‌می دیت، بمبوورن توخوا، رێک وهک بو‌نی قوونی.

باشه. چه‌نه‌ی خو‌م ده‌گرم و ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر به‌سه‌ره‌اتی خو‌م: هه‌ر ئەوه‌نده‌ی حا‌لی بووم زۆر جوانم، ئیدی نه‌مویست وهک که‌نیه‌زه‌ک جلوبه‌رگ و قاپ و قاچاخ

بشۆم و بچمه بازار. هه‌ژاری و فرمیسک و به‌دبه‌ختی، سه‌یرکردنی به‌رده‌وامی ئاوینه و خه‌یال‌شکان و گریان و خه‌فه‌ت، کاری ژنانی دژیوه. پێویسته می‌ردیک بدۆزمه‌وه من بخاته سه‌ر ده‌ستی خۆی، به‌لام ئه‌و می‌رده کییه؟

به‌مجۆره له درزی دیواره‌وه که‌ومه سه‌یرکردنی ئه‌و کوری پاشا و به‌گزانده‌ی که باوکی خوا لی‌خۆش‌بووم به‌بیانووی و بی‌بیانووی ماله‌وه بانگی ده‌کردن. ده‌مویست ره‌وشی من له حالێ ئه‌و ژنه بچیت که دوو مندالی هه‌یه و دم بچوکه و جوانیه‌که‌ی ئاشکرایه و سه‌رجه‌م نیگارکی‌شان عاشقی بوون. باشتر وایه به‌سه‌رهاتی شه‌کووره‌ی کلۆلتان بۆ بگێرمه‌وه. به‌لام راوه‌ستن، من به‌لێنم دابوو رۆژی چوارشه‌م ئه‌مه‌تان بۆ بگێرمه‌وه:

ئه‌و چیرۆکی ئه‌فینه‌ی که ئیبلیس به ژنیک به گێرانه‌وه‌ی داوه

راستییه‌که‌ی، زۆر ساده‌یه. ئه‌م رووداوه له یه‌کێک له گه‌رکه که‌میک هه‌ژاره‌کانی ئه‌سته‌نبولمان، له که‌مه‌رئووستوو قه‌وماوه. چه‌له‌بی ئه‌حمده یه‌کێک ده‌بیت له پیاوانی ناسراوی گه‌رکه و کاری نووسیا‌ری بۆ واسیف پاشا ده‌کات، که‌سه‌یکه به‌پێی خۆیه‌وه، ژنی هه‌یناوه، دوو مندالی هه‌یه و مرۆفیکێ به‌ریزه. رۆژیک له په‌نجه‌ره‌یه‌کی کراوه‌وه بۆشناقیکی به‌ژن زراف، قز ره‌ش، چاو قه‌ترانی، بالابه‌رز و پێست زیوین ده‌بینیت و دلی تێ ده‌چیت. به‌لام ژنه به‌شووه، هه‌یچ دلی به چه‌له‌بیه‌وه نییه و می‌ردی تۆلاری خۆی خۆش ده‌وێت. به‌مشیه‌یه چه‌له‌بیه‌ی داماو ناتوانیت ده‌ردی دلی خۆی بۆ که‌س هه‌لپێژیت، له‌تاو ئه‌فین ده‌بیت به داری ژه‌قنه‌بووت، شه‌راب له کابرای رۆمی ده‌کریت و ده‌یخواته‌وه، به‌لام دواچار وای لی دیت ناتوانیت ئه‌فینی خۆی له خه‌لکی گه‌رکه بشاریته‌وه. ئه‌وانیش به‌هۆی ئه‌وه‌ی خۆشیان شه‌یدای چیرۆکی ئه‌فینداری ده‌بن و چه‌له‌بیه‌یان زۆر خۆش ده‌وێت و ریزی لی ده‌گرن، ده‌سه‌پیک ریز له عه‌شقه‌که‌شی ده‌گرن، یه‌ک دوو گالته ده‌که‌ن و چاوپۆشی له شته‌که ده‌که‌ن. به‌لام کاتیک چه‌له‌بی ئیش و ئازاری بیچاره‌ی خۆی بۆ راو ناکریت و هه‌موو ئیوارانیک سه‌رخۆش ده‌بیت و له‌به‌ر ده‌رگای ئه‌و ماله‌ی، که شوخی پێست زیوین له‌گه‌ل پیاوه‌که‌یدا به کامه‌رانی ده‌ژین، داده‌نیشیت و وه‌ک منداڵ ده‌ست به‌گریان ده‌کات، ئه‌وسا سه‌رجه‌م خه‌لکی گه‌رکه ترسیان لی ده‌نیشیت. گشت ئیوارانیک کاتیک دلدار

به‌ده‌م ئازاره‌وه ده‌گری، ئه‌وان نه‌ ده‌توانن لی بدن و ده‌ری بکه‌ن، نه‌ ده‌توانن دلی بدنه‌وه. چه‌له‌بیش، بی ئه‌وه‌ی قسه به‌که‌س بلێت و زماندریژی بکات، له ناخه‌وه ده‌گری. هه‌یدی هه‌یدی خه‌فه‌تی بیچاره‌ی له سه‌رانسه‌ری گه‌ره‌کدا ته‌شه‌نه ده‌کات و ده‌بیت به خه‌فه‌ت و به‌دبه‌ختی هه‌مووان؛ خۆشیان له‌ده‌ست ده‌چیت، ئه‌ویش، وه‌ک کانیه‌که‌ی مه‌یدان، که بی وچان ئاوی لی هه‌لده‌قولیت و به‌خه‌مه‌وه له‌به‌ری ده‌روات، ده‌بیت به سه‌رچاوه‌ی خه‌م. به‌مجۆره، له پێشدا وشه‌ی خه‌م و دواتر قسه‌ی شووم و نه‌گه‌تی و پاشان بیروکه‌ی بی فه‌ری له گه‌ره‌کدا بلاو ده‌بیته‌وه و په‌سه‌ند ده‌کریت. هه‌ندیکیان بار ده‌که‌ن و ده‌گوازنه‌وه بۆ شوینانی تر، کاروباری بریکیان خراپ ده‌روات و به‌شیکیشیان له‌به‌رئه‌وه‌ی چێژ له ده‌ست ده‌دن، ئیدی ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر پێشه‌ی خۆیاندا ناشکیت. دوا‌ی چۆلبوونی گه‌ره‌ک، رۆژیک چه‌له‌بیه‌ی ئه‌فینداریش ژن و منداڵه‌کانی هه‌لده‌گریت و ده‌گوازنه‌وه بۆ شوینیکێ تر. ژنه‌ی پێست زیوینی شوخ و می‌رده‌که‌ی به‌تاک و ته‌نیا له گه‌ره‌ک ده‌میننه‌وه. ئه‌و کاره‌ساته‌ی ئه‌وان هۆکاری هه‌لگیرسانی بوون، ئه‌فینیان سارد ده‌کاته‌وه و نیوانیان تیک ده‌دات. تا کۆتایی ته‌مه‌ن پێکه‌وه ده‌ژین، به‌لام هه‌رگیز به‌خته‌وه‌ر نابن.

له‌وه‌دا بووم بلیم زۆر حه‌زم له‌م چیرۆکه‌یه، چونکه باسی ئه‌وه ده‌کات ئه‌فین و ژنان چه‌ند مه‌ترسیدارن. ئه‌ری کوره خۆ له‌بیرم چوو، جا ئاوه‌ن له سه‌رمدا ماوه؟ به‌و پێیه‌ی ئیستا من خۆم ژنم، ده‌بوو شتیکی تر بلیم. باشه، شتیکی له‌م بابه‌ته:

ناخ، ئه‌فین چه‌ند خۆشه.

به‌لام ئه‌و که‌سه نامۆیا‌نه کین له ده‌رگاوه دینه ژووری؟

پیم ده لاین په پووله

به بینینی ناپوړه که حالی بووم پیاوانی نهرزه پروومی نیگار کیشانی قوشمه و گالته چیمان ده کوژن.

قهرهش له و ناپوړه پیاو بوو و سهیری په لاماره که ده کرد. خه نجه ریکم به ده سستیبه وه بینی و له هاوشانیشی، چند پیاوکی سهرنجراکیش، بوخچه گیری ناسراو نه سته و چند ژنیکی تری بوخچه به ده ستم دی. دای نه وهی بینیم نه وانه هی له قاوه خانه که ده رچوون، بیبه زه بیبانه دارکاری ده کرین و قاوه خانه کهش به سه ریه کدا شیوتیندراوه، راکردنم به خه یالدا هات. دواترئ ناپوړه پیه کی تر، له وه ده چوو یه نیچه ره بن، نژیک ده که و ته وه. پیاوانی نهرزه پروومی مه شخه له کانیاں کوژانده وه و هه له اتن.

کهس له بهر ده رگای تاریکی قاوه خانه که نه بوو، که سیش ته ماشای نه ده کرد. چومه ژوورئ: هه موو لایه ک تزه بوو له شتومه کی شکاو؛ پیم له پارچه هی فنجان، قاپ، په رداخ، مه نجه ل و جام ناو ریم کرد. چراهی کی هه لو اسراو به بزمارتیکی به رزایی دیواره که وه به درژایی نه هم هه را و زه نایه نه کوژا بووه وه، به لام زه ویی نوقمی پارچه هی شتومه کی شکاوی ناو قاوه خانه که و کورسیبه شکیندراو و له تله تکراره کان و پارچه ته خته هی پاشماوهی میزه که هی رووناک نه ده کرده وه، بگره په له هیسی بنمیچه که هی رووناک ده کرده وه.

نیمه درکانم خسته سه ریه که، چومه سه ریان و خوم بو چراکه درژ کرد و دام گرت. له بهر رووناکیبه که هی، جه سته راکشاوه کانی سه ر زویم بینی. نه وانه هی دممدین

سه روچاویان خه لتانی خوینه، نه مده توانی بویان پروانم و له یه کیکی تر نژیک ده بوومه وه. جه سته هی دووهم دهینا لاند؛ کاتیک چرای ده ستمی بینی، وه ک مندال دهنگیک له دمیه وه ده رها ت، گه رانه دواوه.

که سیکی تریش هات بووه ژووره وه. سه رها ترسام، به لام هه ستم کرد قهره یه. پیکه وه له جه سته هی سییه می راکشاوی سه ر زه ییه که نژیک که وتینه وه. گا فیک چرا که هی ده ستم له پرووی نژیک کرده وه، نه و شته مان بینی که له میژبوو هه ریه که مان به گو شه یه کی نه قلی خوی هه سته پی کرد بوو: چیرو کبیژیان کوشتبوو.

ده موچاوی به بو یاخ وه ک ژن چویندرا بوو و خوینی پیوه نه بوو، به لام چه ناگه و چاو و ده می به بو یاخ سوورکراوی، پلی شیندرا بوونه وه، ملی شین و مو ر هه لگه رابوو و گو شرا بوو. ده سته کانی له هه ردوو لاه بو پشته وه درژ بوو بوون. هیچ دژوار نه بوو مرو ف پیشبینی نه وه بکات یه کیک هه ردوو ده سته کابرای پیری جلوه رگی ژن پوشیوی له پشته وه گرتووه و نه وانی تریش به مسته کو له ده موچاویان داگرتووه ته وه و دواتر خنکاندوویانه. تو بلتی گوتدیتیان "نه و زمانه هی بپرن که بو حه زره تی مه لا نه فنه ندی درژی کرده وه" و ده ستیان به م کاره کرد بیت؟

قهره گوتی: "نا چرا که ت بیته ئیره." له ته نیشته ناگردانه که وه تیشکی چرا که هی ده ستم دای له قاوه هاره کانی ناو قوراوی قاوه ی رژاوی سه ر زه وی، هیله ک، ته رازوو و پارچه هی فنجانی شکاو. له و گو شه یه هی هه موو ئیوارانیک چیرو کبیژ نیگاری لی هه لده واسی، قهره له بهر رووناکیی چرا که نامیره کانی کار، پشتوین، پشتگیر و داری شه قه شقه ره که هی کابرای مردووی ده پیشکنی. چرا که هی له ده ستم وه رگرت، پرووی رووناکییه که هی له ده موچاوم کرد و گوتی نیگاره کانی له خه یالدا یه: به لی، به قسه هی نه و، من دوو دانه یانم له بهر خاتری هاو رتیته تی کیشا بوو. ته نیا کلاوی خوالخوشبوومان دوزیبه وه، ده ستکاری عه جه م بوو و له سه ری پرووت و قووتی خوی ده کرد.

بی نه وهی تووشی کهس بین، له ده رگای پشته وه، که ده چوو وه سه ر کو لانیکی ته سک، ده رچووین بو ناو تاریکایی شه و. نیگار کیشانی ناو قاوه خانه ده بویه کاتی په لاماره که له م ده رگاپه وه ده رچوونایه و هه له اتیان، به لام گولدا نه لاره وه کراوه کان و

فهرده قاوه گلۆره و هوبوه کان پيشانيان ددها ليرهش شهړ و پيک هه لپژان رووی داوه. په لاماردانی قاوه خانه و کوشتنی بیه زه بیانی ه و ستای چیر و کبیژ و تاریکایی سامداری شهو، من و قهره ی له یه کتر نریک کردهوه. پیم و ابیت بیده نگی نیوانی شمان له بهر هه مان هو بوو. دوو کولانمان بری، قهره چراکه ی دهستی خو ی دایه من بو نه وه ی هلی بگرم، پاشان خه نجره ی دهره ینا و نایه سه ر ملم. گوتی: "دهچین بو مالی تو. دهمه ویت نه وی بیشکنم، بو نه وه ی ویزدانم ناسووده بیت."

گوتم: "ئی خو پشکنییان". نه مه م گوت و بیده نگ بووم.

ته نیا هه ستم به خو بچوو کبیینیک کرد، تووره نه بووم. نایا باوه ریه ینانی قهره به و قسه و قسه لۆکه ریسوایانه ی له پاشمله له باره ی منه وه دهکرا، به لگه یه بو نه وه ی نه ویش ئیره بی پی به ریکی ساده و ساکاری چه شنی که سانی تر بی؟ خه نجره که شه ی به شیوه یه ک گرتبوو وه ک نه وه ی نه توانیت زور متمانه به خو ی بکات.

ماله که م، پیک پیچه وانه ی نه و کولانه بوو که له دهرگای پشته وه ی قاوه خانه که وه بو ی دهرچوو بووین و پیایدا دهر ویشتنین. بویه بو نه وه ی تووشی ناپوره که نه بین، به ناو کولان و له گهره که کان جاریک به لای راست و جاریک به لای چه پدا بامان ده دایه وه، به چه ند باخچه یه کدا تی په رین، که بو نی داری ته ر و تاقانه ی خه مگینیان لی ده هات و به ری و ریشتنمان که وانه یه کی فراوانمان کی شتا. به دهری قاوه خانه که دا سه ووراپینه وه و نه و هه را و هوریا یه ی له ویتوه ده هات، برانه وه ی نه بوو. له کولانه کانیشدا گویمان له پیوانی نه رزه روومی و یه نیچه ره و پاسه وانی گهره ک و لاوان بوو دوا ی نه رزه روومیه کان که و تبوون. نیوه ی ریگامان بریوو و گه یشتبوونه شوینیک، قهره گوتی:

"ماوه ی دوو رۆژ بوو له گه ل ماموستا عوسماندا له ژووری گه نجینه سهیری شاکاری ماموستایانی دیرینمان ده کرد."

ماوه یه کی دریژ بیده نگ بووم. زور دواتر قیراندم: "دوا ی به سه ربردنی ته مه نیک، نیگارکیش نه گه ر ته نانه ت له گه ل به هزادیشدا له سه ر هه مان کورسیش دانیشیت، نه و شتانه ی ده یانینیت، ته نیا خو شیی به چاوی و ناسووده یی و خرۆش به روچی ده دن،

به لام هونه ره که ی ده وله مهنه د ناکه ن، چونکه نه خش کاریکه به چا و نا، به ده ست ده کریت. مرؤف نه که له ته مه نی ماموستا عوسماندا، بگره ئیدی له ته مه نی منیشدا زور به ناسته م فیتر ده بیت."

به دهنگی به رز قسه م ده کرد، به لام نه که له به رنه وه ی نه م گه مژه داماو و خه نجر به ده ست و له خو باییه م به هه ند وهرگرتبیت، بگره بو نه وه م بوو ژنه جوانه که م، که دلنیا بووم له ماله وه چاوه ری دی ده کردم، تی بگات من به ته نیا نیم و نه ده مو یست رووی بته قیت به رووی قهره دا.

کاتیک له دهرگای حه وشه چووین به ویدودا، هه ستم کرد تیشکی پرته پرته که ری چراکه م له ماله وه بینی، به لام نیستا له خوا به زیاد بی گشت کون و قوژبنی ماله وه تاریک بوو. مالی به هه شت ناسام جیه که بوو ته وای کاتی خو م به دم گه ران له دووی بیره وهریه کانی خوا و نیگارکیشانه وه تیدا به سه ر دهرد و کاتیکیش چوانم ماندوو دهبوون، له گه ل گیانانی جوانی گشت دنیا م ده چووینه نوینه وه و یه کترمان ده گه وزاند. نیستاش هاتنه ژوورم بو ماله وه له ژیر زه بری خه نجره ی ناژه لیکدا، بو من ده ستر یژییه کی بیه زه بییانه بوو بو سه ر ژیانی تاییه تیم و سویندم خوارد تو له ی نه مه له قهره بکه مه وه.

چراکه ی دهستی له کاغه زه کانم، له په ریه کی نیوه ته وایوو - نه و سزادرانیه ی بو رزگار بوون له زنجیری قهر زداری له سولتان دهرپارانه وه و خیریان لی وهرده گرت-، له بویه کانم، له میز و کورسیه کانم، له چه قوکانم، له پارچه کانم، له فلچه کانم، له گشت شته کانی سه ر لیواری ته خته ی نووسینه که م، دیسان له کاغه زه کانم، له مؤره کانم، له قه له متاشه کانم، له نیوان قوتووی قه له م و کاغه زه کانم، له دولا به که ی سه ر زه وی، له ژیر نیمده ره سوور و نه رمه که و دوا ییش ژیر رایه خه که نریک کرده وه و سهیری کردن و پاشان سه رله نو ی سووراپیه وه و له نووکه وه سهیری سه رجه م شته کانی کرده وه. نه و کاته ی خه نجره ی لی هه لکی شام، گوتی ماله که ت ده گه ریم، به لام نیستا ژووری نیگارکیشانه که می ده پشکنی. جا نه گه ر به سه ستم شار دنه وه ی شتیک بوا یه، بو نه مده توانی له و ژووره ی بشارمه وه که نیستا ژنه که می لئی و له کونی دیواره وه سهیرمان ده کات؟

گوتی: "دهگوتريت نىگارتيكى كوتاييى ئو كتيبهى زاوام به ناماده كرتنى ددا، ههيه. ئو كهسهى كوشتوويهتى، نىگار كههى دزيوه."

يهكسهر گوتم: "لهوانى تر جياوازتر بوو. زاواى خوا ليخوشبووت له گوشهيه كيدا نىگارى دارتيكى به دهستى من به كيشان دابوو. له شوپنيكى پشتوه... دهبوو نىگارى كه سيك بحرئته ناوه راست و پيشه وه؛ پيم وابوو شيوه سولتنامان دهبوو. شوپنه زور گه ور كههى ناماده بوو، به لام نىگارى نه كيشرابوو. وهك ئوههى فه رهنك دهيكه ن، له بهر ئوههى شته كانى پشتوههى ناو ئم نىگار به چووك بوون، داواى ليم كردبوو نىگارى دار كههى به بچووكى بو بكتشم. نىگار كه تا زياتر دهچوه پيش، ههستيكي واى له كن مرؤفدا دهرووژاند وهك ئوههى سهيرى نىگار نا، بگره له په نجه ريه كه وه سهيرى دنيا بكات. ئو كاته حالى بووم له نىگار كيدا له سه ر شيوه پوانگى فه رهنكى كيشرابيت، هيلكارى و زهركارى جى چوار چيوه په نجه ركه دهگرنه وه."

"زهريف ئه فندى زهركارى چوار چيوه كههى ده كرد."

"ئه گهر ئه مه ده پرسيت، پيتم گوت من نه مكوشتوه."

به په له گوتى: "مرؤف ئه گهر بشكوژيت، ناليت كوشتوومه." لى پرسيم له كاتى په لاماردانى قاوه خانه كه دا كارم چى بووه له وئ.

چرا كههى كه ميك له ولاى ئو نيمده رهى له سه رى دانىشتبوو، له نيوان كاغه زهكانم و ئو په رانهى نه خشان دبووم، به شيوه يهك دانابوو رووم رووناك بكاتوه. بوخوشى به تاريخايى زوره كه دا وهك سته ر دههات و دهچوو.

جگه له و شتانهى به ئيوه گوتبوو، كه به راستى كه م دهچمه قاوه خانه و به ريكهوت له ويوه تى په ريوم، پيم گوت دوان له و نىگارانهى به ديواردا هله ده واسران، من كيشابووم، به لام رووداوه كانى قاوه خانه كه م هيچ پى خوش نه بوو. گوتم: "چونكه ئه گهر نىگار كيش هيزى له هونه رى نىگار كيش و ئه فينى نه خش و ويستى گه يشتن به خوا وه رنه گريت و له ويستى بچووك كرتنه وهى خراپه كاريه كانى ژيان و سزادانه وه وه رى بگريت، واتاى وايه دوا جار ههلى خو بچووك كرتنه وه و سزادانى خو رهمساندووه، جا ئوههى بچووكى دهكاته وه، چ مه لاي ئه رزه روومى بيت ياخو ئيبليس خوئى. شتيكى تريش ههيه، ئه گهر ئو قاوه خانه يه قولى پياوانى ئه رزه روومى به

دهمدا نه بردايه، له وانه بوو ئه مشه و په لامار نه درايه."

ئو نامه رده گوتى: "به لام سه ربارى ئه وهش، هاتوچوئى ئه ويت ده كرد."

دهچووم، چونكه له وئ چيژم له به زمگيران وه رده گرت. "ئايا حالى بووبوو چه ند دروست ده دوام؟ ليم زياد كرد و گوتم: "ئيمهى نه وهى ئاده ميزاد، سه ربارى ئه وهى به ويژدان و به ئه قلايش ده زانين فلان شت چه په ل و هه له يه، كه چى ده توانين بيكه ين و چيژيشى لى وه ر بگرين. شه رميشم ده كرد له چيژ وه رگرتن له نىگار هه رزان به هاكان و لاساييكرده وه و چيروكى ئيبليس و پاره و سهك و ئو چيروكانه ي بى كيش و بى سه روا و به زبرى دهگيردانه وه."

"تى كه وابوو بوچى دهچوويته قاوه خانه ي ئو بى ئاينانه؟"

به گوتى پرايه ليكردن له دنكيكى هه لقوولاو له ناخمه وه گوتم: "باشه، جاروبار منيش گومانتيك هه يه وهك گورگ له ناوه وه هه ناوم دهخوات، با بيليم: له و كاته وهى نهك ته نيا ماموستا عوسمان، بگره سولتانيشمان ديويه تى من هونه ر باز ترين و ليها تووترين ماموستاى نىگار خانه م، هينده له ئيره يى نىگار كيشانى تر تر ساوم، ده ليم نه بادا له كه وچكيك ئاودا بمخنكيئن، ئه گهر كه مي كيش بيت، دهچمه ئو شوپنانه ي ئه وان بوئ دهچن، له گه ل ئه واندا هه لده ستم و راده بم و هه ول ده دم له وان بجم. تى ده گه يت؟ له و كاته وهى ده ست كراوه به گوتنى ئه وهى گوايه من سه ر به تا قسى مه لاي ئه رزه رووميم، ده مگوت بو ئه وهى كه س بروا به م بوختانه دهكات، دهچوومه ئو قاوه خانه ريسوايه ي بى ئاينان."

"ماموستا عوسمان گوتى زور شتى كر دووه بو لي بوورين خواستن له هونه ر و تواناي توؤ."

"چى ترى گوت له باره ي منه وه؟"

"دهيگوت تو به مه به ستي ئه وهى خه لك بروا بكه ن بو نه خش ژيانت وه لا ناوه، له سه ر دنكى برنج و نينوك نىگارى بچووك و توره هات ده كيشيت. ده بگوت له به رته وهى شه رم ده كه يت له و توانايه ي خوا پيى داويت، هه رگا ف له هه ولى ئه وه دايت له كن كه سانى تر خوئ شيرين بكه يت."

له ناخه وه گوتم: "ماموستا عوسمان له پله و پايه ي به زادا دايه. چى تر؟"

ئەو نامەردە گوتى: "بى سلا مېنەۋە كەموكوتىيەكانىشتى گوت".
"كەموكوتىيەكانم بلى".

"گوتى سەربارى ھونەرەكەت، لە سۆنگەي ئەقنى نەخشەۋە نىگار ناكىشىت، بۇ ئەۋە دەيكىشىت تا خۆت لە كەسانى تر بېھىتە پىش. ئەۋ شتەي كاتى نىگاركىشان تۆ لە گشت شتىكى تر دلخۆشتر دەكات، پىشېنىكىردنى ئەۋ چىژ و تامەيە كە بىنەران لە نىگارى دەستكردى تۆ ۋەرى دەگرن. بەبۆچوونى ئەۋ، تۆ دەبوايە بتوانىت بۇ چىژى نىگاركىشان خۆي، نىگار بكىشىت".

لەبەرئەۋەي مامۆستا عوسمان وا بىباكانە بۆچوونى خۆي لەبارەي مەۋە بۇ يارۆيەكى بى تامى ژيان لەبرى نىگار، بۇ نووسىياري و نامەبەرى و مامەھەمەيىكىردن تەرخانكردو گىز او تەۋە، دلې برىندار كردم. قەرە شتى تىرىشى گوت:

"دەيگوت گەۋرە مامۆستايانى دىرىن ھەرگىز سەريان بۇ ھىزى پادشايەكى نوئى و بەزمى شانازدەيەكى تازە، ياخۇ چىژى چاخىكى تر دانەنواندوۋە دەستبەردارى ئەۋ شىۋاز و رىبازانە نەبوون كە سەرتاپاي ژيانىان بۇ بەدەستەيىنانى بەخت كىردوۋە و بۇ ئەۋەي ناچار نەكرىن رىباز و شىۋازى خۆيان بگۆرن، قارەمانانە خۆيان كويىر كىردوۋە. بەلام ئىۋە بەبىانوۋى ئەۋەي سولتانمان واى ويستوۋە، بۇ كىتەبەكەي زاوام بە چىژەۋە و بى ئابروۋانە لاسايىي مامۆستايانى فەرەنگتان كىردوۋەتەۋە".

گوتم: "عوسمانى مامۆستاي گەۋرە و سەرۆكى نىگاركىشان مەبەستى شتىكى خراب نەبوۋە. كوا با چاي ئىخلاموور بۇ ميوانى خۆم لى بنىم".

چوومە ژوورەكەي تەنىشت. رۆجى رەوانم كراسى خەۋى لە ئاورىشىمى چىنى براۋى لە ئەستەرى بوخچەگىر كىيوو لەبەر كىرد و بەدەم لاسايىكىردنمەۋە دەستى برد بۇ كىرم و گوتى: "با چاي ئىخلاموور بۇ ميوانى خۆم لى بنىم".

لە بنى نىزىكتىرىن دۆلاب لە پىخەۋە راخراۋەكەمانەۋە و لەژىر ئەۋ سەرچەفانەي بۆنى گەلای گوليان لى دەھات، شمشىرە دەسك ئەقىقەكەم ھەلگرت و لە كىلان دەرم ھىنا. ئەم شمشىرە قەرەگەكانى ھىندە تىژن ئەگەر دەسمالى ئاورىشىمى بەاۋىژىتە سەر، دەيكات بە دوولەتەۋە. ئەگەر پەرەي زىرىنى بەھىتە سەر، پارچەكان وا رىك دەردەچن ۋەك ئەۋەي بە راستە كىشراين.

شمشىرەكەم شارەۋە و گەرامەۋە ژوورى نىگاركىشان. قەرە ئەفەندى ھىندە بە لىپرسىنەۋەي من رازى بوو، ھىشتا خەنجەرەكەي بەدەستەۋە بوو و بەدەۋرى نىمدەرە سورەكەدا دەسوورايەۋە. پەرەيەكى نىۋە نەخشىندراوم خستە سەر نىمدەرەكە و گوتم: "سەيرى ئەمە بگە." بەپەرۋشەۋە چۆكى دادا و ھەۋلى دا تى بگات.

چوومە پىشتىۋە، شمشىرم ھەلكىشا، بە ھەلمەتىك خۆم دا بەسەرىدا و خستم. خەنجەرەكەي كەوت. سەرىم گرت و نامە سەر زەۋى، لەژىرىشەۋە شمشىرم نايە سەر مى. دەمەۋروو دابووم بە زەۋىدا و جەستەي قورسى خۆم خستىۋوۋە سەر جەستەي بارىك و زراشى و بە چەناگە و دەستم پالەپەستۆم دەخستە سەر سەرى تا رادەي ئەۋەي مى بەر قەرەغى تىژى شمشىرەكە بگەۋىت. بەدەستىكەم قژە چلكنەكەم گرتىۋو، دەستەكەي تىرىش شمشىرى نابوۋە سەر پىستى ناسكى مى. ئاقلىي كىرد و جوۋلەي لىۋە نەھات، چونكە يەكسەر خويىنم دەرىشت. نىكىبوونم لە قژى لوولى و گويە دىۋەكانى و گرىملى، دەمارەكانى مىشكىمى گرتتەردەۋە. گرىملى ئاشكرا ھاۋارى دەكرد و دەيگوت پىمدا بكىشە و ئەگەر كاتىكى تر بوايە بى ئەدەبانە زلەيەكەم تى دەسەرەۋاند. ۋەك ئەۋەي رازىك بە گويىدا بچرىنم، گوتم: "بەزۆر خۆم راگرتوۋە بۇ ئەۋەي ھەر لەم شوپنە نەتكۆژم".

خۆشحال بووم بەۋەي فزەي لىۋە نەھات و ۋەك مندالى گويىرايەل گويى بۇ قسەكانم راگرت. بەچرىپە گوتم: "لە شانامەي ئەفسانەيىيەۋە دەيزانىت، شا فەرەيدوونى باۋك كارتىكى ھەلە دەكات و كاتىك و لاتەكەي بۇ سى پارچە دابەش دەكات، دوو لە خراپترىن ولاتان بە دوو كورە گەۋرەكانى و باشتىرىن ولاتىش بە ئىرەجى كورە بچووكى دەدا. توورى ھەلۋەداي تۆلەسەندەۋەي ئىرەجى بەر بە ئىرەجى برا بچووك، رۆژىك لە خستەي دەبات و پىش ئەۋەي سەرى بىرىت، ۋەك چۆن ئىستا من قژى تۆم گرتوۋە، ئەۋىش قژى ئىرەج رادەكىشىت و چەشنى ئىستاي من بەتەۋاۋى جەستەي خۆيەۋە خۆي دەدات بەسەر براكەيدا. ھەست بە گرانىي لەشم دەكەيت بەسەر خۆتەۋە؟"

ۋەلامى نەدایەۋە، بەلام چاۋانى ۋەك چاۋانى بەرخى قوربانى بۆمىيان دەروانى و لەمەۋە تى گەيشتم حالى بوۋە و لە ھەمان كاتدا ئىلھامىكەم بۇ ھات: "بەتەنيا لە

نیگارکیشانداندا نا، له شمشیر خستنه سهر مل و سهربرینی وردهکارانه شدا پابهندی شیواز و پیازی عجه م. ئەم جفااته زۆر ههزی لئ دهکریت و من جوړیکی تریم له نیگارەکانی پیشاندهری چۆنیهتی کوشتنی شا سیاوشدا دیوه.

قهره به بیدهنگی گوپی بۆ راگرتبووم، منیش بهدوور و دریزی بۆم باس کرد سیاوش چۆن خۆی بۆ تۆلهی براکانی ئاماده کرد، سهرجه م کۆشک و مال و مولکی خۆی سووتاند، گهردننازادیی له ژنهکەیی کرد و سواری ئەسپ بوو و چوو بۆ شهەر. چۆن شهیری دۆراند، به قژ راکیشان له تۆز و خۆلی شهەرگهیی به لاشهیی کوژراوان داپۆشراودا راکیشرا، وهک ئەوهی ئیستا من لهگهڵ ئەودا دهیکه م، دهمه وروو تهخت کرا و دواچار خه نجهر له ملی نرا. کاتیک پادشای ئەفسانهیی له م دۆخدا ده بیت، چۆن دۆست و دوژمنانی دهست دهکەن به گفتوگۆ و دهلێن گه لۆ بیکوژین یان لئی خۆش بین و چۆن پادشای دۆراو رووی به زهوییه وه نراوه و گوپی له سهرجه م ئەم گفتوگۆیانیه. له قوچی قوربانیی خۆم پرسى: "ههزت لهو نیگار ههیه؟ گێرووی بکوژ له پشته وه نزیك كهوتبووه و خۆی هه لدا بووه سهر پشته سیاوشی له سهر زهوی راکیشراو و شمشیری نابوووه سهر ملی، ئا ئاوا قژی گرتبوو و سهری بریبوو. خوینی پژاو له پیشدا دووکه لئیکى رهشی له زهوی دیم بهرز کردووته وه و پاشان له ویدا گولیک پراوه."

که میك بیدهنگ بووم و گویمان له پیاوانی ئەرزه روومی بوو له دوور، به نیو کۆلانهکاندا رایان دهکرد و هات و هاواریان بوو. کاره سات و ترسی دهره وه ئیمه ی له سهر زهوی به سهریه که وه راکشای زیاتر له یه کدی نزیك خسته وه.

قژی قهره م له دهستی خۆمدا زیاتر راکیشا و گوتم: "به لام له سهرجه م ئەو نیگارانه دا ههست به دژواریی به زهرافهت کیشانی نیگاری دوو کهس دهکریت ئەوانیش وهک ئیمه هه م جهسته یان چوو به یه کدا و هه م نه فره تیش له یه کتر دهکەن. له وه دهچیت ناپاکی و ئیره بی و ئالۆزیی شه ری پیش ئەو ساته ئەفسووناوی و دانسقه یه ی سهر برین تۆزیک به پیوه نانه وه خزیندرا بیه نیگار هه که وه. بگره گه وره ترین مامۆستایانی قه زوینیش له کیشانی نیگاری دوو پیاوی به سهریه که وه دا دژواری ده بین؛ گشت شت تیکه ل به یه کتر ده بن. به لام بروانه، من و تۆ پیکه وه ریکوپیکتر و زه ریفترین."

نورزه یه کی کرد و گوتی: "شمشیره کهت ده مبریت."

"سوپاست ده که م له پای قسه کردنت گیانی خۆم، به لام ناتبریت. ئاگادارم، هه یچ شتیک ناکه م ببیه ته هۆی تیکدانی زهرافه تی ئەم پراوه ستانه جوانه مان. گه وره مامۆستایانی دیرین له کیشانی سهرجه م جفا ته کانی ئەفین و مردن و شه ردا نیگاری جهسته به یه کدا چوو هه کانیان وهک جهسته ی تاکه که سیک کیشا وه و ته نیا به مجوره ش توانیویه نه فرمیسک له چاوانی ئیمه بین. بروانه: سهر م وهک ئەوه ی به شیک بیت له جهسته ی تۆ، له گریمت نزیك بووه ته وه. ههست به بۆنی قژ و گریمت ده که م. ههردوو پانم هینده به جوانی به ئەملا و ئەولای پانه کانی تۆدا راکشاون، ئەوه ی بۆمان بروانیت، وا دهزانی ت ناژه لئیکى چوارپی زه ریفین. ئایا له سهر پشت و قوونت ههست به هاوسهنگی گرانیی من ده کهیت؟" بیدهنگیه که هاته کایه وه، به لام پاله په ستۆم نه خسته سهر شمشیره که م، چونکه بۆی هه بوو برینداری بکات. به ئەسپایی چریاندم به بن گویدا: "ئه گه ر قسه نه کهیت، ئەم گوپیته ده گه زم."

کاتیک له چاوانیدا بینیم ئاماده یه بۆ قسه کردن، جاریکی تر هه مان پرسیارم کرده وه: "ههست به هاوسهنگی گرانیی من ده کهیت له سهر جهسته ت؟" "به لئ."

گوتم: "خۆشه؟" پرسیم: "ئایا ئیمه جوانین؟ ئایا ئیمه به ئەندازه ی ئەو قاره مانه ئەفسانه ییانه ی له شاکاره کانی مامۆستایانی کۆندا به زهرافه ته وه یه کدی ده کوژن، جوانین؟"

قهره گوتی: "نازانم، له ئاوینه دا خۆمان نابینم."

کاتیک به خه یال ئەوه م هینایه پیش چاوم ژنه که م له ژووره که ی ته نیشتمان وه سه یرمان دهکات و ئیمه له بهر رووناکیی چرای قاوه خانه که چۆن ده بینیت، تاوم سه ند و له وه ترسام به راستی گوپی قهره بگه زم.

گوتم: "ئه ی ئەو قهره ئەفهندییه ی به خه نجه ره وه هاتوو یته ناو مال و ژیانى تایبه تم و خوازیا ری لیکۆلینه وه م له گه لدا بکهیت، ئایا ئیستا ههست به هیزی من ده کهیت به سهر خۆته وه؟"

"ههستیش ده که م له سهر مافیت."

"چ پرسيارىكت دهويت، ئىستا ديسان بېرسە."

"بۆم بگىرەو مامۆستا عوسمان چۆن دەستى پىدا دەھىنايت؟"

"لە سەردەمى شاگردىمدا، كاتىك لە ئىستا زرافتر و نازدارتر و جوانتر بووم، من چۆن ئىستا خۆم بەسەر تۆدا كىشاو، ئەوئىش بەھەمان شىوہ لەسەر من درىژ دەبوو. دەستى بە مەچەكمدا دەھىنا، جاروبار ئازارىشى پى دەگەياندم، بەلام لەبەرئەوہى شەيداي زانىارى و ھونەر و ھىزى وى بووم، ئەم رەفتارنەم پى خۆش بوو و بىرم بۆ شتى خراپ نەدەچوو، چونكە ئەوم خۆش دەويست. خۆشويستنى مامۆستا عوسمان بۆ من رىگاي خۆشويستنى نىگاركىشى، رەنگ، كاغەز، قەلەم، جوانى نىگار، ھەر شتىك نىگارى بگىشرىت و بەمجۆرەش خۆشويستنى دنيا و خوا بوو. مامۆستا عوسمان بۆ من لە باوك زياترە."

پرسى: "تاي زۆرى لى دەدايت؟"

"وہك باوكىك پىويست بكات لە مندالى خۆى بدات، لە جىي خۆى و بە ھەستى دادپەرورەنەوہ لى دەدام و ھەك و ھەستايەكىش ئازار و سزاي دەدام و بەمەبەستى فىربوون داركارى دەكردم. ئەمىرۆ ھەست دەكەم لە پرووى ئىش و ترسى ئەو راستانەى بە نىنۆكەكانمىدا دەكىشا زۆر شت فرە باشتر و خىراتر فىر بووم. لە سەردەمى شاگردىمدا، بۆ ئەوہى كاكۆلم نەگىت و سەرم نەكىشىت بە دىواردا، دەستم بۆ بۆياخ نەدەبرد، ئاوى زىرم سەرف نەدەكرد، پىچى لاقى ئەسىم لە سەرى خۆمدا دەكىشا، ھەلەى ھىلكىشانم دەشاردەوہ، فلچەكانم لە كاتى خۆيدا پاگژ دەكردەوہ و فىر بووم تەواوى سەرنج و رۆجى خۆم بخەمە سەر كاغەز. لەبەرئەوہى لە بەرامبەر ھونەر و ھەستايى خۆم قەرزدارى ئەوتى ھەلەنانەم، ئىستا بەوپەرى ئاسوودەيى دل لە شاگردەكانى خۆم دەدەم. تەنانەت داركارىكردنى نارەواش، ئەگەر شكۆى شاگرد برىندار نەكات، دەزانم دواجار سوودى بۆ مندالەكە دەبىت."

"بەلام ديسانىش كاتىك شاگردىكى روو جوان و نىگا شىرىن و فرىشتەخوو داركارى دەكەيت و بۆ چىژى خۆت جارناجارىك جلەوى خۆت لە دەست دەدەيت، تى دەگەيت مامۆستا عوسمانىش ھەمان شتى بەسەر تۆدا ھىناوہ، وا نىيە؟"

"جارى وا ھەبووہ بە مۆرى مەرمەر ھىندە قايم لە پشتى گويمى داوہ، چەندىن رۆژ

گويم زىنگاوتەوہ و گىژ بووم. ھەندىك جار زللەى واى پىدا كىشاوم، گونام چەندىن ھەفتە فرمىسى چاومىان پىدا رژاوہ و سووتاونەتەوہ. ئەمانەم بىر دەكەويتەوہ، بەلام مامۆستاي خۆيشم خۆش دەويت."

قەرە گوتى: "نەخىر، لى زىز دەبوويت. كتىبى زاوام بەلاساىكىردنەوہى فەرەنگ ئامادە دەكرا و تۆش نىگارت بۆى دەكىشا. بەمجۆرە، تۆلەى رقى لە ناخى خۆتدا كەلەكەكردوى بەرامبەر بە مامۆستا عوسمان دەكردەوہ."

"تۆ بەھىچ جۆرىك نىگاركىشان ناسىت. تەواو پىچەوانەى ئەمە راستە. ئەوتى ھەلەنانەى مندال لەسەر دەستى و ھەستاي خۆيدا دەيخوات، تا مردن نىگاركىش بە ئەفنىكى قول بە ھەستاوہ گرى دەدات."

"قايمكردنى شمشىر لەسەر مى ئىرەج و سىاوش لە پشتەوہ، ھەك ئەوہى ئىستا تۆ بە مى دەكەيت و سەرىنى زۆردارانە و ناپاكانەى ئەوان لە پرووى ئىرەيى برايانەوہبە. ئىرەيى برايانەش لە شانامەدا ھەردەم لەلاپەن باوكى ناداپەرورەوہ ئامادە دەكرىت..."

"راستە."

بى ئابرووانە گوتى: "ئەو باوكە ناداپەرورەى ئىوہى بەرداوتە گىانى يەكدى، ئىستاش خەرىكى ناپاكي ئامادەكردنە لەدژتان. نالاندى و گوتى: "ئاخ، مەكە، دەبىرىت." بەدەم ئازارەوہ كەمىكى ترىش ھاواری كرد. گوتى: "بەللى، برىنى ملم و رژاندنى خوينم كارى چركەيەكە، بەلام ئەگەر پىش گوگرتن لە قسەكانم ئەمە بكەيت - ھەرچەندە باوهرىش ناكەم تۆ كارى وا بكەيت، ئاخ، بەسە - بە سالان ئەقلىت بەو شتەوہ دەجەرىت كە ئىستا بۆت باس دەكەم. كەمىك شمشىرەكە شل بكەوہ." شلم كردەوہ. ئەو مامۆستا عوسمانەى لە مندالى ئىوہوہ چاودىرى ھەموو ھەنگاوىك و گشت ھەناسەدانىكتان دەكات و بە شادمانى دەبىنىت بەھرە و لىھاتوويى خواپىداوى ئىوہ بە چاودىرى ئەو چەشنى چروى بەھار دەپشكويت و دەبىت بە ھونەر، ئىستا لە پىناوى پاراستنى ئەو نىگارخانەيەى لەگەل ئىوہدا سەرتاپاي ژيانى خۆى پى داوہ و بۆ پاراستنى شىواى نىگارخانە، پشت لە ئىوہ دەكات."

"بۆ ئەوہى بزانى ئەو شتەى شىواى پى دەلین شتىكى چەند دىزىوہ، ئەو رۆژەى

زهریف ئەفەندیمان ناشت، من سى چىرۆكم بۆت گىرايه وه.

قەرە بەورىيى گوتى: "ئەوانە لەبارەى شىوازى نىگار كىشە وه بوون، بەلام هەولئى مامۆستا عوسمان بۆ پاراستنى شىوازى نىگارخانىە."

بە دوور و درىژى باسى كرد و گىرايه وه چۆن سولتان بايه خى بە دۆزىنە وهى نامەردى بكوژى زهرىف ئەفەندى و زاواى داوه، بۆ ئەم مەبەستە تەنانتە دەرگای گەنجىنەى ئەندەررونى بۆ خستوونە تە سەرىشت و چۆن مامۆستا عوسمان ئەم هەلە بەكار دەهينيت بۆ خراپكردنى كىتەبەكەى زاواى و سزادانى ئەوانەى ناپاكيان لى كردوو و دەستيان كردوو بە لاسايكردنە وهى مامۆستايانى فەرەنگ، گوتيشى بۆ ئەسپە لووت پراوهكە، لە رووى شىوازه وه لە زهيتوون بەگومانە، بەلام وهك گەورهى نىگار كىشان لەقلەق رادەستى جەلادەكان دەكات، چونكە بەقسەى خوئى، لە تاوانبارى ئەو دۇنيایە. لەبەر ئەوهى هەستم دەكرد لەژىر زەبرى شمشىرەكەمدا راستى دەلەيت و وهك مندال نوقمى گىرانە وهى بەسەر هات بووه، دەمويست ماچى بكەم. هېچ نەترسام لەو شتانەى بيستم: چونكە دووركەوتنە وهى لەقلەق بەواتاى ئەوه دەهات لە دواى مردنى مامۆستا عوسمان -خوا بە درەنگى بخات-، من دەبم بە گەورهى نىگار كىشان.

ئەو شتەى ئوقرەى لە من پرىبوو، شىمانەى بەدینه هاتنى هېچ كامىك لەم شتانە بوو كە ئەو دەيگىرانە وه، نەك بەدیهاتنى. ئەو بۆشايىيەى لە نىوان وشەكانى بەسەر هاتەكەدا هەستم پى كرد، بەواتاى ئەوه دەهات مامۆستا عوسمان، نەك هەر لەقلەق، بگرە دەيتوانى منيش بە فەتارەت بدات. بىر كوردنە وه لەم شىمانە لە ئەقل بەدەرە هەر ئەوه نەبوو زراوى دەتوقاندم، بگرە وهك كەسىكى لەپر باوك لە دەستچوو بەرەو ترسى بى جى و رىيى پالى پىوه دەنام. هەر جارىك ئەم شتەم دەكەوتە وه خەيال، بە دلما دەهات شمشىرەكەم لە قورگى قەرە بچەقنىم، بەلام ددانم بەخۆمدا گرت و ئەم بابەتەم بەهېچ جوړىك نە لەگەل قەرە و نە لەگەل خۆمدا تاوتوئى نەكرد: باشە بۆچى لەپاى ئەوهى بە ئىلهام وەرگرتن لە مامۆستايانى فەرەنگ چەند دانەپەك نىگارى پرووپووچمان بۆ كىتەبى زاوا كىشاوه، بخرىنە خانەى ناپاكانە وه؟ جارىكى ترىش بىرم كرده وه لەوانەپە لە پشت كوژرانى زهرىف ئەفەندىيە وه تەپكە و داوىكى

لەقلەق و زهيتوون لەدژى من هەبىت. شمشىرم لەسەر مى قەرە هەلگرت.

گوتم: "با پىكە وه بچىن بۆ مالى زهيتوون و كون و قوژبنى مالهكەى بگەرىين."

"ئەگەر دواين نىگار لای ئەو بىت، هەر هېچ نەبىت حالى دەبين پىويستە ئىدى لە كى بترسىن. ئەگەر نا، ئەويش وهك هيز دەخەپنە پال خۆمان و دەدەين بەسەر مالى لەقلەقدا."

پىم گوت متمانەت بە من و خەنجەرەكە تمان بەسە. لەپاى ئەوهى تەنانتە نەمتوانىبوو لىوانىك چاى ئىخلاموورى بەدمى، داواى بووردنم لە قەرە كرد. چراى قارەخانەكەمان لە زهوى هەلگرت و پىكە وه بە نىگای واتاداره وه سەپرى ئەو نىمدەرەمان كرد كە من ئەوم لەسەرى راکىشابوو. بە چراى دەستمە وه لى نىك بوومە وه و پىم گوت ئەو براويى بەئاستەم ديارەى سەر ملت دەبىت بە نىشانەى دۆستاپەتيمان. توژىك خوئىنشى لى هاتبوو.

هيشتا لە كوژلانەكان دەنگى هەرا و زەناى ئەرزەر وومىيان و ئەوانەى ئەوانيان رادەنا، دەهات، بەلام كەس خوئى لە ئىمە نەدەگەياند. بەزووى گەيشتە مالى زهيتوون. لە دەرگای حەوشەمان دا، دەرگای ماله وهمان كووتا و بەپەلە پرووزى لە دەريوانەى پەنجەرەكانمان دا: كەس لە مال نەبوو، هيندە تەق و هورمان كردهوو، دلنيا بووين لەوهى لە ژوروه نەنووستوو. قەرە ئەو شتەى گوت كە هەردووكمان بىرمان لى دەكرده وه: بچىنە ژوروى؟

بەلای كولى خەنجەرەكەى قەرە زۆرم بۆ ئاسنى قفلى دەرگای حەوشە هينا و شل كرده وه، پاشان خەنجەرەكەم كرد بە نىوان دەرگاكدە و سوارم كرد و لەقاندەم و قفلهكەم شكاند. لە ژوروه بوئى شى و پىسى و تەنيايى چەندىن سالە دەهات. لەبەر تىشكى چراكە، پىخەويكى پەرش و بلاومان بينى، پشتوئىنى بە نارىكى لەسەر نىمدەرەكان فرىدراو، هیلەك، دوو مېزەر، كورتهك، فەرەنگى فارسى-توركىيى "نعمه الله نقشبندي"، كلاودان، قوماسى چۆغە و داو و دەرزی بۆ دروومان، قاپىكى مسى پر لە توپكەلە سىو، ژمارەپەكى زۆر نىمدەر، سەرچەفەيكى قەدیفە، بۆياخ و فلچە و سەرچەم كەرەسەكانى نەخشكارى نىگار كىشمان بينى. هېچى واى نەمابوو بكەومه ناو كاغەزەكانى نووسىنى سەر سندوقىكى بچووك و چىن چىن كاغەزى

هندي به سهرنجه وه براو و پهړه نه خشيندراوه كان، به لام خوم راگرت، چونكه هم قهره له من به چيژتر بوو و هم به هوي نهوهی دهمزانی هيچ خيري پيوه نابيت نه گهر ماموستايه كي نيگار كيش دست بخاته كه ره سهی نيگار كيشيكي كه م هونه رتر له خوږه وه. زهيتوون به پيچه وانه ی نهوهی ليوهی دوزانرا، ليها تونو نه بوو؛ ته نيا تامه زرو بوو. تي ده كو شيت به شهيدا بوونی ماموستايانی كوڼ كي ماسی هونه ري خو ی په رده پو ش بکات. به لام ناشکرايه داستانی كوڼ ته نيا خه يالی نيگار كيش تاو ددات؛ نهوهی نيگار ده كيشيت: دسته.

کاتیک قهره سهرجه م سندوق و ناو قوتووه كان تا ده گاته بنی سه به تی جلی چلکن، گشت شتيكي به وردی پشکنی، من بي نهوهی دست به هيچ شتيكه وه بدهم، چاوم بريووه په شته ماله بورساييه كانی زهيتوون، شانهی له داری عه به نووس، په شته مالی چلکنی گهرماو، شووشه ی ناوی گول، په شته مالیكي سه مه ره ی دستکاری هندستان، سهر به رگی پينه دار و گران و چلکن، سينيه كي مسی قوپا و، رايه خه قريزه كانی و شتومه كي هه رزان و خراپی. ديار بوو به گوپره ی نهوهی پاره يه ی دستي ده كهوت، نه م شتانه ی ده كری. زهيتوون يان زور رژد و دستقايم بوو و پاره كانی خو ی دشارده وه، يان له شوينیكي ديدا خه رگی ده كردن...

دواتر به ئيلهاميکه وه گوتم: "ريک مالی بکوژيکه، بگره به مالیكي نويز كردنیشی نييه." به لام نه م شته كه ی ناو نه قلم نه بوو. بريم كرده وه. گوتم: "شتومه كي كه سيك كه نازانيت كامه ران بيت..." به لام به گوشه يه كي تری نه قلم به دلته نگي ده ركم ده كرد به دبه ختی و نزيك بوون له ئيليسه وه سوود به نيگار كيش ده كه يه نيت.

قهره گوتی: "سهرباری نهوهی مرؤف دوزانيت چوڼ به خته وهر بيت، به لام له وانه يه نه توانيت بيت."

بريک نيگاری له بنی سندوقيك دهرهينا و نايه به رده م. نيگار ه كان له سه ر كاغه زی زبری سه مه رقه ندی كي شرا بوون و له پشته وه كاغه زی نه ستوور يان لي درابوو. ئيبليسيكي خوین شيرينمان بينی له زوی هلقو لآبوو و له خوړاسانه وه گه يشت بووه ئيره، نيگاری داريك، ژنيكي جوان، سه گيک و نهوهی نيگاره ی مردنمان بينی كه من كيشابووم: نه مانه نهوهی نيگارانه بوون کاتیک چيرؤكبیژي كوژراو هه ر

نيواره يه ك چيرؤكيكي پرووچی ده گيرايه وه، به ديواردا هلی دهواسين. له وه لامی پرسياری قهره دا، نيگاری مردنی دستكردی خوم پيشانی دا.

گوتی: "له کتبه كه ی زاواشما هه مان نه م نيگارانه هه ن."

"چ چيرؤكبیژ و چ خاوه ن قاوه خانه حالی بوو بوون ئاقلترین كار نهوه يه نيگار كيشان رابسيپردرين بو كيشانی نهوهی نيگارانه ی هه موو ئيوارانيك به ديواردا هه لده واسران. به په له نيگاریكي به ئيمه ی نيگار كيش له سه ر كاغه زیكي زبر به كيشان ددا و چند شتيكي له باره ی به سه رهاتی نيگار ه كه و گالته و جفه نگی نيگار كيشه وه لي مان ده پرسی و خویشی شتيكي ده هونيه وه و يه كسه ر دستي به چيرؤك گيرانه وه ده كرد."

"نه م نيگاره ی مردنت بو کتبي زوا م كيشاوه. بوچی بو نهويشت كيشا؟"

"نه م، وهك نهوهی چيرؤكبیژ ده يويس، له نيگار يك بترا نيت، شتيكي تر نه بوو. به لام نهك به خو مان دوو كرده وه وهك بو نهوهی بو کتبي زوا م ده مكد، زور به خيرا يی و چه شنی نهوهی دهستم ده خواست، كيشام. نهوانی تريش به هه مان شيوه، له وانه يه نهوهی نيگارانه ی بو کتبي نهيني زوا م كيشابوويان، هه ر بو گالته و رابواردن قه به تر و ساده تر بو چيرؤكبیژيان كيشا بيت."

پرسی: "كي نه سپه كه ی كيشاوه؟ نهوهی كونی لووتی براوه."

چرا كه م نزيك خسته وه و به سه رسامی سه يری نيگاری نه سپه كه مان كرد. وهك نهوهی نيگاری نه سپه ده چوو كه بو کتبي زوا ی كي شرا بوو، به لام خيرا تر و بي بايه ختر و بو چيژيكي بي نرختر كي شرا بوو. ده تگوت كه سيك هه ر به وهنده وه نه گيرسا وه ته وه پاره يه كي كه م بدات به نيگار كيش و هه ر دوو پي لي بکات به كه وشيكد، بگره زوری بو هينا بوو نيگاری نه سپيكي قه به تر و ديار بوو هه ر ريك له م سوڼگه يه شه وه ناچار ی كرده وو نيگاری نه سپيكي زيندوو بکيشيت.

گوتم: "له قلهق له هه موو كه سيك با شتر دوزانيت كي نيگاری نه م نه سپه ی كيشاوه. نهوهی بووده له ی له خو باييه، له بهر نهوهی بي گو يگرتن له قسه و قسه لوکی نيگار كيشان ناتوانيت بزی، هه موو ئيوارانيك ده چيته قاوه خانه. دلنيام له وهی له قلهق نه م نيگاری نه سپه ی كيشاوه."

زەیتوون كيشای. بیریشم كهوتەوه پەپوولە نیگاری ژنە خەمگینەكەهێ كیشابوو. لەو ساتەدا پەپوولە خەنجەرەكەهێ لەسەر قورگم هەلگرت و بە قەرەهێ گوت بەلێ ئیستا بیرى كهوتەوه خۆى نیگاری ژنە جوانەكەهێ كیشاوه. پارەكەهێ بازار هەموومان و دوو عەودالەكەش، بێگومان زەیتوونى بەرچەلەك عەودالێ قەلەندەر كیشاویەتى. مەزەبى ئەمانە پشت بەدەرۆزەکردن و گاینى كورێ جوان دەبەستى و "أوحالدین كرمانى" ی شیخى ئەمانە دووسەد و پەنجا سال لەمەوبەر كتیبى ئەم كارەهێ نووسىوه و بە شیعەر گوتوویەتى جوانى خۆای لە رووى جواناندا بینىوه.

ئەوان هەر لە سەبەتەوه تا سەندووقیان كەردبوووه و بەچێژەوه قوماشى چۆغە، پەپۆى بەنەخوین، پشتوینى هاوینەهێ لە ئاوریشمى هندستانى و لە خام چندراو و جاوى عەجەمى و كراسى بنیان دەپشكنى. ژێر رایەخ و نیمدەرەكان و نیوان پەپۆى نەخشیندراوى ئامادەكەردووم بۆ كتیبى جۆراوجۆر و ناو پەپۆى كتیبە دەستنووسەكان دەگەران. منیش لەبەرئەوهى نەبادا ئەو شتەیان بۆ نەدۆزیتەوه كه بۆى دەگەرێن و بۆ ئەوهى لەپەر نەچنە ژوورەكەهێ تر و ناچار نەبم دەستم بچیتە خوینیان، دەمگوت: مامۆستایانى نیگارکیشى برام، زۆر مەبەورن لەبەر پەرش و بلاویى ناو مالهەكەم، خافلگیر كراين. نە توانیمان قاوهیەكی عەنبەرینتان بەدەینى و نە بۆمان كرا نارنجى شیرینتان بۆ دەربینین، چونكە ژنەكەم لە ژوورەكەهێ تر نووستووه.

سەربارى ئەوهش ددانى پێدا دەنیم چێژم وەرگرت لەوهى وەك ئەوهى لێیان بترسم، هەلسوكەوتم دەكرد: هونەرى نیگارکیش پشت بەوه دەبەستى نیگارکیش هەم فرە بەوردى سەرنج لە جوانى ئەم دەمەساتە بەدات و سەرچەم شتەكان بەتەواوى وردەكارىیهوه بەهەند وەرگریت و هەم وەك ئەوهى هەنگاویك بۆ دواوه بەهاریت و سەیری ئاوینە بكات، مەودا و ماریفەتى گالتهیهك بخاتە نیوان ئەم دەمەساتە و دنیاى زۆر بەهەندگرتووى خۆیهوه.

بەمجۆرە لە وەلامى پرسىارى ئەواندا گوتم: بەلێ، لە كاتى پەلامارەكەهێ پیاوانى مەلای ئەرزەرپوومیدا ئاپۆریهەك لە قاوهخانه بوو. لە ژوورەوه، بە من و زەیتوون، ناسرى هیلکیش، جەمالى خۆشەنووس، دوو گەورە شاگردى نیگارکیشى لاو، ئەو

پیم دەلین لەقەق

پەپوولە و قەرە لە نیوهى شەودا هاتن، یەك بەیەكى نیگارەكانیان لەسەر زەوى بلاو كەردەوه و داویان لى كەردم پێیان بلیم كام نیگارم بۆ كى كیشاوه. بە منداڵى گەمەهێ "كلاو هى كینیه" مان دەكرد؛ ئەمەش لەوه دەچوو: لەسەر كاغەز نیگاری كلاوى مەلا، ئەفسەر، ژن، جەلاد، دەفتەردار و نووسیار دەكیشرا و داوا دەكرا ئەوانە و كۆمەلێك ناوى نەبێندراوى سەر كاغەزێكى هەلگەراوه یەك بخریت.

گوتم خۆم نیگاری سەگەكەم كیشاوه. گشتمان چیرۆكىمان بۆ چیرۆكبێژى نامەردانە كوژراو گێراوهتەوه. روونم كەردەوه ئەو نیگاری مردنەهێ وا ئیستا تیشكى چراكە بەسەریهوه دەلەریتەوه، دەستكردى ئەم پەپوولە خۆشەویستەیه كه ئیستا خەنجەرى لە مەلم قايم كەردووه. بیریشم دیت زەیتوون بەزەوقێكى زۆرەوه نیگاری ئیبلیسەكەهێ كیشابوو؛ لەوانەشە خوا لىخۆشبوو خۆى چیرۆكى بۆ دارشتبیت. نیگاری دارەكە من دەستم پى كەرد، گشت ئەو نیگارکیشانەهێ دەچوونە قاوهخانه، گەلاكانیان كیشاوه. هەر ئیمەش چیرۆكمان بۆ دارشت. رەنگە سوورەكەش هەر وا بوو؛ دلۆپەیهكى سوور كەوتبووه سەر كاغەزێك؛ چیرۆكبێژى رژد دەیگوت جا ئەمە تابلۆى لى پەیدا دەبیت؟ سوورى زیاترمان بەسەردا چۆراند، دواتر سەرچەم نیگارکیشان هەر بەكیشانى شتى سوورەوه لە گۆشەیهكى نیگاردا رانەوهستان، بگرە دەستیان كەرد بە گێرانەوهى چیرۆكى ئەو شتانەهێ كیشابوویان تا چیرۆكبێژ دایبیریتەوه و بۆ ئیمەهێ بگێریتەوه. ئەم ئەسپە جوانە، دەستەكانى خۆش بن،

نیگارکیشه لاوانه‌ی ئیستا له‌گه‌ڵ ئەواندا هه‌ڵده‌ستن و داده‌نیشن، ره‌حمیی شاگردی جوانی جوانان، چهند شاگردیکی تری شوخ، شاعیر، سه‌رخۆش، ئەفیۆنکیش، شه‌ش هه‌وت که‌سی ده‌سته‌ی عه‌ودالآن و به‌و که‌سانه‌ی تره‌وه که توانیبووین قاوه‌چی رازی بکه‌ن و تیکه‌لی ئەم ئاپۆره کامه‌ران و نوکته‌بازه بن، نزیکه‌ی چل که‌سێک ده‌بووین. گێرامه‌وه و گوتم گافیک په‌لامار ده‌ستی پێ کرد، شه‌پزه‌بیه‌ک په‌یدا بوو، ئەو ئاپۆره بێتاهه‌ی شه‌یدای بێ ئەده‌بی که قاوه‌چی کۆی کردبوونه‌وه، به‌شه‌پزه‌بیه‌ی و به‌خۆ به‌تاوانبارزانینه‌وه له ده‌رگاکانی پێشه‌وه و پاشه‌وه‌ی قاوه‌خانه‌وه هه‌له‌هاتن و که‌س ئەقلی نه‌چوو بۆ ئەوه‌ی مه‌ردانه به‌رگری له چیرۆکبێژی پیر و داماو‌ی له‌به‌رکه‌ری جلوه‌بهرگی ژن بکات. ئایا به‌مه‌ خه‌مگین ده‌بووم؟ به‌ئێ. چاوم بریه‌ ناو چاوی په‌پوله‌ی کوشته‌ی ده‌ستی ئیره‌یی و چاوه‌فرمیسک و حال وه‌ک حالێ کورانی خرپن و میشک بچووکی چه‌شنی میشکی بالنده و گوتم من، شه‌پوه‌ساز مسته‌فا، که سه‌رتاپای ژبانی خۆم له ناخه‌وه به نه‌خش داوه و ناوه‌که‌ی ترم له‌قله‌قه، به‌پێویستی ده‌زانم هه‌موو ئیوارانی‌ک له‌گه‌ڵ براییانی نیگارکیشمدا له شوینیک دابنیشم و ده‌مه‌ته‌قی و گالته‌وه‌گه‌پ بکه‌م و وشه‌ی جوان و شیعیر و وته‌ی توپکێلدار بلێم. ئەم په‌پوله‌یه‌ی ئیوه، که چاوانی هه‌شتا وه‌ک چاوی مندال جوانن، له سه‌رده‌می شاگردیدا جوانیکی هه‌ست ناسک و پێست نه‌رم بوو.

به‌مجۆره، دیسان له وه‌لامی ئەواندا گێرامه‌وه و گوتم: چیرۆکبێژی به‌سالآچوو شار به‌شار و گه‌ره‌ک به‌گه‌ره‌ک ده‌گه‌را و کاری په‌یدا ده‌کرد. له رۆژی دووه‌می چیرۆک گێرانه‌وه‌ی ئەمدا له قاوه‌خانه‌یه‌ی که نیگارکیشان روویان تی ده‌کرد، نیگارکیشیک، له‌وانه‌یه سه‌رخۆشی قاوه‌ش بووبیت، بۆ گالته نیگاریکی به دیواردا هه‌لواسی. چیرۆکبێژی چه‌نه‌باز له به‌رامبه‌ر ئەمه و هه‌ر بۆ خو‌شی، وه‌ک ئەوه‌ی خو‌ی سه‌گی ناو نیگارکه‌ بێت، ده‌ستی به قسان کرد. داوی ئەوه‌ی ئاماده‌بووان ئەمه‌یان زۆر پێ خو‌ش بوو، ئیدی هه‌ر ئیواره‌یه‌ک نیگارکیشیک نیگاریکی ده‌کیشا و شتیکی به‌گوپی چیرۆکبێژدا ده‌چرپاند و به‌مجۆره درێژه به گالته‌وه‌گه‌پ درا. ده‌ری ئازنکردنی مه‌لای ئەرزه‌روومی له‌لایه‌ن چیرۆکبێژه‌وه، هه‌م ئەو نیگارکیشانه‌ی دلخۆش ده‌کرد که له تووره‌یه‌ی و هه‌لچوونی مه‌لا ده‌ترسان و هه‌م بریکی زۆر کرپاری نوپی بۆ قاوه‌خانه

را‌ده‌کیشا، بۆیه قاوه‌چی ئەدرنه‌ییش هانی ده‌دا.

قه‌ره و په‌پوله‌ گوتیان له په‌لاماردانی مائی خالی زه‌یتوونی براماندا ده‌ستیان به‌سه‌ر ئەم نیگارانه‌ی به‌رده‌ستماندا، که چیرۆکبێژ هه‌موو ئیوارانی‌ک له پشت خو‌یه‌وه هه‌لی ده‌واسین، گرتوه‌ و له را و لیکدانه‌وه‌ی منیان پرسی. گوتم پێویست به لیکدانه‌وه ناکات، قاوه‌چیش وه‌ک زه‌یتوون عه‌ودالیکه‌ی قه‌له‌نده‌ر و نامه‌ردیکی سووالکه‌ر و دز و نامۆ بوو. گوتم زه‌ریف ئەفه‌ندی ساده و ساویلکه له به‌رامبه‌ر قسه‌کانی مه‌لا ئەفه‌ندی مووی له‌شی ده‌بوو به نه‌شته‌ر و به‌تایبه‌تیش زراوی له وتاره‌کانی هه‌ینی تۆقیبوو، چوه له کن ئەرزه‌روومیه‌کان گارنده‌ی له‌وانه‌ی قاوه‌خانه کردوه. گوتم یاخۆ به‌ئه‌گه‌ری زۆر، کاتیک زه‌ریف ئەفه‌ندی هوشیاری کردوه‌ته‌وه و پێی گوتم کاری وا مه‌که‌ن، زه‌یتوونی سه‌ر هه‌مان رێبازی قاوه‌چی، بێبه‌زه‌بیه‌یانه زه‌رکاری داماو‌ی کوشتوه. پیاوانی ئەرزه‌روومیش به‌م کاره تووشی هه‌لچوون ده‌بن، پێ ده‌چیت زه‌ریف ئەفه‌ندی باسی کتیبه‌که‌ی زاوای بۆیان کردبیت و له‌وانه‌یه ئەوانیش زاویان به لێرسراوی کوژرانی زه‌ریف ئەفه‌ندی زانیبیت و له‌و سو‌نگه‌یه‌وه کوشتووینه‌وه. ئەمرۆش -تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی دووه‌م- هه‌لیان کوتایه سه‌ر قاوه‌خانه‌که.

په‌پوله‌ی خرپله و قه‌ره‌ی به‌ده‌ربه‌ست (ئهو له خێو ده‌چوو) گشت قه‌باغیکیان کرده‌وه و هه‌رچی به‌ردیک هه‌بوو هه‌لیاندايه‌وه و به‌چێژه‌وه شتومه‌که‌کانی منیان به‌سه‌ریه‌کدا شیواند، به‌لام داخۆ تا چ راده‌یه‌ک بایه‌خیان به گێرانه‌وه‌کانی من ده‌دا؟ کاتیک ده‌ستیان به جزمه و ززی و که‌ره‌سه‌ی شه‌ری ناو سندوو‌قه دار گوێزه‌که‌دا گێرا، ئیره‌یه‌ی پێبردنیکم له رووی مندالانه‌ی په‌پوله‌دا به‌دی کرد و دیسان به شانازییه‌وه هه‌مان شتم راگه‌یاند هه‌مووان زۆر باش ده‌یزانن: من یه‌که‌م نیگارکیشی موس‌لمانم له‌گه‌ڵ سوپا چوومه‌ته شه‌ر و به‌وردی سه‌رنجم داوه له ئاگری تۆپ، که‌لووی قه‌لاکانی دوژمنان، ره‌نگی جلوه‌بهرگی سه‌ربازانی گاور، راکشانی ته‌رمی کوژراوان و که‌له‌که‌کردنی که‌له‌ی سه‌ر به‌دریژایی رووباران و ریزه‌ستنی سواره‌ی ززیپۆش و هێرش‌بردنیان و ئەوه‌ی بینیومه، له زه‌فه‌رنامه‌کاندا کیشاومه.

پاش ئەوه‌ی په‌پوله‌ داوای لێ کردم پێشانی بده‌م چۆن زریه‌که‌م له‌به‌ر ده‌که‌م، بێ دواکه‌وتن کورته‌کی به‌که‌ولی که‌رویشکی ره‌ش به‌ر تیگی‌راو، کراس و شه‌روال و

دەرپټم داکنه د. بټم خوښ بوو له بهر رووناکیی ناگردانه که سهریان دهکردم. نه و دهرپټ دريژ و پاکه ی که له ژيړ زړيوه دهمپوښی و، کراسی نهستووری له چوڅه چندراو که رڼانی سارد له ژيړ زړيوه له بهرم دهکرد، له بهر کرد و پاشان گورهوی له خووری چندراو و چه کمه ی له پیستی زهر دروستکراوم له پی کرد و پووزه وانهم بهست. زړيم له زړيدان دهرهینا و به چيژوه له سنگم بهست، پشتم له پهپوله کرد و وهک نهوهی فهرانم به لاوانی خزمهتکار دابیت، زړيه کهم له پشته وه توند پی گری دا و وهک نهوهی فهرانی پی بدهم، دوام لی کرد قوله کانیشم بؤ بهستی. دواي نهوهی بازو بهندهکانم له قول کرد، دهسته وانهم له دست کرد، شمشیر بهندی له تووکی حوشر دروستکراوم له ناوقه دی خویم بهست و دواچاریش نه و کلاوزری شین تیرم پوښی که تنیا له بونهکاندا له سهرم دهکرد. به له خوځاییبوونه وه گوتم له مهوردا جفاتهکانی شهر هه رگیز وهک نهوهی له رابردودا هه بووه، ناکیشرین. گوتم ئیدی نهوه نابیت نیگارکیش جاریک به رووی پشته وه و جاریک به رووی پیشه وهی همان قالب نیگاری سواره ی دوو له شکری ریکوپیک له بهرام بهر یه کتردا بکیشیت. له مهوردا له نیگارخانهکانی نالی عوسمان نیگاری جفاتهکانی شهر، وهک نه و له شکرانه ی من دیومن و نیگاریانم کیشاوه، به تیکه لکردنی نه سپ و زری و تهرمی خلتانی خوینه وه دهکیشرین.

پهپوله به ئیره یی پیبرده نه وه گوتی: "نیگارکیش نه و شته ی خو ی دهیبینیت نا، نه و شته دهکیشیت که خوا دهیبینیت."

گوتم: "به لی، به لام ناشکرایه خوی گوره شته بینراوهکانی ئیمه دهیبینیت."

پهپوله وهک نهوهی گلم لی بکات، گوتی: "هه لبه ته خوا شته بینراوهکانی ئیمه ش دهیبینیت، به لام نه و شته کان وهک ئیمه نابینیت. نه و شهره ی ئیمه له بهر سه رسام بوون به تیکه لی و پیک هه لپژاو دهیبینین، نه و زور له نزیکه وه و وهک دوو له شکری ریک ریزبووی بهرام بهر یه کدی دهیانینیت."

بیگومان وه لامم هه بوو. ویستم بلیم: "با باوه ر به خوا بهینین و تنیا نیگاری نه و شتانه بکیشین که پیشانمان ددات، نهک نهوانه ی پیشانمان نادات." به لام بیدهنگ بووم، وه لی نهک له بهر نهوهی ترسم هه بیت پهپوله من به لاساییکردنه وهی فهرهنگ

تاوانبار بکات، یاخو به هو ی نهوهی به بیانوی تاکیکردنه وهی زړيه که موه دلره قانه خه نجره ی به خوده کهم و پشتما دهکیشا. وام لیک ددایه وه تنیا به خو راکرتن و قازانجکردنی نه م گمزه چاو جوانه و قهره دهتوانم له تپکه و داوی زهیتوون رزگارم بیت.

هر هینده ی حالی بوون نه و شته ی بوی دهگه رین، لیره بویان نادوزریته وه، ناشکرایان کرد بوچی دهگه رین. گوتیان نیگاریک هه یه بکوژی نامه رد دزیویه تی... گوتم لی خو پیشتر بؤ نه م به بهسته مال پشکرا و له وه به دواشوه بکوژی ناوه زیاو نیگارکه له شونینکی هیچ کهس دست پینه گه یشتوو دهشاریته وه (زهیتوونم له خه یالدا بوو)، به لام نایا تا چ راده یه که سهرنجیان له قسه کانم دا؟ قهره دوور و دريژ باسی نیگاری نه سپه لووت براوه که و له بهر وه به سه رچوونی نه و سی رڼه مؤله ته ی کرد که سولتانمان داویه تی به ماموستا عوسمان. کاتیک من بټم داگرت له سه ر نه و شته ی نامازه بؤ نه سپه کونه لووت براوه کان دهکات، قهره چاوی بریه ناو چاوم و گوتی: "ماموستا عوسمان سه رداویکی دوزیوه ته وه و کیشانی نیگارکه ی به زهیتوونه وه گری داوه، به لام له چاوچنوکیی تو دلنیا یه و هره زیاد گومان له تو دهکات."

له یه کهم نیگادا وا دهاته بهرچاو هاتبنه ئیره بؤ نهوهی باوه ر بین من بکوژم و بیانه ویت نه م به سه لیتن، به لام به پروای من نه م هوی ته وای هاتنیان نه بوو. له بهر تنیایی و بیچاره ییشیان بوو که له ده رگای منیان دابوو. کاتیک ده رگام کرده وه، نه و خه نجره ی پهپوله له منی بهرز کردبووه وه، دهله رزی. هم زراویان له وه چووبوو نه و بکوژه نامه رده ی، که چهندی دهیان کرد بویان نه ده دوزرایه وه، به دهم زهرده خه نه ی دوستیکی کونه وه بیانخزینیتته گوشه یه که وه و سه ریان بریت، هم له ترسی نهوه ی سولتانمان و گوره ی خه زنده داران ریک که وتبن و نه مان رادهستی نه شکه نجه دهران بکات خه ویان زرابوو و ناپوره ی نهرزه روومیهکانی دهره وهش وره ی رووخاندبوون. له م شپرزهییه دا دهیانویست من دوستی نه وان بم. به لام ماموستا عوسمان ته و او پیچه وانه ی نه م ی پی گوتبوون. ئیستا، وهک نهوهی نه وان له دل و گیانه وه خوژگه یان دهخواست، پیویست بوو به نازکیه وه پیشانی نه وانی بدهم که پیچه وانه ی قسهکانی

مامۆستا عوسمان راسته.

ئەگەر بگوترايه مامۆستا عوسمان ھەلەيه و خەلەفاوه، بەواتاي ئەوه بوو يەكسەر پەپوولەم دەخستە خانەي دژبەري خۆمەوه، چونكە ھەستم دەکرد ھېشتا لە چاواني تەماوي و برژانگجواني پەپوولەدا، كە بە خەنجەري دەستی دەيکشيا بە زړي بەرمدا، گري خامۆشبووي ئەفيني ئەوم بۆ مامۆستا عوسمان دەبيني و ئەم وەك ھەميشە نازداري مامۆستا بوو. لە سالاني گەنجيمدا نزيكي نيوان ئەم دووانە، ھستا و شاگرد، لەناو نيگارکيشاني تردا بە ئيرهي پيبردنەوه دەرزي ئازن دەگرا، بەلام ئەمان بۆ باک بوون، بە بەرچاوي ھەمووانەوه تا ھيزيان تيدا دەما، چاويان دەبرييه ناو چاوي يەكتر، بۆني يەكيان دەکرد و دەواتر مامۆستا عوسمان دلرەقانە پاي گەياند قەلەم رەوانترين و فلچەي رەنگ ساغلهمترين كەس پەپوولەيه. ئەم برياوانە زۆرەي كات راست بوو و پري خۆش دەکرد بۆ ئەوي نيگارکيشاني بەرچاوتەنگ قەلەم، فلچە، قوتووي مەرەكەب و قەلەمدان بە پيش و پاشخستني وشەي لەبن نەھاتوو، بۆ كينايەي بۆ ئابروو و ھيماي ئيبليسانە و ئامازەي روت و ئاشكرا بەكار بەھين. بۆيە من تاكە كەسيك نەبووم ئەم رۆژانە بانگەشەي ئەوم بلأو كەردبیتەوه كە مامۆستا عوسمان خوازيارە لە دواي خۆي، پەپوولە بكریت بە سەرۆكي نيگارخانە. ئەو كاتانەي پەپوولە باسي شەرانگيزي و سەرکيشي و كەللەرەقيي مني بۆ كەساني ترد دەکرد، ماوھيەكي دريژ بوو تۆ گەيشبووم راستيەكەي ئەم شتانە لەژير سەري مامۆستا عوسماندايه. لە بۆچوونيدا سەبارەت بەوي من لە زەيتوون و پەپوولە زياتر مەيلم لە شياوازەكاني فەرەنگە و ناليم "مامۆستاياني كۆن ھەرگيز نيگاري لەمجۆرەيان نەدەكيشا" و پشت لە داخوازي نووي سولتانمان ناكەم، مافدار بوو.

دەزانم دەتوانم لەم خالەدا ھاوکاربيەكي پتەو لەگەل قەرەدا بکەم: چونكە زاوي نووي و بەجۆشمان، تەواوکردني كتيبەكەي زاوي تەنيا بەمەبەستي بەدەستھيناني دلئ شەكوورەي شوخ و بۆ پيشانداني تواناي جيگرتنەوي باوكي نيبە، بگرە دەبیت بۆ ئەوھشي بيت بەقەدبەر خۆي بگەپەنیتە سولتانمان و خۆي لەبەرچاوي ئەواندا شيرين بکات.

بەمشپۆھيه، من سەري پتەكەم لە شوينتيكەوه بەدەستەوه گرت كە ئەوان ھەرگيز چاوەرپي نەبوون: بە گوئني: كتيبەكەي زاوا پەرچووئيكي كامەرانيي بي ھاوتا و بي وينەيه، سەري بابەتم كەردەوه. ئەم شاكارە، ئەگەر وەك بەوچۆرەي سولتانمان فەرمانی فەرمووه و بەپي ويستی زاوا ئەفەنديي خوا ليخۆشبوو تەواو بكریت، ئەوا سەرانسەري دنيا پەنجە بۆ ھيز و دەولەمەنديي سولتانی عوسمانی و بۆ ماريفەت و زەرەفەت و ھونەري ئيمەي ھونەرمەندانی عوسمانی دەگەزیت. ئەوان ھەم لە ئيمە و ھيز و دلرەقيمان دەترسن، ھەم سەيري خەم و دەرد و ئەو شتانەي لە شياوازەكاني فەرەنگ وەرمان گرتوو و رەنگە شوخ و شەپالەكانمان و تيروانينمان بۆ سادەترين وردەكاريي دەگمەن دەكەن و بەترسەوه ھەست بەو شتە دەكەن كە ژيريترين سولتانيش بەئاستەم پەي پي دەبات: ئيمە ھەم لە شوينتيكي ئەو دنيايەي ناو نيگارەكەي دەستكردی خۆمان و ھەم زۆر دوور، لە جيپەكي نيوان مامۆستاياني كۆندا راوھستاوين.

پەپوولە، سەرەتا بۆ ئەوي بزانتیت زړيەكەم راستەقینەيه يان نا، وەك مندال پيايدا دەكيشا، پاشان چەشني برادەريك كەوتە ليداني بۆ تاقيردەوي پتەوييەكەي، دواتريش وەك داخ لە دلتيك، كە نەيتواني بە دوو بيانووھەكەي تر بەجۆريك زړيەكەم كون بکات و ئازارم پي بگەپەنیت، كەوتە ليدانم. راستيەكەي، تۆ دەگەيشت من لەو ھونەرمەندترم و لەوھش زياتر، دەبوو بەئازارەوه ھەستي بكردايه مامۆستا عوسمانيش ئەم راستيە دەزانیت. پەپوولە لەبەرئەوي لەپاي ئەو ليھاتوووييەي خوا پتي دابوو وەستايەكي بي وينە بوو، ئيرهي پيبردنەكەي، ھيندەي دي مايەي شانازي بوو بۆ من: لەبەرئەوي من وەك ئەو بە گرتني قاميشي وەستام نا، بگرە بەھيزي قاميشي خۆم بوويووم بە وەستا، ھەستم دەکرد دەتوانم پتي بسەلمينم من مامۆستاي ئەوم.

دەنگم بەرز كەردەوه و گوتم چ جيي داخە كەسانتيك ھەن دەخوازن ئەم كتيبە پەرچووھي سولتانمان و زاوا تيك بەدن. مامۆستا عوسمان باوك و مامۆستاي ھەموومان بوو؛ گشت شتيك لە ئەوھوھ فير بووين، بەلام لە گەنجينەي سولتانمان سەرەداوي دۆزيوھتەوه و دواي حاليبوون لەوي كە بكوژي نامەرد زەيتوونە، لە

سۆنگەي ھۆيەكى نەزانراوھە ھەولئى شاردنەوھى داوھ. گوتم دۇنيام زەيتوون مادام لە مالى خۆي پەيدا نەكراوھ، كەواتە لە تەكئەي قەلەندەرانى چۆلكراوى نزيك فەنەر قاپى خۆي ھەشار داوھ. بىرم خستنەوھ ئەم تەكئەيە شوپنئىك بووھ بۆ ريسوايى و بئى رەوشتى، بەلام نەك لەبەر ئەم ھۆيە، بگرە لە سەردەمى باپيرى سولتائماندا بەھۆي شەرە نەبراوھكانى عەجەمەوھ داخراوھ و زەيتوونيش سەردەمانئىك شانازيى بە "ئيشكگرتن" بەديار ئەو تەكئەيە داخراوھوھ دەكرد. ئەگەر متمانەيان پيم نەبووايە و بيريان بچووايە بۆ ئەوھى تەلە و داو لە پشت قسەكانمەوھ بئيت، ئەوا خەنجەر بەدەستى ئەوانەوھ بوو و دەيانتوانى ھەر لەوئيدا بە سزاي خۆم بگەيەنن.

پەپوولە دوو گورزى ترى گرانى خەنجەرى تى سرەواندم، لەو گورزانەي كەم زرى ھەيە بەرگەيان بگرئيت. قەرە پشتيوونىي لە قسەكانى من دەكرد، پەپوولە پرووى تى كرد و ھەك مندال بەسەريدا قيراند. لە پشتەوھ لئى نزيك بوومەوھ و قوئى ناو زريئەكەم لە ملى ئالاند و بەرەو لاي خۆم بەكئيشم كرد. بەدەستەكەي ترم قوئيم بادا و خەنجەرى لە دەست كەوتە خواروھ. راستيئەكەي، نە بەتەواوى شەرمان دەكرد و نە گەمە. چيرۆكى جفاتىكى شانامەم گيرايەوھ. ئەم جفاتە كەم دەزانرئيت:

بەمجۆرە دەستم بە گيرانەوھى بەسەرھاتەكە كرد: "لە رۆژى سيبەمى پرووبەرووبوونەوھى ھەردوو لەشكرى ئيران و تووران بە سەرجم زرى و كەرەسەي شەرەوھ لە دامينى چيائى ھاماراندا، توورانەكان شەنگيلى لئھاتوو دەنئرنە مەيدان بۆ ئەوھى بزائن ئەو شەرەوانە رازدارەي ئيرانى كئيبە كە ھەر رۆژەي شەرەوانئىكى گەرەي توورانى دەكوژئيت. شەنگيل، شەرەوانى رازدار بۆ مەيدان بانگ دەكات و ئەويش پەسەندى دەكات: زريئى سەربازانى سوپاي ھەردوولا لەبەر تيشكى خۆرى نيورۆ بريسك و باسكيانە و خۆيشيان ھەناسە لە خويان دەبرن و سەير دەكەن. ھەردوو ئەسپى زرى لەبەرى دوو شەرەوانەكە ھيندە بەخيرايبى بەيەكدا دەچن، تيشكى ھەلقولوى زريئەكان پئستى ئەسپەكان دەسووتئيت. شەر ماوھيەكى دريژى خاياند. شەرەوانى توورانى تيرى ھاويشت، شەرەوانى رازدارى ئيرانى شمشير و ئەسپەكەي زۆر باش بەكار ھينا و دواجار، دەسپىك كلكى ئەسپى شەرەوانى توورانئى گرت و ئەوى بەردايە خواروھ. ئەو ھەلھات و ئەميش خۆي گەياندى و لە پشتەوھ بە زريئى

بەريئەوھ باوھشى پئدا كرد و ملى گرت. شەرەوانى توورانى خولياي بوو بزائيت شەرەوانى رازدار كئيبە، دۆرانى خۆي قەبوول كرد و بە بيچارەيى ئەو شتەي پرسى كە چەندين رۆژ بوو بەپەرۆشەوھ پرسيار دەكرا: -تۆ كئيت؟ -شەرەوانى رازدار گوتى: بۆ تۆ ناوم مردنە. -ئەوھ كئيبە؟"

پەپوولە ھەك مندال بەخۆشيبەوھ گوتى: "رۆستەمى داستانە."
لامليم ماچ كرد. گوتم: "ھەموومان ناپاكيما نە مامۆستا عوسمان كر دووھ. ئيستا پئش ئەوھى ئەو سزيمان بدات، پئويستە ئيمە زەيتوون بدۆزىنەوھ و ئەو ژەرەي ناو خۆمان توور ھەلبەدين و بەباشى لە نيوان خۆماندا ريك بەكەوين بۆ ئەوھى لە بەرامبەر دوژمنانى بەردەوامى نيگار و ئەوانەي خوازيارن بە چەقەنەيەك رادەستى ئەشكەنجەدانمان بەكەن، پتەو راوھستين. لەوانەشە بەگەيشتمان بۆ تەكئەيەي چۆلكراوى زەيتوون بۆمان پروون بئتەوھ ئەو بكوژە بئى ويژدانە كەسئىك نەبئت لە ئيمە."

پەپوولەي داماو ورتەي لە دەم نەھاتە دەر: چەند ھونەرياز و دەمەھراش و پشت ئەستوريش بئيت، ئەميش چەشنى سەرجم نيگار كئيشانى تر و ئەوانەي سەربارى ئيرەيى بەيەكتر بردن ناتوانن لەيەك دابرين، راستيئەكەي، لە چوونە دۆزخ و بەتەنياييمانەوھ لەم دنيايەدا زراوى تۆقبيوو.

لە ريگاي فەنەر قاپى، رەنگيكي زەردى سەوزباو و سەير بە ئاسمانەوھ بوو، بەلام تريفەي مانگ نەبوو. ديمەنى شەوانى ئەستەنبولئى پئكھاتوو لە دارى سەروو، گوومەز، ديوارى بەردين، خانووى تەختە و شوينى سووتاو، تەنيا لە پرووى ئەم تيشكەوھ بوو شوينى خۆي بۆ ھەستىكى نامۆيى چۆل كر دبوو كە قەلئەكەي دوژمن لە كن مرۆف دەيورووژئيت. دواي ئەوھى گەيشتەينە بەرزايى، زۆر لە دواوھ، لە شوينئىكى نزمى پشت مزگەوتى بايەزىدەوھ ئاگرئىكمان بينى.

لە تاريكايى ئەنگوستەچاودا تووشمان بوو بە تووشى گاليسكەيەكى دواي گاوه تا نيوھى پر بوو لە فەردەي ئارد و ئەويش ھەك ئيمە بەرەو شورراكان دەچوو. دوو ئاچمەمان دا و سوار بووين. قەرە نيگارەكانى پئى بوو، بەھوشيارى دانىشت. كاتئىك دريژ بووم و سەيرى ئەو پەلە ھەرە نزمانەم كرد، كە گرى ئاگرەكە پرووناكى

دەکردنەوه، یهكەم دڵۆپی باران كهوتە سەر خوودەكەم.

دوای پیرینیکی درێژ، لەو گەرەكەیی خۆی شەوان وەك چۆلكراو دەهاته بەرچاو، لە گەرانیماندا بۆ دۆزینەوهی تەكیەیی چۆلكراو هەرچی سەگی گەرەك هەبوو، هەلمان ساندنە سەرپێ. هەرچەندە لەناو چەند مائێکی بەردینەوه تیشکی چرای لەبەر ئێمە هەلكراویشمان بینی، بەلام دوای لێدانی چوار دەرگا، ئەوسا دەرگای چوارەم بە پروماندا كرایهوه. مامەیهكی پیری كلاًو لەسەر، كه لەبەر تیشکی چراكهی دەستیدا وەك ئەوهی خێوی بینیبیت سەیری ئێمەیی دەکرد، بێ ئەوهی لووتی بداته بەر بارانی لەو كاتەدا تاو سەندوو، ناوونیشانی تەكیەیی چۆلكراوی بۆ هەلداين. بەچێژیشەوه لێی زیاد كرد و گوتی بەلام ئازاری دەستی جنۆكهیی خراب و دیو و درنج و خێویش دەچێژن.

لە باخچهی تەكیە، بۆنی گەلای پزێو و كپیی دار سەرووه لەخۆباییهكانی بیتاك لە باران پێشوازییان لێ كردین: دەسپێك چاوم خسته سەر دیواری بەتەختە داپۆشراوی تەكیە و دواتریش لە درزی دەریوانەیی پەنجەرەیهكەوه روانیم و لەبەر تیشکی چرایهك سێبەری ترسناکی كەسێكم بینی نوێژی دەکرد، یان لاسایی نوێژ خویندنی بۆ ئێمە دەکردەوه.

57

پێم دەلێن زەیتوون

ئایا راست ئەوه بوو نوێژەكەم و بېرم و دەستبەجی هەستمە سەرپێ و دەرگایان لێ بکەمەوه، یاخۆ لەبەر تەواوکردنی نزا و پارێنەوهكانم، ئەوانم لەبەر باران رابگرتایه؟ كاتێك حالی بووم بەدزیهوه تەماشام دەكەن، هیچ گوێم نەدایێ و تا كۆتایی نوێژی خۆم خویند. دەمێكیش دەرگام كردهوه و لەبەردەم خۆم پەپووله و لەقلەق و قەرەیی لەمەڕ خۆمانم بینی، هاواریکی خۆشی لە قورگم هاته دەر. بەو جۆش و خرۆشەوه ئامیزم بە پەپوولهدا كرد.

سەرم نا بە شانیهوه و بەدەم نالینەوه گوتم: "چیمان بەسەرھات، چی؟ چیمان لێمان دەوێت؟ بۆچی دەمانكوژن؟"

جۆرێك لەو شپرزەبایی دابراوە بە پرویانەوه بوو كه بەدرێژایی ژيانى نىگار كێشيم ناوبەناو بەپرووی وەستایانی نىگار كێشەوه دىبووم. تەنانەت لەناو تەكیەكەش لەیهكدی جیا نەدەبوونەوه.

گوتم: "مەترسن، دەتوانین چەندین رۆژ لێرە خۆمان بشارینەوه."

قەرە گوتی: "ترسى ئەوهمان هەیه ئەو كەسەى پێویستە لێى بترسین، لە نێوان خۆماندا بێت."

گوتم: "منیش چەندی بىر لەم بابەتە دەكەمەوه، ترس دام دەگریت، لەبەرئەوهی منیش ئەو قسە و قسەلۆكانەم بىستووھ."

قسەى پاشملە لە پیاوانى سەرگەرەوى پاسەوانەوه گەشتووھتەوه دەستەى

نیگارکیشان گوايه پەردە لەسەر نەپینى کوشتنى زەریف ئەفەندى و زاواى خوا
لێخۆشبووت هەلداوئەتەو و دەگوتریت بکوژ یەکیکە لە ئیمە و وەک ئاشکراشە، ئیمە
پروناکیی چاومان لەپینا و ئەو کتیبە دانا.

قەرە پرسىارى ئەوھى کرد داخۆ چەند نیگارم بۆ کتیبەكەى زاواى كیشاوه.

"یەكەمیان نیگارى ئیبلیس بوو. نیگارى ئیبلیسیكى ژیر زەویم بۆم كیشا لهوانه
مامۆستایانى دیرینی نیگارخانهكانى ئاكوۆیونلو بەزۆرى دەیانكیشا. چیرۆكبیژ
خۆی هاویشته سەر رێگام؛ بۆ ئەویش نیگارى دوو عەودالم كیشا. من پێشنيانم کرد
ئەم نیگارە بخریتە کتیبەكەى زاواتەو، کاریکم کرد پروا بکات ئەم دەرویشانەش له
ولاتی عوسمانى خاوەن پێگەى خۆیانن."

قەرە پرسى: "هەر هەمووی ئەوئەندە بوو؟"

داواى ئەوھى گوتم گشتى هەر ئەوئەندە بوو، قەرە چەشنى ئەوھى شاگردیكى بەسەر
دزیکردنەو گرتبیت، فیلبازانە پرووی له دەرگا کرد، له دەروە تۆماریكى كاغەزى
تەپبووی بەر بارانى هینا و وەك دایکە پشیلەیهك مەلى بریندار بۆ بیچوووەكانى
بەینیت، خستییە بەردەستى هەر سى ئیمەى نیگارکیش.

هیشتا هەر بەژیر بالییهو بوون، من ناسیمنەو: ئەو نیگارانه بوون كه وا كاتى
پەلامارەكەى ئەمشەو له قاوہخانە دەستم داوونى و لەگەڵ خۆمدا هینابووم. هیچ
نەمپرسى چۆن چوونەتە مالم و ئەمانەیان هیناوه. سەربارى ئەوئەش، بەرپزەوہ دانە
بەدانەى ئەو نیگارانهمان پێشان دا كه من و پەپوولە و لەقلەق پێكەوہ بۆ چیرۆكبیژ
كیشابوومان. بەمجۆرە ئەسپێك، ئەسپێكى زۆر جوان بە ملى خوارەوہ له تەنیشت
نیگارەكانى تر مایەوہ. باوەرتان هەبیت بەهیچ جۆرێك له كیشانى نیگارێكى ئەسپ
ئاگادار نەبووم.

قەرە وەك مامۆستایەكى دار بەدەست گوتى: "تۆ ئەم نیگارى ئەسپەت كیشاوه؟"

گوتم: "من نەمكیشاوه."

"ئەدى ئەوھى ناو كتیبەكەى زاوام؟"

"ئەو ئەسپەش من نەمكیشاوه."

گوتم: "بە شێوازدا ئاشكرا دەبیت تۆ كیشاوتە. بگرە مامۆستا عوسمانیش لەمە
حالى بووه."

گوتم: "جا خۆ من شێوازم نییە. ئەمە بەشانازییەوہ له بەرامبەر باى هەلکردووی
ئەم رۆژانەدا نالیم. بۆ سەلماندى بیتاوانى خۆیشم نییە، لەبەرئەوھى ئەگەر من
خاوەنى شێوازی تايبەت بەخۆم بم، ئەمە بۆ من له مرۆف كوشتنیش خراپترە."

قەرە گوتم: "تۆ جیاوازییەكەت هەیه له مۆستایانى كۆن و كەسانى تەرت جیا
دەكاتەوہ."

بزیهكەم بۆ كرد. دەستى کرد بە گێرانهوہى ئەو شتانەى كه من پیم وابوو
ئێوہمانان هەمووتان دەیزانن. فرە بەوردی گویم راگرت بۆ باسى: گەپانى
دووبەدووی سولتانمان و گەورەى خەزەنداران له چارەیهك بۆ راوہستاندى
تاوانەكان؛ دانى سى رۆژ مۆلەت بە مامۆستا عوسمان؛ شێوازی یاوەر؛ كۆنە لووتى
ئەسپەكان؛ پەرجووی گەورەى چوونە ژوورەوہیان بۆ گەنجینەى ئەندەررون و
بەراستى تەماشاکردنى كتیبە دەست پى رانەگەیشتووہكان. له ژيانى هەمووماندا
كاتى وا هەیه هەر لەو ساتەى تیدا دەژین تى دەگەین لەمەودوا شتیکمان بەسەر
دیت و تا ماوہیهكى درێژ له بیرى ناکەین: بارانىكى خەمگین دەبارى. پەپوولە وەك
ئەوھى داواى لیبوورین له بارانەكە بکات، خەمگین دەهاتە بەرچاو و چنگى له
خەنجەر قايم کردبوو. پشتى زرییەكەى لەقلەق له ئارددا سپى بوو، چرایەكى
بەدەستەوہ بوو و چاوقایمانە بەرەو ناوہوہى تەکیە دەچوو. ئەم وەستا
نیگارکیشانەى، كه سێبەرەكانیان چەشنى خێو بەسەر دیوارەكانى تەکیەوہ
دەگەپان، برايانى من بوون و جا چەندیش خۆشم دەمویستن. هەستم بە شادمانى
دەکرد لەپای ئەوھى نیگارکیشم.

له قەرەم پرسى: "دەزانى دانیشتن له هاوشانى مامۆستا عوسمان و چەندین رۆژ
تەماشاکردنى شاكارەكانى مامۆستایانى كۆندا چ بەختەوہرییەكە؟ ئایا ماچى
کردیت؟ دەستى بە رووى جوانتدا هینا؟ دەستى گرتیت؟ شەیدا و سەوداسەرى
هونەر و زانیاریى وی بوویت؟"

قەرە گوتم: "مامۆستا عوسمان لەناو شاكارى مۆمستایانى كۆندا ئەوھى پێشان

دام که تۆ شۆپوزىكى تايىبەت بەخۆت ھەيە، فېرى كردم شۆپوز شتىك نىيە نىگار كىش بە ئارەزووى خۆى ھەلى بۆرېت، بگرە رابردووى نىگار كىش و بىرەوهرىيە لەبىر كراوھەكانى ئەم كىماسىيە شاراوھە دەخاتە روو. ئەوھى پىشانم دا لەبەرئەوھى رېيازى كارى مامۆستايانى فەرەنگ ئىدى لە سەرانسەرى دنىادا تەشەنەى كردووه، ئەو كىماسى و لاوازى و خەوشە نەپىنيانەى سەردەمانىك شەرمان لى دەكردن و دەمانشاردەنەو بۆ ئەوھى ئىمە لە مامۆستايانى كۆن دانەبېرېت، لەمەودوا بە -تايىبەتمەندىي كەس- و -شۆپوز- ناودەبېرېت و دېتە ئاراوه. بەھۆى ئەو گەمزانەى بەخۆيان دەنان، دنيا لە ئىستا بەدواوھ رەنگىنتر، بەلام فرە گەمزەتر و بىگومان لەوھش زىاتر چەوت دەبېت.

بە لەخۆ بايبوونەوھ باوھرەھىنان بە قسەكانى خۆى، پىشاندەرى ئەوھ بوو قەرە خۆيشى يەككە بېت لەو گەمزە و دەبەنگە نوپانە.

پرسىم: "ئايا مامۆستا عوسمان توانى روونى بکاتەوھ بەدرېژايى چەندىن ساڵ نىگارى سەدان ئەسپى كونه لووت راست و پەوانم بۆ كىتەبەكانى سولتانمان كىشاوھ؟"

"لەبەرئەوھى لەپای ئەو ئەقىنەى ھەر لە سەردەمى مندالىتانەوھ پىتانى داوھ و لەرووى داركارىکردنتانەوھ ھەم بووھ بە باوكتان و ھەم بە خۆشەويستتان، ئەوئىش ناتوانىت تى بگات كە ھەمووتانى بەخۆى و ئىوھشى لەناو خۆتاندا بەيەكدى چوواندووه. ئەو خوازىار بوو نىگارخانەى عوسمانى بېت بە خاوەن شۆپوزى خۆى، نەك ئىوھ. ئىوھش لە ساھەى شەيدابوونتان بەو، كىماسىيەكانى ھەلقولوى ھەناوى خۆتان و شتەكانى دەرەوھى قالب و جىاوازيەكانتان لەبىر دەكرد. تۆ ئەو كاتەى نىگارت بۆ كىتەب و پەرەى ترى لای مامۆستا عوسمان ناپەسەند كىشا، ھەر ئەو كاتەش ئەو نىگارى ئەسپەت كىشا كە سالانىكى درېژبوو لە ھەناوتدا نووستبوو."

گوتم: "دايكي خوا ليخۆشبووم ژنىكى زۆر لە باوكم ئاوهزىاوتر بوو. ئىوارانىك لە مال، نەك بەتەنيا لەبەر لىدانى مامۆستا عوسمان، بگرە لەتاو تى ھەلدانى مامۆستايانى وشك و توورەى تر و ژانى ئەو راستانەى چاودىر بۆ چاوترساندەمان لىمانى دابوو، دەگرىام و دەمگوت ناتوانم چارىكى تر بگرەپمەوھ بۆ نىگارخانە. ئەو

دەمە دايكم گوتى لە دنىادا دوو جوۆر مرۆف ھەن: ئەوانەى بە مندالانى لەژىر داركارىکردندا چاوترسىن دەكرىن. دايكى خوا ليخۆشبووم دەيگوت ئەوانە ھەمىشە بە چاوترساوى و چەوساويى دەمىننەوھ، چونكە لىدان وھك ئەوھى ئارەزوو دەكرىت، ئىبلىسى ھەناويان دەكوژىت. برىكى ترى مرۆفى بەختەوهر ھەن داركارىکردن ئىبلىسى ھەناويان ناكوژىت، بگرە دەيترسىنىت و دەستەمۆى دەكات. ئەوانىش ھەرگىز ئەم بىرەوھىيە تالەى سەردەمى مندالى خۆيان لەبىر ناكەن، بەلام -دايكي خوا ليخۆشبووم دەيگوت ئەمە بەكەس نەلېى- لەبەرئەوھى رادىن لەگەل ئىبلىس ھەلېكەن، لە گشت كەسىك باشتر دەتوانن فىلېاز بن، شتى نەزانراو بزنان، دۆست پەيدا بکەن، دوژمن بناسن، لە كاتى پىويستدا ھەست بە فىل و تەلەكەى دژ بەخۆيان بکەن و منىش ئەمەى لى زياد دەكەم و دەلېم لە ھەموو كەسىك باشتر دەسەلاتيان بەسەر نىگار كىشيدا دەشكىت. بەبىانوى ئەوھى نەمدەتوانى نىگارى لك و چلەكانى دارىك بەشۆپوھەكى پىكەوھ گونجاو بكىشم، مامۆستا عوسمان زللەى واى بەبن گوتمدا دەكىشا فرمىسكى ئازار لە چاوانم دەچۆران و دارستانىك دەھاتە بەرچاوم. بەتوورەى دەيكىشا بەسەردا و دەيگوت مەگر كىماسىيەكانى كۆتايى پەرەكە نابىنىت؟ پاشان بە ئەقىنەوھ ئاوينەى بەدەستەوھ دەگرت و بۆ ئەوھى لە خووگرتن بە چاوهوھ رىگارم بېت، دەيخستە سەر پەرەكە، گۆناى دەنا بە گۆنامەوھ و لە نىگارى ناو ئاوينەكەدا بەپىچەوانەوھ دەبىنرا و كەموكورتىيەكان لەپەر ئاشكرا دەبوون. ئەوئىش بە ئەقىنىكى وھا بەھىزەوھ دانە بەدانەى كىماسىيەكانى پىشان دەدام كە من ھەرگىز نە ئەو ئەقىنەم لەبىر كرد و نە ئەو بەژن و بالايەى. سەرلەبەيانى ئەو شەوھى، كە لەبەرئەوھى بە بەرچاوى ھەمووانەوھ لىم زویر بوووبو و بە راستە لە شانى دابووم و منىش بە شكۆى شكاوھەوھ لە نوپنى شەودا گرىابووم، بەحەزەوھ شانەكانى ماچ كردم و من بە ئەقىنەوھ باوھرىم دەكرد رۆژىك لە رۆژان دەبم بە نىگار كىشىكى ئەفسانەيى. ئەو نىگارى ئەسپە من نەمكىشاوھ."

"ئىمە -مەبەستى لەقلەق بوو- لە تەكەيە بۆ ئەو دوايىن نىگارە دەگەرېتىن كە ئەو بەنەفرەتتووهى بكوژى زاوام دزيويهتى. تۆ ئەو دوايىن نىگارەت بىنبوو؟"

گوتم: "شتىك بوو نە سولتانمان و نە ئىمەى نىگار كىشانى پابەندى مامۆستايانى

کۆن و نه هیچ موسلمانیکی په یوه ست به ئاینی خوځیه وه پښی قووت دهچوو. "نهمه م گوت و بیدهنگ بووم.

نهم قسه یه م لیکی زیاتری به دمیدای هینایه خوارئ. له گهل له قلهق دهستیان به گهړان کرد و ناو ته کیه یان ژیر و ژور کرد. یه ک دوو جار ته نیا بو ئه وهی کارناسانیان بو بکه م، چوومه کنیان. له یه کیک له ژووری دهر ویشان، که بنمیچه که هی دلؤپه هی ده کرد، ناماژم بو چالیک کرد و مه به ستم ئه وه بو هم تیی نه که ون و هم نه گه ر بشخوازن، بیپشکن. خوم گه یاندنی و کلیلی ژووریکی بچووکم دانئ. نهم ژووره، سی سال له مه وه بهر و پیش ئه وهی هاتوچوکه رانی ته کیه تیکه ل به به کتاشییه کان بن، ژووری بابو بو. به چیژه وه چوونه ژووره وه، به لام کاتیک بینیان یه کیک له دیواره کان لایه کی نه ماوه و باران راسته وخو دیته ژووری، بگره هر نه شیان پشکنی.

خوشحال بووم به وهی په پووله نهیدا بووه پال ئه وان، به لام هه ستم ده کرد نه گه ر به لگه یه ک بو تاوانبارکردنم بدوژریته وه، نهمیش دهچیته ریزی ئه وان وه. قهره و له قلهق ترسی ئه وه یان هه بوو مامؤستا عوسمان رادهستی ئه شکه نجه دهرانمان بکات و دهیانگوت پیویسته له بهرام بهر ئه و پشتیوانی له یه کتر بکه یان و به هیژه وه به رهنگاری گه وره ی خه زندهاران ببینه وه و نهم هه لویتسته ش ئه وان ی به باشی له یه کدی نزیک کرد بووه وه. تی گه یشتبووم ئه و شته ی پالی به قهره وه دنا، به ته نیا دوژینه وهی بکوژی زاوی نه بوو تا وه ک دیاریی راسته قینه ی زه ماوه ند پیشکیش به شه کوروهی شوخی بکات، بگره خواز یار بوو نیگار کیشانی عوسمانی بخاته سه ر پی مامؤستایانی فهرنگ و به مجوره ش دهیویست به و چهره دپاره نوییانه ی له سولتانمانه وه دیت و به لاساییکردنه وهی مامؤستایانی فهرنگ (نهمه شتیک بوو له سووکایه تی پیکردن زیاتر، مایه ی پیکه نین بوو) کتیبه که ی زاوی ته واو بکات. بیگومان حالیش ده بووم ئه و له قلهقه ی که لکه له ی پؤستی گه وره ی نیگار کیشان که وتبووه سه ری (چونکه هه موو که سیک پیشبینی ده کرد مامؤستا عوسمان خواز یاری په پووله بیت) و ناماده بوو له پیناوی به خت گشت شتیک تاقی بکاته وه، دهیویت له ناکامی نهم ته پکه و داوه دا له نهمه و ته نانه ت له مامؤستا عوسمانیش رزگاری بیت.

تاویک سه رم لی شیوا. به دم گویگرته وه له باران، ماوه یه کی دریژ بیرم کرده وه. پاشان وهک ئه و که سه ی خواز یاره له ئاپوره بیته دهرئ و سکا لانامه ی خو ی بداته ده ست فه رمانه وا یان گه وره ی وه زیران که له و کاته دا به سه ر ئه سپه وه به ویدا تی ده په ریت، به ئیلهامیکی قووله وه له له قلهق و قهره نزیک که وتمه وه. له هه یوانیکی تاریک و دهر گایه کی فراوانه وه بر دمنه شوینیکی ترسناک. نهم شوینه سه رده مانیک وهک چیشتخانه سوودی لی وهرده گیرا. لیم پرسین داخو له که لاهه که دا شتیکیان دوژیه ته وه یاخو نا؛ هه لبته بویان نه دوژر ابووه وه. هیچ پاشماوه یه کی ئه و دفر و ئامان و ته ندوورانه ی سه رده مانیک بو چیشت لیان بو که سانی نامو و هه ژار و ده سکورت به کار ده هینران، به دی نه ده کرا. هیچ کاتیکیش هه ولم نه دا بوو نهم شوینه به سامه ی به ته ونی جالجالوکه و توژ و پاشه رو ی سه گ و پشیله و دار و په ردوو دا پوشر اوه پاک بکه مه وه. له ژووری، بایه کی وهک هه موو جار سه رچاوه نادیار، به لام به گوړ له هر چوار لاهه گفه ی ده هات، تیشکی چرا که ی کز ده کرد و سینه بری نهمه ی جاروبار کال ده کرده وه و ناویه ناویش تاریکی ده کرد.

گوتم: "گهړان، به لام گه نجینه ی نه پینی منتان بو نه دوژرایه وه."

به لیراهاتنه وه ته نیشتی دهستی خوم وهک گسک به کاره ینا، خو له میثی ناو ئه و ویرانه یه ی سی سال له مه وه بهر وهک ناگردان که لکی لی وهر گیر ابوو، لادایه لاهه، ده مه وانه ی ئاسنی ته ندووره که دهر که وت، ده سکیم گرت و جیره م لی هه ستاند و کر دمه وه. چرا که م له پیش ده می بچووکی ته ندووره که دا راگرت. هه رگیز نهم له بیر ناچیت له قلهق پیش قهره شالوی برد و پری دایه کیسه چهرمه کانی ناو ته ندووره که. خه ریک بوو هر له وی بیانکاته وه، به لام له به رنه وهی من گه رامه وه ژووره گه وره که و قهره ش له به ته نیا مانه وه له وی ترسا و به دوامدا هات، له قله قیش به لنگه باریک و دریژه کانییه وه دوامان که وت.

دوای ئه وهی بینیان گوړه ویی خووربی پاک و خاوینم، شه روا له که م، دهر پیی سوورم، نایا بترین کورته کم، کراسی ئاوریشم، گوژانه کانم، شانه و شتومه که کانی ترم له کیسه هاتنه دهرئ، ماوه یه ک دوودلی بالی به سه ریاندا کی ش. قهره ش کیسه یه کی تری گرانی کرده وه و په نجا و سی زیری فینیساییی، ئه و په ره زیرانه ی

ئەم سالانەى دوايى له نىگارخانە دزىبووم، دەفتەرى قالئى له گشت كەس شاراووم و پەرە زىرپنە دزراوەكانى نىوان پەرەكانى، كۆمەلەك نىگارى بى ئابروو كه به شىكىيان خۆم كىشابووم و برىكىشيانم لىرە و لەوئى كۆكرىبوو، ئەنگوستىلەيەكى ئەقىقى يادگارى داىكى خۆشەويستىم و چەپكىك له قزى سىپى وى، باشتىر قەلەم و فلچەكانى لى هاتە دەرى.

به لهخۆ بايىبوونىكى گەمزانەو گوتىم: "ئەگەر من بكوژ بام وەك ئەوەى ئىوہ بۆى دەچن، ئەو ئەو دوايىن نىگارە له گەنجىنەى شاراووم دەهاتە دەرى، نەك ئەم شتومەكانە."

لهقلەق پرسى: "بۆچى ئەم شتانەى لى هاتە دەرى؟"

"كاتىك پىاوانى سەرگەورەى پاسەوانان مالى منيان پشكنى -كتومت وەك ئەوەى مالى تۆشيان پشكنى-، بى ئابرووانە دووان لەم زىرانەى، كه بەدرىژايى تەمەن كۆم كرىوونەتەو، له گىرفانى خۆيان نابوو. بىرم كرىوونە له رووى ئەو بكوژە نامەردەوہ جارى ترىش دەمانىشكنن و لەمەشدا مافدار بووم. ئەگەر ئەو دوايىن نىگارە لەكن من بووايە، لىرە دەبوو."

گوتنى ئەم پستەيەى دوايىم هەلە بوو، بەلام هەستىم دەكرى داساكاون و ئىدى ترىسى ئەوہيان لىم نىيە له سووچىكى تارىكى تەكىدە دەست بنىمە بىناقاقيان. ئايا ئىوہش باوہرتان پىم كرىوو؟

بەلام ئەمجارە بى ئۆقرەيىيەك هەناوى داگرتبووم: ئەم هاوړى نىگاركىشانەى ناسىاوى سەردەمى مندالىم، ئىستا بۆيان ئاشكرا بوو بوو من ماوہيەكى درىژە رژدانە پارەم پاشەكەوت كرىوو و زىرم دزىوہ و لەوہش خراپتر نىگارە بى ئابرووہكان و دەفتەرهكانى منيان دىبوو. بەلام ئەمە هۆكارى ئەو شتە نەبوو كه له ناوہوہ هەناومى دەكرۆشت، بگرە بەراستى لەو پەشيمان بووم سەرچەم ئەم شتانەم له ساتىكى پەروشىدا پىشانى دۆستانى نىگاركىشتم دابوو. دەشيت تەنيا رازى كەسىك، كه زۆر بى سەروہرەانە و بەرپىكەوت ژيان بەسەربىات، بەو ئاسانىيە هەلبرىژرەيت.

زۆر دواتر قەرە گوتى: "سەربارى ئەوہش، ئەگەر مامۆستا عوسمان بى ئەوہى هىچ

شتىك بلەيت و بى ئەوہى كەسمان دەستنىشان بكات و بى بايەخانە رادەستى سەرگەورەى پاسەوانانمان بكات، با برىار بەدەين لەژىر ئەشكەنجەدا چ بلەين."

هەستىم دەكرى دۆشداماوى و بىزارىيەكمان پىوہ ديار بوو. لهقلەق و پەپوولە لەبەر تىشكى لاوازى چراكەدا سەيرى نىگارە بى پەردەكانى ناو دەفتەرهكەمىان دەكرى. له دۆخىكدا بوون بىباك له هەموو شتىك؛ تەنانەت تا ئەندازەيەكى ترسناك كامەران بوون. لەبەرئەوہى زۆر باش پىشبينىم دەكرى سەيرى كام پەرە دەكەن، هەستىكى بەتىنى تەماشاكردنم له كن پەيدا بوو و له شوئىنى خۆم هەستام، له پشت هەردووکیانەوہ راوہستام و وەك ئەوہى سەرلەنوئى بىر له يادگارىيەكى فرە كۆنم بكەمەوہ، بەخرووشەوہ و بىدەنگ سەيرى نىگارى بى ئابرووى دەستكردى خۆم كرى. قەرەش هاتبووہ نىوانمانەوہ. لەبەرچى بوو، نازانم، بەلام تەماشاكردنى ئەو نىگارە لەلایەن هەر چوارمانەوہ له قوولايى ناخدا ئاسوودەيى پى دەدام.

دواى ساتىكى زۆر درىژ لەقلەق گوتى: "ئايا كوړ و چاوساغ هەرگىز دەبن بەيەك؟" ئايا سەربارى بىرەوشتى ئەو نىگارەنەى سەيرمان دەكرى، مەبەستى ئاماژەكرى بوو بۆ چەژى بىنىنى خوا پىداومان؟ بەلام لەقلەق هىچ كاتىك سەرى لەم شتانە دەرنەدەكرى و هەرگىز قورئانى پىروژى نەدەخوئىندەوہ. دەمزانى كەوا مامۆستايانى كۆنى هەرات پەتاپەيتا ئەم ئايەتەى قورئانى پىروژيان دەهتەنايەوہ بىرى خۆيان. مامۆستايانى گەورە ئەم گوتەيەيان لەدژى دوژمنانى نىگار بەكار دەهتەنا، لەبەرئەوہى دەيانگوت بەپى ئاينى ئىمە نىگاركىشان قەدەغەيە و نىگاركىشان له رۆژى قىامەتدا رەوانەى دۆزەخ دەكرىن. بەلام تا ئەو ساتە ئەفسووناويەى من هەرگىز ئەو گوتەيەم نەبىستبوو كه وەك بلەى له خۆوہ له دەمى پەپوولە هاتىتە دەرى:

"تارەزووم بوو نىگارەك بكىشم ئەوہ بخاتە روو كه كوړ و بىنا نابن بەيەك."

قەرە بە ساويلەيى گوتى: "كوړ و بىنا كىن؟"

پەپوولە گوتى: «كوړ و بىنا نابن بەيەك "وما يستوي الأعمى والبصير".» درىژەى داى و گوتى:

"تارىكى و رووناكى نابن بەيەك.

سىبەر و جى گەرمىش نابن بەيەك

و زیندووان و مردووانیش ناین بهیهک.

بیرم له چاره‌نووسی زه‌ریف ئەفهندی و زاوا و برای چیرۆکبێژمان، که ئەم ئیواریه کوژرابوو، کرده‌وه و مچورکم پێدا هات. ئایا ئەوانی تریش به‌ئەندازە‌ی من ترسابوون؟ ماوه‌یه‌ک هیچ که‌سیک له شوێنی خۆی جوولە‌ی نه‌کرد. له‌قله‌ق هێشتا ده‌فته‌ره‌که‌ی منی به‌کراوه‌یی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، به‌لام سه‌رباری ئەوه‌ی هێشتا سه‌یری ئەو نیگاره‌ بۆ ره‌وشته‌ی ده‌ستکردی منمان ده‌کرد، که‌چی وا پێ ده‌چوو ئەو نه‌ییبینی. له‌قله‌ق گوتی: "منیش خ‌وازیار بووم نیگاری رۆژی قیامه‌ت بکیشم، زیندووبوونه‌وه‌ی مردووان، جوێکردنه‌وه‌ی تاوانباران و بێتاوانان له‌یه‌کتر. به‌لام بۆچی بۆمان نییه‌ نیگاری قورئانی پیرۆزمان بکیشین؟"

کاتیک له‌ سالانی لایماندا له‌ هه‌مان ژووری نیگارخانه کارمان ده‌کرد، کتومت وه‌ک ئەوه‌ی وه‌ستایانی به‌سال‌چوو بۆ هه‌سانه‌وه‌ی چاو ده‌یانکرد، جاروبار سه‌رمان له‌سه‌ر مێز و ته‌خته‌ی کار هه‌له‌ده‌گرت و ئا به‌مجۆره له‌باره‌ی باب‌ه‌تیکی تری ته‌واو جیاوازه‌وه، که ئەو ساته به‌خه‌یاڵماندا ده‌هات، سه‌ری قسه‌مان داده‌مه‌زراند. رێک وه‌ک ئەوه‌ی ئێستا سه‌یری ده‌فته‌ره‌ کراوه‌که‌ی به‌رده‌ستمان ده‌که‌ین، ئەو سه‌رده‌مانه‌ش کاتی قسه‌کردن له‌باره‌ی ئەو شتانه‌وه‌ دل‌مان ده‌یخواست، سه‌یری یه‌کترمان نه‌ده‌کرد، چونکه به‌مه‌به‌ستی هه‌ساندنه‌وه، له‌ په‌نجه‌ره‌ی کراوه‌وه‌ چاومان له‌ ده‌روه‌ ده‌ب‌ری. نازانم ئایا له‌به‌ر خ‌رۆشی بیره‌که‌وته‌وه‌ی جوانیه‌که‌ی رۆژانی کامه‌رانی شاگردی بوو، یاخۆ به‌هۆی له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستکردنم به‌ په‌شیمانی بوو له‌پای ئەوه‌ی ماوه‌یه‌که‌ی درێژ بوو قورئانی پیرۆزم لێک نه‌کردبووه‌وه و نه‌مخوێندبووه‌وه، یان له‌به‌ر ترسی ئەو تاوانه‌ بوو که ئەم ئیواره‌یه له‌ قاوه‌خانه‌ بینیم، کاتیک نۆره‌ هاته سه‌ر من، سه‌رم لێ شێوا و دل‌م وه‌ک ئەوه‌ی رووبه‌رووی مه‌ترسییه‌ک بووبێته‌وه، لێدانی زیادی کرد و له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی هیچ شتیکی ترم به‌خه‌یاڵدا نه‌هات، گوتم:

"ئه‌ها له‌ کۆتایی سووره‌تی "البقره" دا چه‌ند ئایه‌تیکی به‌م واتایانه هه‌یه، من زۆر ئاواته‌خ‌وازم بووم نیگاریان بکیشم: ئە‌ی په‌روه‌ردگار، له‌پای له‌ بیره‌کردن و هه‌له‌کانمان راپێچی لێ پرسینه‌وه‌مان مه‌که. وه‌ک ئەوانه‌ی پێش ئیمه‌ باریکمان لێ مه‌نی توانای هه‌لگرتنیمان نه‌بیت. بمانبووره و نه‌رم و دل‌و‌قان به‌ له‌گه‌ڵماندا. تۆ سه‌روه‌ری ئیمه‌یت،

به‌سه‌ر گاوراندا سه‌رمان بخه". له‌ناکاوه‌نگم شکا و به‌شێوه‌یه‌کی چاوه‌پروان نه‌کراوه له‌تاو فرمیسی سه‌رکردووم شه‌رمم به‌خۆمدا هاته‌وه. له‌وانه‌یه به‌هۆی ترسانمه‌وه بووبیت له‌و گالته‌جارییه‌ی له‌ سالانی شاگردیماندا بۆ پاراستنمان و پێشانه‌دانی هه‌ستیاریی خۆمان به‌رده‌وام به‌ ده‌ستمانه‌وه‌ ئاماده‌ بوو.

وام ده‌زانی فرمیسه‌که‌کانم یه‌کسه‌ر راده‌وه‌ستن، به‌لام خۆم پێ رانه‌گیرا و که‌وته‌مه هه‌نسکدان و ده‌ستم به‌گریان کرد. هه‌ستم ده‌کرد تا من زیاتر بگرم، هه‌ستی برابه‌تی و کاره‌سات و خه‌م بال‌ به‌سه‌ر ئەوانی تردا ده‌کیشیت. هه‌ستمان وا بوو ئیدی له‌ نیگارخانه‌ی سولتانیانمان له‌سه‌ر رێبازی فه‌ره‌نگ نیگار ده‌کیشیت، ئەو شێواز و کتیبانه‌ی سه‌ره‌له‌به‌ری ژبانی خۆمان پێیان داوه، له‌به‌روه‌ له‌ بیر ده‌کرین، راستیه‌که‌ی، کۆتایی به‌گشت شتیک دیت و ئە‌گه‌ر ئه‌رزه‌روومیه‌کانیش ته‌نگاومان نه‌که‌ن و ده‌ستمان لێ نه‌وه‌شێن، ئە‌وا ئە‌شکه‌نجه‌ده‌رانی سولتان به‌ سه‌قه‌تکراوی به‌ره‌لامان ده‌که‌ن... به‌لام به‌ده‌م گریانه‌وه‌ هه‌روه‌ک چۆن له‌ نیوان هه‌نسک و نالیینی خۆمه‌وه‌ هێشتا به‌رده‌وام بووم له‌ بیستنی تره‌ی دل‌ۆپه‌ی خه‌مگینی باران، ئاواش به‌ گۆشه‌یه‌کی تری ئە‌قلم هه‌ستم ده‌کرد ئە‌مانه‌ هۆکاری راسته‌قینه‌ی گریان من نین. تۆ بلێی ئە‌وانی تر تا چ راده‌یه‌ک هه‌ستیان به‌مه‌ کردبیت؟ هه‌م به‌هۆی ئە‌وه‌ی له‌ ناخه‌وه‌ ده‌گریام و هه‌م به‌درۆ ده‌گریام، تۆزیک خۆم به‌تاوانبار ده‌زانی.

په‌پوله‌ خۆی لێم نزیک خسته‌وه، ده‌ستی نایه سه‌ر شانم، ده‌ستی به‌ قژمدا هینا، گۆنایه‌ی ماچ کرد و وشه‌ی شیرینی له‌ ده‌م هاتنه‌ ده‌ر. ئە‌م دۆستایه‌تییه‌ منی زیاتر له‌ ناخه‌وه‌وه و به‌ده‌م هه‌ستکردن به‌تاوانه‌وه‌ گریاندا. نه‌مه‌ده‌توانی سه‌یری رووی بکه‌م، به‌لام نازانم له‌ چیه‌وه‌ بوو بره‌وايه‌کی هه‌له‌م له‌ کن دروست بوو وه‌ک ئە‌وه‌ی ئە‌ویش ده‌ستی به‌گریان کردبیت. پێکه‌وه‌ دانیشیتین.

ئا له‌و که‌شه‌دا چۆنه‌تی دانانی هه‌ردووکه‌مان له‌ هه‌مان سالدا به‌ نیگارخانه‌ بۆ شاگردی، خه‌مگینی نامۆیی دا‌بران له‌ دایکانمان و ده‌ست پێکردنی له‌ پری ژبانیکی تر، ئازاری ئە‌و تێ هه‌له‌دانیه‌ی هه‌ر رۆژی یه‌که‌م خواردمان، خۆشی و شادیی دوو دیاریی نێردراو له‌لایه‌ن گه‌وره‌ی خه‌زنه‌دارانه‌وه و به‌هه‌له‌داوان رۆیشتنه‌وه‌مان بۆ ماڵ هینایه‌وه‌ بیری خۆمان. ده‌سپیک، ته‌نیا ئە‌و ده‌یگیرایه‌وه و من به‌ دل‌ی پر له‌ خه‌مه‌وه

گویم پادهگرت، به لام دواتر کاتیک له قلهق و دواى ئه ویش قهره، که له سه رهتای سالانی شاگردیماندا جاروبار هاتوچۆی نیگارخانهی دهکرد، تیکه ل به گفتوگۆی دۆستانه ی نیوانمان بوون، منیش گریانه که ی که میک له مه و به رم له بیر کرد و به ده میانه وه پی که نیم و دستم به گیزانه وه کرد.

ئه و به یانیانه ی زستانمان هینایه وه بیرى خۆمان کاتیک شاگردهکان زووتر له خه وه له دهستان، ئاگردانی گه وه ره ترين ژووری نیگارخانه یان داده گیرساند و به ئاوی گهرم زهویی نیگارخانه یان پاک ده کرده وه. یادی "وهستا" یه کی کۆنی خوا لیخو شبوومان کرده وه، که هینده بی ئیلهام و خو پاریز بوو رۆژ تا ئیواره ته نیا نیگاری گه لایه کی داری بو دکیشرا و گافیک ده بیینی وا ئیمه دیسان له په نجه ره وه سهیری گه لای سهوزی دارهکانی به هار ده که یین، بی ئه وه ی لیمان بدات، بو جاری سه ده م لیمان تووره ده بوو و ده یگوت: "سهیری ئه و پی نا، ئیره بکه ن." شاگردیکی رپوه له مان بیر که وه ته وه که به هۆی کاری زۆره وه چاوی خیل بوو و بریار درابوو رهوانه ی ماله وه بکریت و ئه ویش به بوخچه ی ده ستیه وه به ره وه درگا هه نگاهوی دهنه و دهنگی گریانى له سه رانسه ری نیگارخانه دا ده بیسترا. دواتر ئه وه مان هاته وه به رچا و چۆن قوتوویه کی مسی زهردی مه ره که بمان دزی و هیدی هیدی کردمان به سه ر نیگار ییکا (کاتیک له شکرى عوسمانی له رپی شیروان و له لیوار رووباری کنک دوو چاری برسبوون ده بییت، ئه ره ش داگیر ده کات و سکی خۆی پر ده کات) که ماوه ی شه ش مانگ بوو سی نیگارکیش کاریان تیدا ده کرد و به چیژه وه ته ماشامان ده کرد (چونکه ئه م شه ره تاوانی ئیمه نه بوو.) به نازکی و پیزه وه باسی چه رکه ز خاتوونی جوانترین ژنی پاشای هه فتا سالیمان کرد که هه رسیکمان عاشقی بوو بووین و به خه یال له گه لیدا ده نووستین. پاشای میردیشی سهیری داگیرکاری و هیز و ده وه له مندی خۆی ده کرد و نه خش و نیگاری وه که ئه وه ی بنمیچی کۆشکی راوی سو لتمانى بو ماله که ی خۆی ده خواست. به تاسه وه باسی له زه تی ئه و شو ربای نیسه که مان کرد که به یانیانی زستان له ناو شیپانه ی درگادا ده مانخوارد بو ئه وه ی هه لمه که ی کاغه زه کانمان نه رم نه کاته وه. یادی ئه و خه م و دلته نگیهانه شمان کرده وه کاتیک به پاله په ستۆی مامۆستامان بو شاگردی رهوانه ی شوینیکی دوور

دهکراین و له دۆستان و وه ستیانی نیگارخانه داده براین. تاویک به ژن و بالای شازده ساله ی په پوله ی شیرینم هاته وه به رچا و: کاتیک له رۆژیکی گهرمی هاویندا تیشکی رۆژ له په نجه ره ی کراوه وه ده هاته ژووری و بهر شانی رووتی رهنگ ههنگوینی ده که وت، مۆره ی له گوچه که ماسی دروستکراوی دهستی به خیرایی ده جوولاند و کاغه زی سفت ده کرد. له نیوه ی ئه م کاره دا، که به ده م خه یال لیدانه وه ده یکرد، راده وه ستا و چاوی له کیما سییه کی بچووکى سه ر کاغه زه که نزیک ده خسته وه و به سه رنجه وه لی ورد ده بووه وه، به دوو سی جووله ی جیاواز چه قۆکه ی به سه ر ئه و خاله دا ده هینا و دواتر سه ره له نو ی رهوتی پیشووتری وه رده گرته وه. له کاتیکدا دهستی به خیرایی ژیر و ژووری ده کرد، ئه و نوقمی خه یال ده بوو و له په نجه ره که وه سهیری دووری ده کرد. ناتوانم هه رگیز له بیرى بکه م، دواتر ئه و، وه که ئه وه ی منیش له گه ل که سانی ترده ده مکرد، تاویکی کورت له په نجه ره که وه سهیری ده ره وه ی نه ده کرد و چاوی ده بریه ناو چاوی من. ئه م سه رنجه هه میشه و ته نیا یه ک واتای هه بوو و سه رجه م شاگردهکان پییان ده زانی: ئه گه ر خه یال نه که یته وه، کات هیه چ تی ناپه ریت.

دوچار پیم ده لین بکوژ

منتان له بیر چوو، وا نییبه؟ ده با هر هیچ نه بیت بوونی خوّم لیره له نیوه نه شمارمه وه، چونکه قسه کردن له گه لّ نهو دنگه ی، که به تیپه ربوونی کات له هه ناومدا گوره تر ده بیت وه، پید او یستییه کی خو له به ردا رانه گیراوه بو من. جاروبار زور گوشار بو خوّم دینم و پیم وایه له م رووه وه هه ست به شکانه وه ی ناو دنگم ده کریت. جاری واش هه یه دهیده مه بهر و نهو کاته ش وشه ی هیماکه ر بو که سایه تییه که ی ترم و په یقی وا، که له وانه یه نیوه ش هه ستی پی بکه ن، له دهم دینه ده ری. دهسته کانم ده لرزن، ته ویلم له ناره قه دهنیشیت و دهموده ستیش حالی دهم نه مانه هیما ی شتی نوین.

به لام هه تا بلّی به خته وهرم لیره. له گه لّ برایی نیگار کی شماندا دانیش تووین و دلّی به کتر ده دینه وه. به دهم بیر هینانه وه ی بیر وه ریبه کانی بیست و پینج سالی رابردو مانه وه، دوژمنایه تی نا، جوانی و خو شیییه کانی نه خش و نیگار کی شانمان بیر ده که ویت وه. به هه ستیکه وه، وه که نه وه ی کو تایی دنیا هات بیت، دانیش تووین، به چاوی پر له فرم یسکه وه ده ست به سه ری یه کیدا ده هینین، یادی رۆژانی خو شی رابردو مان ده که ینه وه و نه م رهفتاره شمان ره هه ندیکی تاییه ت به ژنانی حه ره مسه رای تیدایه.

نه م ویکچوونه م له نه بو سه عیدی کرمانییه وه وهرگرت، نهو میژوونوسه ی کاتیک میژووی کورانی تهیمووری لهنگ دهنوسیت وه، به سه رهاتی ماموستایانی کوئی

شیراز و هه راتیش ده گوازیته وه. سه د و په نجا سال بهر له نیستا، جیهان شای فه رمانه وای قه ره قویونلو سوپا بچو که کانی خان و پادشاکانی نه وه ی تهیمووری لهنگ، که له دژی یه کتر له شه ردا بوون، تیک ده شکینیت و ولاتیان خاپوور دهکات، له گه لّ له شکر ی سه رفرازی تورکمان به سه رانسه ری ولاتی عه جه ماندا تی ده په ریت و ده گاته رۆژه لات. دوچار له نهسته ر ئاباد نیبراهیمی نه وه ی روحی کوری تهیمووری لهنگ تیک ده شکینیت و به له شکره کانییه وه روو له قه لای هه رات دهکات. نه وه کانی تهیمووری لهنگ ماوه ی نیو سه ده بوو نه که ته نیا ولاتی عه جه م، بگره له هندستانانه وه بو بیزانس فه رمانه وایی نیوه ی جیهانیان ده کرد و به قسه ی کرمانی میژوونوس، نه م ده ستوه شانده گورچووبره له هیزی له به زین نه هاتووی نه وان بایه کی توندی کاره سات و رووخانی له گه لّ خویدا هیناوه و له قه لای گه مارو دراوی هه رات بووه به رۆژی مه حشه ر. نه بو سه عید به چیتکی سهیره وه بیر ی خوینه رانی ده خاته وه که وا جیهان شای قه ره قویونلو هه رکه سیکی له نه وه ی تهیمووری لهنگ له قه لاکاندا به رده ست که وت بیت، دلّ ره قانه کوشتوویه تی؛ که وتووه ته ناو حه رومسه رای پادشا و شازاده کان و ژنانی هه لبراردووه و خستوونیه تییه حه ره مسه رای خو یه وه؛ نیگار کی شانی له یه کدی دابریوه و بیبه زه بییانه زور به یانی کردووه به شاگردی وه ستاکانی خو ی. میژوونوس له م خاله وه به سه ره اته کان له پادشا و سه رباز هکانی ناو قولله ی قه لاکانه وه، که له هه ولی به رپه رچدانه وه ی دوژمندان، ده باته وه سه ر نیگار کی شان، که له ناو قه لّم و بو یاخدا له نیگار خانه چاوه ری نه نجامی ترسناکی له زووه زانراوی گه مارو دهکن و یه ک به یه ک ناویان ده هینیت و ده لیت سه رانسه ری دنیا ده یانناسیت و هه رگیز له بیر ناچنه وه. نهو نیگار کی شانه ی نیستا هه موویان له بیر چوونه ته وه، نهوانیش له کاتی گه مارو دا کتومت چه شنی ژنانی حه ره مسه را باوه ش به یه کدا دهکن، ده گرین و جگه له یاد کردنه وه ی رۆژانی خو شی رابردو، هیچ شتیکی تریان له ده ست نایه ت.

نیمه ش وه ک ژنانی خه مگینی حه ره مسه را، یادی نه وه مان کرده وه سو لّتان له رابردوودا نیمه ی زیاتر خو ش ده ویست و پاش نه وه ی نیمه له جه ژنه کاندا قوتووی نه خشیندراوی رهنگا ورهنگ، ناوینه و قاپ و دهوری، هیلکه ی نه خشیندراوی

وشرمّل، ئەو شتانەى لە كاغەز دروستمان دەکردن، نىگارى يەك پەرهىي، دەفتەرى نىگارى گالته و گەپ و سەفابەخش، كاغەزى يارى و كتيبمان پيشكىش دەکرد، ئەويش سەلتەى بەكەول و لە ئان و ساتيشدا كىسەى پر لە پارەى دەداينى. ئەرى نىگار كيشانى بەسالاچووى چالاک و رەنجدەر و بەرچاوتير و بەكەم قايلبووى ئەو رۆژگارانه چييان بەسەرھات؟ ئەوانە بۆ ئەو كەسانى تر نەبين چۆن كاريان كروو و لەبەر شپىرزەيى ئەو نەبادا كار كىردنيان بۆ دەرەووى كۆشك ئاشكرائيت، خۆيان لە كونجى مالانى خۆيان قايم نەدەكرد، بگرە ھەموو رۆژيک دەھاتنە نىگارخانە. ئەو نىگار كيشە بەتەمەنانەى بى فيزانە سەرتاپاي ژيانى خۆيان دابوو بە نەخشاندنى ديوارى كۆشك و سەراكانى ناو نىگارەكان، بەكيشانى نىگارى گىاي حەوتپەر لە بۆشايى پەرەكاندا و بەو گەلای دار سەرووانەى كە مرۆف دوای ماوھەى كى دريژ لە سەير كىردنيان ئىنجا بۆى دەرەكەوت ھىچ كاميان لەوانى تر ناچن، كوان لە كوئين؟ ئەدى كوان ئەو مامۆستا مامنىوھندييانەى باوھريان وابوو خوا تەنيا ھونەر و لپھاتوويى بەھەندىك كەس داوھ و پشوو دريژى و پشت بەخۆبەستنىشى بە برىكى تر داوھ و قايل بوون بەووى جۆرىك لە حىكمەت و دادپەرەوى لەم دابەش كىردنەدا ھەيە و ھەرگىز ئىرەيىيان بەكەس نەدەبرد؟ ئەو مامۆستا پىرانە ھەندىكيان پشت كۆماوھ و ھەمىشە لىو بەزەردەخەنە بوون، برىكيان خەيالپەرسەت و مەست بوون و بەشكىشيان دەيانويست كچە قەيرەكانى خۆيان لە گەردنمان بئالين و ئيمە ھەولمان دا بەياد كىردنەوھيان وردەكارىيە لەبىر كراوھەكانى سالانى شاگردى و سەرھتاي و ھەستايىمان بەينىنەوھ پيش چاوى خۆمان.

ئەھا ھىلكيشىكى چاوكەمىك خپل ھەبوو كاتىك ھىلى دەكيشا، زمانى دەرھىنا و دەيخستە سەر گۆناى. ئەگەر ھىلەكە لەلای راستى پەرەكە نزيك بووايتەوھ، ئەم زمانى دەخستە سەر گۆناى چەپى و ئەگەر لەلای چەپ نزيك بووايتەوھ، ئەم لەسەر گۆناى راستى دادەنا. نىگار كيشىكى بچكووك و بارىكەلانە ھەبوو گافىك بۆياخى لە دەست دەرچوو، دەيگوت: "پشوو دريژى، پشوو دريژى، پشوو دريژى" و بە نەرمە قاقا بەخۆى پى دەكەنى. وھستايەكى حەفتا سالەى زەركارى ھەبوو چەندىن سەعات لەگەل شاگردەكانى بەرگ تىگرى نھۆمى خوارىدا قسەى دەكرد و لافى ئەووى لى

دەدا ئەگەر مرۆف بۆياخى سوور لە تەوتلى خۆى بدات، ئەوا پىر بوون رادەگريت. مامۆستايەكى توورە و تۆسن ھەبوو بۆ تاقى كىردنەوھى پىكھاتەى بۆياخ، دەسپىك نىنۆنەكانى خۆى بۆياخ دەكرد و پاشان يەك كىك لە شاگردەكانى، سار ھەر كامىكيان بووايە، رادەگرت و بۆياخى لە نىنۆكى ئەويش دەدا. نىگار كيشىكى قەلەو ھەبوو بە لاقى تووكنى كەرويشكى بەكار ھىنراوھ بۆ كۆكردنەوھى تۆزى زىرى لە زەركارىي كەوتوو ريشى خۆى دەخوراند و ئيمەى دەھىنايە پىكەنەن. كوان، ئەوانە لەكوئين؟

كوان ئەو تەختى مۆرانەى بەھۆى بەكار ھىنانى زۆريانەوھ بووبوون بە بەشىك لە جەستەى شاگرد و دواتر توور ھەلدا رابوونە لاوھ؟ كوان مقەستە دريژەكانى كاغەز برىن كاتىك شاگردەكان گەمەى شەرە شمشىريان پى دەكردن، زيانيان پى دەگەيشت؟ لە كوئين ئەو تەختەى نووسىنانەى بۆ ئەووى تىكەل نەبن، ناوى مامۆستايانى گەورەيان لەسەر نووسرابوو؟ كوا بۆنى مسك ئاساى مەرەكەبى چىنى؟ كوا ئەو زەرەى فنجانى قاوھىيەى لە بىدەنگىدا دەكەوتە بەرگوئ؟ كوا پشيلە بۆرەكەمان، ئەو نازدارەى ھەموو ھاوینىك لە تووكى ناو گوئى بىچووھەكانى و تووكى گرىلميان فلچەى جۆراو جۆرمان دروست دەكرد؟ كوا ئەو تۆپە كاغەزانەى ھندستانى كاتىك بەزىادەوھ وەرمان دەگرت بۆ ئەووى بەدەستى خالى دانەنىشىن و وھك خۆشنووسان ھىليان لەسەر بكيشين؟ قەلەمتاشىكى دەسك پۆلاى پەندىارى ھەبوو لە كاتى كىردنى ھەلەى گەورەدا بە دەستوورى سەرگەورەى نىگار كيشان بۆ داركارى كىردن بەكار دەھىنرا، ئەو قەلەمتاشە و تەدارەكى ئەو تى ھەلدا نانە ئىستا لە كوئين؟

باسى ئەوھەمان كىرد ھەلەھەكى تىرش ئەوھ بوو سولتانمان نىگار كيشانى راسپاردبوو لە مالى خۆيان كار بكەن. باسى ئەو ھەلوا گەرم و نايابەمان كىرد كاتىك زستانان زوو ئىوارە دادەھات و دوای ئەووى ئيمە بەدەم ئازارى چاوھوھ لەبەر تىشىكى قووتىلكە و مۆمدا كارمان دەكرد، لە چىشتخانەى كۆشكەوھ دەھات. بەچاوى پر لە فرمىسك و بەدەم پىكەنەنەوھ يادى ئەو ھەستا پىر و خەلەفاوھى زەركارىمان كىردەوھ كە تووشى نەخۆشىي لەرزىن بووبوو و چىدى نەيدەتوانى كاغەز بەدەستەوھ بگريت و مانگى جارىك دەھاتە نىگارخانە و لوقمە قازىي دەستكردى كچەكەى، كە بۆ ئيمەى

شاگردان سووری دهکردهوه، لهگه‌ل خۆیدا دههینا. دواى مردنى مامۆستای گه‌وره قهره مه‌میی پیش مامۆستا عوسمان، چه‌ندین رۆژ ژووهرکه‌ی خالی مایه‌وه. پاش پشکنینی، له‌ژیر نه‌و دۆشه‌که‌یدا که مامۆستا قهره مه‌می نیوه‌رۆیان له‌سه‌ری راده‌کشا و سه‌رخه‌ویکی ده‌شکاند، چه‌ند په‌رپه‌کی شاهانه‌ی مامۆستا دۆزرانه‌وه و ئیمه‌ باسی نه‌وانه‌شمان کرد.

ئیمه‌ش کتومت وه‌ک مامۆستا قهره مه‌می شانازیمان به‌ په‌ره و نیگارکه‌کانی خۆمانه‌وه کرد و نه‌گه‌رچی له‌به‌رگرتنه‌وه‌ش بوون، جاروبار دهرمان ده‌هینان و ده‌مانویست ته‌ماشایان بکه‌ین و پاشان ژماردمان. گه‌یرایانه‌وه و گوتیان: بۆیاخکردنی ئاسمانی به‌شی سه‌روه‌ی نیگاری کۆشکی بۆ هونه‌رنامه‌ کیشراو به‌ ئاوی زیتر، به‌هۆی زیتره‌که‌ خۆیه‌وه نا، به‌لام وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ نیگارکی دانسقه‌ چاوه‌رێ ده‌کرا، له‌ ره‌نگ و قولله‌ و له‌ نیوان دار سه‌روه‌کاندا دیمه‌نیک پیک هاتبوو کۆتایی دنیای ده‌خسته‌وه‌ بیری مرۆف.

نه‌وان گه‌یرایانه‌وه‌ گوتیان: نیگاری چه‌زهرتی پیغه‌مبه‌رمان کاتیک دوو فریشته‌ خۆیان خستوه‌ته‌ بن بالی و له‌سه‌ر مناره‌وه‌ بۆ ئاسمان به‌رز ده‌بیته‌وه‌ و پیغه‌مبه‌رمان پیی خۆش نییه‌ فریشته‌ چونه‌ته‌ بن بالی و ختووکه‌ی پی دیت، به‌ ره‌نگی زۆر به‌ده‌ربه‌ست کیشراوه‌ و ته‌نانه‌ت مندانانی بچووکیش گافیک نه‌م دیمه‌نه‌ پیرۆزه‌ ده‌بینن، ده‌سپیک به‌ باوه‌رپه‌وه‌ ده‌ترسن و دواتریش وه‌ک نه‌وه‌ی ختووکه‌ی خۆیشیان درابیت، به‌په‌رپه‌وه‌ پی ده‌که‌نن. من گه‌یرامه‌وه‌ و گوتم: پاشای سه‌رۆک وه‌زیری پیشووومان گشت نه‌و یاخیووانه‌ی دابووینه‌ شاخ، سه‌رپه‌ریوو و منیش که‌له‌سه‌ره‌ براره‌کانم به‌زه‌رافه‌ت و په‌رپه‌وه‌ له‌ که‌ناری نیگاری ده‌ستکاری خۆمدا ریز کردبوو. برۆی بۆ مردن ده‌چه‌قاوی نه‌و که‌له‌سه‌رانه‌ی من گه‌رمیلیانم به‌ ره‌نگی سوور بۆیاخ کردبوو، ئیوی به‌باری هه‌ریه‌که‌یان که‌ پرسیری واتای ژبانی ده‌کرد، لووتیان که‌ له‌ ناچاریدا دوا هه‌ناسه‌ی هه‌لمژیبوو و چاوانی داخراویانم به‌سه‌ر ژباندایه‌ک به‌یه‌ک و به‌ بایه‌خه‌وه‌ و وه‌ک نه‌وه‌ی وه‌ستایه‌کی پۆرتیته‌ی فه‌ره‌نگ ده‌یکات، به‌چه‌په‌رپه‌وه‌ کیشا. هه‌ر که‌له‌سه‌ره‌یکم وه‌ک سه‌ری مردوویه‌کی ئاسایی نا، بگره‌ چه‌شنی روویکی جیاوازی له‌وانی تر کیشاوه‌.

ئا له‌م په‌یه‌وه‌ خۆشه‌ویسته‌ترین جفاته‌کانی نه‌فین و شه‌ر و شاهانه‌ترین جوانکاری و نه‌و جوانکاریبانه‌ی ئاو له‌ چاوان ده‌هینن، هه‌ینایه‌وه‌ بیری خۆمان و به‌تامه‌زرۆیی وه‌ک بیره‌وه‌رییه‌ نه‌مر و ده‌ست پی رانه‌گیشتووکه‌کانی خۆمان قسه‌مان له‌باره‌یانه‌وه‌ کرد. نه‌و باخچه‌ چۆل و رازدارانه‌ی له‌ شه‌وانی پر له‌ نه‌ستیره‌دا ده‌بن به‌ جیژووایی دلداران، داری به‌هار، مه‌لی نه‌فسانه‌یی و زه‌مانی ده‌قه‌ستووومان هاته‌ به‌رچاو... نه‌و شه‌ره‌ خۆیناویبانه‌ی به‌نه‌ندازه‌ی دیوه‌ز مه‌ی خۆمان ترسناک و لیمانه‌وه‌ نزیك بوو. شه‌روانانی دووله‌تکراو، نه‌سپی زری خه‌لتانی خۆین، مرۆفی جوانی رابردوو کاتیک به‌کتر به‌ر خه‌نجر ده‌ده‌ن، نه‌و ژنه‌ ده‌م بچووک و ده‌ست خنجیلانه‌ و چاوماسی و ملخوارانه‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ سه‌یری رووداوه‌کان ده‌که‌ن، هه‌ینایه‌ به‌رچاوی خۆمان... یادی لاوانی شوخی به‌خۆناز و دلگه‌ش و پادشا و خانانی قۆز و ده‌وله‌ت و کۆشکی له‌مه‌ژه‌وه‌ روخواو و له‌گه‌ل خۆیاندا رویشتوویمانم کرده‌وه. ریک وه‌ک نه‌و ژنانه‌ی له‌ حه‌ره‌مه‌سرای نه‌و پادشایانه‌دا ده‌گریان، ئیمه‌ش ده‌مانزانی ئیدی ژبانی خۆیشمان تیکه‌ل به‌ یادگاری بووه، به‌لام ئایا وه‌ک نه‌وان له‌ دیره‌کوه‌ ده‌په‌رینه‌وه‌ بۆ داستان؟ به‌مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی سیبه‌ری ترسی له‌بیرچوونه‌وه‌ی خراپتر له‌ ترسی مردن راپیچمان نه‌کات، پرسیری خۆشه‌ویسته‌ترین جفاتی مردنمان له‌یه‌کتر ده‌کرد.

به‌کسه‌ر بیرمان که‌وته‌وه‌ زووحاک فریوی ئیلبیسی خواردبوو و باوکی خۆی کوشتبوو. له‌ سه‌رده‌می نه‌و داستاندا، که‌ له‌ سه‌ره‌تای شانامه‌دا باسی کراوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی گه‌ردوون تازه‌ هاتبووه‌ ئافراندن، شته‌کان زۆر ساده‌ بوون و هه‌یچ شتیک پیویستی به‌ روونکردنه‌وه‌ نه‌بوو. شیرت بویستبایه، بزنت ده‌دۆشی و ده‌تخوارده‌وه؛ نه‌سپت بگوتبایه، سواری ده‌بووی و ده‌رۆشیتیت؛ خراپه‌ت بگوتبایه، ئیلبیس ده‌هات و تۆی به‌ جوانی و باشییه‌کانی کوشتنی باوکت قایل ده‌کرد. تاوانی کوشتنی مه‌رداسی به‌ره‌چه‌له‌ک عه‌ره‌ب له‌سه‌ر ده‌ستی زووحاکی کوری بۆیه‌ جوان بوو، چونکه‌ هه‌م بۆ هۆ بوو و هه‌م له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌نیوه‌ شه‌و له‌ باخچه‌ی کۆشکیکی شاهانه‌دا و کاتیک نه‌ستیره‌ و دار سنه‌وبه‌ری زیترین به‌ئاسته‌م ده‌روبه‌ر رۆن ده‌که‌نه‌وه، نه‌نجام درابوو.

دوایی نه‌وه‌مان هه‌ینایه‌وه‌ بیری خۆمان کاتیک روسته‌می داستان، پاش سی رۆژ

زۆرانبازی و هینان و بردن له گه‌ل زۆرابی کورپی خویدا، که سه‌رکرده‌ی سوپای دوزمنه، نازانیت کورپی خویه‌تی و دهیکوژیت. رۆسته‌م به زه‌بری شمشیر سنگی زۆراب ئه‌نجن ئه‌نجن ده‌کات و دواتر به‌و بازووبه‌نده‌دا، که چه‌ندین سا‌ل له‌وه‌ویه‌ر به‌ دایکی داوه، بۆی دهرده‌که‌ویت کورپی خویه‌تی و به‌ده‌م هه‌ل‌رشتنی فرمی‌سکه‌وه ده‌ست به‌گریان و شین و شه‌پۆر ده‌کات. له‌و شین و گریان‌ه‌ی رۆسته‌مدا شتی‌ک هه‌بوو کاری له‌ هه‌رسیکمان ده‌کرد.

ئه‌و شته چی بوو؟

کاتی‌ک هیشتا باران به‌ خه‌مگینی تریه‌ی له‌ سه‌ربانی ته‌کیه هه‌ل‌ده‌ستاند، ئه‌مسهر و ئه‌وسه‌رم ده‌کرد و به‌مجۆره هاتمه‌ گۆ:

"یان مامۆستا عوسمانی باوکمان به‌ناپاکی به‌ کوشتمان ده‌دات، یان ئیمه به‌ناپاکی ئه‌و ده‌کوژین."

نه‌ک به‌هۆی ئه‌وه‌ی قسه‌که‌م هه‌له‌ بێت، بگره‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی راست بوو، تووشی سه‌رسامی بووین و بێده‌نگ بووین. ئه‌مسهر و ئه‌وسه‌رم ده‌کرد و به‌شپه‌رزه‌یی گه‌راندنه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک بۆ دۆخی جاران، ئه‌مه‌م به‌خۆم ده‌گوت: ئه‌گه‌ر باسی چۆنیه‌تی کوشتنی سیاوش به‌ ده‌ستی ئه‌فراسیاو بکه‌م، بابه‌ت ده‌گۆریت. به‌لام ئه‌م به‌سه‌ره‌اته ناپاکیه‌کی گه‌وره‌ی تیدا‌بوو و من لێی نه‌ده‌ترسام. چۆنیه‌تی کوشتنی خه‌سره‌و بگێره‌وه. باشه، به‌لام ئایا وه‌ک ئه‌وه‌ی فیره‌ده‌وسی له‌ شانامه‌دا گێراویه‌تیه‌وه، یان چه‌شنی ئه‌وه‌ی نیزامی له‌ شیرین و خه‌سره‌ودا باسی کردوه؟ شتی خه‌مه‌هینه‌ر له‌ شانامه‌دا ئه‌وه‌یه‌ کاتی‌ک بکوژ دیته‌ ژووری، خه‌سره‌و به‌چاوی پر له‌ فرمی‌سکه‌وه ده‌زانیت کی‌یه. وه‌ک دوا‌یین چاره به‌ خولا‌مه‌که‌ی کن خۆی ده‌لێت: "ده‌مه‌ویت دوو ر‌کات نوێژ دابه‌ستم، برۆ ئاو و سابوون و جلی پاک و به‌رمالم بۆ بینه" و به‌ریی ده‌کات. به‌لام ئه‌و خولا‌مه‌ ساویلکه‌یه له‌وه‌ حال‌ی نابیت سه‌رده‌ره‌که‌ی ئه‌وی بۆ خواستنی کۆمه‌گ نارده‌وه و به‌راستی ده‌روات بۆ هینانی ئه‌و شتانه‌ی لێی داوا کرابوو. کاتی‌ک بکوژ ته‌نیا له‌گه‌ل خه‌سره‌و له‌ ژووره‌که‌دا ده‌مینیته‌وه، یه‌که‌م کاری ئه‌وه‌ ده‌بیت ده‌رگا له‌دیوی ژووره‌وه کۆم ده‌دات. فیره‌ده‌وسی له‌م جفاته‌ی کۆتاییی شانامه‌دادا، به‌بێزه‌وه و به‌مجۆره وه‌سپی بکوژی دارده‌ستی پلانگێرانی ده‌کات:

بۆگه‌نه، تووکنه، ورگ زله.

سه‌ر و خوارم ده‌کرد و سه‌رم پر بوو له‌ وشه، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ خه‌وندا بم، به‌هیچ جو‌ری‌ک نووزهم لێوه نه‌ده‌هات.

هه‌روه‌ک خه‌ون ببینم، ئه‌و کاته هه‌ستم کرد ئه‌وانی دی له‌ نیوان خۆیاندا فسکه‌فسکیانه و دوزمنانه باسی من ده‌کن.

له‌پر هه‌رسیکیان پیکه‌وه شالاویان بۆ هینام. کاتی‌ک خۆیان کی‌شا به‌سه‌رمدا، لنگه‌کانم هینده به‌خیرایی له‌ زه‌وی دایران، هه‌رچوارمان پیکه‌وه به‌ربوویه‌وه. له‌سه‌ر زه‌وی یه‌کترمان گه‌وزراند و له‌یه‌کدیمان دا، به‌لام ئه‌مه زۆری نه‌خایاند. من له‌سه‌ر پشت که‌وتمه ژیره‌وه، ئه‌وانیش چوونه سه‌رم.

یه‌کی‌کیان له‌سه‌ر ئه‌ژنۆکانم دانیشت. یه‌کی‌کی تریشیان له‌سه‌ر بالی راستم.

قه‌ره هه‌ردوو ئه‌ژنۆی خۆی خسته سه‌ر شوینی پیکه‌هیشتنی قو‌ل و شانهم‌کانم، به‌هێزه‌وه قوونی نایه سه‌ر مه‌ودای نیوان گه‌ده و سنگم و دانیشت. له‌م دۆخه‌دا به‌هیچ جو‌ری‌ک جووله‌م بۆ نه‌ده‌کرا. هه‌موومان سه‌رمان سو‌رمابوو و که‌وتبووینه هه‌ناسه‌پرکیوه. ئه‌مه‌م بیر خسته‌وه:

مامی خوا لی‌خو‌شبووم کورپکی ناقو‌لای دوو سا‌ل له‌ من به‌ته‌مه‌نتری هه‌بوو، هیوادارم له‌ کاروانبیریندا ده‌ستگیر کرابیت و له‌میژ بێت که‌لله‌ی سه‌ری له‌ جه‌سته‌ی جیا کرابیته‌وه. ئه‌م شته ناله‌باره، چه‌ندی هه‌ستی ده‌کرد من له‌و زۆرزانتر و ئاوه‌زیاوتر و پیاوترم، به‌هه‌ر بیانووێک بووایه شه‌رپکی ده‌نایه‌وه؛ ئه‌گه‌ر شه‌رپشی بۆ مه‌یسهر نه‌بووایه، ده‌یگوت با زۆران بگرین، به‌ماوه‌یه‌کی کورت ده‌ینامه‌ ژیر و به‌هه‌مان شیوه ئه‌ژنۆکانی له‌ شانم قایم ده‌کرد، وه‌ک ئیستای قه‌ره، چاوی ده‌بریه‌ ناو چاوانم، تفی نیوان لیوانی ده‌هینا و ده‌برد، ئه‌م تفه تا ده‌هات گه‌وره ده‌بووه‌وه و دواتر به‌کاوه‌خۆ به‌ره‌و چاوم ده‌په‌رژاند و منیش له‌ ترسی ئه‌وه‌ی ده‌مگوت ئیستا ده‌رژیته سه‌ر چاوم، هه‌ولم ده‌دا به‌نه‌فره‌ته‌وه سه‌رم به‌راست و چه‌پدا بیه‌م و ئه‌ویش زۆر که‌یفی پی ده‌هات.

قه‌ره گوتی ده‌بیت هیچ شتی‌ک نه‌شاریته‌وه. دوا‌یین نیگار له‌ کو‌تیه؟ ددانی پیدا بنی.

له‌به‌ر دوو هۆ هه‌ستم به‌ ر‌قی‌کی خنکینه‌ر و دلته‌نگی ده‌کرد: پ‌یشت‌ر هه‌ستم

به پرتککه وتنی نیوانیان نه کردبوو و بهختوخوږایی ئه و هه موو قسه یه م بۆ کردبوون. هیچ بیرم نه چوو بوو بۆ ئه وهی دهغه لی بگاته ئه م رادهیه و من پیشتر لیره هه لئه هاتبووم.

قهره گوتی ئه گهر دوا یین نیگار دهر نه هیئی و نه مانده یی، قورگت هه لده درم.

شتیکی سه یر بوو. دهتگوت ئه گهر دم بکه مه وه، راستیی لی دیته ده ری، بۆیه هه ردوو لیوانم به توندی نابوو سه ری هه ک. له لایه کی تریشه وه بیرم ده کرده وه هیچم له دست نایه ت. ئه گهر له نیوان خو یاندا ریک بکه وتنا یه و منیان وه ک بکوژ به گه وره ی خه زنه داران رابگه یاندا یه، ئه و له م به لایه رزگاریان ده بوو. تاکه ئومیدم ئه وه بوو ماموستا عوسمان ئامازه بۆ که سیکی تر، بۆ خالیکی تر بکات، به لام با بزانی ئه و شتانه ی قهره له باره ی ئه وه وه گوتنی، راستن؟ ئایا له دهستیان ده هات لیره بمکوژن و دواتریش تاوانه که بخه نه ئه ستوی من؟

خه نجه ریان له قورگم قایم کرد. ده سته جی بینیم قهره چیژ له م دوخه وه رده گریت و شادمانیی خو ی پی ناشاریته وه. زلله یه کیان له ده موچاوم سه رواند. ئایا خه نجه ره که قورگمی ده بری؟ زلله یه کی تریشیان وه شاند.

به لام توانیم په یره وهی له م لۆجیکه ش بکه م: ئه گهر هیچ نه لیم، هیچ شتیک روو نادات. ئه مه هیژیکی دامی. من به در یژیایی ژیانم زۆر به ئاشکرا باشترین بۆیاخم کردبوو، جوانترین هیل و نایابترین نیگارم کیشابوو و ئیدی ئه وان نه یانده توانی بیشار نه وه که هه ر له مندا لیه وه له م رووه وه ئیره ییان به من بردوو. له پای ئه و هه موو ئیره یی پی بردنه یان به من، خو شم ده ویستن. به دم برا خو شه ویسته کانه وه پی که نیم.

یه کیکیان، نامه ویت ئیوه بزانی کئی ئه م کاره چه په له ی کرد، وه ک ئه وهی ماوه یه کی در یژ بیت تاسه ی یاره که ی کرد بیت و ئیستا ماچی بکات، به گهر می ماچی کردم. ئه وانی تریش چرا که یان نزیک خسته بووه وه و له بهر تیشه که ی، ته ماشایان ده کرد. منیش وه لامی ئه م رامووسانه ی هاوری خو شه ویسته که م دایه وه. ئه گهر هه موو شتیک روو له کو تایی ده روات، با بزانی باشترین نیگار له کیشانی من بووه. په ره کانه بدوژنه وه و بروان.

وه ک ئه وهی وه لامدانه وهی ماچ به ماچ، ئه وی فره تووره کرد بیت، به هه لچوونه وه

دهستی به لیدانم کرد، به لام ئه وانی تر دهستیان گرت. تاویک دوودلی دای گرتن. په لاماردان و ده ستگیر کردنیان له یه خه ی یه کتر، قهره ی تووره کرد. دهتگوت له من نا، له و ئاراسته یه ی ژیانیان رووی تی کردوو، توورن و له م سو نکه یه شه وه ده یانویست تۆله له سه رانه ری دنیا و له گشت که سیک بکه نه وه.

قهره شتیکی له پشتوینه که ی دهر هینا؛ دهر زیبه کی در یژی نووک تیژ. تاویک له چاوم نزیک کردوه؛ جووله یه کی کرد وه ک ئه وهی بۆم سه له ییت که ده توانیت بیکات به چاومدا.

گوتی: "پیش هه شتا سال کاتیک هه رات که وته دهستی دوژمن، به هزادی گه وره ی ماموستای ماموستایان حالی بوو کو تایی به هه موو شتیک هاتوو و بۆ ئه وهی که س ناچاری نه کات به شیوازیکی تر نیگار بکیشیت، به سه ره رزی خو ی کویر کرد. هی دی هی دی ئه م دهر زیی په ره موو چه ی له چاوی خو ی چه قاند و ماوه یه ک دوا ی دهر هینانه وهی، به کاوه خو تاریکیایی شاهانه ی خوا به سه ر چاوی ئه و نیگار کیشه ده ست به په رجوو هی بنده ی خویدا هات. ئه م دهر زییه، که له گه ل به هزادی ئیدی کویر و مه ست له هه راته وه ده چیته ته ور یز، شا ته هماسپ و پیرای شانامه ی ئه فسانه یی به دیاری بۆ با پیری سو لئانمانی دهر ییت. ماموستا عوسمان سه ر هتا بۆی نه برایه وه سه ری هه ک بۆچی شا ته هماسپ ئه مه ی نار دووه. به لام ئه مرۆ لۆجیکی ره و و ئاواتی خرا په خواستنی پشت ئه م دیارییه زۆرداره ی بیی. پاش ئه وهی بۆی ئاشکرا بوو سو لئانی شمان ئیدی خوا زیاره به شیوازی فه ره نگ نیگاری بکیشریت و ئیوه ی کو رانی شی ناپاکی تان لی کردوو، دوینی شه و ماموستا عوسمانیش له ژووری گه نجینه کتومت وه ک به هزاد ئه م دهر زییه ی له گلینه ی چاوانی خو ی چه قاند. ئیستا ئه گهر چاوی تو ی هو کاری و پیرانبوونی ئه و نیگار خانه یه ی ئه و سه ر پای ژیانی خو ی پی داوه، کویر بکه م، به که لکی چ دیت؟"

گوتم: "ئه گهر کویرم بکه ییت و نه که ییت، ئیدی دوا جار ناتوانین لیره جیگه یه ک بۆ خو مان بدوژینه وه. ئه گهر ماموستا عوسمان به راستی کویریش بیت و یان بمریت و ئیمه ش به کاریگه ری فه ره نگ له ناخه وه و به ته واوی کی ماسی و که سه یه تی خۆمانه وه نیگار بکیشین و ببین به خاوه نی شیواز، ئه و وه ک خو مان ده چین، به لام

نابین به خۆمان. ئەگەر بڵێین نەخێر با وەک مامۆستایانی کۆن نیگار بکێشین و تەنیا ئەگەر چەشنی ئەوان نیگار بکێشین دەبین بەخۆمان، سولتانمان، کە تەنانهت پشتی لە مامۆستا عوسمانیش کردوو، لە جێی ئێمە کەسانی تر دەدۆزێتەوه. بگره ئیدی کەس سەیری چارەشمان ناکات، تەنیا بەزەبیان پیماندا دیتەوه و دلایان پیمان دەسووتی. شالۆوی سەر قاوهخانەکەش هێندە تر خۆی بەم برینانەوه دەکات: چونکە بیگومان نیوەی ئەو رووداوه دەخریتە ئەستۆی ئێمە ی نیگارکێشان بەهۆی زماندرێژیکردنمانەوه لەدژی مەلا ئەفەندی.

زۆریان لێ پارامەوه و هەولم دا حالیان بکەم کەوا دەستخستنه یەخە یەکتەر بەکەلکی ئێمە نایەت، بەلام بێ سوود بوو. نیازیان نەبوو گویم لێ بگرن: شپرزەبیان پێوه دیار بوو، باوەرپیان وابوو ئەگەر تا دەمەوبەیان و بەپەله و بێ ئەوهی گوێ بە راست و چەوت بەدن، بریاری تاوانباربوونی کەسیکی ناو خۆیان بەدن، ئەوا دەتوانن لەم بەلایە رزگاریان بێت و ئەشکەنجە نادرین و لە نیگارخانەش گشت شتیک وەک چەندین سالی رابردوو بەرپێوه دەچیت.

سەرباری ئەوهش، ئەو شتە قەرە هەرەشە ی ئەنجامدانی کردبوو، مایە ی پەزماەندی دوووەکە ی تر نەبوو. باشە ئەگەر ئاشکرا بووایە تاوانبار کەسیکی ترە و هەوالی بەختوخورایی کوێرکردنی من بگەیشتباه گوێ سولتانمان؟ نزیککی قەرە لە مامۆستا عوسمان و قسەکردنی بێ ئابرووانە ی لە بارەیهوه، ئەوانی ترساندبوو. خوین بەرچاوی قەرە ی گرتبوو و تەواوی کات دەرزیهکە ی بە هەلچوونەوه لە بەرامبەر چاومدا راگرتبوو. ئەوان هەولیان دا قەرەم لێ دوور بخەنەوه.

قەرە، وەک ئەوهی ئێمە لە نیوان خۆماندا رێک کەوتبین و دەرزیه پەرەمووچەکە ی لە دەست دەربهێندریت، شپرزەبی دای گرت. بێنە و بەرە و هینان و بردنیک رووی دا. بۆ خۆپاراستن لە شەری دەرزیه ی پیش چاوانم، تەنیا دەمتوانی چەناگەم بەرز بکەمەوه و سەرم بۆ دواوه ببەم.

دواتر شتەکان زۆر بەخیرایی قەومان و سەرەتا بۆم نەبرایهوه سەر یەک چ قەوماوه: لە چاوی راستمدا هەستم بە ئازاریکی تال و دژوار، بەلام کورت کرد؛ لەپەر ناوچەوانم تەزی. دواتر گشت شتیک گەرایهوه دۆخی کۆن، بەلام ترسیکی گەوره

کەوتبووه هەناومەوه. چراکە دوور خرابوووه، وەلێ سەرباری ئەوهش، بەتەواوی بینیم ئەوی تریان ئەمجار لە تاریکیهکەدا دەرزیهکە ی لە چاوی چەم چەقاند. ئەو پیش کەمیک دەرزیهکە ی لە دەستی قەرە دەرهینابوو؛ ئەمجار هوشیارتر و وردبینتر بوو. کاتیک هەستم کرد دەرزیهکە لە ناکاوا بە چاومدا کرا، هیچ نەجوولام، هەستم بەهەمان سووتانەوه کرد. وەک بڵێی رچیوی تەوتلم بەهەموو سەرمدا تەشەنە ی دەکرد، دوا ی دەرهینانەوه ی دەرزیهکە، ئازار راوهستا. ئیستا، وەک بڵێی لە کاری خۆیان دلایا نەبن، تاویک سەیری چاوانی من و ساتیک تەماشای نووکی دەرزیهکەیان دەکرد. پاش تیگەیشتن لەو بەلا ترسناکە ی بەسەر منیان هینابوو، پالتان و چەپۆکبازی راوهستا و باری سەر بالەکانم سووک بوون.

چەشنی ئەوهی بلوورینم، دەگریام، لەتاو ئازار نا، بگره لەبەر هەستمکردنم بەو بەلایە ی بەسەرم هاتبوو.

نازانم چەند هاوارم کردبوو. دەسپیک هەستم کرد هاوارەکانم، نەک تەنیا هەر من، بگره ئەوانیشی ئاسوودە کردوو. دەنگم، ئێمە ی لەیهکدی نزیک دەکردهوه.

دەمبینی بەدرێژتربوونەوه ی هاوارەکانی من، ئەوان شپرزە دەبوون. هیشتا هیچ ئازاری نەبوو، بەلام لە هۆشم دەرنەچوو کە دەرزیه کراوه بەهەردوو چاوانمدا.

هیشتا کوێر نەبوو بووم. لە خوا بەزیاد بێت جارێ دەمتوانی ببینم بەترس و خەمەوه سەیری من دەکەن و سێبەرەکانیان بەبێ ئۆقرەیی لە بنمیچی تەکیه دا دەجووڵێتەوه. ئەمە، هەم خۆشحالی کردم و هەم منی رادەستی شپرزەبییهکی قوول کرد. هاوارم کرد: "وازم لێ بینن، دەستم دامینتان وازم لێ بینن با جارێکی تریش گشت شتەکان ببینم."

قەرە گوتی: "زوو بە، بیگێرەوه. ئەو ئیواریه چۆن لەگەڵ زەریف ئەفەندی یە کدیتان گرت؟ دوا ی وازت لێ دینن."

"لە قاوهخانەوه بۆ مال دەگەرەمەوه، زەریف ئەفەندی دامام لێ پەیدا بوو. شپرزە بوو، حالیکی فرە پەرشانی هەبوو. دەسپیک دلم پێی سووتا. بەلام ئیستا دەستم لێ هەلبگرن، دوا ی هەموویتان بۆ دەگێرمەوه. خەریکە بەرچاوم رەش دەبیت."

قەرە وەک کەسیکی خاوەن ئەزموون گوتی: "یەکسەر رەش نابیت. باوەرپت هەبیت

مامۆست عوسمان به چاوی کونکراوهوه ئهسپه لوت براوهکهی دهستنیشان کرد. "زهریف ئهفهنیدی به لهنگاز گوتی دهمهویت قسهت له گه لدا بکه م و ته نیا متمانه م به تو هیه."

به لام ئیستا دلم به خۆم دهسووتا، نهک به ئهوه.

قهره گوتی: "ئهگهر پش ئهوهی خوی له چاوانت بنیشیت، قسهمان بۆ بکهیت، ئهوا بهیانی دهتوانیت بۆ دواچار پر به دلی خۆت سهیری دنیا بکهیت. بروانه، باران وا خۆشی دهکاتهوه."

"به زهریف ئهفهنیدیم گوت با بگهڕینهوه بۆ قاوهخانه، به لام حالی بووم چهزی له وێ نییه و تهناهت لیشی دهرستیت. یهکه مجارم بوو ههستم کرد ئهوه زهریف ئهفهنیدییهی له سهردهمی سالانی شاگردیمانوه ماوهی بیست و پینج سال بوو پیکهوه نیگارمان دهکیشا، ئا به وچۆره دابراوه و به تهواوی لیمان دوورکه وتوووتهوه. ههشت نو سالی رابردوو، له دواوی ژن هینانییهوه له نیگارخانه دمبینی، به لام نه مدهزانی چ دهکات... پیمی گوت دوایین نیگاری بینیه. به قسهی ئهوه تاوان و گوناھیکی گهورهی تیدا بوو. گوتی ئهوه باریکی گرانه و که سمان ناتوانین خۆمانی بدینه بهر. دهیگوت هه له بهر ئهوهش هه موومان له دۆزهخ دهسووتینریین. شپرزه بوو، ترسی لی نیشتبوو؛ وهک که سیک بی ئاگاداریی خۆی گوناھیکی گهورهی کردبیت، ههستی به رووخان دهکرد."

"گوناھی گهوره چی بوو؟"

"کاتیک ئه مەم لی پرسی، وهک ئهوهی بخوازیت بلی مهگهر نایزانی، به سه رسامی چاوانی داچه قاند. ئهوه ساته بیرم کردهوه برادره کهی سهردهمی شاگردیمان وهک ئیمه پیر بووه. گوتی له نیگاره کهی زاوای بهسته زماندا بپاکانه که لک له روانگی فه رهنگ وهرگیراوه. دهیگوت لهو نیگارهدا وهک ئهوهی فه رهنگهکان دهیکهن، نیگاری شتهکان به پپی گرینگیان له ئه قلی خوادا نا، بگره وا کیشراوه وهک ئهوهی که وتوووته بهرچاومان. ئه مهش گوناھیکی گهوره بووه. گوناھی دووهمیش کیشانی نیگاری سو لسانی خه لیفه ی موس لمان بووه به هه مان قه واره ی نیگاری سه گیک. گوناھی سپه م، کیشانی نیگاری ئیلبیس بووه به هه مان گه وره یی و پشاندانی بووه

به خوینشیرینی. به لام له هه مووی کفرتر ئه وه بوو کاتیک ئه م روانگی فه رهنگه ده خرایه نیگاره که وه، شیوه ی سو لتمانمان به گه وره یی و به ته واوی ورده کارییه کانی روویه وه له نیگاره که دا ده کیشرا. کتومت چه شنی ئه وهی بتپه رستان دهیکهن... یاخۆ وهک ئه و پۆرتیتانه ی که کرسیانه رزگار نه بووه کانی دهستی بتپه رستی له سه ر دیواری کلێساکاندا دهیکیشن و کر نۆشیان بۆ ده بن. زهریف ئه فهندی ئه م وشه یه له زاواته وه فیر بووو و فره باشی لی ده زانی و به راستی باوه ری هینابوو پۆرتیت گه وره ترین گونا هه و کۆتایی به نیگاری موس لمان ده هینیت. له بهر ئه وهی نه چووینه قاوه خانه، له بهر ئه وهی دهیگوت له وێ زماندریژی دهره ق به چه زرته ی مه لا ئه فهندی و ئاینمان ده کریت، گشت ئه م شتانه ی به دم پیاسه کردنه وه له کۆلانه کان بۆم گپرایه وه. تاواناویک راده وهستا و وهک ئه وهی داوای هاوکاری بکات، لی ده پیرسیم ئایا گشت ئه مانه راستن، چاره نییه و له دۆزهخ ده سووتین؟ ههستی به ته نگزه ی په شیمانی ده کرد، زۆری پی گران بوو و شینی ده گپرا، به لام تاویک ههستم کرد به هیچ جۆریک باوه ری پی ناکه م. سه خته کاریک بوو به درۆ شینی ده گپرا."

"چۆن ئه مه تی گه یشتیت؟"

"ئیمه هه ر له مندالییه وه زهریف ئه فهندیمان ده ناسی. زۆر سه ر راست، به لام بیدهنگ و خامۆش و بیرهنگ بوو، ریک چه شنی زه رکارییه کانی. ده تگوت ئه وهی به رامبه رم که سیک له و گه مژه تر و ساویلکه تر و باوه رمه ندر، به لام رووکه شتر بوو."

قهره گوتی: "دهگوتیت ئه ویش سه ر و سه کووتی له گه ل ئه رزه روومیه کاندایه بووه."

گوتم: "هیچ موس لمانیک له سۆنگه ی ئه وهی بی ویستی خۆی گوناھی کردوو، هینده شین ناگپرتیت. موس لمانی باش ده زانیت خوا دادپه روهر و خاوه ن لۆجیکه و حسیب بۆ نیازی بهندهش دهکات. ته نیا که سانیک می شک بچوکی وهک می شک می له باوه ریان وایه ئه گهر که سیک به نه زانی گوشتی به رازی خوارد، ئیدی ده بیت بچپته دۆزهخ. موس لمانی راسته قینه ئه وهش ده زانیت ترسی دۆزهخ به که لکی ترسانندی که سانی تر دیت، نهک خۆی. ئه ری، زهریف ئه فهندی ئه مه ی ده کرد؛ ده یویست من بترسینیت. ئه و کاته ئه وهش حالی بووم زاوات فیری کردوو به وچۆره رهفتار بکات. برایانی نیگار کیشی خۆشه ویستم، ئیستا به راستی پیم بلین، ئایا خوی چاوانم

داده پۆشیت، ئایا گلێنه کانم رهنگ له دهست دهن؟

چراکه یان هینا و له دهموچاوم نزیکیان خستهوه، بهوردبینی تیمارکه و دلۆقانه سهیری چاوانیان کردم.

"هه ده لێی هیچ نه بووه."

ئایا ئهم سێیانهی چاوانیان له چاوانم بریبوو، دوا شت بوو له م دنیا به دا ده مبینی؟ له سۆنگهی ئهوهی حالی ده بووم تا کۆتایی ژیان ئهم شتانه له بیر ناکهم و ئومیدیشم له کن پهیدا بووبوو، قسه م دهکرد:

"زاوات به زهریف ئه فهندی راگه یاند که وا کاریکی قه دهغه دهکات. دوا یین نیگاری دا پۆشیوو، هه گۆشه یه کی بۆ یه کێکمان هه لدا یه وه و له ویدا نیگاریکی پیمان کیشا و ته واوی نیگاره که ی شارده وه... دۆخکی نه ئینی و شارا وه ی به نیگاره که دا و بۆنی گونا هیک بلاو بووه وه وه. ئه وه یه که م که س بوو دوود لێی کرد و گونا هه که ی به ئیمه گه یاند، نه ک پیاوانی ئه رزه روومی که له ژیا نیاندا کتیبی به نه خش و نیگاریان نه بینوه. به لام داخۆ چ شتیک هه یه نیگاریکی ویزدان پاک بترسینت؟"

قه ره له وچه بازانه گوتی: "ئیدی زۆر شت هه یه نیگاریکی ویزدان پاک بترسینت. به لێ، که س هه یی له درژی نه خش نییه، به لام به پێی ئینی ئیمه نیگار قه دهغه یه. له بهر ئه وه ی نیگارهکانی وه ستایانی عه جه م و ته نانه ت شاکارهکانی گه وره ترین مامۆستایانی هه راتیش دوا جار وه ک به شتیک له رازاننده وه ی قه راغ و چوارچیه ته ماشا دهکرا و جوانی نووسین و شاکاری خۆش نووسی دهخسته روو، که س هه قی به سه ریانه وه نه بوو. جا بۆچی چهند که س نیگارهکانی ئیمه ده بین؟ به لام چه ندی زیاتر سوود له شیوازی مامۆستایانی فه رهنگ وه ربگرین، نه خش یان ئه وه ورده یه ی ئیمه دروستی دهکین، له نه خش ده رده چیت و له به ره وه ریک و ره وان ده بیت به نیگار. ئه مه ش ئه وه شتیکه قورئانی پیرو ز قه دهغه ی کردوو و پیغه مبه ریشمان هه یچ هه زی پێ نه کردوو. سولتانی شمان و زاوا شم ئه مه یان زۆر باش ده زانی. زاوا م له م سۆنگه یه وه کوژرا."

گوتم: "زاوات له بهر ئه وه ی ترسا بوو، کوژرا. ئه ویش کتومت وه ک تۆ ده یگوت نه خش پیچه وانه ی ئاین و کتیب نییه... پیاوانی ئه رزه روومی منه ی شتیک دژ به ئاینیان

دهکرد و ئه مه ش ریک ئه وه شته بوو. زهریف ئه فهندی و زاوات بۆ یه کتر ته واو گونجاو بوون."

قه ره گوتی: "جا هه ردووکیان تۆ کوشنتت، وا نییه؟"

وامزانی له پر لیم ده دات و هه ر ئه وه ساته ش حالی بووم میردی شه کووره ی شوخ هه یچ له کوژرانی زاوا ی به گازنده نییه. لێی نه ده دام، ئه گه ر لیشی بدامایه، ئیدی باکم نه بوو.

به که له ره قی گوتم: "راستی هه که ی، زاوات هینده ی هه ولی ده دا به پێی داخوایی سولتانیان کتیبیک له ژیر کاریگه ری نیگاریکی فیه رهنگدا ئاماده بکات، ئه وه نده ش خوازیار بوو کتیبیک ئاماده بکات که شه ر به هه مووان بفرۆشیت و گونا هه که بلاو بکاته وه. ئه مه ش بۆ ئه وه ی لووتبه رزانه خۆی مه زن بکات. چه شنی کۆیله، شه یدا ی نیگاری ئه وه نیگاریکیشه فه رهنگانه بووبوو که له کاتی گه شته کانی دا دیبوونی. تا ئه وه په ری سنوو با وه ری به وه شتانه هینا بوو که به درێژایی روژگار بۆ گه شتمانی ده گێرا یه وه. با سی ئه وه شته پر و پو و چانه ی روانگه و پورتری تی بۆ تۆش گێرا وه ته وه. به بۆ چوونی من، ئه وه کتیبه ی ئاماده مان ده کرد، نه ره هه ندیک زیانبه خشی هه بوو و نه شتیک دژ به ئاینیشی تیدا بوو... ئه ویش له به ره ئه وه ی به مه ی ده زانی، خۆی وا پیشان ده دا وه ک ئه وه ی کتیبیک ترسناک ئاماده بکات و ئه مه شی زۆر پێ خۆش بوو... ئه نجامدانی کاریکی ترسناک به ده ستووری سولتان، له کن وی به ئه ندازه ی شه یدا بوون به نیگارهکانی مامۆستایانی فه رهنگ گرینگ بوو. به لێ، ئه گه ر نیگار بۆ به دیواردا هه لواسین بکیشین، ده بیت به گونا هه. به لام من له هه یچ یه کیک له وه نیگاران هه ی بۆ ئه وه کتیبه کیشا بوومان، هه ستم به شتیک پیچه وانه ی ئاین، خوانه ناسی، زه ندیقی و ته نانه ت ترسی قه دهغه یه کی نادیاریش نه کرد. ئایا ئیوه هه سستان پێ کردوو؟"

چاوانم که میک له هیزی خۆیان له ده ست دا بوو، به لام له خوا به زیاد بیت ده متوانی ببینم و تێ بگه م پرسیا ره که م ئه وانی دوودل کردوو.

به چی ژه وه گوتم: "بریا رتان بۆ نادریت، وا نییه؟ ته نانه ت ئه گه ر به دریشه وه بیر بکه نه وه له وه بکه نه وه به ئاسه م بیرۆکه ی گونا ه و سێ به ری بێ ئاینی به نیگارهکانی

دهستکردی خۆتانهوه ههیبیت، هه‌رگیز پیتان قه‌بوول ناکریت و ددانی پیدایان، چونکه ئەمه به‌واتای ره‌واییه‌خشینه به ئەرزهره‌رومیانی دوزمنتان و ئەو سوڤییانه‌ی تاوانتان وه‌پال ده‌خه‌ن. له‌لایه‌کی تر، ناتوانن به باوه‌روه بلین له پاکیدا سه‌رتویژی سپیی شیرن، له‌به‌رئوه‌ی ئەمه به‌واتای ده‌ستبه‌ردانتان ده‌بیت له فیلبازی خۆ به‌زلزانی و له‌لووتبه‌رزیه‌ی له ئاکامی ئەنجامدانی کاری شاراو و رازدار و قه‌ده‌غوه ده‌ستگیرتان بووه. ئایا ده‌زانن منیش چۆن ئاوا ته‌له‌که‌بازیم ده‌کرد؟ به‌هینانی زهریف ئەفه‌ندیی بیچاره له نیوه‌ی شه‌ودا بۆ ئەم ته‌کیه‌یه. گوايه به‌هۆی زۆر گه‌رمانانه‌وه به‌کۆلانا‌ندا، سه‌رسام بووه و به‌و بیانوه‌وه بۆ ئیره به‌کیشم کرد. راستیه‌که‌ی، پیم خۆش بوو کاتیک ده‌یبینی من پاشماوه‌ی قه‌له‌نده‌ریکی زه‌ندیق و له‌وه‌ش خراپتر، که‌سیکی سه‌وداسه‌ر و تامه‌زرۆی قه‌له‌نده‌ری بووم. پیم وابوو ئەگه‌ر زهریف ئەفه‌ندی ببینیت من دووا ریبواری ریبازیکی هه‌له‌شاهوم، ریبازیکی که ئەندامه‌کانی نیربازی و ئەفیونکیشی و سه‌رسه‌ریه‌تی و هه‌موو کاریکی چه‌په‌لیان لێ ده‌وه‌شایه‌وه، ئەوا زیاتر لیم ده‌ترسیت و فره‌تر ریزم لێ ده‌گریت و له‌وانه‌شه له ترساندا چه‌نه‌ی دابخات. بیگومان ته‌واو پیچه‌وانه‌ی ئەمه‌ پووی دا. براده‌ری می‌شک بچووی سه‌رده‌می مندالی‌مان هه‌م دلی به‌ ئیره نه‌کرایه‌وه و هه‌م به‌کسه‌ر بریاری دا ئەو تاوانی کفرانه‌ی له زاواته‌وه بیستبوونی، راستن. به‌مجۆره، هاو‌پیی خۆشه‌ویستی سالانی شاگردیمان سه‌ره‌تا گوتی "هاو‌کاریم بکه، قایلیم بکه ناچینه دۆزه‌خ تا بتوانین ئەم‌شه‌وه به‌ناسوده‌یی بنوین"، پاشان بۆنی هه‌ره‌شه له قسه‌کانی هات و گوتی "ئاکامی ئەمه خراپ ده‌بیت." ده‌یگوت دوا‌یین نیگار زۆر له فه‌رمانه‌کانی سو‌لتانمان دوور که‌وتوه‌ته‌وه و سو‌لتانمان هه‌رگیز له‌مه‌ خۆش ناییت و قسه و قسه‌لۆک ده‌که‌نه‌وه مه‌لای ئەرزهره‌رومی. تازه مه‌حال بوو قایلی بکه‌م به‌وه‌ی دنیا شامی شه‌ریفه و هه‌رچوار ده‌ورمان گو‌ل و گو‌لستانه. حالی بووم قسه‌ تووره‌هاته‌کانی زاوات و نیگه‌رانییه‌کانی خۆی سه‌بارت به سووکایه‌تیکردن به ئاین و پێشاندانی ئیبلیس به خۆینشیرینی، به پێوه‌نانه‌وه بۆ گشت دۆستانی بێ ئەقل و شه‌یدای مه‌لای ئەرزهره‌رومی ده‌گێریته‌وه و ئەوانیش بریوا به بوختانه‌کان ده‌که‌ن. ئیوه ده‌زانن له‌به‌رئوه‌ی گه‌یشینه‌ ئاستیک که سو‌لتانمان له نزیکه‌وه بایه‌خمان پێ بدات، نه‌ک ته‌نیا ده‌سته‌ی هونه‌رمه‌ندان، بگره چۆن سه‌رجه‌م پیشه‌کاران ئیره‌بیان پیمان

ده‌برد. له‌وانه بوو سه‌رجه‌م پیکه‌وه و به‌چێژه‌وه بیانگوتایه: نیگارکێشان کفر ده‌که‌ن. پێی تێ ده‌چوو به‌هۆی هاو‌کاری نیوان زاوا و زهریف ئەفه‌ندیه‌وه ئەم بوختانه به‌راست بگه‌رابایه. بۆیه ده‌لیم بوختان، چونکه هیچ بریوام به‌و قسه‌نه‌بوو که زهریفی برامان له‌باره‌ی کتێبه‌که‌وه و دوا‌یین نیگاروه ده‌یکردن. ئەو کاته من هیچ ریم به‌خۆم نه‌ده‌دا به‌هێلم په‌له به زاوای خوا لیخۆشبووته‌وه بلکیت. بگره پیم وابوو کاریکی باش بوو سو‌لتانمان له مامۆستا عوسمان زیاتر، چه‌زی له‌و بوو. هینده‌ی ئەو نا، به‌لام منیش بریوام به‌و شتانه هه‌بوو که به‌دریژی له‌باره‌ی وه‌ستایانی فه‌ره‌نگ و نیگارکێشانه‌وه بۆمی گێرابوووه. له ناخه‌وه بیرم ده‌کرده‌وه ئیمه‌ی نیگارکێشانی عوسمانی بێ ئه‌وه‌ی هیچ دانوستانی‌کمان له‌گه‌ل ئیبلیسدا هه‌بیت، ده‌توانین به ئاره‌زووی دل و به جوانی شتگه‌لیک له شی‌وازی فه‌ره‌نگ و له‌و شتانه‌ی له گه‌شته‌کانماندا دیووومانن، هه‌لبێ‌ترین و ئەمه‌ش هیچ کاتیک دردی سه‌ری بۆ نه‌ده‌خو‌لقان‌دین. ژیان ساده بوو، زاوای خوا لیخۆشبووت له دوا‌ی مامۆستا عوسمان، بۆ من باوکی نوێی ئەو ژیا‌نه نوێیه بوو."

قه‌ره گوتی: "جاری مه‌یه سه‌ر ئەو بابته. له پێشدا باسی ئەوه بکه زهریف چۆن کوشت."

گوتم: "من ئەم کاره‌م"، حالی بووم نه‌مه‌توانی وشه‌ی "کوشتن" به‌کار به‌ینم. درێژه‌م دای و گوتم: "ته‌نیا بۆ خۆمان و بۆ رزگارکردنی خۆمان نا، بگره بۆ سه‌لامه‌تی سه‌رجه‌م نیگارخانه کرد. زهریف ئەفه‌ندی وا تێ گه‌یشته‌بوو چه‌کیکی هه‌ره‌شه‌ی که‌وتوه‌ته‌ ده‌ست. له خوای گه‌وره پارامه‌وه پێشانم بدات ئەم نامه‌رده چه‌ند چه‌په‌له. خوا پارانه‌وه و نزامی قه‌بوول کرد و پێشانی دام ئەو نامه‌رده چه‌نده چه‌په‌له: ته‌ماحی پارهم خسته به‌ری. ئەم زێرانه‌م بیر که‌وته‌وه، به‌لام به ئیله‌ما‌یک له خواوه درۆیه‌کم هه‌لبه‌ست. گوتم زێره‌کان لیره له ته‌کیه‌ نین، له شو‌پینیکی تر شاردوو‌منه‌ته‌وه. ده‌رچووینه ده‌ری. بێ ئه‌وه‌ی بزانه بۆ کو‌ی ده‌چین، بێ ئامانج به کۆلان و گه‌ره‌که دووره‌کاندا رۆشیتین. به‌هیچ جو‌ریک نه‌مه‌دزانی ده‌بوو چ بکه‌م و زۆریش ده‌ترسام. له کۆتاییی ری و رۆشیتنی بێ ئامانج و بێ ئاراسته‌مان چووینه کۆلانی‌که‌وه پێشتر پیایدا رۆشیتبووین و ئەمه‌ش زهریفی زه‌رکاری برامان که

سه‌رتاپای ژبانی به دو باره‌بوونه‌وه و شیوه به‌خشیبوو، خسته گومانه‌وه. به‌لام خوا شوین سووتاوییه‌ک و کویره‌بیریکی نزیک له‌ویشی هینایه به‌رده‌ممان.

له‌م خاله‌دا حالی بووم ناتوانم پاشماوه‌ی رووداوه‌که بگنیمه‌وه و ئەمه‌م به ئەوانیش گوت. بویرانه گوتم: "ئەگەر ئیوه‌ش بوونایه له جیی من، هه‌مان شتتان ده‌کرد."

کاتیک گویم لئ بوو وا به مافدارم ده‌زانن، له ناخه‌وه ئاره‌زووم ده‌کرد بگنیم: ده‌مویست بلیم "له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو به‌زه‌یی پیداهاتنه‌وه‌یه‌ی شایه‌نی نه‌بووم، دلئ نهرم کردبووم"، به‌لام وا نه‌بوو. ده‌مویست بلیم "پاش ئەوه‌ی کوشتم و فریم دایه بیره‌وه‌که‌وه و کاتیک جه‌سته‌ی به‌ر بنی بیره‌که‌که‌وت، ده‌نگیکی لئ به‌رز بووه‌وه و له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیستا جاریکی تر ئەو ده‌نگه ده‌بیستمه‌وه"، به‌لام وا نه‌بوو. ده‌مویست بلیم "له‌به‌رئه‌وه‌ی بیرم که‌وته‌وه پیش ئەوه‌ی بيم به‌ بکوژ، زۆر کامه‌ران بووم و وه‌ک هه‌ر که‌ستیکی تر بووم"، به‌لام واش نه‌بوو. کویریک هاتبووه به‌رچاوم له‌ کاتی مندالیمدا به‌ گه‌ره‌کی هه‌ژاری ئیمه‌دا تئ ده‌په‌ری و ئیمه‌ی مندالان له‌ دووری کانی گه‌ره‌ک پاره‌ده‌ستاین و سه‌یرمان ده‌کرد: له‌ جلوه‌ره‌گه‌ چلکنه‌کانی، جامیکی مسی چلکنتری درده‌هینا و به‌ ئیمه‌ی ده‌گوت: کوره‌کانم، کیتان جامی ئەم مامه‌ کویره‌ی خۆتان له‌ ئاوی کانی پر ده‌کات کاتیک هیچ که‌سیک نه‌ده‌چوو، وای ده‌گوت: خیره، کویم خیره. له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌نگی گلینه‌ی چاوی کال بووبوووه و نه‌مابوو، له‌گه‌ل سپینه‌ی چاوی هه‌مان په‌نگیان هه‌بوو.

شپه‌زه‌ی ئەوه بووم منیش وه‌ک ئەو مامه‌ کویره‌م لئ به‌سه‌ر بیت، بۆیه به‌په‌له و بی ئەوه‌ی چیژی لئ وه‌ر بگرم، باسی چۆنیه‌تی کوشتنی زاوا ئەفه‌ندیم گنیرایه‌وه. نه‌ زیاد له‌ پیوست راستم و گوت و نه‌ زۆریش درۆم کرد: له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ نیوان راستی و درۆدا دۆخیکم به‌خۆم دابوو که‌ دلئ نه‌ده‌گوشیم، هه‌ستم کرد تئ گه‌یشتن من به‌مه‌به‌ستی کوشتنی زاوا ئەفه‌ندی نه‌چوومه‌ته‌ ئه‌وی: وه‌ک ئەوه‌ی من ده‌مویست ئەوان وا حالی بوون من پیشتر نیازی کوشتنی زاوام نه‌بووه و کاتیکیش گونم ئەگه‌ر مرۆف نیازی خراپ نه‌بیت هه‌رگیز ناچیته‌ دۆزه‌خ، ئەوان وا تئ گه‌یشتن من بیانوو دینمه‌وه و له‌ داوای لیبووردن ده‌گه‌ریم.

به‌ده‌م بیرکردنه‌وه‌وه گوتم: "داوی ئەوه‌ی زه‌ریف ئەفه‌ندیم راده‌ستی فریشته‌کانی خوا

کرد، ئەو قسانه‌ی زاوای لیخۆشبوو به‌م دواوییانه‌ بۆی ده‌کردم بووبوونه‌ کرم و سه‌ریان له‌ جگه‌رم نابوو. من به‌هۆی دوایین نیگاره‌وه بووبووم به‌ بکوژ و ئەمه‌ش ئەو نیگاره‌ی له‌ چاوی مندا گه‌وره‌ کردبووه‌وه. زاوا ئیدی به‌مه‌به‌ستی کتیبه‌که‌ که‌سمانی بۆ مائی خۆی بانگ نه‌ده‌کرد و من بۆیه‌ چوومه‌ کنی تا ئەو دوایین نیگاره‌م پیشان بدات. نیگاره‌که‌ی پیشان نه‌دام و په‌فتاری له‌گه‌ل مندا به‌شیوه‌یه‌ک بوو وه‌ک ئەوه‌ی دنیا شامی شه‌ریف بیت و ده‌وربه‌ر گوڵ و گوڵزار بیت. گوتی هیچ نیگار و شتیکی تری ئەوتۆ له‌ گوژیدا نییه‌ شایه‌نی ئەوه‌ بیت مرۆفی له‌ پیناودا بکوژریت. بۆ ئەوه‌ی هینده‌ به‌چاوی سووک بۆم نه‌روانیت و بایه‌خم پی بدات، ددانم پیدای نا زه‌ریف ئەفه‌ندیم کوشتوو و فریم داته‌وه‌ بیره‌وه. بایه‌خی پی دام، به‌لام به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر به‌چاوی سووک‌وه‌ تیروانینم. هیچ باوکیک بۆی نییه‌ به‌چاوی سووک بۆ کویری خۆی پروانیت. مامۆستا عوسمانی گه‌وره‌ زۆر لیمان تووره‌ ده‌بوو، فره‌ی لئ ده‌داین؛ به‌لام هیچ به‌ چاوی سووک ته‌ماشامانی نه‌ده‌کرد. برایانم، به‌ناپاکیکردنمان له‌ مامۆستا عوسمان، هه‌له‌مان کردوو.

براکانم وه‌ک ئەوه‌ی له‌ نوینی مردندا گوئی بۆ دوایین وته‌کانم رابگرن، چاویان له‌ چاوم بریبوو و منیش به‌ ده‌میان‌وه‌ پی که‌نیم. وه‌ک ئەوه‌ی برایه‌کیان له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا بیت، ده‌یانروانی و منیش ده‌مبینی تا دیت ته‌مومژ دایان ده‌گریت و لیم دوور ده‌که‌ونه‌وه.

"له‌به‌ر دوو شت زاواتم کوشت. له‌به‌رئه‌وه‌ی مامۆستا عوسمانی ناچار کردبوو وه‌ک مه‌یموون لاسایی سه‌بستیانووی نیگارکیشی فه‌رنگ بکاته‌وه. هه‌روه‌ها له‌به‌رئه‌وه‌ی لاوازیم نواندبوو و لیم پرسیبوو داخۆ من شیوازی تاییه‌ت به‌خۆم هه‌یه‌؟"

"چی گوت؟"

"گوتی هه‌ته. به‌لام ئەمه‌ به‌لای ئەوه‌وه‌ سووکایه‌تی نه‌بوو، بگه‌ر مایه‌ی شانازی بوو. دیته‌وه‌ بیرم منیش به‌شه‌رمه‌وه‌ بیرم کرده‌وه داخۆ بۆ منیش مایه‌ی شانازییه‌: من شیواز هه‌م وه‌ک جوژیک له‌ نارسه‌نی و بی شه‌ره‌فی ده‌بینم و هه‌م کرمیشی به‌رداوه‌ته‌ هه‌ناوم. ده‌مه‌ویت شیوازم نه‌بیت، به‌لام ئیلبیس دنه‌م ده‌دات و هه‌زیشم لێهه‌."

قەرە لەوچەبازانە گوتی: "هەموو کەسێک خوازیارە بەدزییەوه شیوازیکی هەبیت. گشت کەسێک دەیهوێت وەک ئەوێ سولتانمان خوازیارە، پۆرتزیتی بکیشریت."

گوتم: "جا ئایا ئەمە نەخۆشییەکی وایە مرۆف نەتوانیت بەرەنگاری ببیتەوه؟ تا ئەم نەخۆشییە زیاتر تەشەنە بکات، هیچ کاممان ناتوانین خۆمان لە بەرامبەر شیوازی مامۆستایانی فەرەنگدا رابگرین."

بەلام کەس گویێ لێ نەدەگرتم: قەرە، بەسەرھاتی ئەو بەگە بەدبەختی تورکمانی دەگێرپایەوه کە لەبەرئەوێ زوو ئەقینی خۆی بۆ کچی پادشا ئاشکرا کردبوو، ماوێ دوازدە سالی لە تاراوگە و لاتی چیندا بەسەر بردوو. بەدریژایی دوازدە سال خەيالی لە پارەکە و دابوو و لەبەرئەوێ پۆرتزیتیکی دلدارەکە و پێ نەبوو، لەناو شوخانی چینییدا رووی ئەقینداری خۆی لەبیر دەچیتەوه و نازاری ئەقین دەبیت بە خەمیکی قوول و خوا دەرخواردی دەدات. بەلام هەموومان دەمانزانی ئەوێ دەیگێریتەوه، بەسەرھاتی خۆیتە.

گوتم: "لە سایە زواتەوه ئیدی گشتمان فیروی ئەم وشە پۆرتزیتە بووین. خوا یار بیت پۆرتزیک لە پۆزان فیرو دەبین بێ ترس باسی ژبانی خۆیشمان بکەین هەر وەک ئەوێ هی خۆمان بیت."

قەرە گوتی: "تەواوی بەسەرھاتەکان، بەسەرھاتی هەمووان، هی مرۆف خۆی نین." منیش بەیتەکە هاتفی شاعیری هەراتیم تەواو کرد و گوتم: "سەرجم نەخشەکانیش نەخشی خوان. بەلام ئەگەر شیوازی مامۆستایانی فەرەنگ تەشەنە بکات، هەرکەسێک پێی وا دەبیت گێرپایەوه بەسەرھاتی کەسانی تر وەک ئەوێ بەسەرھاتی خۆی بیت، ماریفەتە."

"ئەمەش ریک ئەو شتەیه کە ئیبلیس دەیخوازیت."

تا هیزم تیدا بوو هاوارم کرد: "ئیدی دەستم لێ هەلگرن، با بۆ دواجار سەیری دنیا بکەم."

کاتیک بینیم وا زراویان تۆقی، لە ناخەو متمانەیهکم لەکن پەیدا بوو.

سەرھتا قەرە خۆی کۆ کردەوه: "ئایا دواوین نیگار دەردیتیت؟"

بەجۆریک بۆ قەرەم روانی ئەو یەکسەر وا تێ گەیشت من دەردی دینم. وازی لێ هینام، لیدانی دلم زیادی کرد.

وا دیارە ئێوه لە زوووه ئەو ناسنامەیهی من حالی بوون گوایه من هەولێ شارندنەویم دەدا. سەرباری ئەوێ، پیتان سەیر نەبیت وەک مامۆستایانی کۆن هەرات رەفتار دەکەم: ئەوان لە سۆنگە پیزگرتنەوه لە وەستا و داوونەریتەکان واژۆی خۆیان دەشاردەوه، نەک لەبەرئەوێ نەبادا واژۆکانیان کەسایەتییان ئاشکرا بکات. چراکەم بەدەستەوه بوو و پیم بۆ سێبەری کالەووبووی خۆم کردەوه و بەخروۆشەوه بە ژوورەکانی تەکیە تاریک و ئەنگوستەچاودا ریم کرد. ئایا خەریک بوو کوێرایی چاوم دادەهات، یاخۆ ژوورەکان و هەیوانەکان هیندە تاریک بوون؟ چەند کات و پۆژ و هەفتەم هەبوو بەر لە کوێربوونم؟ خۆم و سێبەرەکم راوەستاین، دەستم دایە کاغەزی گۆشەیی پاکێ دۆلابە تۆزاویەکە و ناو خێو و تارمایی ئاشپەزخانە و بەپەلە گەراینەوه. قەرە، بۆ دلنیابوون دوام کەوتبوو، بەلام خەنجەرەکە لەگەڵ خۆیدا نەهینابوو. ئایا دەموست بەر لەوێ کوێر بوم، خەنجەرەکە هەلبگرم و ئەویش کوێر بکەم؟

بەشانازییەوه گوتم: "خۆشحالم بەوێ بەر لە کوێربوونم جارێکی تریش ئەمەم بینی. دەمەوێت ئێوهش ببینن. سەیری بکەن."

بەمجۆرە، ئەو دواوین نیگارە لە پۆژی کوشتنی زاوادا لە مالی ئەوان هینابووم، لەبەر رووناکیی چراکە پیتانی ئەوانم دا. سەرھتا سەرنجم لەو نیگایانەیان دا کە بەحەز و ترسەوه لە نیگاری دووپەرەییان بریبوو. کاتیک وەرگەرەم و لەگەڵ ئەواندا کەوتە تەماشاکردنی نیگارەکە، هیدی هیدی دەلەرزیم. نازانم بەهۆی ئەوێ دەرزایی پەرەمووچ بە چاومدا کرابوو، یاخۆ بەهۆی حال لێهاتنەوه بوو، جەستەم گری گرتبوو.

ئەو نیگاری دار و ئەسپ و ئیبلیس و مردن و سەگ و ژنانەیی هەموومان لە ماوێ سالی رابردوودا بۆ گۆشەکانی ئەم نیگارە دووپەرەییە کیشابوومان، زاوا ئەفەندی نەزانانە بەشیوازی نوێ ریزی کردبوون و گەورەیی و بچووکی نیگارەکانی بەشیوہیکە دانابوو کە زەرکاری و چوارچێوہکانی زەریف ئەفەندیی خوا لێخۆشبوو

ئیدی ههستیکی وای لهکن دروست دهکردین وهک ئهوهی له پهنجهرهیهکهوه سهیری سهرانسهری دنیا بکهین، نهک ههر بهتهنیا سهیری په‌ره‌ی کتیبیک. له چهقی ئه‌و دنیایه و له جیه‌ی پیویست بوو پوتریتی سولت‌انمان هه‌بیت، پوتریتی من هه‌بوو و تاویکیش به‌شانازییه‌وه تهماشام کرد. له‌به‌ره‌وه‌ی چه‌ندین رۆژ سربوومه‌وه و شیواندبووم و زۆر سهیری ئاوینه‌م کردبوو و له دۆخیکی خراپدا کارم کردبوو و نه‌متوانیوو زۆر به‌خۆمی بشوبه‌ینم، که‌میک بیزار بووم؛ ئه‌مه‌م به‌لام له‌به‌ره‌وه‌وه نه‌بوو بلایی نیگار و په‌ره‌که ته‌نیا منیان له چه‌قی دنیایه‌کدا جیگیر کردبیت، بگره له‌به‌ر هۆیه‌کی ئیبلیسانه‌ی ده‌روه‌ی سنووری هیزی ئه‌قلم، هه‌ستم به‌خرۆشیکی جله‌و له‌ده‌ست ده‌رچووش ده‌کرد. ئه‌مه‌ خرۆشیک بوو منی له خۆم زیاتر قولتر و تیکه‌ل و پیکه‌لتر و رازاویتتر ده‌کرد. ده‌مویست بریانی نیگارکیشم ئه‌م خرۆشه‌ ببین و لئی حالی بن و له‌گه‌لیاندا دابه‌شی بکه‌م. هه‌م وه‌ک سولتان یان پادشایه‌ک له چه‌قی هه‌موو شتی‌کدا بووم و هه‌م خۆم خویشم بووم. ئه‌م ره‌وشه‌ هه‌مان کات شانازی و شه‌رمی پی‌ده‌دا. له‌به‌ره‌وه‌ی ئه‌م دوو هه‌سته‌ هاوسه‌نگی یه‌کتريان راده‌گرت و منیان ئاسووده‌ ده‌کرد، چه‌زیک سهرسوره‌ینم له‌و دۆخه‌ نوییه‌م له نیگارکه‌دا وهرده‌گرت. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م حه‌زه‌ کامل بیت، پیویست بوو سه‌رجه‌م چرچ و لۆچی رووم و جله‌کانم، سیبه‌ر و قنچه‌ و دوومه‌ل، هه‌ر له ریشمه‌وه تا به هۆینه‌وه‌ی قوماش ده‌گات، به هونه‌ری نیگارکیشانی فه‌رهنگ ته‌واو و بی کیماسی بیت.

دۆستانی دیرینم سه‌یری نیگارکه‌یان ده‌کرد و منیش ترس و سه‌رسامی و هه‌ستی‌کم به‌ روویانه‌وه‌ ده‌بینی سه‌ری هه‌موومانی خواردبوو و فه‌وتاندبوومانی، ئیره‌ییم ده‌بینی. سه‌رباری ئه‌و نه‌فره‌ته‌ توونده‌ی له که‌سیکی تا بینا‌ق‌ا‌قا له گونا‌ه‌دا نقومیویان ده‌کرد، خۆزگه‌شیان پی‌ده‌خواست.

گوتم: "شه‌وانه‌ کاتیک لیره‌ له‌به‌ر رووناکیی قوتلیکه‌دا سه‌یری ئه‌م نیگارهم ده‌کرد، سه‌ره‌تا هه‌ستم کرد خوا ده‌ستی له من هه‌لگرتوه‌ و ته‌نیا ئیبلیس ده‌توانیت له ته‌نیا‌بووندا دۆستایه‌تیم بکات. ئه‌گه‌ر به‌راستی له چه‌قی دنیا‌دا بوومایه - هه‌رجاریک سه‌یری نیگارکه‌م ده‌کرد، زۆر خوازیاری ئه‌مه‌ بووم، سه‌باری ئه‌م شته‌ خۆشه‌ویستانه‌ی ده‌وروبه‌رم، ته‌نانه‌ت ئه‌و ژنه‌ی له شه‌کووره‌ی شوخ ده‌چیت و

عه‌بدالله‌کانی دۆستم و جوانی په‌نگی سووری بالاده‌ستی ناو نیگارکه‌ه، زیاتر هه‌ستم به‌ته‌نیایی ده‌کرد. ترسی ئه‌وه‌م نییه‌ که‌سایه‌تی و تایبه‌تمه‌ندی خۆم هه‌بیت و که‌سانی تر کرینۆشم بۆ بیه‌ن، ته‌واو به‌ پیچه‌وانه‌وه‌، من ئه‌وه‌م ده‌ویت. له‌قله‌ق به‌نوواندنێ که‌سیکه‌وه‌ تازه له‌ نوپژی هه‌ینی هاتبیته‌ ده‌ری، گوته‌ی: "واتا په‌شیمان نیت؟"

"نه‌ک له‌به‌ره‌وه‌ی دوو که‌سم کوشتوه‌، بگره به‌هۆی نیگاریکی له‌و جۆره‌م کیشراوه‌، خۆم وه‌ک ئیبلیس دیته‌ به‌رچاو. پیم وایه‌ ئه‌و که‌سه‌م بۆیه‌ کوشتوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم ئه‌م نیگار به‌کیشم. به‌لام ته‌نیایی دۆخی تازه‌شم ده‌مترسینیت. لاسایکردنه‌وه‌ی مامۆستایانی فه‌رهنگ به‌ره‌وه‌ی ده‌ستی نیگارکیش به‌ هونه‌ریان بگات، نیگارکیش زیاتر ده‌کات به‌ کۆیه‌. ده‌مه‌ویت له‌م دۆخه‌ هه‌لبێم. راستیه‌که‌ی، ئیوه‌ش حالی بوون هه‌ردووکیانم بۆ ئه‌وه‌ کوشت تا هه‌موو شتی‌ک له نیگارخانه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی له رابردوودا هه‌بووه‌، به‌رده‌وام بیت. له‌وانه‌یه‌ خواش حالی بووبیت."

په‌پوله‌ی نازدارم گوته‌ی: "به‌لام ئه‌مه‌ به‌لای زیاتر به‌سه‌ر هه‌موومان دینیت. قه‌ره‌ی بووده‌له‌ هیشتا سه‌یری نیگارکه‌ی ده‌کرد کاتیک من له‌په‌ر توند باسکیم گرت. تا هیزم تیدابوو نینۆکه‌کانم له‌ گوشتی بازووی چه‌قاند و باسکیم بادا. خه‌نجه‌ره‌که‌ی نا‌ئا‌گا‌دارانه به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و که‌وته‌ خواره‌وه‌. ده‌ستم دای‌ی و له‌ زه‌وی هه‌لم گرت‌وه‌ه.

گوتم: "ئیدی به‌را‌ده‌سه‌تکرده‌ینم به‌ ئه‌شه‌که‌نجه‌ده‌ران ناتوانن له‌ به‌لای خۆتان رزگارتان بیت. نووکی تیژی خه‌نجه‌ره‌که‌م به‌شپه‌یه‌ک نزیک خستبووه‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ه‌ویت بیکه‌م به‌ چاویدا: "ده‌رزیی په‌رمووچه‌که‌م به‌ده‌ری."

به‌ده‌سته‌ ساغه‌که‌ی ده‌ری هینا و دایمی، خسته‌م پش‌تینه‌که‌مه‌وه‌. نیگام برییه‌ ناو چاوانی و چاوه‌کانی وه‌ک به‌رخ بۆمیان ده‌روانی.

گوتم: "زۆر دلم به‌ شه‌کووره‌ی شوخ ده‌سووتی، چونکه‌ دوا‌جا‌ر هه‌یچ چاره‌یه‌کی بۆ نه‌مایه‌وه‌ شوو‌کردن به‌تۆ نه‌بیت. ئه‌گه‌ر ناچار نه‌بوومایه‌ بۆ رزگارکردنی ئیوه‌ له‌ به‌لا زه‌ریف ئه‌فه‌ندی بکوژم، ئه‌وا شووی به‌ من ده‌کرد و به‌خته‌وه‌ریش ده‌بوو. من له‌ هه‌مووتان زیاتر له‌و به‌سه‌ره‌ات و ماریفه‌تانه‌ی مامۆستایانی فه‌رهنگ تێ گه‌یشتبووم

که باوکی بۆ گشتمانی دهگپرایهوه. له بهر ئهوه زۆر باش گوێ بۆ ئهم دووا قسانهم رابگرن: حالی بووم ئیدی لیره جی بۆ ئیمه، بۆ ئهوه نیگار کیشانهی خواز یارن به هونه ر و سه به رزی خویانه وه بژین، نه ماوه. ئه گهر به پیتی ئه وهی زاوای خوا لیخۆشبوو و سولتان دهیانویست، لاسایی مامۆستایانی فه رنه گ بکهینه وه، ئه گهر پیاوانی ئه رزه روومیش زه فه رمان پی نه بن، ترسنۆکانی راسته قینهی ناو خۆمان له شیوهی زه ریف ئه فه ندی ده مانگرن و ناتوانین بگهینه ئه نجام. خو ئه گهر گوپرایه لی ئیبلیس بین و تا کو تایی برۆین و ناپاکی له سه رتا پای رابردوومان بکهین و هه ول بدهین بۆ به ده سه ته یئانی شیواز و که سایه تیی له سه ر ریبازی فه رنه گ، وه ک چۆن ئه وهی هونه ر و زانستی من به شی کیشانی ئه م نیگاره ی خۆمی نه کرد، به هیه چ جو ریک له م رووه وه سه رکه وتوو نابین. به توره اتیی ئه و نیگاره ی کیشاومه و له وه وه که نه متوانی بوو ریکو پیک وه ک خۆمی بچوینم، حالی بووم هونه ری مامۆستایانی فه رنه گ شتی که - ئاشکرایه ئیمه ئه م شته بی ئه وهی بایه خی پی بدهین، له زووه وه ده زانین- سه دان سال پدویسته بۆ فی ربوونی. ئه گهر کتیبه که ی زاوا ئه فه ندی ته واویش بکرایه و بۆ ئه وان بنی ردرایه، ئه وا مامۆستایانی نیگار کیشی قینی سیایی پیمان پی ده که نین و پیکه نینی ئه وان دۆ قیشی ده گرته وه، هه ر ئه وه نده و هیه چی تر. ئه و کاته ده یانگوت عوسمانی گه ل ده ست له عوسمانی بوونی خویان هه لده گرن و ئیدی لیمان نه ده ترسان. ئای چه ند باش ده بیته ئه گهر به ریبازی مامۆستایانی کو ندا برۆین. به لام نه سولتانمان و نه قه ره ئه فه نده ی که به هوی نه بوونی پۆ رتری تی شه کووره گیانه وه دلته نگ بووه و نه هیه چ که سیکی تر خوازیاری گرتنه به ری ریبازی مامۆستایانی کۆن نییه. که واته لیره دانیشن و سه دان سال لاسایی شیواز هکانی فه رنه گ بکه نه وه. لووتبه رزانه واژۆ بکه نه سه ر نیگاره لاسایی کراره کان. مامۆستایانی کۆنی هه راتی کاتیک له روانگه ی خواوه نیگاری دنیا یان ده کیشا، بۆ شار دنه وهی هه بوونی که سایه تی یان، واژۆ یان نه ده کرد. به لام ئیوه بۆ شار دنه وهی نه بوونی که سایه تی یان واژۆ ده کن. هیشتا ریکه یه کی رزگاربوون هه یه، له وانه یه یه ک به یه ک له ده رگای ئیوه ش درابیت و ئیستا له منی ده شان نه وه: ئه که به ر خانی سولتانی هندستان زی ر و خۆشه ویستی هه لرشته وه و هونه ربازترین نیگار کیشانی دنیا له

دهوری خۆی کو ده کاته وه. ئیدی ئاشکرا بووه ئه و کتیبه ی بۆ هه زار ساله ی ئیسلام ئاماده ده کریت، لیره له ئه سه نه نبول نا، له نیگار خانه ی ئاگرا فریای ده خهین. " له قله ق پرسی: "جا نیگار کیش بۆ ئه وهی وه ک تو زۆر زان بیت، پدویسته له پدیدا بیته به بکوژ؟"

بی ئه وهی بایه خی بده می، گوتم: "ئه وه نده به سه لی هاته وتترین و هونه ربازترین بیت." که له شی ریکی له خۆبایی له دووره وه دوو جار قوو قان دی. بوخچه و زی ره کانم کو کر ده وه، ده فه تری قالب و نیگاره کانم خسته پدسته به نده که وه. نووکی تیژی خه نجه ره که م له گریمی قه ره قایم کر دبوو و وام به خه یالدا هات ده توانم دانه به دانه به م خه نجه ره بیانکوژم، به لام ئیستا براده رانی مندایم، ئه وانه ی له سه رده می شاگردیمان وه پیکه وه بووین، به له قله قیشه وه، سه رباری ئه وهی ده رزی په ره موچی به چاومدا کر دبوو، زۆر خۆش ده ویست.

په پوله ی نازدار هه ستا بووه سه ری، قیراندم و ترساندم و له شوینی خۆی دامنی شانده وه. ئه م روودا وه متمانه ی دامی ده توانم سپوساغ له ته کیه ده ربچم و ده ستو بردم کرد. ریک له و کاته دا له ده رگا ده رده چووم، به پشووکورتی رسته یه کی قه به ی ده سه تهنی خۆم گوت:

"ده رچوونم له ئه سه نه مبول، وه ک ده رچوونی "ابن شاکر" ده چیت له به غدای ژیر داگیرکاری مه گۆلدا."

له قله قی به رچاوته نگ گو تی: "که واته پدویسته روو له رۆژئاوا بکهیت، نه ک رۆژه لات."

وه ک زاوا ئه فه ندی به عه ره بی گوتم: "ولله المشرق والمغرب - رۆژه لات و رۆژئاوا هی خوایه."

قه ره گو تی: "به لام رۆژه لات رۆژه لات و رۆژئاواش رۆژئاوایه."

په پوله گو تی: "نیگار کیش پدویسته لووتبه رزی نه نوینیت. له بری ئه وهی سه ری خۆی به رۆژه لات و رۆژئاوا وه بیه شینیت، ده بیته ته نیا به پیتی ئه وهی له هه ناوییه وه هه لده قو لیت، نیگار بکیشیت."

به پهپوولهی خوښه ویستم گوت: "نهمه قسه یه کی هیڼده راسته که له ناخه وه خواز یارم ماچت بکه م."

به لآم هیشتا دوو ههنگام به رهو لای نهو نه نابوو قهره کارزانانه پری پیدا کردم. بوخچهی تزه جل و زپرم به دهسته وه بوو، پیسته به نده که ی پر له نیگار کیش به بن ههنگلمه وه بوو. کاتیک ههولم دا شته کانم بیاریم، نهمجار سهیرم کرد بهرگرم له خوم پی ناکریت. نهو دهستم، که خه نجه ره که م پی گرتبوو، له دهستی نهو راپسکاند. به لآم نهویش بهخت یاری نه بوو، پی له میزه که هه لکهوت و له پر هاوسه نگی خوی له دست دا. له بری نهو هی قولم بگریت، کهوته دوخیکه وه وهک نهو هی خوی به قولمدا هه لواسییت. له لایه ک، به پاشماوهی هیزی خومه وه پیله قه م تی سره واند و له لایه کی تره وه، به گه ستنی نووکی په نجه کانی، ناگرم له جهرگی بهردا. له تاو په له قازهی گیان دهر بردن لووراندی. نهمجار هه مان دهستم گوشی و نازارم گه یانده دلای و رووی خه نجه رم له دووانه که ی تر کرد و هاوارم کرد:

"له جیی خوتان دانیشن."

دانیشن، به نه ریتی که یکاوسی داستان، نووکی تیژی خه نجه رم خسته کونی لووتی قهره وه. کاتیک خوینی لی هات، فرمیسیکی نازار له چاوانی پر له پارانه وهی هاته خوارئ.

گوتم: "نیستا بلای بزائم، نایا کویر ده بم؟"

"به گویره ی داستانه کان، خوین له چاوی هه ندیک که س دهنیشیت و له چاوی که سانیک تر نانیشیت. نه گهر خوا له نیگارت رازی بیت، بو نهو هی بو کن خوی بتباته وه، تاریکایی شاهانه ی خویت پی دها. نهو کاته، له بری نهو دنیا چه په له، دیمه نه شاهانه کانی بهر چاوی نهو ده بینیت. خو نه گهر له نیگاریشت رازی نه بیت، وهک نیستا له سهر بینین بهر دهوام ده بیت."

گوتم: "من نیگاری ره سهن له ولاتی هندستان ده کیشم. هیشتا نهو نیگارم نه کیشاوه بو نهو بشیت خوا منی پی هه لبه سنگی نیت."

قهره گوتی: "زور خه یالی راکردن له شیوازه کانی فهرنگ لی مه ده. نایا ده زانی نه کبه ر خان هانی سه رجه م نیگار کیشان دهادت واژو بخه نه سهر نیگار هکانیان؟ زور

له میزه قه شه یه سوعیه کانی پورتوگال شیوازه کانی فهرنگیان گه یانده وه ته نهوئ. نهوان نیدی له گشت شوینیکن."

گوتم: "هه رگاف شوینیک هه یه مروف بو ی را بکات و شتیکی تیدا بکات بو نهو هی به ساده یی بمینیته وه."

له قله ق گوتی: "به لی، کویر بوون و هه له اتن به رهو ولاتانی نه بوو."

قهره گوتی: "بوچی ده ته ویت به ساده یی بمینیته وه؟ وهک نیمه بمیننه وه و تیکه ل به نیره به."

من گوتم: "به دریزی ژانیان لاسایی شیوازه کانی فهرنگ ده که نه وه بو نهو هی شیوازی تاییه ت به خوین هه بیت. له بهر نهو هی لاسایی فهرنگه کانی ش ده که نه وه، هه رگیز نابن به خاوه نی شیوازی تاییه ت به خوین."

قهره بی نابروانه گوتی: "شتیکی تر بو کردن نییه."

هه لبه ته تا که کامه رانی نهو، شه کوره ی شوخ بوو، نهک نیگار. خه نجه ری نووک خوینا ویم له لووتی خوین به ربووی دهر هینا و وهک شمشیری جه لادیک خوی بو سهر په راندن ناماده بکات، به سهر سه ریبه وه رام گرت.

من شتی پیشتر زانراوم ناشکرا کرد و گوتم: "نه گهر به ویت، نیستا ده توانم سهرت له جه سته ت جیا بکه مه وه، به لآم ده توانم له پیناوی به خته وه ریبه شه کوره و منداله کانی، لیت خوش بم. رهفتارت له گه لیدا باش بیت، کاری نازه لی و نه زانیی له گه لدا نه که ییت. به لینم پی بده."

گوتی: "به لینت ده ده می."

گوتم: "نهوا پیشکیشم کردی به شه کوره."

به لآم باسکم رهفتاریکی پیچه وانه ی قسه ی دهر په ریو له زارمی کرد. به وپه ری هیزه وه خه نجه رم بو داهینایه وه.

دواسات، هه م له بهر نهو هی له جیی خوی جوو لآبوو و هه م به هو ی نهو هی من ناراسته ی ده ستوه شان که م گویری بوو، خه نجه ر له ملی نا، له شانی چه قی. منیش به تر سه وه سهیری نهو شته م کرد که باسکم خو به خوی خوی کرد بووی. نهو شوینه ی خه نجه ری

له گوشت چه قیوم لی دهرهینا، سووریککی توخ دهینواند. هم ترسام و هم شهرم
لهم رفتهارهی خوّم کرد. به لام دهشمزانی ته گهر دواروژیککی نزیک، رهنکه له
دوریاکانی عهره ب، کویر بجم، هیچ کام له نیگارکیشانی دوستم له تهنیشه وه نابیت
تا توّله لی بسینمه وه.

له قلهق ترسی لی نیشتبوو نوره هاتبیته سهر تهو و له مهشدا مافی خوّی بوو، بویه
رای کرد بو ژووره تاریکه کانی ناوه وه. به چرای دهستمه وه، خوّم و سیبهرم که وتینه
شوینی، به لام ترسام و گهرامه وه. دوااین شت که کردم، ماچ و موچ بوو له گهل
پهپووله و خواحافیزیکردن بوو لی. له بهرته وهی خوین رژابوو نیوانمانه وه،
نهماتوانی وهک ته وهی له دلّه وه نارزووم بوو ماچی بکه م. بینی فرمیسک له چاوانم
هاته خوارئ.

له جوړیک بیدهنگی مردندا، که ناله ی قهره نه بیت هیچی تر نه دیده شه له قاند، له
تهکیه دهرچووم. به باخچه ی ته ر و قوراوی و به کوّلاندا رام کرد و لهو ناوه
دورکه وتمه وه. تهو که شتییه ی من دهگه یه نیتته نیگارخانه ی ته کبر خان، سبهینی
دوای نوژی بهیانی دهکویتته ری. تهو کاته دوااین به له م له بندهری قادرگاوه بهرو
که شتییه که به ری دهکویتته. به دم راکردنه وه فرمیسک له چاوانم ده هات.

کاتیک وهک دز به بیدهنگی به ئاکسه رایدا تی دهپه ریم، له ئاسو به ئاسته م یه که م
تیریژی رۆژم بینی. له بهرامبه ر کانی یه که م گهره کدا، که له نیوان کوّلانده کانی
پشته وه و ریروه ته نگه به رهکان و دیواره کاند له پیشم هله توّقی، هه مان خانووی
به ردین هله که وتبوو کهوا تهو دهمه ی بیست و پینچ سال له مه و به ره یه که م هاتنمدا
بو تهسته نبول شهوم تیدا به سه ر بردبوو. ته م خزمه دوورم پیش بیست و پینچ سال
جی بو راختستبووم و جوامیرانه و زور باش میوانداری کردبووم. من تهو کاته
یازده سالن بووم، نیوه ی شهو له سه ر دوشهک میزم به خوّمدا کرد و ویستم
به ههستی خو به تاوانبارزانینه وه خوّم به اوژمه بیری حه وشه وه. ئیستا له درزی
دهرگای کراوه ی حه وشه وه دیسان هه مان بیرم بینیه وه. تا گه یستمه بایه زید، تهو
دووکانی سه عاتچییه ی چه ندین جار بو چاککردنه وهی چه رخی سه عاته شکاوه که م
رووم تی کردبوو، تهو چرا بلووریه خالیانه ی نه خشم له سه ر دهکیشان و به درزیه وه

به کهسانی نه جیبزاده م ده فروشته نه وه، تهو دووکانی شووشه فروشه ی جامی شه ربه ت
و شووشه م لی دهکری بو ته وهی به گول بیاننه خشینم و تهو گهرماوه ی سه رده مانیک
له بهر هه رزانی و چوّلیه که ی پییه کانم له به سه رکردنه وهی راهاتبوون، سلاویان له
خوّم و له فرمیسکی چاوانم کرد.

نه دهوروبه ری قاوه خانه ی ویرانکراو و سووتینراو که سی لی بوو و نه دهوروبه ری تهو
ماله ی له دلّه وه ئاوانم دهخواست شه کووره ی شوخ و میردی نویی، که رهنکه ئیستا
له سه ره مرگدا بیت، تیایدا به خته وهر بیت. رۆژانی دوا ی سووربوونی دهستم به
خوین، کاتیک به کوّلانده کاند ده رۆیشتم، سه رجهم سه گه لی تهسته نبول به چاوی
دوژمن بو منیان دهروانی. ئیستا لهو ساته وه بریارم دابوو پی له تاوانی خوّم بنیم و
شاری ژیانم چوّل بکه م و سه ر هه لبرگم، تهو سه گانه، دهره کانی تاریکی، په نجه ره
کویره کان، دووکه لکیشه ره شهکان، تهو که سه چالاک و به دبه ختانه ی به هله داوان بو
نوژی بهیانی دهچن، خوین و تارماییان ئیدی دوستانه بوّم دهروان.

دوا ی تیپه ربوونم له مزگه وتی بایه زید، له سه ر تهپولکه یه که وه سه یری که نداوی زپرینم
کرد: ئاسو روون دهبوو وه، به لام هیشتا ئاوه که تاریک بوو. دوو به له می ماسیگران،
که شتی باربه ری چاروکه پیچراوه و دوو که شتی شه ری له بیرکراو هیدی هیدی به
شهپولی هیچ نه بیندراو ده له رینه وه و پییان گوتم: "مه رۆ، مه رۆ." ئایا له بهرته وه ی
دهرزیان پیدا کرابوو، فرمیسک له چاوانم ده هات؟ به خوّم گوت: تهو ژیانه
شاهانه یه ی به شاکاره کانی هونه ری خوته وه له هندستان به سه ری دبه یت، بیتنه
به رچاوی خوّت.

له ری لام دا، به راکردن به دوو باخچه ی قوراویدا تی په ریم و له خانوویه کی به ردین
و کوّنی ناو سه وزه لانیک نزیک که وتمه وه. ئیره تهو ماله بوو که گشت رۆژانیک
سیشه می سالانی شاگردیم ده هاتمه بهر دهرگای، چاوه ری ماموستا عوسمانم
ده کرد و پاشان هه گبه، پیسته به ند، قوتووی قه له م و ته خته ی نووسینه که یم هله دگر
و دوو هه نگاو له پشتیه وه ده رۆیشتم. هیچ شتیکی ئیره گوړانی به سه ردا نه هاتبوو،
به لام دار چناره کانی ناو حه وشه و کوّلان هه لیان دابوو و زور گه وره بوو بوون و
ههستیکی ورشه داری و دهسه لات و دهوله مه ندی پاشماوه ی سه رده می سولتان

سلیمانیان به مال و گهرهک ددا .

له بهرئهوهی له نزیك ریگای به ندره هه لکه وتبوو، ته فرهی ئیبلیس خوارد و که لکه لهی بو دواین جار بینینی تاقه کانی نیگارخانهی شوینی به سه بردنی بیست و پینج سالی ژیانم که وته سه رم. به مجوره، به و رییه دا، که روژانی سیشسه می سه رده می شاگردیم له پشت ماموستا عوسمانه وه پایدا ده رویشتم؛ به کولانی تیره اوژاندا که به هاران بو نیکی مه ستکه ری ئیخلامووری لی دهات، به پیش نه و ته ندووردها وا وه ستام چوره کی قیسه داری لی ده کپی، به هه ورانی پر له داری به هی و شابه روو و شوینی به ریز راهه ستانی سوا لکه راندا، به به رده م ده ریوانه داخرا وه کانی بازاری نویدا، به پیش نه و سه رتاشه ی ماموستام هه موو به یانیانیک سلاوی له گه ل ده گو ریه وه، به لئواری نه و چوله وانیه ی هاوینان ته نافباز و پاله وانان چادریان لی هه لدها و خو یان ده نواند، به ژیر ژووری بو ن گه نیوی سه لته کاران و تاقی بیزانسی بو نی که روو لیهاتوودا، به ته نیشت کوشکی برام پاشا و نه و ستوونه به ماره ی سه دان جار نیگاریم کیشابوو و نه و دار چناره ی هه ر جار ه ی به جو ریک نیگاریمان ده کیشا، چومه مهیدانی نه سپ و به بن نه و شابه روو و دار توواندها تی په ریم که چوله که و قه له باچکه ی سه ریان به یانیان به یه کدا ده چوون و جریوه جریویان ده کرد .

دهرگای گرانی نیگارخانه داخرا بوو. بهر دهرگا و دالانه هه یوانیه که ی سه ره وه ش که سیان لی نه بوو. نه و ده مه ی تازه به شپرزیه ی توانی بووم سهیری ده ریوانه ی داخراوی نه و په نجه ره بچوو کانه بکه م که سالانی شاگردیمان کاتیک بیزار ده بووین، له ویه سهیری داره کانی ده ریمان ده کرد، که سیک رای کرت.

دهنگیکی زیقن و باریک و ناخوش به گوپی هه بوو. گوتی: "خه نجه ره ده سک یاقووتی و به خوینه که ی ده ستت هی منه و شه و که تی برازام و دایکی یه کیان گرتوو و له مالی من دزیویانه." به بو چوونی نه و، نه مه ش به لکه بوو بو نه وه ی من یه کیک بووم له و پیاوانه ی قه ره که شه و دابوویان به سه ر مالی ویدا و شه کووریه یان ره فاند بوو. نه م زورزانه دنگ زیقن و هه لچوو نیگار کیشانی دوستی قه ره ی ده ناسی و ده یزانی دینه نیگارخانه. شمشیریکی دریز و سووری له سووراییدا بریقاوه ی پی بوو. نازانم له بهرچی بوو، به لام زور حسیبی هه بوو ده بوو له منی وه برگیت و هینده ی نه وه ش

به سه رهاتی بو گپرانه وه هه بوو. له وانه بوو بلیم هه له یه ک له م کاره دا هه یه، به لام رق و هه لچوونی باوه ر پینه کراوی روویم بینی. له روویدا بینیم ده یه ویت به نه فره ته وه په لامارم بدات و بمکوژیت. ده مو یست بتوانم بلیم: "ده ستم به دامین، راهه سته."

به لام بگره نه و ده ستی خو ی وه شان دبوو. منیش ته نانه ت فریا نه که وتم رووی خه نجه ری تی بکه م و ته نیا نه و ده سته ی بوخچه که م پی هه لگرتبوو، پی به رز کرایه وه.

بوخچه که م به هه وادا فری. شمشیری سوور بی خاوبوونه وه، سه ره تا ده ستی بریم، پاشان مملی له ده ماره وه بو ده مار بری و سه رمی له جه سته م جیا کرده وه.

کاتیک بینیم جه سته ی دامام منی جی هیشت و گیز و ویزانه دوو هه نگاوی سهیری هاویشت، بی هوشانه خه نجه ری راده وه شاندا، وه ک فیشقه خوین له گه ردم ده روپی و سه رم له زهوی که وتبوو، نه وسا حالی بووم سه رم په ریندراوه. پییه داماوه کانم له خو یانه وه ده رویشتن و کتومت وه ک په له قازپی بهر له توپینی نه سپ، له ختوخو رایی په له قازتیان بوو.

سه رم که وتبووه قوراوی که وه و له ویه نه ده متوانی بکوژه که م بینم و نه بوخچه ی زیر و نیگار هکان که هیشتا ده مو یست توند به ده ست بیگرم. شته کان له پشت سه رمه وه که وتبوونه قه راغ نه و هه ورانه ی بو ده ریا و به ندره ی قادرگا شو ر ده بووه وه و ئیدی من هه رگیز پییان نه ده گه یشتیم. سه رم نه یده توانی وه رگه ریت و جاریکی تر ته ماشای نه وان و به شی پاشماوه ی دنیا بکات. شته کانم له بیر کرد و بیرم له و شته کرده وه که سه رم ده یخواست.

نه و شته ی بهر له وه ی شمشیره که سه رم بیری ت، بیرم لی ده کرده وه: که شتی له قادرگاوه ده رده چیت؛ نه مه له نه قلمدا له گه ل فه رمانیک که ده یگوت "په له بکه"، یه کیان گرتبوو؛ نه و قسه یه ی دایکیشم، که له کاتی مندالیمدا ده یگوت: "په له بکه"، ده بوو به ته واو که ری. دایه، ملم دیشیت و هیچ شتیک ناجوولیته وه.

که واته نه مه نه و شته یه وا مردنی پی ده لین.

به لام ده مزانی هیشتا نه مردووم. کلینه کونکراوه کانی چاوانم نه ده جوولان، به لام ده متوانی به چاوانی کراوه م زور باش بینم.

ئەو شتەي لە تەختايي زهوى دەمبيني، سەرلەبەري بيري منى داگرتبوو. پيگا كەميك سەربەرەوژوور هەلەكشا. ديوار و هەيوان و سەرباني نيگارخانه، ئاسمان. ئاوهها دەپۆيشتن.

وهك بلایي ئەم ساتي تەماشاکردنەم دريژ بووهوه و حالي بووم ئیستا بينين بووه بەشيويهك له بيرهينانهوه. جاران، کاتيک چەندین سەعات سەيري نيگاريکم دەکرد، هەستم بە شتيك دەکرد و ئیستا ئەو شتەم بير كەوتبووهوه: ئەگەر زۆر پروانیت، ئەقلت دەچیتە زهمانی نيگارەكەوه.

ئیستا سەرجهم کاتەکان بووبوون بەو زهمانە.

دەتگوت ئیدی كەس نامبينيّت و دواي ساردبوونهوي بيروكەكانم، سەري نقوومي ناو قور و ليتەم چەندین سال سەيري ئەم هەورازە خەمگينه و ئەم ديواري بەردە و شابەپوو و دارتوو هەرگيز دەست پینەگەيشتووەکانی كەميك ئەولاترەووم دەكات.

لەپريك ئەم چاوەپيكردنه له برانهوه نەهاتوووم فرە پي بەئازار و بيزاركەر بوو و ويستم لەم زهمانە دەربچم.

59

من شهكورهه

له مالى ئەو خزمه دوورەي قەرە، كه بۆ شارندنهوهه مان ئيمەي رهوانەي ئەوي كرتبوو، خەو نەچووە چاوم و شەوم بەخەوزراوي بەسەر برد. پيگەوه لەگەل خەيرييه و مندالان له نوپتيكدا راکشابووين، تاونا تاويك بەدەم دەنگي پرخه و كۆخەي ئەوانهوه خاوەبوومهوه و چاوم دەچوو خەو، بەلام ئەو ژن و بوونهوهره سەيرانەي قوّل و رانيان برابوو و تيگەل بەيهكدي كرابوون و لەيهك درابوون و من له خەونه نائاسوو دەکاندا دەمبيني، هيچ له كۆلم نەدەبوونهوه و بەئاگايان دەهينامهوه. بەرهبەري بەياني، لەتاو سەرما هۆشيار بوومهوه، شەوكت و ئۆرهانم بەباشي داپوشي، باوهشم پيدا كردن و قزي سەريانم ماچ كرد و وهك ئەو سەردەمه خۆشانەي كاتيک بەئاسوو دەي له مالى باوكه گياني خوا ليخوشبوومدا دەنووستم، له خوا پارامهوه خەونيكي كامهران بکات بەبەشم.

بەلام نەمتواني بخەوم. کاتيک دواي خويندنی نوپزي بەياني له درزي دەريوانەي پەنجەرەي ژووري تەنگ و تاريكەوه سەيري كۆلانم كرد، ئەو شتەم دي كه بەردەوام له خەونه شادەکاندا دەمبيني: پياويكي چەشني خيوي لەتاو شەپرکردن و برينداربوون برست لي برابوو، داريكي بەشيويه شمشير بەدەستهوه گرتبوو و بەهەنگاوي ئاشنا بە من و بەتاسهوه ليم نزيك دەکەوتەوه. هەر جاريك دەمويست له خەوندا ئەم پياوه له ئامپز بگرم، بە فرميسكي چاوەهوشيار دەبوومهوه. کاتيک حالي بووم ئەو پياوهي خەلتانی خوين له كۆلان قەرەيه، ئەو قيزهيهي له خەونهکاندا له قورگم

گیر مابوو، له دهمم دهرچوو.
رام کرد و دهرگام کردهوه.

دهموچاوی له بهر لیدان ئاوسا بوو و شین و مؤر بوو بوووهوه. لووتی هه لدرابوو و خه لئانی خوین بوو. برینکی گهورهی پیوه بوو له شانیهوه تا ملی. کراسه کهی و سه رتاپای جهستهی له بهر خوین سووری دهنواند. له بهرئه وهی وهک میردی ناو خه ونه کانم دواچار بو مالئه وه گه رابوووه، به ئاسته م بزهیه کی بو کردم.

گوتم: "وهره ژووری".

گوئی: "بانگی مندالان بکه، بو مالئ ده گه پینیه وه."

"تو حالی بو مالئه وه گه رانه وهت پیوه نییه."

گوئی: "ئیدی لئی مه ترسه، وهلی جان ئه فه ندیی عه جه م بوو."

گوتم: "زهیتوون... ئایا ئه و داما وهت کوشت؟"

گوئی: "به و که شتییهی له قادرگاهه دهرده چیت، به ره و هندستان تیی ته قاند."
له بهرئه وهی دهیزانی کاره کهی به نیوه چل کردوو، تاویک رووی وهرگیرا.

گوتم: "ئایا ده توانیت بو مال برؤیته وه؟ با ئه سپیکت بو دهرینن."

پیتم و ابوو بگه پینیه وه مالئ، دهریت. دلّم پیی سووتا. نهک به ته نیا له بهرئه وهی دهریت، بگره له سؤنگه ی ئه وه شه وه که به دریزایی ژیان رووی شادی نه دیوو. له خه م و رهوشی بریار دهرانه ی چاویدا ده مبینی ناخواریت له م مالّه بیگانه یه بمریت. راستیه کهی، ده یویست ون بیت و کهس به م حاله ترسناکه یه وه نه یبیت. به دژواری سواری ئه سپیکیان کرد.

ئه و دهمه ی به بوخچه کانی ده ستمانه وه به لاکولانه کاندای تی ده پهرین و بو مالئه وه ده گه راینه وه، ده سپیک، منداله کان له ترساندا نه یانده توانی به سه ر ئه سپه که وه سه هیری رووی قهره بکه ن. به لام سه رباری ئه وهش ئه و توانی هیدی هیدی به سه ر ئه سپه رهوت نه رمه که وه بو یان بگپرتته وه چون نه خشه کانی ئه و نامه رده ی بکوژی با پیریانی له به ریه ک هه لوه شان دووه و چون شه ره شم شیری له گه لدا کردوو. بینیم وا له به ره وه دلّیان بو ی گهرم ده بیت و منیش له خوا پارامه وه و لاله وه بو ئه وه ی قهره نه مریت.

کاتیک گه شتینه وه مال، ئو زهان هینده به شادمانی هاواری کرد "هاتینه وه بو مال"، من هه ر ئه و کاته له دلّم نیشته ئیزرائیل دلّی پیمان ده سووتی و خوا کاتی زیاترمان پی دها. به لام به هوی ئه وه ی به ئه زمون دهمزانی ئاشکرا نییه خوای مه زن گیانی کی و که ی و له بهرچی ده سینتته وه، هینده خوّم ئومیده وار نه کرد.

قهره مان به دژواری له ئه سپ هینایه خواری، هه موومان پیکه وه چوینه سه ری، برده مانه ژوره دهرگا شینه که ی باوکم و رامن کیشا. خه یریه ئاوی گهرم کرد و هینای. به جووته له گه ل ئه ودا، هه ر له کراسی به گوشته وه لکاوی، تا پشتوینه که ی، پیلاوه کانی، جله کانی ژیره وه ی و گشت شته کانی به ریمان در ی و به مقه ست بریمان و لیمان کرده وه. به کردنه وه ی دهریوانه کان، تیشکی خو شی خو زری زستان، که له سه ر چلی داره کانی ناو باخچه گه مه ی ده کرد، ژوره که ی پر کرد و له سه ر مه سینه و مه نجه ل و قوتووی که تیره و مه ره که ب و پارچه ی شووشه و قه له متاشه کان شکایه وه و پیستی رهنگی مردوو لینیشتووی قهره و برینه رهنگ گیلاسی و گوشتینه کانی رووناک کرده وه.

به پارچه قوماشی سه رچه فی سابوونای و به ئاوی گهرم ته ر کردوو، چه شنی ئه وه ی فه رشیکی کوّن و گرانبه ها پاک بکه مه وه، به وردی و وهک ئه وه ی خزمه تی یه کتیک له کوره کانم بکه م، به دلؤفانی و حه زه وه له شی قهره م سړی. بی ئه وه ی ده ست به په له مؤره کانی روویدا بنیم و برینی کونی لووتی بکولینمه وه، وهک پزیشک برینه به سامه که ی شانیم پاک کرده وه. له لایه کیش، وهک ئه و کاتانه ی منداله کانم هیشته بچووک بوون و پاکم ده کردنه وه، به ئاوازه وه قسه ی توره هاتم پی ده گوت. سنگ و با لیشی برینیان پیوه بوو. په نجه کانی ده ستی چه پی به هوی گه ستنه وه شین و مؤر هه لگه رابوون. تا زیاتر پارچه په رۆکانی ده ستم به سه ر جه سته یدا ده گه راند، له خویندا نقوم ده بوو. ده ستم له سنگی دا؛ به ده ست هه ستم به نه رمیی سکی کرد؛ ماوه یه کی دریز سه هیری ده عبا که یم کرد: له خواره وه، له حه وشه وه دهنگی منداله کان ده هات. بوچی بریک له شاعیران ئه مه یان به قه له می قامیش ناو بردوو؟

کاتیک گویم لی بوو ئه سته ر به و دهنگه گالته ئامیز و رازداریه وه، که له کاتی هینانی هه والی نویدا پیوه ی دیار بوو، چوو ه ئاشپه زخانه، منیش چوومه خواری.

ئەستەر زۆر بەجۆش بوو و بەرلەوھەى باوھەشم پېدا بکات و ماچم بکات، دەستى بەگپرانەوھە کرد: کەللەى سەرى زەیتوون و نىگارەکانى بەلگەى تاوانەکانى پېشوووى و بوخچەكەى لەبەر دەرگای نىگارخانە دۆزراوھتەوھە. نىازى بووھە بۆ ھندستان ھەلبېت، بەلام گوتوويەتى با بۆ دواچار سەرىک لە نىگارخانە بەدم.

دەگوتريت بينەر ھەن: ھەسەن لەوئى زەیتوونى بينوھە، شمشىرى سوورى ھەلکېشاوھە و بەيەك دەستوھشاندىن سەرى پەراندوھە.

ئەو قسەيەى دەگپرايەوھە و من بېرم لە شوئىنى باوگە گيانى بەستەزمانم دەکردەوھە. ھەوالى دەستوھشاندىن لە بکوژەكەى، سەرھەتا منى لە ترسېك پزگار کرد. ھەستېشم کرد تۆلەسەندەنەوھە، ئاسوودەبى و ھەستى دادپەرورەى بە ناخى مرؤف دەدا. ئەو ساتە ھەزم دەکرد بزەم باوكم لەو جىيەى لىيەتى چۆن بەپېر ئەم ھەستەوھە دىت و لەپر سەرانسەرى دنيا وا ھاتە بەرچاوم چەشنى ئەوھى كۆشكىكى خاوەن ژوورى لە ژماردىن نەھاتوو بېت و ژوورەكان دەرگايان بەسەريەكدا بكرتتەوھە. تەنبا بەبېرکردنەوھە و خەيال دەمانتوانى لە ژوورېكەوھە بچىنە ژوورېكى تر، بەلام زۆربەمان لەبەر تەمەلى ئەمەمان بەكەمى دەکرد و ھەمىشە لە ھەمان ژوور چاوەرپیمان دەکرد.

ئەستەر گوتى: "مەگرى گيانەكەم. بروانە، دواچار ھەموو شتېك بەباشە وەرگەرا." چوار زېرم داى. دانە بەدانە و بەتامە زروئى زېرەكانى ناىە دەمى و بەتەما و ھەزەوھە، بەلام نەزانانە گەستنى.

بەدم زەردەخەنەوھە گوتى: "زېرى دەسكارى ئەم فېنسىيايىيە گاوانە گشت شوئىكى تەنيوھە."

ھەر ئەو پوئىشت و نەروئىشت، بە خەبىرىيەم گوت نەھىلېت مندالان بېنە سەرى. سەركەوتەمە سەرەوھە، دەرگام قفل دا. بەھەزەوھە لە لەش و لارى پووتى قەرە نزيك بوومەوھە و ئەو شتەم بۆ کرد كە شەوى كوژرانى باوكى دامام لە مالى جوولەكەى ھەلئاسراو داواى لى كردم. بەلام لە ويست زياتر لەبەر ھەز و بەترسىشەوھە نا، بەھوشيارى كردم.

شاعيرانى عەجەم ھەرەك چۆن ئەو ئامپىرەيان بە قەلەمى قامىش چوواندوھە، بۆچى دەمى ئىمەى ژنانيان بە قوتووى مەرەكەب شوبھاندوھە؟ ئەم بەراوردکردنە

لەبەر زۆرىيە لەبەر دووبارەکردنەوھە مەبەستى راستەقېنەى لەبېر كراوھە و من ناتوانم بەتەواوى بلىم چ ھۆكارىكى لە پشتمەوھەبە؛ بچووكى دەم؟ بىدەنگىي رازدارى قوتووى مەرەكەب؟ ياخۆ نىگاركىش بوونى خوا؟ بەلام ئەقېن دەبېت شتېك بېت بە لۆجىكى كەسېكى وەك من نا، كە بەردەوام ئەقلى بۆ پاراستنى خۆى خستووتە كار، بگرە لەنئوانى نالۆجىكبوونى كەسەكەوھە روون بېتتەوھە.

كەوايوو با رازىكتان بۆ بدركىنم: لەوئى، لەو ژوورەى بۆنى مردنى لى دەھات، شتەكەى ناو دەم نەيدەوروژاندىم: ئەو شتەى وھجۆشى خستبووم، ئەوھە بوو كاتېك من لەو دۆخەدا لەوئى مابوومەوھە و ھەستەم دەكرد سەرانسەرى دنيا لە دەمدا دەزنگىتەوھە، جىرەوھى مندالەكانم دەبىست لە ھەوشە جىنويان بەيەك دەدا و پالىان بەيەكەوھە دەنا.

ئەو كاتە، سەربارى سەرقالبوونى دەم تا ئەو رادەيە، چاوانم توانيان ببىن قەرە بە نىگايەكى تەواو جىاوازەوھە بۆ رووم دەروانىت. دەيگوت لەمەودا ھەرگىز دەم و سەروچاومى لەبېر ناچىتەوھە. وەك ھەندېك لە كتېبە كۆنە كەپروگرتووهكانى باوكم، بۆنى كەروو لە جەستەى دەھات؛ ھەرچى تۆز و بۆنى قوماشى ژوورى گەنجىنە ھەيە لە قزى نىشتبوو. تا دەھات ھۆشم لای خۆم نەدەما و دەستم لە برىن و دوومەل و جى شكاويىەكانى دەدا و ئەويش وەك مندال دەينالاند و بە تىپەربوونى كات لە مردن دوور دەكەوتەوھە. ئەو كاتە منىش ھالى دەبووم زياتر ھۆگرى دەم. وەك كەشتىيەكى چارۆكە چۆن چارۆكەكانى ھىدى ھىدى بە با ئاوس دەبېت، سەرجىيىكردن و پىكەوھنووستنى ئىمەش لەسەرخۆ خىراتر بوو و چەشنى كەشتىيى چارۆكەدارى بەويقار بوپرانە بەرەو دەريا نەزانراوھەكان بەرى كەوت.

قەرە تەنانەت لەسەر دۆشەكى مردنىش سەولى لە دەست دەرنەدەچوو و لەمەوھە ھالى دەبووم مەگەر خوا بزانتى لە رابردوودا لەگەل چەند ژنى بەدەرەوشتدا خۆى لەم ئاوانە داوھ. ئەو كاتەى ئىدى سەرم لى شىوايوو و نەمدەزانى ئەو قۆلەى ماچى دەكەم قۆلى خۆمە يان ئەو، ئەو پەنجەيەى دەينىمە دەم، پەنجەى خۆمە ياخۆ سەرتاپاي ژيانم، ئەو لەتاو برىن و ھەز نيوھە مەست بووبوو و بەچاوى نيوھە ھەلھىنراوھە سەبرى دەكرد بزانتى دنيا بەرەو كوئى مل دەنيت. جاروبار رووى دەخستە نيو لەپى

دسته‌کانی و وهک ئه‌وهی بۆ نیگارێک بپروانیت، سهیری ده‌کرد و یه‌کسه‌ر دواى ئه‌وه‌ش ده‌یتوانی به‌جۆرێک سه‌یری بکات چه‌شنى ئه‌وه‌ی سه‌روچاوی ژنه له‌شفرۆشیکی مینگه‌ری بێت.

قه‌ره، وهک قه‌یژه‌ی ئه‌و پاله‌وانانه‌ی به‌ شمشیر ده‌بن به‌ دووله‌ته‌وه و له‌ نیگاره ئه‌فسانه‌یییه‌کانی پێشاندهری پێک هه‌لپژانی سوپاکانی ئێران و تووراندا ده‌بینریت، له‌ کاتی چێژدا هاوارێکی لێ به‌رز بووه‌وه و له‌ سه‌رانسه‌ری گه‌ره‌کدا بیسترا و ئه‌مه‌ش منی ترساند. به‌لام وهک مامۆستایه‌کی راسته‌قینه‌ی نیگارکێش قه‌له‌می قامیشتی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو و به‌ده‌ستووری راسته‌وخۆی خوا په‌فتاری ده‌کرد و ته‌نانه‌ت له‌ به‌رزترین ساتی ئیله‌هام بۆهاتنیشدا ده‌یتوانی قه‌واره و ریزه‌بندی سه‌رجه‌م په‌ره‌ی به‌رده‌ستی حسیب بکات و به‌گۆشه‌یه‌کی تری ئه‌قلیشتی په‌چاوی جێی ئیمه‌ی له‌ دنیا دا ده‌کرد.

به‌ده‌م هه‌ناسه‌برکێوه‌ گوتی: "بۆ مه‌لحه‌م له‌ برینه‌کانی باوکتان دها."

ئهم قسه‌یه‌ به‌ته‌نیا ئه‌وه نه‌بوو ره‌نگی ئه‌قینی ئیمه‌ پێک بێنیت، ئه‌و ئه‌قینه‌ی که‌وتبووه‌ نیتوان ته‌نگه‌به‌ری ژیان و مردن، قه‌ده‌غه و به‌هه‌شت و بێچاره‌یی و شه‌رمه‌وه؛ بگره‌ بوو به‌بیانووش بۆ. به‌دریژایی بیست و شه‌شی سالی دواى ئه‌وه، واتا تا ئه‌و به‌یانیه‌ی له‌ ته‌نیشته‌ بیره‌که‌ که‌وته سه‌رزوه‌ی و به‌هۆی نه‌خۆشیه‌ی دله‌وه مرد، من و قه‌ره‌ی می‌ردی خۆشه‌ویستم هه‌میشه‌ کاتی نیوه‌رۆیان، ئه‌و ده‌مه‌ی تیشکی رۆژ له‌ درزی ده‌ریوانه‌کانه‌وه ده‌هاته ژووری، سالی سهره‌تاش به‌ده‌م بیستنی جریوه جریوی شه‌وه‌که‌ت و ئۆره‌هانه‌وه، سه‌رجییمان کرد و هه‌رده‌م ئه‌مه‌مان به‌ "مه‌لحه‌م له‌ برین دان" ناو برد. به‌مجۆره، له‌به‌ره‌وه‌ی نه‌مویست کوره‌ چاوپنۆکه‌کانم به‌هۆی داخواز و ئیره‌یییه‌کانی باوکی زبر و دلته‌نگه‌وه ئازار بچێژن، توانییان چه‌ندین سال له‌گه‌ل خۆم له‌ هه‌مان پێخه‌ودا بخه‌ون. هه‌ر ژنیک ئه‌قلی له‌ده‌ست نه‌دا بێت، ده‌زانیت له‌ ئامیزگرته‌نی مندالان و نووستن له‌په‌نایاندا، زۆر جوانتره‌ له‌وه‌ی باوه‌ش به‌ می‌ردیکی دلشکاو و ئازارچێشته‌وی ده‌ستی ژیاندا بکه‌یت و له‌گه‌لیدا بنوویت.

ئیمه، خۆم و منداله‌کانم به‌خته‌وه‌ر بووین، به‌لام قه‌ره نه‌یتوانی کامه‌ران بێت. یه‌که‌م هۆکاری به‌چاوی بیندراوی ئه‌مه‌ش ئه‌وه بوو برینی شان و ملی هیچ کاتیک به‌ته‌واوی

خۆش نه‌بووه‌وه و می‌ردی خۆشه‌ویستم، وهک ئه‌وه‌ی خۆیشم هه‌ندیک جار له‌ که‌سانی تره‌وه گویم لێ ده‌بوو، "سه‌قه‌ت" بووبوو. به‌لام شیواندنی دیمه‌نی جه‌سته‌ی لێ ده‌ربچیت، ئیدی ئه‌م سه‌قه‌تیه‌ شتیک نه‌بوو ژیان دژوار بکات. بگره‌ جاری وا هه‌بووه‌ به‌رگویم که‌وتوووه‌ ئه‌و ژنانه‌ی له‌ دووره‌وه می‌رده‌که‌یان بینوم، گوتووینانه پیاویکی قۆزه. به‌لام شانی راستی قه‌ره هه‌رده‌م به‌ داکه‌وتوویی و ملیشتی به‌شپوه‌یه‌کی سه‌یر به‌خواری مایه‌وه. جاروبار قسه و قسه‌لۆک ده‌گه‌یشه‌وه گویم و ده‌گوترا ژنیک وهک من ته‌نیا ده‌توانیت شوو به‌ پیاویکی خوار خۆی بکات و گوايه سه‌قه‌تی قه‌ره چه‌نده مایه‌ی به‌ده‌ختی و ناشادمانی ئه‌وه، هینده‌ش هۆکاری نه‌ینیی کامه‌رانی ئیمه‌یه.

له‌وانه‌یه وهک گشت قسه و قسه‌لۆکی تر، له‌مه‌شیاندا شتیک له‌ راستی هه‌بیت. به‌لام من، به‌وجۆره‌ی ئه‌سته‌ر به‌شایه‌نی منی ده‌زانی، نه‌مه‌ده‌توانی سواری ئه‌سپێکی هه‌لبژاردی ناو ئه‌سپان بم و به‌یاوه‌ری کۆیله و که‌نیزه‌ک و خولامان به‌ کۆلانه‌کانی ئه‌سته‌نبولدا بگریم و ئه‌مه‌ش هه‌ستی کیماسی و هه‌زاری له‌لادا ده‌رووژاندم. به‌هه‌مان شپوه، جاری وا بووه تاسه‌ی می‌ردیکی وهک شێرم کردوو، می‌ردیک سه‌ری به‌رز رابگریت و به‌ سه‌رفرازی بۆ دنیا بپروانیت.

سا ئیتر هۆکاره‌که‌ی هه‌رچییه‌ک بووبیت، قه‌ره هه‌میشه به‌ خه‌مگینی مایه‌وه. له‌به‌ره‌وه‌ی بۆم ده‌رکه‌وتبوو زۆربه‌ی کات خه‌مه‌که‌ی پێوه‌ندی به‌ شانیه‌وه نییه، باوه‌رم کرد له‌ شوێنیک نه‌ینیی پۆحیدا جنۆکه‌ی خه‌م خۆی هه‌شارداوه و ته‌نانه‌ت له‌ کامه‌رانترین ساته‌کانی سه‌رجییکردن و چێژ له‌ یه‌کدی وه‌رگرته‌نیشماندا دلته‌نگی ده‌کرد. بۆ هی‌ورکردنه‌وه‌ی ئه‌و جنۆکه‌یه، جاروبار شه‌رابی ده‌نۆشی، ناویه‌ناو سه‌یری نیگاری ناو کتیه‌کانی ده‌کرد و خۆی به‌ نه‌خسه‌وه سه‌رقال ده‌کرد، جاری واش هه‌بوو له‌گه‌ل ده‌سته‌ی نیگارکێشاندا هاوڕییه‌تی نیگارکێشانی ده‌کرد و له‌گه‌ل ئه‌واندا دواى کورانی جوان ده‌که‌وت. هه‌روه‌ک چۆن کاتی واى هه‌بوو له‌ناو نیگارکێش و خۆش‌نووس و شاعیراندا به‌ قسه‌ی په‌وانبێژی، وشه‌ی جووتواتایی، هیما، مه‌جاز و کورانی جوان و گه‌مه‌ی گالته‌جاری رای ده‌بوارد، کاتی واشی هه‌بوو تیایدا له‌ گه‌شته‌ن به‌ سوڵتان پاشای خوار سه‌رکه‌وته‌نی به‌ده‌ست هینا و به‌

خۆخه ریکردن به کاری نووسیاریی ئه‌و و نووسیاریی دیوانه‌وه گشت شتیکی تری له‌بیر ده‌کرد. کاتیک دوا‌ی ئه‌وه‌ی سولتانمان مرد و سولتان محمه‌دی جیگره‌وه‌ی پشتی له‌و کارانه کرد، هه‌زی قه‌ره بۆ نه‌خش و نیگار له چیژتیکی ئاشکراوه وهرگه‌راپه سه‌ر رازیکی به‌ته‌نیایی به‌رده‌وامبوو له پشنت ده‌رگا داخراوه‌کانه‌وه. جاروبار یه‌کێک له کتیبه‌کانی پاشماوه‌ی باوکی خوا لیخۆشبوومی هه‌لده‌دایه‌وه، سه‌یری نیگاریکی له هه‌رات کیشراوی سه‌رده‌می کورپی ته‌یمووری له‌نگی ده‌کرد. به‌لێ، ته‌ماشای ئه‌و ساته‌ی ده‌کرد کاتیک شیرین له بینینی نیگارییه‌وه دلی ده‌چیته‌ خه‌سره‌و، به‌لام نه‌ک وه‌ک به‌شیک له گه‌مه‌ی هونه‌ری هیشتا زیندووی ده‌ورویه‌ری کۆشک، بگره‌ چه‌شنی ئه‌وه‌ی ده‌ست به رازیکی شیرینی ناو بیروه‌ریه‌کانیدا به‌یتیت، به‌ دلته‌نگی و هه‌ستی خۆ به‌تاوانبارزانینه‌وه سه‌یری ده‌کرد.

سالی سییه‌می چوونه سه‌ر ته‌ختی سولتانمان، پادشای ئینگلیز سه‌عاتیکی په‌رجوویی نارد و سه‌عاته‌که ئامپریکی موزیکی هه‌واکیشی تیدا بوو. پارچه و چه‌رخ و نیگار و په‌یکه‌ری ئه‌م سه‌عاته‌ زه‌بلاحه و شاندى یاهه‌ری له که‌شتیی له به‌ریتانیاوه هاتوو داگیران و دوا‌ی چه‌ندین هه‌فته کارکردن، له قه‌دپالکی به‌رامبه‌ر به‌که‌نداوی زیڕین له باخی تایبه‌ت جیگیر کرا. ئه‌و ئاپۆرپه‌یه‌ی به‌هه‌لم بۆ ته‌ماشاکردن هاتبوون و له به‌رپالنه‌کانی که‌نداوی زیڕین مؤلیان خواردبوو، کاتیک به‌شادی و سه‌رسامییه‌وه ده‌یانبینی سه‌عاتی دیوناسا به‌ موزیکیکی ده‌نگ ترسناکه‌وه کار ده‌کات و په‌یکه‌ر و نیگاری به‌ قه‌واره‌ی گه‌وره‌یی مرۆف به‌ جوولنه‌ی واتاداره‌وه به‌ده‌وری یه‌کترا ده‌خوولینه‌وه، مرۆف وا هه‌ستی ده‌کرد کاری خوا بیت، نه‌ک ده‌ستکردی به‌نده‌کانی. ئامپیره‌کان خۆبه‌خۆ به‌ هه‌ماهه‌نگی ده‌خوولانه‌وه و سه‌عاته‌که‌ش به‌زرمه‌ی زه‌نگئاسای خۆی، ئه‌سته‌نبولییه‌کانی له کات ئاگادار ده‌کرده‌وه.

قه‌ره و ئه‌سته‌ر هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌یه‌که هه‌والیان پیم گه‌یاند و گوتیان خه‌لکی ئه‌سته‌نبول له‌گه‌ل تاقمی پێ خاوسان و ئاپۆرپه‌ی گێژ و ده‌به‌نگان له سه‌رسام بوونیان به سه‌عاته‌که گشت سنووریکیان به‌زاندبوو و ئه‌مه‌ش بۆ سولتانمان و بۆ تونده‌وانی هه‌لوه‌دای ئاین بووبوو به سه‌رچاوه‌ی په‌شیویه‌کی نا‌ره‌وا و پێشانده‌ری

هه‌زی گاوران. له سه‌رده‌می‌که‌دا ئه‌م قسه و قسه‌لۆکانه له ته‌شه‌نه‌کردندا بوون، بیستمان سولتانی دواتر، سولتان ئه‌حمه‌د به ئیلهامیکی له خواوه هاتوو له خه‌و هه‌ستاه، ده‌ستی داوه‌ته گورز، له هه‌ره‌مه‌سه‌راوه چووه‌ته باخی تایبه‌ت و سه‌عات و په‌یکه‌ره‌کانی ورد و هه‌را کردوه. ئه‌وانه‌ی ئه‌م هه‌وال و قسه‌نه‌یان بلاو ده‌کرده‌وه، ده‌یانگوت سولتانمان له خه‌ونی خۆیدا پرووی پیروزی هه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌رمانی له تیشکا بینیه‌وه، نێردراوی خوا هوشیاری کردوه‌ته‌وه و پێی گوتوه‌وه ئه‌گه‌ر مؤله‌ت بدات میلله‌ته‌که‌ی شه‌یدای نیگار و به‌تایبه‌تیش ئه‌و بوونه‌وه‌رانه بیت، که وه‌ک مرۆف ده‌چن و پێشبرکی له‌گه‌ل ئه‌فراوه‌کانی خوادا ده‌که‌ن، ئه‌وا له فه‌رمانی خوا ده‌رده‌چیت. سولتانیشمان به‌ده‌م خه‌وه‌وه ده‌ست ده‌داته گورزه‌که‌ی و رووداوه‌که‌شی هه‌ر به‌مجۆره به‌ میژوونوسی راسته‌قینه‌ی خۆی به‌ نووسینه‌وه دا. به‌ کیسه‌ زیڕی به‌ خۆش‌نووسان دا و کتیبی "زبده‌ التواریخ" ی پێ به‌ ئاماده‌کردن دان، به‌لام به‌ده‌ستی نیگارکیشان نیگاری به‌ کیشان نه‌دا بۆی.

گولی سووری خرۆشی نه‌خش و نیگار، که سه‌د سال بوو به ئیلهامی عه‌جه‌م له ئه‌سته‌نبول پشکووتوبوو، ئاو به‌وجۆره سیس بوو. شه‌ری نیوان مامۆستایانی کۆنی هه‌رات و شیوازه‌کانی مامۆستایانی فه‌رهنگ له نیوان نیگارکیشاندا زه‌وینه‌ی بۆ ئاژاوه و کیشه‌ی له برانه‌وه خۆش کردبوو و هیچ کاتیک نه‌برایه‌وه و به‌ئه‌نجام نه‌گه‌یشت، چونکه ده‌ست له نیگار هه‌لگیرا؛ نه‌ به‌نه‌ریتی رۆژه‌لاتیان نیگار کیشرا و نه‌ به‌نه‌ریتی رۆژئاواییان: نیگارکیشان هه‌لنه‌چوون و یاخی نه‌بوون؛ وه‌ک چۆن به‌سالاچووان به‌بێده‌نگی نه‌خۆشییه‌ک قه‌بوول ده‌که‌ن، ئه‌مانیش هیدی هیدی و بێ خۆنوواندن به‌ لێ راهاتن و خه‌مه‌وه ره‌وشه‌که‌یان په‌سه‌ند کرد. ته‌نانه‌ت هه‌زیان نه‌بوو و خه‌یالیشیان نه‌ده‌کرده‌وه بزائن مامۆستایانی گه‌وره‌ی هه‌راتی و ته‌وریزی، که ئه‌مان سه‌رده‌مانیک سه‌وداسه‌رانه رێچکه‌ی ئه‌وانیان گرتبوو، چیان کردوه. خه‌می ئه‌وه‌شیان نه‌بوو بزائن مامۆستایانی فه‌رهنگ، که ئه‌مان له نیوان ئیره‌یی پێردن و نه‌فه‌ره‌ت لێکردنیاندا دوودل مابوونه‌وه و دلایان له شیوازه‌ نوێیه‌کانیان چووبوو، به‌کوێ گه‌یشتوون. وه‌ک بلی چۆن شه‌وان ده‌رگای مالان داده‌خریت و شار راده‌ستی تاریکی ده‌کریت، نیگارکیش به‌وجۆره بۆ بیکه‌سی جی هیلرا‌بوو. زۆر

بیبه زهیبیانه ئه وه فه رامۆش کرا که سهرده مانیک دنیا به شپوهیهکی تهواو جیاوان دهبینرا.

به داخه وه کتیبه که ی باوکم تهواو نه کرا. پهره تهواو کراوه کان لهو شوینه وه ی له هسه ن که وتبوون، برابوونه گهنجینه و له ویش کتیب پارێزیکێ کارزان و وردبین دهستووری دا له گه ل نیگاری تری جیاوازی نیگارخانه دا بهرگیان تی گیرا و به سه ر دهفته ری نیگاری جوړبه جوړدا دابهش کران. هسه ن له ئهسته نبول هه لهات و بی سهروشوین بوو، برای بپر هه والی نه بیسترایه وه. به لام شه وکته و ئورهان هه رگیز له بیریان نه چوو ئه م مامه ی ئه وان بکوژی باوکمی کوشتووه، نه ک قهره.

ماموستا عوسمان دوو سال پاش کویربوونی مرد و له قلهق له جیی ئه و بوو به گه وره ی نیگار کیشان. په پوله، که باوکی خوا لیخوشبووشم زور شهیدای توانا و لیها توویی بوو، پاشماوه ی ژیا نی ته رخان کرد بو کیشانی نه خش له سه ر رایه خ و قوماش و چادر. گه وره شاگردانی لوی نیگارخانه ش هه مان ریبازیان گرت بهر. که س وا رهفتاری نه نوواند وهک ئه وه ی دهست هه لگرتن له نیگار زیانیکی گه وره بیت. رهنگه له و سۆنگه یه وه بوو بیت که هیچ که سیک به راستی نیگاری رووی خو ی نه دیوو.

من به درپژایی ته مه نم به دزیه وه زور ئاره زووم ده کرد دوو نیگار بکیشریت و نه ده متوانی ئه م هه زه م له کن که س ده ربیرم.

۱- خوژگه م ده خواست نیگاری خو م بکیشریت. به لام ده مزانی چه ندیش هه ول بدن ئه مه یان بو ناکریت، چونکه ته نانه ت ئه گه ر جوانیشم وهک خو ی ببین، هیچ نیگار کیشیک سولتان تا نیگاری چاو و لیوی ژن وهک ژنانی چینی نه کیشیت، مخابن باوه ر به جوانی رووی ژن ناکات. ئه گه ر به نه ریتی ماموستایانی کو نی هه راتی نیگاری منیان وهک شوخیکی چینی بکیشابایه، ئه وان ه ی ده یانبینیم و ده یانناسیم، له وان ه بوو بتوان رووی شاراهوم له پشت ئه و شوخه چینییه وه بناسنه وه. به لام ئه وان ه ی دوای ئیمه ته نانه ت بو شیان روون بووایه ته وه که من له راستیدا چاوماسی نه بووم، به هیچ جوړیک بو یان نه ده برایه وه سه ریه ک رووم له چی چوو. ئه م روژگاره و له م ده می پیرییه مدا، که به ده م دلدا نه وه ی کو ره کانمه وه

به سه ری ده به م، چ به خته وه ر ده بووم ئه گه ر نیگار یکم هه بووایه ئه و ده مه بکیشرابایه کاتیک هیشتا رووم گهنج بوو.

۲- ئه و شته ی ساری نازمی شاعیری رانی له مه سنه وییه کدا گری لی داوه: ده مویست نیگاری کامه رانی بکیشریت. زور باش ده زانم ئه مه چون نه نجام ده ریت. خوازیار بووم نیگاری دایک بکیشریت، با دوو مندالی هه بووایه؛ ده مویست کاتیک به رووی خو شه وه ساواکه ی له باوهش گرتووه و شیر ی ده داتی و ئه ویش به ده م زه رده خه نه وه گو ی مه کی گه وره ی دایکی گرتووه و ده میژیت، چاوی کاکی که میک چاوچنو ک و دایکی یه ک بگرنه وه. خوازیار بووم دایکی ناو ئه و نیگاره خو م بم و ده مویست به شیوازی ماموستایانی کو نی هه راتی بکیشرابایه، ئه و ماموستایانه ی که وا بالنده ی ئاسمان هه م وهک ئه وه ی بفریت و هه م چه شنی ئه وه ی تا هه تایه به کامه رانی و به هه لواسراوی به ئاسمانه وه بمینیتته وه، پیشان ده دن و کات راده گرن. ده زانم، ئاسان نییه.

ئورهانی کو رم، که تا راده ی خو هه لقورتان دن له هه موو شتیک بی ئه قله، بیر ی خسته مه وه و گو تی ماموستایانی زه مان راگری هه راتی هه رگیز نه یان ده توانی نیگاری منیان وهک خو م بکیشایه و ماموستایانی فه رهنگیش گا فیک بی راوه ستان نیگاری دایکی جوانی مندال له نامیز ده کیشن، هیچ کاتیک کاتیان بو رانا گریت و چه ندین سالی ش بوو پی گو تبووم ئه سته مه هیچ سه رده میک نیگاری به خته وه ری من بکیشریت.

له وان هیه مافدار بیت. راستییه که ی، مرؤف به دوای زه رده خه نه ی ناو نیگاری به خته وه ریدا ناگه ریت، بگره منه ی به خته وه ری ژیا ن ده کات. نیگار کیشان ئه مه ده زانن، به لام ئه وه شی ناتوانن نیگاری بکیشن، هه ر ئه مه یه. بو یه به خته وه ری بینین ده خه نه جیی به خته وه ری ژیا نه وه.

ئه م به سه ره اته نیگار له کیشان نه هاتووم بو ئورهانی کو رم گپرایه وه به مه به سته ی ئه وه ی به لکو بینووسیتته وه. بی دوو دلینواندن، نامه کانی قهره و هسه ن و ئه و نیگاری ئه سپانه ی مه ره که بیان بلاو بوو بووه وه و له کن زه ریف ئه فه ندیی به سته زمان دو زرابوو وه، راده سته کرد. هه میشه ده مارگرژ و شه رانگیز و ناشاده و سل

ناكاتەوہ لە ناپرەوايىكردن بەرامبەر بەو كەسانەى خۆشیی بە چاره‌ياندا نایەت. بۆیە ئەگەر ئۆرھان، باسى قەرەى لە راستیى خۆى داماوتر و ژيانمان لەوہى ھەيە دژواتر و شەوكتەى بە خراپتر و منى لە راستیى خۆم جوانتر و بى ئەدەبتر بۆ ئیوہ گىراپیتەوہ، ئەوا دەستم دامینتان برۆای پى مەكەن، چونكە بەمەبەستى ئەوہى چىرۆكەكەى جوان و دلگىر بىت و ئیمە باوہرى پى بكەين، درۆ نىيە نەيھۆنیتەوہ.

۱۹۹۰-۹۲، ۱۹۹۴-۹۸.

بەفر:

(كا)ى شاعىر دواى بەسەربردنى دوازدە سال ژيان لە تاراوگەى ئەلمانیا، بۆ ئەستەنبول دەگەریتەوہ. چوار رۆژ دواى گەرانهوہى، رۆژنامەيەكى ئەستەنبولى بۆ ئەنجامدانى رىپورتاژىك دەربارەى دياردەى خۆكوشتنى ژنان و ھەلبژاردنەكانى شارەوانى، كە چاوہرى دەكرىت ئىسلامىيەكان سەرکەوتنى تىدا بەدەست بەيىن، رەوانەى شارى قارسى دەكات. ئەمىش بەژىر بەفرىكدا، كە ھىدى ھىدى و بى وچان دەبارىت، كۆلان بەكۆلان و دووكان بەدووكان دەگەریت و دەكۆشیت ئاشناى ئەو شارە خەمگىن و جوانە و دانىشتووانى بىت. لە گەرانهكانىدا دەچىتە چايخانەكانى سىحناخ لە بىكارانى كورد و سەر لە خىزانى كچان و ژنانى خۆكوشتوو دەدات و لە ھۆكارەكانى خۆكوشتەيان دەكۆلپتەوہ. لە ئاكامى ھاتوچۆى زۆر و تاوسەندى خولياى لىكۆلپتەوہدا، دەكەوتتە ناو قەيرانى سياسى و ئاينى و راپىچى تۆرىكى تەمومژاوى پەيوەندى و شەرى دەسەلات و پىلانگىران دەكرىت. بى پەروا بە كوچە و كۆلانەكانى شارىكى نەگبەتدا، كە خواش فەرامۆشى كردوہ، بەدواى ئەقىنى كۆنى سەردەمى زانكۆ و راستى و لىكدانەوہى شىعرەكانىدا دەگەریت. لەپر كودەتايەك دەقەومىت. بەفر رىگا و بانەكان دەگرىت و كەس ناتوانىت شار بەجى بەيلىت.

- رۆمانەكانى ئۆرھان پاموك ئەو دەسەلمىن ئەو شايەنى خەلاتى نۆيل بوو. گۆقارى ئايندە - كوردستان
- ئۆرھان پاموك نە ئىدۆلۆگ و نە سياسەتمەدار و نە رۆژنامەنووسە، ئەو رۆماننووسىكى گەرەيە.
- رۆژنامەى نيوپۆرك تايمز - ولاتە يەكگرتووہكانى ئەمەريكا
- رۆماننووسى تورك ئۆرھان پاموك چۆنىتى رۆمان نووسىن پيشانى ئەوروپا دەدات.

رۆژنامەى فرانكفورتر ئالگەماينە - ئەلمانیا

قەلای سپى:

له سەدەى حەقدەھىەمدا، فینىسىيايىبەك لەلایەن چەتە دەریاوانەکانى تورکەوھ دەستگىر دەکریت و دەھىندىرتە ئەستەنبول. ئەم کۆیلەھىە، کە پىی وایە سەرى لە گەردووناسى و فیزىيا و نىگارکىشى دەردەچىت، لەلایەن تورکىكى خاوەن ھەمان ئەو خولیايانەوھ دەکرىت. لىکچوونىكى سەیر لەو دوو مرۆفەدا ھەبە. سەردارى خاوەن کۆیلە دەبەویت لە کۆیلەکەھىەوھ ئاشناى فینىسىيا و زانستى رۆژئاوا بىت. ئەم دوو کەسە، سەردار و کۆیلە، بەمەبەستى یەکتەناسىن و تىگەبىشتەن و گىرپانەوھى باسى یەکدى، لە مالىكى تارىک و چۆلى سەر کەنارى کەنداوى زىرىن، لە ئەمسەر و ئەوسەرى ھەمان مېز دادەنىشن و قسە دەکەن. چىرۆک و بەسەرھات و بىرەوھرىبەکانىان، ئەوان بەرەو کوچە و کۆلانەکانى ئەستەنبولى تووشبووى پەتا، باخچە خەيالىيەکان و ئازەلەکانى سولتانى مندا، دروستکردنى چەكىكى لە ئەقل بەدەر و پرسىارى "من بۆچى منم" بەکیش دەکات. بەدەم بەردەوامبوونى چىرۆکەکانىانەوھ لە گزنگى بەیانەوھ تا تارىکايى شەو، سىبەرەکانىان ھىدى ھىدى جىگۆرکى دەکەن.

- کاملترین بەرھەمى خەيالە تا ئىستا گەبىشتبىتە کتەبخانەکان و فرۆشراپىت.

ABC Cultura, Ispanya

- چىرۆکىكى بۆست مۆدىرنى بەچىژ و خەيال بزوينە، وەستاىانە بنىادنراوھ و بە داوى پارادۆکس ھۆنراوھتەوھ.

Publishers Weekly, New York